

تصویر ابو عبدالرحمن الکوردی

رومان

به ختیاره لی

دوا هه مین هه تارێ دو نیا

چاکی شهتم

PDF 4 KURD

لتحميل أنواع الكتب راجع: (منتدى اقرأ الثقافي)

بو دابه زاندنى جوړه ها كتيب سه ردانى: (منتدى اقرأ الثقافي)

برای دانلود كتابها مختلف مراجعه: (منتدى اقرأ الثقافي)

[www. iqra.ahlamontada.com](http://www.iqra.ahlamontada.com)

کۆمپانیای پێشڕێک و پێشڕێک

دوا هه مین هه تارێ دو نیا

به ختیاره لی

ناوهندی روشنبیری و هونهیری نه‌ندیشه
به‌پۆه‌بیری چاپ و بۆکردنه‌وه: سیروان مه‌حمود
به‌پۆه‌بیری هونهیری: باسم ره‌سام

ناوی کتیب: دواه‌مین هه‌ناری دنیا
ناوی نووسه‌ر: به‌ختیار عه‌لی
پا‌به‌ت: پۆمان
دیزاینی تیکست: دانا هه‌سه‌ن
تۆبه‌تی چاپ: شه‌شه‌م ۲۰۱۵
"ته‌نیا ئه‌و چاپانه‌ ئه‌مارکراون که به‌ سه‌ره‌رشتی نووسه‌ر بوون"
چاپخانه: په‌نجه‌ره
تیراژ: (۱۰۰۰) دانه
نرخ: (۱۲۰۰۰) دینار
ژماره‌ی سپاردن: له‌ به‌پۆه‌به‌رایه‌تی گشتی کتیبخانه‌ گشتیه‌کان
ژماره (۱۹۶۹)ی سالی (۲۰۱۲)ی پێدراوه.

ISBN: 978-1-63068-958-2

ماهی نهم به‌ره‌مه‌ پارێزراوه. به‌بێ ره‌زامه‌ندی نووسه‌ر، هه‌یج که‌س و کتیبخانه‌ و چاپخانه‌یه‌ک له‌ ناوه‌وه‌ی وڵات و ده‌ره‌مه‌یدا ما‌هی کۆپیکرفن یان له‌ چاپدانه‌وه‌ نهم کتیبه‌ی نییه‌. هه‌روه‌ها که‌س ما‌هی نه‌وه‌ی نییه‌ بێ ره‌زامه‌ندی نووسه‌ر نهم به‌ره‌مه‌ یان به‌شیکه‌ی ب‌خانه‌ سه‌ر تۆری نینته‌رنیت یان له‌ شیوه‌ی CD و کتیبی خوینراوه‌دا بۆ مه‌به‌ستی بازرگانی تۆمارییه‌کات. به‌ پێچه‌وانه‌شه‌وه‌ بۆ به‌ ده‌وی به‌ره‌پرسیاریه‌تی یاسایی ده‌بیته‌وه‌.

ناوه‌ندی روشنبیری و هونه‌یری نه‌ندیشه/نه‌ندیشه‌ بۆ چاپ و بۆکردنه‌وه
سه‌لیمانی-شه‌قامی مه‌وله‌وی-ته‌لاری سیروانی نوێ-نه‌وه‌ی چواره‌م
www.endeshe.org ● andesha.library@yahoo.com
<http://www.facebook.com/Andeshacenter>

07501026400

من له بهر به یانی یه که مه وه زانیم که دیلیکردوم. له کۆشکییدا، له ناو جهنگه‌ل و دارستانیکی نادیاردا، نه و پێیگوتم له دهره وه دهر دیکێ کوشنده‌ی وهک تاعوون ب‌لاویۆته وه. که درۆیده کرد بالنده کان هه موو ده‌فرین. له منداڵیه وه وابوو، هه‌ر کاتی که درۆییکردایه، شتیکی دیکه پویده‌دا، یان باران ده‌باری، یان دره‌خته‌کان ده‌که‌وتن، یان بالنده‌کان به‌پۆل به‌سه‌سه‌رماندا ده‌فرین. من له کۆشکیکی گه‌وره‌دا دیلبووم، کتییی زۆری بۆ هێنام و گووتی بیانخوینه وه. من پێمگوت «لیمگه‌ڕی برۆمه‌ده‌ڕی». گووتی «سه‌رتاپای دنیا نه‌خۆشییه، موزه‌فه‌ری سو‌ب‌ده‌م، لی‌ره‌دا له‌م دنیا جوانه‌دا دانیشه، نه‌مه‌ نه‌و کۆشکه‌یه که‌من بۆ خۆم دروستکرد... بۆ خۆم و فریشته‌کانم... بۆ خۆم و شه‌یتانه‌کانم... لی‌ره‌دا دانیشه و ئارامبگه‌ره... فریشته‌کانی منیش بۆ تۆ و شه‌یتانه‌کانی منیش بۆ تۆ... دهره وه تاعوونه و ده‌بی‌ت تۆ به‌دووربی‌ت... دوور، تی‌ده‌گه‌یت، تۆ ده‌بی‌ت له‌تاعوونه‌کان به‌دووربی‌ت». من له‌وێ دووربووم له‌تاعوون. له‌منداڵیه وه وابووین، نه‌و شته‌کانی خۆی بۆ من جێده‌هێشت و من شته‌کانی خۆم بۆ نه‌و. «یاقویی سه‌نه‌ویه‌ر» نه‌و پیاوه‌ی کاتی که سه‌یری ئاسمان ده‌کات شتی که پووده‌دات، هه‌رێکی نا‌کاو دروستده‌بی‌ت، نه‌یزه‌کی که ده‌کشیت، نو‌رێک توندتر له‌خیرایی خۆی دی‌ته د‌لمانه‌وه یان شه‌وی که زووتر له‌واده‌ی خۆی دادیت. له‌گه‌ل نه‌ودا سروشت هه‌رگیز وه‌ک خۆی نه‌بوو،

من گەلەك لەگەڵیدا بەرپرگادا پۆشیشتوم، ئەو لەگەڵ پرگایان و هەموو شتەكاندا سەحرازانێکی گەورەبوو، دەیتوانی چەندین شەو و پۆژ بە پرگاکاندا پامانكیشیت بێتەوێ هەست بە برسیستی بکەین. من تاکە هاوڕێی دێرینە ی بووم... لەمنداڵییەو دەمناسی، ئەوانە ی تر کە لەگەڵماندا شەڕیاندا کرد گەنجبوون، دواتر نیوەیان دەبنە دوژمنی و نیوەیان دەبنە تۆکەری. نازانم چیرۆکی من و یاقوب کە ی دەستپێدەکات... بیستویەك سال زیندان جگە لەکەمێك یادەوهری زیاتر هیچی بۆ نەهێشتوومه. بیستویەك سال زیندان منی کرد بەکۆیلەیهکی تەواو... لەو بیستویەك سالەدا ئەو تاکە کەسێك بوو نامە ی بۆ دەناردم، لەکاغەزێکی چکۆلانەدا دەینوسی «کەهاتیتەدەرەو هەردەمێکی تر دەبیت، تۆ لەخۆشتەین کۆشکی دۆنیادا دەژی». سال دوا ی سال ئەو ئەو نامەیه ی بۆ دەناردم، ناوی خۆی نەدەنوسی یان دەینوسی دۆستێك کە غەریبیتەدەکات یان لەبنەو هەك جاران وێنە ی بالەندەیهکی دروستدەکرد. من سال بە سال بەدەستوخەتیدا هەستم بەشتێك دەکرد، هەستم بەگۆرانیکی هێمن و لەسەرەخۆ دەکرد. لەماوه ی ئەو بیستویەك سالەدا هیچ شتێك لەدەرەو هەو نەهاتبوو دۆنیای پێخوێنمەو، ئەو نوسراوانە ی ئەو نەبیت. ئەو نامە بچوکانە تاکە پرگای من بوون بۆ تیگەیشتن لەگۆرانیکیهکانی دۆنیا. بیستویەك سال لەسەریەك ئەو پستەیه ی بۆ دەنوسیمەو، بیستویەك سال لەسەریەك من یەك پستەم لەدەرەو هەو دەهات، بەلام بۆمن هەرجارە و مانایەکی هەبوو، لەخوێندنەو هەو دەستوخەتەکیدە گۆرانیکیهکانی پۆچی یاقوبیشم دەبینی.

یاقوبی سنەوهر پیاویك بوو پرله‌فه‌تتازیا. شەوی یەكەم لەو كۆشكەدا ساردو بێدەنگ و ترسناك بوو. بیستویەك سال بەتەنیا بردبوو هەسەر. بیستویەك سال بێدەنگ بووبووم، لەو بیستویەك سالەدا پەنجیکی گەورەم داو بوو زمانم بێرنەچێتەو، نا زمانم بێرنەچوو، بەلام

لەو سالاھ دۇرودرێژانەى زینداندا کاتى ئێوەم ھەبوو جۆرە زمانىكى تر دروستبکەم، زمانىكى شیعرا سا. کە ھاتمە دەری دەمتوانى ھەموو شتىک بلێم، بەلام بەجۆرىكى دیکە، بەجۆرىک ھەندى جار تیئەنە دەگەشتن. کاتیک ھاتمە دەری بۆنى سەحرام لێدەھات... ھەموو سەحرايەک بۆنىكى خۆى ھەيە، ئێوانە زیاتر ھەستى پێدەکەن کە تەمەنىكى درێژ لەگەلێدا دەژین. من بۆنى ئێو بیابانەم لێدەھات، تاکە جارىک منیان دەرھێنا، ئێو جارەبوو کە ویستیان لەگەل دیلیكى دەولەتدا بەگۆرپنەو، بەلام سەرىنەگرت، پاش دەپۆژ لە زیندانىكى دیکە دووبارە ھێنامیانەو بۆ بیابان. بیستویەک سال من گویم لە لم دەگرت. زیندانەکەم ژوورىک بوو دوور لە ھەموو دۇنيا، یەک ژوورى بچوک لە ناو پاستى دەریایە کدا لەم... یەک ژوورى بچوک لە ناو ئابلۆقەى ئاسمان و بیاباندا. پۆزگارىک بە ترسانکترین دیلى ھەموو نیشتمانیان دادەنام، جودا لە دۇنيا، لەو سەرى ئێوسەرى ولات، لە شوینیکدا کە خوداش مەرۆف لە یاد دەکات، لە جیگایە کدا ژيان تەواو دەبیست و مەرگ دەست پێدەکات، جیگایەک پەنگى ئێستیرەيەكى خالى ھەبوو... جیانیشتەم. لە ماوێ بیستویەک سالدا فێریووم قسە لەگەل لىما بکەم. سەیرتان لێنەیت گەر بلێم بیابان پەرە لە دەنگ، بەلام مەرۆف تەواو فێرنا بیست ئێو دەنگانە جیابکاتەو. من بیستویەک سال گویم لە بیابان دەگرت و ھیرۆگلیفیای ئێو دەنگە جیاوازانەم شیدە کردەو... گەر بیستویەک سال لە ژوورىکدا بیت لە بیابان فێردە بیت ژيانى خۆت چۆن پەریکەیتەو، چۆن ئیش بۆ خۆت بدۆزیتەو. گرنگترین شت ئێو یە بتوانیت بیر لە زەمەن نەکەیتەو، ھەر کاتیک توانیت بیر لە تێپەرىنى کات نەکەیتەو دەتوانیت بیر لە شوینەکانیش نەکەیتەو، ئێو ی پیاویكى دیل دەکوژیت بیر کردنەو ی بەردەوامە لە کات و شوینەکانى تر. تا سالى ھەوتەم پۆز بە پۆز دەمژمارد، بەلام مەرۆف بە یانییەک لە خەو ھەلەستیت و سەیر دەکات لە ناكاو

هه‌موو شتیکی لێتیکچوووه ... سه‌ره‌تا چرکه به چرکه هه‌موو شتیکی
 حیسابده‌که‌یت، به‌لام پوژتیک له‌خه‌و هه‌لده‌ستیت و سه‌یرده‌که‌یت هه‌موو
 شته‌کانت تیکه‌لکردوو. نازانیت سالتیکه یان سه‌ده‌یه‌که تو له‌و‌یت،
 نازانیت و‌ینه‌ی دنیا له‌ده‌وره‌وه چۆنه. ترسناکترین شت ئه‌وه‌یه که
 بزانیته‌یه‌کێک چاوه‌پوانتده‌کات، که‌دلنیا‌بوویت که‌س چاوه‌پوانت ناکات
 و تو له‌بیر دنیا چوویته‌وه، ئیدی ده‌که‌ویت به‌بیرکردنه‌وه له‌خۆت،
 دوا‌ی بیستویه‌ک ساڵ ژیا‌ن له‌سه‌حرا‌دا لم ته‌نیا شتیکه بتوانیت بی‌ری
 لێبکه‌یته‌وه. هه‌ندێ شه‌و گو‌یت له‌ناوی خۆته که سه‌حرا ده‌یخو‌ینێته‌وه
 و بانگتده‌کات، هه‌میشه شه‌وان یان ده‌مه‌و ئیواران هه‌ستمده‌کرد
 بیابان بانگمه‌ده‌کات، به‌لام گرفتێ هه‌ره‌ که‌وره ئه‌وه‌یه نازانیت چی
 وه‌لامبه‌یته‌وه. من خێوه‌کانی بیابانم بینی، ئه‌و تارما‌ییانه‌م بینی که له
 لم دروستبو‌وبوون، په‌شه‌با دروستیده‌کردن و بل‌ا‌ویده‌کردنه‌وه. زۆری ده‌و‌یت
 تا فێرده‌بیت له‌گه‌ڵ لهما قسه‌بکه‌یت. له‌و بیستویه‌ک سا‌له‌دا فێرده‌بیت
 که‌هونه‌ری قسه‌کردن له‌گه‌ڵ لهما شێوه‌یه‌کی تره ... قسه‌کردن له‌گه‌ڵ
 لهما ئه‌وه‌یه‌که هه‌رگیز چاوه‌پوانی وه‌لامه‌کانت نه‌که‌یته‌وه، قسه‌بکه‌یت و
 گو‌ی له‌سه‌داکه‌ی بگریته، سه‌دا‌یه‌ک وه‌ک خۆل زه‌وی ده‌یبات و ده‌بیت
 به‌ژێر باری هه‌زاران سه‌دا‌ی تره‌وه.

مانگی جارێک بواریانده‌دام بچه سه‌حراوه، پاسه‌وانێکیان ده‌هێناو
 من له‌گه‌لیدا چه‌ند سه‌د مه‌تری‌ک به‌سه‌ر له‌کاندا ده‌پۆیشتم، ئه‌و پوژانه
 خۆشترین پوژانی ژیا‌نم بوون ... هه‌میشه له‌هفته‌یه‌ک له‌وه‌وبه‌ره‌وه خۆم
 بۆ ئاماده‌ده‌کرد، که پێمه‌ده‌خسته سه‌ر له‌کان د‌لم ده‌فپێ ... بیستویه‌ک
 سا‌ل من له‌ لم زیاتر هه‌چ هاو‌پێیه‌کی ترم نه‌بوو ... که پێمه‌ده‌خسته
 ناو له‌که‌وه هه‌ستم به‌ژیا‌ن ده‌کرد، هه‌ستم به‌زه‌وی ده‌کرد، هه‌ستم
 به‌و لایه‌نه بیسنو‌ورانه‌ی خۆمه‌کرد که له‌و ژو‌وره‌دا مرده‌بوون. هه‌یدی
 هه‌یدی خه‌لکم یادکرد، ته‌نیا شتی‌ک له‌گه‌لیدا ده‌ژیا‌م که‌ردون بوو ...

بەستوێک ساڵ ماوەیەکی درێژە بۆئەوێ بیر لەگەردون بکەیتەو،
 مەن لەناو لەمەکا دا تەنیا بیرم لەگەردون دەکردەو، خۆم لەبیاباندا
 ھەڵدەکێشاو تینم تێدەگەرایەو. گەرەویی سەحرا ھەستیکی بێئەندازە
 قوولی بەئازادی لادروستدەکردم. گەر بەستوێک ساڵ لەبیاباندا دیلبیت
 پۆژیک لەپۆژان وات لێدیت جگە لەو ئازادییە دەریا بێسنوورەکانی
 لە پیتی دەبەخشیت بیر لەھیچی تر نەکەیتەو. پاش چەند سالیکی
 کەم لەزیندان، دروست نازانم کە یوو، وازم لەو ھینا بیر لەسیاسەت
 بکەمەو... شەویک لەسەر پۆشنایی مانگ بەئاگاھاتم، تریفەکان
 بەئەندازەیک زیندانە کە میان پووناککردبوو ھەموو شتیکم وەک پۆژی
 پووناک دەبینی، ئەو پووناکیە ھیزی ئەوێ پێبەخشیتم جگە لە گەردون
 بیر لەھیچی تر نەکەمەو. مەن لەمیژیوو مردبووم، یاقوبی سەنوبەر
 نەبیت کەس نەیدەزانی ماوم... ھیچ کەسیکیشم نەبوو سۆراغەبکات...
 مەن لەھیچەو ھاتبووم و بووبووئەو بەھیچ.

ساڵ دواي ساڵ یادگارییەکانم ھەمووی دەبوون بەلەم.

نەمدەزانی لەکوێ دیلم، سەحرايەک بوو بێناو. ئەو پۆژەي منیان
 بردە ئەوێ چاویان بەستمەو و چەندین پۆژ لەپشتی زیلیکی سەریازییدا
 بەپێگاوەبووین. بەبۆنی پێگاکاندا دەمزانی ماوەیەکی زۆر درێژە بەسەحرا دا
 دەپۆین. بەستوێک ساڵە منیان ھەلگرت بۆ پۆژیک بەمگۆرپنەو بەیەکیکی
 گەرە، دواچار لەشەویکی تاریکدا منیان ئازادکرد.

دواي بەستوێک ساڵ کە دیتەدەرئ لە لەم زیاتر ھیچی تر نابینیت.
 لەم زیاتر ناتوانیت بیر لەھیچ بکەیتەو.

منیان ھینایە ئەم کۆشکەو. مەن ھیچ شتیک تێنەدەگەیشتم و
 ئارەزووی ئەو شەم نەبوو تێگەم. ھەموو شتەکان لەشەو دا ئەنجامدران.
 تا گەیشتمە ئێرە لە تاریکییدا بووم، لەشەو وەو بۆ شەو. شوێنەکان
 بەئەندازەیک تاریک بوون لەھیچ نەدەگەیشتم. لەو کاتەوێ لەزیندان

هاتمه ده‌ڕێ تا ئەو کاتەی لەو کۆشکەدا چاوم کردەووە پووناکیم نەبینی... دەستیەک لەتاریکییدا بەخشیمی بە دەستیکی تر، دەستیەک بێدەنگتر لەشەو، بێدەنگتر لەدیوار، بێدەنگتر لەدەرگا داخراوەکانی زیندانییەکی پیر. پیاویەک بوو مەچەکی گرتە و سوار ماشینیکی تری کردم، هیچی نەگووت، گویم لە دەنگی هەناسەکانیشی نەبوو. من تا ئەو کات تەنیا گویم لەھاواری لم بوو. نەمزانێ بۆ کویم دەبەن، بەلاشمەووە گرنگ نەبوو بۆ کویم دەبەن. بیرکردنەووەی زۆر لەگەردون وات لێدەهات نەترسیت. تەمەنم بیست و دوو ساڵ بوو کە گیرام، کە ئازادیانکردم تەمەنم چل و سێ ساڵ بوو. شەویکی تاریک هاتن و چاویان بەستمەووە و بردیانم. من لەپاسەوانەکەم پرسی "دەمبەن بۆ ئەووەی بمکوژن" گووتی "نا دەتەبین بۆ ئەووەی ئازادتەکەین...". تێنەگەیشتم مەبەستی لە ئازادی چییە؟. هیچ شتیەک لەووە بێماناتر نییە دوای بیستویەک ساڵ دیلی یەکیەک باسی ئازادیت لەگەڵدا بکات. تاکە ئازادییەکی گەورە من گەڕانەووە نەبوو بۆ دنیا، بەلکو ئەو بوو لێمگەرپێن لەسەحرادا بژیم. دڵنیابوویم هیچ شتیەک لەو دنیاوە تێناگەم، ترسیکی گەورەم لەشار و لەمرووفان هەبوو، دوای چەند سالیەک زیندان چیتەر مرووف و لمت بۆ جیانا کرێتەووە، من ئەو ماوێ جگە لە پاسەوانەکانم کە سیتەم نەبینیبوو، ئەوانیش لە بیابان کپتر و سەیرتر بوون. لەماوێ ئەو بیستویەک سالدە بە دەگەن چەند وشەیک قسەیان لەگەڵدا کردم. پێدەچوو خۆیان لە سەحرادا لەدایکبوویتن، لە سەحرادا ژیا بێتن و لە سەحرا زیاتر هیچ جێگایەکی دنیایان نەبینیبێت.

کۆشکی گەورەبوو، بەرێگایەکی زۆر سەختدا تێپەرپین، تاکەیشتی نەوێ بەهەلبەز و دابەزی ماشینەکەدا دەمزانێ بەرەو هەریمیکی شاخاوی دەچین. بەیانی کە لەپەنجەرەکانەووە سەیرمکرد لە گەڵا دەترسام. بەیانییەکی پڕ شەنە شەمال بوو، هەزاران گەڵای سەوز بادەیهێنان

و دەبیردن... لێمەپرسن ئەو گەڵا سەوزانە چیان دەکرد لە ھەوادا، بەلام من ترسەکانم وایانکرد سیمای چەندەھا جانەوهری بالدار لەناو درەختەکاندا ببینم، جانەوهری سەوز، جانەوهرگەلیک چاویان وەک دۆلۆپە شەونمی درەوشاوەبوو. یەکەم بەیانی کە چاومکردهوہ جگە لەپەنجەرە و ترس هیچ نەبینی. هیچ کەسیک، هیچ دەنگیک، ئاسەواری هیچ مرقفیک. پەنجەرەکانیش ھەموو داخراوون، خۆم بووم بەتەنیا لە کۆشکیکی گەرەدا، دەرگاکانی دەرەوہ قفلکراوون، لە دەرەوہش سیمای دەنگ و دەرکەوتە ئادەمیزادیک نەبوو. تا ئەو سەوزاییە دڕندەییە نەبینی تێنەگەیشتم ئازادکراوم... خودایە سەوزاییەکی بۆینە دۆلۆپەقبوو، بەلام تیشکیکی پۆشنی ھەتاو لەنیو درەختەکاندا سەمایدەکرد. پووناکییەک لە پووناکییە پۆشن و ئاوینە ئاسا و بیسنوورەکانی بیابان دەچوو. دوائی بیستویەک سال یەکەم بەیانیم بوو چاوبکەمەوہ و بیابان نەبینم... بیابان ئەو دۆستە دێرینە چووبووہ ناو پۆحمەوہ. دەمزانی ئەو منی ھیناوە بۆ ئێرە، لەو کۆشکەدا شتیکم دەبینی ئەو بەیادا دەھینامەوہ... یاقویی سەنەوہەر.

بەژوورەکانی ئەو کۆشکەدا کەوتە گەپان، ھەستەدەکرد لەشم ناتوانیت لەگەڵ ئەو جوگرافیا تازەیدا رابیت... شەویکی سەیربوو... شەویک ھەرگیز لەیادماناچیتەوہ... من ھیشتا لەناو چنگی لمدای بووم، ھیشتا بەدەگمەن باوہرم بەئازادی خۆم دەکرد.

نازانم کە ی بوو منیان لەو ماشینە داگرت، بەلام ھەستەمکرد دەمەوہیانە... من بەبۆندا دەمەوہیانم دەناسییەوہ، عەرد لە ھەرچینگایەکدا بیت بەیانیان عەتری خۆی ھەیە، من کە دوائی بیستویەک سال پیمخستە سەر ئەو زەمینە ھیشتا لەو دەریای لمدای دەژیام، نیشتمان ھیدی ھیدی بووبوو بە بیروکەیکە خەیاڵی لەلام، ئەگەرچی من بۆنی شەنی بەیانم دەکرد، بۆنی عەتری درەخت و کزەیی دۆلەساردەکانی دەورووبەرم

دەکرد، بەلام هەموو ئەو بۆنانە هێشتا تێکەڵاوی هەستیکی قوولبوون بە دەسلەلاتی بێسنووری لم، کە بەسەر زەویدا دەپۆیشتم هێشتا هەمان ترسم هەبوو، ترس لە لەرزۆکی و خۆنەگیری و داچوونی قوول. من کەسم نەبینی، هەستم بەکەس نەکرد، هێند هەبوو کە چاومکردەووە لەمالێکی بەریندا بووم، کە چاومکردەووە شەبوو، تاریکی بوو، تەنیا مۆمێکی کز دەسووتا، مۆمێک لەگۆشەیەکی تاریکدا... مۆمێکی تازەبوو، دیاربوو یەکیەک بەر لەهاتنی من ئەو مۆمە ی داگیرساندووە و پۆیشتوو... من پڕ بەو کۆشکە هاوارمکرد "تۆ ئەو ئەوێ ئەوێ ئەو مۆمەت داگیرساندووە لەکوێت؟". بەلام جگە لەسەدایەکی قوول هێچی ترم نەبیستەووە... سەدایەکی چینی بەچینی بەرەو ناو تاریکی دەپۆیشت و لەوسەرەووە بەکزی و خامۆشی دەگەڕایەووە... سەدایەکی دەرگای دونیایەکی تری لەمن دەکردەووە... سەدایەکی زینگیەکی تری هەبوو جیاواز لەسەدای ناو لم. ئەو شەو هێچ کەسم نەبینی، هێچ کەس لەو مالدەدا نەبوو. یەکیەک منی گەیانده ئەو مالدەو جێبەجێشتم، گویم لەدەنگی ماشینیکی بوو لەدوورەووە پۆی. کۆشکیکی بوو بەناو مالێکی سەیرەووە. لەشوێن حەوانەوێ پادشایەکی دەچوو، بەلام ئاسەواری مۆفیکم نەبینی. من ماندوو بووم، دەمویست بخەوم، یان بمرم... لەپەنجەرە گەورەکانەووە سیپەری دارستانیکی چرم دەبینی، پەنجەرەکان بەسەر دونیایەکی بەریندا دەیانپوانی، ئاسمان وەک ئەوێ هوروزم بێنیت بەسەر سەرمەووە بوو. پەشی ئاسمان شتیکی تیاوو جیاواز لەپەشی بیابان، لەبیاباندا شەو هەمیشە بریسکەیهکی برۆنزی هەیه، ئاسمان جولەیهکی تیا به جولە ی لم دەچیت، لمێک پەشی تیا به کە ی لەزۆمە تی پشکۆیه کی خامۆش دەچیت، پشکۆیه ک هەستدە کە ی هەناسە یە ک دە ی گە شینیتە وە . بەلام ئەو بەیانیه جولە ی گە لاکان دە یانترساندم... لەو بیستویه ک سالتە ی پێشودا جیهان بەجۆریکی تر لەپێشچاوم جولابوو. ئەو شەو

ھەستم بەو ھە کرد لە گەردوونیکى پێک و پەر یاسا و ئولفەتەو ھاتوو ھەتە
گەردوونیکى تر. بۆئەو ھە بیرنە کە مەو ھە دەخەوتم، لە برى ئەو ھە بەو
کۆشکە دا بگەرێم لە یە کە م کونجدا پالە کەوتم و دەخەوتم. شتێک پالێ
پێو ھە نام لە پێخەفە کان بترسم. شتێک تەنیا پە یو ھەندى بەو ھەو ھە نەبوو
کە بیستو یە ک سالا مەن لە سەر زەوى دەخەو م و پێخەفى راستە قینە م
نە دیو ھە، بە لکو پە یو ھەندى بەو گومانەو ھەبوو کە دەرھەق بەو شوێنە
تیامدا سەوز بوو. ساتێک بوو لە ساتە پەشەکانى ژیان. بیستو یە ک سالا
بوو دەمزانى مەن لە کوێ م و مەن چیم، دەمزانى بۆ لەو سەحرا یە دا
دیل م، بە لام ئەو شەو ھە نەمە زانى لەو کۆشکە دا چیدە کە م. ئەو شوێنە
لەخە یالێ مەن گەر تر بوو، جەستە م پانە ھات بوو لە ژووریکەو ھە بچیتە
ژووریکى تر. ھەستە دە کرد شتەکانى ئەو کۆشکە تەنھای م دە کوژن،
مەن سەر بە جوگرافیا یە کى خالێ بووم... جوگرافیا یە کى بە تال لە ھەر
زەخرە فە یە ک، سەر بە دۇنیا یە ک بووم بێ دیکۆر، دۇنیا یە ک ئینسان جگە
لە سێبەرە کە ی خۆ ی ھىچى دیکە ی نەبوو، دۇنیا یە ک درێژکراو ھى م ژوف
تەنیا گەردون خۆ ی بوو. درێژکراو ھى پۆج تەنیا م و ئاسمان بوون.
لەو ماو ھە دا مەن بیر م لەو ھە دە کرد ھەو کە خالیتى و بە تالێ و نەبوونى
ھىچ زەخرە فە یە ک جوازترین ژیانە... مە وامان لێ دە کات، ئینسان بەوێنە
پەسەنە کە ی خۆ ی ببینین، بەو جۆر ھى کە ھە یە، بێ ھىچ زیادە یە ک،
بێ ھىچ درێژکراو ھە یە کى دەست کرد. مەن بە ھە موو شتێک غەریب بووم...
ھە موو شتێک تر سێکى بێوێنە ی تیا دروست دە کرد م... مەن لەو ساتە دا
بۆ ژیانیکى خالێ دە گەر پام... خالێ لە ھە موو سێبەرێک.

نا وامە زان مەن ئەم قسانە لە خۆرا دە کە م... کاتێک مەن سەریاسى
سو بجدە م بە جیھیش تەمەنى چەند پۆژیک بوو، ئەو کات نەمە زانى
سەریاسێک و سەریاسێک و سەریاسێکى دیکە ش دێنە دۇنیاو ھە. نا
وامە زان مەن لە زیندان بیر م لە سەریاسى سو بجدە م نە کردۆتەو ھە...

وامەزانن من باوکیکی بەدبووم و تەنیا بیرم لە لم کردۆتەو، بەلام
 کە بیستویەک ساڵ تەنیا تەماشای لم بکەیت، لم و هیچی تر پۆژیک
 لەخەو هەڵدەستیت و هەموو شتیکت تێکەڵاوەکردوو، هەڵدەستیت و
 هیچ وێنەیەک تر لەیادەوریتدا نەماوە وێنەی لم نەیت... ئاھ هیچ
 شتیکی وەک لم یادەوهرییهکانمان ناخوات... هەموو پۆژیک هەڵدەستیت
 و هەستدەکەیت بەشیک لەپابوردووت لەیادچۆتەو. نا من هەرگیز
 سەریاسی سوێچدەم لەیادنەچوو، هەموو دونیایم لەیادچوو و
 سەریاسی سوێچدەم لەیادنەکرد. تاکەشتیک بوو کە نەبوو بەلم،
 تاکەشتیک بوو هەمیشە سەوزبوو. سەلگەلێکی زۆر هەموو بەیانیهێک
 دەمبینی، هەموو پۆژیک لەخەیاڵمدا گەورەدەکرد، هەزاران دەموچاوم
 بۆ دروستکرد، بیرم لەهەموو ئەگەرەکانی نیگاری دەکردەو. پۆژانە
 لەنیوان پەنجەرەکانەو تەماشای بیابانم دەکرد و بیرم لەو دەکردەو.
 پۆژانێک دواتر کەهەموو ئەو شتەسەیرانەپویاندا، وای بۆ دەچووم هەموو
 کارەساتەکان لەو بەیانی و ئێوارە سەیرانە بیابانەو دەستپێکردوو
 کە من هەمیشەزیاد لەنیگارێک و زیاد لەشیوەیهێک بەسەریاسی
 سوێچدەم دەبەخشی. تا بەیانیهێک لەخەو هەستام و لەناو نیگار و
 شیوەکاندا ونمکەدبوو... ساڵ دوا ی ساڵ کەمتر بیرم لێدەکردەو،
 لەبەرئەوێ دواچار نەمدەزانی بیر لەچی دەکەمەو، بیرکردنەو، کانم
 نەشیوەیان هەبوو نە ئاراستە، ئەوێ وایدەکرد بێغەم بیر لەو تاکە
 مڕۆفە بکەمەو کەدوا ی خۆم جێمەهێشتبوو، بیرۆکە ی مردنی خۆم
 بوو. دڵنیابووم لەو ماوە درێژەدا من مردووم و هەموو دونیا منی
 لەیادچۆتەو. ئەو خەیاڵە ی کە تۆ مردوویت و کەسانی تر بەبێ تۆ
 دەژین و ژانیان شیوەپوخساری خۆی وەرگرتوو، ئاسوودەییەکی مەزن
 بەمڕۆف دەبەخشیت... ئەوێ هیچ کەس چاوەپوانی گەپانەوێ ناکات،
 دەبێت بەهەشتیکی گەورە بۆت. دوا ی شەشەمین ساڵ تەواو دڵنیابووم

کە ئیدی ھەرچیپێک بێت سەریاسی سوێجەم بەنەبوون و مردنی من
 پاهاتوو. مردنیش وەک زیندان پاهاتنە، مەژۆف وەک ھەر شتێکی دی
 دەبێت پووبەرێکی داگیرکردبێت تا دواتر ھەست بەوئەوونی بکەین. وەک
 ھەر شتێکی دی، وەک گۆلدانیەک لەسەر مێزێک، یان دەنگی پادیۆیەک
 لەپەنجەرەپەکدا، دەبێت سەرەتا شوێنێکیان گرتبێت و دواتر ونبووێتن.
 بەلام گەر لەسەرەتاوە شتێک نەبوو، دەنگێک یان پەنگێک نەبوو ئیدی
 ھەست بەنەبوون و ونبوونی ناکەین. لەساتێک لەساتەکاندا من ھەستم کرد
 ژیاکی من لەو بیابانەدا، بێئەوێ پێویستیم بەھیچ کەس ھەبێت
 گەشتۆتە دوا پلەی کەمائی خۆی... من و ئەو شتانەی دەرووبەرم، من
 و ئەو ھیچیە بێسنوور و بێئەندازەیی گەردون پێکرا لەدۆخی کەمالدا
 دەژیا. ھەستەم کرد دونیای دەرووێ منیش نوقمی کەمائی خۆیەتی.
 شوێنێکی گەرم لەدونیادا نەگرتبوو، بێ من جیھان بەجوانترین شیوە
 دەپۆشت، بێ من شەکان ژیاکی خۆیان و مانای خۆیان ھەبوو. ھەستم
 نەدەکرد دوورکەوتنەوێ من چ برینێکی لەسەر ژیاکی کەس جێھێشتبێت.
 دواي بیستویەک سالی دانیابووم کە سەریاسی سوێجەمیش ژیاکی خۆی
 دەژی، دانیابووم سەریاسی سوێجەمیش وەک ھەموو ئەوانی تر وادەزانێ
 مردووم... تا دەھەمین سالی زیندانیش من یەک ئومێد ھەبوو، ئەویش
 بوو چەند دەقیقەیک سەریاسی سوێجەم ببینم و دواتر بمرم، بەلام
 بەیانێیک لەخەو ھەستام و وازم لەو ئاواتەش ھێنا، دواي دەسالی
 لەیەکا بپارێ ھەموو یەکدی بینینەوێیک یەکدی و نکرانێکی تر. من و
 سەریاس، باوک و کورێکی خەیاڵی بووین... بەیانێیک کاتییک سەیری
 لەم دەکرد، کاتییک سەیری پیریوونی سەحرام دەکرد، تێگەیشتم کە
 ھەرگیز نابمە باوک... پۆچوون لەناو لەدا وات لێدەکات نەبێت بە
 باوک... دەمزانێ وەک تۆپەلێک لەم دەگەرێمەو، وەک یەکیک کە دەست
 دەخاتە سەر ھەر شتێک دەبێتە تۆز... باوکایەتی ئامێزکردنەوێ،

بهلام من چنگيک خوڻي پەش بووم... من به نياگايه که وه ده هاتمه وه
که هه مووی ديمه نی بیابان بوو، هه ستمده کرد نزيكبوونه وه و حوکمدانم
له سه رکه سانی تر، هه تا هه تايه له دیدی یه کيکه وه ده بییت که وهک
سه حرایهک ته ماشای کۆی ژيان دهکات.

ئه و شه وهی که که پامه وه نه مده زانی سه ریاسی سو بدهم له کوئییه،
نه مده زانی که دواچار من و ئه ویش له ناو جوړه بیابانیکی دیکه دا
ونده بین که نه بیابانی من بوو، نه بیابانی ئه و.

چەند سالتیک بەر لە ئیستا، ئیوارە یەک «مەمەدی دلشوشە» کە ئارەزووی دۆزینەوێ نەینییەکانی هەبوو، دەچیت بۆ دیدەنی توحفەفرۆشیک. دیدەنییەک وەک هەر دیدەنییەکی دی نا کە مۆفیک لە پێگایەوێ یەکیکی دی دەبینیت، بەلکو دیدەنییەکی گەرم، سەردانیک دەشیت نەینی تەلیسمیکی بۆ شیکاتەوێ. ئیوارە یەکی بارانە، پەرە لەخەیاڵاتی سەیر سەیری هەور، ئەو بیتەوێ بیر لەنیازی هەورەکان بکاتەوێ بەهێمنی و بەدەم گۆرانی گۆتەوێ لە کوچەکانی باکوورەوێ بەرەو باشور شۆردەبیتەوێ. جگە لە کلێل و مەدالیاکانی کە یاریان پێدەکات، هەناریکی شوشەش لە گیرفانیایەتی... کلێلەکانی هەلەدا بۆ ئاسمان و دەیانگریتەوێ، ئەو کلێلانی لەشوشەن و دەرگای دنیا هەوایی و سەرزەمینە خەیاڵییەکان بۆ ئەو گەنجە دەکەنەوێ کە ئەو ئیوارە یە خوێ بە خەختەوێرتەین کەسی دنیا دەزانیت.

هەموو کەس دەیناسیت، هەموو کەس چیرۆکی ئەو مێردمنداڵە دلشوشە یە بیستووێ کە خوێ مردنی خوێ لەخەوندا دەبینیت. مردنیک پۆز دوا پۆز دەیگریتەوێ قسە ی لێدەکات... خەونی بەربوونەوێ دلی و شکان و پارچە پارچەبوونی وەک هەریەک لەو توحفەشوشانە ی لە ناو دۆلاب و لەسەر پەفەبەرز و درێژەکانی مالهەوێ

پریزیکردون. ئەو ئیوارە یە هێدی هێدی باران دادەکات، محەمەدی دڵشوشە سەیری ئاسمان دەکات و سەرەنجی ئەوە دەدا تانیستا هەوری بەو جۆرە ترسناکی لە ژیاڵیدا نەبینیوە، بەلام بێتەوێ بترسێت بەردەوام یاری بەکلیلی دەرگا خەیاڵییەکانی خۆی دەکات و گۆرانی دەلێت. ئیوارە یەکی خۆشە بۆ محەمەدی دڵشوشە کە پێیوایە یەکیەک لە کلیلەکانی تەنیا لە باراندا دەرگا دەکاتەو.

من هەرگیز محەمەدی دڵشوشەم نەبینیوە. بەلام دەتوانم بیهێنمە پیشچاوی خۆم کە بەکوچەکاندا پوو و باشور دێتە خوارێ و یاری بەکلیلەکانی دەکات، لەم دەستەووە هەڵیاندا بەو ئەو دەستی تر، لە ژێر قاچەووە هەڵیاندا و بەهەواوە دەیانگریتەو. دەتوانم گەنجیکی خوشنوو ببینم کە سەیری ئاسمان دەکات و لەبری ئەوەی بترسێت پێدەکەنێت، گەنجیکە تەنیا ماوە یەکی کەمە ژیاڵیکی بۆ خۆی لەشوشە دروستکردووە، ژیاڵیک تەنیا خۆی دەزانێ چەند ناسکە و چەند خێرا دەشکێت. بەلام بێباکانە دەپوات و گۆرانی دەلێت. ژوورەکی پرە لە گۆلدانی سەیر سەیر، لەقۆری بەزەخرفەیی چینیەو، پرە لەو بەرداخانەی پەڕن لەوێنەی بالەندە، ئەو فەخفوریە سەیرانەی وێنەی ئەژدەیا و پلنگ و کۆتری ناگرینیان لەسەر نەخشکراوە. دۆلابەکانی، کتێبخانەکی، میزەکی، سندوقی جلەکانی هەموو لەشوشەن. لەسەر یەکیەک لە دۆلابەکان، تۆپیکی شوشەی شین کە نەخشەی هەموو دۆنیای لەسەرە، دانراوە، تۆپیک ئەو دۆنیا شوشەییەمان وە یادا دەهێنێتەو کە من و تۆ تیا دەژین. تۆپیک نامادەگیەکی ون و نادیری تیا بەو شکان. ئەو ئیوارە یە کە محەمەدی دڵشوشە دێتە دەری، باوەرپکی قوولی بەفرسەتەکانی ژیاڵی خۆی هەیه. کە هێدی هێدی باران دەست پێدەکات ئەو بەهەمان شیوەی ئاسایی خۆی یاری بە کلیلەکان

ده‌کات، باران داده‌کات و ئه‌و له‌سه‌ر یارییه‌کانی خۆی به‌رده‌وامه .
 خه‌لکی به‌په‌له به‌چه‌تره‌کانیان‌وه پاده‌که‌ن، ئه‌و نه سه‌یری ئاسمان
 ده‌کات و نه گوێده‌داته باران، که‌مه‌که‌مه باران زیاد ده‌کات،
 که‌مه‌که‌مه ده‌بیته لافاوێکی مه‌زن، که‌مه‌که‌مه شته‌کان ده‌که‌ونه سه‌ر
 ئاو، هه‌یج که‌سیک به‌شه‌قام و شوسته‌کانه‌وه نامی‌نێته‌وه، خه‌لکی
 پووده‌که‌نه باله‌خانه‌به‌رزه‌کان، له‌نه‌هۆمی ب‌لندی خانووه به‌رزه‌کانه‌وه
 ته‌ماشاده‌که‌ن، ده‌چه سه‌ر مناره‌کان، سه‌ر سه‌ربانی ئوتیله‌کان، سه‌ر
 گومه‌زه شینه‌کان، سه‌ر کالیه‌تۆس و سه‌نه‌وهر و شاتووه‌کان. ته‌نیا
 محمه‌دی د‌ل‌شوشه نه‌بیته که‌بی‌یا‌که‌نه ئاو ده‌بیات و کوچه به‌کوچه
 لافاو ده‌یه‌ینێت. ئه‌و بیته‌وه‌ی نو‌قمی‌ت وه‌ک به‌سه‌ر به‌له‌میکی
 چکۆله و نه‌بینراوه‌وه بیته سه‌ر ئاو ده‌که‌ویته، چوارمه‌شقی له‌سه‌ر
 لافاو‌ه‌کان داده‌نیشیت و به‌زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی گه‌وره‌وه سه‌یری دونیا
 ده‌کات. لافاو ماشین، که‌لوپه‌ل، کورسی، که‌سانی خن‌کاو به‌ملاو
 به‌ولای محمه‌دی د‌ل‌شوشه‌دا ده‌فرینیت و ئه‌و ته‌ماشایانده‌کات. ئاو
 لافاو پرده‌بیته له‌شته عه‌نتیکه‌کانی شار، له‌تایه، له‌سه‌فته کتییی
 هه‌رگیز نه‌خویندراوه، له‌سینی و خوانی پ‌پ و ئاماده، له‌ئامی‌ری مال،
 له‌ژنی خن‌کاو به‌عه‌با په‌شه‌کانیان‌وه، له‌و پیاوانه‌ی مردوون و ه‌یشتا
 ده‌ستیان له‌سه‌ر پاره‌کانیان‌ه ته‌پنه‌بیته. محمه‌دی د‌ل‌شوشه له‌گه‌ڵ
 ئه‌و شتانه‌دا ئاو‌ده‌بیات، به‌لام ئه‌و وه‌ک یه‌کیک له‌سه‌ر به‌رمالی
 نوێژ دانیشته‌بیته له‌سه‌ر ئاو‌ه‌کان داده‌نیشیت و به‌پیکه‌نینه‌وه
 ته‌ماشای ئه‌وانه ده‌کات له‌سه‌ر سه‌ربانه‌کان و بال‌کۆنی بازاره
 دوو نه‌هۆمه‌کانه‌وه ته‌ماشایده‌که‌ن، ده‌ست به‌رزده‌کاته‌وه و سل‌لویان
 لێده‌کات، ماچیان بۆ هه‌ل‌ده‌دات، شه‌پۆله‌کان خێرا ده‌یه‌ن و ئه‌و وه‌ک
 یه‌کیک له‌نمایشیکی تایبه‌تیدا بیته، هه‌ل‌ده‌ستیته سه‌ره‌پ و له‌سه‌ر
 ئاو‌ه‌کان ده‌وه‌ستیت، به‌پێوه سل‌ل و له‌وانه ده‌کات که له‌مبه‌ره‌وه‌ری

شه قامه کانه وه سلّوی لیده کهن. ئاو ده بیات و نهو پیده که نیت، بارانده باری و نهو له سهر شه پوله کان به پتیه یاری به کلیله کانی ده کات، مه لیانده داو ده یانگریته وه. به هه موو کوچه کاندایته خوار، به هه موو شه قامه کاندایته ده بهینیت، هه مووان نهو موعیزه به ده بینن، هه مووان محهمه دی دلشوشه ده بینن له ناو مردوووه کاندایاریده کات، ده چیتسه سهر نهو ئوتومبیلانه ی ئاو ده یانبات و له وپوه بازده داته وه ناو ئاو، ده سته بات سیو و پرته قالی پاپچی سهر لافاوه که ده گریته وه و وهک یاریبازیکی سیوک یاریبان پیده کات، نهو قوتوی خشلانه هه لده گریته وه که لافاو له دوکانی زه پهنه گرانه وه پایدان و زیتره که ی ناویان هه لده دا بۆ خه لک. دیمه سی محهمه دی دلشوشه له ناو نهو تراژیدیایه دا هه مووان ده هینیت به پتیه نین. باران ده باری و نهو به شه قامه کاندایته ده پوات، وهک سه ولکی خه یالی پیتیت، یان به له میک خودا بیبزیوتیت، به شه قامه گهره کاندایته، به قه یسه ریبه کاندایته که سهرتا پایان نوقمی ئابوووه ده پوات، به گوزهری قه سه به کاندایته پیت، بۆ ماوه یهک ده سته کاته ملی نهو که لاکانه ی سهرئاو که وتوون، له گه ل به رخه سهرپاو و که ولکراوه کاندایته که ویتسه سه ما، به بازار پی پیلو فروشه کاندایته پیت، له گوزهری توحفه فروشه کان گولدانیکی زیو له سهر ئاوه کان ده گریته وه و ده یخاته باوه شی و له سهر ئاوه کان داده نیشیت. خوی ده داته ده ست په وتی لافاوه کان... هیدی هیدی ئاو به ره و کوچه تاریک و داخراوه کانی ده بات، به ره و ناو نهو کولانانه ی باشوری شار، نهو کولانه داخراو و فرهاموشکراوانه ی نه ده نگیک، نه چرپه یه کیان لیوه نایه... هیدی هیدی ئاو له بازار و کوچه و شه قامی جه نجاله وه به ره و جیگای بیده نگتر و کپتر پاپچیده کات. محهمه دی دلشوشه سهر نهجده دات شه پوله هیمه کان تادیت به ره و شوینی داخراوتری ده بن، به ره و

ئهو کۆلانه ته‌سک و پێچاوپێچانه‌ی ئاو گه‌یشتۆته ئاست نه‌ۆم و ئاقاره‌به‌رزه‌کانیان... دواچار دوا‌ی گه‌شتیکی درێژ له‌ چه‌نده‌ها کوچه‌ی پێچاوپێچدا، به‌‌ناو چه‌نده‌ها کۆلانی بێ سه‌رو ده‌ری ئالۆزدا، له‌گه‌ڵ ده‌مه‌و تاریکی‌دا و هاو‌پێ به‌هه‌م‌نبوونه‌وه‌ی باران. ئاو‌ه‌کان له‌سه‌ر ئهو سه‌ری کوچه‌یه‌کی ده‌ربه‌ست و بێ‌ده‌رگادا مه‌مه‌دی د‌لشوشه‌ ده‌به‌نه‌ به‌رده‌رکی م‌الێکی دوو نه‌ۆم. ئهو ده‌یه‌و‌یت له‌گه‌ڵ ئاو‌ه‌کاندا بگه‌ڕێته‌وه‌ و ناتوان‌یت، ده‌یه‌و‌یت هه‌ست‌یت و به‌سه‌ر شه‌پۆله‌کاندا به‌روات و له‌کوچه‌یه‌کی ته‌روه‌ خۆی بداته‌وه‌ ده‌ست مه‌جرای تۆفانه‌کان و ناتوان‌یت، هه‌ت‌یکه‌ی نادیار‌ی ناو شه‌پۆله‌کان به‌ره‌و ئهو ده‌رگایه‌ی ده‌به‌ن. له‌ویادا ده‌وه‌ست‌یت، له‌سه‌ر ئاو‌ه‌کان داده‌نیش‌یت، ته‌رسیکی قوول دا‌یده‌گر‌یت، که‌مه‌که‌مه‌ شه‌و داد‌یت و پ‌ۆژ ئاو‌اده‌ب‌یت، که‌مه‌که‌مه‌ هه‌وره‌کان ده‌په‌و‌ینه‌وه‌، مانگ به‌هه‌م‌نی و شه‌رم‌نی ده‌رده‌که‌و‌یت. هاواریکی نادیار له‌د‌لی مه‌مه‌دی د‌لشوشه‌دا سه‌ره‌له‌ده‌ات که‌ پ‌ی‌یده‌ل‌یت «ئهم ئ‌ی‌واره‌یه‌، ئ‌ی‌واره‌ی خۆشه‌و‌یستییه‌». ده‌سته‌بات و کل‌یله‌کان‌ی ده‌رد‌ی‌ن‌یت، یه‌ک‌یک له‌کل‌یله‌کان‌ی کل‌یسی عه‌شقه‌... کل‌یسی خۆشه‌و‌یستییه‌ ناکامه‌کان‌یت‌ی. به‌ته‌رسه‌وه‌ ئهو ده‌رگایه‌ ده‌کاته‌وه‌، له‌گه‌ڵ کردنه‌وه‌ی ده‌روازه‌کاندا ئاو به‌ره‌و هه‌وش‌یکه‌ گه‌وره‌ ده‌ییات، هه‌وش‌ی م‌ال‌یکه‌ی د‌یر‌ین به‌لام ئ‌ی‌جگار به‌ر‌ین و گه‌وره‌، وه‌ک به‌ده‌وری په‌رسته‌گایه‌کی ک‌ۆندا بسو‌پ‌ێته‌وه‌ به‌ده‌وری ئهو خانووه‌ د‌یر‌ینه‌دا ده‌چه‌رخ‌یت و ده‌گه‌ڕ‌ێته‌وه‌، ده‌روات و د‌یت‌ه‌وه‌، سه‌یری په‌نجه‌ره‌کان ده‌کات، گو‌ی له‌هه‌م‌نی ب‌ێ‌هه‌نده‌زی دی‌واره‌کان ده‌گر‌یت، د‌یت و دو‌وباره‌ ده‌سو‌پ‌ێته‌وه‌، له‌یه‌ک‌یک له‌په‌نجه‌ره‌کاندا دوو که‌چ ده‌بین‌یت، دوو که‌چ که‌ هه‌ردووکیان له‌دوو ده‌ست ج‌لی سه‌پ‌یدان و هه‌ردووکیان دوو په‌رچی در‌ی‌ژیان تا ناو ئاو‌ه‌کان به‌رداوه‌ته‌وه‌ و له‌سه‌ره‌وه‌پ‌را ته‌ماشایده‌که‌ن. یه‌ک‌یکیان «لاول‌وی سه‌پ‌یه‌» و ئه‌و‌تریان خوشکه‌ گه‌وره‌که‌یه‌تی

«شاده‌ریای سپی». لە گەڵ ئاوه‌کاندا دەچیتە بەر پەنجەرەکیان و دەلێت «ئێوارەتان باش، من ناوم محەمەدی دڵشوشە و لافاوەکان منیان هێناو بۆ ئێرە، دەتوانن پەنجەرەکانمان بۆکەنەوه؟». لاوالوی سپی پەنجەرەکی دەکاتەوه و بەمحەمەدی دڵشوشە دەلێت «فەرموو»، نازانێت لە گەڵ کردنەوهی پەنجەرەکی دا دەرگای تۆفانیکی گەورە لە سەر ژیاڵی خۆی خستۆتە سەر پشت. محەمەد دیتە ژووری و جگە لە گۆلدانێکی زیو و هەناریکی شوشە لە گیرفانیدا و کۆمەڵێک کلیل و مەدالیا زیاتر هیچی تری پێنێیە. محەمەدی دڵشوشە لە یەکەمین ساتەوه دڵنیاوە سەرکاری لە گەڵ عەشقیکی ئەفلاتوونی دژواریە. تەماشای ئەو دوو کچە دەکات کە قژیان لە سەر فەرشەکان دەخشیت، لە شتەکان دەگیریت، شەپۆلان دەدات و هێمن دەبێتەوه. پێشتر دیمەنی وای نەبینیوه، ئەو کوپی یەکیک لە پیاوێ ناسراوەکانی شارە «سڵیمانی مەزن» ئەو پیاوێ لەدوای سەرکەوتنی شۆرشەوه لە ژێرەوه‌پا ئەمینداری نەینییە ترسناک و گەورەکانی ئەو شارەیه... ئەو شەش سالی پابوردوودا لە هیچ جیگایەک لەو جۆرە جوانییە پێشچاوەکەوتووه، ئەو کلیلسازی هەموو دەرگا زەحمەت و ئەستەمەکان بووه، بەستەکی کلیلەکانی هەموو دەرگایەکیان کردۆتەوه... ئەو هونەرماندە یەکەمی کردنەوهی نەینییەکانە.

ئەو ئێوارەیه چیرۆکی عەشقیکی ناکام دەست پێدەکات، ئەو دوو خوشکە بە پۆحیتی کراو و دۆستانەوه پەنجەرە ژیاڵیان لە محەمەدی دڵشوشە دەکەنەوه، بە تاییەت کاتیکی دەبینن گەنجیکی دڵساف و خوشروو و دەمبەخەندەیه. بەلام لاوالوی سپی لە ئێوارە یەکەمەوه پێیدەلێت «لەبیرت نەچیت تۆ لە دەرگاوه نەهاتوویتە ژووری». ئەو ئێوارەیه ئەو دوو خوشکە وەک دوو کەسی دڵسۆز خزمەتی محەمەدی

دَلشوشە دەکەن، قزى بۆ وشکدە کەنەو، جلەکانى بۆ وشکدە کەنەو، چای بۆ لێدەنن و پێیدەلێن "وەک خوشکی خۆت تەماشامانێکە... جیاوازی نییە ئێمە خوشکی تۆین". محەمەدى دَلشوشە بە پرویەکی خۆش، بەلام ناپازیبەو دەلێت "شتى وانییە، ئێوە خوشکی من نین، من بەهەموو تۆفاندا ھاتووم تا ھەز لەیەکیکتان بکەم. من باران ناردومی تا لاوالم خۆشبویت". زینگیەکی سەیر لەدەنگى محەمەدى دَلشوشەدا، نەرمییەک تێکەلاوى سەمای غەم و ھاواری خۆشیشە، چاوانیشى بەھەمان شێوە پەڕن لەپێکەنین و گریان، پەڕن لەشەرم و بێشەرمی، پەڕن لەسەداى باو زینگیەى شوشە. شادەریای سەپى دەزانیت لەو ساتەو دەبیست ئەو پۆلێکی سەیر بێنیت، کەتەماشای چاوی ئەو گەنجە دەکات، دەزانیت لافاو بۆ شتیکی سەیر بەرەو ئەو مالى ھێناو. ئەو ئێوارەى شادەریای سەپى دەلێت "محەمەدى دَلشوشە، ئێمە تۆ ناناسین... تۆفان تۆی ھێنايیت یان پەشەبا... باران تۆی ھەلگرتییت یان گەرداو، دەبیست ئێمە تۆ بناسین". محەمەد دەلێت "لەھەموو شتیکی گەنگەر من دَلم لەشوشە، لەشوشەى کى زۆر ناسک، بچوکتەین دَلشکان دەمکوژیت... من کەسێک لەشوشە، کەشکام وردەبەم، کەوردیش بووم پارچەبەجێدەھێلم، کەپارچەشم بەجێھێشت، دەبەم بەمردوویەکی بەد، من کەمەردم بەجۆریک پەراش پەراش دەبەم کەس ناتوانیت تێبگات کە پارچە ورد و تەنک و خۆلناساکانى منە ژيانى تێکداو... لەبەرئەو دَلم مەشکێنن". قسەکانى تێکەلەیکە لەھەپەشەو تکا، لەپارێشەو و ترساندن. ئەو ئێوارەى بەھێمنى تێدەپەڕیت، دوو خوشکە کە داواى لێدەکەن ئەو ھەنارە شوشەى یان بدات، بەشەرمەو دەلێت "ئەو ھەنارى من نییە، بەلکو ھەنارى نەتێیەکانە". لەبەرى ئەو ھەنارە گۆلدانە زیوینەکانى بۆ یادگار

لاجیدە هیلێت، ئەو هەنارە ی دواجار بە شیوەیەکی دی دەکەوێتەو
 دەست خوشکە سپییەکان، ئەو گۆلدانەش کە سالدووە خەتێکی دی
 دەکەوێتە دەست من و لەگەڵ خۆمدا بەرەو دەریا دەیهێنم. ئەو
 شەو خوشکەکان تا کاتیکی درەنگ گۆی بۆ محەمەدی دڵشوشە
 پادێرن. درەنگ وەختێک لەمالی ئەو دوو کچە سپییە دێتە دەریا،
 بەلام لە هەر ساتێکی تری ژیاڵی ترساوتر و ناوارامترە. ئەو ئەو
 ساتەیکە بۆ هەتا هەتا یە لەبیری دەکات بچیت بۆ لای "سە ی مژدە ی
 شەمس" ئەو توحفە فرۆشە ی لەسەرەتاو بە شێک لە نهێنییەکانی ئەم
 چیرۆکە دەزانیت، ئەو نهێنیانە ی محەمەدی دڵشوشەش سەردەمانێک
 عەوداڵیان بوو. ئەو ئێوارە یە دەستێکی نادیار پێچ بەو گەشتە
 تاییەتیە ی دڵشوشە دەکاتەو، گەشتێک سالاڵێک دواتر دەبیست من
 تەواویبکەم. ئەو ئێوارە یە وەک هێزێک پێیبلێت ئەو پێگای تۆ نییە،
 ئازارو ترسەکانی پێگای لێدەگوێن و بەرەو جێگایەکی دیکە دەیهێن.
 ئەو شەو هێندە ی شەنی ساردی شەو هەلدەمژیت، هێندە ی هەوای
 دوای توفان لێدەدا، تێدەگات نەخکانی لە لافاوەکاندا، پزگاربوونێکی
 سەورو مەزن نییە لە مەرگ، بەلکو دواخستنیکی کورت و خەیاڵییە،
 کە پەيوەندی بەخولیاکانی خۆیەو هەیه دەربارە ی جوانییەکانی
 مردن. مردنێک دواتر هەراپەکی چکۆلانە لەناو هاوڕێکانی خۆیدا
 دەنێتەو، مردنێک کە سانێکی دی وەک لەعەتێکی خودایی
 تەماشای دەکەن، وەک سزایەکی بۆ ئەوێ نهێنییەکان دەخوینێتەو.
 ئەو شەو کە لەمالی خوشکە سپییەکان هاتە دەریا، نەیدەزانی
 بەرەو کۆی بچیت. بۆ یەکەمجار لەدڵە شوشەکیدە هەستی
 بە ئازاریکی قوول کرد، ئاسەواری لافاو لە هەموو جێگایەکی کدا بوو،
 پێدەچوو توفان نیوێ شاری کاو لکر دیست، لەگەڵ سەدان کەسدا
 بەرەو باکووری شار هەلگەرا، شلپ و هوو پ دەیدا لە باراندا.

قەتییسی سەرجادەکان. شارێکی ترسناک و بێتروسکەبوو، خەڵکی بەلایتە دەستیەکانیانەو بەشەقامەکاندا دەپۆیشتن. باران نیوەی نەینییەکانی ئەو شارە ی هینابوو دەری و لەسەر شەقامەکان توپیدابوون، ھەندێ کۆلان لەبەر کەلەکەبوونی شتومەک بواری پۆیشتنی تیانەبوو. شەویەک بوو وەک شەوی خێوەکان، بایەکی سارد دەهات و ئەو لەناو سەدان غەریبەدا بەرەو ژوورەشوشەکی خۆی دەگەڕایەو، لەھەر کات زیاتر ھەستی بەلەرزینیکی ناناسایی دەکرد. بەرپرگادا دەپۆیشت و بەخۆی دەگووت «عەشقە... من دڵنیام عەشقە». ئەو شەو کە گەیشتە ژوورەکی خۆی تۆفانیکی سامناک لەھەناویدابوو، لافاوێکی نادیار گەلەک سەیرتر و توندتر لەو لافاوە گەورەیی ئیوارە لەگەڵ خۆیدا دەبیرد، بەلام لافاوێک بوو پر لەنیگار و خەونی سەیر. ئەو شەو محەمەدی دڵشوشە ئەو خەونە دەبینیت کە سەرتاپای ئەو ئیوارەیی لێ ئاوەژوودەکاتەو. لەخەونیدا لافاوێکی سپی دەییات، لافاوێک وەک چوپی شیر، پر لە بەلەمی سپی، پر لە مەخلوقاتێ سپی، لەناو ئەو لافاوەدا ھەموو کەس دەپەرپتەو ئەو نەیت. خەڵکی دەبینیت چوارمەشقی لەسەر ئاوەکان دانیشتون و دەپۆن، بەلام ئەو نیمچە خنکاو تۆفان پاپیچیدەکات. لەخەونەکیدە دەچیت بەردەرگای کۆشکیکی سپی، کە دەریایەکی سپی لەچوارلاو دەوریداو، ئەو لەویدا کلیلەکانی خۆی دەردەھینیت و دەپەرپت ئەو دەرگایە بکاتەو، بەلام بەپێچەوانە ئیوارەو بۆیناکریتەو، یەکەیکە ھەموو کلیلەکان تاقیدەکاتەو بۆیناکریتەو... ھیدی ھیدی دەستەکانی دەکەونە لەرزین، جار دوا جار خیراتر کلیلەکانی دەگۆریت و ناتوانیت ئەو دەرگایە بکاتەو، کەمەکەمە ئاوەرەو قوولایی سپی خۆی کیشیدەکات، دەکەویتە ھاوارکردن، کە بەئاگادیتەو بۆ ساتیک ھەموو گەردون

له شیوهی ته میکی سپیدا ده بینیت و هه ست به نازاریکی کوشنده ش
 ده کات له دلیدا، نازاریک له ته کیدا ده سته کاته گریان.
 نه و خه ونه سه ره تای ده رکه وتنی یه که م درزه له دلی شوشه یی
 نه و گه نجه دا. که پووداوه کانی نه م چیرۆکه ی ئیمه له وێرانیه ی دوا ی
 عه شقی نه ودا پووده ده ن.

یاقوبی سنه و بهر هات و ماچیکردم، وهک ئه وه بوو له ناو ترسه کانی منه وه قسه بکات... بهو پسته سهیرانه دهستیپیکرد و گووتی «دواچار تو لیرهیت، له ناو ماندایت، بوو ته وه بهیه کیک له ئیمه... له بیابان زهوی دهستکورت و ههزاره، له بهر نه وه مروف کاتیکی زوری هیه بیر له گهردون بکاته وه، کاتیکی بیته ندازه دریزی هیه بیر له ئاسمان و ئهستیژه و خور و خودا بکاته وه، ناکوتا سهیری لم بکات... بهلام لیره، له ناو ئه م دارستانه جهنجال و زهوییه دهوله مه ندانه دا که هر دره خته و موعجیزه یه که، هر بالنده یه و بابه تیکی گه وریه بو بیرکردنه وه و پامان، هر مروفه و ته مه نیک بیرکردنه وه و خه یالاتی دهویتی، زهوی ده مانکاته دیلی خوی... ده بیینه مولکی زه مین... مولکی شته تیپه پ و بچوک و سهروه خته کان، لیره مروف له ناو ورده کارییه کانداینده بیت و مانا گه وره کان فه راموشده کات، تو خوشبه ختیت که له سه زه مینیکه وه هاتوویت، ته نیا خه یالت لای مانا گه وره کانی گهردون و ژیان بووه».

ده مه و نیوه پۆ بوو هات، به ته نیا هاته ژووئی، گهر ناوی خوی نه گووتبایه له وانه بوو نه ینا سه مه وه. له ده نگیدا هیشتا هاژه یه کی سهیر هه بوو. که میک پیر، به لام به قیافهت و به هه بیهت بوو، جوژه ساردیه ک و بیباکییه ک له پێشوازییه کهیدا بوو. من چاوه پوانمده کرد له ساتی یه ک بینیندا یه کتر بگرینه ئامیزو به سهریه کدا بگرین، به لام نه نه و به گه رمی

باوەشی پیاکردم و نه من.

دەستیگرتم و بردمییه ژووریکی گەورەوێ که تائەو کات دەرگاکییم
نەکردبوو، ژووریکی گەلەک پۆشته و پەر لەئەساسی گرانبەها و سەیر
کە لەووبەر نەمبینیبوون. پێیگوتم "سەیرت لێنەیه... هەمووشتیک
گۆراوە، ئیستا ئێمە حوکمدەکەین". وشەێ حوکم لەدەنگیدا زینگیەکی
سیحراوی هەبوو. بەجۆریک لەجۆرەکان دەیزانی من هیچ شتیک دەربارەێ
ئەو دنیا تازانە نازانم، ئەو تاکە کەسێک بوو دەیزانی زیندووم و
دیلیم. هەموو شتیکێ دەربارەێ شوێنی دیلی و گوزەرانم دەزانی.
بەهێمنی پیاویکەوێ کە قسە لەغەمیکی قوول بکات، گووتی "زۆر بیرم
لێکردوویتەو، زۆر... دۆزینەوێ تۆ ئاسان نەبوو، تا ئەو نامە بچوکانەت
بۆ بنێرم، دەبایە شتیکێ زۆر خەرجبکەم... پارەێ خەیاڵی... بەلام
دەبایە تۆ بزانییت من دەزانم زیندوویت... بزانییت لەیادم نەچوویتەو...
شتیک لەوفاێ خۆمت بۆ نیشاندهم".

یاقوبی سەنەوێر نەیدەزانی دواێ بیستویەک ساڵ دیلی هەموو قسەیک
لەسەر وەفا و بیوێفا یی بێمانایە...

ئەو هەناسەیک قوولێ هەلەدەکێشا، قوولترین هەناسەیک بوو تا
ئەوکات لەژیاندا بیستییت. دەیگوت "دەزانم تۆ ناتەوێت بیر لەو شەو
بکەیتەو، منیش نامەوێت... هیچ کەسێش لەمن و تۆ بەولاوێ حیکایەتی
ئەو شەو نازانییت... هیچ کەس... من بیستویەک ساڵە نەهێنی ئەو
شەویم هەلگرتوو... وەک خۆی... وەک خۆی". من دواێ ماوێەکی درێژ
بۆ یەکەمجار پێدەکەنیم و دەمگوت "یاقوبی دۆست... من و تۆ هیچ
نەهینییک لەنیوانماندا نییە، هیچ نەهینییک... شتەکان دەبایە هەروابن...
تۆ سەرۆک بوویت... تۆ لەمن گرنگتر بوویت".

وێک یەکیک نازاریکی گەورەێ لەناوێو هەبێت بەزەحمەت پێدەکەنی و

دە یگوت «لە میژە کەس پێینە گوتووم یاقوبی دۆست ... لە میژە ... چەند سالە؟». من دەستم دەخستە سەر دەستی و دەمگوت «بێستویەک سالە ... بێستویەک». ھەناسەیەکی ھەڵدەکێشا و دە یگوت «بەلێ ... بەلێ بێستویەک سالە ... بێستویەک». دە یویست باسی ئەو شەو بەکات کە من گیرام، ھەردوو کمان پێکەو ھە مانیکی چکۆلانەدا ئابڵۆقە درابووین، یان دەبایە ھەردوو کمان بگیرێن، یان دەبایە یەکی کمان لە پێشەو ھەمێنێتەو و بەرگری بەکات تا ئەوێ دییمان لە دواو ھەوێ کە دەشکێنێت و دەریاز دەبێت. ئەو شەو دەستم خستە سەر شانی و ماچم کرد و پێمگوت «من دەمێنمەو. من تا تۆ دەریاز دەبیت و ئێڵیان دەکەم ... ئێتر من و تۆ یە کدی نابینینەو، ئاگات لە سەریاسی سو بە دەم بێت». ئەو دواھەمین پستە ی من بوو. سالانیکی زۆر لە گوێمدا دەزین گایەو. دە کرا من دەریاز بێم، فرسەتی پزگاری بووم لە فرسەتی پزگاری بوونی ئەو گەورە تر بوو، بەلام ئەو سەرۆک بوو، من جیگریکی بووم لە ھەرە نزیکەکان. دوا جار دەبایە ھەموو شتێک بەکەمە فیدای ئەو تا بژی.

ئەو نە ھاتبوو باو ھەم پیا بەکات، دە یویست پێمبەڵێت کە دەبێت لەو کۆشکەدا ھەمێنمەو، گوتی «دەرەو کەس تیانازی، مۆفی پاک و بەدەرەو ست ناتوانێ لەدەرەو بژی، دەرێکی پێس دۆنیای گرتۆتەو، دەرێک نە ناوی ھەبە نەو سەف ... تۆ پێیبەڵێ تاعوون، چی ناو دەنێیت ویستی خۆتە، بەلام تۆ لێرە بە ... تادە کریست لێرە بە ... لێرە لە ھەر جیگایەکی تر سەلامەتترە». کەمێک تەماشای کردم و بە تێرمامانیکی سەیرەو گوتی «بەبۆرە ... کە گوتم تۆ یەکیکی لە ئێمە، تۆ یەکیکی نیت لە ئێمە ... نا ... تۆ یەکیکی نیت لە ئێمە، تۆ بۆنی پاکییە لێدیت، کە ھاتینە دەرێ، کە تێکەڵ بەو دۆنیایە ئێمە بووێت خودا دەزانێت چیت لێدیت و چی ڕوودەدات ... تۆ تەنیا خۆتی، نە یەکیکی لە ئێمە و نە یەکیکی لەوان، تۆ تەنیا خۆتی، موزە ھەری سو بە دەمیت و بەس.

دواشه وه تۆ مردوویت... من نه بیئت هیچ کهس نازانیت که تۆ ماویت...
 تۆ له میژنه ناوت له هیچ شتی کدا نه ماوه، من خۆم هی دی هی دی ناوی
 تۆم له هه موو شته کان ده رهیتنا، تۆم له هه موو قه رزی که پاک کرده وه، له
 هه موو قه رزی که... هیچ ده فته ری که نییه ناوی تۆی تیدا بیئت، له هیچ
 لاپه په یه کی میژووی ئه م ولاته دا ناوی تۆ نایه... تۆم له هه موو
 پیسییه که پاراست... تۆ نیت... موزه فرهی سو بده م، ده ره وه بۆ ژیا نی
 تۆ ده ستندا دات... من هه موو چیرۆک و سه ربورده کانم وا پێکخسته وه
 تۆی تیا نه بیئت... هیچ کهس با وه پت پێنا کات... هیچ کهس... هیچ
 کهس نازانیت تۆ شه وێک له شه وان هاو پێی من بوویت و ژیا نی خۆت
 کردۆته فیدا ی من... ئه وان ه ی ئه و چیرۆکه ده زانن یان مردوون یان
 کۆچیان کردووه یان له یادیا نچۆته وه، هیچ کهس نازانیت.

به ئارامی قسه ی ده کرد، دروست نه ده زانی ده ئیئت چی، به لام و ابوو
 هه رگیز دروست نه تده زانی باس له چی ده کات. توانای هه بوو گونا هه کانی
 خۆی له به رگی به خشنده یی و گه و ره ییدا بخاته پوو. وه ک هه می شه له هه ر
 جێگا به کدا ده رده که وت کپییه کی قوولی له گه ل خۆیدا ده هیتنا، هیمنی و
 غه میکی سه یر. دوا ی پۆیشتنی ده بایه هه می شه بیر به که یته وه، ئه و هه موو
 شته کانی ده خسته سه ر هه وای بیر کرد نه وه، هه تا گو له کان و بالنده کان
 و دره خته کانی ش دوا ی تیپه پینی ئه و بیربانه ده وه. هیمنی و کپی و
 قوولا ییه تاریکه کانی ناو دهنگی جو ره ئالۆزییه کیان دروست ده کرد، وه ک
 ئه وه ی نیوه شه وێکی تاریک مه ستانه له پێچا و پێچی باغی کدا و تنبکات.
 که قسه ی ده کرد به رده وام وام هه سته ده کرد له نیوان کۆمه لێک باغ و فواره
 و گۆمی گوللادا ونبووم. فینکییه کی سه یر له وشه کانی دا هه بوو، وه ک
 ئه وه ی دوور له تافگه یه ک وه ستابیت و «با» پرشنگی ئاوت بۆ بیئیت، وه ک
 ئه وه ی له ژێر دره ختی کدا خه و تبیت و شه مال به ماچ خه به رتبه کاته وه، به لام
 دیوێکی تاریکی ش له قسه کانی دا هه بوو، به شیوه یه ک له شیوه کان له نا

خۆتدا ونیده کردی... ھەموو وەختیک دابەشبوونیکی قوول و بیئەندازە
سەختی لە شتەکاندا جێدەھێشت، شتیک بە ئارامی لە بوونی ئەو وە
دەھات و لەناو بوونی تۆدا نیشتەجێ دەبوو. شتیک سەرەتا نازک و
ئاسایی دەردەکەوت، وەک فرین و دابەزینی بۆلبولیک لە باغیکە وە بۆ
باغیکی تر... وەک وەرینی گەلایەک لە چلێکی بەرزە وە بۆ سەرزەوی...
بەلام کە تێدەپەڕی ژانیکێ خەنجەرئاسای جێدەھێشت، ژانیکێ نادیار،
ژانی لەیەکتەر تێنەگە یشتنی مرۆف، ژانی ئالۆزی و تیکە لاویوون و گومان...
من ھەستەدە کرد دەچێتە ھەر جێگایە کە وە دواي ئەو بۆ چەندین شو
ھیچ شتیک لەو شوێنەدا ناخەوێت، سەرەنجدەدا کە دەپوات، دواي
گوزەرکردنی چەندین شو بە ئالەندەکان و درەختەکان و گولەکان ناخەون.
ئەو سالاھای سال منی لەناو خۆمدا ونکرد... ئەو بەیانییە کە
بینیمە وە، وەک خۆی بوو. بەھێزتر و دلەقتر و بێباکتر دیاربوو لە
جاران، تێنەدەگە یشتم چی لە پیاویکی شکست و بێپاشەپۆژی وەک من
دەوێت، بۆ لە کۆشکیکدا ھەلیدەگریت؟ لێمەپرسی «یاقوبی دۆست...
من بەدەردی ھیچ شتیک ناخۆم، منیش لە دواي لە یادچوونە وە یەکی
گەورەدا دەگەرێم، بیستویەک سالی ناو لەم، من شو و پۆژ خەریکی
سەرینە وە یادە وەریبەکانم بووم، بیستویەک سال پارچە پارچە خۆم و
شو و با، خۆم و سەحرا و ھەتاو، یادگاری ژیان و وێنەکانی ئەو
پابوردوو کورتەمان سەرپووەتە وە... من لەوە لاوازترم بتوانم ئازادی خۆم
بەکاربێنم، لەمن مەترسە... بیابان فێرتدەکات ھیچ شتیک داوانە کەیت...
ھیچ شتیک. من لە مێژە پۆحی زامیدیکم ھەیە... زامیدیک تەنیا
تەماشاکردنی لە تێریدەکات».

ژیاوی وەک سەرۆکیکی ھەمیشەیی، ھەندێ پەفتاری ئاسایی مرۆفی
تیا نەگۆرپیوو. یەکیک بوو دەیتوانی بێ ئەو وە یقاری خۆی تیکبەدات
گالە بە شتەکان بکات، دەستی دەخستە سەر نیوچاوانی و دەیگوت «تۆ

هه‌میشه زاهیدبویت... هه‌میشه... من له سه‌روه‌ختیکی زوه‌وه تۆم وه‌ک زاهید ته‌ماشاکردوه... له میژه وه‌ک ده‌رویشیک نیگای تۆم کردوه...
 نه‌وه‌هه‌قیقه‌تیکێ گه‌وره‌بوو، تالترین و دژوارترین پاستی ئه‌و ساتانه‌ی ژيانی من بوو، من ته‌نیا به‌سه‌حرا ده‌ژيام، من بیا بانم به‌س بوو، به‌لام ئیستا گه‌لێک دووربووم، نه‌مه‌زانی چی له‌و نازادییه له‌ناکاوه بکه‌م که بێ هیچ پرسیارێک پیشکه‌شیانکردبووم. یاقوبی سه‌نه‌و به‌ر ده‌یزانی من له‌ چیدا ده‌ژیم، به‌هیمنی و قوولیه‌کی سه‌یر ده‌یگوت «نازادی ده‌مانکوژیت... گه‌ر ئاگادار نه‌بین ده‌مانکوژیت». بۆ ساتیک له‌ ساته‌کان واهات به‌خه‌یالدا که‌ئو ده‌یه‌ویت له‌نازادی به‌پاریزیت... واهات به‌خه‌یالدا نایه‌ویت «نازادی» له‌گه‌ڵ خۆیدا بمبات و ونمبات. خۆی هیچی نه‌گوت ئه‌وه‌نه‌بیت جار دوا‌ی جار له‌ناو پرسته‌کانیدا بوه‌ستیت و هه‌ناسه‌هه‌لکیشیت و له‌ قوولاییه‌کی بیته‌ندازه‌ دووره‌وه‌ سه‌یریکات و بلایت «نازانم... نازانم زاهیده‌کان ده‌بیت بۆ کوێ بچن؟». لای هه‌ردووکه‌مان ئاشکرا بوو که‌ ونده‌بم، ئه‌و خه‌یالی لای من و لای پابوردووش بوو، خه‌یالی لای من و لای شته‌کانی تریش بوو، هه‌ستمده‌کرد، ئه‌ویش له‌و باغه‌ ساردو سه‌یرانه‌ی خۆیدا ونبووه. به‌جۆریک له‌جۆره‌کان من له‌ وه‌می ئه‌وه‌دا ده‌ژيام که‌ له‌ پابوردو پزگارمبووه... من پیمگوت «خۆشالم که‌س نازانیت زیندووم، من هیچ چاوه‌پوانیه‌کم له‌هیچ شتیک نییه، هیچ که‌س قه‌رزباری من نییه... نا یاقوبی سه‌نه‌و به‌ر، هیچ که‌س قه‌رزباری من نییه، به‌لام پیمبلێ بۆ منت هێنایه‌ ئه‌م ماله‌وه... بۆ هیچ که‌سیک نابینم... کێ منی تا ئێره‌ هه‌لگرت».

که‌میک به‌تێفکرینه‌وه‌ ده‌یگوت «بۆ تۆم هێنایه‌ ئه‌م میوانخانه‌ دوور و لچه‌په‌ک و جه‌نگه‌لییه؟ گه‌له‌ک قورس و گرانه‌ بتوانم وه‌لامتبه‌ده‌مه‌وه».
 سه‌یری ده‌سته‌کانیم ده‌کرد و ده‌مزانی پاسته‌کات. له‌سه‌ره‌تاوه‌ وابوو، که‌ قسه‌یده‌کرد من سه‌یری ده‌موچاویم نه‌ده‌کرد، به‌لکو سه‌ره‌نجی ده‌ستم

ده‌دا، یان ته‌ماشای شته‌کانی ده‌ووبه‌ریم ده‌کرد. توانایه‌کی گه‌وره‌ی له‌گۆپین و یاریکردن به‌ده‌موچاودا هه‌بوو، که‌سانی تر هه‌موو سه‌ره‌نجی خۆیان ده‌خسته سه‌ر پوخساری، له‌به‌رئوه هه‌رگیز تی‌نه‌ده‌گه‌یشتن پاسته‌ده‌کات یان درۆ، ته‌نیا که‌سیک بووم ده‌مزانى کاتی‌ک قسه‌ده‌کات ده‌بی‌ت سه‌یری کو‌یی بکه‌م. ئه‌و پۆژه کاتی‌ک سه‌یری ده‌سته‌کانیم کرد پاسته‌گۆبوو. نه‌یده‌توانی بۆم پوونبکاته‌وه من له‌و میوانخانه‌یه‌دا چیده‌که‌م... بۆده‌بی‌ت له‌و‌تیم؟ یه‌ک له‌دوای یه‌ک ده‌یگوت «تاعونه‌ تاعوون، یان هه‌ر ده‌ردی‌کی کوشنده‌ی تره‌ که‌ تۆ به‌رگه‌ی ناگریت». سه‌یری هاتوچۆکه‌یم ده‌کرد به‌ناو ژووره‌که‌دا و ده‌مزانى خۆش‌حاله‌ و بی‌یاکی‌شه له‌ ئازادیم... خۆش‌حالی‌یه‌که‌ی ده‌گه‌پایه‌وه بۆ ئه‌و یادگاری‌یه‌ دێرینه‌نای نه‌یده‌ویست له‌ یادبیکات، بی‌یاکی‌یه‌که‌شی ده‌گه‌پایه‌وه بۆ بی‌تاقه‌تی و پیری‌بوونی له‌ناو هه‌موو ئاوات و ئاره‌زووه‌کانیدا. به‌جۆری‌ک له‌ جۆره‌کان هه‌ردوو‌کمان له‌ یه‌کده‌چوین، ئه‌و تا ئه‌وسه‌ری ئه‌وسه‌ر له‌گه‌ڵ خه‌ونه‌کانی خۆیدا پۆش‌تبوو، ئه‌و خه‌ونه‌ کۆن و سه‌یرانه‌ی جارانی گه‌نج‌تیمان... منیش به‌دیو‌یکی دیکه‌دا تا ئه‌وسه‌ری ئه‌و سه‌ر هه‌موو ئه‌و دونه‌یام له‌خۆمدا سه‌ری‌بووه‌وه. هه‌ردوو‌کمان به‌دوو ئاپاسته‌ی جیا‌واز پۆش‌تبووین من له‌ناو سه‌ه‌رایه‌کی گه‌وره‌ و ئه‌و به‌ناو ژیا‌نی‌کی جه‌نجا‌ل و ده‌وله‌مه‌نددا، به‌لام له‌وسه‌ره‌وه له‌ یه‌ک خا‌لدا یه‌کمان گرت‌بووه‌وه. من ماوه‌یه‌ک دواتر که‌ له‌شو‌ین‌یکی دی و له‌ژێر کاری‌گه‌ری کۆمه‌لی‌ک هه‌ست و نه‌ستی دیکه‌دا بینیمه‌وه، پتر بۆمه‌ره‌که‌وت که‌ ئێمه‌ له‌یه‌کده‌چین، زیاتر زانیم من دیو‌یکی خه‌وتووی ئه‌وم و له‌خه‌وه‌ستاوم و نامه‌وی‌ت به‌خه‌وم. وه‌ک ئه‌وه‌ی پۆحم بخو‌ین‌یت‌وه به‌غه‌مگینی گوتی «هه‌ندێ جار سه‌ره‌که‌وتن و مردن وه‌کو یه‌که‌». هه‌ستمه‌ده‌کرد حیسابی تارماییه‌که‌م بۆده‌کات، حیسابی مردو‌یه‌که‌... ئه‌و منی له‌هه‌موو جی‌گا‌کاندا کوشت‌بوو له‌یاده‌وه‌ریدا نه‌بی‌ت. به‌سه‌ر‌سامی‌یه‌وه سه‌یری‌کردم و گوتی «هه‌زده‌که‌م له‌سه‌ر مردن قسه‌ت له‌گه‌لدا بکه‌م».

بهكه ميگ بيزارييه وه گووتم ”من له مردن نه هاتوومه ته وه“. بۆ ئه وهی دلی من بداته وه له سه رخۆ جگه ره به کی ده ره ئناو دایگیرسان و بینه وهی مژی لیبدات له سه ر ته پله کێکی زیو به جێیه یشت و گووتی ”هه ردوو کمان به جوړیک له جوړه کان له مردنه وه دیننه وه ... بیابان و سیاست هه ردووکیان یه ک شتن، دوو زه وین هیچیان تیا نا پویتی“. که قسه یده کرد ده چوه بهر په نجه ره کان، هه ستمده کرد، قسه له گه ل شتیکی دوورتردا له من ده کات. شتیکی ده که ویته نه و دیو بوونی هه ردوو کمانه وه. وهک به ده ست برینیکی گه وره وه بنالینیت، که میگ به خرۆشان و نا ئارامیه وه گووتی ”موزه فه ری سو بده م ... هاوړیم نا توانم بته قمه وه ناو ئه و ژیا نه پیسه ... تۆم له ویدا بۆ ته ماشانا کریت ... تۆ یه کێک نیت له ئیمه“.

هه میشه منی له ده ره وهی شوین و کاته کان وینا کردبوو، منی خستبوو ده دنیا به کی جیاواز له هه موو دنیا کان، ئیستا منی هینابوو تا هه میشه له ناو شان نشینه خه یاللییه کانی ئه ودا به ئیمه وه. دنیا به کی بۆ دروست کردبووم بگو نجیت له گه ل یادگار هه کانی ئه ودا. به هیمنی گووتی ”لێره دا پیر ده بین ... من و تۆ ... پیر ده بین و له م په نجه رانه وه سه یری دنیا ده که ین و پیر ده که ینه وه ... ئیره شوینی من و تۆ ده بیت، له م په نجه رانه وه ته ماشای گه ردون ده که ین، پێکه وه واز له هه موو شته کان ده هینین، ده بیننه دوو زاهید ... شه و پوژ قسه له ئه سته ره و دره خت و بالنده کان ده که ین ... پوژیک دیت زمانی هه موویان فیره بین، پێکه وه ژیا نمان ته رخا نده که ین بۆ تیگه یشتن له گول ... بۆ تیگه یشتن له و پوونا کییه سه یرانه ی که شه و له دووره وه دین ... ئاوړیک له پو حمان ده ده ینه وه ... تۆ وهک خۆی به پاکی هه لێگره و منیش هه موو شتیکی ده که م تا پاکی به که مه وه“. بۆ یه که مجا ربوو که قسه یکرد، په ر ده کان له رینه وه، هه ندی له و گه لایانه ی له ده ره وه ده فڕین ئا راس ته ی خۆیان گوپی، بالنده کان پو یشتن و خامو شیی به کی له نا کاو دنیا ی داگرت. خۆی به ماندو یتیی هه سه ری دا نه واند و به زه ر ده خه نه یه ک

گالتە جاپرەو ھە گوتی "بیرتە ئەی دۆست بیرتە ... دە مانگوت کە شۆپش سەرکەوت، خەلوەتیک دروستدە کەین، ژیانیک خنجیلانە و پاک، ھەموو ھیزی خۆمان تەرخاندە کەین بۆ تامکردنی جوانییەکانی سروشت ... ئا ... ئا ... ھەموو ھیزی خۆمان ... بۆ تامکردنی جوانی گول ... جوانی شەو ... جوانی ئەو شتانە ی کە کەس جوانیان نابینیت ... بیرتە ... بیرتە ئەی دۆست؟".

من گووتم "ھیچم بیر نییە ... ھیچ شتیک من گەلەک ماندوو بووم تا ھەموو شتەکانم لە ژیاکی خۆمدا سپییەو ... گەر ھەموو شتیکم لە خەیاڵی خۆمدا نە کوشتایە سەحرا دەیکوشتم ... سەحرا باج لە سەر وردترین و نادیارترین وینە دادەنیت ... یاقویی من، یاقویی دۆست زۆری ویست تا جارنم لە خۆمدا دەرکرد، شەو لە دوا ی شەو دانیشتم و بە ھیمنی وەک لە دلی چۆلە کە یە کدا نە شتە رکاریبکەم ھەموو ئەو شتانەم لە سەرمدا دەرھێنا ... ئەوانە نە یاندە ھیش بەخوم ... نە یاندە ھیشت بیربکەمەو، وەک لە فرمیسکی بالندە یە کدا، ئەستێرە ئەستێرە ھەموو پووناکیبک دەربھینیت ... ھەموو ئەو شتانەم کوشت کە فرمیسکەکانی منیان پڕ کردبوو لە یاد. بیستویەک سأل لە ناو لندا دیلبیت ناتوانیت یادی ھیچ بکەیت ... تێدە گەیت ... ناتوانیت ... لم ناھیلنیت یادی ھیچ شتیک بکەیت ... تێدە گەیت ... ناھیلنیت". وامدە گووت و دەگریام، وەک چۆن لە شەو ساردەکانی بیاباندا دەگریام. سەرم دەخستە ناو دەستمەو و دەگریام. بێئەو ی تێمبگات، ئەویش سەری دەخستە ناو دەستی و دەگریا.

نەماندە زانی بۆ دەگرین، بە ھێوری فرمیسکەکانمان دەسپری و ھەریە کەمان لە جیگای خۆیەو بە ساردی سەیری چاوی ئەوی دیکەمان دەکرد، چاوانی من چاوانی بالندە یە ک بوو، تەماشای ئاسۆ دوور و زەرد و پووتە نەکان سووتاندبووی، چاوانی ئەویش چاوانی گورگیت بوو تێربوو بوو لە یاریکردن.

له ساتنیکدا هه ستمکرد نازانیت بۆچی هاتوووه بۆلام، نازانیت له کوێوه دهستپێکهینهوه، بهلام بهو شتوازه سهیرو ئالۆز و پڕ حیکمهتیی خۆی تییگه یاندم که دیلم.... تییگه یاندم دهروهوه ده مکورنیت و لهوئ ناتوانم له هیچ شتیک تییگه م. به نارامی و زهبر و بێرهممیهوه گووتی "تۆ لێره ده بیت... ئه م شوینه شوینی خه یاله کانمانه... ئه و جیگایه که چهنده ها سال خه و نمان پتوه ده بینى". ئینجا ته ماشایکردم و گووتی "گهر لێره برۆیته ده رێ، هه موو ژیانته ده که ویته دواى شتیک که نايدۆزیته وه... بیا بان شتیکی پتبه خشیویت... ته نیایى شتیکی قوولتر و پڕ ماناتری له شته کانی ئیمه پتیشه شکردویت... گهر برۆیته ده رێ هیچ نادۆزیته وه... هیچ... تۆ ده سنت به که ورهیدا راگه یوه، بیستویهک سال تۆ له خه لوه تیکى که وره دا ژیاویت... مه یه ره ده رێ... ئه ی دۆست مه یه ره ده رێ... شته کان چه شنیک پارچه پارچه بوون به که س کۆنابنه وه". هه ناسه یه کی هه لکیشاو گووتیه وه "مه یه ره ده رێ، به دواى ئه و شتانه دا بگه پتیت که نا یاندۆزیته وه..."

ئه و قسانه یکرد و ویستی به روات، من له جیگایه کی نزیکدا له ده رگا که وه گرتم و گووتم "یا قوبی دۆست، ئه وه ی بتوانیت قه ده رى دیلى هه لگرتیت ده بیت باری نازادیش هه لگرتیت... من نه مردووم، ده شمه ویت تییگه م و دلنیا بم که ده ژیم... ساله های سال من هه موو پۆژیک بۆ ژیا نیى خۆم شه پرکردوه، سه ییری شه و و سه راب و تارما ییه کانم کردوه و هاوارم کردوه "من ده ژیم... هیشتا ده ژیم... ده ژیم". نا یا قوبی هاو پت و دۆست... سه روکی من، من و تۆ هیچ حیسابیک و خه ونیکمان له نیا وندا نییه... یه ک حیساب نه بیت... یه ک حیساب، پتیمبلی... سه ریاسی سو بده م له کوێیه؟"

ئاوه ها... ئاوه ها... ده رگام له سه ر تۆ فانه کان کرده وه

لاولای سپی و شاده ریای سپی له ته مه نیکى زووه وه سویندیکى نه به دییان بۆ
 یه کدى خوار دبوو هه تا مردن که سیان شوونه که ن، قژیان نه بپن، که سیشیان
 بیتیه وی تریان گۆرانى نه لیت و له کراسى سپیش به ولاوه هیچ پهنگیکى
 تر نه پۆشن. نه و پیکه وتنه ده که پایه وه بۆ چوار سال بهر له و ئیواره یه
 توفانه کان هه لیا نکرد و محمه دى دلشوشه یان هیتا... بۆ نه و کاته ی له مالى
 نه و دوو خوشکه دا جهنگى گۆرانیه کان هه لگیرسا، نه و ده م هه ردوو نه و دوو
 خوشکه ته مه نیان چوارده و پازده سالان بوو، هه ردووکیان له ژیره وه مندالانه
 عاشق بوون، شه و پۆژ له بهر خویانه وه گۆرانیان ده گووت... تاکه گرفتیکى
 ترسناک له پێشده میاندا نه وه بوو که کاتیک گۆرانیه کان ده گووت، هه رکه سه
 و گۆرانیه کی ده گووت به گۆرانى نه وی دى نه ده چوو... جهنگى گۆرانیه کان
 ماوه یه کی درێژى خایه ند، هه ندی شه و تا که روویان خوینى لیده هات له پقى
 یه ک گۆرانیان ده گووت... تاریک و پوون ده رده که وت و نه وان گۆرانیان
 ده گووت، کازیوه تیده په پى و نه وان هه ریه ک به رابه رى نه و یتر ده یخویند،
 خۆره لده هات و وه ک دوو جهنگاوه رى عیناد و بێره جم شه که تده بوون و
 له ساتیکدا بیتیه وه ی هیچیان شکستی خۆی رابگه ینیت پیکه وه ده وه ستان و
 له جیگا کانیا ندا نیمچه مردوو ده که وتن. که س دروست نازانیت نه و جهنگه
 چه ندی خایاند، چه ند وه رز نه و دوو خوشکه شه ریا نکرد، چه ند گه رده لول
 و چه ند توفان به سه ر شه په کانیا ندا تیپه پى. له یه کیک له ئیواره کانی نه و

جەنگە درێژەدا شادەریای سپی نەخۆشکەوت، نەخۆشییەک زۆر لەمەرگ نزیکیکردەوێ. تەنیا لاوالوی سپی بەتەواوەتی دەیزانی شادەریای سپی بۆ دەمریت، بەجۆرێک لەجۆرەکان چیرۆکی عەشقیکی ناکام لەپشت نەخۆشی و دەردەکانی شادەریاوە بوو. بەهاریکی درەنگ بوو کە شادەریا لەبیمارستان کراسیکی سەپیان لەبەرکرد و خستیانەسەر تەختیک بەرەو نەشتەرکارییەکی سەخت... بەیانییەکی تاریکی لەم بارین بوو، بەدرێژیی شەو لەم دەباری. ئەو بەیانییە بەر لەوەی شادەریای سپی بچیتە ژێر دەستی نەشتەرکارەکانەو کە نە هیوای ژانیان دەدایە و نە مەرگ، دەبایە لاوالوی سپی بگاتە لای و داوای لێبوردنی لێبکات و بەسەریدا بگری. ئەو بەدرێژیی شەو نەخەوتبوو، کە بەیانی بەچاوی پەر فرمیسک و گەرووی پەرەسەرەتەو گەشتە بیمارستان. شادەریا بەجلە سەپییەکانییەو چاوەروانیدەکرد، دوو خوشکە کە لەسروتنیکی سەیری پەر گریان و هەنسکدا، پەر لەنامیزان و یەکدی لاواندن، پەر لەگەردننازایی و سوێندخواردن، بریارەدەن هەتا مردن بێیەکتەر نەژین، تەمردن پێکەوێ و یەکجۆر جل لەبەرکەن، هەتا هەتا شە قزیان نەبێن و گەر جارێکیش گۆرانیان گووت پێکەوێ بێژن. ژانی نەشتەرکارەکان بەجۆرێک بەجۆش و بەهێزبوو نەگەر لەو ساتەدا تیمارپێچەکان شادەریای سەپیان نەبردایە لەوانەبوو ئەو پەیمانانە زۆر درێژتر و ئالۆزترین لەوەی ئێستا هەیە... کە تیمارپێچەکان شادەریایان بەرەو نەشتەرکاری برد، لاوالو تا بەر دەرگا کە دەستی لەدەستیدا بوو، بەر لەوەی بچیتە ژووری بۆ ژێر نەشتەرکارەکان شادەریا بەلاوالوی گووت "سوێندم بۆ بخۆ هەتا هەتا یە لەو پەیمانە پەشیمان نەبیتەو... لاوالوی سپی بەچاوی پەر فرمیسک و لەشۆرشیکی دژواری سۆزو هەلچووندا گووتی " سوێندت بۆ دەخۆم، هەتا هەتا یە نەشودە کەم، نەبێ تۆ گۆرانی دەلێم، نەقژم دەبێم و نە لەجلی سپی بەولاو هێچ لەبەردە کەم". ئەو سەرەتای ئەو پەیمانە جاویدان و هەتا هەتا یە بوو کە ئەو

دوو خوشكە سالل دواى سالل لەگەل خۆياندا كۆشیدەكەن .

ژيانى ئەو دوو خوشكە ژيانىكى ئالۆز و پەر نەيتى بوو، دواى ئەو ھى شادەرياي سىپى لەبىمارستان ھاتەدەرى، لەشەوئىكى پەشەبا و خۆل بارانى ھاویندا سویندیان تازەکردەو، بەزمانى دلدارەکانى ئەو پۆزگارەنە پەیمانكى ئەبەدیان بەست و بەخوئى خۆيان مۆریانکرد و خستیانە شوشەيەكى پەش و لەجىگایەكدا كە تەنیا خۆيان دەیانزانى لەبن درەختىكى ھەناردا شارديانەو، درەختىك دواتر دەبێت بەئاوینەى درەختىكى دیکە، كە لەجىگایەكى دیکەدا پیاویك بەناوى نەسىمى شازادەو پواندوئىتى .

ئەو ھى شتەکانى بەئاقارىكى ترسناكدا برد ئەو بپروا سەیرەبوو كە سەروكارى جادوویەك لەپشت پەفتارى ئەو دوو خوشكەو ھەو، سیمایان لەسىمى كچانى تر نەدەچوو، تەلىسمىك و نىگایەكى ئاناسایى لەسەیرکردنە سارد و ھیمن و نەگۆرەكانیاندا بوو . كەسەیرى شتىکیان بکردایە بەزەحمەت چاویان لەسەر دەجولاند، بێئەو ھى دلپەقبن، سەیرکردنە نەگۆر و تیز و بپندەكانیان ھەموو دللىكى ناپەھەتەكرد . بەراورد بەقەوارەى پوخساریان چاویان گەرەتر لە چاوانى ئاسایى دەینواند، كە تەماشادەكردن ھەستەكرد جگە لە دەسەلاتى نىگایان ھىچى تر نابینیت . گەر بیانویستایە پریانەكرد لەساردى و كەمترەغەمى، گەر بشیانویستایە لیوان لیویان دەكرد لەپاكى و مندالى . جەلە سەپپىەكانیان لەگەل ئەو قزەكۆیىە درێژەیان كە بەجۆرىكى ئاناسایى و خیرا درێژدەبوو، نىگای سىحربازىكى پێبەخشىبوون كە كەس بەدروستى نەیدەزانى سىحرەكەیان چىبە . تاكە دوو كچىك بوون جلى دیارىكرای قوتابخانەیان لەبەرنەدەكرد، بەسىپالە سەپپىەكانیانەو دەچوون بۆ پەرسەكان، ھەردووكیان بالایان ھەكو ھەك بوو، لەناھەنگەكانى شووركردن و ژنەتانیشتا جەلسەپپىەكانى ئەوان بەزەحمەت لە جلى بوكەكان جیادەكرایەو . شتىکیان تیاوو بەئاسانى نەدەشكا ... ئەو شتەش بێدەنگىبە سەیر و قوولەكەیان بوو .

له راستیدا لاوالوی سپی و شاده ریای سپی نه دلپهق بوون و نه سحریاز، به لام سروشتی نیگا کردنیان و ده رکه وتنیان به و جلانه وه نه و جوړه خورافه تانه ی له سه ر دروستکردن، نه و خه یالانه ی نه وده م خو یان بیته وه ی ناره حه تبین گه وړه تریانده کرد و پریانده کرد له نه فسانه ی تر. سه رده مانیک هه ردو وکیان خو وده دهنه ته ماشا کردن و تیگه یشتن له بورجه کان، ده که ونه فیروبونی هونه ره کانی خو یندنه وه ی ده ست، له نا هه نگ و شیوه نه کاندای سه یری ده ستی خه لک ده که ن، زوړجار بیته وه ی هیچ بلین ده کشینه دواوه، خودی نه و بیده نگیه که ده رنه جامی بیئاگایی و نه زانین بوو له هونه ره کانی نه ستیره ناسی و ده ستگرته وه دا، وه ک بیده نگیه کی شه پانی دوو که ته ماشاده کریت که چاره نویسی په شی خاوه ن ده سته کان ده بینن، بیده نگیان وه ک بیده نگی سحریازیکی په ش ته ماشاده کریت، که گومان، دوودلی و نا ئاسوده یی جیده هیلتیت ... سروشتیان وه ک دوو که س که وه ک نه وانی دی خو نا گوپن و سه یرنا که ن و په فتارنا که ن گوپنی بو دوو ناموی پاسته قینه . نه وان وه ک دوو کچی گو شه گیر گه وړه ده بن، دوو که پیاوان خو یان یان لیده پارینن، نه وه ک له بهر نه وه ی جوان نین، به لکو له بهر نه وه ی هیژیک له چاویاندا به پیاوان لییده ترسن و خو یانی لیونده که ن ... هه ردو وکیان له وه به توانا تریبوون پیاوان بتوانن ئاسان سه یری نیگایان بکه ن. شتیکی قوول و ده نگیکی دووریان تیا بوو له گه ل خواستی نه و پیاوانه دا نه ده گونجا که ته نیا ده ره وه ی ئافره تیان بو دا گیرده کریت. خودی نه و لاوازییه وایکرد تاده رکه وتنی محمه دی دلشوشه هیچ پیاو ینک له و دوو خوشکه نزیک نه که ویتنه وه . به لام نه و په یوه ندییه سه یر و ئالوزه ی خو یان له بری هه موو شتیگ بوو، به یان یان که له خه و هه لده ستان بهر له بهر چایی پیکه وه گورانییه کی نوییان ده گووت. له ژبانی نه واندای گورانییه کان شیوه ی جوړیک له نویژیان وه رگرتبوو. نه وان کچی نه و سه رده مه سه یره بوون، باوه رپان به خودا نه بوو، به لام باوه رپکی قوولیان به گورانی هه بوو.

ھیچ کەس نازانیت محەمەدی دڵشوشە چۆن عاشق بوو؟ ئەو دوو کێژە دونیایەکیان ھەبوو تەواو جیاوازی لە دونیای محەمەدی دڵشوشە کە لە سەر تەواو پرسی لە ھەموو ئالۆزی و تەلیسمیک بوو و ھەزری بە دونیایەکی شوشەیی دەکرد، دونیایەکی شتەکان ئەمدیو ھە و دیویان ببینریت. ئەو ژيانیکی ھەبوو تەواو جیاوازی لە ژيانی ئەو دوو خوشکە، جی ھانیان دوو جۆرە جی ھانی لە یەک دوور بوو... گەر خیانەتی تۆفانەکان نەبوایە نە دەکرا بە یەکیگەن، بە لām محەمەدی دڵشوشە باوەڕتکی گەرەمی بە تۆفانەکان ھەبوو... بڕوایەکی دوچار بەرەو قەدەری تاریکی خۆی ھەلیگرت.

محەمەدی دڵشوشە... گەنجیک بوو لە ناو خەیاڵەکانی خۆیدا دەژیا، کۆمەڵیک کلیلی ھەبوو خۆی دروستیکردبوون، کلیلی ژیان و کلیلی مردن، کلیلی تەنیاپی و کلیلی عەشق، کلیلی نەینییەکان و کلیلی بێدەنگی، کلیلی ھاوڕیتی و کلیلی پق، کلیلی خەون و کلیلی حەقیقەت. سەر دەمانیک کە باوکی لە چیا دەبیتە یەکیگە لە خەباتگیرانی سەر سەختی ئازادی ئەو وەک ھەتیویک لە شار گەرە دەبیت. بە لām پۆژیک چاودە کاتەو و ئەو مندالی پەر لە ناز و دەلالی شۆرشیک سەرکەوتوو... دواي سەرکەوتنی شۆرش و گەرەمانەوی شۆرشگیران بۆ ماو یەکی دەبیت بەختیارترین گەنج، لە ئاھەنگ و گەرەمانەکاندا دەبینریت، لە وانە یەکی لە بۆنەکاندا گۆل دابەش دەکەن، ھەمیشە پیکەنینیک گەش لە سەر سیمایەتی، بە لām ھەمیشەش تروسکە ی پۆشنییەکی نااشکرا لە نیگایدا دەدرەوشیتەو. نیگاو چاوی لەو پوونتە نەینیان تیا بیت، چاوی سیمایی لە کانییەکی ساف دەچن کە ھەموو شتیک لە بنیاندا دیارە، سادەیی و پوونی و دەرکەوتنی ھەموو شتیک لە بیلەیلەکانیدا دەیگۆرنە سەر یەکیگە سەیر، یەکیگە نامۆ بیت بە دونیایەکی سەرتاپای لە سەر نەینیی دروستکراو. دواي ماو یەکی درێژ کە باوکی بە سەرکەوتویی بەخۆی و چەک و بۆنی عەرەقی ھەورازەکانەو دادەبەزیتە شار و یەکیگە مچار

لە ئامیزی دەگریت، تەماشای چاوی دەکات و بە ترسەوه دەلێت "پوونییەک لە چاوتدایە، سپیتر و سەیرترە لە هەموو ئەو شتەکانی من بێنیومن". ئەو سەرەتای ئەو سەرەدەمەیە کە ژیاڵی دەبیته کۆشکێکی بلور، کۆشکێک لە شوشەیەکی نازک، دەبیته شانشینیەک دیوارەکانی لە ئەستووری بلقیکی بێرپەنگ و پووندان کە هەموو شتیکی تیا دەبێنرێت. محەمەدی دڵشوشە لە سەرەدەمێکدا گەرە دەبیته شتەکان هەمووی نەینین، دویا بە زۆڵەت و تاریکی دەدرەوشیتەوه. ئەو لە سالانی تاریکی شۆرشدا لە دایکەدەبیته، لە سەرەدەمی دیوار و گونیی خۆل و ژۆرەمینی ئەستوور و دەرگای داخراودا. لە سەرەدەمێکدا هەموو بەنەینیی نیشدە کەن... دەوڵەت بە نەینیی نەیارەکانی سەرەدەبێت و نەیارەکان بە نەینیی دەرژین و هاتوچۆدە کەن. لەو سالانەدا ژیاڵ دەبیته دروستکردنی دیوار و تاریکی، هەمووان خەریکی دروستکردنی دیوارن، نیوانی مالهکان، نیوانی کوچەکان، نابەینی مڕۆف و مڕۆف و نابەینی مڕۆف و ئاسمان، مڕۆف و گول، مڕۆف و مانگ، مڕۆف و شەو، مڕۆف و پاسارییەکانی بەیانی... هەموو شتیکی دەبیته بەرپەست، ئادەمیزادەکان بە جۆریکی بێمانا دەکەونە سەر ئارەزووی بێلندکردنەوی دیوار، ژیاڵ دەبیته خەلوەتیکی هەمیشەیی، مڕۆف لە پشت دیوارەکانەوه نەبیته ناتوانیته بیری کاتەوه. ئەوکات ئەو مندالی خۆی لە باوەشی دایکیکی ترساودا دەباتە سەر، مندالیکی بەردەوام لەم مالهوه بەنەینیی دەبیته بۆ ئەو مالی تر. بەردەوام خۆی و دایکی لەو ترسەدا دەژین دەوڵەت بیانگریت و پەوانەیی بیابانەکانی باشوریان بکات. ئەو لەو کاتەوه دەبیته مندالیکی نەینیی، لەدەرەوه ناوی راستەقینەیی خۆی بە کارناهییتیت، ناییت کەس بە پوونی و لەبەر هەتاودا و بەوجۆرەیی کە خولقاوه بێبینیت. زوونوو مال یا کۆلان یا شارەکیان دەگوین. محەمەدی دڵشوشە، لە دویایەکی وادا کە پەرە لە نەینیی و خۆشاردنەوه گەرە دەبیته، گەرە بوونیک لە گەل خۆیدا ئارەزوویەکی نەینیی و شاردارووی بەرەو گەپان هەلگرتووه، ئەو

کات ژيانی پۆزانهی محەمەدی دڵشوشە گەشتیکی سەیرە بەدوای بینیندا، بەلام ھەستدەکات ناتوانیبت ببینیبت، ھەستدەکات لەدیوار زیاتر ھیچی تر نییە تەماشاییکات. پۆزێک دەگاتە ئەو راستییە غەمگینەی دواتر پێگاو مانای ژيانی دیاریدەکات، کەدەبیبت ژيانیکی ھەبیبت پوون وەک شوشە، ژيانیک لە ھەموو لایەکەوە ببینیبت، ژيانیک ھیچی لەژیانەکانی دیکە ی ئەو سەرزمینی تاریکییە نەچیت. دەبیبت کلیلیک بدۆزیتەو دەرگاگان بخاتەسەر پشت، دوتیا ببیتە دوتیاھەکی پوون، دوتیاھەکی دیوارەکانی ھیچ نەشارنەو، مەرووف چ شتیکی نەبیبت ھەلیگریبت، نەینییەکانی ھەموویان دەرکەون، تەلیسمەکان بپەوینەو.

لەگەڵ ھەموو مۆتەکە تاریک و قورسەکانی مندالییدا محەمەدی دڵشوشە وەک گەنجیکی خۆشروو دەمینیتەو، گەنجیک کە راستییە بچوک و سادەکان لەچاوییدا دەدرەوشیتەو. کەباوکی دەگەریتەو، دوای سالیکی لەپاپەرین دەبیبتە یەکیک لەبارۆنە گەرەکانی دەسلالت و جاھوجەلال... دەیەوێت لەبری ئەو ساللە دووردرۆزانی لیکدابەران، پاداشتیکی گەرەکی کورەکی بداتەو، شتیکی بۆیکات ھەتاھەتایە خۆشبەختییەکان، شەویکی مانگەشەو پییدەلیبت "داوای شتیکی بکە، ھەر شتیکی ئیرادەی مەرووف بەسەریدا بشکیت، تۆ بۆی و من بەفەرماشتی وەرەگرم". محەمەدی دڵشوشە دوای بێرکردنەو یەکی زۆر، نیوہەوێکی ھەتاو دەچیتە لای سلیمانی مەزن و پییدەلیبت، من یەک ئارەزووم ھەیە، یەک ئارەزووی بچوک، خانوویەکی چکۆلانەم دەوێت لەشوشە، مەرج نییە سەرتاپای لەشوشەبیبت، بەلام بەجۆریک بیبت لەھەر لایەکەوە سەیرتکرد ھەموو لاکانی دیکە دیاریبیبت. لەو شەووە نەخشەی ئەو خانووەچکۆلە و سەیرە سەر ھەلدەدات کە لەیەکی لەگەرەکی ھێمن و بەرزەکانی شاردا دروستدەکریبت. خانوویەکی لەشوشە یەکی تەنکتر لەشوشەی کاسیکی بادە، پوونتر و ناسکتر لەپیالە یەکی خانوویەکی چکۆلانە لەسەر بەرزاییەکی بچوک لەنیوان کۆمەلەی بالاخانە

گه وهری کۆنکریتدا، پایه کانی له ناسن و بهشی هه ره گه وهری دیواره کانی له شوشه ن، خانوو بهک له هه ر جیگایه که وه ته ماشا تبکر دایه، هه موو سوچ و که لینه کانی نه و مال له ده بی نی، محه مه دت ده بی نی له سه ر کورسی به که ی خۆی، قه نه زی خالی که وه کانت ده بی نی، تابلۆی هه لپه پکی به کی کۆیی، گو لی هه لگیراو له ئاودا، شوشه ی په نگا و په نگی لم، فه رشیک ی ئاو ریش می شین که په پیو له نیگاری ژیر ده ریا و له دووره وه را شیوه ی گو می کی به خشیبو وه مال له که .

به یانیان هه مووان محه مه دیان ده بی نی له پشت شوشه کانه وه به رچایی ئاماده ده کات و به ده نگ ی به رز گورانی ده لی ت، له پشت دیواره کاله کانی خۆیه وه داده نی شی ت و وه ک نی شه جی ی ناو حه وزی کی ماسی ژیا نی کی ئاوی ده ژ ی .

نه و ویسته سه یر و قوول ه ی بۆ بینین، بۆ تیگه یشتن له هه موو شته کان به ره و زانی ن و پوانین له زین ده کی ناوه وه ی که سه کان ده بیات، ده یه وی ت قوول ترین و تای به تی ترین نه ی نی به کان بی نی ت . نه و حه زه کوشنده یه ی بۆ پوونی و پووناکی واده کات بگاته سه ر نه ی نی گه وهره تر له خۆی، واده کات قسه کانی په ین له چی رۆکی سه یر ده ره ق به ژیا ن و حه قی قه ت، به لام هاو پیکانی نه ی ت، نه و کو ره مندالانه ی لی ره و له وی له کوچه کانی بازا ردا ده یاننا سی ت، که س وه ک شه یدایه کی راست ی ته ماشای ناکات، به لکو وه ک گنجی کی چا وچه نۆک بۆ زانی ن... ئاره زووی بۆ پوونی و پوانین واده کات راست گو ی به کی کوشنده ی تیا بی ت، بی ئه وه ی له وه بگات که حه قی قه ت چه ند کوشنده یه، بی ئه وه ی تی بگات که هه می شه تاری کی به ک له و دیو شته کانه وه ده می نی تته وه، نه ی نی گه لی ک که هه رگیز بۆ نه و پوونابنه وه .

نه و به یانی به دوا ی گه رانه وه ی له مالی خوشکه سپی به کان به ژانه کانی سه ر سی نه یه وه هه ستا، هه ستی کرد له کونی کی چکۆلانه ی سه ر دل ی به وه تنۆک تنۆک خو ی نی کی گه ش دی ته ده ری . به ده م ئازاره کانی به وه له بی ت

ئاوینە یەکی گەورەدا کراسەکی داکن و تەماشای ئەو برینە چکۆلانەیی کرد کە زۆر لەسەر خۆ و بەھیمی خوینی لێدەھات، خوینیک دەنیشتە سەر جەلەکانی و تەپیدەکرد. ئەوێ لەو خوینەدا سەیربوو، نەئەو بوو دەمی زەخمیک گەورەبۆ خۆی بکاتەو و بێتەدەرئ، نەئەو ش بوو بوەستت و سارپژیت. لەو بەیانییەو بەردەوام پەلەیک خوین بەسەر سینەیی محەمەدی دڵشوشەو یە... ھەمیشە خوینیک تەپ کە دڵۆپ دڵۆپ و بەوچانیک پێژان دیتەدەرئ و دەتکیتە سەر کراسەکی، کراسیک یەکیک لەسەریاسەکان لەکۆنە بۆیکرپو. خوینیک بێتەفسیرە. چەندە لۆکە و شاش و برینبەستی بنایەتەسەر، بەئارامی کۆدەبوو و شاشەکانی تەپدەکرد و ھەک پەلەیک گەورە لەسەر سنگی دەردەکەوت. ئیوارەیی ھەمان پۆژ بەو خوینەو گەپایەو بۆ مائی دوو خوشکەکە. ھەک ئەوێ پێشوخەت یەکیک ھەوایی گەپانەوێ ئەوێ پێداین، ھەردووکیان لەبەردەم ھەمان ئەو پەنجەرەییەدا چاوەروانیان دەکرد، پەنجەرەکیان کردبوو ھەو و نیوێ لەشیان ھێنابوو دەرئ، "با" تا دوور دوور قزیانی دەبرد. محەمەدی دڵشوشە و ھااتە پێشچاوی کە قزیان تیکەل بەھەورەکان بوو، دەیبینی پاساری و پۆلی کۆتر بەناویاندا تێدەپەرن. لەبەردەرگاگەو ھاواریدەکرد "لاولای سپی دەمەوێت بتخوایم... تۆ پازیت". ھەردووکیان بەو چاوەساردانەو تەماشایان دەکرد، بەئارامی ھەک پەوینەوێ ھەریک زولفە ئەفسانەییەکانیان دەبردەو ژوورئ، پەنجەرەکیان دادەخست و پەردەکانیان دادەییو و و بێنەوێ ھیچ بلێن لەو دیو ئەو پەردە ئەستورانەو تەماشای محەمەدی دڵشوشەیان دەکرد، کەخوینی سەر دلی خۆی نیشانەدان و دەیکووت "ئەو زامی ئێو یە".

ئەو ئیوارەیی محەمەدی دڵشوشە بەشکستیک تەرەو گەپایەو بۆ مائی، ئەو سەرەتای دەستپێکردنی ئیوارە تال و غەمگینەکانی مردنیتی، ئیوارەیک بوو پێر لە نەسیمی شێداری ئەو ھەورە غەمگینانەیی بە

بارانی زۆره ده دین و ده پۆن. ده چیته وه مائی و له پشت په نجه ره کانه وه ته ماشای بارانبارینی بیوچان ده کات، هه سته ده کات له شوینیکی دییه وه، له جیگایه کی نازکتره وه درزیکه دیکه بۆته دلی، هه سته ده کات خوینیکی زیاتر و گه شتر له و برینه بچو کانه وه دینه ده ری که نه شتریکه نه بینراو و نادیار دروستیده کات، خوینیک ده زانیت نه زیفی شکانی دلی خۆیه تی. تا شه و پتر تیده په پیت ژانه کانی گه وره ترده بن، به ته نیا ده سته گریت به دلییه وه و به ناو باران و هه وره بروسکه و تاریکییدا کوچه به کوچه به ره و مائی خوشکه کان داده گه پیته وه که هه میسه به و نیگا ساردو سهیره وه له پشت په نجه ره کانه وه سهیره ده کن. محمه دی دلشوشه درزه بچوکه کانی دلی خۆی حیسابده کات و ده زانیت نه مه پیشپرکتیه که له نیوان کات و مردندا، له بهردهم ده رگا که دا ده وه ستیت و ده سته گریت به دلییه وه، خوین له ژیر په نجه کانییه وه ده تکی و تیکه ل به باران ده بیت، به ده سته خویناوییه کانی ده کیشیت به ده رگا کاند و هاوار له دوو خوشکه که ده کات، له و دیو په رده کانه وه سیبهری خۆیان و شه پۆلی شه کاوه ی قزیان ده بینیت، دوو که سن بیده نگ له و دیوه وه ته ماشای باران و محمه دی دلشوشه ده که ن که ده لیت «لاولای سپی گه ر خۆشته ویم ده مرم...».

سه رتا پای ئاوه، وهک بالداریکه چکولانه و خوساوه باران له سه رتا پای ده چۆریت، دلۆپه کان وهک هه زار تنۆک له زپری تواوه له سه ر پوخساری ده دره وشینه وه. به لام نه و دوو که هه یج ناکه ن جگه له وه ی له پشته وه به هیمنی ته ماشاییکه ن. محمه دی دلشوشه ده یه ویت به کلیله کانی خۆی نه و ده رگایانه بکاته وه، به لام ناکرینه وه. له بهردهم باران و به ده سته خویناوییه وه یه که یه که هه موو نه و کلیلانه تاقیده کاته وه، به لام سوودی نییه، ده یه ویت به دیواره کاند هه لزنیت و ناتوانیت، ده چیته سه ر دره خته نزیکه کان و له ویه هاوارد ده کات، به لام جگه له ده نگی باران گوئی له هه یج ده نگیکی دی نییه، جگه له دره وشانه وه ی پوناکی له سه ر فرمیسکه کان.

خۆی ھیچی تر نابینیت.

شەو ئاوا دەبیئت، محەمەد بە لیتە و باران و خۆینەو دەگەریتەو
ژوورەگە ی خۆی، بەو ھەموو بارانەو، بەو ھەموو خۆینەو دەگەریتەو
مال، سات دوا ی سات پتر دلی دەشکیت، کەلێنی نیوان مەودا
شوشەییەکانی گەرەتر دەبن. لەگەڵ خۆرەلەتدا لەناو خۆین و باران و
فرمێسکەکانی خۆیدا خەوی لێدەگەوێت و لەخەویدا خەون بەدرەختیکەو
دەبینیت کە ناوی دواھەمین ھەناری ئونیا یە.

شەو لەگەڵ دەستپێکردنەو ی باراندا بەبێدەنگی دەگەریتەو کۆچە ی
خوشکە سەپیەکان، ئەوان ھەمیشە لەوین لەپشت پەنجەرەکانەو
چاوەپێدەکن. دەچیتە خەوشە گەرەکیان، بەھێمنی چەند جارێک
بەدەوری مالا کە یاندا دەسوڕیتەو و دەگەریتەو... ئیدی تێدەگات ئەو
کوشتە ی پیشبڕکێیە کە لەنیوان ئیزرائیل و زەمەندا.

بەردەوام خۆینی لێدەروات، ئەو شەو ناگەریتەو بۆ مال، بەلکو
بەزامەکانی سەر سنگییەو دەچیتە یەکیک لەمەجلیسە گەرەکانی
سڵێمانی مەزن، مەجلیسی سیاسەتمەدارێکی گەرە کە پەرە لەو زێر و
بەرپۆشەو و ھارونە تازەکانی بازار. سەرەتا پاسەوانەکان نابناسنەو،
ئەو پێیان دەلێت "مەن کۆپی ئەم، کۆپی سڵێمانی گەرەم". گەنجیکی
خۆیناوی و خوساوەو ماندووە، پەرەنگیکی ھەبە بەرەنگی مردووان دەچیت،
کە دوا جار سڵێمانی مەزن بانگیدەکاتە ژوورێ نایناسیتەو... ھیچی لەکۆرە
دەشوشەگە ی خۆی ناچیت. کۆرێکی نەخۆش و لاواز کە چاوەکانی بەقوڵدا
چوون و بەدوا ی خۆیدا ئاوارەو خۆین پادەکیشتیت، شوێنێ سۆرەکانی
لەسەر فەرش و کاشی و کۆمبارەکان جێدەھێلێت. لەژوورەو لەگەڵ ھەموو
زامەکانیدا بەپێو دەوەستیت و بەھێمنی دەلێت "کەستان بێنیو بەو
جۆرە بەریت؟". ھەموو ئەوانە ی ئەو شەو لەوێ دەبینن چیرۆکی ئەو
کۆرە دەزانن کەوێک پەرەنگیکی زستانە لەدوو ژووری چکۆلانە ی شوشەدا

دهژی، ناگاداری ئەو ویست و برسیتییه سهیره ی ئەون بۆ نهتییه کان... ئەو شهوه لهوه زامدارتر و پوخاوتر بوو کهس سلی لیبکاتهوه. له سهه کورسییهک پووتیانده کردهوه و دهیانگۆپی، لۆکهو برینهستی نوێیان دهخسته سهه ئەو زامه چکۆلانهیهی سهه دلی، وشکیانده کردهوه. به درێژایی ئەوکاته، ئەو چیرۆکی ئەو خۆشهویستییه کوشندهیهی دهگیرایهوه که تۆفان تووشیکردبوو، ناوی دوو کچی دههینا هیچ یهک له پیاوانی ئەو مهجلیسه نهیانبیسنبوون، شهویک بوو له شهوی حکایهتهکان دهچوو. ئەو شهوه «نیکرامی کێو»یش لهوئ بوو، ئەو پیاوه بالابه رزه ی بێتهوهی پوتبهیهکی سوپای هه بیته، چاکه تی نهفسه رهکانی له بهرده کرد، پیاویکی بێدهنگ، به لام چالاک بوو. ئەو شهوه ئەو تاکه که سیک بوو تا به یانی له گهڵ محمه دی دئشوشه و باوکیدا مایهوه. ده مهو به یان، به رلهوهی خۆره لیبته، له فاسیلهیهکی کورتی نێوان بانگی به یانی و خهوتنهوهی بانگی بێزهکاندا، سلیمانی باوک و نیکرامی کێو له ماشینیکی شینی چکۆله دا چون بۆ خوازیبێنی ئەو کیژه، ئەوه زووترین خوازیبێنی دونیابوو، هیچ کچیکێ دیکه له وه بهر له پێنجی به یانیدا نه خوازرابوو. ئەو به یانییه دایکییان ده رگاکه ی کردهوه، ژنیکی چکۆلانه و ترساو بوو که تهواو له ژیر پکفی کچهکانیدا ده ژیا. سلیمانی گه وره و هاو پیکه ی به هیمنی چوونه ناو ماله که وه و له سهه دوو کورسی چکۆلانه دانیشن، دیاریوو یه کێک بهر له چهند ساتیکی که م سۆبایهکی داگیرساندبوو و دوکه لی یه که م ساتی ناگره که هیشتا له ژووره که دا بوو. ئەو دوو کیژه به دوو چاوی ماندووهوه له ژووریک دییه وه هاتنه ئەمدیوهوه، هه ردوکیان دوو دهست جلی سپیان له به ردابوو، پێده چوو ئیستا له ئاههنگیک نهتی هاتبه وه، دوو شالی سپی درێژیان دابوو به سهه شاناندا و به دهنگیک سارد و وشکه وه به خیرهاتنی میوانهکانیان کرد. پرسیون له تهلیسم و تاریکی، سلیمانی گه وره له ته مومژی ئەو به یانییه ساردهدا به نه سپایی که وته قسه

و گووتی "من باوکی محەمدی دلشوشەم، ھاتووم پێتانبلێم کە محەمد دەمریت، ھۆی مردنەکەشی کینە و بیۆھەفایی نییە، بەلکو عەشقە... من پاموایە عەشق شتێک نییە شایستەئێ ئێوەبێت کەس بۆی بەمریت، من پانەھاتووم کەس ببینم لەبەر خۆشەویستی بەمریت، من بەدریژایی ژیانم سەرۆکارم لەگەڵ مردندا بوو، ئیشم لەگەڵ ئێواندا بوو کە بەجۆریک لەجۆرەکان بەمردنەو خەریکن... بەلام ئێمەشەو ھەستدەکەم کۆرەکەم لەبەر ھۆیکە سەیر دەمریت، ھۆیک بەخەیاڵمدا نەھاتووە مایە مەرگ بێت. حەزدەکەم بزائەم کامتان ناوی لاواری سەپییە؟". لاواری سەپییە لەشوینی خۆی ھەلدەستیت و دەلێت "من لاواری سەپیم...". سەلیمانی مەزن دەلێت "گومانم نییە کە تۆ کێژیکی جوانی، بەلام حەزناکەم کەس بەو جۆرە بەمریت، بەو شیۆھە سووکایەتی بەئینسانییەتی بکریت و ئاوا بەمریت... من دەمەوێت بتهێنم بۆ کۆرەکەم بۆئەوێ نەمریت". لاواری سەپییە بەھێمنی لەشوینی خۆی دادەنیشیت و بەدەنگێکی نزم، بەلام نەگۆڕ و جەسوور دەلێت "بەبۆرە، من شووناکەم...". سەلیمان بەمەراقێکی کوتوپرەو ھەلدەستیت و دەلێت "گەر مەسەلەکە پەیوەندی بەژانی یەکیکەو نەبایە کە دەمریت، ھیچ کەس لە بەیانییەکی وازاودا نایەت بۆ داواکردنی دەستی کێژیک... تۆ ھەقتە بلێیت نا... ھەقتە من ھیچ ھێژیکم نییە، بیسەپێنم بەسەر تا... ئاھ چ شەویکی سەیرە کە من لەم مەلابانگانەدا دەبێت تیا تا بپاریتمەو شوو بەکۆرەکەم بکەیت، چ خوازیینیکی سەیرە کە عەقل قبوولی ناکات، گەر تۆ لە دلەو پازی نەبیت ھاتنی من مانای نییە، لەبەرئەوێ دەزانم گەر تۆ لەقوولایی دلەو ھوای مەلی ئێو عەشقە نەکەویت کە ئێو ھەلیدەدا، سوودی نییە... ئاھ کێژی من، من ھیچ دەسەلاتێکم نییە، ھەلبەت گەر شتێکی تریایە دەمتوانی شتێک بکەم، گەر لەشکرێک بایە دەمتوانی بەچەند گەنجیکی بەتواناو بەریان پێبگرم، گەر لووتکەئێ شاخێک بووایە بۆی

هه‌لده‌زانام، به‌لام نه‌مه له‌و شتانه نییه ... من هینده‌ت پێده‌لێم که نه‌وه تاکه کوپی منه‌و به‌هۆی تۆوه ده‌مریت ... منیش به‌رابه‌ر تۆ هیچم بۆناکریت ... بیربکه‌ره‌وه ... تا ئیوارێ بیربکه‌ره‌وه، چونکه کاتمان نییه، تێده‌گه‌یت کاتمان نییه، نه‌مه شه‌پێکی نا‌په‌وايه له‌گه‌ڵ کاتدا ... شه‌پێکی ناشیرین و نا‌په‌وايه، به‌د و بێداده، به‌د و بێداده “هه‌لده‌ستا و ناما‌ژه‌یه‌کی بچوکی ده‌دايه ئیکرامی کۆ که به‌قه‌لافه‌ته نه‌فسانه‌یه‌که‌یه‌وه هه‌لده‌ستا و ده‌یگووت “جگه له تکا هیچی ترمان نییه ... خانمانم جگه له تکا هیچی ترمان نییه” لا‌ولای سپی به‌ده‌نگێکی نزم که به‌نه‌ستم ده‌بیسترا ده‌یگووته‌وه “من شووناکه‌م ... هه‌تا‌ه‌تا‌یه شووناکه‌م”.

به‌یانیه‌کی زۆر سارده، که له‌و ماله دینه‌ده‌ری هه‌ردووکیان چاویان په‌ر له‌فرمێسک، سلێمانی مه‌زن له‌میژنه‌گرپاوه، به‌لام دلنیا‌یه کو‌په‌که‌ی به‌جۆرێکی بێمانا ده‌مریت ... تا کات تێپه‌ریت دلی محمه‌دی دلشوشه پتر ده‌شکیت، نه‌و به‌یانیه‌ ده‌یه‌نه‌وه بۆ ماله شوشه‌که‌ی، پزیشکه‌کان نه‌ ده‌زانن چیه‌تی و نه‌ تێده‌گه‌ن، له‌پێخه‌فه‌که‌یدا ده‌خه‌وێت و به‌رده‌وامیش خوێنی له‌به‌رده‌پوات، ده‌خه‌وێت و خه‌و به‌دره‌ختێکی هه‌ناره‌وه ده‌بینیت له‌سه‌ر لووتکه‌یه‌کی دوور. ئیواره‌یه‌کی دره‌نگ میوان و سه‌ره‌په‌رسته‌کانی ئیزنده‌دات و پێیاندە‌لێت باشبووه و چیتەر پێویستی به‌چاودێری نییه. نه‌و شه‌وه ده‌یه‌وێت به‌ر له‌مردن له‌هه‌موو شته‌کان تێبگات، ده‌یه‌وێت نه‌پێنی نه‌و خۆشه‌ویستییه ناکامه‌ی خۆی بزانی‌ت، سه‌ره‌به‌رزده‌کاته‌وه تێده‌گات هه‌تا له‌دوا ساته‌کانیشدا ویستیکی قوول به‌ره‌و بینین ده‌یبات. شه‌و دادیت و نه‌و لا‌واز و که‌نه‌فته، له‌په‌رخساری تارماییه‌کی زه‌رددا ده‌گه‌رێته‌وه به‌ر ده‌رگای کێ‌ژه‌کان ... وه‌ک هه‌میشه به‌ناسانی ده‌چێته‌وه هه‌وشه‌که‌یان، له‌به‌ر په‌نجه‌ره‌که‌دا ده‌یانبینیت و ته‌ماشای نه‌و نیگا غه‌مگین و زه‌رده‌یان ده‌کات که به‌ ساردی له‌و دیو شوشه‌کانه‌وه ته‌ماشایده‌که‌ن. تکیان تیا‌ده‌کات په‌نجه‌ره‌که‌ بکه‌نه‌وه و قسه‌ی له‌گه‌ڵ‌دابه‌کن، بۆیه‌که‌مه‌

په نېجره که ده که نه وه و لاوالوی سپی به ده ننگیکي غه مگین پیدیه لیت
 «مه مه دی دلشوشه، بمبوره، کاغه زیک له بن نه وه نه دایه...
 هه لیگرو برؤ... هه لیگرو وازمان لیبهینه و برؤ». مه مه دی دلشوشه
 له بن نه وه نه دایه سهر به رزده کاته وه و مانگ ده بیني، له سهر پو شنایي
 تریفه کاند ا سهر نه دده دات نه وه دره ختی له ژیریدا وه ستاوه هه دره ختی
 خه ونه کانیتی، له هه مانکاتا گوپی له وه موسیقا دووره ناسمانیه ده بیت که
 موسیقای نه ستیره و تریفه کانیا نه، هه مان نه وه موسیقاییه که له مندالییه وه
 هاوپی خه ونه کانیتی، له ساتیکدا چاولیکده نیت و تیده گات نه وه نه دایه
 له بنیدا وه ستاوه جگه له ناوینه یی دره ختیکي دیکه هیچی دیکه نییه .
 له ویادا نه وه نامه یه ده دوزیتیه وه که ده ستنوسی په یمانیکي دیرینه ی
 خوشکه سپیه کانه، په یمانیکي جه ه نه مییه، په یمانی دوو خوشکه هیچ
 هیزیک نایشکی نیت. له گه ل خویندنه وه ی دیره کانیدا دونیای مه مه دی
 دلشوشه سهر تا پا هه رسده هی نیت، وشه به دوی وشه درزه کانی دلای
 گه وره ترده بن و دیر له دوی دیر دلای ده بیت مشتی خول، وشه له دوی
 وشه هه موو نه وه دویا شوشه یی نه وه ده شکیت، ناوینه کانی ده شکین،
 سندوقه شوشه کانی ده شکین، دیواره شوشه کانی ماله که ی درزه به نه،
 به ریگادا دیت و به رده وام نه وه په یمانه ده خوینیتیه وه، له گه ل هه موو
 خویندنه وه یه کدا گوزمی نه وه خوینیه ی له دلاییه وه فیچه ده کات و دیته ده ری
 گه وره تر ده بیت. به کوچه کاند ا دیت و تا دیت پتر خوینیه ی له به رده پوات.
 خه لکی ده بینن وه ک تارماییه ک به ریگادا ده پوات و ده ستیکي له سهر دلای
 و به ده سته که ی دی نه وه په یمانه ده خوینیتیه وه، یه که مجاره خه لکی پیایک
 بینن خوین وه ک کانی له سینیه ی هه لقبولیت و هه بروات و بخوینیتیه وه .
 له گه ل هه موو هه نگاویکدا، شوشه کانی خانوه که ی پارچه پارچه ده که ونه
 خواره وه، شته شوشه کانی ده شکین و به رده به نه وه و ده به نه توژ، که ده گاته
 به رده می خانوه شوشه که ی، خوی له ناو ته بوتوژی شکستی شوشه کاند ا

ده دۆزیتیه وه . له گه‌ل هه‌موو گوزمیکى خویندا، له گه‌ل به‌ریبونه‌وه‌ی هه‌موو پارچه‌یه‌کی دلى خۆیدا پارچه‌یه‌کی گه‌وره‌ش له‌دیواره‌کان به‌رده‌بیتیه‌وه و ده‌شکیت، کلێله‌کانی له‌ده‌ستیدا ده‌بنه‌ بۆدریه‌کی سپی و نه‌رم، سندوقی نه‌ینیه‌کانی ده‌بن به‌تۆز. ده‌چیته‌ سه‌ر پێخه‌فه‌که‌ی و ده‌سته‌ده‌گریت به‌دلییه‌وه و له‌ژوور سه‌رییه‌وه چلی دره‌ختیکى هه‌نار ده‌بینیت، گوێی له‌ ورد و خاشبوونی شته‌كانه، ئاگای له‌تۆزی کوشنده‌یی شوشه‌یه‌ که‌ بای شه‌و به‌دونیادا ده‌ی‌رفیتیت. چاو لێکده‌نیت و گوێی له‌دوا هه‌رپه‌ی ئه‌و ئاسمانه‌ شوشه‌یه‌ی ژوور سه‌ری خۆیه‌تی که‌ له‌ سه‌ره‌وه‌پا هه‌ره‌سده‌هینیت و به‌رله‌وه‌ی بگاته‌ زه‌وی ده‌بیته‌ تۆزیکى چپ و با له‌گه‌ل خۆیدا ده‌بیات. سه‌ر به‌رزده‌کاته‌وه ئه‌و چله‌ هه‌ناره‌ده‌بینیت، ئه‌و هه‌ناره‌ی ده‌یویست له‌ژێریدا به‌مریت. ده‌ستی به‌رزده‌کاته‌وه له‌ سه‌ره‌وه‌پا ده‌ست له‌ لقه‌ خه‌یالیه‌کانی ده‌دا، که‌ له‌ وپێنه‌کانی مردنیدا له‌سه‌ر مه‌رگی سه‌وزبووه . له‌ دووره‌وه‌پا سیمای فریشته‌یه‌ک له‌ قوولاییه‌ دووره‌کانی ئاسمانه‌وه دیته‌خوارێ، به‌ر له‌وه‌ی ئه‌و فریشته‌یه‌ بگاته‌ لای و ده‌ستی به‌گریت، فریای ئه‌و ده‌که‌وینت ده‌ستبات له‌و خۆینه‌ی وه‌ک فواره‌ له‌به‌ر دلى ده‌پوات. له‌ناو خه‌راباتی ماله‌که‌ی خۆیدا ئه‌و کاغه‌زی په‌یمان له‌ ده‌ستی به‌رده‌بیتیه‌وه و باده‌بیات. له‌ هه‌مان ئه‌و ساته‌دا فریشته‌یه‌کی پوخۆش و ده‌م به‌پێکه‌نین له‌ ئاسمانه‌وه ده‌ستیده‌گریت و ده‌لێت «مه‌مه‌دی دالشوشه‌ چۆنی. هه‌موو شتیک ته‌واو، هه‌موو شتیک ته‌واو هه‌سته‌ با بپۆین...». ئه‌و به‌ئارامی هه‌لده‌ستیت و ده‌لێت «به‌لێ هه‌موو شتیک ته‌واو... ده‌ستمبگره‌ بابپۆین...» فریشته‌که‌ به‌پێکه‌نینه‌وه ده‌ستی ده‌گریت و وه‌ک دوو کۆتر له‌ ته‌پوتۆزی جه‌نگه‌لێک هه‌لبێن، به‌ناو ته‌پوتۆزی مردنیکى شوشه‌ییدا پێکه‌وه پوه‌و نادیار ده‌فهرن. مردنیک دواتر هه‌موومان له‌ناو ته‌پوتۆزه‌ سارده‌که‌یدا ونده‌بین. مردنیک به‌شیکی هه‌میشه‌ نادیار و نه‌ینى ده‌مینیتیه‌وه و به‌شیوه‌یه‌کی ترسناک تێکه‌ل به‌هه‌ندێ حه‌قیقه‌تى تالی دیکه‌ی ئه‌م چپروکه‌ ده‌بیتیه‌وه .

که لیمپرسی سه ریاسی سو بدهم له کوئیه، به نه سپایی وه لامیدامه وه و گووتی "مردووه ... سه ریاسی سو بدهم مردووه". گووتم "دهمه ویت بزنام چۆن مردووه؟ هه قی خۆمه بزنام چۆن مردووه". وه لامي نه دامه وه و گووتی کاتیکی دیکه ده گه ریسه وه و کاتمان ده بیت باسی هه موو شتیک بکهین.

من چاوه پوانی نه وه نه بووم سه ریاسی سو بدهم ببینم، وام حساب کردبوو هه تاهه تابه له سه حرا نایه مه ده ری ... هیه شتیکم ده ریاره ی ده ره وه نه ده زانی، به لام هه ستیک له دلما پێیده گووتم له و کاته وه ی تو دیلیت بێشومار جهنگ هه لگیرساوه، بێشومار خه لک مردوون، مانه وه ی مندالکی بئ دایک و باوکیش له سه رده میکی وا سه ختدا نه سته مه .

دوای نه و پۆزه ی بۆ یه که مجار پرسیا ری سه ریاسی سو بدهم هینایه پێشی. یاقوبی سنه و به ر چه ند پۆژیکی درێژ ته نیا جێیه ی شتم، من جگه له چه ند پیاسه یه کی کورت به ده وری نه و میوانخانه سه وزه دا هیه چی دیکه م نه کرد، ئاره زوویه کم نه بوو دوور بکه ومه وه، له راستیدا نه مه ده زانی به ره و کوئ و به چ ئاراسته یه کدا برۆم، چه ند ئیواره یه ک به ناو دره خت و چۆم و چه مه نزاره کاندای پۆیشتم و نه گه ی شتمه هیه چ، سروشت به جۆریکی سه یر ده یترسانم، توانای گو یگرتنم له ده نگه ی بالنده کان نه بوو، بیری سه داو ده نگه ی لمم ده کرد. هه ستمه ده کرد هاواره کانی ناو لم به زیانی

من ئاشناتر، هیزمه دایه خۆم و جار دواى جار به رهو شوینی قوولتر داده به زیم، به لām پینه ده چوو ئه و دره ختانه کۆتاییان هه بیته، وادیاربوو هه تاهه تایه دره خت ده مبه خشیت به دره خت. پۆژیک واته پشچاوم وهک ئه وهی ئه و خانوو له ناوه ندی پۆژیکه یه کی گه وه دا دروستکرا بیته، له ناو نه ندازه یه کی ده سترکد و ئالۆزدا، به جۆریک ئه وهی بیته ئه م خانوو بیته وهی که س پاسه وانیکات، ده ربازبوونی بو نه بیته. پۆژیک بریارمدا برۆم و هه موو شتیک تاقیبه که مه وه، به لām جگه له سورانه وهی کی بیته وه له ناو چه ند بازنه یه ک دارو دره ختدا هه چی ترم نه کرد، وامه سه سته ده کرد ئه وهی ناهیلایت ده ربازیم ده سته به درباربوونی خۆمه له ئازادی... مرۆف له دوو دۆخدا پتویستی به هه یج پاسه وانیک نییه، ئه و کاته ی ئازادی له ده ره وه مانایه کی نامینیت ئه و کاته ش که له زیندانه هه ست به ئازادی ده کات. من به هه ردوو ویستگه که دا گوزه رمکردبوو، له ساتیکدا هه ستمکردبوو که ئازادیبه کانی ده ره وه له لām چ سه نگیکیان نه ماوه، هه ستیشمکردبوو له زیندانه که مدا سه ره به سته یه کی په هام هه یه. ئه و پۆژانه که له ناو دارو دره خته کانی ده وری ئه و میوانخانه یه دا ده سورامه وه، هه مان هه ستم هه بوو، ئازادی چیتر لای من ئه وه نه بوو بیمه ده ری و برۆم و شارو خه لک و زه مینی تر ببینم، بیستویه ک سال زیندان ئه و جۆره ئازادیبه ی تیاکوشتبووم. له ژووریشه وه له خه لوه ته کانی خۆمدا بیرم له هه موو پووناکی و ده جورییک ده کرده وه، به ده نگى به رز قسه م له گه ل خۆمدا ده کرد، ده نگى خۆم تاکه ده نگیک بوو هه ستم به ئاشناییده کرد له گه لیدا... پیموایه نه وانه ی زۆر له گه ل خۆیاندا ده دوین، هیدی هیدی ده بنه دیلی ده نگى خۆیان، منیش بووبووم به دیلی خۆم. دواتر ته نیا چیرۆکی سه ریاسی سوچه دم منی له و پتوه ندانه ئازادکرد.

دواى تیپه پینی چه ند پۆژیک گه پایه وه... بمبورن... من هه سته یه

ئەوتۆم بۆ زەمان نەما بوو، نەمدە زانی شەو و پۆژەکان حیسابیکەم .
 دواجار کە گەراپەو، کەمێک لەجاری پێشوو پیرتر بوو . لە ھەمان ئەو
 شوێنەو دەستمان پێکاردەو کە دواجار تیاوہ ستاین . دواي سلاوێکی
 کورت گروتی "سەریاسی سوێجەم مردووە ... دروست نازانم چۆن،
 بەلام مردووە . بمبۆرە مردنی ئەویش مردنێکی ئالۆز و بێتەفسیرە" .
 سەیری منی دەکرد و دەستی دەخستە سەر یەکن لەو شتە کریستال
 و درەوشاوانە ئۆرەو کە و دەیکووت "نازانم کە ی و لەکوێ مردووە . ئەو
 سالانە ئێو تیا مرد، تەفسیریان نییە، ئەو بیستویەک سالە ئێ کە
 تۆ تیایدا لەزیندان بوویت دەکرێت ھەمووی ھەلگریت و لەتابووتیکدا
 فرێدەیت، جگە لەمردن ھێچى تری تیا نییە ... ناتوانم ھێچ مردنێک
 تەفسیریکەم، ناتوانم ھێچ لەدایکبوونیکیش تەفسیریکەم، ھەموو ئەو
 شتانە بێ ھێچ لۆژیکێک پوویاندەدا ... بەلام من دڵنیادەکەمەو کە
 بەتەنیا نەژیاو و نەمردووە، لەگەڵ ئەوانی دیدا بوو، بەلام بوەستە ...
 نا، وامەزانە ئاسانە لەگەڵ ئەوانی دیدا بژیت و بمریت ... ئاسان نییە ...
 دروست نازانم ئەو دواجار کێیە و کێ بوو و لەچی چوو، بەلام
 زۆریەیان مردن، ئەویش لەگەڵ ئەواندا بوو ... دڵنیام لەگەڵ ئەواندا بوو،
 وەک پێتدەئێم من لەھێچ شتێک دڵنیانیم، لەبەرئەو ئێ ناتوانم دڵنیابم،
 یان ناکرێت دڵنیابم . شتەکان دواجار بە ئەندازەیک تیکە لاو بوون ھێچ
 کەس ناتوانیت دڵنیابیت، وەک شەترەنجیک کە تێدا دروست نەزانی
 کامە داشی تۆیە ... وەک شەترەنجیک لە ناکاو چاوبکەیتەو و بپوانیت
 ھەموو داشەکان بوونەتە سپی یان پەش و نەزانیت دەست بۆ چی
 بەریت، بەلام موزەفەرئى سوێجەم بۆی مەگەرێ، من تەنیا کەسیکم
 کە زۆریەى حەقیقەتەکان دەزانم ... تەنیا کەسیکم . لەگەڵ ئەو شتدا
 ناتوانم شتەکان پێئێم، لەبەر ئەو ئێ لەشەترەنجیک دەچیت ھەموو
 داشەکانی بووینتە یەک پەنگ، من تەفسیریکم نییە، دڵنیابە لەخۆشم

نابورم ، ده‌بوايه من ته‌فسيرم هه‌بايه ، به‌لام نيمه ... موزه‌فهرى
سوبخدهم ، هاوپریم من و تو قوول قوول له و گوناخه‌دا چه‌قيوين ،
منيش و توش ... به‌لام دلنابيه نه و مردووه ، كهى و چۆن و له‌كوئ ؟
لیمه‌پرسه ، نا لیمه‌پرسه ... نازانم ...» .

سه‌رجه‌مى قسه‌كانى كۆمه‌لێك مه‌ته‌ل و ته‌لیسمى ئالۆزبون . لیمپرسى
«نه‌وان كین ؟ نه‌و له‌گه‌ل كیدا مردووه ؟» . گووتى «له‌گه‌ل نه‌واندا ،
نه‌وانه‌ى وه‌ك خۆى وابوون ، له‌گه‌ل هاوپرێكانیدا ... له‌گه‌ل نه‌وانه‌دا كه
له‌و سه‌رده‌مه‌دا مردن» . كه‌مێك وه‌ستاو خنده‌یه‌كى تال كه‌وته سه‌ر
لێوى ، توژێك بیریکرده‌وه و به‌پوخساریكى له‌سه‌رخۆه گووتى «ناكریت
له‌وه زیاترت پیللیم ، له‌وه زیاترم نییه . بۆ نه‌وه‌ى له‌وه تییگه‌یت ده‌بايه
لێره‌بوویتایه ، ده‌بايه له‌گه‌لمدا بوویتایه ، دانه‌وه بزانیته و نه‌زانیت هه‌چ
ناگوریت ... هه‌چ ... به‌لام تو له‌و ده‌رگایه‌وه مه‌یه‌ره‌وه ژورئ ، تو
بۆیه لێره‌یت تا له‌و ده‌رگایه‌وه نه‌یه‌یته ژورئ ، با من و تو جوړه
پیرییه‌كى تر بژین ، پیری دوو پیاو كه‌ خۆیان بۆ بیركردنه‌وه حیکمه‌ت
ته‌رخانده‌كه‌ن ... بۆیه تۆم هه‌ینایه ئێره تا له‌شوینێكى تره‌وه ببیته
ناو ژبان‌ه‌وه ، شوینێك په‌یوه‌ندى به‌و پابوردووه‌وه نه‌بیت ، شوینێك
په‌یوه‌ندى به‌ ئیستاوه نه‌بیت ... په‌یوه‌ندى به‌ژبانى پۆژانه و مردن و
شۆرش و سیاسه‌ته‌وه نه‌بیت ... گوپیگره موزه‌فهرى سوبخدهم ، نه‌ى
دۆست ، من ده‌مه‌وێت له‌ده‌رگایه‌كى تره‌وه بپۆین ، من و تو له‌ده‌رگایه‌كى
تره‌وه بپۆین ، ژبان هه‌ر ئه‌م ده‌روازه‌یه‌ى نییه ... تو تاكه كه‌سێكى
له‌ده‌ره‌وه‌ى ئه‌م زه‌مانه هه‌لگیراویت ، تو دیل نه‌بوویت ، به‌لكو تو
كه‌سێكى دوور له‌پیسى نه‌و پۆژه نابووتانه هه‌لگیراویت ، وه‌ك هه‌لگرتنى
شتێك له‌ به‌فردا ، وه‌ك شارنده‌وه‌ى قوتوویه‌ك زیچ ... ده‌متوانى ده‌سأل
له‌مه‌وبه‌ر به‌رتبه‌ده‌م ، ده‌متوانى بتگۆرپه‌وه به‌نه‌فسه‌ریكى گه‌وره‌ى
ده‌وله‌ت . سه‌رده‌مانێك سه‌دان نه‌فسه‌رى دیلمان له‌به‌رده‌ستدا بوو ،

لەدوای سەرکەوتنی شوێنەوێ هەزاران سەرباز و پلەدار و ئەفسەری گەورەگەرە دیلی من بوون. ئەو کات ئاسان دەمتوانی بتگۆرمەو، بەلام دەبایە بەمەینایاتیاوە بۆ ئێرە، بۆ ناو سیاسەت، بۆ ناو پیسی و چلپاوی ژیاڵی پۆژانە، دەبایە بەمەینایاتیاوە تەماشای پیسییەکان بکەیت، ئەوێ لەبیابان فیزیوویت بێرتبجێتەو... من پارەیهکی زۆرم خەرجکرد تا تیگەیشتم تۆ وەک دەرویشیک لەبیاباندا دەژی، جیگایەک نەبوو بەرتبەدەم، دەبایە وەک یاقووتیک هەرزان فروشتبکەم، دەبایە بتغەمەو ناو شەپەرەکان، ئەو شەپەرەکانی من و ئەوانی دی دروستمانکرد و دەبیست دروستیبکەین. تۆ زێڕیکی دەگمەنی پۆژە پاکەکانیت، تۆ تاکەکەسیکی بیستویەک سالا گوناھیکت نەکردوو، نازاری بالەندەیهکت نەداو، شەپیکت نەکردوو. ئێمە شەپ کردینی بەکۆمەلیک پموون... شەپ و شەپو هەمیشە شەپ، بەیانیاڵ شەپ، نیوہپوان شەپ، ئیواران شەپ... نا و مەزانە من بەدریژایی ئەو ماوہیە بیرم لەنازادکردنی تۆ نەکردۆتەو، هەتا جاریک هەموو شتیکی تەواوبوو، دەبایە بتگۆرمەو بەچەند ئەفسەریکی بالا، ئەو شەوێ دەبواوە ئیمزای خۆم بخستایەتە سەر کاغەزەکان، هەموو گیانم دەلەرزێ... جیگایەک نەبوو پاکێ تۆی تیاھەلگرم، تۆ خۆت هیچ لەپاکێ خۆت نازانیت، وەک مندالیکی کە هیچ لەپاکێ خۆی نازانیت... گەر تۆشم بەینایەتەو وەکو ئەوانت لێدەھات وندەبوویت”.

بەئائومیادی و سەرزەنشتیکی قوولەو گوتیم ”ئاوہا کەواتە دەتوانی پزگاربکەیت و هیچت نەکرد، دەکرا نەھیلێت بیستویەک سال لەو سەحراوەدا بژییم و فرامۆشتکردم. من ئەو سەحراوە کردمی بەلم، لەمێکی پووت، لەمێک بەھیچ شتیکی کۆناکریتەو”. گوتی ”نا، ئەو دەم نەمدەتوانی پزگارتبکەم، پزگارکردن شتیکی و بەربوون لەزیندان شتیکی دیکە، من دەمتوانی بەرتبەدەم، وا بکەم بگەڕێتەو، بەلام

تۆ یەکیک نیت لە ئێمە ... تۆ دەبایە نە گە پێیتەو وە ناومان ... دەبیت
تەنھابیت ... نازانم تێمە گەیت یاخود نا؟ بەلام تۆ دەبیت تەنھابیت،
دەزانم حوکمیکی سەختە، ئازادییەکی گرانە، بەلام گەر تەنھا نەبیت
هەموو شتیکمان لە دەستە چیت.

بە کورتی یاقوبی سەنەو بەر دەیویست، من و ئەو لەو گۆشکە سەوزەدا
پێکەو و بژین، پێکەو و خەریکی حیکمەت بین، پێکەو و هەزاران سەعات
قسە لە سەر گەردون و ئاسمان و مردن و خودا بکەین، ئەو لە سالانی
شۆڕشدا کاتیکی زۆری بۆ زیندەگی و ژيانی خۆی تەرخان کردبوو،
لەدوای پاپەڕینیش هەموو لەزەتەکانی دنیای تاقیکردبوو وە. ئەو
هەموو عومری خۆی بۆ حوکمکردنی دنیا تەرخان کردبوو، بەجۆریک
کاتی نەبوو بۆ بیر لە ماھییەتی بکاتەو ... ئەو واھەستیدە کرد هەموو
پوکەشەکانی ژيانی ناسیووە بێتەو ی بگات بە جەوھەر و مانای.

ئەو ماوەیە من لەو خانووە سەوزەدا ژيام، هەستم بە ئازادی
نەکرد ... زۆر ئیواران دەهات، پێکەو و دوو کورسیمان دەبردا ناو
دەرختەکان، لە گەڵ ئەوێ ئەوکات من هیشتا هەر لە سەوزایی دەترسام،
بەلام دانیشتم لە گەڵ ئەویدا لەزەتیکی گەورە هەبوو. من لە سەحرا
فێری جۆریک لە دنیایی بوو بووم ... ئەویش لە گەڵ هەموو جەبەرۆتی
خۆیدا، لە گەڵ ئەو ناکوکییە سەیرانە ئاویدا، لە گەڵ ئەو سیما
جیاوازانەیدا، لە گەڵ هەموو پەشوکانیکیشدا کە دروستیدە کرد، شتیک
لە دنیایی دەدام، دنیاییەکی سەرچاوەکەیم بۆ نە دەدۆزیایەو. ئەو
ئەو باوەڕی تیا سەوزە کردم کە من کە سێکی پاکم، دووریم لە
کارەسات و جەنگەکان خاوین پایگرتووم. ئەو دەیویست ئەو پاکییە
بکەینە شتیکی هەتاھەتایی، خەلوەتیک دروستبکەین، هەردوو کمان
ئیلھامی لێو وەر بگرین. جار دوای جار کە دەگەڕایەو، زیاتر حەزی

له هه مین و بیر کردنه وه ده کرد... خودی ئه و ماله سه وزه جه نه تیک بوو بۆ
بیر کردنه وه. نا... منیش ده زانم له دواى پاپه پینه وه سه رۆک و وه زیر و
سیاسه ته داره کان، نه وانه ی له ده فته رى سیاسى حیزبه کانه کار یاننده کرد
هه موو خه لوه تى تایبه تیان دروستده کرد، هه موو میوانخانه ی خۆیان
هه بوو، شوینی خۆیان له شاره کان و ده ره وه ی شاره کان هه بوو، به لام
ئه و خانوو نه یشته جی و نارامگایه کی تایبه ت بوو له نارامگاکانی ئه و...
من دواتر زانیم ئه و ده یه ها جیگای دیکه شی هه یه، ئه و چه ندین
شوینی تری هه یه... ئه و وه ک هه موو سه رکرده کانی دواى پاپه پین
وه ک پاشاکان ده ژیا، به لام هه ندی شه و ترسیکی له ناکاو، پرسیاریک
که وه لامی نییه، ئازاریکی سه ختی ویزدان هه لیده گرت و به په شوکاوی
ده هات بۆلای من... ئه و منی دانابوو تا هه ر کاتیک ده نگى جه سته و
ویست و ئاره زوو ه کانی نارامبوونه وه، هه ر کاتیک پۆحی هاته قسه بیته و
شتیک له منه وه فیتر بیته.

من بۆ ئه و شتیک بووم که سی دیکه نه بیوو، شتیک هه یج
سیاسه ته داریکی دۆست و هه یج هوکمداریکی دوژمنیشی نه یانبوو،
پۆحله به ریک نازانیته له و سالانه دا چی بووه، که سیک زارده کاته وه
قسه له سه ر لم و نه ستیره و باو بیده نگى ده کات. ئه و نه یده ویست
ته نیا ده سه لات و هیز و له زه ته کان مولکی خۆی بن، ده یویست جوانی
و پاکى و حیکمه تیش بکاته مولکی خۆی. من دره نگ زانیم که
ئه و ده یه ویست هه موو شته کان بۆخۆی بن... هه ر شتیک نه بڕوایه
به به شتیک له و شتانه ی ئه و پکیفیانده کات، فره مووشیده کرد. ئه و ته نیا
جه نگاوه ره کانی نه ده کپی، ته نیا وه زیره کانی نه ده کپی، ته نیا ئه رزه و
شه قام و خانوو به ره جوانه کانی نه ده کپی، ئه و به دریزایی ئه و سالانه ی
دواى سه رکه وتن هه موو شتیکى بر دبوو بۆ خۆی، بۆ هاوڕێکانی. خودایه
چ سه ره وه تیکى سه یری هه بوو، پیاوه شاعیره کان و ژنه شاعیره کانیشی

کریبوو... پیاوه په یکه رتاشه کان و ژنه نیگار کیشه کانیشی کریبوو...
 نه دازه یاره کان و مه لای مژگه و ته کان... باغی هه بوو ته نیا بۆ بولبول،
 باغیشی هه بوو بۆ جنسی دیکه ی بالنده کان... باغی هه بوو ته نیا بۆ
 شه راب و مهستی، باغیشی هه بوو بۆ سه ما، کۆشکی هه بوو بۆ خۆی
 و هاوړیکانی، بۆ داوه تی نه فسانه یی که هه موو خواردنه سه یره کانی
 دونیا ده هاتنه سه ر سفره ی. له و ناوه دا هه ندی سات ده هاته پیتی
 که تیایدا له هه موو شتیگ بیزارده بوو، نه و کاتانه سوار ماشینه که ی
 ده بوو و ده هات بۆ لای من. نه و شه وه ی که پیمگووت ده مه ویت برۆم
 و دونیا ببینم، بیته وه ی هیچ بلیت به هیمنی گووتی "ناتوانیت... من
 و تۆ لیږه دا پیرده بین و ده مرین".

من له سه ره تای به هاره وه تا کوتایی هاوینیکی زۆر گرم له و ماله دا
 ژیم، پرپوو له سه دان کاسیتی فیدیوی هه مه چه شنه. له هه زاران کتیب.
 له خواردنی هه مه په نگ که خۆم پۆژانه ناماده مه ده کردن. به لام ده مویت
 برۆمه ده ری. شه ویک چه ندین بار ئاره زووی ئازادی خۆم بۆ یاقوب
 به یانکرد، به دلته نگیه وه گووتی "تۆ باوه پت بهم هیمنیه هه یه؟...
 ها پیمبلئ، تۆ واده زانی گه ردون هه مووی ئه م هیمنی و موسیقا و
 ئارامیه یه؟ تۆ له م ژووره دا گوئی له ده نگی بالنده کان ده گریت و پیتوايه
 ده گریت هیچ که سیکی تر ناوه ها شاهانه بژی؟".

من قسه کانیم پیپری و گوتم "یاقوبی دوست، من بیستویه ک ساله
 له هیمنی و بیده نگیدا ده ژیم... نا پیمه لئ من شاهانه ده ژیم، تا
 بیده نگي هه بییت من دیلم... تا ئه م ئارامیه بیسنوو و گه ردونی و
 بیقه راره له ده ورم بییت من دیلم... یاقوبی سته و بهر... ئه وان منیان
 له ناو بیده نگیدا زیندانکرد... من زۆر بیرم لیکنده وه، ئه وان نه
 نه شکه نجه ی منیان دا، نه لیان پر سیمه وه، سزا که یان نه وه بوو هه تاهه تایه
 له بیده نگیدا بژیم... تا بیده نگي هه بییت من دیلم". له ناکا و...

پاستییەکم پێبۆلت کە نامەوێت تێیگەم، کەمێک دەنگی بەرزکردەووە و گوتی "بەلام تۆ دیلی چی بوویت... دیلی شەو بوویت، دیلی بیابان، دیلی گەردون، دیلی ئەو ئەستێرانەی ھەمیشە کاتت ھەبووە سەیریانیکەیت... موزەفەری سووچدەم، من شەویەک لەگەرمە ی جەنگدا، لەگەرمە ی خوێنڕشتندا، ھێزەکانی خۆم بەرەو بەرزاییەک دەجوڵاند، لەو کاتەدا سەرم بەرزکردەووە و ئاسمانم بینی... ملیۆنەھا ئەستێرەم بینی... بچوکی خۆم بەراورد و بەرامبەر بەگەردون بینی... شوێنی خۆم لەناو ئەو دنیاوەدا بینی... ئەوکات بیرمکردەووە من سالاھە ی سالاھ ئەستێرەم نەبینیوە... سالاھە ی سالاھ کاتی ئەوەم نەبووە بیر لەئاسمان بکەمەووە... سەیری مانگ بکەم... نا... ئەو ساتە تێگەیشتم من نیوە ی ئەم جیھانەم دۆراندا... من عومرم دەپوات و کاتی ئاوردانەووەم نییە لەو شانە ی لەسەرەو ئەم شەپ و کوشتارەووە... ئەو شەو سەری خۆم دا بەبەردێکدا و ھاوارمکرد "چ وشەیکە ی ساختە و بێمانا و فێلبازە وشە ی دنیا"... موزەفەری سووچدەم ئەو شەو ئێمە جەنگمان بردەووە، بەلام من دۆربابووم... بەجۆریک دۆربابووم ھیچ وەخت پێشتر بەزینی وام بەخۆمەووە نەدیوو... نا نامەوێت بدۆڕێم. شەویەک بیرم لەو کردەووە خەلوەتێک دروستبکەم... خەلوەتێک لەجێگایەکدا بتوانم ھەموو شتەکان لەیادبکەم و خۆم تەرخانیکەم بۆ لەزەت وەرگرتن لەشەو و بێدەنگی و سروشت... شوێنێک بمگیرێتەووە سەر شوێنی خۆم، وەک ئادەمیەکی بچوک لەناو گەردونێکی گەورەدا... تۆ خۆشەختیت... ئێمە ھەموو دیلبووین، بەلام تۆ بەختەورەترینمان بوویت... موزەفەری سووچدەم تۆ تێناگەیت چەند قورسە من بتوانم بێمەووە بەئادەمیەکی بچوک لەناو گەردونێکی گەورەدا... موزەفەری سووچدەم فێرمکە چۆن بێمەووە بەئادەمیەکی بچوک، چۆن بگەرێمەووە سەر ئەسلی خۆم؟".

تا دەمەم قسەکانیم لەبیرناچیتەووە، ئەو دەیویست بچیتەووە سەر

ئه سلیک که هه ستیده کرد لییره و تکراره، به لام تاکه شتیکیش بوو نهیده زانی چون دهستی بکه ویتته وه. ئه وه دیتوانی هه موو شتیکی هه بیت، هه موو شتیکی، به لام نهیده زانی چون ئه و شتانه ی له ناو خۆیدا له ده ستیداوه به دییه پینیتته وه. من ئیستا که له م شهوی پرته ستیره یه دا ئه م چیرۆکه بۆ ئیوه ده گیرمه وه، له کاتیکدا گویمان له شه پۆله کانی ئاوه، سویندتان به و شه پۆلانه بۆ ده خۆم که یاقوبی سنه و بهر له سه ره تای سه ره تاوه ده یویست خۆی له هه موو شته کان ئازاد بکات، ده یویست شته زیاده کانی ژیا نی فرییدات و وهک زاهیدیک بژی، به لام نهیده زانی چون. پۆزیک به شکسته وه گووتی «موزه فره ی سو بدهم، فیرمبکه چون وهک دیلیک بژیم، چون وهک ده رویشیکی سه حرانشین بژیم... فیرمبکه بتوانم دوور له ده سه لات و سامان و له زهت و ئافرهت بژیم، فیرمبکه». سویندتان بۆ ده خۆم له سه ره خۆ دانه وی و دهستی ماچکردم و فرمیسه که گهرمه کانی پژانه سه ره ده ستم و گووتی «ئه ی دۆست... فیرمبکه... فیر». ئه وه هه موو سالانه ی من یاوه ریووم ساتی وه ها پاستگۆییم لینه دی بوو. من پیمگوت «یاقوب، من ناتوانم هیچت فیربکه م، سالگه لیک دووردریژی ته نیایی ده توانیت ئه وه ت فیریسات نه وهک من. من ناتوانم ئه وه ت فیربکه م، من خۆم فیرنه بووم، ماوه یه کی ژۆریش به هه موو توانای خۆم شه پم له گه لدا کردوه، نه مویستتوه به و جۆره بم. سالانیکی دووردریژ چه ز و ئاره زوو له ناوه وه ده یکو شتم، یاقوبی سنه و بهر تۆ له و عه زابه گه وره یه تینا گه یه که سال دوی سال بیر له بینینی گولیک ده که یته وه، له زیندانیکدا داده نیشیت له ناوه پراستی ده ریایه کی بیسه روبنی لهدا و به خه یال ده ژیت، به خه یال سیو ده خویت، به خه یال هه نار ده گریه به ده سته وه... شه وان هه یه هه موو ژیا نی خۆت ده گۆرپته وه به بۆنی هه ناریک، یان نیوه شه و له خه و پاده چله کتیت و ده بینیت ژووره که ت پرپووه له بۆنی هه رمی، به ده م و پینه وه هه لده سیت

و بیری ئاو دەکەیت ... سەیرترین شت لەسەحرا دا ئەو دەبەیی ئاوەیە کە
 بۆتە ھێنن، بەو ئاوە دا دەزانییە دوانا ماوە، بەو ئاوە دا دەزانییە کە
 دوور لەتۆ دەریا ھەیە، شەپۆل ھەیە ... یاقوب بێھێنە پێشچاوی خۆت،
 من ھەموو پۆژیک بەر لەو ھێ قومیەک ئاو بخۆم ھەو بەسەعات بۆنە کرد،
 کێ دەلێت ئاو بۆنی نییە، چ گەمژەییە کە دەلێت ئاو بۆنی نییە، من
 لەگەڵ ئەو ئاوە دا بۆنی ھەموو دوانا دە کرد، بۆنی ماسیم دە کرد، ھێندە
 قوول بۆنە کرد دەگەشتە سەر شاراوەترین و نەینیتترین بۆنەکانی
 ناو دەریا ... سەلەھای سەل ئارەزووە کانت دەتکوژیت، تا پۆژیک دیت
 تێدەگەیت دەتوانیت بێھێج بژیت، تێدەگەیت سەرتاپای ئەو شتانەیی
 حەزت لێیانە سەرابن، تێدەگەیت قورسای شتەکان لەقوولایی خۆتان،
 ئەو ئەو سەتەیی کە دەتوانیت ئێتر بیر لە ئارەزووە کانت نەکەیت ھەو،
 ئێتر دەبیت خەیاڵە کانت بەشیوەیی کی دی دروستبکەیت ھەو ... یاقوب
 ساتیک ھەو نازانم کە، نازانم لە چ وێستگەیی کی ئەو ھەموو ژان
 و تەنھاییە دا، ساتیک زیندان و خەلووت بەجۆریک تێکەڵدەبن ئیدی
 بۆت جیا ناکرێن ھەو، ئێتر نازانییە تۆ دیلیت یان دەرویشیت، لەناکاو
 لە ھەموو شتیکی ئازاد دەبیت لە ھەموو قورساییەکی، قورسای ژیان
 خۆی نەبیت ... من ناتوانم کەس فێرکەم، ئەو سەتەچیە و چۆنە ...
 ساتیکە زمان تیا ئێشناکات ... وەسف ناکریت، بەلکو وەک پۆشناییەکی
 لەناوە ھەڵدەقوڵیت».

بەدریژای ئەو کاتەیی من قسەمدە کرد ئەو دەستی گرتبووم و دەگریا،
 ئەو لەبەر دەمدا چۆکی دادابوو و سەری خستبوو سەر دەستم و
 فرمیسک بەسەر پێشەسپییە کەیدا دەھاتە خوار و دەیگوت «فێرکە ...
 فێر». پێم سەیریوو ئەو دیلیتی منی لە ئازادی خۆی لا باشتەر بوو. من
 ئەو کات بەتەواوەتی نەمدەزانی چییە، ھێج شتیکی تەواوەتی لەسەر
 خۆی و نەینییەکانی پێتەگووتبووم. نەمدەزانی ئەو چەند گەورەییە ...

به لām دلنیا بووم بیزاریه کی قوولی له دلدايه . من نامه ویت سویندتان
 بو بخۆم، به لām دلنیا تانده کهم که یاقوبی سنه و بهر ده یویست شتیکی
 تر بو خۆی سازبکات، شتیکی له هه موو قورسایه کان نازادیبکات... ئه
 له ئه ستیره یه که ده چوو به کیشیکی مه زنتر له کیشی خۆی بارکراییت،
 ئه ستیره یه که شتهکانی سه ری به ری دره و شان وه ی لیبگرن . ئه و کاته ی
 من بینیم باوه ری به هیچ شتیکی نه بوو، ده یویست پارچه پارچه ژیا نی
 خۆی ئاسانبکات تا ئه و پۆشنا ییه ی له ناوه وه ی تهی ده رکه ویت، ئه و شه وه
 که نوشتا یه وه و ده ستی ماچکردم پیمگووت ”ژیان پۆشنا ییه که له ناو
 سندوقیکی داخراودا، ئه و سندوقه ش ده شیت له ناو کۆمه لێک سندوقی
 دیکه دا ییت، هه رکات ویستت ژیا ن ده رکه ویت، ده بیست له تاریکیه وه
 ده ربیه یینیت، هه موو ئه و به رگ و پۆشاک و توپکلانه ی لیدا مالیت... یاقوب
 من نازانم تۆ چیت و چیت هه یه ... به لām له شی خۆت که میک سوکیکه ...
 باره قورسه کانت دانئ، زیره زۆره که ی کۆلت فرپیده و مه له بکه“. ئه و
 شه وه تا ماوه یه کی درپژ توند ده ستهکانی گرتبووم و ده گریا، من
 باوه یم به فرمیسکهکانی کرد، دوا جار گووتی ”ده مه ویت سه ره له نوێ ژیا ن
 ده ستهپیکه مه وه، به لām به جۆریکی تر و له شوینیکی تره وه ... به لām
 ئه فسانه یه، ئه فسانه، خه یالێکی پووچه، وانیه ... خه یالێکی بیسود و
 پوچه، نا کریت له سه ره تاوه ده ست پێیکه ی نه وه، موزه فره ی سو بده م
 ده کریت له سه ره تاوه ده ستهپیکه ی نه وه؟“. چاوه پوانی ئه وه ی ده کرد
 پێییلیم به لئ، به لām به ساردی یه کیکه وه بیه ویت دلئ ئه ویتتر بشکی نیت
 گووتم ”نازانم تۆ له چی پاده که ییت... نازانم، به لām که س ناتوانیت
 له سه ره تاوه ده ستهپیکاته وه، هیچ خه لوه تیک مرۆف له دونیا نازادناکات،
 من بیستویه ک سا ل له لمدابووم و دونیا ش هه میشه به دوامه وه بووه“.
 به نارامی پێکه نیم و دلپه قانه تر گووتم ”هه میشه شتیکی هه یه، به ره و
 دوا ده تگێریته وه ... شتیکی له توانای مرۆف که وره تره، یاقوبی من له

سەحرايەدا يەك شت فێریبوم، ئەویش ئەو یە، مەرۆف گیانلەبەرێکە نابێت شتەگەرەکان لەبیریبات. بە دەم ژانیکی گەرەووە گووتی "تۆ لەخۆت پاتنە کردووە، تۆ لەخۆت ھەلنە ھاتوویت، تۆ لەجێگایەکی تەنک و لە لیخناویکی بچوکی ژیانەو بەرەو جێگایەکی قوولتەر مەلەتکردووە".

من لە مێژبوو دەمزانێ زیندان و سەحرا منیان گۆڕیووە تە سەر مەلەوانیکی گەرە، بەلام ئیستا کە ئازادبووم، نەمدەزانێ چیکەم، ئایا تا ھەتا ھەتایە لە بنی ئەو دەریا قوولەدا بمیتمەو یان بێمە دەری. یاقوب دەیویست لە تەک مندا بێتە ناو ئەو دەریایە، دەیویست من نە یەمە دەری و دەستی ئەویش بگرم بەرەو قوولاییە بێقەرار و بێکەنارەکان، بەلام لەگەڵ ھەموو ئەو ئارەزووە قوولەدا کە پووە و بێدەنگی و تەنھایی و خامۆشبوون ئاراستەیدە کردم، دەنگێک لەناووە بەرەو دۆنیا بانگھێشتیدە کردمەو، پرسیارێک کە ھەرگیز نەتوانیوە لێپراکەم، پرسیارێک ھەردەم بەرەو دۆنیای دەیگێڕامەو ئەو بوو "سەریاسی سووچدەم لەکوێیە؟ لەکوێ؟".

ئەگەر سەریاسی سووچدەم نەبایە ژیانێ من بەجۆریکی دیکە دەبوو، من لەقوولترین و تاریکترین شوێنی ژیانمەو ھاواریکم دەبیست، ھاواریکی گەرە. دەنگی گریان و پارانەو و مردنێکم دەبیست، لەخەونەکاندا ھەر جارە و بەجۆریک بانگیدە کردم، ھەندێجار ھەستەم کرد یەکیک لە پەشەبایەکی دوورەو، لەناو تۆفان و بارانیکی بێمرو تەو بە بانگمەدەکات، ھەندێجاریش ھەستەم کرد لەناو گێژەلۆکە یەکی لەمەو. دەنگێک بوو ھەستەم کرد تۆفان دەبیات، ھەندێجاریش ھەستەم کرد تینویتی دەخنکێت، یەکیک بوو من ھەرگیز پوختاریم نە دەبینی، تارماییەک بوو وەک ئەوێ لە تاریکیدە لە پشت پەردە یەکەو وەستابێت، دەنگی لەوێنە کە ی دوورتریو، ھەندێ شەو دەنگەکان وادەھاتنە گویم وەک ئەوێ قریشکە یەک بن لە بنی دۆزەخەو، ھەندێ جار لەبری یەک

کەس، سەدان کەسم دەبینی، بۆنی خوینم دەکرد. بۆنی هەناسەی
سووتاو... هەر جارێکیش لەخەو هەستابامایە سەریاسی سوێجەم
بیردەکەوتەوه.

مردنی سەریاسی سوێجەم ئەو ئارەزووی تیا بزواندم سەر لەو
دەریای لەمە بەینمەدەری.

ئیدی شەویەک بە یاقوبی سنەوبەرم گووت من دەپۆم و دەمەوێت
دوێنا ببینم.

ئەو پۆژەى محەمەدى دڭشوشەيان لەناو خەراباتى شوشەستانەكەى خۆيدا دۆزىيەو، ئىدى ئەو خوشكانە ناوبانگىكى گەرەيان پەيداكرىد و ژيانىشيان سەر لەبەر گۆڤدرا، بەو دا هاوڤى و دۆستى راستەقىنەيان كەمبوو، هەفتەيەك دواتر هەوالى مردنەكەيان زانى. نيوەپۆيەكى باران بوو، سەلئەمانى گەرە بەخۆى و پاسەوانەكانىيەو هەات، لەدواى ئەو خوازىتنيە سەيرەى بەربەيانەو ئىدى نەيانبىنيبوو هە. كىزەكان ونبوونى لەناكاوى محەمەدى دڭشوشەيان بەهئىند نەگرتبوو، هەردووكيان لەو باوهرەدابوون، ئەو پياوانەى لەناكاو دەرەكەون، لەناكاوئىش وندەبن، ئەوانەى تۆفان دەيانهئىن تۆفانىش دەيانبات. سەلئەمانى گەرە كە هەرگىز مردنى كۆرەكەى بىرناچىتەو، بەخۆى و مشكىيە شىن و كەپووە كئوى و ددانە زىوەكانىيەو، بەو لاجانە سەپپىەدرىژانەو، بەو كۆلەبالە باكورىيە زەردباووە دابەزى و پوخسەتى هاتنە ژوورەووى خواست و لەهەمان هۆلى سارد و چكۆلەى بەربەيانى خوازىتنيەدا لەسەر هەمان كورسى دانىشت. لاولاوى سەپى هەر بەسەرەنج تىگەيشت محەمەدى دڭشوشە مردووە، سەلانىك دواتر كە لەبەر تەختە پەشىكى بچوكدا و لەنزيك گەرمای كورەيەكى داگىرساوى زستانەدا باسى ئەو ساتەى دەكرد، دەگريا. بەلام ئەوى كات كە مردنى ئەو كۆپەى لەدەيد و هەناسەى ئەو پياوهدا خويندەو،

سهرسام وهستا و ههچی نهکرد... سلیمانی مهزن بهخودایهکی کتویی دهچوو تازه له چیاکانهوه هاتیتهخوار، پوخساریکی توکنی ههبوو، له بهر تووک بهئهستهه دهموچاوی دهبینرا، نیوگوچکه و سهر کهپووشی تیسکی رهشبوون... دیاربوو چهندی پۆژه نهخۆی شتوه، نهپیشی تاشیوه و نهپیکه نیوه. ئه وهاتبوو پیشنیاریکی چکۆله و سهیری پێبوو که له وه بهر نه بیسترابوو. به هیمنی ههوالی مردنی محمه دی دلشوشه ی پێگوتن. چاوه پوانی نه ده کرد خوشکه کان به رزین و بگرین و شیتانه شیوه بکه، ئه وه له گه له سه بای به کهم به یانیدا تیگه یشتبوو که چاوی ئه وه دوو خوشکه له چاوی دوو بالنده ی بێباک ده چیت. سلیمانی مهزن هاتبوو تا به لاوای سپی بلیت، ئه وه ناماده یه موچه یه کی مانگانه ی بۆ بپیتوه به مهرجیک هه موو ههفته یه ک پۆژیک بچیت سهر گوپی محمه دی دلشوشه. دوا ناواتی ئه وه بوو کوپه که ی له کوپه که دا ئاسوده بیت. ئه وه پۆژه به لاوای سپی گووت «به ئی محمه دی دلشوشه مرد... نا وامه زانن من ئه وه ناوهم لێناوه، من له هه موو کهس که متر ده مناسی، من و ئه وه به یه ک غه ربیووین... پۆژگاریکی سه یره باوکان به کوپه کانیا ن نامۆن. مردنی مردنیک سهری بوو، ناسکتیرین دلی هه بوو له م هه ریمه دا، هه موو خه لک ده لێن گونا می تویه، ده لێن جورمی نا په وای لاوای سپیه، به لام ده زانم گونا می تو نییه، ئه وه دلیکی هه بوو به رگه ی هه چ شتیکی نه ده گرت، هه چ شتیکی، ئه وه ده بایه واکام، خیرا، بێمانا به ریت... دلیکی هه بوو پووتتر له هه ر ئاوینه یه ک، سافتر و سپتر له هه ر شوشه یه ک، وه ک جامیکی ته نک و ناسکی شه راب به ده ست مه ستیکه وه له کوچه یه کدا سه رتا پای هه لئووتان و ساتمه کردن بیت... دوا جار که بینیم ئه وه پوخساری ساقیه کی هه بوو، به پیا له یه ک باده وه، به لام به کووت و زنجیر و پتیه ندیک

نۆڤرەو ھە دەست و قاچەکانیدا... کە بینیم زانیم دەکەوێت. وای
چ پۆڤگاریکی سەیرە، تیفەکان وەک باوانیان ناپوینەو... لەتۆوی
گولێک گولێکی تر دەپوێت... لەھێلکە ی بالندە یەک تەیرێکی تر
دیتە دەری. من لێتان ناشارمەو، من پیاو کوژبووم، مامۆستای مەرگ
بووم، ھەرگیز نەمدەزانی لەسایە ی مندا مندالێک گەورە دەبیست لە
ھیچ تاقیکردنەو یەکی مردندا دەرنەناچیت... بە ھەر حال نەمتوانی دوا
نارەزووی بۆ جێبەجێبکەم، ئەو دەیویست نەپینییەکی بۆ ناشرابکەم
کە چیتەر داوھەکانی لە دەستی مندا نەبوون؛ نەدەکرا ھیچ بڵێم،
چونکە ژیان و مردنی پێوە بەندبوو. ئیستە ئەو لەوێیە، خەلکی
ھەرگیز لەتۆ تیناگەن و لیتنابورن... پانە ھاتووم بۆ پەحم و بەزەیی
بپارێمەو... پانە ھاتووم. من لەو شاخانەدا پیربووم، شۆپش بەدوای
شۆپش، شەپ بەدوای شەپ، ئیستاش ھیچ شتێک بەرێکی ناپوێت،
بەلام چەند پۆڤە چاوہ پاک و پوونەکانی لەپیشچاوم، وەک چۆن
بەر لەمردنی شەوێکی تۆفان بەو ھەموو خوێن و باراناوہ و ھات و
خۆی کرد بەمەجلیسمدا، چاوہەکانی پێیدەگوتم، تۆ باوکیکی بیسۆز
و بێدلیت، دەیگوت دلی من لەشوشە یە و دلی تۆ لەبەرد... شەوێک
سەر سینە ی ھەمووی خوێن بوو، قژی وەک قژی قەلەندەرێک کە
ھەموو تۆفانی دوتیای دیبیت، قەلەندەرێک لەئاوێکی مەزنی دابیست،
مەزنتەر لە ھەر ئاوێک کە من لەزیندەگیمدا بینیم... یەکیک داوای
گەوھەرێک بکات لەدەرەوہ ی دەستی ئینسان، گەوھەرێک بەمن
پاوانا کریت. لاواری سپی، من ھەردەم باوھەرم ھەبوو دوتیایەکی
تر لەودیو مەرگەو ھە یە، لەگەڵ ھەموو خراپییەکانمدا باوھەرم
بەژیانێکی تر ھە یە دەکەوێت ئەودیو ئەم ژیانەو، جۆرە برۆایەکی
وا بۆ ھەموو بکوژ و پیاو کوژان ئاسوودەیی پێت، جاران دوای ھەموو
کوشتوبڕییەک، وەک شیت دەکەوتمە شاخ. چ شتێک لەو بەدتر

نییه ههستبکهیت کۆتاییت بۆ کهسیک داناو، کۆتایی وشهیهکی قورس و پهزاگرانه... باوهرم به دونیایهکی تر هینا تا ههستنهکه م ئهوانهئ له بهرهدهستی مندا مردن زیندوونابنهوه... باوهرم بهوههینا قوربانیهکانی خۆم له ژیانیکێ دیکه دا دهبینمهوه، ئهوان کۆتاییان نههاتوه، هیچ کهس کۆتایینایهت، هیچ شتیک کۆتایینایهت... لاولوی سپی تۆش له دونیایهکی تر دا محهمدی دلشوشه دهبینیهوه، دلنایام ئیستا لهویوه چاوهپۆی شتیکه، ههستدهکه م مردووهکان له ئیمه زیاتر چاوهپواندهکهن... ئیستا چاوهپوانمانه، ئهوان بهههمان ئه و سۆزهوه دهژین که لهگهڵ خۆیاندا دهیین... لاولوی سپی من موچهیهکت بۆدهبرمهوه، ههموو ههفتهیهک یهک سعات برپۆره سه ر گۆرپهکهی... یهک سعات و ههچێ تر". دوو خوشکه که بهدریژایی گوتیاند هگرت و ههچیان نه دهگوت، که ئه و له قسهکانی تهواویو، شادهریای سپی بهحهسرهتهوه گوتی "نه مانزانیوه محهمدی دلشوشه مردووه، سه رهخۆشیت لیده کهین و خودا لیخۆشبیئت و سه بوریتبداتهوه، بهلام باوکی محهمد ئه وشهویک هات و چهند جارێک هاواری له ئیمه کرد و ئیدی نهگه پایسهوه، هاتهحه وشه که و ئیمه ده رگامان نه کردهوه، چونکه قهول نییه له ئیوارهیهکی درهنگدا سی ئافرهت ده رگا له غه ربیهیهک بکه نهوه، ئه و یه که م جار له پۆژی لافاوه که دا ده رکهوت، ئه و پۆزیش گه ر لافا و نه بایه ده رگامان نه ده کردهوه، بهلام له کاتی لافا ودا خه لکی ده بیئت یارمه تیده ری یه ک بن... ئیمه دوو کچیین شوونا کهین... هه تا هه تایه شوونا کهین، ئه گه ر بریار بیئت ئاسمان به سه ر زه ویدا بره وخت و زه ماوه ندی ئیمه پایگریئت دیسان شوونا کهین، له گه ل ئه وه شدا من به لاولوی سپی ده لیم گه ر چوونی تۆ بۆ سه ر گۆرپه کهی ده توانیئت ئاسووده یی کات... برپۆ... برپۆ... من نابم به پێگر له پێگاتدا". لاولوی سپی به تر سه وه گوتی "به مه رجیک

تۆش لەگەڵمدا بێیت... بەبێ تۆ ناپۆم، من سەر قەبرانم نەبینیوە...
تۆش وەرە لەگەڵمدا».

دوو خوشکە کە ئەو دوو ئەرمەنە نەبوون کە وەسفیان دەکردن،
کاتیەک دەکەوتنە قسەکردن، گەلەک پرشنگ و جوانیت تیا دەبینین.
ئەو پۆژە سلێمانی مەزن کە مێک ئاسوودە لەو مالا چوووە دەری،
کە سانیک سەیریان لێ دەهات باوکیک بەو چەشنە لەگەڵ بکوژی
کوڕە کەیدا مامە لێ بکات، بەلام سلێمانی گەرە لەو باووە پەدا نەبوو
لاولای سێی کوڕە کە ی ئەوی کۆشتبێت، ئەو ی محەمەدی دڵشوشە ی
کۆشت نازکی ئەو دنیا شوشەییە ی خۆی بوو کە بەرگە ی بچوکتەری
گێژەنی نە دەگرت.

پۆژیکی بارەش بوو، جوانترین جلی سێی خۆیان لە بەرکرد و
پۆشتن بۆ سەر گۆپی محەمەدی دڵشوشە، «با» قژیانی لەگەڵ خۆیدا
بۆ دووردوور دەبرد، کە بەو جلانە وە لەناو گۆرەکاندا دەرکەوتن
گۆرستانە کە تەواو خامۆش و چۆڵ بوو... گردێک بوو بە ھەزاران
کێلە وە، پەشەبا بە شێوەیەکی دڕندە گەمە ی بە ھەموو شتەکان دەکرد،
بۆنی مەرگ دەهات، مەرگیک کە «با» ئارامی و ئاسوودەییە مەزن
و بێکارانە کە ی خۆی لێ سەندبوو وە... «با» مردووەکانی دەجولاند،
ھیچ کەس بە قەبرستانە کە وە نەبوو، ھەردوو خوشکە سێی پۆشە کە
بە ئارامی چوونە سەر گۆرە کە و بە دەنگێکی کز کە ھیچ کەس
گوێی لێ نەبوو بە مردووە کە یان گووت «بمانبۆرە». ھەردووکیان لە
شوێنە سارد و زەمەریبەکانی پۆحیاندا خۆیان بە بێگوناھ دەزانی،
بەلام لەو جێگایانەدا کە سۆز و بەزەییان شەپۆلیدەدا ھەستیان
بە گوناھێکی بێئەندازە گەرە دەکرد. ئەو پۆژە پێکە وە لەسەر
گۆرە کە ی دەستیان بە گۆرانسی گووتن کرد... لەگەڵ سەدای دەنگی

ئهواندا ئاسمان تاریک و گۆرپهکان ئارامتریبونهوه، پێدهچوو له میژبیت هیچ کهس لهو گۆرستانه دا گۆرانی نهگوتبیت. که تهواوبوون ههستیان به ئاسوودهیهیهکی قوولکرد، ههستیان به کزبوونی باو هیمنی ئیواره و کپی و مهستی درهختهکان کرد، شتیک لهههوی گۆرستانهکه دا گۆرپهرا، پاش ئیستیکی زۆر کورت له ناکاو لهنا بهینی گۆرپهکانهوه، له پشت یهکیک له کێلهکانهوه، کهنجیک ههستایه سهڕپێ و گووتی "خانمان چ دهنگیکی خووش و سیهراویتان پێوهیه... من بهدریژی زیانم گویم له دهنگی وا خووش و ئهفسوناوی نهبووه، چ سه دایهک و چ نهغهیهک و چ ئاوازیک!!". ده رکهوتنی هینده سهیر و له ناکاو بوو دوو خوشکه که کهمیک په شوکان و ماوهیهکی ویست تا ئارامبوونهوه و به هیمنی سهیری چاوی یهکیان کرد و گووتیان "سوپاس، زۆر سوپاس، به لām ههستناکهین دهنگمان هینده خوشبیت". کۆرپه که به هیمنی لهو دوو خوشکه سپیپۆشه نزیکبووهوه و گووتی "من ناوم سه ریاسی سو بده مه... لهو کاتهوهی گۆرانی ده لێن گویم له دهنگانه، قسه له سه ر دهنگ خوشیتان نییه، من له وه بهر زۆر که م گویم له دهنگی ئافرهت بووه، به لām ئه وهی له گه ل مه لاکاندا دوو کچی وهک ئیوهش له سه ر مردووهکان گۆرانی بلێن، چاکتره... پیتانوایه گۆرانی دلی مردووهکان خوشده کات؟". شاده ریا گووتی "نازانم گۆرانی مردووهکان بهختیارده کات. یان نا، ئه مه گۆپی محمه دی دلشوشهیه، دوو ههفته له مه بهر مرد، عهشق کوشتی، ئیستا ئیمه لی رهین تا داوی لی بردنی لی به کهین و کهمیک دلخۆشی بدهینهوه...". به جوړه سه ریاسی سو بده م و خوشکه سپیبهکان یه کتریانناسی. له ئیوارهیهکی ره شه بادا، له سه ر گۆرپیک، له نابهینی هه زاران کێلدا. شه ویک بوو وهک ئه مشه و باران و ره شه با، وهک ئه مشه و که پێده چیت دهنگی ده ریا نه هی لیت قسه به کهین... ئیستا نامه ویت به دریژی باس.

ئەو یەكدی بینینەتان بۆكەم، ھێند ھەبە ئەو پۆژەگەلەك خێرا تێپەری، خوشكەكان لەترسی ئەوێ نەبا دووبارە چیرۆكێكى دیکەى وەكو ئەوێ محەمەدى دڵشوشە دووبارەبێتەو، بێنەوێ دەرفەت بەو كۆرەبدەن زۆر لەگەڵیاندا بدوێت بەخێرایى لەگەردەكە ھاتنەخوارى و ونبوون... ئەو پۆژە ئەو دوو خوشكە لەشتێك پاياندا كرد كە دەربازى نىبە، بەلام ئەوێ پێكەوت دروستیدەكات گەر بەشێك بوو لە چیرۆكێكى بێدەر دەربەست، چیرۆكێك كە قەدەر دەبچێنێت، چەند بەرى پێبگریت ھەمیشە لەشیوێ پێكەوتى دیکەدا دووبارەدەبێتەو. ئەو ئیوارەبە سەریاسى سووچدەم لە نەبەینى كێلەكاندا وەستاو بەزەردەخەنەبەكەو تەماشای ئەو دوو خوشكەى كرد كە وەك لەچارەنوس پاكەن بەپرتا و دادەبەزین.

بەكەبنى سەریاسى سووچدەم لەگەڵ خوشكەكاندا بەشێكى پێكەوت بوو، بەشێكىشى پێكەوت نەبوو... ئەوێ دەبایە سەریاس بێتە ئەو قەبرستانەو بچێتە سەر گۆرى محەمەدى دڵشوشە پێكەوت نەبوو؛ دڵشوشە بەكێك بوو لەنزیكترین ھاوڕێكانى سەریاس. بەلام ئەوێ لە ئیوارەبەكە پەشەبادا بێت و ھاتنى ھاوڕێ بێت بەدەرکەوتنى دوو كێزى بالابەرزى سەپپۆش، پێكەوتبوو. سەریاسى سووچدەم ئەو زەمان لەو سەرەقەبرانەدا ھاوڕێبەكەى زۆرى ھەبوو، لەو تەمەنى گەنجیبەو ژمارەبەك لە ھاوڕێكانى لەو گۆرستانەدا خەوتبوون، ھەندێكیان لەو مندالانەبوون لە سەردەمانى پێش پاپەپیندا كۆژابوون، ھەندێكى دیشیان لە جەنگ و پێكدادانە پۆژانەكانى دواى پاپەپیندا. سەریاس و محەمەدى دڵشوشە ھەردووکیان لە سەرەتای دۆزینەوێ نەیتى ھەرەگەرەى ژياناندا بوون. بەلام چ نەیتیبەك... چ نەیتیبەك؟ مەپرسن... تەكەتان لێدەكەم لێگەرپێن و مەپرسن. نا ئەمشەو غەم ناھێت قەسەبەكەم، سەیركەن ئاسمانیش دەتێت لە دلى مندا بە

ده گری. ئاه... ئه مشه و توفانه کانیش ناهیلن قسه بکهین... ده ریاش
 ئه مشه و له سه رخۆی نییه... من چیترا حه زده کهم سه یری تاریکی و
 په شیتی بیته ندازه ی ده ریا بکهم... لیمگه پین... من ئه مشه و ئاره زوو بکم
 نییه به رده وامبم... هه رچی په یوه ندی به نهینی سه ریاسی سو بدهم و
 محمه دی دلشوشه وه هیه بو شه ویکی دی... لیمگه پین با سه یری
 زولمه تی بیسنووری ده ریا بکهم و بگریم... خۆم له گه ل ژانی ئه م
 ئاوه دا پازهنم و بگریم.

شەویەک غەریبه یەک منی لەو میوانخانە دوور و فەرامۆشەدا دۆزییەو...
 شەویکی تاریک بوو گویم لەکرانەوێی لە ناکاوی پەنجەرە یەک بوو،
 دەنگی شکاندنی هەندێ شت، تیشکی چرایەکی دەستی لەخوارەوێرا
 کەوتە سەر پەردە ی پەنجەرە کەم و لەپشتەو لەناو درەختەکاندا سیبەری
 پیاویکی گەورەم بینی. یەکیەک بوو شارەزا، دەیزانی لەکوێو دەیت بۆ
 کوێ دەچیت. من پێمابوو ئەو کۆشکە سەوزە لەجیگایە کدایە کەس
 دەستی ناگات، بەلام دەرکەوتنی ئەو پیاوێ ترس و گومانێکی کتوپری
 خستە دڵمەو، پیاویکی زەبەلاح بوو، تا ئەو کات لەژیانمدا کەسیکی دی
 وەها گەورەم نەبینیبوو، کاتیەک هەستیکرد من لەوێم بەچرپە یەکەو گوتی
 «تۆ کێیت؟». من بەئارامییەو بەرابەری وەستام و گوتیم «من کەس نیم،
 تۆ کێیت... ئێرە شویتنی منە... من شەش مانگە لەم مالهەدا دەژیم...
 تۆ چ کەسیکی، میوانیت یان پێگات و نکر دوو... دۆستیت یاخود بۆ
 شتیکی دیکە دەگەریت؟» بەخۆی و چاکە یەو لێم نزیکبوو، من ئەو
 کات لەقاتی سەرەوێی مالهەدا لەژووریکی نیمچە تاریکدا دەخەوتم، کە
 هاتمە دەرێ لەسەر پێلکەکان وەستابووم و ئەویش لەسەر یەکەم پلە لە
 دوانهۆمی خوارەو بەچەکیکی سەیرەو کەپیشتر نەمبینیبوو وەستابوو،
 لەگەڵ ئەو قەدو قامەتە گەورە یەدا دەموچاویکی مندالانە ی هەبوو،
 بەرگیکی نەفسەرانی لەبەردابوو، سەرشانەکانی پڕیوون لەنیشانە و

ئەستىرە . ھەستەمکرد نازانیت چىم ۋە لامبدا تە ۋە ... نايە ۋىت ھىچم پىبلىت .
 بەدەنگىكى كەمىك بىزىكاو و ساردە ۋە پرسى "تۆ چىت ... پاسە وانىت، يان
 ميان؟ ميان شەش مانگ لىرەدا نامىننە ۋە، ئىرە كۆشكىكى خالىيە .
 كاتى خۆى من سەرپەرشتى دروستکردنى ئەم جىگايە بووم ... شوئىنكى
 نەينىيە بۆ پاشە پۆزىكى دور دروستكراۋە . تۆ چىدە كەيت لىرەدا؟"
 بىنىنى من لاي ئەو شتىكى كوتوپرىو، ھەرگىز مەخلوقىكى دىكەى
 ۋەك منى نەدىبو، چاۋە پىتى ئەۋەنە بو لەشە ۋىكى وادا پىكە ۋىتى كەسىك
 بىكات پىشى تا بەرپىتى درىزىبوۋىت و پىچى ۋەك دەروىشەكان تا سەر
 كەمەرى شۆرپوۋىتە ۋە، بەخۆى و كىتىيەكە ۋە، لەشۋىنكىكى ۋا سەير و
 ناچىدا لەدىسداشكىكى ەرەبىدا كە جلى سالا ھەى سالى بىبانىشى بو،
 دەرەكە ۋىت . من بە ھىمنى گووتم " من دىلم ... دىل" . كەمىك ۋەستام و
 بەنە فسوسىكى گەۋرە ۋە گووتم "من بىستوىەك سالا دىلم ... من كەسىكى
 راستە قىنەنم، تارمايىم، من نىم و نەبووم" . سەيرىكى دەۋرە ۋەرى كرد و
 بە پارىزىكە ۋە پرسى "دەتوانم دانىشم و قسەبەكەين؟" . ئەو كات نەيدەزانى
 من چەندە خۆشخالىم ئادەمىيەك بىنىم، نەيدەزانى بىستوىەك سالا من
 جگە لە ياقوبى سەنەبەر و پاسەۋانەكانى سەحرا كەسىكى دىم نەبىنىۋە،
 تىنەدەگە ىشت من باس لەچى دەكەم . سەرەتا بەچاۋىكى پىرگومانە ۋە
 تەماشايكردم، ۋەك شىتتىك لە منى پوانى يان ۋەك سەرلىشىۋاۋىك گەمە
 بە ۋشەكان بىكات . بە ھەردووكمان گۆپەكانمان داگىرساند و لەسەر دور
 قەنەفەى رەش بەرامبەرى يەك دانىشتىن . سەيرىكى وردى ژورەكەى كرد
 و گووتى "ھەموو شتەكان ۋەك خۆيان وان ... ۋەك ئەو كاتەى پىنچ سال
 لەمە ۋەر جىمەيشتن و كلىلەكانم دايە دەست ياقوبى سەنەبەر . ئەو كات
 ترسىكى گەۋرەمان لە داگىر كەردنە ۋە ھەبو ... لە ۋە دەترساين پۆزىك لە
 پۆزان ھەموو شتىك بدۆرپىنىن و لەسەر تاۋە دەست پىبەكەينە ۋە" . ۋەك
 ئەۋەى لەناكاو شتىكى بىرەكە ۋەتەنە ۋە، بەدودلىيەكە ۋە تەماشايكردم .

گووتی "تۆ چیدە کەیت لێرە ... خودایە، هیچ کەس ئێرە نازانیت من و یاقوبی سەنەو بەر نەبیت ... تەنیا من و ئەو ئێرە دەزانین؟". شەو بوو، نەمدەو یست بە خێرا ھەر نھێنی و پۆشنایە کە ھەبە نازاد بیکەم ... وەک یەکیەک بە دەوری پرسیارەکاندا پێچبکاتەو، بێتەو ی وەلامبیدە مەوە پرسیم "تۆ پوخساری مندالێکت ھەبە، کەچی لەشت لە لەشی ئیبلیسێکی پیر دەچیت. تۆ لەو مندالتر دیاری ببیتە ھاوڕێی سەرۆکەکان ... لێمەگرە، من گومانەت لێدەکەم". کەمێک پاماو گووتی "من مندال نیم، بەرەو سی و پێنج ھەڵدەکشیم، ... دەموچاو درۆزنترین بەشی ئینسانە". گوتم "چیدە کەیت لێرە، کێ تۆی ناردووە بۆ ئێرە، بۆ بەنیووە شەوێکی وا تاریک ھاتوویتە ئەم جەنگەڵ و دوانیا شێت و ھەراشە، چیت دەوێت، بۆچی دەگەریت؟". بەغەمگینی بەو سەری دانەواند و گووتی "من ئیکرامی کێوم ... ھاتووم بۆ ھاوڕێیەکم دەگەرێم". تەماشای چاومی کرد و بێتەو ی بترسیت گووتی "بۆ دۆستێکم دەگەرێم ھەموو دوانیای بەدوادا گەرێم و نەمدۆزییەو، بۆ ھاوڕێیەکی مندالیم دەگەرێم لەناکا و لەشەوێکدا ونبوو و ئیتەر نەمانبینییەو ... سا دەزانم ئەو ونیکردووە ... ئەو". بەسەر سامییەو پرسیم "ئەو کێیە؟". گووتی "یاقوبی سەنەو بەر ... سەرۆک".

سویندتان بەو ئەستێرە پاکانە بۆدەخۆم کە ئەمشەو لەم دەریایەدا پێنماییمان دەکەن ... سویندتان بەم کەشتییە بۆ دەخۆم کە مان و نەمانمان بەحیکمەتی کەشتییەوانە کە یەو بەستراو، کە ئەو ساتەساتیک بوو لەساتە تالەکانی ژیا نی من، شتێک لەناو دەم، لەو جێگایەدا ویزدان و ھەقیقەت بەیەکدەگەن ھاواری لێکردم، دەنگێک کە بەدەنگی بریندارێک دەچوو لەبادا بگری، من نەمدەزانی کێیە ونبوو و کێ ونیکردووە، بەلام وەک ئەو ی بای شەو ھەناسە قوربانییەک لەگەڵ خۆیدا بێنیت، دوانیا پردەبوو لە سیبەری کەسانی بریندار ... شەو پردەبوو لە ھاواری دور...

پرده بوو له نالهي نهو مردوانه ي سالگه ليک له بيا بان گويم ليده گرتن . وهک ناليني نهو مردوانه ده هاتنه گويم که شهو و نه ستيړه له ناو لمدنا نه شکه نجه يان ده دان . وهک نه وه ي هه ست بهو ده نگانه بکات له گويمدا ، وهک نه وه ي نهو ديمه نه تاريکانه ببيني ت له چاومدا ، به دوو دلييه که وه گووتي «تو باوه پناگه يت» چونکه تو هاوپړي نه وي ت، نهو کليلي نيره ي داوه ته تو... تو دوستي نه وي ت و ناي ناسيت». نهو سات هه موو دونيا ، هه موو ژيان وهک مه ته ليکي گه وره ده هاته به رچاوم . گوتم «توش دوژمني نه وي ت... له دواي خراپه ي نه وي ت . گو يي گره ، من نه دوستي نه وم و نه دوستي تو ، من بيستويه ک ساله له بيا باندا ده ژيم ... بيستويه ک سال له زيندان يکي دوو رو گهرم و ترسناکي بيا باندا بووم ... من له ده ره وه ي هه موو شتي کم ، من نيم ، من نه بووم ، من چيروکي کي ترم هه يه ، که نه چيروکي تو يه ، نه چيروکي نهو ، من نه له دونيا ي تو ده زانم و نه له دونيا ي نهو ... من ديلم و کارم به شه په کاني نيوه نيه» .

نيکرام ي کيو وهک تينه گات باسي چيده که م گووتي «من به دواي هاوپړيه کمدا ده گه پريم ... هه موو شو يني کي بوگه پام ، هه ر جيگايه کم شک بردي ت به نه يني چووم ، دوا جيگا نه م کوشکه بوو ، به لام که س ليړه نيه ... سال له پستي سال ده پوات و له گه ليشيدا هاوپړي کانم ده پون . ثابا هه ريه کيک له نيمه مافي نه وه ي نيه هاوپړيه کي زيندو ي هه ي ت ؟ سا واهه زانه من که سي کي خراپم ، يا ده مه وي ت يه کيک نازار بده م ، من له شو پشيدا چنده م تواني ي ت پوحي خه لکم پزگار کردوه» . به هيمنييه وه لي مپرسی «نه ي ده تواني ت پوحي من پزگار يکه ي ت ؟» . ديمه نيکي سه يري هه بوو له يه کيک ده چوو له راوشکار هاتبي ته وه ، يان يه کيک له وهه ر دانه دواي نيچيري کي خه يال ي که وتبي ت و بو چاخوار دن لاي دابي ته لاي شوان يک ... که وامپي گوت ، به سه رساميه وه سه يري کردم و پرس ي «له چي پزگار تبکه م ؟ له کي ؟» . من له يه که م ده قيقه وه جوړيک نا شناييم

لەگەڵدا پەیدا کەردبوو، کەسێک بوو پاکى و ھێزى تیا بوو، ئەو تەفەنگ و جەسەریانى و لەشە زەبەلاحەى وایان لێنە کەردبوو بێتە پیاویکی ترسناک، زیاتر لەمنداڵێک دەچوو یاریبکات. دوو کەس بووین تەواو جیاواز، دەموچاویکی سەپى و گەورەى ھەبوو، بەشیوەیەک پێش و سەمێلى تاشیبوو ئاسەواری موویەک بەپوخسارییەو نەبوو، برۆکانى پەش و تەنک و باریک بوون، لێوھەکانیشى بێتەندازە ئەستوور و پەرخوین، لەشى بەتەندازەیک گەورەبوو دەیتوانى من وەک دوو چل ئێسک کۆبکاتەو و بمخاتەو سەر شانى و بەرەو ھەر جێگایەک دەیەوێت بمبات. من زیاتر و سەیرتر لەو تەماشامدەکرد، بەجۆریک سەیرمەدەکرد دواتر شەرم لەنیگای خۆم دەکرد. تا ئەوکات ئولفەتم بەبیینى مۆفەو نەگرتبوو، ھەر ئەو تەماشای سەیر و نەینیبەرپانەش بوو یادەوھەرییە مەندووھەکیان بەشیوەیک تیزکەردەو دەتوانم شەوێکی وەک نەمشەو لێرەدا سەیری ئاویکەم و بەسەرھاتی ئەو پۆژانەشتان بۆ باسبکەم. ئەو شەو کە بەئیکرامى کۆم گەوت "دەتوانیت پۆحى منیش ئازادبکەیت؟". پرسیاریک بوو لەقوولایی دڵمەو دەھات. من پێشتر بیرم لەو کەردبوو، کە دەبێت پۆژیک لەپۆژان، شەوێک لەشەوان یەکیک دەرکەوێت و بەو دارستانەدا بپوات و چاوی بەو مائەبکەوێت و بێت بۆ لام و بپرسیت "تۆ کیت؟". من ئەو دەم لەخۆم پرسی بوو "دەکریت چارەنوسی خۆم بدەم دەست غەریبەیک؟". دەکریت پۆژیک یەکیک ببینم لەپێشەدەم ئەو دەرگایەو دەپوات و بانگیبکەم و بڵێم "ھۆ تۆ ئەى براى پێوار، برادەرى گەپیدەم، وەرەو پزگارمکە". من ھێدی ھێدی ناومێدبووم لەو یاقوبى سەنەوێر دەستبگریت و وەک ئادەمیەک بەمگێریتەو بۆ دۇنیا، دڵنیا بووم ئەو منى بۆ ھەتاھەتایە لەویادا دەوێت... من بەشیوەیک لەشیوەکان دیلى خولیا فەلسەفییەکانى ئەو بووم. ئەو شەو کە بەئیکرامى کۆم گەوت پزگارمبکە، بپواھەکی تەواوم ھەبوو بپۆم و لەو سەر عەردەبەرىن و

گه‌وره‌یه‌دا دوا‌ی چاره‌نوسی سه‌ریاسی سو‌بجده‌م بکه‌وم، برۆم و تێبگه‌م له‌و بیستویه‌ک سآله‌دا دور له‌ من چی پوویداوه ... نا وامه‌زانن من بۆ شتێک پوو‌م‌کرده‌وه‌ دونه‌یا، وامه‌زانن ته‌ماحم له‌شتێک بوو... من ده‌مویست برۆم و قورسایێ ئه‌و هه‌موو سآله‌ دورودرێژانه‌ی سه‌حرا له‌سه‌ر شانم سووکبکه‌م... من وه‌ک بینه‌ریک گه‌رامه‌وه‌، وه‌ک یه‌کیک بیه‌ویست دوا گه‌شتی خۆی نه‌جام‌بدات و به‌مریت، وه‌ک کۆنه‌باغه‌وانێک بیه‌ویست دوا نیگای باغێک بکات که له‌ته‌مه‌نیکی زووه‌وه‌ نه‌یبینیوه‌. من ئه‌و شه‌وه‌ به‌هه‌مینی به‌نیگرامم گووت «له‌ لم پزگارمبکه‌... له‌سه‌حرا... له‌سه‌حرا». دلنیا‌بووم تێمناگات، به‌نیگای منداڵێکه‌وه‌ لیپرسیم «ئه‌ی یاقوبی سه‌نه‌وبه‌ر چی لێده‌که‌یت؟». بێته‌وه‌ی وه‌لامی پرسیاره‌که‌ی بده‌مه‌وه‌ پێمگووت «من ناوم موزه‌فه‌ری سو‌بجده‌مه‌ ده‌مه‌ویست له‌بێده‌نگی پزگارم بێت». که‌وامگووت، تهنه‌که‌که‌ی داناو گووتی «خودایه‌، موزه‌فه‌ری سو‌بجده‌م، یه‌کیکه‌ له‌شه‌هیده‌ زۆر کۆنه‌کانی شو‌پش... تۆ ده‌لێیت چی؟ موزه‌فه‌ری سو‌بجده‌م له‌مێژه‌ مردووه‌». من گووتم «پاسته‌... پاسته‌ من له‌مێژه‌ مردووم... به‌لام ئایا مرۆف هه‌قی شه‌وه‌ی نییه‌ جارێکی تر زیندوو‌بیته‌وه‌ و بژی؟». ده‌بوایه‌ هه‌موو شتێکی بۆ پوونبکه‌مه‌وه‌، نا وامه‌زانن نیازێکی خراپ یان ویستێکی تایبه‌تیم هه‌بووه‌، به‌لام هه‌ستمکرد تێمناگات، نازانیت باسی چی له‌گه‌لدا ده‌که‌م. شه‌ویکی درێژ تا به‌ربه‌یان گوێی لیگرتم و من گویم لیگرت، ئاسان نه‌بوو تێبگات. موزه‌فه‌ری سو‌بجده‌م ناویکی دێرین و کۆن بوو، پێده‌چوو به‌کیک بێت له‌و ناوانه‌ی که‌مرۆف جارێک ده‌بیستیت و ئیدی به‌ر گوێی ناکه‌وێته‌وه‌، دیاریوو حیکایه‌تیکی کۆنی له‌سه‌ر من بیستووه‌، به‌لام دروست نه‌یده‌زانی چیه‌. شه‌وه‌ی به‌لاوه‌ سه‌یر نه‌بوو من دوا‌ی بیستویه‌ک سآل هاتووم و دیلی ئه‌و کۆشکه‌م، به‌لکو شه‌وه‌ی به‌لاوه‌ سه‌یر بوو من ناگاداری هه‌چ نیم. قسه‌ی له‌سه‌ر کۆمه‌لێک شه‌په‌رده‌کرد نه‌مبیسنبوون، باسی هه‌ندی شاری ده‌کرد که‌

سه‌رده‌مانیک شاری له‌و جۆره‌بوونیان نه‌بوو، منیش قسه‌م له‌سه‌ر هه‌ندێ شار و گوند ده‌کرد ئه‌و ناویانی نه‌بیستبوو، له‌و ماوه‌یه‌دا سه‌دان شار و گوند خاپووربوو... کاتیک باسی وێرانبوونی هه‌ندێ جێگای ده‌کرد، هه‌لده‌ستام و به‌چه‌پۆک ده‌مکێشا به‌سه‌ری خۆمدا، باسی کاوالبوون و مردنی له‌ناکاوی سه‌رتاپا نیشته‌جێکانی شوێنیکێ تری ده‌کرد، وه‌ک شیت ده‌که‌وتمه‌ لێدان له‌خۆم، تینه‌ده‌که‌یشت بۆ من به‌وێرانبوونی ئه‌و شارانه، به‌کاوالبوون و مردنی ده‌سته‌جه‌معی خه‌لکانیک که‌نایاناسم وا سه‌رسام. نا... دۆستان نا... وامه‌زانن ئیکرامی کێو کورپکی دله‌رق یان بێرهم بوو، ئه‌و پیاویکی بێنه‌ندازه‌ دله‌گه‌رم و دۆستدله‌ بوو، که‌نجیکی به‌رهم بوو، من سویندتان به‌م ئاوه‌ بۆ ده‌خۆم عه‌یبیک له‌نیسانیه‌تی ئه‌ودا نه‌بوو، به‌لام له‌سه‌رده‌میکدا که‌وره‌بوو مرقف سه‌رسامی خۆی به‌ کاره‌ساته‌کان له‌ده‌ستدا بوو... ئه‌و به‌دریژیی شه‌و چیرۆکی کاوالبوون و مردن و جه‌نگه‌کانی بۆ ده‌گێرهمه‌وه و من وه‌ک با پامزینیت له‌نازادا خۆم پاده‌ژهن، وه‌ک که‌شتیه‌کی کۆن بمدا به‌و به‌ره‌و به‌ری دوو که‌ناردا، له‌نیوان مردن و زیندووبوونه‌وه‌دا ئه‌و به‌ره‌و به‌رم ده‌کرد. ئه‌و قسه‌ی له‌ دوتیا به‌ک ده‌کرد چ شتیکی له‌و جیهانه‌ نه‌ده‌چوو که‌من جێمه‌یشتبوو، من له‌ناگای خۆمدا وه‌ک به‌هه‌شتیک ته‌ماشای ئه‌و دوتیا به‌م کردبوو، ساڵ دوا‌ی ساڵ لمم کردبوو به‌سه‌ر په‌نگه‌کانیدا تا له‌یادم بجێته‌وه و جوانیه‌کانی ئازارم نه‌ده‌ده‌ن، به‌لام ئه‌وه‌ی ئه‌و باسیده‌کرد جه‌ه‌نم بوو. شه‌و تا به‌یان ئه‌و چیرۆکی خاپووربوون و وێرانی ده‌گێرپیه‌وه له‌خه‌رابیکه‌وه بۆ خه‌رابیکێ تر، له‌مردنی له‌ناکاوی ده‌یان هه‌زار مرقفه‌وه بۆ مردنی ده‌یان هه‌زاران مرقفی تر... تا خۆر هه‌لده‌هات ئه‌و قسه‌یده‌کرد، به‌ک له‌سه‌ر به‌ک چیرۆکی هه‌ره‌سی شاره‌کانی ده‌گێرپیه‌وه، چیرۆکی کۆلیتر و تاعوون، چیرۆکی له‌ نا‌کاو ته‌فروتونا‌بوونی هه‌زاران خێل و عه‌شره‌ت و تایه‌فه‌ی سه‌یر سه‌یر، قرانی با‌ئنده، به‌سه‌رچوونی سه‌دان چه‌شنی گۆل،

كه وتن و كوژانه وهى هه زاران نه ستيژه، له داىكبوونى شارگه ليكي ديكه له خو له ميشتى شاره كانى تر. به يانى ده هات و من بيئاگا خو م پاده ژهن، نه و بهرده وام به و دهنگه سارد و قوول و هيمنه ي قسه يده كرد، نه هه ستي به ترس ده كرد، نه به بيئاگى، به كييك بوو هه موو كار هه ساته كانى بيني بوو، نه و سيما پاك و مندا لانه يه ي له گه ل نه و چاوانه يدا نه ده گونجان كه هه ستمده كرد پهن له دو كه ل. به لام هيئده ي تيشكى به يان ده ركه وت، وهك تارماييهك له پووناكى بترسيت، شته كانى هه لگرت و به په له پويشت. من پيمگووت «به جيئمه هيئه، له گه ل خو تدا بمبه ... پزگارمكه، تو نالييت من پو حله به ركان پزگارد هه كم ... پزگارمكه ... من نيشم زوره ... ده بيت زور شت بزائم». نه و له سهرم نه وه ستا، له بهرده رگا كه وه به په شوكانيكه وه، له په شوكانى بالنده يه كي گه و ره ده چوو له ترسى گولله يهك هه لفر يبيت گووتى «موزه فري سو بچده م، ناييت كه س بزانييت من ليژه بووم ... له وانه يه مردنى له دوا بيت ... من ده گه پيمه وه بو لات ... نيسا كه ليك دره نكه ... ده بيت بزوم ...». واي گووت و له وديو ده رگا كه وه ونبوو.

سهره تا وهك تارماييهك ده هاته به رچاو م، من له و ساله دوور و دريژانه ي ناو لمذا كه لهك سهر يوردي ديكه ي وه هام دي بوو، شه وانيك هه ستا بووم و مه خلوقاتيكم بينى بوو له سهر سهرم وه ستا بوون و قسه يان بو كر دبووم، هه ستا بووم و موزم بينى بوو له په نكي ناو، له په نكي گيژه ناساي با، له په نكي بللورى رهش، له شيويه كي كه فى سپى، هاتبوون و قسه يان بو كر دبووم، باسى با و مانگ و قيامه ت و خو ل و بارانيان بو كر دبووم ... كه ده پوي بو ساتيك من هه ر حيسابى نه و تارماييه نه م بو كر د، وامده زانى هه موو نه و شه وه جكه له و پينه يهك و ترسيك و خه ياليكي رهش زياتر هيچى تر نييه. به لام چهند سهرير بوو بو شه وي دووه م له گه ل هه له اتنى تاريكي دا گه پايه وه، هه مان نه و جلانه ي له به ردا بوو، هه مان نه و تفه نكه ي پي بوو، هه مان نه و كاسكيته سه وزه ي له سهر دا بوو. له به رده رگا

پښیگووتم «نازادیت بۆ چییە، چ کارت بە نازادی ھەیه... ئیمە نازادی
چی بۆ ھیناین، بە ھەمای چیت لە نازادی؟». پښدەچوو بە درێژایی ئو
پۆڤە بیرى لە من کردبیتەو. من پښمگووت «دەمەوێت بە داوی سەریاسی
سوبخەدەمدا بگەرێم... تکایە تۆ ھەموو شتێک دەزانى... تۆ ھەموو
دوتیا گەرپاویت، لە ھەموو جێھەکی ئەم مەملەکەتە بوویت، پښمبۆ ناوی
سەریاسی سوبخەدەمت نە بیستوو؟ تۆ نالێیت ھەریەکی لە ئیمە ھەقی
ئەوێ ھەیه کە سێکی زیندووی ھەبێت؟ تۆ خۆت عەوداڵی دۆستێک نیت
کە بە دویدا ھاتووێت ئەم دارستانەو؟ سەریاسی سوبخەدەم کوپم بوو».
کە باسی سەریاسی سوبخەدەم لە گەلدا کرد پەنگی گۆرا، بە تەفکیرنەو
پرسی «سەریاسی سوبخەدەم کوپى تۆ بوو؟ بە پاست کوپى تۆ بوو؟».
من گووتم «من ئەگەر بگەرێمەو بۆ دوتیا، گەر ھەزیکەم تێکەڵ بەو
ژیانەى ئێو ھەبمەو بۆ سەریاسە... سەریاسی سوبخەدەم کوپى من
بوو... تۆ دەیناسیت... وانییە، دەیناسیت؟». بە غەمیکی قوولەو گووتى
«نا نایناسم... من سەریاسم نەناسیو و ھەرگیزیش نەمبینیو... بە لām
دەزانم مردوو... سەریاسی سوبخەدەم مودەتێک لە مەوێر کوژرا... من
تەواوی حکایەتە کەى نازانم، بە لām خەڵکانێک دەناسم ھەموو چیرۆکە کەى
دەزانن...». ئەو ھەبمەو سەر داوی من بوو، وەک پیاویکی زەلیل گووتم
«ئیکرامى کێو، بمبەرە دەری... من دەمەوێت بچمە سەر گۆرە کەى...
من دەبێت لێرە بپۆمە دەری، یارمە تیمبەدە». گەنجیکی سەیریو گووتى
«بە لām دەتەوێت بچیت بۆ کوێ؟... سا تۆ ھێچ کە سێک لەم دوتیا بەدا
ناناسیت، شوێنێک نییە پووی تێبکەیت، مالتیکت نییە بۆی بگەرێتەو،
ھاوپیەکت نییە بتگرتەخۆی، ناوت لە جێگایە کى دوتیا دا نییە، تۆ
بە مردوو ھیسابیت، دواتر یاقوبى سەوێر لە ھەر جێگایە کى بتگرتە ژیانە
دەکاتە جەھەنەم... منیش جێگایە کى نییە بتبەم». وەک دەرویشیکی
توێ بە نا ئارامى ھاوارم کرد «بە لām زەویم ھەیه، شەو ھەیه، پۆڤ و سێبەر

و لمم ههیه، دنیا بهه موو گه وری خوی له بهرده ممدایه، هه زاران
 کێلگه ههیه نانم ده ده نئ، هه زاران درخت ههیه ده مشارنه وه، هه زاران
 په شه با ههیه ونمه ده کن، من په فیکی گه ردونم، په فیکی نه و ئاسمانه
 گه وریه، په فیکی تریفه، په فیکی په شه بام. به هیمینییه وه گووتی
 «تۆ نازانیت، ده تۆزیتته وه... له هه موو شوینیکدا که سی خوی ههیه...
 بیفایدهیه». من پر به شه و هاوارم کرد «پاسته من دۆستم نییه، هاوړیم
 نییه، هیچ جیگایه کم نییه پووی تیبکه، به لام درختیک ده بیت بمگرتته
 خوی، ئاوێک ده بیت بمگرتته خوی، نه شکه وتیک ده بیت هه لمگرت و
 دهرم نه کات، من ته نیا له سه ر ده فته ره کان مردووم، ته نیا له بهرده م نه و
 قانونانه دا مردووم که حوکی دنیا ده کن، من له بهرده م خه زینه ی
 سروشتا نه مردووم، له حیسابی ئاو و بالنده و درخت و هه وریه کاندایه
 نه مردووم، له م گه ردونه دا به شیکم ههیه... له و گه نمدا که ئیستا ده پووت
 شتیکم ده که ویت، له و ئاوه دا که به شی کرم و میشوله و گورگه کانی
 تیا به شم ههیه، له و هه ناره دا که ئیستا ده پسکیت، له میوه دووره کاندایه
 به شم ههیه... من به و نه اندازه یه پووتنیم... شتیک ههیه دامده پووشیت و
 ده مشاریتته وه، شتیک ههیه نانی خویم له گه لدا به شده کات...». ئیکرامی
 کێو به هیمنی گوید ده گرت و ده یگووت «ده سا بزانه نه و پۆزه ی تۆ لیره
 ده چیته ده ره وه شته کان ده گورپن، تۆ ده چیته ناو شه پێکی گه وریه وه،
 بۆ نه وه ی بچیته شه په وه ده بیت پێشتر په ناگایه کت ئاماده کرد بیت...
 گوئیگره موزه فیه ری سو بچه ده، من سا ده مه ویت یارمه تیتبده م، به لام تۆ
 سه قفیکت ده ویت، چوار دیوارت ده ویت، ژووریکت ده ویت. ته بیعه ت هه موو
 شتیکێ تر ده دات به ئینسان، سروشت، با، شه و، باغ هه موو شتیکت
 ده ده نئ، ژوور نه بیت... تۆ که لیره ده چیته ده ری پێویستت به ژووریکه...
 سا ئینسان بی ژوور له سه گیکێ پیس به دتره، سروشت هه موو شتیکمان
 ده داتت تا دوا جار خو مان بتوانین ژووریکێ پیدروستبکه یین... هه مووی

ئه وهی سروشت به ئینسانی ده به خشیت دوا جار بۆ ئه وهیه خۆی بتوانی ژوریک دروستبکات...». من گوتم «کۆ ده لیت من پتووستیم به ژوره... من بیستویهک ساله له ژوریکدام... من ده مه ویت هه تا هه تایه له ژیر باران و تریفه دا بژیم، هه تا هه تایه... جگه له گهردون هیچی تر نه دوینم». که میك وه ستاو دلۆپه یه که عاره قی ماندوویبون به ته ویلییه وه بوو، له ئه سپیکی گه وه و ئارام ده چوو له ئیواره یه کی گه رمدا، به جۆریک شانی کوپر کردبوو و له بهر په نجه ره که وه ته ماشای تاریکی ده کرد، وه که ئه وهی مالاوایی له شتیک بکات، ئه وه ههستی به گه رما و خنکان ده کرد و من ههستم به سه رما ده کرد، که ئاو پر دایه وه تیگه یشتم قوول بیر ده کاته وه، هه ر کاتیکیش بیر پر کردایه ته وه چاوی ده نوو قاندو عاره قی ده رده دا، گووتی «ئه مشه و کاتی ته فسیر کردنی ئازادی نییه... هیشتا زوه ته فسیری ئازادی خۆت بکهیت، ئینسان هه میشه له ته فسیری ئازادییه کانی خۆیدا په له ده کات». له و شه وه وه من که وتمه وه ناو ئه و گونا هانه ی یاقوبی سنه و بهر نهیده ویست من تییبکه وم. ئه و پاکبوو، ئه و هه موو ساله له جهنگ پاکیتییه کی بیته ندازه دره وشه داری له دلیدا نه سپی بووه وه، ئه و پوخساره دیو ئاساو گه وه یه ی، ئه و هیمنیه سهیره ی که له نا کاو ده په شوکا، هه میشه له پیش چاومه، له هه ر کوێیه که بوویتم، شه و بهر له وهی بنووم یادم کردۆته وه، تاده مرم له هه ر کوێیم، شه وان بهر له وهی بنووم یادیده که م، به یانیان بهر له وهی له جیگا که مدا ههستم یادیده که م، هه ر گۆتریک و کوکوختیه که ببینم یادیده که م، هه ر ئاوێکی ساف ببینم ده لیم له و ده چیت... ئه و له یه کیک ده چوو خودا له گه ل دروست کردنی پۆحیدا ماندوویوو ییت. دوا جار به پیکه نینیکی نه رم، له پیکه نینی یه کیک ده چوو شه و به کوچه یه کدا تیپه پیت و له تاریکیدا ونبیت گووتی «من هه قم به ئازادییه وه نییه، به لام گه ر بته مه ده ره وه و سا بهر گه ی شه و و په شه باو توفانت نه گرت، هیچ دره ختیکی جیگای

نه کردیته وه، هیچ تریفه یه ک نه یشار دیته وه، نه وسا چی ... نه وسا ده چیت
 بۆ کوئی؟». بیته وهی بوه ستم هاوارمکرد «ده چمه وه بۆ سه هرا ... بۆ
 ناو لم ... یان بۆ هر خه لوه تیکی هه تا هه تایسی ... گوپیگره، ئیکرامی
 کیو، من گه شتیکم هه یه و ده بیست بیکه م ... وه زیفه یه کم هه یه و ده بیست
 جیبه جییبیکه م ... شته کان وه هان، حیکمه تیگ هه یه له وه دا من بیستویه ک
 ساله نه مردووم ... حیکمه تیگ هه یه من لیروم ... حیکمه تیگ هه یه من
 و تو له م شوینته دا به یه کده گه ین ... نه مه قه ده ر نییه، شتیکی له قه ده ر
 سه یتره، شتیکی نه ندازه بیتر و نه خشیفتر و تره ... گه ر توش نه بیست
 شه ویکی تر له سالیکی تر دا، پێواریک لیرو وه ده پوات، پاوچییه کی
 ویل لیرو وه تیده په پێت و من بانگیده که م و ده لیم نه ی دۆست، نه ی
 برا له گه ل خۆت دا بمبه ... به هیمنی گووتی «نا سا دوا ی نه و خه یالاته
 مه که وه، ته نیا من و نه و ده زانی بینه ئیره، نه وه ی دیته ئیره له ناو
 دره خته کاند ا و نه ده بیست ... شتیگ نییه ناوی قه ده ر بیست، نه م ماله
 په ناگای نه یی نه وه، په ناگای هه ره نه یی و سه یری نه وه. ماوه یه ک
 من ته نیا که سیگ بووم جی بپوای بم، پۆزگاریکی زۆر کورت، سا
 هیچ که س تا سه ر شوین بپوای نه و نییه ... نه و ماوه یه وه ک گیلکی
 گه و ره سه یریده کردم ... گیلک که ده کریت له سه ر ئالیکی نه سه کانی،
 له سه ر هه رزی بولبول و کا هووی که رویشکه کانی سزایدیه ت، چهن د سال
 له مه و بهر تازه شۆرش سه رکه و تبوو، من زۆر نه بوو پاسه وانی بووم، له و
 باوه ره دا نه بووم که س به ویت بیکوژیت، نه و له گه ل هه موو ده و له ته کانی
 دونیادا پێکبوو، هه موویان وابوون، هه موویان له گه ل هه موو ده و له ته کانی
 دونیادا پێکبوون. شه ویک له سه ر مردنی به کیگ له که رویشکه کانی هینده
 سزایدا م، تا گریام، پێشتر نه گریابووم، سا له هیچ به کیگ له شوین
 سه خته کانی جه نگ و له ژه هه رباران و له شه په ده سته ویه خه کاند ا هیند
 نازار به ئینسانیه ته م نه گه یشتبوو ... من رقم لیتیه تی، نه و و هاو پێکان

ھەموو شتیکیان برد بۆ خۆیان... ھەموو شتیگ، یەك نھیتی ھەیە
 بۆ نێمە ماوہ تەوہ، یەك شت ھەیە ئەوان دەستیان ناگاتیت، ناوہ وە ی
 دلمانە... ناوی ناوہ وە... وامەزانە سروشت بتوانیت بتشاریتەو، ئەو
 لە سروشت بەھیزترە... فەرمانرەواکان، حیزبەکان لەسروشت بەھیزترن".
 ئەو کات نەمدەزانی باسی چیدەکات، پێموابوو مەراقیکی پەش وادەکات بەو
 شیوہ غەمگین و ناویمیدە قسەبکات، مەراقیک لەگەڵ ئەو دەموچاوہ گەش
 و نیگا تیزو بەرینانەیدا نەدەگونجا، کە پوخساری کەستیکیان پێبەخشیبوو
 لە دواي فرینیکی درێژ لەناو باغیکدا نیشتبیتەوہ. مەراقەکە ی مەراقیک
 نەبوو تیکەڵ بوغز بوو، بەلکو مەراقیکی تەنک و پوون بوو وەك مەراقی
 ماسییەك. ئەو شەوہ سەرەتای لەدایکبوونیک یەکە ی ھەردوو کمان بوو،
 ئەو خۆی دەیکووت "شەرپک لەم مەملەکە تەدا نەماوہ، مەرۆف بەوێژدانی
 ئاسوودەوہ بجیتە ناوی...". دواتر ھەستمکرد ئەو لەکۆمەکی مندا دەگەراییەوہ
 بۆ خەیاڵە دێرنەکانی دەربارە ی دوتیا یەك بتوانیت جەنگی جوانی تیا بیت.
 پیاویکی نۆر زانا نەبوو، کوپی شارۆچکە یەکی خاپوورکراویو، ماوہ یەك
 لە چاپخانە یەکی نھیتی لەچیا کاریکردبوو، لەو یادا ئەو گەنجانە ی ناسیبوو
 کە دواتر بەشیوہ ی جۆراوجۆر یان مردبوون یان ونبوو یان پوخساری
 خۆیان و نکرذبوو، بەلام فریشتە یەك لەناویدا سەلیقە یەکی تیز و زمانیک ی
 سیحراوی پێبەخشیبوو. پۆژیک بریاریدا بوو بجیتە شەپی وردەوہ. کەستی
 بچوک بوو، بیرکردنەوہ ی نۆر خستبوو یە سەر ئەو حەقیقە تە ی ھیچ سوپا
 و لەشکر یەك بەو دروستناکریت، لەبەرئەوہ لیرو لەو ی بۆ جەنگی بچوک
 دەگەرپا، دۆستایەتی نزیکی لەگەڵ ھەندئ لەسەرۆکەکاندا پێگای کۆمەکی
 ھەندئ پۆجی ئەشکەنجەکیشیان بۆ مەیسەرکردبوو... وەك ھەر گەرۆکی
 نا ئاسوودە لەدواي ئەوانە دەگەرپا کە ئینسان دەتوانیت بەشتیک ی بچوک
 دلنەواییان بداتەوہ، وەك چۆن سارد و بێدەرۆست چیرۆکی خاپوور و
 وێرانییەکانی بۆ گێڕامەوہ ھەمان شیوہ سارد و بێھێج شانازییەك چیرۆکی

ئەو کەسانەى بۆ گێڕامەوێ کە لەتۆفان و برسێتی و زیندان و پەلامار
پزگاریکردوون. کە قسەیدەکرد چاوەکانى مات، بەلام پریوون لەبولێلى
نەینییەک قوولتر لە ئیدراکى تایبەتى خۆى.

ئەو شەو ئیکرامى کێو پێگای نەدام لەو ماله بێمەدەرەو، لای ئەو چ
شتیک لەو ترسناکتر نەبوو مەوۆف مالى نەبیت، ئەو شتیک بوو لەگەڵ
مندا ئەواو ناکۆک کە جگە لە پۆیشتن و پێدەشت و ژێر باران و بەر
بروسکە حەزم بەشتیکى تر نەدەکرد، نا وامەزانن من ترسم نەبوو، من
لە هەموو شتیک دەترسام... ئەو شەو کە بەئیکرامى کێو دەگووت،
حەزدەکەم پووت لەناو باغیکدا بژیم کە هەرگیز باران تیا خۆشنەکاتەو،
لە ناخەو دەلەرزیم، بەلام من کەسێک بووم بەرگەى ترسم دەگرت...
ئازایەتى ئەو نەینییە نەترسین، بەلکو ئەو یە بەرگەى ترسەکانمان بگرین.

بەر لەبەرەیان ئیکرامى کێو تەنگەکەى هەلگرت بپروات، پێیگوتم
«تا جیگایەکت بۆ نەدۆزمەو تیا پشوویدەیت، ناگەرێمەو...» ئەو
شەو پۆیشت و دەبایە من ئیدى چاوەپێیکەم... چاوەپوانییەک سەرەتای
زیندانى هێنایەو یادم، ئەو سالانەى دیلیکى بێتەزموون بووم و هەفتە
و مانگەکانم بەخەيالى ئازادى دەژمارد... زۆرى ویست تا فێرپووم
چاوەپواننەکەم... ئاە چ هونەرێک لەو سەختترینیە خۆت فێریکەیت،
چاوەپوان نەبیت... خودایە... خودایە... ئینسان چ مەخلوقیکى پەر
لەچاوەپوانییە... چ مەخلوقیکە لاوازه لەبەردەم فیتنەى ئەو مەزگینییەدا
کە هەرگیز نایەت و دەبیت تاقیامەت چاوەپوانییەکات... من ئەمشەو
بەئێوەدەلیم ئینسان مەخلوقیکە بێچاوەپوانى هیچ نییە. بێچاوەپوانى
دەپوخیت، بێچاوەپوانى هەتاھەتایە کۆتایى هاتوو.

با بگه پێینهوه بۆ لای خوشکه سپییەکان... ئەو خوشکانەى ئەگەرچى
 بێتەندازە جوان بوون، بەلام کەسانىک خوشیان نەدەویستى. ھۆیەکانى
 ئەو کینەىە گەلەک نۆزبوون، خوشکانى سپى دوو کەسى ئاسایى نەبوون،
 ئەو چیرۆکە سەیرانەى لە سەریان بۆلویووە، لە چیرۆکى ھىچ ئافرتىکى
 تر نەدەچوو. ھەموو ئەو شتانەى لە دواى مردنى محەمەدى دڵشوشە
 پوویندا بە جۆرىک لە جۆرەکان وێنەىەکى سەیرى لەسەر دروستکردن،
 ئەو گۆرانىیەى جارێک لەسەر گۆرەکەى محەمەدى دڵشوشە گوتیان،
 پۆزانى دواتر بەدەنگى بەرزتر دووبارەیانکردووە، بەلام ھەر ئەوەنەبوو
 لەسەر گۆرەى ئەو کوپە گۆرانى بۆلین، بەلکو لە ھەندى جیگای دیکە
 و ھەندى کاتى دیکەدا گۆرانىان گوت کە نەدەبایە گۆرانى تیا بۆلین.
 ئەو چیرۆکە سەیرانەى لەسەر خوشکه سپییەکان بۆلویووە
 پەيوەندییەکى گەورەیان بەم چیرۆکەى منەو ھەيە. ئەو چیرۆکانەبوون
 ژيانىکى تەنھایان بۆ ئەوان دروستکرد، تەنھاییەکى ھێندەقوول و
 شکىنەر کارىکى کرد دواجار خولیاى دروستکردنى براىەکى خەيالى
 بکەوێتە سەیرانەو. ھەمووتان بومەلەرزەکانتان لەیادە، ئەو دوو
 ھەفتەى ترس و بێخەوى و مردنەتان یادە کە شەوى چەند جارێک
 زەوى وەک مردوویەکى توپە لە ناووەو پايوەشپێت دەلەرییەو، ئەو
 شەوانى گومان و بێزەحمیەتان لەیادە کە سەدان ھەزار مەووف، لە

سەر شەقام و شوێستەکان جێگای خەوتنیان پادەخست و سەیری ئەستێرە و مانگ و گەواڵە هەوری بێرۆحیان دەکرد کە وەک بای دۆزەخ بیانبات غەریب و خەستە بەئاسماندا پوو و نادیار دەچوون. ئەو بومەلەرزانی چاوشارکێیان لەگەڵ ژياندا دەکرد، وندەبوون، دونیایان ئارامدەکردەو، شەویان خامۆشدەکرد، سوکنابیان بەدڵەکان دەدا، ئاسوودەگیەکی نەینیان دەبەخشی تا کەم کەم خەلکیان ناچار دەکرد، باوەر بە دیوارەکانیان بهێننەو، خەلکیان ناچار دەکرد لەزەوی و ئاسمان و درزە نادیارەکانی ناو مەلەکوێ نەترسن و بگەپێنەو ژێر سەقفەکانی خۆیان، بەلام هێندە بەدڵنایی و ئاسوودەو دەچوونە ژوورێ، وەک ماریکی مەکریان گەمەیکە شەیتانی بکات، دووبارە دەکەوتنەو پازەنینی دنیا. من لەوێ نەبووم دروست نازانم پشووێ نیتوان بومەلەرزەکان چەند درێژبوو، بەلام ئەوانە لەشادەریا و لاوایی سپیدا بۆ سێفەتی شەیتانیانە دەگەپان، ئەوانە بەلاو سەیریوو کە هەمیشە بەر لە پوودانی بومەلەرزەکان بەچەند دەقیقەیک خوشکە سپییەکان لەمال دەهاتنەدەرێ... وەک ئەوێ ئەوان کاتی بومەلەرزەکان بزانن، وەک ئەوێ سەعاتێکی سێحراوی لەناویاندا بیت، یان ئەهریمەنیک بە چرپە کاتی بومەلەرزەکانیان لا بەیانبکات. لە دواي چلەمەین لەرینەوێ بیتامانی دنیا، چیرۆکی ئەو کێژە سێحریانە خەبەرداری نەینێ زەمینلەرزەکانن لە هەموو دنیادا بلۆبووبوووە... لەو شەوانەدا چیرۆکێک لەدایکبوو، کوچه بە کوچه پۆشت، بازار بە بازار دنیا گەپا، چیرۆکی دوو خوشک کە پەيوەندییان بەخێو و شەیتانەکانەو هەب. دوو خوشک دەنگیان توانای سێکردنی بالەندە و پەپولە و مۆشەکانی هەب، دڵ هەلا هەلا دەکەن، لە گۆرستانەکاندا دەگەپێن و گۆرانی دەلێن. ئەو چیرۆکە کردنی بەدوو کەسی تەنیا... پۆزێک ئاوپانداپەو و سەیریانکرد ئەوان لەو سە

زەمىنەدا ھاوڕێھەکیان نىيە، وەك دوو چۆلەكە خۆيان لە تەمەومانىكى
بێئەندازە بەرىندا بدۆزنەو، بھەن و لەباغى پى لە نەمامى دۆزمندا
بنىشنەو، سەيرىگەن و ببىنن سوېح و ئەستێرە دۆزمنیانە، ئاوەھا
تەنھابوون و لە نەئىنى تەنھاشىيان ناھالىبوون.

لاولاو و شادەرياي سەپى دوو مەلى بێدۆست بوون. ئەوھەشى وايدەکرد
چىرۆكەكانيان ھەميشە تازەبىت، ئەو دەرکەوتنە بەردەوامەيان بوو.
ئەوان لەو كىژانە نەبوون لەمەلەو سەرەوت بگرن. تا تەنھاشىيان
قوولتربايە، تا بێگەستر بوونايە زياتر دەھاتنەدەرى. وەك ئەوھى لە
گەرانە بێچانەكانياندا، لە كوچەتارىكەكاندا، لە شەقامە خامۆشەكاندا
بۆ شتىك بگەپن، تاواى لىھات لە ھەموو سات و كاتە سەير و بىمانا
و ناوھختەكاندا دەبىنران، بەشەو لەسەر گۆرەكان و بەيانيان زوو
لەسەر شەقامە سارد و خالى و بێچۆكەكاندا دەردەكەوتن... وەك دوو
پۆحى كپ و بێدەنگ، دوو پۆحى تا ھەتاھەتايە پێكەوگرێدراو.

لەگەرمەى ئەو دەردى تەنھايىدا سەرياسى سوبخەم جارىكى
دى دەرکەوتەو. نا تەكايە، خەيالتان بۆ ھىچ نەپوات... ھەزەكەم
لەسەرەتاوە خاترجەمىن كە ھىچ پۆژىك سەرياسى سوبخەم و ئەو
كچانە عاشقى يەك نەبوون، خاترجەمىن ئەم چىرۆكەى من دەيگىرەو
خالىيە لە عەشق. نا وامەزانن من پياويك لەبىابانەو ھاتووم و لم
پىرىكردووم و وەك ئەو كەسانەى لە قاتى سەرەوھى سىنەماكان بەخەيالى
پاھەتى خۆيان فلىمەكان سانسۆردەكەن، ماچەكان دەردەھێنن و وێنەى
پى سىھر و ھىكمەتى جەستەجوانەكان دەبىن، منىش ئاوەھام...
نا... دۆستانى من، ئەى ئەوانەى نازانىن سەبەى لەسەر چ زەمىنىك
دەگىرسىنەو... دلىابن ئەم چىرۆكەى من چىرۆكى عەشق نىيە.
كە جارىكى دى سەرياسى سوبخەم دەرکەوتەو، ھەردوو خوشكەكە
دلىابوون، كە گەنجىك بە پوخسارىكى وا تۆزاوى و پەشەو مەترسى

عه شقی لیتا کریت. نا مه لێن موزه فەری سوبەدەم بیستویەک ساڵ لە ناو لێدا بوو، ناحالێ و بەدبەخت و نابینا بوو، لە دنیای ئێمەدا، لە دنیای پیاوانی بچوک و برینداری وەک من و ئێوەدا، مەرۆف گەر بەکەلکی عەشق بێت یان نەیت هەر زوو خۆی دەناسێت، سەریاسی سوبەدەمیش لە جنسی ئەو پیاوانەبوو کە خەیاڵیان بەلای عەشقدان ناچیت.

ئەو ئێوارەیە سەریاسی سوبەدەم چوو سەر گۆپی "محەمەدی دلشوشە" یەکیەک بوو لە ئێوارە ئاساییەکانی ئەو. ئەو ژیاڵی خۆی بەپێی ئەندازەیەکی سەیر دابەشکردبوو، ئەو مایە لە ناو شاردا نەبوو، ژووریکی گرتبوو لە یەکیەک لە تۆردوگاڵانی دەرەوێ شاردا، لەکن پیریژن و پیرەمێردیکی نەخۆش، ژوورەکەشی بەدیواریکی تەختەکردبوو دوو ژوور، یەکەمیان ژووریکی ئاسایی بوو، پووتەن و خالێ لە هەموو شتێک فەرشیکی و دۆشەکی و عەلادینیکی و دۆلابیکی حاجەت نەبێت، ژوورەکە یەکیەکی، سەیرترین شوینیکی بوو من لە ژیاڵدا دیبیت، هەلبەت من چەندین ساڵ دوای مردنی چوومە ئەو ژوورەو... شتەکان هەندیکی لە شوینی خۆیان نەماوون، هەندیک دزی فەقیرحەل بەشی لە کەلوپەلەکانیان بردبوو، ئەوێ بەهایەکی هەبوو ئەو پیریژن و پیرەمێردە مەزاتیانکردبوو. لەگەڵ ئەوەشدا کاتیکی چوومە ئەو ژوورە هەستی ئەوەم هەبوو بۆنی غەریبی ئەوێ لێدیت، بۆنی ژیاڵی کۆریکی لە تەمەنی گەنجیدا کۆژرابوو، یەکیکی جیهان لە تەمەنی گۆلدا جێهێشتبوو. ئەوێ نیشانەیکە دەربارە ی خۆی و کاراکتەر و شیوازی پەفتاری دەدامن ئەو وێنە سەیرانەبوو کە بەدیواری ئەو ژوورەدا هەلیواسیبوون، من غەم لەوێ دەخۆم گەنجیک بوو، بێئەندازە سەیر و قوول لە خەیاڵیکی نێرانەوێ گلابوو، وێنە ی سەر دیوارەکان، زۆرەیان دیمەنی ئەو پیاوانەبوون بەسەر ئەوێ

یان ماتۆپه‌وه‌بوون یان له‌پاکتیی درێژه‌وه‌ سه‌یری ده‌ره‌وه‌یان ده‌کرد، سه‌دان وینه‌ی یاریزانه‌کانی کاراتی و نه‌کته‌ره‌ هیندی و پال‌ه‌وانه‌ ماسوله‌که‌داره‌کانی له‌ه‌سازیی. سندوقیکی کاسیتی هه‌بوو جگه‌ له‌ چه‌ند دانه‌ کاسیتییکی شکاو هه‌چی دیکه‌ی تیا‌نه‌ما‌بوو.

نا... بوه‌ستن و داوام لێمه‌که‌ن چیت‌ر بێیا‌کانه‌ له‌م حکایه‌ته‌دا بپۆمه‌ پیشی، شه‌وه‌ و هه‌موومان له‌ده‌ریایه‌کی گه‌وره‌دا‌ین... خودایه‌ هه‌ستده‌که‌م زۆر ته‌ماشاکردنی ده‌ریا له‌شه‌ودا خه‌یالی ئینسان نه‌خۆشه‌خات... من له‌کویادا‌بووم... باسی چیم ده‌کرد، ئا... قه‌رار‌بوو باسی ئه‌و دوو دونیایه‌ بکه‌م که‌ سه‌ریاسی سو‌بده‌م تیا‌ده‌ژیا، ئه‌و دوو دونیا جیا‌وا‌زه، ئه‌و له‌و ژووره‌ خه‌یالییه‌دا که‌ پۆژیک له‌ پۆژان پ‌پ‌پ‌وه‌ له‌شتی سه‌یر سه‌یر، وه‌ک کی‌لۆی کێشانه‌، ته‌رازووی شکاو، هه‌ندێ ده‌ست‌کێشی کۆن، گو‌فاری دێ‌رین و سه‌یر سه‌یر، په‌سمی جانه‌وه‌ری خه‌یالی، تاقیکردنه‌وه‌یه‌کی بێته‌ندازه‌ سه‌بورانه‌ی نویسی‌نی ناوی خۆی به‌خه‌تی جیا‌وا‌زه، ئا... گه‌ر من ئه‌وه‌م نه‌دیایه‌ له‌وانه‌بوو گو‌مان‌یکم لادروست بێت، به‌لام کار‌تون‌یکی بێته‌ندازه‌ مه‌زن له‌سه‌ر دیواره‌که‌ بوو، شی‌ی یه‌ک به‌دوای یه‌کی زستانه‌ سارده‌کان هه‌رفه‌کانیان کال‌کرد‌بووه‌وه‌، به‌لام به‌کالی ده‌تبینی ده‌ست‌یکی سه‌برناس، سه‌دان‌جار له‌سه‌ر ئه‌و کار‌تونه‌ی نویسه‌وه‌ ”سه‌ریاسی سو‌بده‌م... سه‌ریاسی سو‌بده‌م... سه‌ریاسی سو‌بده‌م“. وه‌ک یه‌ک‌یک بترسی‌ت له‌وه‌ی ناوی خۆی یاد‌ب‌چیت‌ه‌وه‌، یان بیه‌و‌یت به‌جو‌ریک له‌ به‌رده‌م خۆیدا پ‌ای‌گری‌ت حورمه‌ت و که‌رامه‌تیکی بۆ دروست‌بکات. له‌و شو‌ینه‌دا خه‌وی به‌ه‌یز و ماناو جوانییه‌وه‌ ب‌نی‌بوو. له‌و ژووره‌وه‌ ده‌ستی به‌وه‌کرد‌بوو ب‌ب‌یت‌ه‌ ”مرۆف‌یکی مه‌زن“، هه‌ر له‌و‌یاشدا له‌مانای خۆی و نه‌ی‌نی ناوه‌که‌ی پ‌اما‌بوو.

سه‌ریاس و خوش‌که‌سه‌پییه‌کان له‌پاس‌یکی شکاودا که‌ ده‌چوو بۆ

گەرپەکیکی باکورێ شار یەکتریان بینییهو. خوشکەکان ئەمجارە لە ناو بۆ گاز و عارەق و میوێ ژنانی عەبابەسەردا بەهێمنی سلاویان لێکرد، ئەوکات قزێ بەمۆدی ئەو پۆژانەپرێبوو، بەلام بەجۆرێک لاواز و بێجورم و سووتاوبوو سەرەنجی کەسی پانەدەکیشا. وەک هەمیشە بەدەنگی بەرز قسەیدەکرد، بەدەنگی بەرز پێدەکەنی، کراسیکی شەکەری یەخە سپی لەبەردابوو، لەگەڵ پانتۆلیکی سپی دەلب وکۆن. دیمەنی کەسیکی پووتەلێ هەبوو، بەلام ئەوانە ناسیویانە دەزانن لەگەڵ ئەو فەقیریە بێسنوورەیدا پۆژیک وەک هەژاریک پەفتاری نەکردوو. کە لە پاسەکە دابەزین بەخوشکە سپیەکانی گووت «هیچ خۆش نییە ئێنسان لە پەپووترین پاسی دنیادا بچیت بۆ گەرپەکە خوشکەکانی باکور». گەلەک حەزی لە پیاسەکی گەرپەکەکانی باکور بوو، ئەو دوو خوشکە گووتیان «هەموو پاسەکان پەپووتن». ئەو بەپێکەنینەو گووتی «هەموو پاسەکان بێکەلکترین پاسی دنیان...». ئەو ئیوارە یە سەریاسی سووبەدم و خوشکەکان ماوێ یەکی کورت پێکەو پۆیشتن، لەو ماوێدا سەریاس دەرفەتی ئەوێ هەبوو وەلامی ئەو پرسیارە سادانە بداتەو کە کچان لەو جۆرە بۆنانەدا دەپێرسن، وەک ئەوێ چەند خوشکت هەیە، چەند برات هەیە، لەپۆلی چەندی، باوکت ئیشی چییە؟ سەریاس گووتی نەخوشکم هەیە نەبرا، نەدایک، نەباوک، نەمەکتەبیشم خوێندوو. دواتر کە سەریاس هەموو ئەو پرسیارانە لێکردنەو، ئەوان قسەیان لەمردنی باوک و بێ برایی خۆیان کرد، بەجۆرێک لەشاناژیشەو گووتیان «ئێمە لەخانەکی مامۆستایانین». کەتەواویسون سەریاس بەکەمێک شەرمەو گووتی «من ئێوە دەناسم، ئێوە خوشکە سپیەکانن... من حەز دەکەم جارێکی تر گویم لەدەنگتان بێتەو». شادەریای سپی و لاواری سپی بەساردییەکی بێئەندازە ترسناکەو گووتیان «نا حەزەکە...

حه‌ز مه‌که گۆیت له‌ده‌نگمان بێته‌وه، قه‌ت قه‌ت حه‌ز مه‌که. که سه‌ریاسی سو‌بده‌م پۆی، هه‌ردوو خوشکه‌که له‌و ساردی و په‌قی و که‌مه‌روویی خۆیان په‌شیمانبوون. ئه‌وان به‌ده‌گه‌ن په‌شیمانده‌بوونه‌وه، خودایه‌ ئێوه نه‌تانه‌ناسین، من ته‌نیا که‌سیک بووم ئه‌و دله‌ سافه‌ی ئه‌وانم ناسی، دلێک بوو وه‌ک په‌موو سپی، دلێک وه‌ک دلی په‌رییه‌ موباره‌که‌کان، که په‌شیمانیشده‌بوونه‌وه مه‌پرسن چ سه‌یر و ترسناک په‌شیمانده‌بوونه‌وه... دلنایام ئێستا یه‌کیکتان ده‌لێ «بۆ؟ بۆ خوشکه‌ سپیه‌کان په‌شیمانبوونه‌وه؟». په‌شیمانی ئه‌و دوو خوشکه‌ ده‌گه‌رپته‌وه بۆ په‌نگی نه‌گه‌تییه‌ک له‌و ئێواره‌یه‌وه سپه‌ری له‌سه‌ر پوخساری سه‌ریاسی سو‌بده‌م دیاربوو. شتی‌ک له‌و گه‌نجه‌دابوو دای که‌می‌ک سه‌وداو قسه‌کردن هه‌موو که‌سیکی بۆ خۆی کێشده‌کرد، شتی‌ک من ناویده‌نێم «وزه‌ی ژیان». سی‌حرێک دوا‌جار بووه‌ مایه‌ی کوشتنیشی. ئه‌و به‌خۆی ده‌گوت «فه‌قیرترین کو‌پی دنیا». له‌هه‌ژارییه‌کدا ژیا‌بوو وه‌سف نا‌کرپت، تا‌که‌ش‌تی‌ک پ‌زگاری‌کرد‌بوو، ئه‌و پ‌یکه‌نینه‌ی بوو، که نه‌شه‌وی ده‌ناسی نه‌پۆژ، نه‌تریفه‌ی ده‌ناسی، نه‌هه‌تاو، هه‌میشه‌ و هه‌میشه‌ نا‌ماده‌بوو. ئه‌و پۆژه‌ی که خوشکه‌ سپیه‌کان به‌ساردی و بێمه‌یلییه‌کی گه‌وره‌وه قسه‌یان له‌گه‌ڵ سه‌ریاسدا کرد، بۆ شه‌و تووشی مه‌راقی‌کی گه‌وره‌هاتن. به‌لێ... من له‌سه‌ره‌تاوه پێم‌گو‌وتن دلی مه‌زن و بێسنووری ئافه‌رت وه‌ک دوو ئه‌لماسی مه‌زن له‌سینه‌ی ئه‌و دوو که‌چه‌دا ده‌دره‌وشایه‌وه. ئه‌و شه‌وه وه‌خت‌بوو شتی‌ک پ‌و‌ب‌دات، نزیک له‌ چیرۆکی پێچه‌وانه‌ی مه‌مه‌دی دل‌شوشه‌وه که تا هه‌تا‌هه‌تایه‌ ده‌بیت هه‌موومان له‌ تۆزی مردنیدا بژین... نا عاشق نه‌بوون، به‌لام سپه‌ریکی سه‌یری ئه‌و کو‌په‌ که‌وت‌بووه سه‌ر وێژدانیا‌ن. شه‌وی‌کی دره‌نگ‌بوو له‌مال هاتنه‌ده‌ری و وه‌ک به‌دای سه‌دای ده‌نگی‌کی په‌نه‌اندا بپۆن، که‌وتنه‌ دای ده‌نگی پێکه‌نینی ئه‌و، به‌لام به‌وه‌دا به‌رده‌وام

سه‌دای قاقاکانی له گوئیاندابوو، نه‌گه‌یشتنه هیچ جیگایه‌ک... به‌هر شوینتیکدا ده‌پۆیشتن گوئیان له پیکه‌نینی سه‌ریاسی سو‌بده‌م ده‌بوو، پوواینده‌کرده هه‌ر کوچه‌یه‌ک نه‌و پیکه‌نینه له‌وئ بوو، به‌لام نه‌ویان له هیچ شوینتیک نه‌بینی. دوا‌جار به‌خه‌یالێکی قورس و نا‌ئاسووده‌وه گه‌رانه‌وه ماڵ. گه‌ر نه‌و شه‌وه‌نه‌بوایه نه‌م چیرۆکه‌نه‌ده‌بوو، گه‌ر نه‌و دلته‌نگی و نا‌ئارامییه نه‌بوایه من هیچم نه‌بوو نه‌مشه‌و بیگێرمه‌وه، یان له‌وانه‌بوو شتیکی دی بگێرمه‌وه خالی له‌خوشکه‌سپییه‌کان، خالی له‌شه‌وه‌سارد و چاوه‌سارد و دلته‌ناسک و پڕ میهره‌که‌یان.

که‌ شاده‌ریای سپی و لا‌ولای سپی نا‌ئاسووده‌ده‌بوون، خرۆشیتی سه‌یریان لێده‌ئالا، که‌ دواتریش من ناسیمن، هه‌مان خرۆش و هه‌لچوون و بی‌ئارامییان تیا‌بوو، هه‌ر کاتیک شتیک ده‌یجولاندن شه‌پزده‌ده‌بوون، کولمه‌کانیان سو‌وره‌لده‌گه‌را، په‌نجه‌ی خۆیان ده‌خوارد، به‌چاو سه‌یری په‌کتریان ده‌کرد، قژیان ده‌کرده پڕچ و به‌ریانده‌دایه‌وه... ئه‌وکاتانه چاویان کراوه‌تر و گه‌وره‌تر ده‌بوو، که‌چی هه‌ر سارد و بی‌زهمانه ده‌ینواند. پۆژانی دواتر شاده‌ریای سپی و لا‌ولو بۆ هه‌ر کوێیه‌ک چووبیتن، به‌دوای سه‌ریاسی سو‌بده‌مدا گه‌راون، له‌خانه‌ی مامۆستایان که‌ وانه‌یان ده‌خویند، له‌کاتی وانه‌کاندا سه‌دای پیکه‌نینه‌که‌ی نه‌ویان له‌ سالۆنه‌ خالیه‌کانی خانه‌که‌دا ده‌بیست، که‌ ده‌چوون بۆ ته‌والیتی کچان له‌ پارپه‌وه‌که‌دا له‌گه‌ڵ خو‌په‌ی سیفۆنی ئاوده‌سته‌کان و ده‌نگی چرپه‌چرپ و پیکه‌نینی کچاندا گوئیان له‌ دوا قاقای غه‌مگینی نه‌و ده‌بوو. چه‌ندین پۆژ بی‌وچان به‌دوایدا گه‌ران، نه‌یانده‌زانی بۆ به‌دوایدا ده‌گه‌رێن، چ قسه‌یه‌کیان نه‌بوو بیکه‌ن، به‌لام ده‌یانویست بۆ په‌کجار به‌مه‌یلی نه‌و، بۆ ئاسووده‌کردنی نه‌و گۆرانی بلێن.

دوای چه‌ند هه‌فته‌یه‌ک پۆژیک له‌ مه‌یدانیکی گه‌وره‌ی شاردا بینیان

عه‌ره‌بانه‌یه‌کی گه‌وره‌ی پاده‌کێشا، عه‌ره‌بانه‌یه‌ک چه‌ندین فه‌رده‌په‌تاته‌ی له‌سه‌ر بوو. به‌وه‌دا ده‌یویست له‌ شه‌قامێکی سه‌ره‌وژووردا سه‌رییخات و بیگه‌تێنته‌ نزیک ده‌رگای مزگه‌وتێک و له‌گۆشه‌یه‌کی نزیک له‌ ماسیفرۆشه‌کانه‌وه‌ پرایگریت، زه‌حه‌متیکی زۆری سه‌رفه‌ده‌کرد تا له‌گۆشه‌یه‌کی عاسیه‌وه‌ پێچی پێبکاته‌وه‌، پرایگریکات و بیخاته‌سه‌ر پێ. ئه‌و پۆژه‌ که‌ هه‌ردووکیان به‌سه‌رسامیه‌وه‌ سه‌یریانده‌کرد، گوێیان لێبوو به‌کێک بانگیده‌کات «مارشال... مارشال... جگه‌ره‌کانت له‌بیرچوو». ئه‌وه‌ به‌که‌مجار بوو بزانی سه‌ریاس فرۆشیاریکی ئاسایی ناو له‌شکری ده‌ستگیره‌کانه‌. هاوڕێکانی پێیانده‌گوت «مارشالی عه‌ره‌بانه‌کان». گوێیان لێبوو به‌توره‌یه‌یه‌که‌وه‌ به‌ ئاوفرۆشێک ده‌لێت «سه‌د سال تینووم بیت، ئه‌و سه‌تله‌ ئاوه‌ی تۆ دوا سه‌تله‌ ئاوی سه‌ر نه‌رز بیت... نایخۆمه‌وه‌... ده‌نێتر لاجۆ و وازم لێبێته‌». چه‌ند ساتیکی سه‌یریوو که‌ چوونه‌ به‌رده‌می، پێکه‌وه‌ به‌ده‌نگێک پێ له‌ نه‌غمه‌ی گۆرانی پێیانگوت «نیوه‌پۆت باش مارشال». ئه‌و له‌و ساته‌دا به‌ردیکی به‌ده‌سته‌وه‌بوو، ده‌یویست له‌گه‌ڵ پێنج کیلویی براده‌ریکیدا بیکێشیت، تا بزانیته‌ ته‌رازووی دروسته‌. پۆژیک پێشتر له‌یه‌کێ له‌و شه‌په‌ پۆژانانه‌ی نیو عه‌ره‌بانه‌کاندا تا توانیبووی پێنج کیلۆکه‌ی خۆی هه‌ڵدابوو. دواتر، دای ئارامبوونه‌وه‌ی شلۆقی و پێکداده‌کان چه‌ند بۆی گه‌رابوو نه‌یدۆزیبووه‌وه‌، هاوڕێکانی پێیانده‌گوت «مالخراپ، وا هه‌لتدا... ئێستاش له‌ ئاسمانه‌». بۆ ساتیک وا په‌شوکابوو، وه‌ک ئه‌وه‌ی کوێر بووبیت و خوشکه‌سپییه‌کان نه‌بینیت، وه‌لامی ئه‌وانی نه‌دایه‌وه‌ و گوتی «گوو... گوو... سه‌خه‌فترین به‌ردی دنیا، نیو کیلۆی زیاتر که‌مه‌... ئێستا به‌چی شت بکێشم؟». له‌و قسانه‌دا سه‌ری به‌رزکرده‌وه‌ و چاوی به‌ خوشکه‌سپییه‌کان که‌وت، له‌چاوتروکانیکدا هه‌موو خۆشی و ئاسووده‌یی و پووگه‌شی دنیای تێگه‌پایه‌وه‌ و

گووتی «خانمان لوتفتان ههیه، بعبورن... حەزمنە دەکرد گویتان لەو جانیوانەم بێت... بەلام ئەمە بازارە، ئەگەر ئینسان جانیو نەدا دلی دەتەقی، بەپۆژ جانیو نەدەیت ئیوارە بە مردووی دەتەنەووە بۆ مال». خوشکەکان بەو چاوەکراوانەووە کە ئەمجار پریانکردبوو لەمبەر، گووتیان «سەریاسی سوێجەم... ئیمە زۆرت بۆگەپاین». ئەو بەجۆریک دەستەپاچەبووبوو دەیگوت «خۆشبن... سەلامەتین... دەستتان ماچەکەم...». تاسالانیک دواتریش کە ئەو دوو خوشکە ئەو چیرۆکیان دەگێڕایەووە لەویادا دەیاندا یە قاقای پێکەنین، منیش هەمیشە لەویادا چاوم پردهبوو لە گریان... من درەنگ هاتەدەرێ، تەواو بەدونیای عەرەبانەکان پانەگەیشتم، بەلام دەتوانم کورپکی گەنج بەینمە پیشچاوی خۆم لە جەنجالی بازارپکی گەورەدا، لەناو سەدا و دەنگەدەنگی هەزاران عەرەبانەدا، لەقیرەقیری سەدان فرۆشیاردا کە سیو و پیاز و تور و تەماتەکانیان هەڵدەکێشن، لەو سەفدا دەیانخەنە ئاستی جوانی پەرییەکان. ئا لەویادا بەشەرمیکەووە دوو کچ دەبینیت سلاوی لێدەکەن، ئەو فەقیرترین کورپی دنیایە... هیچ کەس نازانیت لەکوێو هاتوو، خۆشی نازانیت کێیە، مەخلوقیکە نەناس، هێند دەزانیت ناوی سەریاسی سوێجەمە، ناویکی سەیر لەناو جەنگەلی بێرەحمی ناوەکاندا. من وەک چۆن ئەمشەو لەناو شەنبای شەودا دانیشتووم و هەوای ساردی دەریا دەدا لەپووم، سەدان شەوی تر دانیشتووم و بیرم لەو ساتانە کردۆتەووە... دەبیت سەریاسی سوێجەم هەستی بەچی کردبیت، کەدوو فریشتە یینیووە لەگەرمە ی نیووەپۆیەکی بازاردا، لەفەقیرترین جلی دنیادا، بەدیار بچوکتەین عەرەبانە ی دنیایووە ستاوە؟ من دانیام ئەو چاوەپوانی هیچ بوو، هەموو شتیکی بەمن دەلێت ئەو چاوەپوانی هیچ بوو، تاکەشتیک زانیویتی ئەو بوو بەلێ دەمەوێت بێم بە «مروفتیکی مەزن». بەلام

لەو ھە سادەتر و مندالتیش بوو بزانیت "مۆفیککی مەزن" چییە .
 مە زانم لەو ساتەدا کە ئەو کچانەی بینیوە، ھەستی بەشورەیی
 کردووە، لە خۆی و لە دۆنیا، لەوێ ئەویش یەکیک نییە لە
 پیاو ھەناسوودەکان، یەکیک نییە لەوانەی ھوکی دۆنیا دەکەن،
 دۆنیایەک لە ھەموو پستەکانیدا ئامادەبوو، دۆنیایەک پێیگوتوو
 "تەپالەترین دۆنیای ناو دۆنیاکان". سەریاسی سوێدەم، زیتەلترین
 و زۆرزانترین و خۆشپوترین دەسگێڕی ناو سوپای عەرەبانەکان بوو،
 لەھەمان کاتیشدا بەدەرەنبوو لەھەندێ شەپانگێزی، بەر لەکوژانی
 بەسێ سالی دواھەمین ئامۆژنی دەمریت، دەلیم دواھەمین ئامۆژن،
 چونکە ئەو پێشتر زنجیرەیک ئامۆژنی ھەبوو. لەگەڵ وێرانبوونی
 یەک لەدوای یەک گوندەکاندا و دابەزینی پلەبەپلەدا لەچیا ھەر
 بەرزەکانەو بۆ پێدەشتە ھەرگەرەکان، ئەو نامیزی گەلیک خێزانی
 دیبوو، ھەر ژنیکی نانیدا بایە، جلی بشتبایە، پێدەگوت ئامۆژن...
 لەدەسالییدا بۆ ماوێک لەبەنگەیکەکی مندالە ھەتیوێکەکاندا ژیا بوو،
 پێشتریش خۆپەندن و نوسین لەکەن مەلایەکی چیانشین فێربو بوو. کە
 دواجار لەو ئۆردوگا گەرم و بێئاویدا لای ئەو ژن و مێردەگیرسایەو،
 دەستیکرد بەو گەشتە درێژەی خۆی لەگەڵ ھەموو ئەو پێشە سەپرو
 نزمەنەیی لەگەڵ توانا و ئیرادەی جەستەیدا نەدەگونجان... ھەموو
 شتیکی دەکرد، شاگردی چێشتخانە، شاگردی فیتەر، کرێکاری بینا
 لەئۆردوگا تازەکاندا، فرۆشتنی ئاو لەسەر مەرزەکان، بارکردنی تاییە
 بۆ سەر تریلە قاچاغەکان، شتێکی ئوتومبیل لەنزیک چێشتخانەیکە
 سەر پێگاوە، گوو پاکردنەو لەیەکەم نەخۆشخانەیی ئەھلیدا، عەلاگە
 فرۆشتن لەگوزەری سەوزەفرۆشەکان... سەریاسی سوێدەم بەر
 لەوێ ئەو عەرەبانە دەستی بەکرپت کە پێدەگوت "سینەیی کە ژال"
 ھەموو ئەو کارانەیی کردبوو. ئەو سەریاسی سوێدەم نەبوو ئەو

ناوهی له عهره بانه که نابوو، به لکو ده ستگێڕێکی عاشقی دیکه بوو،
 ئه و ده ستگێڕه ی دی سالانێکی زۆر شه یدای که ژال ناویک بوو بوو،
 نه ویش شووی به کۆنه پیشمه رگه یه ک کردبوو، کۆنه پیشمه رگه که ش
 هه زی له کیزێکی تر کردبوو، کیزه که ی تریش هه زی له کوپێکی دی
 بوو، کوپه که ی دیش هه زی له کچێکی دی بوو، وهک ده لێن ئه و
 کیزه ش هه زی له پیاویکی خیزاندار کردوو له ولاتێکی تر، که نه ویش لای
 خۆیه وه هه زی له ژنێکی دیکه ی مندا لێر بووه ... ئا به و جۆره هه موو
 ناکامییه کان له و عهره بانه بچوکه دا کۆبوو بوونه وه. «سینه ی که ژال»
 بچوکتێن عهره بانه ی دونیا بوو، من دواتر ماوه یه ک بۆی گه پام، به لام
 زوو زانیم له هه لمه تی گه وره ی نه هیشتن و پا کردنه وه ی عهره بانه کاند
 شکێنراوه .

یه کێک به بۆیه یه کی شین له سه ر پوو ی پیشه وه ی عهره بانه که ی
 نوسیوو «سینه ی که ژال» له خواریشه وه به هه مان خه ت نوسیوو ی
 «ئه گه ر عه شقم زوبانی بی/ یاخوا عومرم زوو فانی بی». له لایه کی
 دیکه وه نوسرابوو «ئه م عه شقه که وهک ئاگری ده یجوره / ده یسووتێن
 مورغی دل به بی خه تا». ئه و ساله ی سه ریاسی سو بده م سینه ی
 که ژالێ کپییه وه، بڵا بوونه وه ی عهره بانه کان له چله پۆیه دا بوو، به و
 ئه ندازه یی یه که مین ئیواره ی ده ستگێڕی سه ریاس، یه که مین ئیواره ی
 جه نگیشی بوو له گه ل پۆلیسه کان و چاوه دیره کانی شاره وانیدا. ئه و
 یه کێک بوو له و هه زاران ده ستگێڕه که به یانیان زوو به عهره بانه کانیا نه وه
 داده به زینه ناوه پاستی شاره وه. پۆژی یه که می ئیشکردنی پۆژیکی
 تاریک بوو، له و پۆژه دا ده ستگێڕه کان پۆلیسیکیان لای پۆنفرۆشه کانه وه
 کوشت. پێشتر سه ریاس کوشتار و مردنێکی زۆری له نزیک خۆیه وه
 بینیبوو، به لام یه که مجاری بوو ئاوا ده ست له خوێنی مردویه ک بدات،
 سی ده ستگێڕ به سی بۆری ناسن، تا مه رگ له پۆلیسیکیان دابوو ک

دواچار لە ناو قووتووی شیر و تایتی فەل و سابوونە تورکییەکاندا
میشکی پۆابوو. ئەو پۆۆ ژیۆه ژاویکی مەزن لە ھەموو بازاردا پەیدا بوو
کە دەوڵەت ھەموو عەرەبانەکان دەسووتێت، لەو شەووە سەریاس
و کۆمەڵیک دەستگێژی تر لە مەیدانیکی چۆلدا، عەرەبانەکانیان
ھەڵدەگرت دەیانپاراستن و پاسەوانیان دەکردن. ئەو ماوێیە سەریاس
بە دەگمەن دەگەرایەو ژیۆرەکی ئۆردوگا، ژۆریی شەوان لەو
مەیداندا لە ژۆریکی تەنەکەدا دەخەوت.

ئەو پۆۆ خوشکە سپییەکان ماوێیەکی درێژ لە بەردەم
عەرەبانەکاندا وەستان، باسی ئەو پەشیمانییەیان بۆکرد کە دوا
دواھمین یەکیبێنیان ھەستیان پێکردووە. ھەردووکیان بە غەمگینی
قسەیان دەکرد، بە لām چەریی دوو کچی عیار لە دەنگیاندا بوو. ھەندێ
لە فرۆشیارەکانی ئەو دەورە گۆییان لە قسەکانیان بوو، مۆسیقای
لەو چەشنەیان لە ھیچ دەنگیکی دیکەدا نەبیستبوو. دوو کچە کە
ئاواتیان خواست وەک خوشکی خۆی سەیریانبکات، پێشیانگوت
گەر حەزبکات دەتوانن گۆرانی بۆ بڵێن. ئەو پۆۆ سەریاس بە جۆری
پەشۆکابوو ھێچی نەگوت، کە خوشکە سپییەکان پۆیشتن بە جۆریک
لە خۆی وەپزیوو، تاسی تەرازووەکانی فرێداو بە دەنگیکی ھێمن و
پڕ ناو میدییەو گوتی "ئەم زمانە نەگبەتە من، ئەم دەموپلە
بەدبەختە من، قەت وا شەل و شەوێڕ و کپ و کپ نەبوو..." ئەو
پۆیوابوو ئەو شەرم و تێکچوون و سەپوونە کوتوپرە، سەرەنجیکی
بەدیانی لای خوشکانی سەپی جۆپۆشتوو، بە لām بە پێچەوانەو، ئەو
شەو خوشکانی سەپی تا بەیانی پێکەنین، تەریقی و تێکچوون و
شەرمی ئەو کوپە بە جۆریکی سەیر خۆشان دەبونی، پۆیشتر کە سیکیان
نەبینیبوو بەو جۆرە بشلۆژیت. بە لām ئەو سادەیی و شەرمە کوتوپرە
کە لە سەریاسدا بینیان مایە دانیاییەکی گەورەبوو، دواچار وەک

خۆیان گووتیان، نهوان بهدوای برایه کدا دهگه پان، نهوشه وه که له پیکه نیندا خه ریکبوو ده مردن، ده مه و به یان کاتیک دونیا به ره و پووناکی ده گه پایه وه، شاده ریای سپی و لاولوی سپی به یاریاندا، سه ریاسی سو بدهم بکه نه براو هاو پرسی هه می شه یی خۆیان. ئیدی به ئارامی و خوشیی وه باوهشیان به یه کدا کرد و ده ستیان به قژی یه کدا ده هیناو له بهردهم نه و په نجه ره یه دا که بای سو بمی ده هینا تیر هه وای پر له ئاونگی به یانیان هه لده مژی، به زه درده خه نه یه که وه که نیوه ی خه نده ی مرۆف و نیوه شی له خه نده ی په رییان بوو بیتاگا له هه موو نه و پۆزه سهیرانه ی چاوه پێیانده کات ده خه وتن.

ئیکرامی کۆ دوای سێ ههفته گه پاپیه وه بۆلام.

من له ماوهیه دا فێربووم چاوه پێکه، ئیستاش په شیماننیم له وهی نازادیم به هه موو پوکاره سه قه رناسا کانییه وه قبوولکرد. په شیماننیم له وهی ئامیزم بۆ دنیا کرده وه و گووتم من زیندووم و تهحه مولى زیندویتی خۆم ده کهم. ده کرا من له بیده نگییه دا وهک خه لوه تنشینکی بیئاگا له جیهان، وهک یه کێک که تا دوا نه ندازه بارى ژيانى خۆم سووککردبوو بمینمه وه... به لام دوای بیستویهک سال ده مویست، دووباره هه موو شتیک تاقیبکه مه وه. نه وشه وه که ئیکرامی کۆ گه پاپیه وه، پوخساریکی گه نجانیه هه بوو، له جارانی پیشوو پوو خوشتر و ئارامتریوو. له یه ککاتدا گه وره تر و مندالتیش ده هاته پیشچاوم... گه وره تر به جهسته، که وهک بیچوو دتویک هه موو ژووړه که ی پرکردبوو، له هه مانکاتیشدا نیگا و جوله و سه ره نجی مندالتیکی هه بوو له که نار گۆره پانتیک ته ماشای کۆمه لیک مندالی دی بکات.

ئیکرامی کۆ به مه رجیک منی هتیا به ده ره وه بتوانم خۆم بپاریزم، له شتیک ده ترسا که نه وکات به ته واوه تی نه مده زانی چیه؟ شه ویک بوو تاریک، مانگ دیار نه بوو، پیده چوو خۆی به نه نقه ست جوړه شه ویکی وای هه لێژاردبیت. به خۆی و کاسکیت و تهنگه که یه وه له ژووړه که دا هاتوچۆیده کرد، ده یگوت تا درهنگ ده بیت چاوه پێکه یه... نه و کات

هیچی پێنهگوتم، ته نیا قسهی له سه ر خۆی ده کرد. ده یگوت "من چه ندین ساڵ خزمه تی شوپشم کرد... کوشتن نه بیته هه موو شتیکم بۆ کرد... زۆرجار په شیمانم و زۆرجاریش په شیماننیم... موزه فهری سو بچدهم پاکی دوو هه سته جیاوازته ده داتن، جارێک واهه سته که یته هه یچ نیت و لاوازیته، پاکیه که شهت پاکی که رویشکیکه له ناو که له گورگیکه ده ندهی کاتی تریش نا، هه سته که یته تۆ له وه موو شه پ و پیسیه ته داوه و هه ر پاکیه... ده لێیته سا چاکه، سا جوانه، سا من شتیکی ساف و مه زنه کردوه... موزه فهری سو بچدهم شوپش درۆیه کی گه وره یه، تۆ به خته وره یته، تۆ شوپشگێژ بوو یته بیته وه ی شوپش بکه یته... نه وه یان نیعه ته یکی خوداییه... واهه سته که کرد کاتی که شوپش سه رده که ویت به هه شتی که بۆ خۆی له زه و بیته وه هه لده قولی و دیته سه ر زه وی، که چی له دووه به یانییه وه، له دووه پۆژه وه که ده موچاوت ده شویت و چاوده که یته وه، چاوت به ده سته پێ کردنه وه ی هه موو شه ته کان ده که ویت، من پۆژ به پۆژ له دایکه بوونه وه ی نه وه شه یته نه م بیته ی، شه یته یکه سه ره ته شتیکی چکۆلانه یه، یه که مجار ده لێیته سا قه یچیکه، نه وه شه یته نه به شی که له هه موومان، شتیکی بچوکه و به شی که له سه روشتی هه ر ئایه مییه که... به لام تۆژه تۆژ ده بیته یته گه وره ده بیته، ده بیته یته هه موو شتی که ده بات... هه موو شتی که". که وایده گوت ده وه سته و له په نه ره که وه سه یریده کرد، چاوانی هینده که را بوونه وه واته ده زانی ده یه ویت به سه ر ده ریایه کی گه وره ده بروانیته. هه سته ده کرد شوپش شتیکی مه زنی لێ سه ندوه. پێمگوت "ئیکرامی کیو... تۆ ناته ویت هه یچ به من بلێیته... من هه موو چیرۆکی خۆم خسته به رده سته... به لام تۆ ناته ویت هه یچم بۆ بگێرته وه... شتیکی ون له ژیا نی تۆ دا هه یه و لیمیده شاریته وه". گوتی "نا... ژیا نه شتیکی به نه رخ ی ته یانه بووه تا زه وتیه که... باس له خۆم ناکه م، باس له که سانیکی تر ده که م، که به پێ که وت ناسیوم... موزه فهری سو بچدهم،

من له ناو حیزیدا بووم، به لām مروف له حاله تی ئاساییدا هیچ نابینیت، من به پیکهوت هه ندی شتم بینی... سا ئینسان ئازاده، ده توانیت هیچ نه بینیت... ده توانیت تیپه پیت و ته ماشانه کات... من چه ندین ساله بهو شیوهیه درێژه به خهوتنه کانم ده دهه... دیلیک ئازاده کهم، موچه یه کهم بۆ پیریژنیک په ییاده کهم، پیکای سه فه ر بۆ کهنجیک ده دۆزمه وه، که سیکى سه ر به هیزیکى تر ده شارمه وه، سا سه ر شتیک مانایه کی هه بیته ده یکم... شتیک یارمه تیمبدا له مشه وه درێژ و تاریکانه دا ته نیا نه بيم... شتیک کۆمه کم پیکات و هه سته کهم ده ژیم... من له دواى پاپه پینه وه زۆر ته نهام". وایگووت و له بهرده ممددا وه ستا، خودایه چاوانی پرپیون له فرمیسک، له گیانه وه ریکى نه فسانه یی ده چوو له نیوان کۆمه لیک دره خندا پیکراییت و چیت نه توانیت برپوات. نهو فرمیسکانه ی له چاوی ئیکرامی کیودا بینیم لهو فرمیسکانه جودابوون که له چاوانی یاقوبی سه نه وه ردا بینیم. نه سرینی ئیکرام گریان بوو بۆ ته وای دوتیا، به لām نه سرینی یاقوب فرمیسکی یه کییک بوو بۆ شتیک ده که پیت و نایدۆزیته وه، نه سرینی یه کییک هه موو شته کانی ده وری خۆی وێرانده کات و نهو شته نادۆزیته وه که عه ودا لیتى. فرمیسکی ئیکرام له فرمیسکی یه کییک ده چوو به دیار باغیکه وه وه ستابیت و ته ماشای په ژمورده یی و زه ردبوونی گوله کانی بکات، نه سرینی یاقوب گریانى پیاویک بوو له هه مان نهو باغه دا له پیتاوی که پاندا به دواى خونه یه کی نه فسانه یی و خه یالى خۆیدا پى به سه ر هه موو گوله کانی دیکه دا بنیت. ئیکرام به هیمنى هاته به رده مم و گووتى "له دواى پاپه پینه وه هه سته کهم سوودم نییه... سه ره تا ویستم بخوینم، بپۆم و به جۆریکی تر ده ست پیکه مه وه، به لām زه حمه ته به جۆریکی تر ده ست پیکه یته وه... موزه فه ری سو بده م، سا هیچ شتیک له وه زه حمه تر نییه له سه ره تا وه ده ست پیکه یته وه... من شه وان له سه ربان ده خه وتم و به درێژایى نهو مۆته که کۆنانه ده هاته وه

سەر سەرم، وێنەی ئەو درەخت و مأل و شارە خاپوورکراوانە هەمیشە
لێرەمدا بوون... لێرە". وایەدەگووت و بەدەستەگەرەکانی، ئەو دەستانەی
چەندین جار لە دەستی من گەرەتربوون، ئاماژەی بۆ سەری خۆی
دەکرد. شتێک لە شتی لەبوونیدا بوو، بەلام شتێتییهکی ناوەکی و
نەبینراو و هێمن. هەمیشە بە یەک شیوەزمان و دەنگ قسەیدەکرد،
ئەوکاتەی دەگریا و ئەو کاتەی پێدەکەنی دەنگی وەک خۆی بوو.
پێدەچوو مەخلوقێکی نەگۆڕ، شتێک بەجەوهەریکی ئەبەدیەوه لەناویدا
خەوتبێت، لەگەرۆیدا جۆرە گریهێک هەبوو وەک دەنگی ئاگرێک وەهەبوو
با بیگەشتنێتەوه. ئەویش لەپاوردوویەک پایدەکرد... بەلێ، یارانی من،
هاورپێانی ئەم سەفەرە تاریکەم بەشەو و دەریادا، من لەو پۆژەوهی لەناو
لەکانەوه هاتوووەتەدەرێ، یەک لەدوای یەک ئەو کەسانە دەبینم کە
لەشتێک پادەکەن... سەیرکەن... سەیری خۆتان کەن ئێوەچین، جگە لە
کۆمەلێک خێو و تارمایی کە لەسەر کەشتییهک دانیشتوون و لەشتێک
پادەکەن... شتێک ناوی نییه، پەنگی نییه، ناگیرێت و دەستەمۆناکریێت...
ئیکرامی کێویش لە شتێک هەلەهات، بەلام نەیدەزانی بەکۆیادا هەلبێت،
ویستبووی بپروات و بەجۆریکی تر دەستپێیکاتەوه، بەلام بۆنی باروت و
مردن نەیاننەشتبوو، بەشەو کە دەخەوت ئەو پیاوێ هێمنە ی پۆژ نەبوو،
بەدرێزایی شەو هاواریدەکرد، وەک ئەوهی یەکیێک بێخنکێتیێت گەرۆی
دەگیرا، دەبووایە زوو زوو هەستێت و دەموچاوی بشوات و بلیت "وای
خودایە... وای خودایە، ئەمە چ شەویکە".

ئەو شەو بەر لەوهی بپۆین منی گۆڕی، یەکەمجارم بوو دوا
چەندەها سال جلیگی دیکە ی جیاواز لەو دسداشەیهی زیندان لەبەرکەم.
ئەو شەو نەموست پێشم بتاشن، گووتم "لێمگەپێ ئیکرامی کێو...
با بەهەمان پوخساری زیندانەوه بگەرێمەوه بۆ دنیا...". ئەو ساتەی
منی هێنایەدەرێ چاوانی پرپیون لەفرمێسک، گەشییهک و کرانەوه یەک

و جوانیبه‌کی خودایی په‌رپیوونه سهر پوخساری، هه‌ستمکرد له‌تاریکیدا
 گه‌وره‌تر و پرت‌ر ده‌نویښت. شه‌ویک بوو سارد، من بۆ یه‌که‌مجار کراسیکی
 سمپی و شه‌پوالیکی خۆله‌میښی تیرم له‌به‌ردابوو، جامانه‌یه‌کی گۆنیشم
 کردبووه ملم و کلاویکی چکۆلانه‌ش له‌سهر سهرم... له‌بیرتانه‌چیت من
 بیستویه‌ک ساڵ بوو به‌زه‌وی سه‌ختدا نه‌پۆیشتبووم، بیستویه‌ک ساڵ بوو
 هه‌وراز و نشیوم نه‌بینی بوو... شه‌ویک بوو وه‌ک نه‌و شه‌وه‌ی تیا گیرام،
 نه‌و ساته‌ی ئیکرام ده‌ستیگرتم و منی به‌ناو دره‌خته‌کاندا برد له‌هه‌مان
 نه‌و ساته‌ ده‌چوو که کۆماندۆ سه‌وزپۆشه‌کان منیان ده‌ستبه‌ستکرد و
 هیئامیانه‌ دره‌وه، که‌به‌ناو داره‌کاندا ده‌پۆیشتین هه‌ستم به‌هه‌مان هه‌وای
 سارد، هه‌مان جریوه‌ی نه‌ستیره، هه‌مان ترس ده‌کرد. شه‌ویک بوو وه‌ک
 هه‌مان شه‌و بی‌مانگ، به‌لام پر له‌هاواری نه‌ستیره. له‌بیرتانه‌چیت من له‌و
 شه‌ش مانگدا چه‌ند جارێک ها‌تبوو‌مه‌ده‌ری، هه‌موو ده‌رگا‌و ده‌روازه‌کانم
 تاقیکردبووه‌وه، به‌لام هه‌میشه‌ له‌ناو دره‌خت و دوندو خه‌ره‌نده‌ عاسییه‌کاندا
 گیرمه‌کرد و ناچار به‌ر له‌وه‌ی پۆی گه‌پانه‌وه ونبکهم ده‌گه‌پامه‌وه.
 نه‌وشه‌وه جیهان له‌جاران بچو‌ک‌تر ده‌هاته‌ پێشچاوم، من له‌سه‌هرادا
 به‌گه‌وره‌یی و کرانه‌وه‌یه‌کی بی‌ه‌ندازه‌ به‌رین را‌ها‌تبوو‌م، هه‌ستم‌ده‌کرد
 ده‌پۆین و له‌شوینیکدا جیهان کۆتاییدیت... نه‌و شه‌وه هیچ خه‌یالیکم
 نه‌بوو نه‌و عه‌رده‌ی من له‌تاریکیدا به‌سه‌ریدا ده‌پۆم، به‌خاکی ترو دوانیای
 تره‌وه‌ گرێدراوه. نه‌مه‌دزانی ماوه‌یه‌ک دواتر له‌شه‌ویکدا، له‌که‌شتیه‌کدا،
 له‌ده‌ریایه‌کدا که ئیوه‌ده‌لێن وه‌فای بۆ که‌س نییه، سه‌ربه‌رزده‌که‌مه‌وه و
 تیده‌گه‌م نه‌وه‌ی له‌بیابان فی‌زیووم چ حه‌قیقه‌تیکی گه‌وره‌یه، زه‌وی و ژیان
 چ یه‌که‌یه‌کی پێکه‌وه‌گرێدراون. تیده‌گه‌م نه‌و لایه‌نه‌ گه‌ردونیانه‌ی م‌ر‌وف،
 نه‌و لایه‌نه‌ گه‌ورانه‌ی که‌ بیابان و لم له‌مندا زیندوو‌یان‌کرده‌وه، واده‌که‌ن
 ئاسووده‌بم. واده‌که‌ن له‌ ناوه‌پاستی ئه‌م شه‌پۆلانه‌دا نه‌ترسم، باوه‌رم
 به‌م‌ردن نه‌بییت، بتوانم ده‌ریا وه‌ک دۆستیک ته‌ماشابکهم، ده‌ست له‌م

دەریا بێئەندازەییە بێدەم و ھاواریکەم «ئەو دەریا پێنمائییمان بکە...». کە لە ئێوە شەوێکی تاریک ھاتۆتە دەری و لە تەختی ئەم کەشتییە وە ھاواریکات و بۆیە «ئەو دەریا فریامان بکە...». من ھەزاران شەو لە پەنجەرە زیندانەکاندا ھەوێ ھاواری دەکرد «ئەو بیابان فریامان بکە... ئەو ئەم فریامان بکە». دۆنیابووم شتێک لە بیاباندا بە گۆیی لێم، شتێک وەک من و تۆ نییە، ئێنسائیک نییە بە دوو چا و دوو گۆچک و دوو دەست وە، بە ئەم شتێکە لە ھەموو لایەکاندا، لە گەڵ ھەوادا ھەستی پێدە کەیت، لە گەڵ پووناکیدا بەر و پووتدێت، لە گەڵ سیبەردا فێنکەتە کاتە وە، شتێکی نادیارە، بە ئەم گەر چاوت لێکبێت دەیبینیت. من ئەو شەوێ لە و مالا ھاتە دەری وامدەزانی لە سەر خاکی وە ستاوم لە سەر ئەم ئەستێرە نییە، ئێنسان ھەمیشە ئەو لە یادە کات کە لە سەر ئەستێرە کە دەژی، ئەو لە یادە کات مالا کە ئەو، کێلگە کە، باغە کە بە شێن لە گەردون، منیش ئەو شەو کە ھاتە دەری ئەو لە یاد کرد.

بە ئیکرامی کیوم گووت «ھاو پێم، دۆنیا بۆ ھێندە بچو کە» وەک ئەوێ لە تاریکیدا نەمبێت وە ستا و ئاوردایە وە و گووتی «لە بەر ئەوێ ئێمە خراب تە ما شایدە کەین...». ئیکرامی کیو ئەو شەو نەیدە ھێشت لە گەڵ خەیاڵەکاندا بپۆم، نەیدە ویست ھەست بە دۆنیاییەکەم، دە یگووت «دۆنیایی دە تکرۆت... موزە فەری سو بچدەم، دۆنیایی خەوت لێدە خات، وەک چۆلە کە یە کە دۆنیایی کوێریدە کات و ناھێلێت پشیلەکان ببینێت... سا من ھەرگیز دۆنیانە بووم... ھەرگیز».

کاتێک گەیشتنە ئەو دیو درەختەکان، لە سەر بەردێک وە ستا و دەستیکرد بە نوێژکردن. پێشتر نەمە زانی نوێژدە کات، بە ئەم نوێژەکانی سە یروون، لە نا کاو بپەر چا و کردنی وادە و کات و شوێنی نوێژ دە و ستا و پکاتیکی دادە بە ست. دواتر ویستم باسی خودای لە گەڵدا بکەم، بە ئەم نە ھا تە ژیریار، ھەرگیز پۆژیک لە پۆژان باسی خودای نە کرد، وەک شتێک کوتوب

لەخەوی غەفلەتی ھەستینێ نوێژیدەکرد. کە زیاتر ناسیم سەرەنجەدا ھەندێ شەو بێھیچ سۆنگەیک، بێدەستووژ، بێبەرماڵ لەسەر خۆل و عەرد و بەردەپەقەکان نوێژیدەکرد. ئەو شەو کە تەواپوو بەدەنگێک پڕپوو لەنھێنی لێپەرسیم ”موزەفەری سووچەم... تۆ دڵنیایت سەریاس، سەریاسی سووچەم کوپی تۆیە، دڵنیایت؟“. بەئارامییەو پرسیم ”ئەو تۆ دڵنیایت کەسێک ھەیە بێتوانیت منداڵی خەیاڵی بۆ خۆی دروستبکات؟ کێ ھەیە منداڵێک بەخەیاڵ بکاتە کوپی خۆی؟“. پاش نیستیگ گووتی ”من دەتەم بۆ جیگایەک، لەوێ ھەموو چیرۆکی مردنی سەریاست بۆ باسەدەکن... دەزانم ئەو بەسەرھاتە غەمێکی زۆر دەدات، بەلام دواجار تۆ سا ھەموو دۆنیات بۆ چیرۆکێک دەوێت“. ئەو کات تێنەگەیشتم بۆ وادەلێت، وەک ئەو واپوو بزانیت شەویک لەشەوان لەپاتراوە لەگەڵ ئێوەدا سوار کەشتییەک دەبم و لەناو دەریادا وندەبین و شەوان قیپتانی کەشتییەک بۆ ئەوێ غافلمانبکات دەرفەتەمان دەدات لەنیوان گەورەیی ناسمانی و گەورەیی دەریادا ئەم چیرۆکەتان بۆ بگێرمەو. ئەو شەو وەستام و پێمگووت ”من نەپاوەری حەقیقەتم و ناپاوەری چیرۆک... من دەمەوێت ئازادی خۆم بژیم“. لێتان ناشارمەو ئەو کات بەدروستی نەمەزانی ئازادی یانی چی، لەسالانی زینداندا فێربوووم ئازادی پۆج لەئازادی جەستە جیاکەمەو، دەشبووایە جیاکەمەو. ئەو سالانە فێربوووم ئەوێ بەجەستە دیلە دەتوانیت بەپۆج ئازاد بیت، بەلام ئەو شەوی ئازادییە ھەستم بەحەقیقەتی لەشی خۆم دەکرد، ھەستەدەکرد یەکەمجارە قاچەکانم دەپۆن و ھێزێک نییە بیانووستین، بەرەستێک نییە پاپانگریت. ئەو شەو وەک ئەوێبوو خنکاوێک دای سالاھای سالاھێزێر بەھردا، لەژێر بارستەقورس و سەنگینەکانی ئاودا، سەرئاوێکەوتبیت و سینەکی کرابیتەو و پڕ بەگەروی ھەوا ھەلمزیت، بیهێنە پێشچاوی خۆتان، ئەوانەکی لەم زەریایەدا خنکاون، ئەوانەکی نیستا لەژێر ئاوەو تەماشای

كه شتيه كه ئيمه ده كه ن، له ناكاو هيزكي خودايي زيندوو يانبكاتوه و
 سه له ده ربا بهينه ده وه وه پر به سنگيان هه وه له مزن، ده بيت هه ست
 به چ خوشيه كي بكن؟ چ به خته وه ريه كيان هه بيت؟ نه وه منيش
 وابووم، له خنكاويك ده چووم دواي سالانيكي دريژ سه رئاو كه وتبم و
 هه وه له مزم. من نه وه وه وه وه كاني ديكه ش راستگوبووم، ده مزاني
 چ زه مه ته پوحيكي نازاد بنيمه وه سه سه كي ژيانيك پر له ديلي و نازار
 و كويله يه تي. ده مزاني ئيتستا چ پوهم و چ جهسته شم نازادن، به لام
 به يه ك پانه هاتوون، هه ردووكيشيان له گه ل نه وه وه جهنگه ل و ناسمانه
 بچوكانه ي ده وه به رمدا ناتهبان. نه وه وه ده بووايه هه رچي ده نكيك
 له ناوه وه مه وه ديت بيده نكيكه م و ليگه پر يم جهسته م به جوري خوي
 بجوليت و بروات و سه مابكات، وه ك بالنده يه ك كه به پر تاو له قه فه ز
 ديت ده ري و چركه ي يه كه م له خوشي فرين چهند جاريك به ده نكي
 به رز ده جريو پينيت، دواتر به هه موو تين و تاوي خوي به رز ده بيته وه تا
 سه ره نوئ هه ست به باله كاني خوي بكات، له وساته دا هه موو ژياني،
 هه موو گورانييه كاني، هه موو موعيزه ي ده نگ و په نكي له باله كانيايه تي،
 منيش ناوه هابووم، هه موو مه عيزه ي ژيانم له هه نگاهه كانمدا بوو. نه وه ي
 من چيروكي سه رياسي سو بده م ده بيستم، دلته نكي نه كردم، له دلي مندا
 ماناو شيوه كاني غه م سه ير گورابوون، چيتر غه م نه وه هه سه ساده يه
 نه بوو بو چاره نوسي خوم و نه واني تر، به لكو نه وانا قوول و بيگه ردو
 نه گوپه بوو كه له هه موو وجوددا ده وه وه شايه وه.

نه وه وه تا به ربه يان به پر نگاهه بووين، له وه وه وه نه بالنده يه ك
 ده فري، نه گورگييك ده يلوراندا، نه ميشووله يه ك گيزه ي ده هات...
 كپيه كي سامناكتر له كپي سه حرا باوه شي پياكردبووم. من و ئيكرامي
 كيو نه وه بيده نكييه مان نه شكاند، ده پويشتم و سه يري نه ستيره كانم
 ده كرد و له نيهاني خومدا ده مگوت "من نازادم... نازادم... نازاد"

ئیکرامی کۆنۆ وەک حورمەتی ئەو شەو وە بزانیت، بڕوایەک بە وێنەی
 بڕوای ئەسپێک بە دەست و پاشووێکانی خۆی لە ھەنگاوەکانیدا بوو...
 ھێند گەورەبوو ھەستەمە کرد نیوەی دۆنیای بۆ خۆی بڕدوو و نیوەکەی
 دیکەی بە خشیو بە شتەکانی تر. من لە زەتێکی بێسنوورم لە پۆشتن و
 ھەوا و تاریکی دەبینی، ترسێکی لە دڵمدا بوو وەک ترسی مڕواییەک بۆ
 یەکەجار بە ئێوە تەقە و شریخەی گوللەی پاوکەراندای بفرپیت. ھەندێجار
 بە بێدەنگی دادەنیشتن و پشوو کورت کورتمان دەدا، قسەمان نە دەکرد،
 ئەو زوو زوو بە دەستەسڕێک عارەقەکی دەسپێ... من پێویستیم بە ھێچ
 قسەیک نەبوو، وەک ماسییەک لە تۆپی پاوکەرێکەو بەزیدابیتەو بۆ ناو
 ئاو و دڵی ھێشتا پڕییت لە خورپەیی مردنی خۆی... دەمزانسی کە شەو
 گەردۆن و ئەستێرەکان سەیرمەدەکن، سەیری ئازادی پیاویک دەکەن
 ھەموو ھێزی خۆی کۆکردۆتەو بە گات بە شتێکی دوور.

من زیندان وایلیکردم نەتوانم بە دەنگی بەرز قسە لە شادی و
 ئازارەکانی خۆم بکەم،... ئەو بێدەنگییە مەزنەیی شەویش ئەو ھەوایە
 پێدەبەخشیم کە شادییەکانی خۆم پڕکەم لە پامان و بێدەنگی... دۆستان
 ئینسان ھەر ئەو نییە، بتوانیت غەمەکانی خۆی بکاتە تیفکیرین و
 وردبوونەو، دەتوانیت شادییەکانی خۆشی بگۆریتە سەر تێپامان و
 خەیاڵ و بیرکردنەو. تەنھایی و زیندان مڕۆف فێردەکەن، سەماکانی
 بکاتە تیفکیرین.

ئەو بە یانییە دوای شەوێکی پڕ ھێمن گەشتینە مالتیک لە قەرەزاخ
 گوندیکی بێدەنگدا و کیزێکی سپی پۆش بە پەرەفتە یەکی پەرەشەو لە گەردنیدا،
 جوانترین مەخلوقێک تائەوکات لە ژیاندا دیبیتم دەرگای لیکردینەو. دوای
 شەوێکی درێژ لە بێدەنگی ئیکرامی کۆنۆ گووتی «شادەریای سپی بە یانیت
 باش... دواجار گەشتین، ئەمە موزەفەری سوێجەمە... ئەو پیاوێ
 زیاد لە بیستویەک سائە دیلە، ئەمەش یەکەمین بە یانی ئازادییەتی».

من به و پرچ و پیش و جهسته لاوازه وه پتر له دپنده یه ک ده چووم
 نه وهک له مرۆف. شاده ریای سپی پیشتر که سیکی نه دیبوو، پیشی له بهر
 پییدا بیست و پرچه سپیه کانی له که مه ریدا و چاوی پرپیست له سیبه ری
 برۆنزیانه ی بیابان. من وهک له بهردهم مه رقه دیکدا بنوشتیمه وه، له بهردهم
 جوانی و پاکی و گه وره یی به که م ئافره تدا نوشتامه وه و گووتم «ژیانتان
 پرپیست له نور خانم... من موزه قهری سو بحده م نه وه تا ته ماشاکه، مه موو
 تاریکی دونیا به دوا ی خۆمدا پاده کیشم...»

وامده گووت و دهستم بۆ ئاسمان و به یانی و دوا هه مین ته پوتۆزی
 زۆلمهت پاده کیشا، وامده گووت و سه یری به رپیتی شاده ریای سپیم ده کرد،
 که پرپیوو له پووناکیی، نه وه سه ره تای ناشنایی من بوو له گه ل نه و
 دوو کیژده که تا مردن ژیا نی منیان پرکرد له پووناکی، وهک چۆن
 دوا هه مین پۆژه کانی ژیا نی سه ریاسیشیان پرکرد بوو له نور و پۆشنی.

سەریاسی سوێجەم پێیاندەگووت "پڕۆفیسۆری عەرەبانەکان". ئەو ئەو
 عەقلە بچکۆلانەیە بوو لەناو ئەندازەی ئالۆز و پێچاوپێچی بازارەکاندا
 سەدەها دەستگێڕی منداڵی پێنماییدەکرد. دەسڕیکی سووری دەبەست
 بەنێوچاوانییەوه، جگەرەیهکی تورکی بەدەستییهوه و گۆچانیکی چکۆلانە
 لەدەستیدا.

ئەو بوو منداڵە شیرفرۆشەکانی گواستەوه بۆ پشتی ئاسنگەرەکان،
 پۆنفرۆشەکانی لەپیش مژگەوتەکەوه تا نزیک مەیدانی مریشکەکه
 دوورخستەوه، ئەو بوو ئاوێنەفرۆشەکانی لەقەیسەرییهکان نزیککردەوه،
 دەرمانفرۆشەکانی لەبۆنی چلپاوی بازاراوه تا سەر شۆستە پاکەکانی
 ناوهراستی بازار چوڵاند و کردنی بەهاوسیی کتێبفرۆش و وێنەفرۆشەکان.
 ئەو بوو لەهەموو جێگایەکەوه دەروازەی دەدۆزییهوه بۆ هەڵاتن و پاکردنی
 عەرەبانەکان. دەیان کەلاوێ کۆن و مەخزەنی چۆڵ و حەوشی خاپور و
 جێهێنراوی کرد بەبنکە و حەشارگا، پاسەوانی شەوانەیی دانا. ئەو خەوی
 بەوهوه دەبینی یاسایەک بۆ بازار دابنن، نەخشەی شارێکی تر و جۆره
 دونهیایەکی دی بکێشیت.

ئەوانەیی لەنزیکهوه ناسییان دەلێن توانایەکی ئەفسووناوی هەبووه
 لەسەر پازیکردنی هەموو کەسێک. سەدان منداڵ بوون ئەگەر ئەو
 عەرەبانانە نەبایە دەبوو بین بەچەکدار، یان دەبایە بگەرێنەوه بۆ

گوندە پیس و تاریکه‌کان، یان له‌گه‌ڵ کاروانێکدا پوویکه‌نه‌ده‌ره‌وه‌ی ولات. سهریاس له‌هه‌رکەس زیاتر ده‌یزانی ژیا‌نی نه‌وان پابه‌ندی نه‌و گه‌مه‌ سه‌یره‌یه‌ که‌ له‌ نه‌ندازه‌ی ئالۆز و تیکه‌ولاوی نه‌و شاره‌دا ده‌یکه‌ن. توانای قسه‌کردنی له‌ته‌مه‌نی خۆی گه‌وره‌تربوو. شه‌ویکیان دوا‌ی جه‌نگ و جه‌ده‌لیکی دو‌رودریژ پۆژنامه‌نوسیکی گه‌نجی هه‌تایه‌ سه‌رپا که‌ هه‌چ که‌س له‌م سه‌ر زه‌وییه‌دا مافی نه‌وه‌ی نییه‌ به‌زۆر بیانگێرتنه‌وه‌ بۆ گوندەکان... شه‌ویک بوو تاریک، کاتی‌ک نه‌و پۆژنامه‌نوسه‌ ده‌رکه‌وت، خۆی و هاو‌پێکانی له‌ده‌وری قو‌ری و مه‌قه‌لییه‌کی پێ‌ئاگر دانیشتبوون. پۆژنامه‌نوسه‌که‌ گه‌نجی‌کی ئیسک سوک بوو، به‌لام پێ‌پوو له‌غرو‌ری نه‌وانه‌ی خه‌لکی لادییان وه‌ک سه‌گ ته‌ماشاده‌کرد. کو‌پی به‌پێوه‌به‌ریکی قوتابخانه‌ و ژنه‌ فه‌رمانبه‌ریکی به‌پێوه‌به‌رایه‌تی بودجه‌بوو، به‌دریژی ژیا‌نی کراسی پاک‌ی له‌به‌رکردبوو، ته‌مه‌نی له‌کافتیریاکانی زانکۆ و سه‌ر کورسی بیرو‌ی پۆژنامه‌کاندا برده‌بووه‌سه‌ر، گه‌نجی‌کی باریک به‌قزگی خاو و جووتی چاویلکه‌ی سه‌بیه‌وه‌، کو‌رپکی پو‌ری له‌مه‌خزه‌نکی لۆریال له‌فرا‌یبه‌رگه‌وه‌ به‌رده‌وام عه‌تری بۆ ده‌نارده‌وه‌. نه‌و شه‌وه‌ هاتبوو تا پێ‌پو‌رتا‌ژیکی دريژ له‌سه‌ر نه‌و "نا‌ژه‌لانه‌ بنوسی‌ت که‌ له‌جیا‌تی نه‌وه‌ی شار پی‌سبه‌کن، ده‌بی‌ت کی‌لگه‌ بی‌نا‌زه‌کانی کورده‌ستان بکی‌لنه‌وه‌". سه‌ریاسی سو‌بده‌م تاکه‌ ده‌سگێرێک بوو پۆژنامه‌ بخو‌ینێته‌وه‌. ساتیک سه‌روسه‌کو‌تی نه‌و ده‌رکه‌وت، سه‌ریاس له‌نزیک مه‌قه‌لییه‌که‌وه‌ که‌زه‌لیکردبوو. پۆژنامه‌نوسه‌که‌ به‌ کراسه‌ سه‌پی و پانتۆله‌ جینه‌زه‌ ته‌سکه‌که‌یه‌وه‌ له‌فه‌نتازیاکانی خۆیدا پۆلی پێ‌پو‌رتا‌ژکاریکی گه‌وره‌ی ده‌بی‌نی که‌ کاره‌که‌ی ناچاریده‌کات بچێته‌ ناو شو‌ینی عاجباتی و له‌گه‌ڵ که‌سانی سه‌یر و سه‌مه‌ره‌دا قسه‌بکات. سه‌ردانی نه‌وشه‌وه‌ی بۆ‌لای خاوه‌ن عه‌ره‌بانه‌کان به‌پو‌وداو‌ی‌کی سه‌یر و ناوا‌زه‌ی ژیا‌نی خۆی ده‌زانی. ده‌سگێرپه‌کان ده‌یان‌زانی نه‌مجۆره‌ گه‌نجانە وه‌ک جه‌یوان ته‌ماشایانده‌که‌ن. نه‌و شه‌وه‌ له‌به‌رده‌م نه‌و ئاگر...

پۇرژنامەنوسەكە قسەى لەسامانى كشتوكاڵ و بەرھەمى ئاژەل كىرد، سەرياس باسى لەسامانى مرۆف و سەرۋەتى بىئاز و فەرامۆشكراوى ئەو ھەزاران مندالەكەرد كە لەچوار سالىيەو ە بۆ پەيداكردى نان دەپژىنە سەر شۆستەكان. پۇرژنامەنوسەكە باسى لەجوانى شارەكان و پاكى شۆستەكان و پىئاسانى بۆ تۆتۆمۆبىلەكان كىرد، بەلام سەرياس باسى لەجوانى ژاكو و لەدەستچوى خۆى و ئەو مندالانەكەرد كە لەبەر نەبوونى ئاو دەبىت لەگراوەكاندا خۆيان بشۆن. پۇرژنامەنوسەكە باسى لەگەپانەو ەى لادىيەكان بۆ گوندەكانيان كىرد، سەرياس قسەى لەگەپانەو ەى مرۆف كىرد بۆ ژيانىكى مرۆفانە. پۇرژنامەنوسەكە قسەى لەسەر ئەو كىلگە وىرانانە كىرد كە چاوەپوانى دەست و پەنجەى ئەوان دەكەن، سەرياس قسەى لەو سەدان ھەزار مندال و گەنجەكەرد كە جارىكى دى نە لەشارەكان و نە لەگوندەكاندا ناتوانن ئاسوودە بژىن.

ئىستا بىردەكەمەو ە ئەوان ئەو مندالانەبوون كە لەناو جوگرافياكاندا سەريان لىشىئاو... ەك ئىمە كە دە پۆژە لەناو ئەم دەريايەدا سەرمان لىشىئاو... ئەو شەو كە سەرياس بەقسەى دەستگىزە مندالەكان ئەو پۇرژنامەنوسەى بەزانىد، يەكئ بوو لەشەو ە گرنگەكانى ژيانى، بۆ پۆژى دواىى لە لاپەرەى پىپۆرتاژدا وىنەكەى لەگەل «سینەى كەژال»دا بلۆدەبىتەو ە، لەسوارچاكيكى كۆن دەچىت لەگەل ئەسپەكەيدا، لەو وىنەيدا جگەرەيەكى «مۆر»ى درىژ بەلا لىو ەو ە، گوجانىكى گەورەى بەدەستەو ە و بەزەردەخەنەيەكى گەورەو ە تەماشای كامىراكە دەكات، ئەو ە پونترىن وىنەيەكى ئەو ە من دىبىتەم. ئەو ەى سەيرە ئەو ەى ناوى سەرياسى سوېدەم، نە لە پىپۆرتاژەكە و نە لە ژىر وىنەكەدا نەهاتو ە، ئىستا دەلیم گەر بەاتبايە و ئەو ناو ە غافلنەكرايە لەوانەبوو خىراتر پاستىيەكان ئاشكرابن. لەو شەو ە ئىدى ھاوپىكانى ناويان نا پروفیسۆرى ەرەبانەكان. سەرياس لەو گەنجانە نەبوو ەزى لەپىكدان و شەپ بىت

لەگەڵ پۆلیس و چاوەدێرەکاندا، بەو هەدا پۆلیس و چاوەدێرەکانیش بە شیک بوون لەو خەڵکانەی دەبایە ئیواران نانێکی باش ببەوێت. بۆ منداڵەکانیان، دەکرا هەریەکێک لە دەستگێڕەکان شتێک بخاتە سەر بودجەیەک تا دڵی ئەوانیش دەستەمۆکریت و لەگەڵیاندا دڵپەق نەبن. هەموو ئەو منداڵانەی کە بەر لە چوار پێنج ساڵ لەمەوبەر لە سوپای عەرەبانەکاندا بوون، هەموو ئەوانەش ئەو سەردەمە بە شیک لە ژێریان لە سەر شۆستە و لە ناو قوڕوچڵپاوی بازاردا بردۆتە سەر، دەرزانن سەریاس ئەندازیاری ئەو پێکەوتنە نەهێنییە ئیوان پۆلیس و ئەو منداڵانەبوو، کە پۆژنامەکانی ئەو زەمان بەگەڵتەووە پێیان دەگوتن "هەجیجیە مۆدێرنەکان".

دۆستان... کاتیەک ئەمشەو ئێمە لەم سەر قەرەغی کەشتییەوێ قسە دەکەین، دەبێت ئەو هەمان لەیادنەچێت بپرسین ئایا پۆلیسەکانی ئەو زەمانەش کۆ بوون؟ هەر کۆمەڵێک منداڵ و گەنجی وەک سەریاس و دۆستەکانی بوون، ئەو هەرزەکارانەبوون کە دەیانوسیت ژێر کانێان جوانتر بەخێو کەن نەبە بکەوێت سەر جادە و بەردەستی خاوەن بازارە گەورەکان، دەیانویست زووتر دەسگیرانەکانیان مارە کەن، نەبە یەکیەک لە دوورەوێ بیت و بیانبا و ئیدی هەتا هەتایە نەیانبیننەوێ. ئەگەر شەویەک شتەکان ئاوەها تێکەنە چووبایە دەکرا سەریاسی سوێجەم ببێت بە هاوڕێ و دۆستی ئەوانەش دواتر لە ئیوارە یەکێ غەمگیندا دەیکوژن. ئەو ماوە درێژەی سوپای عەرەبانەکان توانی بژی و خۆی لە دۆژمنە پێشومارەکانی بپاریزێت و بچێت ناو ستراتیژیک سەیری دەرکەوتن و هەڵاتنەوێ دەگەرێتەوێ بۆ سەریاسی سوێجەم و پۆلیسە گەنجەکان. شانتۆیک بوو بۆخۆی، دەبایە هەركات ئێوان دین و بەدارەکان دەکێشن بە عەرەبانەکاندا ئێوان بەکۆمەڵ بوروژین و بیکەنە هەراو پوویکەنە شەقام و کوچە لاتە نیشتەکان. چ شانتۆکەرییەکی زیرەکانەبوو کە تێکەڵە یەکێ گەورەبوو لە پاستی و درۆکردن، چ یارییەکی

بوو که هه می شه درزیک له نیوان یاسا کانی دا ده مایه وه بۆ ئه وهی ژیا نی
دوو کۆمه له ئاده می زادی غه مگین درێژه به خۆ بی دات و به رده وام بی ت. ئی ستا
هه موو ده زانی ن ئه و شو ستانه بۆ که سانی ک که دونیایان لی بچو ککرابوو وه
دوا هه مین شو یی نی مان و نه مان بوون، ئه وانه ی له و ورده والانه بترازی ت
که له سه ر شو سته کان ده یان فروشت چ ئه گه ری کی دی که یان بۆ ژیا ن
نه ده بی نی. سه ریاسی سو بده م له هه رکه س زیاتر ده یزانی ئه وان له چ
بسته زه وییه کی بچو کدا گیریا ن خواربو وه، له چ ئه ندازه یه کی شکاو و له ناو چ
باری که پتییه کی ناو ئه و شارانه دا ده بی ت بپۆن، چ تاریکییه ک چاوه پتیان ده کات
گه ر به وردی یارییه کان نه کن. به لام بازار چه نگه له هه می شه ش وه ک
چه نگه له ده مینی تته وه. ئه و پۆژانه ی به خۆ ی و عه ره بانه که یه وه، کپاره کانی
به و ده نگه مندالانه یه ی خۆ ی بانگه کرد جوانترین توری سه ر زه وی
بکپن، ببه ر بخۆن ناسک و شیرین تر له لوقمه قازی، ده نگ ی خۆ ی خوار
و خێچ و درێژه کرد وه و ده یگووت وه رن سه یری گه وره ترین لاسکه سلقی
سه ر زه وی بکه ن، خه یار بخۆن له زاردا ده بی تته ئاوی زه مزه م، به ه به ه
له م هه لۆژه یه که می باغی خوا گیانه له به هه شته وه، هه رمی تیه ک حه زه رته ی
جو به ره ئیل به ده سته ی خۆ ی ناشتو یی تی، هه نار، وه ی وه ی له باجی هه نار
بیخۆن که کو یتر چا که ده کاته وه ... ئا لی ره دا ده بی ت بوه ستن و ئا گا دارین،
ئه و پۆژانه ی سه ریاسی سو بده م هاواری له هه ناری ک ده کرد کو یتر
چا که ده کاته وه، ته نیا قسه ی له میوه یه کی خه یالی نه ده کرد، به لکو قسه ی
له چیروکی ک ده کرد ته واو له جه وه ری هه موو شته کاندایه. «هه ناری ک که
کو یتر چا که ده کاته وه». نا ... ئه مشه ویش با سی «مه مه دی دلشوشه» و
«سه ریاسی سو بده م» و «نه دی می شازاده» و په یوه ندییان به هه ناری که وه
که کو یتری چا که ده کاته وه بۆ نا که م ... هیشتا زوه به ته وا وه تی بگه ی نه
سه ر چیرو که که مان، پیده چیت ئی مه گه له ک شه وی تر له ده ریادا
بین، گه ر خودا کۆمه کی پیکردین و چیرو که که مان پچراو به یانییه ک

لهقه راغی مهمله که تیک گیرساینه وه، گهر پۆلیسی که ناره کان گرتیانین و لهیه کیان جیا کردینه وه نهوا غهم له وه مهخۆن که کۆتایی ئەم چیرۆکه تان نه بیستوه، ئیوه نه وه تان له کۆتایی چیرۆکه که دا، ئەم که شتییه کۆتایی مه مو نهو چیرۆکه یه. نا گهر به یانی ئەم که شتییه نوqm بوو و په کیک له سه رنشینانی به مه له گه یشته وه سه ر نه رز ده توانیت له و شوینه وه ی من وه ستاوم خۆی ده ستپیکاته وه، من ئیستا ده توانم بوه ستم و هه ر په کیک له ئیوه درێژه به و حکایه ته بدات، به مه رجی ئەم چیرۆکه دوا جار له م که شتییه دا دوا بییت. ئەم که شتییه وێله ی ده ریا، ئەم که شتییه ی نه چاره نویسی دیاره و نه ئاراسته. نه و که شتییه ی نازانین له چ دورگه په ک و زه وییه ک دامانده گریت، تاکه کۆتایی هه مو ئەم چیرۆکه یه.

به هه رحال، هاو پێیان... ژیا نی سه ریاسی سو بده م له بازار دا به شیکی بازار و به شیکی گه مه کردن بوو، نه و ده بایه سه دان مندا ل له گه ل په کدا پێک خات، دوا جار نه نجومه نیکی چکۆ لانه یان دروست کرد... له و نه نجومه نه دا کۆمه لێک هاو پێی دلسۆزی دۆزییه وه کۆمه کیانده کرد. «ژینۆی مه خمه لی» و «ئاده م مه رجان» دوو دۆستی نزیکی ناو نه و نه نجومه نه بوون، له گه ل نه وه دا چه نده ها شه و ده بوونه پاسه وانی عه ره بانه کان. ژینۆی مه خمه لی ماسی ده فروشت، ئاده م مه رجان بللوری چرا. نه وان له سه ریاس ئارام تر و نه ناسراو تریوون، به لām له ئاشت کرد نه وه و پێک خستنی نیو عه ره بانه کاندایه سه ریاس به حیکمه تتر و هیوتر تر بوون. سه ریاس هه ندی جار له نا کاو له سروشتی خۆی ده رده چوو، ئاره زوویه کی سه یری شه پ و په لاماردانی تیا ده جو لا. نه و بیئا گای خۆی له زۆربه ی شه په کاندایه شداریده کرد، په کیک له کوشنده ترین جه نگه کان نه و شه په بوو که له نیوان دۆشا و فروش و پا که تفرو شه کاندایه پویدا و گه یشته به کاره یێانی ده مانچه، کاتی که سیان له پا که تفرو شه کان په کیک له نه یاره کانی خویان به سی گولا

لە ئاودەستی مزگەوتییکی ناو بازاردا کوشت. ئەو ئیوارە یە شەپ لە نێوان ھێزە جیاوازه کاندایە کلکەیی قەیسەرییەکانە وە تا لای نوڤلەفروشه کانی بەرخەستەخانە کە بلۆبوو وە، لەو شەپە گەرمانەدا کە ئیدی کەس بیری لای ھێوری وە قەل نەبوو، سەریاسی سووچدەمیش بە تەرازوو، شیشی قەپان، گوریسی قولاپدار شەپیدە کرد. ھەموو جارێک کیلۆکانی دەگرت بە دەستی یە و کوێزانە بە سەر سەری شەپکەرەکاندا ھاوایدەدا. پۆژیک لەو شەپانەدا بە دەمی چەمچەکی گەچکاری شوختییکی قولیان کردە پوووتی.

لە ساتیکدا ھیشتا شەپ گەرم بوو ژینۆی مەخمەلی سەریاسی لە سەر دوو بلۆک دانای، پەپۆ لە دواي پەپۆ دە یخستە سەر برینەکی، نا لە وکاتەدا خوشکە سپییەکان وەک نیشتنەوی لە ناکاوی دوو فریشتە، وەک نیشتنەوی کوتوپری دوو پەری لە ئاسمانە وە لە بەردە میاندا دابەزین. دەرکەوتنی شادەریای سپی و لاو لای سپی بە جۆریک سەیر و کتوپربوو، چیرۆکی بومەلەرزەکانی ھێنایە وە یاد... وەک ئەوی سەعاتییکی نەینی لە ناو وە وەختی ئەو برینەیان پێبلێت، ھەردووکیان پاستە و خۆ بە چەند دەقیقە یەک دواي زامداربوونی گەیشتنە لای سەریاسی سووچدەم. ژینۆی مەخمەلی پەیتا پەیتا دەرمانییکی سووری دەخستە سەر برینەکی و دە یگوت "دوینی شەو ئەم برینەم لە خەمدا بینی، لە دەموچاوی تۆدا نەبوو، لە سەر دەستی راستی خۆم بوو". سەریاسی سووچدەم کە نەیدەتوانی پێیکە نیت دە یگوت "سەخیرین برینی دونیایە، تا پیر دەبم شویتەکی بە دەموچاومە وە دە بییت، وەک نیشانە ی ئەم پۆژە ناخۆشە... ئەم پۆژە ی مەیمون گویی کرد بە دەموچاومدا".

ئەو ئیوارە یە کە شەپ بازارپی بە ھەمووان چۆلکرد، دیمەنێکی ترسناکی دواي خۆی جێھێشتبوو. شەقام و کوچەکان پڕبوون لە عەرەبانە ی شکا، لە سەبەتە و نایلۆن و سنوکی ھەلپژاوی میو، لە ئارد و دۆشاوی تیکە لاویو،

له خویتی پلێشانهوهی مریشک و کۆتر و مراوی، له کهرویشکی بهره لای ناو سلق و سپیناگی پۆکراو بۆ سهه شوستهکان. له هه ندی مندالی گریاو له پشت ده رابه کانه وه. به لام ده رکه وتنی خوشکه سپیه کان، دیمه نیکی دیکه ی به خشی به و خه رابات، وهک دوو په ریزاده به سهه گۆره پانی جهنگیکدا بپوانن، له شویتی خویانه وه سهیری نه و کاولکاریه یان ده کرد. نه و ئیواره یه له تاکسییه کدا سه ریاسی سو بچه میان برد بۆ بیمارستان، له وئ کچه پزیشکی گه نچ به خوی و چاویلکه یه کی ساف و برقه داره وه برینه که ی بۆ دووریه وه. تا ته واو بوو به کوردیه کی شکاو لیده پرسى «بۆ عه ره بانه کان واکردن... بۆ خه لک فه قیر شه پرکردن... پینچ ته قه ل جرح تۆ خیا له کردومه... سى حه فته به عد تۆ لاغ سه لیم ده بیئت». نه و ئیواره یه که خوشکه سپیه کان له گه ل سه ریاسدا هاتنه ده رى، بۆ یه که مجار، هه ردوکیان ده ستیان خسته ناو ده ستی و پێیانگوت «ئیمه خوشکی تۆین... له مپۆوه تا هه تاهه تایه تۆ برای ئیمه یه، ئیتر خۆت پابه ئینه... برا که گیروگرتی هه بوو ده چیت بۆ کوئ؟ ده چیت بۆ لای خوشکه کانی. تۆش ده بیئت بیئت بۆ لای ئیمه...». پینستر سه ریاس خه وی به پۆژی ئاوه ها سهیره وه نه بینبوو. نه و به هه تیوی ته واوه تی خوی پاهاتبوو، دیاره سه ریاسیش پۆژیک له پۆژان پرسىویتی بۆ دایکم نییه، باوکم له کوئیه، گه ر خوشکم هیه ناویان چیه، گه ر برام هیه بۆ نایانبینم؟ به لام نه گه یشتوته هه یج. نه و دوا جار ده که ویت به سهه ته لیسمیکدا که بۆی چاره نا کریت، هه مان نه و ته لیسمه ی منیش که وتمه ناوی و تا نه مپۆ به ته واوه تی بۆم چاره نا کریت. یه کئ له و مه رجانیه خوشکه سپیه کان بۆ سه ریاسیان دانا، مه رجی خوشکایه تی بوو، نه وان نه و شه وه بهر له وه ی سه ریاسی سو بچه دم به نه وه بۆ مالى پێیانگوت مه رجی نه م هاو پێیه تییه یان نه وه یه که له سنووری هه تاهه تایى خۆیدا به مینتیه وه، پێیانگوت نه وان له و کچانه نین سه ره تا به کوپان ده لێ

ئێوه وه‌ک برامان وان و له‌ناویشه‌وه، له‌دڵ و له‌ناره‌زووه‌کانیاندا خولیاى تر په‌روه‌رده‌ده‌که‌ن، پێیاندە‌لێن ئێوه کاکمان و شه‌ویش له‌ناو جی‌گادا خه‌یاڵی ماچ و پاموسان و هه‌موو شته‌کانی تر ده‌که‌ن. ئه‌وان دوو که‌سن سوێند و مه‌رج مانایه‌کی له‌لایه‌ن هه‌یه، قسه‌ شه‌ره‌فیکی هه‌یه له‌ سه‌روو هه‌ر شه‌ره‌فیکی تره‌وه، هه‌رگیزیش غه‌در قبولناکه‌ن. ئه‌و شه‌وه به‌نجی برینه‌که ته‌واو سه‌ریاسی به‌رنه‌دابوو، که هه‌ناسه‌شی ده‌دا بۆنی ده‌رمانه‌کانی بیمارستانی لێده‌هات، سیبهری شه‌په‌کانی ئێواره‌ش هه‌شتا له‌چاویدا ده‌هاتن و ده‌چوون. له‌کوچه‌یه‌کی تۆزای باشووری شار، دوو مانگ دواى مردنی محمه‌دی دڵشوشه، سه‌ریاسی سوێجده‌م که دلتیام هه‌میشه ویستوویتی خێزانیکی هه‌بیت، به‌ماندوویتی پۆژیکی پڕ له‌جه‌نگ و جه‌فه‌نگه‌وه، به‌ خوشکه‌کان ده‌لێت "له‌سه‌ریاسی سوێجده‌م مه‌ترسن، ژيانم به‌شی ئه‌وه ناکات که‌س زویریکه‌م". ئه‌و شه‌وه که یه‌که‌م شه‌وی سه‌ریاسی سوێجده‌مه له‌گه‌ڵ خوشکه‌کاندا، تا شه‌و دره‌نگ خوشکه‌ سپیه‌کان گۆرانى بۆده‌لێن، له‌به‌رچاویدا قزیاندە‌که‌نه‌وه و ده‌یبه‌ستن، زووزوو ئاوی بۆده‌هێنن، ده‌ستده‌خه‌نه سه‌رناوچاوانی، کاتی حه‌به‌کانی بیرده‌خه‌نه‌وه، گۆره‌وییه‌کانی بۆده‌شۆن، سه‌ریاس به‌دونیاى ئه‌و کچانه سه‌رسامه. ئه‌و هه‌میشه وا خه‌یاڵی کردبوو که دونیاى ناسکی کچان خوشترین ژیاى ناو ژیانه‌کانه.

پێکه‌وتنیک بوو له‌سه‌ر داد و دادپه‌روه‌ری دروستبوو، دوو خوشکی ته‌نیا کوڕپێکیان ده‌کرده‌ برا که که‌سی نییه. ئه‌و شه‌وه دره‌نگ وه‌خت شاده‌ریای سپی و لا‌واو نه‌ینی گه‌وره‌ی ژیا‌نیان به‌سه‌ریاس گووت، ئه‌وان تا هه‌تا هه‌تایه‌ شووناکه‌ن، قزیان نابێن، بێهه‌تر گۆرانى نالێن، له‌سپیش به‌لا‌وه‌ په‌نگی تر ناپۆشن. هه‌ر ئه‌و شه‌وه هه‌ر سێکیان په‌یمانێکی تریان نوسی و به‌خوێنى خۆیان مۆریانکرد، په‌یمانی ئه‌وه‌ی سه‌ریاس بۆ هه‌تاهه‌تایه‌ برائى ئه‌وانه و جگه‌ له‌و هه‌یج که‌سیکی دی تا مردن

نابیته برایان. ئەو پەیمانە ناسکە ی که شادەریای سپی بەختی خۆی
 نوسیویەتی و سێ پەنجە ی قشتیلە و چکۆلانە لە خوارەو پرا مۆریانکردووە،
 ئێستاکیشت لە ژێر هەمان هەناردایە، تا هەتا هەتایە لەو یاشدا دەمێنێتەو.
 کاتیکی لاوازی سپی پێیگوت با بڕۆین و ئەو پەیمانە بخەین ژێر
 دار هەنارەکەو، سەریاس کەمێک سەرسام تەماشای هەردووکیانی کرد.
 پیشتر لە شەویکی دیکەدا پەیمانێکی دیکە ی لە ژێر هەناریکی دیکەدا
 شارەدبوو، هەناریک لەو سەری دنیا... هەناریک بێئەندازە لەو هەنارە
 دەچوو کە لەو حەوشەیدا پووابوو، ئەمە درەختی ئاوتنەیی هەمان ئەو
 هەنارەبوو، کە سالا ئێک لەو وەبەر بەریەیانێکی سپی ئەو ناوی نابوو
 «دواوەمین هەناری دنیا». نا هێشتا کاتی ئەو نەهاتووە باسی ئەو
 پەیمانە ی تەرتان بۆیکەم، بەلام دەتوانم سەرسامی مندالیکتان بۆ بگێڕمەو
 کە بەر لەو شەو پەیمانێکی تری بەخوێنی خۆی مۆرکردبوو. سەریاس
 نەیدەزانی چۆن سەیری دووبارەبوونەو ی ئەو پێکەوتە سەیرانە بکات. بۆ
 دەبیست ژیا ی ئەو بە هاورێکانییەو بە پەیمانێکی نەینی بێستریتەو؟
 بۆ دەبیست دوو خوشک بناسیت ئەوانیش بەعەدیکی خوێنی دڵ پێکەو
 بەستراون؟ بۆ دەبیست لەم شەو تاریکەدا بێتە دەری و پەیمانێکی دی
 بێستیت، کە تا هەتا هەتایە ئەو بە دوو کچەو دەبەستیت کە هێشتا
 نایانناسیت؟ بۆ لەو جەنگە لە ترسناکە ی دنیا دا مژۆف پێویستی
 بەم سوێندە قوول و تاریکانە هەیە؟ دەلێم قوول، چونکە جۆرە
 پەیمانێکە خاوەنەکانی لێدەرناچن، تاریک چونکە هەمیشە شتگەلیک
 لەو پەیمانانەدا هەیە بەنادیاری دەمێننەو، شتگەلیک پەیوەندی بەدۆخە
 زۆر نەپێنێهەکانی مژۆفەو هەیە. ئەو شەو سەریاسی سوێندەم هێچی
 دەریارە ی پەیمانی یەکەمی خۆی نەدرکەند، بەلام تێگەشت مژۆف بۆ
 ئەو ی بڕوا بەبرای مژۆفی بکات، پێویستی بەکۆمەلێک عەهد و پەیمانی
 نوسراو هەیە. کە ئێستا لەو شەو دەروانم پێموایە جۆرە هەوایەکی

ھەلسەفی لە پەییوەندی ئەو مەن مەندالەدا ھەبوو، ئەو شەوێ تا درەنگ بیریان لەو پەفتارە سەیر و خۆپرسکەیی خۆیان کردووە " بۆ دەبیست مەرف خۆی بە پەیمانیکەو ھەستەتەو؟ ". ئیستا دروست نازانم لەو شەوێدا چییان باسکردووە، بەلام دەزانم ئەوان لە پۆزگاری درۆکاندا دەژیان، پۆزگاریک کەس لە سویندی ئەوی تر دڵنیا ھەبوو، دواتر خوشکە سپییەکان بە منیان گووت ئەوان دژ بە پەشیمانی و لاوازییەک لە کاراکتەری خۆیاندا کاریاندا کرد، بەلام پێموایە ئەو پەشیمانی و لاوازییە بە شیک بوو لە کاراکتەری ھەموو ئەو سەردەمە، مەرف دەبۆیە بۆ مەرفی بگریست و بە شتیک بیبەستەتەو، خۆی بگریست و بە شتیک پکێفبکات. ئەو شەو کە خوشکە سپییەکان و سەریاس ئەو پەیمانەیان خستە قوتوییەکەو و ناشتیان، لە ناو ھەوێ خۆیاندا ھێزێکی نادیریان دەستەمۆدە کرد، ئەگەری خیانەتیکیان لە خۆیاندا دەخنکاند.

کە سەریاس بۆ بەیانی چاوی کردووە، بووبوو ھاوھەستی شوختی چەمچەییکی گەچکاری و دوو خوشکی سپی سپی.

کە گەپایەو بۆ بازارێ ژینۆی مەخمەلی و ئادەم مەرجان چاوەروانی چیرۆکی تریان دەکرد، خۆتان ھەنتازیای ھەرزەکاری شازدە و ھەژدە ساڵ دەناسن، ئەوێ ھەمیشە ھەون دەبینن دوو ئافرەت بیانفرێت و شەویک تا بەیانی بیانگەوزێت و ھەموو یارییە خەیاڵییەکانی ناو سەری خۆیان لەگەڵدا بکات، چ پیاویک ھەبێ خەوی بەو ھەوێ نەبینیبێت شەویک ژنێک بیبات و تیا بپاریتەو لەگەڵدا بخوێت. ھەردوو ئەو دوو گەنجە شەرمەن و خۆشروو و بە ھەیاوە کە لە دۆنیای ھەربانەکاندا یالقبووبوون خالی نەبوون لەو خەیاڵە سەیرانە، ھەردووکیان پێیان وابوو دوو فریشتەیی سپی ھاتوون و سەریاسیان فراندووە و تا بەیانی شەمزانویانە. بەلام ئەو یەکەمین جار بوو سەریاس بەوجۆرە بیر لە شەرف بکاتەو، ئەو پۆزە کێردی ماسی چاگردنەکەیی ژینۆی مەخمەلی ھەلگرت و بە ھەموو پۆلەکە

و لینجاو و زوخاوی سەریه‌وه بەرامبەر لووتی دوو هاوێکە ی پاریگرت و گووتی "ئەوێ بەیەک حەرف قسە بە لاولاو و شادەریا بڵێت دەیکوژم، ئەوێ دواوەمین سەعاتی ژیاانی دەبێت، یەعنی وەک سەگ داڵدەپاچم... ئەوان خوشکی من".

تا ئێوارە ی مردنی کەس باوەری بەخوشکایەتی سەریاس و کێژەسپییه‌کان نەکرد، بەلام لەهەمان ئەو ساتەدا کە سەریاس لەسەر پانی ژینۆ خۆینی دەهێنایەو، کاتێک سەدان عەرەبانچی هاوێ و دۆست لەسەر سەری دەگریان، گووتی "بمبەن بۆ مالی خوشکەکانم... بمبەن بۆ لای خوشکە سپییه‌کانم، دەمەوێت لەوێ بمرم...". تەنیا لەو دەقیقەدا هاوێکانی باوەریان بەو هێنا کە چ پەیمانێکی پاک و شەریفانە لەنێوان ئەو و خوشکە سپییه‌کاندا هەبێ.

بەر لەوێ ئەمشەو مالاوایتان لێکەم و بخەوم، حەزەدەکەم سەرەتایەکتان دەریارە ی ئەو شتانه پێبێم کە دواتر شوێنێکی گەریان لەم چیرۆکەدا هەبێ. شتێک نابێت لەیادی بکەن. لەو ماوەدا لاولای سپی و شادەریا هەموو هەفتەیەک دەچوون بۆ سەر گۆپی محەمەدی دڵشوشە و لەوێ گۆرانیاان دەگووت. هەر لەهەمانکاتیشدا سڵیمانی مەزن ئەو پیاوێ شاخاوییه‌ی ریش و غەمگینە کە مووڕەشەکانی لەتیسکی ژااکاوی نازەلێکی نەخۆش دەچوون، هەفتانە بە ماندوێتییه‌کی زۆرەو دەهات بۆ سەر گۆپی کوڕەکە ی. ئێوارە یەک سڵیمانی مەزن هەردوو خوشکە سپییه‌کە و دایکیانی لەمالی خۆیدا داوێتی خواردنێکی ئێوارەکرد. مالی بەرپرستیکی گەورە ی دوا ی پاپەڕین، بەلام بەپۆحیکی غەمگین و ناپارزێبەو. کەمبوون ئەو بەرپرسانە ی دوا ی پاپەڕین پۆحیکی غەمگینان هەبوو، سڵیمانی یەکێک بو لەو پۆحەدەگەن و غەمگینانە. لەگەڵ ئەوەشدا ژیاانی وەک ژیاانی هەموو سیاسییەکانی دوا ی شوێش، رەنگ و بۆیەکی پاشایانە ی پێوێبوو، شەوان مەجلیسی پرپوو لەو پیاوانە ی دنیایانە ی

به پێوه دهبرد، به لām ههستیده کرد پۆژ دواى پۆژ ئاره زووى بۆ ته نيايى گه وهر تر ده بێت. له دواى مردنى دايكى محهمەدى دلشوشه بېرى له ژنهيان نه کردبووه، ئه و يه کيک بوو له وانهى به بێ ژنى خۆى پاهاتبوو. ئه و ئیواره يه که ئه و دوو کچه نهشميله يه ي له سه ر ميژى نانخواردنه کهى خۆى بينى، که قژيان له پشستی کورسييه کانه وه وهک دوو فهرشى رهش به سه ر هۆرته فارسىيه کاندایا لۆبوو بووه، ههستى به زولمێكى گه وهرى ژيان کرد، ئه و هه موو ته مه نى له نێوان پاسه وانه کانى خۆى و بۆنى هه ناسه و عاره قى سياسىيه کان و جانتای نه ئىنى و پلانه کانى کوشتن و نامه نو سيندا بۆ حيزب بردبووه سه ر.

ئه و وهک هاو پێکانى نه بوو، پريژيک مه عشوقه ي هه بێت، هه ر وهک جارانى خۆى بوو، پياوێكى کيوى، به لām له ناو ديکۆريکى تازه دا.

خوشکه سپييه کان کاتيک داوه تى سلێمانى گه وهر يان قبو لکرد، هه زيانده کرد شتى زياتر ده رياره ي محهمەدى دلشوشه بزائن، به لām ئه و پۆژه به هه ناريکى شوشه وه گه رانه وه، هه ناريک دواى مردنى محهمەدى دلشوشه نه ناسيک دابوويه ده ست سلێمانى باوکی. هه ناريک تاقه شتيک بوو له دنيایا شوشه ييه کهى محهمەدا نه شکابوو، له به ر ئه وهى له قوولايى ئه و هه ناره دا نه ئينييه ک خه وتبوو محهمەدى دلشوشه بۆى نه کرابووه وه، ئه و هه ناره نه بوو بوو به به شيک له دنيایا شوشه ييه کهى ئه و، له به ر ئه وه له ده ره وهى ياساکانى ژيانى ئه ودا، له ده ره وهى هه ره سى دنيایى ئه ودا تاکه شتيکى ساغ بوو له شوێنى خۆى مابێته وه. که خوشکه سپييه کان ئه و هه ناره يان هێنايه وه بۆ مالى، ته و او ئه و قسه يه ي محهمەدى دلشوشه يان له ياد کردبوو که له ئیواره ي تۆفانه که دا هات و گووتى «ئه وه هه نارى من نييه، به لکو هه نارى نه ئينييه کانه». تا ئه و پۆژه ي سه ريا سى سو بده م هات و ئه و هه ناره شوشه يه ي له ناو دۆلابى کتيبه کانى لا و لا ودا

بینی و هاواریکرد "خوای عه‌رزو عاسمان چی ده‌بینم، نه‌وه هه‌ناره شوشه‌که‌ی منه". ته‌نیا له‌و ساته‌دا نه‌و دوو خوشکه نه‌و پسته کورت و سه‌یر و ئالۆزه‌ی محمه‌دی دلشوشه‌یان هاته‌وه‌یاد. نه‌وه‌نه‌و ساته‌بوو که بۆ په‌که‌مجار له‌سه‌ریاسی سو‌بده‌میان پرسسی "تۆ محمه‌دی دلشوشه‌ چون ده‌ناسیت؟ نه‌ئینی په‌یوه‌ندی تۆ و نه‌و چیه‌؟... که‌ر نه‌مه‌ هه‌ناری تۆیه‌ بۆ به‌ تۆ نییه‌؟ که‌ر نه‌مه‌ هه‌ناری نه‌و نه‌بوو چیده‌کرد لای نه‌و؟". ئاوه‌ها خوشکه‌ سه‌پیه‌کان هاتنه‌ ناو چیرۆکه‌ قسول و ئالۆزه‌کانی سه‌ریاسی سو‌بده‌مه‌وه‌ . بیته‌وه‌ی بزانه‌ که‌ سه‌ریاسیک و سه‌ریاسیک و سه‌ریاسیکی دیش له‌دونیادا هه‌یه‌ .

نەمشەو کاتى ئەو ھاتوو ھەتتا ئېلىم سەرياسى سوبىدەم و مەمەدى
دەشوشە چۆن يەكتريان ناسى.

لەو شەو ھەدا كە ھەموو شار و گوندېكى باكورى بيايان، ھاتنە دەروە
و بەرەو چياكان ھەلھاتن و لەسەر سنوورى ولاتەكانى دى گۆبونەو،
سەرياسى سوبىدەم تەمەنى يانزەسالى بوو. ئەو شەو سەرياس لەھەر
كەسىكى دىكەى دونيا خەيالى پاچەتتريو، لەدواى پاپەرين و بەر لە
شكستى گەورەى ھىزەكانى خەلك و گەرانەو ھى تانك و زىپۆشەكانى
گاردى كۆمارى، سەرياس ماو ھەيكى سەير ژيابوو، ئەو ماو ھەيك بوو
لەھەتيوخانەيەك دەژيا كە دەولەت پارەى بۆ سەرفەدەكرد. ئەو چەند
ھەفتەيەى دەولەت نەما، خەزەنەكان فەرھودەكران، قاسەكان شكستريان،
خۆى و ھاوپى ھەتيو ھەتيو ھەتيو ھەتيو ھەتيو ھەتيو ھەتيو ھەتيو ھەتيو
شوراكان، لەبەر مزگەوتەكاندا سوالى نانيان دەكرد. ئەو شەو ھەش كە
پاپەرين شكستريەتا، سەرياس غەمى ھىچ كەسىكى نەبوو، ئەو بىكەستري
كەسى دونيا بوو، ھەتا ھاوپىكانىشى ئەوانەى لە مەيتەم ناسىبونى لەو
سە ھەفتەيەدا بەجۆرىك پەرشوبلاوبووبونەو ھەوالى كەسيانى نەدەزانی،
پەنگە ئەو شەو تاكە مۆفەتيك بوويەت كەسىكى خۆى و نەكردبەت،
خەيالى لای ئادەمىيەك نەبوويەت، ھەروەھا بەپىچەوانەشەو كەسىك
نەبوويەت بىر لەسەرياس بگاتەو. لەو شەو ترسناكانەدا كە ئينسان

هه‌موو دڵی ده‌بیته په‌رۆشی بۆ هاوێی و دۆست و که‌سه‌کانی، له‌ناو سه‌دان سه‌دان هه‌زار پۆله‌به‌ردا که به‌چیاو هه‌ردو نشیواندا ده‌رۆشتن و باران لییده‌دان هیچ که‌سیک نه‌بوو بێر له‌سه‌ریاسی سوێجده‌م بکاته‌وه .
من ئیستا نه‌و منداله‌ چکۆله‌ په‌شتاله‌ نه‌ناسراوه‌ ده‌هینمه‌ پێشچاری خۆم، به‌خۆی و هه‌تاریکی شوشه‌و تویشووێه‌ک نان و زه‌ره‌فیک خورماوه‌، به‌ژێر باراندا ده‌پوات و بۆ یه‌که‌مجار هه‌ست به‌گه‌وره‌یی بێکه‌سییه‌کانی خۆی ده‌کات. به‌لام شادیشه‌ به‌وه‌ی نه‌وشه‌و وه‌ک مندالانی تر دایکیکی نییه‌ و نییسات، باوکیکی نییه‌ به‌دوایدا و ئێلێت، ده‌توانیت به‌خه‌یالیکی ئاسوده‌ تا نه‌و سه‌ری گه‌ردون به‌پوات و بگه‌رێته‌وه .

به‌درێژایی شه‌و بارانده‌باریت، نه‌و له‌ سه‌ره‌تای هه‌موو پێگایه‌کی تازه‌دا ده‌وه‌ستیت، له‌مه‌قسه‌د و ئا‌راسته‌ی پێگاکان ده‌پرسیت، شتیک له‌ دونیای نه‌و گونده‌ خاپوورانه‌ی تیاياندا گه‌وره‌بووه‌ هێشتا له‌خه‌یالیایه‌تی. ده‌پوات و ته‌ماشای نه‌و هه‌زاران خێزانه‌ ده‌کات که له‌لۆری و پیکاب و ماشینی بچوکدا ته‌لفزیۆن و یه‌خچال و ئازوقه‌ و قاپ و قاچاغه‌کانیان هێناوه‌، سه‌یری نه‌و منداله‌ پێخاوسانه‌ ده‌کات که به‌قه‌راغ پێگاکاندا ده‌پۆن و هه‌ندیجار مینیان پیاده‌ته‌قێته‌وه‌، سه‌یری نه‌و ژنه‌ پیرانه‌ ده‌کات به‌ سه‌ری پووت له‌ ژێرباراندا ده‌گرین و له‌خودا توپه‌ده‌بن. نه‌و دایک و کچانه‌ ده‌بینیت که یه‌کدی ونده‌که‌ن و یه‌کدی ده‌دۆزنه‌وه‌، نه‌و پیره‌مێردانه‌ی له‌سه‌ر به‌رده‌کان داده‌نیشن و ده‌مرن.

له‌و شه‌وه‌دا مێردمندالێکی دیکه‌ش که هه‌ر له‌ته‌مه‌نی سه‌ریاسدایه‌ له‌شه‌قامێکی دیکه‌وه‌ دیت، له‌دایک و باوکی ونده‌بیت، کۆمه‌لێک کلێل و مه‌دالیای به‌ده‌سته‌وه‌یه‌، به‌ژێر باراندا ده‌پوات و یاری به‌مه‌دالیاکانی ده‌کات، کلێله‌کانی هه‌لده‌دا و ده‌یانگرێته‌وه‌ و گۆرانی ده‌لێت. بێباکه‌ له‌وه‌ی دایک و باوکی و نه‌کردووه‌، خۆشحاله‌ له‌وه‌ی به‌ته‌نیايه‌، نه‌ نانی پێیه‌ و نه‌ پاره‌، به‌لام دلیکی شادو ساف و شوشه‌یی پێیه‌، نه‌و منداله‌

كەس نىيە جگە لە دۆستى دۆيرىن و قارەمانى يەكەمى چىرۆكەكەمان
 «مەمەدى دۆشوشە». مەمەدى دۆشوشە تاكە مندالۆكە لەو تەمەنەدا
 دەپوات و گۆرانى دەلۆيت و بەدەورى خۆيدا دەسۆپتەو. ئەو شەو
 شەوى بەختيارىيەكانى مەمەدى دۆشوشە، كە خەلكى لەدەرەووى مال
 و لەدەرەووى نىشتەجى نەيتىيەكانى خۆياندا تەماشادەكات و خۆشحالە
 بەووى «قوونى دۇنيا» دەبينۆت.

وارپەدەكەوۆت مۆردەندالۆكى كۆپرىش كە بەتەمەن وەك سەرياسى
 سوبىدەم و مەمەدى دۆشوشەوايە، لەو تاريكىي و بارانەدا بوەستۆت.
 كۆپرىك كەس نازانۆت لەكوپۆ ھاتو، چۆن گەيشتۆت ئەو ناوەپاستى
 پىنگايە، چى لەويادا پايگرتو؟ كۆپرىك لەزۆر باراندا وەستاو و
 ھاواردەكات و دەلۆيت «كۆ كۆمەكەدەكات، كۆ دەستم دەگريۆت و
 لەگەلمدا دۆت... كۆ دواى من دەكەوۆت... كۆ دەيەوۆت پزگارمبكات و
 پزگاريەكەم... كۆ دەيەوۆت چاوم بداتى و چاوى بدەمى... كۆ پۆشنايم
 دەداتى تا پۆشنايى بدەمى...». ئەو كۆپرە «نەدىمى شازادە» يە كە بە
 پىچەوانەى ناوەكەيەو ھەژارتىن كۆپرى دۇنيايە. ھەزاران كەس بەتەكيدا
 تىدەپەن و كەسيك ناوەستۆت گۆيى لۆيگريۆت و يارمەتيبەدات. ئەو لەو
 قەراغ پىنگايەدا دەگري و تورەدەبۆت، بەخەلك دەلۆيت «ئۆو مەللەتۆكن
 لە سەگ... ئۆو گوى سەر ئەم ئەرزەن... ئۆو تايەفەيەكن لە خەلكى
 ھيز و ترستۆك». نەدىمى شازادە كە لە ناو گەداو سۆلكەرەكاندا
 گەرەبوو، ھەموو جەنۆو پيسەكانى دۇنيای دەزانى... ئەو شەو
 تۆزىك دەپارايەو و تۆزىك جەنۆيدەدا. جگە لە شەپۆلۆك ھىچى دىكەى
 لەبەردا نەبوو، بەتانيەكى تەپى دابوو بەسەر سەريداو ھاواريدەكرد
 «ئەووى يارمەتيبەدات، دەرگای پووناكى لۆدەكرۆتەو... ئەووى دەرگای
 پووناكى لۆكرايەو چارەنوسى خۆى دەبينۆت... ئەووى چارەنوسى خۆى
 بىبينۆت دەتوانۆت خۆى لەبەلا و موسىبەت لادەت » ئەو قسانە كە لەگەل

پوخسار و دەنگی منداڵانە ی ئەودا نەدەگونجا، پرستەگەلیک بوون لەزاری
 ھاوێی سواڵکەرەکانییەو فیروبوو. لەناو ھەموو ئەو ھەزاران کەسدا
 دوو کەسی تەنیا، دوو کەس کە ئەوانیش نەیان دەزانی لە چ پێگایە کەو
 ھاتوون و بۆ کوێ. دەچن دەووستن و کوێ لە ھاوارەکانی ئەو میژمنداڵ
 کوێر و لاواژە دەگرن کە لە ژێر لێزمە ی بارانەکاندا، بێئەوێ گۆییداتە ھیچ
 بەردەوام دەلێت «یارمەتی کوێریک بەدەن بگاتە جێی مەقسەد، یەکیکتان
 پێگای خۆی بگۆڕیت و دەستمبگریت، خودا تا ھەتا ھەتایە ئەجری ئەو
 چاکەییە دەزانیت، ئەوێ بێت بە دەلێلی داماو، خودا لە پۆژی قیامەتدا
 دەبێت بە دەلێلی...». ئەو دوو کەسێ دی ئەو دوو قەلەندەرە چکولانە
 سەریاسی سوبخەم و مەمەدی دڵشوشەبوون کە وەک ئەوێ سەعاتیکی
 میقاتکراو لە سەر ناو مییدی گۆیان بکاتەو، لە یەکیکتادا دەگەن بەردەم
 نەدیمی شازادە.

ئاو ھا سەریاسی سوبخەم و مەمەدی دڵشوشە لە شەوێکی باراندا،
 لە ژێر لێزمە یەکی بەخوێدا لە نابەینی سەدان لۆری و ماشینی پەکەوتودا،
 لە ھاوارەواری ھەزاران ژن و کچدا، لە قیرە قیرە ی ئەو پیاوانەدا کە
 دەترسان پۆریان لێبێتەو و سوپا بگاتە سەریان، لە بەردەم کوێریکدا
 یەکتریان ناسی.

ئەو شەو نەدیمی شازادەش بەخۆی و ھاوارەکانییەو، لە شەوێکدا
 ھەقیقەت تا دوا ئەندازە خەیاڵی کوشتوو، تەکیان لێدەکات یارمەتی بەدەن
 تا بگاتە ژێر درەختیکی ھەنار لە سەر تۆپکی چیا یەکی نزیک، ھەناریک
 دەبێت لە ژێریدا بخوێت و چاوانی چاکبێتەو.

ئەگەر ئەو دوو کوێر پۆھیان پەنەبایە لە فەنتازیا، دوو منداڵ نەبوونایە
 حەزیان بۆ نەیتنی و سەریکشی لە ھەر شتێکی دی گەرەتر بێت، لە
 شەوێکی وادا کە پاستی ناشیرینترین ددانی خۆی لە جەستە ی مەووف
 گیردەکرد، نەدەکەوتنە گەپان بەدوای درەختیکی ئەفسانەیی، درەختیک

سه‌ریاسی سو‌بده‌م دواتر ناوی ده‌نیت «دواهمین هه‌ناری دوتیا».

له‌و شه‌وه‌دا که هه‌موو خه‌لک سه‌رقالی پزگارکردنی شته‌بچوکه‌کانی خۆیانن، سێ می‌ردمندال له‌ ژێر باراندا ده‌ستده‌که‌ن به‌گه‌پان له‌ دوی دره‌ختیکی نه‌فسانه‌یی. نه‌و مندال کۆیره‌ خۆی نه‌خشه‌یه‌کی دێرین و پوونی له‌ سه‌ردایه‌، به‌لام به‌سێ کۆمه‌کی چاوساغیک ناگاته‌ ژێر نه‌و دره‌خته‌. نه‌و شه‌وه‌ به‌ سه‌ریاسی سو‌بده‌م و محهمه‌دی دلشوشه‌ ده‌لێت «له‌م جیگایه‌وه‌ که ئێمه‌ تیا وه‌ستاوین، هه‌زار هه‌نگای دیکه‌ ده‌پۆین، له‌ویادا دوورپانی‌ک هه‌یه‌، یه‌کیکیان شه‌قامیکی قیرتاوه‌ و نه‌وی تریان پێگایه‌کی قو‌و و لیتیه‌، خه‌لکی هه‌موو به‌سه‌ر شه‌قامه‌ قیرتاوه‌که‌دا ده‌پۆن، ئێمه‌ لاپێگا‌که‌ ده‌گرین، دوی چوارسه‌د هه‌نگاو پێگا‌که‌ لیژده‌بیته‌وه‌ بۆ ناو چه‌میک، له‌ویوه‌ ده‌په‌پینه‌وه‌، نه‌و چه‌مه‌ به‌زستانانیش نارامه‌ و هه‌لناسیت، له‌ویوه‌ ده‌که‌وینه‌وه‌ پێگا‌ و دوی بیست ده‌قیقه‌ پۆیشتن ده‌گه‌ینه‌ ناو خه‌راباتی گوندیک که‌ ته‌نیا دار و په‌ردوه‌کانی ماون، له‌ویوه‌ به‌ناو گۆرستانیکی بچوکدا تیده‌په‌پین که‌ باوکم غه‌ریقی په‌حمه‌ت بیت له‌وێ نێژراوه‌، له‌ویادا فاتیحایه‌ک په‌وانه‌ده‌که‌ین و ده‌ستده‌که‌ینه‌وه‌ به‌پۆیشتن، له‌پشتی گۆرستانه‌که‌وه‌ چیا‌یه‌ک ده‌ستپیده‌کات که‌ ده‌بیت به‌سه‌ریدا سه‌رکه‌وین، واته‌ نا ده‌گه‌ینه‌ دوا لووتکه‌ی، له‌ویکانه‌ دره‌ختیک هه‌یه‌، دره‌ختیک ده‌بیت ئێستا گه‌وره‌بووبیت، گه‌ر دره‌خته‌که‌ له‌وێ بیت و گه‌وره‌بووبیت من له‌ژێردا ده‌خه‌وم و که‌ هه‌ستام چاوم چاکده‌بیته‌وه‌...».

به‌وجۆره‌سه‌ریاسی سو‌بده‌م و هاوپێکانی له‌و شه‌وی ترس و بارانه‌دا به‌ره‌و دۆزینه‌وه‌ی دواهمین هه‌ناری دوتیا که‌وتنه‌پێ.

دواهمین هه‌ناری دوتیا، هه‌ناریکی چکۆلانه‌یه‌ له‌ کۆتایی لووتکه‌یه‌کدا که‌ به‌ پێچه‌وانه‌ی تروپکی هه‌ر چیا‌یه‌کی تر، له‌سه‌ره‌وه‌را وه‌ک مه‌یدانیکی گه‌وره‌ی جریته‌بازی ته‌ختبۆته‌وه‌، له‌و ته‌ختاییه‌دا یه‌ک دره‌ختی چکۆلانه‌

نێژراوه، لە بن ئەو درەختەوێ چ شتێک نابینیت ئەستێرنەبێت. نەسیمی شازادە «باوکی نەدیمی شازادە». چوار سالی بەر لەو شەو، لە نیوە پۆی فینکی ھاوینێکی کوێستاندا، بۆ نەدیمی دەپوینیت. دواي چاندنی ئەو نەمامە «کە نەسیم دەلێت لە باغێکی سێحرییەوێ هێناوێتی». پۆزێک لە کاتی گەڕانیدا بە دواي گزۆگیای پزیشکییدا بۆ منداڵە کوێرەکە، دوو پیاوی دەوڵەت لە پراوکەرانێ مرۆف، لەوانە ی بە ئەندازە ی ئەو سەرانی دەیان هێنایەوێ پارەیان وەر دەگرت، نەسیم دەگرن و دەیکوژن، سەری لێ دەکەنەو، سمیلی بۆ هەڵ دەپاچن و لە تورە کە یەکی دەنێن و سەری بە نرخی سەری پاسدارێک دەفرۆشن. دواتر براکانی سەری نەسیمی شازادە بێگوێ بە لام بە ساغی بێنەوێ هێچی لێ هاتبێت، لە حەوشی پشتەوێ دائیرە یەکی بچوک و سووتاوی ئاسایشدا لە ناو سەدەها سەری دیکەدا دەدۆزنەو. سەریک دواي پاپەرین، دواي ماوێ یەکی درێژ لەو شەو ی نەدیمی شازادە و منداڵەکانی دی، بۆ دواوە مین هەناری دنیا دەگەڕان لە گەڵ لاشە کەدا یە کەدە گرتەوێ و پێکەوێ بە ئاسوودە یی دەچنە گۆرێکی تازەوێ.

ئەو شەو نەدیمی شازادە، کە دەچێتە سەر گۆرە کە ی باوکی گەرچی دەزانیت ئەو لاشە یە ی لەو یادا خەوتووێ جەستە یە کە بێسەر، لە گەڵ ئەو شەدا دواي خۆیندنی فاتحایە ک بە باوکی دەلێت «نەسیم، ئە گەرچی دەزانم تۆ سەرت نییە، بە لام دەزانم تۆ گویت لێم، چونکە دەزانم ئێنسان هەندێ جار بە بێ گویش دەتوانیت ببیستیت، وەک چۆن من زۆر جار بە بێ چا و دەتوانم ببینم... من ئیستا دێمەوێ و دەچمەوێ ژێر هەمان ئەو نەمامە ی تۆ چەند سالی لە مەوێر چاندت و گووتت کە گەرە بوویت وەرە ژێری و کەمێک بخەوێ و چاوە کانت بکەرەوێ دواتر دەتوانیت ببینیت... نەسیم ئە گەر درۆم لە گەڵدا بکەیت، ئێتر بروام پێتنامێتی... نابیت درۆم لە گەڵدا بکەیت، ئەو هەنارە ئیستا گەرە بوو، من دوو سالی دەمەوێت بێم و ناتوانم، چونکە تۆ ئەو نەمامەت لە شوێنە حەرامەکاندا پواندووی

ئاخ‌ر نه‌ده‌ک‌را له‌جینگایه‌ک‌دا بی‌روینیت بکه‌وێته ناو کێلگه‌و ئاوێکی ناساییه‌وه؟ نه‌ده‌ب‌وایه‌ حیسابی ئه‌وه‌بکه‌یت من کوێرم و ئاسان ناگه‌مه‌ بن ئه‌وه‌ه‌ناره‌...». سه‌ریاسی سوێجده‌م و مه‌مه‌دی د‌لش‌وشه‌ ئه‌وه‌شه‌وه‌ گوێیان له‌قه‌سه‌کانی نه‌دیمی شازاده‌ ده‌گ‌رت و قاقا پێده‌که‌نین، نه‌دییم بێته‌وه‌ی گوێداته‌ پێکه‌نینه‌که‌یان ده‌یگ‌ووت «من به‌کوێری له‌دایک‌بووم، خال و مامه‌کانم و سه‌والکه‌ره‌کان ده‌لێن ئه‌وه‌ی به‌کوێری له‌دایک‌بیت هیچ ده‌رباره‌ی بینین نازانیت، به‌لام من ده‌زانم وا نییه‌، من هه‌موو شتێک ده‌رباره‌ی بینین ده‌زانم، له‌به‌رئه‌وه‌ی کوێره‌کانیش خه‌و ده‌بینن، له‌خه‌ودا ئینسان به‌بێ چا‌و شت ده‌بینیت، به‌چاوێکی تر که‌ له‌ژووری ژووره‌وه‌یه‌، واته‌ له‌شوینێکی تردایه‌ له‌نا‌و سه‌ری ئینساندا که‌ جگه‌ له‌ خۆی که‌سی تر نایبینیت». ئه‌وه‌شه‌وه‌ نه‌دییم به‌پێگاوه‌ هه‌موو چیرۆکی خۆی گێڕایه‌وه‌، به‌سه‌رهاتی مندالێک به‌کوێری له‌دایک‌ بووه‌ و به‌رده‌وام بۆ پ‌ووناکی ده‌گری... مندالێک له‌ مندالیدا هێنده‌ گ‌ریاوه‌ باوکی ناچارکردوه‌ د‌نیا بۆ ده‌رمانیکی سیح‌ری ته‌ییکات و پ‌ش‌وو له‌خۆی ب‌پ‌رێت و شار به‌ شار و گ‌وند به‌ گ‌وند له‌کۆلیبکات و بجێته‌ سه‌ر پ‌زیشک و د‌اپ‌وساز و سیح‌ریاز و مه‌رقه‌ده‌کانی د‌نیا. نه‌دییم ده‌یگ‌ووت «هه‌موو ده‌رمانه‌کانی د‌نیا‌م تاقیک‌رده‌وه‌، هه‌موو ئه‌وه‌ مه‌ره‌مانه‌ی ئینسان در‌وستیانده‌کات ناومنه‌ته‌ سه‌ر دیدهم، چی پ‌ول و پ‌اره‌یه‌کم له‌ سه‌وال پ‌ه‌یداده‌کرد ده‌مدا به‌ده‌رمان... لێتانا‌شاره‌وه‌ هه‌سوودی به‌هه‌رکه‌س ده‌ب‌ه‌م چا‌وی هه‌بیت». نه‌دییم به‌تانییه‌که‌ی ده‌دا به‌سه‌رسه‌ریدا و ده‌یگ‌ووت «ئێمه‌ی کوێر پ‌ی‌ستمان زیاتر هه‌ست به‌باران و سه‌رماده‌کات، که‌ گووتیان ده‌بابه‌کان له‌قه‌راغ شازن، کاتم نه‌بوو بگه‌پێمه‌وه‌ و جلیکی ئه‌ست‌و‌ورتر له‌به‌ریکه‌م... بیست‌و‌ومه‌ ده‌لێن سوپا له‌گ‌ونده‌کانی سه‌ر پ‌ێگا، چا‌وی ساغه‌کانیان ده‌ره‌یناوه‌ و کوێره‌کانیان کوشت‌ووه‌... ئێ‌واره‌ له‌نا‌و کوێره‌کاندا خه‌به‌ر وا ب‌ل‌ا‌و‌ی‌وو که‌ کوێره‌کان ده‌کوژن... له‌به‌رئه‌وه‌ کاتم نه‌بوو بگه‌پێمه‌وه‌

و شتیکی گهرم له بهر کهم، یهک چۆغه م له بهر دابوو، هینده ته پوویوو له نیوهی پښگا فریما، له پښگا کوپیک شو به تانیپه ی هه لداپه سه سه رم و گووتی "کویره ی حیز، نه مشو له سه رما وهک سه گ ده ترقیبت، بپگره، من تاقه تی هه لگرتنی شو هه موو به تانیپه م نیپه، که له ئیران منت بینى بمده ره وه". سه ریاسی سو بده م و محمه دی دلشوشه پښتر که سیکیان نه بینى بوو هینده قسه بکات، شو بپوچان له چیرۆکی که وه ده چوو بۆ چیرۆکی تر. زوو زوو ده وه ستا و گۆچانه که ی ده دا به بهر دیکدا و به که ی له قوپی پښگا پاکده کرده وه. هیند قسه ی ده کرد ناگیان له پښگا نه بوو، هه ر چهند هه نگاوێک و نه دیم شتیکی نوپی ده گووت شاره زایی و ده ستبالیی خو ی له پښاسیدا به یانده کرد، جارێک ده یگووت "گه ر ئیستا تاریکی و باران بهیالیی ببینن ده بییته له نزیک مازوو مۆره وه بین، مازوویه کی عه جیبه ده لێن کاتی خو ی ده رمانیکیان لیدر وستکرده وه، مایه سیری شاهه نشا و شابانووی په پاندوه" یان ده یگووت "لیره به دواوه مله ی هه وران ده ستپیده کات، هه ر سال سێ جار هه ور دینه خوار ی و وهک پشتین له شاخ ده ئالیی... واده لێن، من دروست نازانم هه ور چۆنه و چۆن له شاخ ده ئالیی... ده بییته ئیستا له ئاست شو پشتینه ی ده بین".

مذالیک بوو هه موو حکایه تی پښگانانی له بهر بوو. به قسه کردن شو بۆشاییه ی پښ ده کرده وه که له بینینیدا دروست بوو.

هه وشه وه محمه دی دلشوشه و سه ریاسی سو بده م هینده ی قسه یان له گه ل نه دیمی شازاده دا کرد له نیوان خو یاندا شتیکی نه وتویان نه گووت. ده مه ویه یان گه یشتنه سه ر لووتکه یه کی ئیجگار بهرز، لووتکه یه ک له سه روو هه وره وه، وهک دوورگه یه ک له ناو ده ریایه کدا هه رچوار ده وریان شه پۆلانیکی زیوین بوو له هه ور، یه که مین تیشکی هه تاو له سه ره وه را دهیدا له وان و له و به حره بیمه وداو سپیبه که جوانترین شتیکی بوو تا ئه وکات

چاوی ئەو دوو منداڵە بێبێنیت. دۇنیا ھێندە ساف و سەپى و فێنک بوو، خۆر ھێندە گەرم و دلنەواز و خۆنپزۆین بوو، وەك ئەوەبوو منداڵان لە ئەستێرەپەكەو فرێبن بۆ سەر ئەستێرەپەكەى تر. دۇنیای غەمگینی ژێر ھەور چى لەو دۇنیا سەیر و بەرین و زیویەى سەر ئەو لووتكەپە نەدەچوو، كە گۆرەپانێكى گەورەى پووناكى بوو. شوێنێك بوو پێدەچوو بەردەكانى بەھوكمى ھاوسىیەتیپەكى ئەزەلى لەگەڵ ھەور و ئاسمان و ھەتاودا نەرمبووینتەو. پێدەچوو ئەو زەویپە خودا بۆ فریشتەكانى دروستكرديت تا لەسەفەرى نێوان زەوى و ئاسماندا بۆ وچان بەكاربێھێنن. ھێندەى بۆنى ئاسمانى لێدەھات، بۆنى زەوى لێنەدەھات. پێدەچوو لە مێژبیت ئینسانێك پێگای نەكەوتبیتە ئەوێكانە، پێدەچوو زەوى لەویادا كۆتاییبیت و مەلەكوت دەست پێبكات. بۆنێكى خودایى لەبەردەكان دەھات، بۆنێك لە بۆنى ھیچ جێگایەكى دیکە نەدەچوو، بۆنى بەرپەكەوتن و تێكەڵاوبوونێكى ناسك و بێئامان و بێكۆتایى زەوى لەگەڵ تریفە و ھەتاو و ھەوردا. نەدیعى شارزادە بەبۆندا نزیك و دورى خۆیانى لە لووتكەكە دیاریدەكرد. كە دەگەیشتنە ئەوێ ئەو نەیدەتوانى ئەو دەریا بەرین و ناكۆتایەى جوانى بێبێت، بەلام لەگەڵ یەكەم ھەنگاویاندا ھاواریكرد خۆپەتى ئەمە تاقانە بستى بەھەشتە لەسەر زەوى. ئەو چوار سال لەوەوبەر یەكجاری دى ھاتبوو سەر ئەو لووتكەپە و بۆنى ئەو لووتكەپەى لەیادنەكردبوو. لە ناوھەپاستى ئەو تروپكەدا درەختێكى چكۆلانە، دار ھەناریكى سەرسام پوابعوو. ئەو ئەو ساتەبوو كە سەریاسى سوپەدەم گووتى ”خوای گەورە سەیركەن، بێن و نەبێن ئەو دواھەمین ھەنارى دۇنیایە، ھیچ ھەناریكى تر نییە ئاوەھا بەرز لە شوێنێكى ئاوا دوردا، لە كۆتایى دۇنیادا پوابعیت“. بەلێ ئەو دواھەمین ھەنارى دۇنیا بوو، لەو لووتكەپەدا كە زەوى تەواو دەبوو و ئیقلیمە بەرین و ئەفسوناویپەكانى خودا دەستی پێدەكرد. جێگایەك بوو، لەویادا دۇنیای ئێمە تەواو دەبوو دۇنیایەكى تر دەستی پێدەكرد. شوێنێك

بوو ههستیکی بێهه‌ندازه سه‌یری به‌گۆتایی و ناگۆتاش تیا دروسته‌کردیت. ئه‌و هه‌ناره له‌سه‌ر تخووبی دوو مه‌مله‌که‌ت پوابوو، مه‌مله‌که‌تی حه‌قیقه‌ت و مه‌مله‌که‌تی خه‌یاڵ، عه‌ردی پاستی و ئاسمانی ئه‌فسانه.

له‌سێ منداڵ ده‌چوون له‌ حه‌قیقه‌تی تالی ئه‌و پۆژی شکسته پایانگه‌ربێت و پووین له‌زه‌مینکی ئه‌فسانه‌یی گه‌ربێت. سێ منداڵ که هه‌لزانانیا به‌و شاخه‌دا به‌ره‌و جیگایه‌کی به‌ربێتن له‌ ده‌ره‌وی هه‌قیقه‌تی ژیا. ئه‌و پۆژه نه‌دیمی شازاده له‌و به‌ره‌واوه‌دا که سیه‌ری هه‌موو وه‌رزه‌کانی له‌ خۆیدا تیکه‌لکه‌ردبوو، به‌ئومیدی ئه‌وه‌ی چاکبێته‌وه له‌ژێر دواه‌مین هه‌ناری دنیادا خه‌وت. سه‌ریاسی سوێده‌م و مه‌مه‌دی دڵشوشه له‌سه‌ر ئه‌و لووتکه‌یه به‌را به‌ره‌وای بێسنووری هه‌ور دانێشتن و هه‌ریه‌که‌یان چیرۆکی خۆی بوو ئه‌وی تر گێڕایه‌وه. له‌ویدا بوو یه‌که‌مه‌جار سه‌ریاسی سوێده‌م هه‌ناره‌شوشه‌که‌ی گه‌رفانی ده‌ره‌ینا و به‌مه‌مه‌دی دڵشوشه‌ی گووت له‌ منداڵیه‌وه ئه‌و هه‌ناره له‌گه‌لیایه‌تی، نازانیت چیه و مانای چیه، به‌لام شتیک له‌ساوایه‌وه فیه‌ری بووه ئه‌وه‌یه نابیت واز له‌و هه‌ناره به‌هێنیت، نابیت بیه‌وتین و جیه‌یه‌ن و فه‌رامۆشییەکات. هه‌ناریکی بێهه‌ندازه جوان، پوون، ده‌ره‌شاهه. ئه‌و به‌یانیه که تیشکی خۆر ده‌که‌وته سه‌ر ئه‌و شوشه‌یه شه‌به‌نگیکی چکۆله‌ی تیشکی له‌ده‌وری خۆی دروسته‌کرد، مه‌مه‌دی دڵشوشه به‌جۆریک ده‌ستی به‌ پووناکی هه‌ناره‌که سوورده‌بوو، وه‌ک ئه‌وه‌بوو ده‌ستی له‌خوێناوی بالنده‌یه‌کدا شتێت. له‌و ساته‌وه مه‌مه‌دی دڵشوشه مه‌راقیکی تیا دروسته‌بێت چیرۆکی ئه‌و هه‌ناره شوشه‌یه به‌دۆزێته‌وه. هێنده‌ی ئه‌و تۆپه‌ خه‌ر و ئه‌فسوناویه ده‌گه‌رت به‌ده‌ستییه‌وه، ده‌زانیت نه‌یه‌یه‌کی قوول و گه‌وره له‌ پشت ئه‌م هه‌ناره ده‌ستکرده‌وه‌یه. له‌ ساتیکدا که سه‌رسام ته‌ماشای ئه‌و ده‌ریا ئه‌فسانه‌یه‌ی هه‌ور ده‌کات، چاوی جارێک له‌سه‌ر جوڵه و گۆرانی به‌رز و نزمیه‌کانی ناو هه‌وره و جارێک له‌سه‌ر سیه‌ری ئه‌و هه‌ناره

شوشه‌یه‌یه، له‌ویادا به‌سه‌ریاسی سو‌بجده‌م ده‌لێت «گه‌ر نه‌م‌رم، نه‌ینی
ئهم هه‌ناره ده‌دۆزمه‌وه».

ئهو پۆژه له‌کاتی‌کدا له‌سه‌ر زه‌وی باران ده‌باری‌ت و سه‌دان هه‌زار په‌وه‌که‌ر
به‌رێگا‌وبانه‌کانی دونه‌یا‌یه‌کی پڕ له‌شه‌خته و لێته‌دا ب‌لا‌و‌بو‌ونه‌ته‌وه. سه‌ریاسی
سو‌بجده‌م و محمه‌دی د‌ل‌شوشه له‌سه‌روو هه‌وره‌کانه‌وه، قسه له‌سوود و
زیانی دۆزینه‌وه‌ی نه‌ینییه‌کان ده‌که‌ن. به‌لێ دۆستان له‌و ساته‌دا ئێ‌وه
هه‌مووتان له‌ژێر باراندا بوون، ئهو دوو مندا‌له تاکه دوو که‌سی‌ک بوون
له‌ژێر هه‌تا‌ودا. پۆژێکه پۆشنی و سپی‌تی و په‌وناکی توند به‌یه‌کیانه‌وه
گرێده‌دا. له‌و ساته‌دا که زه‌وی له‌ناو حه‌قیقه‌ته خوێنا‌وییه‌کانی خۆیدا
و‌نبو‌وه، ئه‌وان ده‌رگای ئه‌فسانه‌یه‌ک له‌خۆیان ده‌که‌نه‌وه. ئه‌فسانه‌یه‌ک
وه‌ک هه‌موو ئه‌فسانه‌کانی دی ناتوانی‌ت تاسه‌ر م‌ر‌وف له‌زه‌وی جودا‌ب‌کاته‌وه،
به‌لام ده‌توانی‌ت بیخاته سه‌ر خه‌یا‌لاتی‌ک تا مه‌رگ ها‌وده‌م و ها‌ورپی بن.
ئهو پۆژه سه‌ریاس جار له‌دوای جار ده‌لێت «ئهمه دواهمین هه‌ناری
دونه‌یا ... هه‌چ هه‌ناری‌کی تر نییه له‌ شوینی‌کی وا عاسی و به‌رزدا بروی‌ت».
ئهو خه‌یا‌له‌ی که دونه‌یا له‌م لووتکه‌یه‌دا ته‌وا‌وده‌بی‌ت، واده‌کات هه‌ردوو‌کیان
وه‌ک دره‌ختی‌کی سه‌یر و پڕ نه‌ینی ته‌ماشای ئهو تاکه هه‌ناره‌بکه‌ن که له
کو‌تایی زه‌میندا پ‌وا‌وه. ئهو دوو مندا‌له له‌ ژێر ئهو دره‌خته‌دا هه‌ستیان
به‌ئارامییه‌کی قو‌ول‌کرد، ئارامییه‌ک جارێکی دی له‌هه‌چ جێگا‌یه‌کی دیکه‌ی
دونه‌یا‌دا هه‌ستی پێناکه‌نه‌وه، ئارامییه‌ک که ده‌شی‌ت ئارامی نزیک‌ی بو‌وی‌ت
له‌ خودا‌وه، یان هه‌یم‌نی دووری بو‌وی‌ت له‌ مه‌ترسییه‌کانی زه‌وییه‌وه، یان
ئاسووده‌یی دوو مندا‌ل بی‌ت هه‌ردوو‌کیان له‌ناخیا‌ندا ده‌زانن زوو ده‌مرن،
سه‌ر به‌م زه‌مینه‌نین و وه‌ک دوو فریشته‌ی چ‌کو‌لانه میوانی‌کی پا‌گ‌وزه‌رن و
ده‌بی‌ت به‌پۆن.

من پێ‌م‌وا‌یه هه‌موو ئهو مندا‌لانه‌ی زوو ده‌مرن ئولفه‌تی‌کی قو‌ول‌تریان
به‌ئاسمانه‌وه هه‌یه.

هەموو ئەو بەختەوهرىیه گەرەیهى ئەو دوو منداڵە لەو سەر تروپكى پووناكییه چەشتیان، شادیی و شورێكى تێپەربوو.

لەبیرتاننەچیت ئەو پۆژە پۆژى كۆیرى بوو. پۆژىك بوو ئینسان نەیدەزانى پووبكاتە كوئ، سەدان هەزار مرۆف لەمال و خانەى خۆیان ئاوارەبووبوون و هیچیان دەریارەى سبەینى نەدەزانى. كەس نەیدەتوانى پێشبینى سەعاتێكى دیکەى ژيانى خۆى بكات، كەس نەیدەزانى چەند هەنگاوێكى دى لەكوئ خۆى دەدۆزیتەو. ئەو سێ مێردمنداڵە لاوازه كە جودا لە هەمووتان چووبوونە سەر لوتكەیهكى بەرز لە سەررو هەرەكانەو، بەدەرەنبوون لەو كۆیڕیه.

ئێستا كە بێردەكەمەو دەبینم، ئەو منداڵانە هەر سێكییان بەجۆرێك لەجۆرهكان لە تاریكى و نەبینین هەڵدەهاتن.

ئەو تەنیا نەدیمی شارزادە نییه دژ بە كۆیڕێتى خۆى شەپدەكات، بەلكو محەمەدى دڵشوشە و سەریاسیش هەمان شیۆه لە جۆره كۆیڕیهكى دیکە هەڵدین.

كاتێك سەریاسى سوبحەم لەگەڵ كۆیڕێكدە سەر لوتكەیهكى عاسى دەكهویت، دەبیت جگە لە دیدە و بینایى بۆچی دیکە گەپابیت؟ من دڵنیام ئەو شەو لەناو ئەو لێزمەى باران و هەراو شلۆغییه مەزنەدا كاتێك نەدیم لەسەر پێگاكان دەوەستیت و بەو دوو كۆپە دەلێت كۆمەكیكەن تا دووبارە پۆشنایى و بینین بدۆزیتەو، هەردوو ئەو دوو قەلەندەرە چكۆلانەیهش لەناخیاندا هەستیان بەو كێدوو كە ئەوانیش بەجۆرێك لە جۆرهكان پێویستیان بەدرەختێكە پۆشناییان بداتەو.

كاتێك نەدیمی شارزادە دواى خەوێكى درێژ لە خەووەستا، چاوانى وەك خۆیان بوون، وەك هەمیشە كۆیڕبوو، لەگەڵ ئەو شەدا جۆرێك لە ئاسوودیی و ئارامى لە سیمایدا بوو. كە هەستا گووتى "نا هیه

نابینم، ھەك خۆم، ھەك ھەسوو پۆژەكانی دیکە ی ژیانم کوپسرم... بەلام لەو کاتەوێ خەوتووم، قەسەلەگەڵ باوکمدا دەکەم، ئەو ھەسوو شەتیکی بۆ پوونکردمەو». کە قەسەیکرد ھێمنی و تەسکەنپەکی قسۆڵ لە دەنگیداو. دوو مێردمنداڵەکی دیکە، چاوەپوانیانداکرد بگری، سەر بەدات بەبەردەکاندا، لەھەکانی درەختەکە بشکێنێت، بەردەکان ھەلگری و بیگریتە ئاسمان، کفریکات، ھەنار پاوەشیپنێت، سپنگی خۆی زامداریکات، بەلام نەدیمی شازادە بە ھێمنی لەی ھەنارەکی ماچکرد و گووتی «تۆ درەختیکی موبارەکی...». ئەو پۆژە نەدیمی شازادە لە کاتیکیدا لەگەڵ دوو ھاوپی تازەکەیدا بەناو ھەورەکاندا لە چیاو دادەبەزین، لەپێگا لەناو تەمیکی چێدا کە ئەو نەیدەبینی چیرۆکی خەوتنی خۆی بۆ محەمەدی دڵشوشە و سەریاس گێڕایەو، لەخەویدا باوکی ھاتبوو ژێر ئەو ھەنارە چکۆلەییە و پێیگووتبو «نەدیمی شازادە، کوپە چکۆلانەکی من، ئەو شیرنترین کوپی دۆنیا، دەزانم ئەو چەند سالی دواي مردنی من چەند ناخۆش ژیاوێت، پێم ھەیفە لەدواي مردنی منو ھەمجووبووێت دەست پانیکەیتەو تا بژیت، ھەمجووبووێت لەسەر شوێستە و ژێر ھەیانێ مژگەوت و ناو کەلاوھەکاندا بخەیت... تۆ خۆشەوێستری کوپی دۆنیایت... ئێتر لە ھەودا دەبێت ئازادبیت... تۆ ئێستا لەخەو ھەلەدەستیت و چاوانت ھەك خۆیتە... نا... نەدیمی شازادە من درۆم لەگەڵ نەکردوێت، تۆ پۆژیک لەپۆژان دەبیتە خاوەنی دوو چاوی پوونتر و گەشتەر لەچاوی ئینسانەکانی تر، بەلام ئینسان بۆ ئەوێ دووبارە بینایی خۆی بدۆزێتەو، دەبێت زۆر ھەولبەدات، ئینسان دەبێت بتوانێت زۆر شت تێبگات و زۆر زەحمەت بجێژێت تا بتوانێت ببینێت، بەلام پۆژیک تۆ دەبیتە خاوەنی دوو چاوی پوون، ھەرج نییە ئەو چاوانە ھەك چاوی ئینسانەکانی تر بن، نا نەدیمە چکۆلانەکی من، ئینسانەکان ھەسوو بەکوێری لەدایکەبن... ھەسوو ئینسانەکانی سەر ئەم ئەستێرەییە... چ کەسێک نییە، کە لەدایکەبێت

بەتوانیشت بێبینیت، وامەزانی ئەوانەی چاویان هەیە دەتوانن ببینن، چ شتیکی لەدونیادا لەببینن زەحمەتتر نییە، دەکرێت ئێنسان دوو چاوی گەش و پوونی هەبێت، بەلام هیچ نەببینیت... نەدیم شازادە چکۆلەکی من، من ناتوانم یارمەتیتبەدم، بەلام ئەم هەنارە دەتوانیت یارمەتیتبەدات، دەبێت ئەو بڕوایە لەخۆتدا دروستبکەیت کە ئەم هەنارە لە هەنارەکانی تر ناچێت... ئیتر مەترسە، نا کوپی من... دەبێت لەو شەوێکە نەترسیت کە لەناوتدایە، دەبێت ناوێدەبێت، پۆڵ لە دواي پۆڵ لەناوێوەت تروسکایی و پووناکییەک دروستدەبێت، تا پۆژیک وات لیدیشت بەبۆندا میووی بەدو میووی شیرین لە یەک جیا بکەیت، بەدەنگدا خواست و موارد و نەیتییەکانی دەرون ببینیت، بەهەناسدا لە ئەسڵ و فەسڵی شت تیگەیت. بەسەلیقە هەموو نەخشەی پێگا و بانەکان دێنە سەرتهو، ئیتر کوپی شیرینم قەت قەت و نایبیت، ئەگەر جیگایەکیشت لێگرا دەچیتەسەر جیگایەکی تر کە لە جوانیدا لەوی تر کەمتر نییە... پۆژیک لە پۆژان تۆ دەتوانیت ببینیت، بەلام بەر لەوێ ببینیت دەبێت بگەرێت و مەعنای بێنین تیگەیت، حیکمەتی چاوی فیرییت... نەدیم، ئەوانەی منیان کوشت چاویان هەبوو، بەلام لەگەڵ ئەوەشدا نەیانتوانی من ببینن، من لە پاوێتکدا بۆ کۆمەڵیک گزگیا دەگەرێم بیکەم بەدەرمان بۆ چاوی تۆ... وامەزانی ئەوانەی چاویان هەیە دەتوانن ببینن، هەروەختیک ماندوو بوویت وەرەژێر ئەم درەختەو، ئەم درەختە درەختی من و تۆیە کە هەردووکیان پێکەوێ پواندومانە... ئەم درەختە ئاسوودەیت دەدات، بۆ دۆنیا بگەرێ، وەک من باغ بەباغ عەوداڵی مەرھەم بە، قەت ماندوو مەبە لەوێ باوەرپێنیت پۆژیک لە پۆژان تۆش دەبیتەخاوەنی دوو چاوی... ئەم درەختە درەختی بێنێنە... بۆ نەدیمی چکۆلانە، هەر وەختیک پێویستت بەمن بوو وەرە ئێرە و بانگمبکە... غەم مەخۆ من هەمیشە لێتەوێ نزیکم...».

نەدیمی کوێر کە دەگەیشته ئەویا دڵی پردهبوو لەگریان و دەیکووێ

«ئەو لە گەڵمدا بە ... نزیکە لێمەوه».

ئەو پۆژه نەدیمی شازادە بە ئێرادیەکی تره‌وه‌ له‌و شاخه‌ ده‌هاته‌ خوارێ. له‌ کاتی‌کدا ئێوه‌ هه‌موو چاوساغه‌کانی ئهم‌ ولاته‌ خۆتان و‌نکردبوو، ئەو کوێره‌ چکۆلانه‌ به‌ باوه‌ری به‌ نه‌بینینی خۆی له‌ باوه‌ری ئێوه‌ به‌ چاوی خۆتان گه‌وره‌ تر بوو. کوپێکی قژخاوی چکۆلانه‌ بوو، به‌ جوتێ چاوی سپی و‌ پوخساریکی باریک و‌ دوو لێوی نه‌ستوره‌وه‌، به‌ ده‌رنه‌بوو له‌و په‌نگزه‌ردی و‌ ژاگانه‌ی هه‌ر مندالێکی بێناز له‌و ته‌مه‌نه‌دا هه‌یه‌تی. وه‌ک هه‌ر چاوساغێک به‌ سه‌ر به‌رده‌کانی ئەو پێگا سه‌خته‌دا داده‌گه‌رایه‌ دامێن و‌ ده‌یگوت «نا، ئەو دره‌خته‌ درۆی له‌ گه‌ڵدا نه‌کردووم. من ئێستا دوو شت ده‌بینم که‌ پێشتر نه‌مه‌دەبینی... ئێوه‌و باوکم. به‌هۆی ئەو دره‌خته‌وه‌ ئێوه‌م بینی، به‌هۆی ئەو دره‌خته‌وه‌ باوکم بینی... که‌واته‌ درۆی له‌ گه‌ڵدا نه‌کردووم». ناتوانم وه‌سفی ئەو خۆشحالییه‌تان بۆ بکه‌م که‌ ئەو سێ کوپه‌ هه‌ستیان پێده‌کرد. ده‌بی‌ت به‌چ به‌ختیاریه‌که‌وه‌ له‌ چیا هاتی‌تته‌ خوارێ؟. سه‌ریاس و‌ مه‌مه‌دی د‌ل‌شوشه‌ خۆشحالی‌بوون به‌وه‌ی نه‌دیم ئاسووده‌ و‌ ئارامه‌ و‌ هه‌ستده‌کات شتیکی بینیوه‌. نه‌وانیش سه‌رسامی ئەو د‌ل‌نیا‌یه‌بوون که‌ له‌ ژێر دواهمین هه‌ناری د‌و‌نیا‌دا هه‌ستیان پێک‌رد‌بوو. له‌ دامێنی ئەو چیا‌یه‌دا سوێندده‌خۆن که‌ بگه‌ڕێنه‌وه‌ ژێر ئەو دره‌خته‌، به‌لام ئەو کات هه‌چیان نازانن که‌ی و‌ چۆن و‌ له‌چ واده‌یه‌کی سه‌یر و‌ نه‌تییدا ده‌بی‌ت بگه‌ڕێنه‌وه‌.

ئەو پۆژانه‌ی له‌ دوی ئەو کۆچ و‌ په‌وه‌ گه‌وره‌یه‌وه‌ هاتن، هه‌ر سێ ئەو مندال‌ه‌ چه‌ند هه‌فته‌یه‌ک پێکه‌وه‌ ژیان، چه‌ند هه‌فته‌یه‌ک تا هه‌تا هه‌تا‌یه‌کردنی به‌هاو‌پێیه‌کی هه‌میشه‌یی. دروست نازانم چه‌ند پێکه‌وه‌بوون، به‌لام ده‌زانم ئەوان وه‌ک سه‌دان هه‌زار که‌سی دیکه‌ ئاودیوی سنوور نه‌بوون، به‌ل‌کو له‌ خه‌رابات و‌ که‌لاوه‌ی شارۆچکه‌یه‌کی پوخاودا مانه‌وه‌، له‌وێ مس فروشێک که‌ گوێناداته‌ هه‌چ به‌ندوباوێکی د‌و‌نیا‌، گوێناداته‌ کوپانی زه‌مان

و تىكچوونى زهمين، يه كىك كه له هه موو سه رده مه كاندا به دواى مس و فافوندا ده گه پىت، يه كىك كه له وانى گه ر پاشاكان بمرن نه وان هه به دواى فاكى خويان ده كه ون، ميلله ته كان شكستبخون يان سه ركه ون نه وان له خه راباتى سه ركه وتن و شكستياندا هه ر گه مهى خويان ده كه ن، نه و سى منداله ده خاته نيشه وه . پياويكى چكولانهى خه ر و موزه رده، به لووتىك به نه ندازهى ته ماته يه كى گه و ره، دوو چاوى هه يه به چاوانى يه كىك ده چىت هه فته يه ك له دوزه بوويىت و گه رابىته وه . ناوى «هه باسى فافونه» كه يه كه مجار نه و مندالانه ده بينىت، پىيانده لىت گه ر كومه كىبكه ن، ده توانن به مانگىك سامانىكى گه و ره كۆبكه نه وه . نه و ده ستى نه و مندالانه ده گرىت و ده يانخاته ناو هه رىمىكى مهن و بىكه رانه وه، هه رىمىك سى ساله مروفتىك پىي تىنه خستوه، كىلگه يه كيان نيشانده دات و پىيانده لىت «هه شت سالى ره به ق لىره دا جه نگ بووه، نه م ناوچه يه پرىتى له هه زار قه وانى گولله تۆپ، كه دۆپاره كان فرىانه كه توون كۆيانبكه نه وه و براوه كانىش نه گه يشتوونه ته سه ريان، تىده گه ن نه وه چ سامانىكه، چ سه روه تىكه ... گه ر بتوانىن چه ند هه زار گولله تۆپىك كۆبكه ينه وه هه ر چوارمان ده ول مه ند ده بين». پياويكه ده زانىت نه و زه وييه پرىتى له سه دان هه زار مين، ده زانىت خوى ناتوانىت توخنى نه و ناوچانه بكه ويىت، ده زانىت نه و منداله نه شاره زايانه ده توانن بىتسرس بچه هه موو كون و كه له به ره كانه وه . نه دىمى شازاده هه ر پۆژهى له گه ل يه كىكياندا ده روات، نه و ته نيا ده توانىت له هه لگرتنى قه وانه كاندا كومه كيانبكات، له و چه ند هه فته يه دا ده چنه ناو ده يان شوينه وه كه له دواى كۆتايى جه نكه وه كه س پىي تىنه خستوون، نه و چيا و چالانه ده بينن كه پهن له لاشهى سه رىازى كوژراو، نه و مردووانهى ئىسكه كانيان له ناو به دله و پۆستاله كانياندا جىماوه . نه و لاشانهى مردوون و سه يرى ناسمانيان كرده، ده ميانكرىدۆته وه و مردن دۆپ دۆپ چۆته گه رويانه وه، ده ستىان به رزكرىدۆته وه هاوار له خوردا

بکەن و پۆحیان دەرچووھ ... سەریاسی سووچدەم و محەمەدی دڵشوشە ماوھیک لەناو ئەو مردووانەدا ئیشدەکەن، پۆژانە سەدان قەوانی تۆپ لە گویدریژێکی نەخۆشی چکۆلانە باردەکەن و دەیکەتێنە سەرچادە و عەباسی فافۆن لە تراکتۆریکی کۆندا باریان دەکات و دەیانبات، ئەو ماوھیک ھەر سێ منداڵکە لە ژێر چادریکی چکۆلانەدا دەژین. لەو ماوھیکەدا دەبنە سێ دۆستی ھەمیشەیی، سێ منداڵن ھیچ لەو یارییە ترسناکە نازانن کە دەیکەن، نازانن ئەوان چوونەتە ناو ھەریەکەیان و ئیدی تاهە تاهە تاییە نایەنە دەری. ئەوان لەوێ لەناو پاشماوھ و خەراباتی شەپکی دوو درێژدا دەبنە ھاوپی. لەو شەوانەدا سەریاسی باسی منداڵی خۆی دەکات لە گوندەکان، لە سەر مەرزەکان، لە کەلاوھێ موحەمەد تازەکاندا، لەناو شۆفێر و خزمەتچی و لاغدارەکانی سەر سنووردا. لەو یادا کێنەیکە گەورەیان بەرابەر بە شەپ تیا دروست دەبێت، لەو یادا محەمەدی دڵشوشە دەلیت «من لەعەشقدا دەمرم...». قەسەیک بۆ ئەو کات پێکەنیناوی و بێمانا دێتە بەر چا و دوو ھاوپیکی تا سنووری مردن پێپێدەکەن. لەو یادا باس لە موسیقاییکی ئاسمانی دەکات بەردەوام لە گوێیدا دەزینگیتەو، بەستەکی کلیل و مەدالیاکانی خۆیان نیشان دەدات و دەلیت ھەر یەکێک لەو کلیلانە کلیلە دەرگایەکی خەیاڵییە، ناوی کلیلەکانیان پێدەلیت و قەسەش لە دەرگایەکی دەکات کە یەکێک لە کلیلەکانی لەباراندا دەیکاتەو. لە ژێر ئەو چادەردا ھەموو تێدەگەن ژبانی سەریاسی سووچدەم نەتێبیەکی بێئەندازە ئالۆزە، لەو شەوانەدا ئارەزووی بێسنووری محەمەدی دڵشوشە بۆ خۆتێدەو و تێگەشتن لە نەتێبیەکان ئاشکرا دەبێت، لەو شەوانەدا کە لەبەر ناگریک دادەنیشن، محەمەد دەلیت ««حەزە کەم ھەموو شتێک لە سەر ھەموو شتێک بزانم... بزانم تۆ کێیت؟ ئەو ھەنارە شوشەییە چیە؟»».

گومانم نییە ئەو خۆشەویستیە گەورەیی لەو چیا دوورانەدا، لەناو

لاشه و بۆی مردن و مهلمهسی ساردی قهوانی گولله تۆپه کاندای پیده گریت، تا کوتایسی له گهڵ ئه و هاوێچ چکۆلانه دا ده مینیتته وه ... ئه و کاته ی محمه دی دلشوشه، له په بییه کۆنه کاندای، له چال و نشیوی هه رده کاندای بۆ پاشماوه ی گولله تۆپ و گولله ی هاوه ن و موشه کی نه ته قیوی فڕۆکه کان ده گه ریت، باوکی و دایکی هه موو دونیای به دوا دا ته یده که ن و نایدۆزنه وه، هه موو پۆژیک پێشمه رگه و پاسه وانه کانی سلێمانی مه زن به خۆیان و توپوتا پان و جیبه چکۆله کانیانه وه سه ره مه رزه کان ده گه رین و جار بۆ کوپێکی مندالکار ده ده ن که ده ترسن له که ندیک یان لاریگایه کدا مر دیت. پۆژیک محمه دی دلشوشه له گهڵ مندالیه کوپه رکه ی دۆستیدا له کێلگه یه کدا و له هه تاوی فینکی به هاردا قهوانی گولله یه کی بێنه ندازه گه وه بۆ قه راغی جاده یه کی خۆل ده گویننه وه، له و کاته دا جیبیکی نه مریکی خۆله میشی له و شه قامه وه تیده په پێ و یه کییک له په نه ره که وه هاوار ده کات «ئه وه محمه دی دلشوشه یه ... ئه وه تا ئه وه خۆیه تی ... خۆیه تی». به پرتاو دوو که س له جیبه که داده به زن و بێنه وه ی هه یج بلین، باوه شی پیاده که ن و له قه فرتیکانی ده گرن و ده یفریننه ناو ماشینه که وه. نه دیمی شازاده جگه له چه ند هاواریکی کورته محمه د که ده لیت «دامنین، به رمه دن ... به رمه دن ... وازم لێبه نین» هه یجی دیکه ی گوێ لێنا بیت.

ئه وه سه ره تای یه که مین جیا بوونه وه ی ئه و سێ مندالیه له یه کتر. پۆژی دواتر عه باسی فافۆن به دوو کوپه رکه ی دیکه ده لیت «خوشکیکم له زیندا خنکاوه، من ده پۆم بۆ باشوور ... که هاته وه هه سا بده که ی». ئیتر که سیان عه باسی فافۆن نابینه وه که سالانیک دواتر له هاوینیکی گه رمدا له کێلگه یه کی دووردا گولله تۆپیکی کۆنی پیاده ته قیته وه و له سه ر خۆل و ورده به رد و دپک و که رته شی هاویندا پارچه پارچه ده بیت.

له دواى مردنى سه رياسى سوبدهم و په رش و بلاو بوونه وهى له شكرى
 عه ره بانه كان خوشكه سپيه كان جوړيك له گوشه گيرى قوول ده ژين.
 دواى ته واو كړدنيان بو خانهى ماموستايان، نيكرامى كيو يارمه تيانده دا
 له گونديكي دوو ربين به ماموستا، هر دوو كيان خانوو چكولانه كى شار
 به جیده هیلن و به ره و گونديكي باكورى شار ده پون، قوتابخانه كى ان بينايه كى
 نوږى تا نه اندازه يه ك گه وره يه كه يه كيك له ريڅ خراوه موږ قدوسته كان
 دروستي كړدوه ... نه و به يانيه ي من و نيكرامى كيو له ده رگاماندا،
 له پاستيدا له ده رگاي نه و قوتابخانه يه مان ده دا، كه وادروستكرا بو
 له به شى پشته وهى جيگه ي خسته خانه يه كى چكولانه ش بيته وه،
 به لام له بهر هر هويك بيت نه و به شى پشته وهى هه ميشه به چولي
 مابووه وه. نه و به يانيه كه گه يشتينه نه وي و ده رگايان ليكردينه وه،
 مال و ناوه دانيه كى پووناك و ته واومان بينى ... نه و دوو كچه ژيانتيكي
 ناراميان بو خويان دروستكردبوو. جگه له نيكرامى كيو و هه نديجار
 سلیماني مه زن كه سى دى هاتو چولي نه ده كړدن ... ژيانيان له ناميزى نه و
 سروشته گه وره يه دا كه ميك هيمنى و ناسووده ي پټبه خشيبوون، له وي
 به جوته ده ستيان ده گرت و له ناو باغ و سه وزى و بيستان و كيگه كاندا
 پياسه يانده كړد و گورانيان ده گوت، به يانيان زوو پټكه وه ده چوونه پوڅى
 چه م و له ويادا قزيانده كړده وه و له سه ر به رد و سه وزى و گيا و شه ونمى

به‌یانیاندا ده‌یاندایه به‌ر با... دوو سه‌یرترین قزبان هه‌بوو، من هه‌ستده‌که‌م قزبان نا‌کو‌تا در‌یژی‌وو، وه‌ک توفانی‌ک بوو له‌وسه‌ری دونیاوه هاتبێ و له‌سه‌ر سه‌ری نه‌وان پوابی‌ت. عاده‌تی‌کی سه‌یربوو، هه‌موو شه‌وی‌ک با بی‌ت یان باران، به‌فر بی‌ت یان شه‌خته ده‌بایه‌ بچه‌سه‌ر نه‌و چه‌مه‌ و له‌سه‌ر به‌رده‌کان دانی‌شن و گورانی بل‌ین. خه‌ل‌کی نه‌و گونده‌ هه‌رگیز وه‌ک دوو مام‌وستا سه‌یریان نه‌ده‌کردن، به‌ل‌کو وه‌ک دوو فری‌شته که‌ خودا له‌ شو‌ین‌کی دووره‌وه نارد‌بی‌تنی بو‌ نه‌و گونده‌، په‌یوه‌ندی‌یه‌کی سه‌یر و پر له‌ ئارامی و دل‌نایاییان له‌گه‌ل گوندنشینه‌کان هه‌بوو. نه‌وان بوونه‌وه ده‌ل‌یلی من بو‌ ناو دونیا. من سه‌بی شه‌و باسی نه‌و دوو شه‌وه‌تان بو‌ ده‌که‌م که‌ سه‌ره‌تای گه‌پانه‌وه‌ی من و سه‌ره‌تای ون‌بونی من‌یش بوون، شه‌وی‌کیان پ‌ی‌ده‌ل‌یم شه‌وی مردن و شه‌وی‌کی دیکه‌یان پ‌ی‌ده‌ل‌یم شه‌وی زیندو‌بوونه‌وه. شه‌وی مردن نه‌و شه‌وه‌بوو که‌ له‌گه‌ل خوش‌که سپ‌یه‌کاندا چو‌ینه سه‌ر گو‌پی سه‌ریاسی سو‌ب‌ده‌م. نه‌وه شه‌وی دووه‌می ئازاد‌یم بوو، ئی‌واره هه‌ردوو خوش‌که سپ‌یه که‌ هاتن و پ‌تیان‌گو‌تم ”سه‌ریاسی سو‌ب‌ده‌م بر‌ای ئی‌مه‌بوو” نه‌وان ک‌وی چ‌یر‌و‌کی نه‌و پ‌و‌ژه سه‌یرانه‌یان بو‌ گ‌ی‌پ‌ام‌وه، حکایه‌تی نه‌و په‌یمانه‌یان با‌س‌کرد که‌ له‌بن هه‌ناری‌کی دووردا له‌ شار هه‌لیان‌گرت‌وه. سه‌یرترین شت له‌لام نه‌وه‌بوو که‌ زان‌یم سه‌ریاسی سو‌ب‌ده‌م له‌و پ‌ی‌ده‌شته نزیکانه‌دا نی‌ژ‌راوه، له‌ناوه‌پاستی ته‌ختانی‌یه‌کی گه‌وره‌دا، له‌ ک‌ی‌ل‌گه‌یه‌کدا له‌ گ‌له‌سوور که‌ زه‌مان‌یک له‌وه‌به‌ر پا‌وه‌ره‌کان کو‌له‌و بنه‌ی راویان بو‌ که‌و و که‌رو‌ش‌ک و ر‌ی‌وی تیا در‌وست‌ده‌کرد.

سەیریوو که زانیم ئەو کچانە هەموو هەفتەیەک دەچنە سەر ئەو گۆرپە تەنیايە ... سەیریوو که زانیم ئەوان بۆیە لەم گۆندەدا بوونەتە مامۆستا، چونکە لە دوو هەمین ئارامگای سەریاسەوێ نزیکە .

که شته کانیان باسده کرد له‌ره‌ی گومانیک و زرینگه‌یه کی قوولی
دوودلی له‌گه‌رویاند ا‌ب‌و. نا‌گه‌ر خو‌یان نه‌یان نویستایه هیچ که سیک نه‌ب

پازەکانیان بېيىت. لە مردنى سەرياسەو ھەكى دوو پەفتەى پەشيان بەستبوو بەگەردنەو ھە فرێياننەدابوو. ھەگەمىن پۆزى ھەگەر ناسىنمان دەستيانکردە مەم و گوتيان ” ئەو برامان بوو... تۆ گەر دەتەوت دەتوانىت لەگەڵ ئىمەدا بژىت“. مە شتىكى سەريووم بۆ ئەوان، ھەك چۆن مە ھىچ ئادەمىزادىكەم نەبىنىبوو بەئەندازەى ئەوان ئەفسونى كۆكردبىتەو، ئەوانىش كە سىكىيان نەبىنىبوو ئاوەھا پەنگى سالانىكى دوور و درىزى تەنياىى ھەلگرتبىت. مە بۆنىكىم ھەبوو ھەك بۆنى ئەبەدىيەت، بۆنى ھەكىك كە لە دەرەو ھە زەمانەو ھەتەبىت، ھەكىك لە شتىكى قوولدا لەگەڵ ئەواندا تەبابوو، ئەوانىش بەجۆرىك لە جۆرەكان دوو كەچ بوون دەيانوىست لە دەرەو ھە دۇنيا و شەپوشپو سىياسەت بژىن. شتىكى سەريو بۆ بەلامەو كە ئەوان ناوى زۆرەى ھىزىەكانيان نەدەزانى، گوپيان لە رادىو نەدەگرت، پۆژنامەيان نە دەخويندەو... شورايەكان بەگۆرانى لە دەورى خۆيان ھەلچىبوو، دواتر زانىم ھەتا گۆرانىيەكانىشيان چ بە وشە و چ بەئاواز گۆرانى خۆيان بوون. سىحربازنەبوون بەلام پىششەو ھە ئازار پىبگات، برىن نەزىكىتەو ھەستيان پىدەكرد. ئەو پۆژەش كە سەرياسەمرد چەندەھا جار ئاگادارىانكردەو، بەلام بىسوودبوو. پەيوەنديان لەگەڵ شەپتانەكاندا نەبوو، بەلام ھەستەكەم پەيوەنديان لەگەڵ ھىزىكى ناديار و تەماوى سروشەدا ھەبوو. بىئەندازە ئازادبوون، لەو پەپى ئازادىيەو ھەستەى خۆيان لە ھەموو پياوانى دۇنيا ھەرامكردبوو. ئەو سوپىندەى بەمەندالى بۆ ھەكىيان خواردبوو تەوقىك نەبوو كرىبىتەيانە مليان، بەلكو ھىدى ھىدى بووبوو جۆرىك لە شىووزى ژيان، جۆرىك لە ھەقىقەت كە لە بوونيان جيانەدەكرابەو. دوو ئافەرەت بوون بى ھىچ ئارەزوويەك جگە لە ئارەزووى سەريەستىيە بچوكەكانى خۆيان، ئارەزووى ئەو ھەى شەو بگەپىن، نەترسەن، شەرم لە گۆرانىيەكانى خۆيان نەكەن. نەياندەتوانى لە ھەگەر جياپنەو، ئەو ماو ھەى كە لەگەڵياندا ژيام، لە نەزىكەو ھەموو ئەو

پهفتاره سهیرانه تیا بینین، دوو کچ که سروشتی دوو پۆحی شه وگه پریان
 هه بوو، به یانیان له و چه مه دا ده موچاویان دهشت، هه میشه هه ستمده کرد
 کراسه سپیه کانیاں پریتی له قه تره ی شه ونم. منیش سه ره تا له چاویان
 ده ترسام، هه چ که سیک نییه له چاویان نه ترسابیت، شتیک له نیگایاندا
 بوو مردن و نه به دییه ت و به حر و نا کو تای وه یاداده هینایتیه وه. نا، دوو
 کچ نه بوون ته فسیر یکرین... پیاوان بتوانن بیانخه نه ناو قالبی چیرۆک
 و فه نتازیاکانی خۆیا نه وه. گه رانه ویان بۆ نه و گونده، ژانیان له ناو نه و
 مندالانه دا هه له اتن نه بوو، به لکو خۆپاراستن بوو، خۆ به هیزکردن بوو
 دژ به ترستیکی نادیار. دوو کیژ بوون هه له اتنیاں نه ده زانی، به لکو دوو
 نه ئینی بوون له ته لیسه گه وره کانی دیکه ی ناو وجود جیا نه بوو بوونه وه.
 ژانیان له شاردا، قریشکه یه کی قوول و گه وره ی سروشتی له ناودا
 نه خنکاند بوون. من هه ستمده که م هه موو شه ویک کاتیک ده سستی به کیان
 ده گرت و ده پۆیشن وه لامی هاواریکی دووریان ده دایه وه، هاواریک له
 توانای ئیمه دا نه بوو بی بیستین. مه رج نییه نه و هاواره له یه ک جینگا و
 یه ک شته وه هات بیت، گرنگ نه وه بوو نه وان که وێلده بوون بۆ شتیک
 ده گه ران، هه سستیکیان هه بوو که ده نگیک له دوور بانگیانده کات، هه مان
 نه و هه سته ی من له سه حرادا هه مبوو، هه مان نه و هه سته ی من له
 بیاباندا گیرۆده ی بووم. له وانه یه نه و شته گولێکی کیو بوو بیت، برینی
 کوشنده ی سه ر سنگی بالنده یه ک بوو بیت، هه ناسه ی زێڕینی پاسارییه ک
 بوو بیت، چریکه ی به ردیک بوو بیت که شتیک هینا بیتیه زمان، نرکه ی
 پارچه یه ک زه وی بوو بیت که له گێژی بوون و ترس و مۆته که ی دره خته کانی
 خۆی هه له اتوه. مرۆف چورزانیت کێ بانگیده کات؟ ئینسان هه میشه
 ده بیت ئاماده بیت، ده بیت گوێرا دیری نه و چرپانه بیت که له سروشته وه
 دین. ئینسان جگه له خزمه تکارێکی مه زنی نه م گه ردونه زیاتر هه چی
 تر نییه، نه وه ی سه ره وه ی دونیا بیت مانای نه وه ی گوێگریت

تیبگات، ئەو دوو خوشکەش گوپیاندەگرت و تێدەگەشتن. لە شارێش بەو جوۆرە ژیاپوون، دوو خوشکە کە لە تاریکە شەواندا بەخۆیان و جل و پەفە سەپییەکانیانەو کۆچە بە کۆچە دەگەپان. شارێک ھەموو شەرفی خۆی لە قفلەکانی شەودا کۆکردبوووە، شەرفی خۆی لە ھەرگا داخراوەکاندا دەبینییەو، سەیریو لەو شارەدا کە سیاسی چلێس و بێرەحم ھوکیاندەکرد، دوو کچ شەوان بەشەقامەکاندا پیاسەبەکن، دوو ئافرەتی سەپپۆش کە چاویان تیشکیکی تیا بە پۆلیس، ھەسەس و پاسەوانی گەپەک و بەرپرسی موھلیدەکانی شەویان دەترسان. کاتیکی بەشەو دەگەپان سەردانەکانیان ھەک زەنگی بەدەختی تەماشای دەکرا. تەقەیی پێلاو بەرزەکانی خۆیان لەسەر ئەسفەلتی شەقامە بێدەنگەکان، لەسەر چیمەنتۆی شوستەکان تینێکی زیاتری دەدان بۆن، ھەندێجار ھەک ئەوێ چاوەروانی شتیکی بکەن پێکەو لەسەر سوچێکدا بۆ تامکردنی جوانی شەو دەوستان، ئەو دوو خوشکە ھەزێکی بێسنووریان لە کۆچە بێدەنگەکانی شاربوو... شەویک دەستیان گرتە و منیان بردە ناو کۆچە و کۆلانە بێدەنگەکانەو. شارێک بوو کە، بەلام ھەندێکجار گەر ھەندێ گۆپیی تیا نەسووتابایە گەھێ غەمگینی پەشەباکان دەیکوشتیت. لەسەر سوچێکدا دەستیان و ھەستەدەکرد لەبنی بێقەراری ئەو بێدەنگییەو سەدایەکی دێتەدەرێ، دەنگێکی دێتەدەرێ کە دەنگی ھەناسەی مەخلوقێکی بریندارە، بەلام چ شتیکی نەبوو، جگە لە دەنگی شەو خۆی. ئەو کچانە جوانییەکیان لە کۆلانەکانی شەودا دۆزیبوووە، لەپەگەزی ھەمان ئەو جوانییەکی من لەسەرادا دۆزیبوووە. شار لەو ئەوان بەھەندەسەیی مائەکانی، بەو ئارامییە لەناکاوەیی ئیواران، دەرگای جوۆرە دونیایەکی دیکەیی لەوان کردبوووە. جگە لەو مندالانەیی کە سەریاس لەناو ھەرەبانەکاندا پێیناساندبوون، کەسی تریان نەدەناسی. خۆیان ھەستیان بەو پق و نەفرەتە دەکرد کە لە قوتابخانە و بازار

و چاوی درواسی‌کانیاندا ده‌یان‌بهنی، هه‌ستیان به‌و تفه ده‌کرد هه‌ندی له دوکانداره‌کان له دواپانه‌وه هه‌لیده‌دهن، ناگایان له‌و ترسه‌بوو که کوپانی گه‌نجی لید‌وورده‌خستنه‌وه. له دوا‌ی مردنی «مارشاله‌وه» جگه له‌و کوپه‌ مندا‌لانه‌ی بی‌ه‌ووده شه‌ریان بۆ نیم‌پراتۆریه‌تی عه‌ره‌بانه‌کانی خۆیان ده‌کرد که‌سی تر خۆشی نه‌ده‌ویستن. له‌و هاوینه‌تاریکه‌دا که سه‌ریاسی تیا کوژا نه‌وان شه‌وانه ده‌چوونه مه‌یدانی عه‌ره‌بانه‌کانی شه‌و. دوو خوشک بوون له‌گه‌ل هه‌موو ویقار و هه‌میناندا که‌سانیک‌ی زۆر وه‌ک شیت ته‌ماشایانده‌کردن. نه‌وکات که من گه‌پامه‌وه سوپای عه‌ره‌بانه‌کان ته‌فروتونا‌بوویوو، ژینۆی مه‌خمه‌لیمان له‌سه‌ر بینایه‌کی به‌رز داگرت، له‌وئ به‌قه‌دی دیواریک‌ی بی‌نه‌ندازه‌بلنده‌وه محاجه‌ریه‌کی بۆیه‌ده‌کرد. ئاده‌م مه‌رجانمان له‌چیشته‌خانه‌یه‌کی پله‌یه‌کدا بینیه‌وه، کلاویکی سپی له سه‌ردابوو، له‌سه‌ر سینیه‌کی بچوک کۆمه‌لێک قاپه‌ چه‌ره‌سی له‌پیشده‌م چهند کچ و کوپیک‌ی زانکۆدا داده‌نا. که من هاته‌وه نه‌و دونیایه سه‌رتاپای گۆرپابوو، خوشکه‌سپیه‌کان منیان برده‌نه‌و مه‌یدانه‌ی دوو سال پیشتر له‌کاتی سه‌ریاس و دوا‌ی مردنیشیدا له‌وئ گۆرانییان گوتبوو. شتیکی سه‌یر، نه‌گونجاو، دوور له هه‌موو یاسایه‌کی نه‌و شاره‌بوو دوو کچی گه‌نج له شه‌ویکی دره‌نگدا له مه‌یدانیک‌ی پر له هه‌رزه‌کاردا گۆرانی بلێن، به‌لام کوپانی نه‌و مه‌یدانه ئیستاش ناوازی نه‌و گۆرانییانه‌یان له گوێدایه، هه‌مووش ده‌یانزانی دوو کچن له ئاورنگ پاکترن، دوو کچن له شه‌ونم بێگه‌ردترن.

کاتیکی به‌که‌مجار به‌دوا‌ی مارشالدا هاتنه نه‌و مه‌یدانه، گه‌نجیک به‌ خۆی و کالیاریکی گه‌وره‌وه له بنده‌ستیدا رایکرد و گووتی «مارشال، دوو فریشه‌هاتوون بۆلات مه‌پرسه... دوو کچ ده‌لێی له ئاسمانه‌وه که‌وتوونه‌ته خوار». سه‌ریاس به‌کسه‌ر زانی شاده‌ریا و لاو‌لای سه‌ر

ھاتوون. ئەو شەو شەو شەوی پووخواشی و پێکەنینە بە کەیف و بڵندەکانی سەریاس بوو کە لە ساتەکانی غەمیشدا ئامادەگییەکی بێسنووری خەندە و قاقالییدانی تێدابوو. ئەو شەو بوو لە پاشماوەی تەختە و کارتۆنی کۆن ئاگریکی گەورە کێشە و چای لێناو بە پێکەنینێکی بەرز کە لە ھەموو مەیدانەکاندا دەنگیدەدایەو گوتی "شادەریا و لاو، ئەگەر بەراستی منتان خۆشەوێت و ھەک بەرێ خۆتان سەیرمەدەن... ئەمەشەو گۆرانیمان بوو بۆ بۆ. شاشای گۆل و لاڵی من، تا ئێستا ھیچم لێداوانەکردوون، بە قسەمبەکن، ئەو تەنیا داواکاری منە". ئەو دەیزانی ئەو منداڵ و گەنجانی لەو گۆرەپانەدا دەخەون و بەیانی زوو ھەڵدەستن و دەکەونە پاڵەپاڵە بەدوای پیکاب و لۆری ھەلوکەدا چ ژیاڵی ناخۆش دەژین. دەیزانی ژیاڵیان لە بەرەیانەو تا ئێوارە شەپکردنە لەگەڵ سایەق، دوکاندار، کەپار، پۆلیس و ھاوڕێکانی خۆیاندا. ھەندێجار بە غەم و زەردەخەنەیک و سەربادانیکی منداڵانەو بە ژینۆی مەخمەلی دەگووت "ناخۆشتەری ژیاڵی دوتیا" ... ئەو ئێوارە ھەوێت بوو ئەو ھەرزەکارە مەحرومانە کە زۆریان لە ژیاڵاندا گۆییان لە کچیک نەبوو بوو گۆرانی بۆ، گۆی لە شادەریا و لاو بگرن کە سەریاس دەیکووت دوو دەنگن لە ژێر.

ئەو شەو شادەریا و لاو پێکەو تا درەنگ گۆرانیاڵ گۆت، نا وامەزانن ئەو گۆرانیاڵە چ شتیکی لە پێزو حورمەتی ئەو دوو کچانە لە دیدی منداڵان و گەنجانی دەستگێژدا کەمکردۆتەو، بە پێچەوانەو لەو شەو ھەوێت زۆری دەستگێژەکان ئەو دوو خوشکەیان خۆشویست. ئەو ژنانی کۆلان، کچانی ھەسوود و دوو، پیاوانی دەرونیس بوون ئەو چیرۆکە جوانەیان پێسکرد. ئەو شەو کە شادەریا و لاو پۆشیشتەو سەریاس تا بەردەرگا لەگەڵیاندا ھات، دیارە دەیزانی کە خەیاڵی ئەو

هەرزەکارانەیی ھاوڕێشی بەدەر نییه لە فەنتازیاى پەش، بەلام دڵنیا بوو گۆرانى ھیزیکى ئەوتۆ سىحراوى ھەبە وادە کات ئەو گەنج و مێردمنداڵانە پێزى ئەو دوو فریشتەى بگرن، کە بێشەوێى ھىچ لە وىقارى خۆیان کەمبەنەو، بەو پەڕى راستگوییى گۆرانىیان بۆ کۆمەڵیک خەلک گوت، کەسانى تر نەزم و بێحورمەت تەماشایان دەکردن.

لەدوای مردنى سەریاسەو، زۆر شت لە ژيانى ئەواندا گۆرا، بەلام پۆژیک لە پۆژان خیانەتیان لەو پەیمانەى خۆیان نەکرد، جە سەپپەکانیان نەگۆپی، تاکە شتیک کردیان ئەو پەفە پەشەبوو کە بپار دەدەن وەک نیشانەى پەرسەى کى ئەبەدى، تاماون لە گەردنى نەکەنەو.

لەدوای ئەو شەو و شادەریا و لاواو چەندین شەوى تەدەچنەو ئەو مەیدانە و گۆرانى دەلێن، دڵنیا شەن دەنگیان خۆشەختییە کى گەورە لە دوای خۆى جێدەھێلێت، لەو شەوانەدا دەبنە ناسیاوى ژینۆى مەخمەلى و ئادەم مەرجان کە سەریاس بە دەم پێکەنینەو وەک «ئو گەوھەرى ناو شیاکە» پێشکەش بە کچە سەپپەکانیان دەکات. دروست لەو دەمەدا بە کە سەریاس بەردەوام قسە لەو دەمە کات بێتە مەوێکى مەزن، لەو دەمەدا بە ئارەزووى خۆشەنوسین دەبێتە بە شێکى گەرنى ژيانى. کەس نازانێت گەر سەریاس بەمابە چۆن دەژیا، ئادەم مەرجان پێگوتە «کۆرێک بوو پەروو لە مژدەى جوان، دەبوسیت دوای چەند سەلێک ئیش عەرەبانە کەى بفرۆشیت و بێتە خۆشەنوس یان بە پێتەو بۆ ئەو پەرى شار و بێتە کتێبفرۆش... خۆشترین ئیش لەلای کتێب فرۆشتن بوو... بەک ئاواتیشى ھەبوو پۆژیک لە پۆژان فیدىوێکى ھەبێت و سەبرى فەلمە نوێکانى پێبکات».

گەر خوشکە سەپپەکان نەبایە من ژینۆى مەخمەلى و ئادەم مەرجانم نە دەدۆزیبەو، کە ھەرکات باسیان لە سەریاس بکەدایە چاویان پەردەبوو لە ئاو، ئەو پۆژە ژینۆمان لە جەلى بۆیە کردنە کەیدا بێنێبەو، لە بەرمیلێک

کۆن و ژەنگاویدا دەموچاوی شت و باوھشی پیاکردم و گووتی "خوای گەرە، سوبحانەلا، سەریاس ھەر نەیدەزانی باوکی ھەیە... واتینگە یشتبوو باوکی پیش لە دایکبوونی ئەو مردوو". لەبەر ئەو ھەتاویدا باوھشی پیاکردم و گووتی "ئێستە کەس پێماناڵێت ژینۆی مەخمەلی، ئەو ناویەک بوو سەریاس بۆ منی تاشیبوو، ئێستا من ناوم ژینۆ فەیزولاً سۆفییە". ئادەم مەرجان و ژینۆی مەخمەلی ھەموو شتیکیان دەریارە ی دواھەمین پۆژی ژیانی سەریاس دەزانی، ئەوان لە بەیاننێیەو تا کاتی پۆج دەرچوون لەگەڵیدا بوون.

لە دوا ی مردنی سەریاسەو، شادەریا و لاولا سەبووریەکی گەرەیان بەو دوو کۆرە شەرمە دەھات. لە دوا ی مردنی سەریاس ماوہیەکی درێژ ئەو دوو خوشکە وەک دوو شیت، دوو کەس کە شتیکی گەرە لە ژیانیاندا پوخابیت ھەموو شەویەک دەچنە ئەو مەیدانەو گۆرانی بۆ ئەو کۆرە دەڵێن کە ھەموویان بە غەمگینی لە دەروریان کۆدەبنەو و ھەندیکیان دەگرن و ھەندیکیان سەردەخە ناو کۆشی خۆیان و لەگەڵیاندا گۆراننێیەکان دەڵێنەو.

کە مەیدانی عەرەبانەکان نەماو ئەو مندال و گەنجانە پەرشوبلایوونەو، خوشکە سەپیەکان چەند جاریکی کەم ژینۆی مەخمەلی و ئادەم مەرجان دەبینن، کاتێک لەو گوندە دوورانەش دەبنە مامۆستا ئیدی ماوہیەک لە یاد ئەو شارە دەچنەو کە ھەرگیز ناتوانیت لە نیگا و سەیرکردنەکانیان تێبگات.

کوشتنی مارشال پەییوەندی بە ھەموو ئەو جەنگ و پێکدادانە بەردەوام و پۆزانەییەو ھەبوو کە لە مەیدانی عەرەبانەکاندا پویدەدا، کوشتنێکی پێمانا و بیتەفسیریوو، وەک ھەموو کوشتن و دیلی و ئازارەکانی ولاتی ئیمە بێھودە و پوچ بوو، دڵنیاتان دەکەوێت کە سەریاسی سوبحەم لەو تەمەنە نازک و مندالەنەیدا نەبایە نەیدەھێشت و سووک و ئاسان

و بێمانا بمریت، بەلام مردنیشی پەویەندی بەسەرچلی و شەپانگیزییە کو تو پەڕەکانی گەنجیکەرە هەبوو کە خۆی لە جەوھەردا خراپ و شەپانی نەبوو. پەویەندی پەو خەونەییەو هەبوو دەربارەی بوونە مرقۆتییکی مەزن. من کە دواتر ژووێکەیم بینی تیگەیشتم کە نیکاو دیدی ئەو بۆ مرقۆی مەزن، زۆر پەویەندیدارە بە دەسلاتی ماسولکە و زەبەری دەستەکانی ئینسانەو، ئەو لەسەردەمیگدا ژیاو کە مرقۆی مەزن مانای مرقۆی بەهێز بوو. ئەو پۆژەش کە دەمریت کوژدای ئەو نمایشەیه کە خۆی وەک مندالیکی جەرپەزە و چاوەتەرس و نەبەز نیشاندات. ئەو پۆژانەی دەکەوێت پێش مردنیهو، پەڕن لە شەپ و پێکدادان و زامداربوون... وەک یەکیەک کە سەرپەرشتی پێکخستنی ئەو دنیا ئالۆزەدەکات، بەردەوام لەگەڵ دەستگیر و دوکاندار و پێبوارانی دیکەدا تووشی کێشەدەبێت. لە مسەری بازارپەو دێت و هەندێ شەپەدەکات و لەوسەرییەو دەگەرێتەو و هەندێ وردە جەنگی دی بەرپادەکات، بەلام دواي شەپەکان هەمیشە پێدەکەن و بە وێقاری شەپەریکەرە کە بڕیکێ زۆر لە شەرف لە یاساکانیایەتی دەستەدەکاتە ملی غەریم و حەریفەکان... بەلام ئەو وردە شەپ و دەمبۆلە و زویریانی هەرگیز ناوی ئەویان وەک مارشالی عەرەبانەکان و فەیلەسوفی شەو تاریکەکان لکەدارنەکرد، چونکە بەشیکی ئاسایی ئەو دۆزەخە جەنجالەیی ناو بازار پەوون.

هەفتەی پێش مردنی هەموو شەویەک دەچیت بۆ مائی خوشکە سپییەکان، لە چیمەنەکاندا دادەنیشیت، حکایەتەکانی بازارپەو بۆدەگێڕیتەو، شەپ و هەلای نێوان دوکاندار و عەرەبانەکانیان بۆ باسەدەکات، مالهەکیان پەڕەدەکات لە دەنگەدەنگ و قەرەبالغییەک کە پێشتر بە خۆیەو نەدیو. خوشکە سپییەکان بە کاکە بانگێدەرەن، بە دیارییەو دادەنیشن، لەگەڵ پێکەنینەکانیدا دەترقینەو، لەگەڵ حکایەتەکانیدا تێکەڵاوەدەبن... قسەکانی پێدەبەرن و پرسکاری لێدەرەن.

پۆزۆیک ھەر لە مردنی تەگای ئیادە کەن نەچیت بۆ بازار، ئیادە پارێشەو ە
ئەو لەگەڵیاندا دانیشی و چەڕۆکەکانی مەندالی خۆیان بۆ بگێڕێتەو،
بەلام سەریاس بەو خوشکە پاگانە پێدەکەن و دەلیت "پۆزۆیک نییە
مەن نەچم بۆ بازار".

بەر لە مردنی ژیان لە بازاردا زۆر سەخت بوو... پۆلیسەکان
پۆزانە دەگۆڕن و جاریوای جاریش دێرە قەتر و توندوتیزتر دەبن. ئەو
بەیاننێیە وەک ھەمیشە زوو ەرەبانە تەماتە کە ی خۆی دەفرۆشیت و بە
سینە ی کەژالەو بە بەتالی لە بازاردا دەسۆپێتەو. سەعات دە لەگەڵ
ژینۆی مەخمەلیدا دەچن بۆ لای ئادەم مەرجان، کە کۆمەڵێک بللوری
تازە ی چرای بۆھاتوو و خەریکی دەرھێنانیانە لە پاکەتەکان، ژینۆ لە
بەیاننێ زوو دە لەگەڵ ماسیفرۆشە بچووکەکانی تردا چاوەڕوانی وەجبە ی
تازە ی ماسیدەکات و ماسیگرەکان نایەن، سەعات نۆ بیتاردەبێت و لەگەڵ
سەریاسی سووچدەمدا لە ناوھە پاستی ەرەبانەکاندا دەمێنێتەو و سەیری
ئەو پەشۆکان و نیگا ساکار و ترساوێ سەریاس دەکات، کە پێدەکەن
و دەلیت "ماسیگرەکان نەمردبن؟" کەمێک سەیری ژینۆ دەکات و دەلیت
"چی دەبێت، گەر شەوێک ھەموو ماسیگرەکان بمەن... ھەموویان
بین بە ماسی یان لە ئاودا بخنکێن؟". ئەو پۆزە سەریاسە پێرە لەو
جۆرە پرسیارە سەیرانە. بەلای ئاوفرۆشەکاندا دەپوات و دەلیت "گەر
بەیاننێیەک لە خەوھەستاین و ئینسان چیتەر تینووی نەبوو، ئاوفرۆشەکان
بۆ کوێ دەچن؟". "گەر بەیاننێیەک ئینسان لە خەوھەستا و ئیتەر
ھەرگیز برسینەبوو، مریشک فرۆشەکان چیدەکەن؟" "گەر پۆزۆیک ئەرز
مانیگرت و ئیتەر سێوی دروستنەکرد... سێوفرۆشەکان چی دەفرۆشن؟".
ژینۆی مەخمەلی پێیدەلیت "ئەوێ تۆ باسیدەکەیت، لەم ژیانە و لەم
شارەدا نییە و نابێت... ئینسان لێرە بەردەوام تینوویەتی و برسییەتی
و ھەزی لە سێوھە". لە ژینۆی مەخمەلی دەپرسیت "تۆ دواھەمین

هه ناری دونیات بینیه؟». ئه وه یه که مجاره ژینۆ ئه و ناوه بیستیت. ده لیت «نا دواهه مین هه ناری دونیا چیه؟» سه ریاس پیده که نۆ و ده لیت «گر مردم بمه ن بۆ ژیر دواهه مین هه ناری دونیا... له وێ مرۆف ده توانیت بژی و به ختیار بیت، نه برسیشی بیت و نه تینوو». ژینۆی مه خمه لێ ده پرسیت «دواهه مین هه ناری دونیا کوپیه؟ به هه شته یان چی؟». سه ریاس بیته وه ی ته ماشایبکات، به ده نگیککی دوول و غه مگین ده لیت «نا به هه شت نییه، به لام زۆر دوور نییه له به هه شته وه». ژینۆی مه خمه لێ به گومانه وه سه یریده کات و ده لیت «سه ریاس هه ر شتیک له به هه شت نه بوو، یه عنی زۆر زۆر دووره له به هه شته وه». سه ریاس به غه میکی گه وره وه سه یریده کات و ده لیت «پاستده که یت، ئه وه ی له به هه شتدا نه بیت، یه عنی زۆر زۆر دووره لێ». سه عات یازده لای ئاده م مه رجان گالته به و پلپته ئێرانییه تازانه ده که ن که مه رجان به نرخ ی پلپته ی ئینگلیزی ده یانفرۆشیته وه. له یازده و چاره کدا بۆ یه که مجار «مه لیک دولبه ر» به خۆی و سێ پۆلیسی دیکه وه ده رده که ویت. مه لیک دولبه ر یه کیکه له پۆلیسه هه ره دلره قه کان، به لام یه کیکیشه له و پیاوه ترسناکانه ی مارشال توانیویتی ده سته مۆیانبکات. ئه وه هه موو کۆتایی مانگیک مه عاشیکی تایبه تی له ده سته گێره کان ده سینیت، سه ریاسیش تاکه که سه له زمانی ده زانیت. مه لیک دولبه ر خۆی ناوی عه بدوله لیک شامراد هارون بوو، گه رمیانییه کی سه رسه خت بوو، به ناوی ژنه که یه وه به مه لیک دولبه ر بانگیانده کرد، خۆی به مه لیککی بازار ده زانی... به لام هه موو ده زانن که مه لیک دولبه ر ژنه که ی خۆی ده بات بۆ به پرسیکی گرنگی ده فته ری سیاسی و کاربه ده سته یکی گه وره ی وه زاره ت. چوار پوژ به ر له وه مارشال نیوه ی موچه ی ئه و مانگی داوه به مه لیک دولبه ر و گووتویتی ئه وه ی ده مینیته وه کاتیکی تر وه ریده گریه ت. سه عات یازده و بیست ده قیقه مه لیک دولبه ر به توپه ییه وه ده گاته به رده م سینه ی

کە ژال و نزیک لە بللورەکانی ئادەم مەرجان بە سەریاس دەلێت «مارشال ماوێهە کە فێری درۆ بووێت». سەریاس لەبەر خۆرەتاوی کوشندەیی ھاویندا بێشەوێ توپەبێت تەماشایدەکات و دەلێت «وانییە مەلیک دولبەر وانییە، ئەمڕۆ ناگاتە ئێوارێ پارەیی خۆت وەر دەگریت». مەلیک دولبەر دەپوات و لەواتر کۆمەلێک دەستگێڕ دەداتە بەر دار و کۆمەلێک سەبەتە ھەلەدەگێڕێتەو. لە یەک و نیودا مەلیک دولبەر پۆلیسەکانی ھاوێزی دەگەڕێتەو و ئەوجارە لای ئاوفرۆشەکان ئاو دەخۆنەو و دوو سیو لە سەبەتەیی مندالێک ھەلەدەگرن و بە ئارامی دەپۆن. سەعات دوو نیو دووبارە دەگەڕێتەو و لەوسەری بازار پ سندوقێک تەماتەیی مندالێکی یازدە ساڵە دەپێژنە سەر جادەکە. مندالەکە بە گریان دێت بۆ لای ئەنجومەنی عەرەبانەکان، مارشال کە پێدەچێت ئەو پۆژە حەزی لە شەپنەبێت بە مندالەکە دەلێت «ھێچمان بۆ ناگرێت، وازیێنە با ئەمڕۆ بە سەلامەت بپۆینەو مالتی». سەعات سێ و نیو مەلیک دولبەر دووبارە بە خۆی و دارێکی درێژەو دەگەڕێتەو و کۆمەلێک سەعاتفرۆش لەوسەری بازار و کۆمەلێک پۆنفرۆش لە نزیک مژگەوتەکەو دەداتە بەر حەیزەرانی. سەعات چوار کۆمەلێک عەرەبانچی لە دەوری مارشال کۆدەبنەو و دەلێن گەر ئەمجارە ئەزێتەمانبەدات، لێیدەدەین. سەعات چوارو نیو مەلیک دولبەر بە خۆی و دارێک و ژمارەیهکی گەورە لە پۆلیسەو دێت و بە پێز لەوسەرەو پێادێن و لەبەردەم سەریاسی سوێجەمدادەکەونە شکاندنی بللورە تازەکانی ئادەم مەرجان. ئادەم مەرجان دەگری و خۆی دەدات بەسەر بللورەکانیدا و لەناو وێدە شوشەکاندا دەکەوێت و مەلیک دولبەر و پۆلیسەکان لێیدەدەن.... لەوکاتەدا دەنگێک لە ناو دەستگێڕە توپەکانەو بەرزەبێتەو و دەلێت «ژنحیز وازی لێبھێنە»، کە ئەو وادەلێت لە ھەزار لاو، لە ھەموو سووچێکی بازاردا، لە ھەموو کونجە بێدەنگ و ھەرامۆشکراوەکانی ئەو دۆنیاو، لە ئاسمانەو، لە دلی نادیارو

عارەقاوی ئەو عەرەبەنە کۆن و ماندووو ژەنگاویانەو ... بەیەکجار دەنگ بەرزەبیتهو "ژنەیز وازی لێبێتە ... ژنەیز وازی لێبێتە ... ژنەیز وازی لێبێتە". ژینۆی مەخمەلی کە دواى چەند سال باسی ئەو ساتەى دەکرد دەیگوت "سوبحانە لاوەک ئەو بوو، هەموو دنیای ئێمە، هەموو ئەو شتانەى پۆزیک لە پۆزان عارەق و ماندویتی و تینویتی ئێمەیان بینێو، ئەو بەردانەى ئێمە پێمان بەسەردا ناو و هەستیان بەو ئازارە کردووە کە لە جەستە بچوک و ماندووکانمانەیه، ئەو ئەسفەلتەى ئولفەتەى بە بۆنى هەناسە و پیسی ئێمەو گرتبوو، ئەو عەمودە فەرامۆش و خوار و چەمیوانەى کارەبا ... هەموویان لەگەڵ دەردی ئێمەدا بن".

ژینۆ دەیگوت "تا ئەو کاتە مارشال هیچی نەدەکرد، بەبێدەنگی و غەمگینییهو سەیریدەکرد و نینۆکی خۆی دەخوارد ... دەستگیرە وردەکان کە هەمیشە باوەرپێکی زۆریان بە سەریاس هەبوو، دەیانگوت "مارشال ... مارشال بۆ هیچ ناکەیت". بەلام وەک ئەو بوو گوێی لێنەبێت. کە مەلیک دۆلەر ئەو جێتوانەى دەبیست تووشی شیتی و هیستریایەک دەبوو مەپرسن، پۆلیسە مندالەکانیش هەموو وەکو ئویان لێدەهات، تا ئەو زیاتر گوێی لەو جێتووە بایە زیاتر لە ئادەم مەرجانی دەدا، کە هەموو گیانی خەلتانی خوین بوو، من و سەریاس کشابووینە دواوە و تەماشامان دەکرد. سەریاس بەردەوام وەک مندالێک نینۆکی دەخوارد و بیریدەکرەو، دووجار دەستبێرد بۆ گیرفانی شەپالەکەى، من دەمزانى چەقۆیەکی تازەى پێیه، چەقۆیەکی دەسکەزەرد من خۆم بۆم کړیبوو ... غەوزی بەغا بێتەوێ ئاگام لێبێت و هیچ بلیت لە ناکاو پەلاماری پۆلیسیکی مندالی دا و لە سەرشانەو زامداریکرد؟ کە دەستگیرەکان سەریاسیان بینی پەلاماردەدا، ئەو نیشانەى دەستپێکردنی شەپێکی گەورەبوو. سوبحانە لا لە ماوەیەکی کورتدا بوو هەرایەکی گەورە. من خەریکی ئەوەبووم ئادەم مەرجان پاکیشمە بەر سیبەرێک، کە شریخە

یەكەم دەسپڕۆ بەرزبۆووە و مندالەكان، عەرەبانەكان، كپیارەكان و دوكاندارەكان ھەریەكەیان بە كوچە یەكدا ھەڵھاتن. لەو ساتەدا ئاوپرمدا یەو و سەریاسم بینی دەستی لە یەخە ی مەلیك دولبەردا بوو، یەكێك لە كوچە یەكی نزیکەو لە نابی نی ھەراو پالە پەستۆی عەرەبانەكاندا ھاواری کرد "مارشال بیکوژە... بیکوژە". ھاواریك بوو لە ھەوت تەبەقە ی ئاسمانیش دەبیسترا، من ئەمپۆش دەلیم ئەو ھاواری نەبووایە سەریاس نەدەكوژا... ھاواریکی ھێندە پوونبوو وەك ھەقیقەتێکی ساف بەسەر سەری ھەمووماندا فەڕی، قریشكە یەك بوو مەولانام، چی پێگە یەكی بۆ سەریاس نە ھێشتەو، من تا تینم ھەبوو ھاواری کرد "پروفسۆر پاكە... پروفسۆر پاكە". دەنگی منی ناسیبوو و سەیری کردم، چیتەر نەیدەتوانی پاكات، ئەوانی دی ھەموو ھاواریان دەکرد "مارشال بیکوژە... مارشال بیکوژە". ئیستاش لە یادمە كە دەستی بەرزكردەو تا چەقۆكە ی لە دڵی مەلیك دولبەردا بچە قیننیت. ھەموومان تەماشامان دەکرد، مستووی زەردی چەقۆكە ی لەبەر ھەتاودا دەبریسكایەو، دووڵ بوو، ماو یەكی زۆر چەقۆكە ی بە ئاسمانەو پاكارت، بەلام دەستگێڕەكان ھەموو دەیانقیزاند "مارشال بیکوژە... مارشال بیکوژە". لە ساتێكدا دەستی دانەواند، من دانیام دەستی بە قەستی كوشت نەیتایە خوارێ، نا دەستی بەو نیازە داگرت چەقۆكە فەڕیداو بە دەستووری ھەمیشە یی خۆی تفتیک پۆبكات و سەری دانەویننیت و بلیت "سەخیفترین پۆژی دونیایە". دروست لەو ساتەدا دەسپڕۆی دووھم كرا، تا ئەمپۆش كەس نازاننیت كێ ئەو دەسپڕۆی كرد. پۆلیسەكان دەلین دەستگێڕێك لە ناو قەرەبالغی عەرەبانەكانەو تەقە یكردوو... شیخی سیراجەدین، سە ی مالیکی دەھرناس، من ناتوانم ھیچ بلیت، من لە سەریاس زیاتر سەیری ھیچ كەسێکی ترم نەكرد... مەولانام، ھەستەكەم یەكە یەكە ھەموو فیشەكەكانم بینیبینت كە پێكایان، چوار گولە بوون، دووانیان لەلای چەپی شانی و یەكێکیان

لەلای پاستی و یەکیکیش لەنێوان هەناو و سینەیدا. دەستگیرەکان دەلێن
 یەکیک لە پۆلیسەکان تەقەیکردوو، بەلام کامە پۆلیس کەس نازانیت.
 کە کەوت بە دەنگێکی بەرز هاواریکرد "خواپە گیان کوژدام..." من
 یەکەم کەس بووم چوومە سەری و سەریم خستە سەر پانی خۆم.
 لەو کاتەدا پۆلیسەکان دەسپڕژ بەدوای دەسپڕژ دەیانکرد بەئاسماندا و
 دەیانویست خۆیان لە گەمارۆی عەرەبانەکان پزگاریکەن. ئادەم کە خۆی
 خەلتانی خۆین بوو، نەیدەتوانی باوەڕ بەوە بهێنیت کە لە چاوتروکانیکدا
 سەریاس برینداربوو. من هاوارمکرد "یەکیک یارمەتیمبەدات، بیگەننێنە
 خەستەخانە..." ئەو بە زەردەخەنەیهکەو تەماشایکردم و گووتی "نا...
 نا، مەمبەن بۆ خەستەخانە، تکایە مەمبەن بۆ خەستەخانە، دەستتان
 ماچدەکەم مەمبەن بۆ خەستەخانە". سوبحانە! لەو کاتەدا چ سەر و
 پوخساریکی جوانی هەبوو. لەو دەقیقەیەدا ئیدی دەستگیرەکان کە
 هەموو هەراسان و شپەرزە هاواریان دەکرد، هەندێکیان هۆشیان ماتبوو
 بەر خۆیان و دەهاتنە سەر سەریاس و باوەڕیان بەوە نەدەکرد بەوجۆرە
 پتیکراییت. من دەمقیژاند و فرمیسک لە چاوم دەهاتە خوار، دەمگووت
 یەکیک یارمەتیمبەدات. ئادەم مەرجان کە نەیدەتوانی خۆی بەپێو
 بگرێ، ئویش لەگەڵمدا دەیقیپراند، هەموو ئەوانەی لەسەر سەریاس
 گۆبوو بوونەو دەمانقیپراند. خۆی دواچار دەستیگرت و گووتی "بمبەن
 بۆ مالی خوشکە سپییەکان" من هاوارمکرد "دەتەم بۆ لای دکتۆر...".
 سیان لە دەستگیرەکان "سینەی کەژال"یان لەناو عەرەبانە تێکەلاو و
 بەیەکدا چوووەکاندا دەرهێنا و گروتیان بابیگەننێنە خەستەخانە، تاکسی
 ناگاتە ناو ئەم قەرەبەلغییە. من لەو دەقیقەیەو هەستمکرد کە ئەو
 مردوو، جگە لەوێ یەکجاری دیکە تەماشایکردین و گووتی بمبەن
 بۆ مالی خوشکەکانم هیچی تری نەگووت. کە خستمانە سەر "سینەی
 کەژال" و پالمان پێوەنا دوو سەد دەسگیر زیاتر لە ملولامەو دەپۆشێ.

و ھاواریان لەیەک دەکرد و دەیانگوت «مارشال کۆژاوه ... مارشال کۆژاوه». خوای ئەرزو ئاسمان کە لەسەر عەرەبانە کە پالکەوتبوو لە مروفئیکی مەزن دەچوو، مەولانام شتیکی تیاوو لەو سەریاسە جاران نەدەچوو، وەک ئەوەی ئەو سات و کاتەي مردن کردبێتییه مەخلوقیک زەوی نەیکیشیت و ئاسمان ھەلینەگریت...».

ژینۆ کە چیرۆکە کە ی دەگێرێت ھەوێ زوو زو دەوێستا و دەیگوت خۆدایە بە گوناھمی مەزانە، خوایە بە گەورەیی خۆت پەحمم پێیکە، پێیوابوو گێرێت ھەوێ چیرۆکی مردن و پۆحکیشان گوناھتیکی گەورە تیا، ئەو لە دواي مردنی سەریاسەو ھاوێپێکی قوولی بە خۆدا ھێنابوو. ھەندیکجار دەوێستا و چاوانی پێ دەبوون لە ئاو و دەیگوت «بە پەحممەت بێت، ئەگەر بمایە ئێستا بەم گریانەي من پێدەکەنی».

ژینۆ دەیگوت «کە بردمانە خەستەخانە کە واماندەزانی مردووە، بەپەلە لییان وەرگرتین و بەرھەو پارەوێکی تاریک فراندیان، سەدان دەستگێر لەبەردەم خەستەخانە کە دا کۆبوو بوونەو دەگریان، تا ئەو وختە کە سەم نەدیوو ھێندە خۆشەویست بێت، ھەموو سەریاسمان بە شتیک دەبینی گەورەتر لە توانای خۆی، ھەموو ئەو مان بێرچوو بوو ھەوێش دەستگێرێکی نەگبەت و بەستەزمان بوو. نازانم ھەموومان لە یەکەم پۆژەو بە چاوی شتیکی تر سەیری ئەومان دەکرد، وەک ئەوەی ئەستەغفرە لا دۆنیامان بۆ دەستکاریکات، یان شتیک لەو بابەتە ... نازانم دواي دوو سەعات کچێکی چکۆلانە لە دەرگای قاوشەکان ھاتە دەرئ و گوتی «کە سوکاری کێیە؟ بابێت وەرێگریت ھە». من گووتم «من کە سوکاری ئەوم، من ھەموو شتیکی ئەوم، بێدەنەو بە من». سوبھانە لا کە خۆدا ئەجەلی ھەلگرت ھەلیدەگریت، بە حیسابی مردو وەرمانگرت ھەو، بەلام نەمردبوو، پێدەچوو دکتۆرەکان بە ھەلەدا چووبن یان نەیانەوێت تیماریبکەن، لەبەردەرکی خەستەخانە کە جارێکی

تر چاویکرده وه و گووتی "پێمگووتن بمبه ن بۆ مائی خوشکه سپیه کان"
 من ناوچاوانیم ماچکرد و گووتم ده تبه ی ن بۆ مائی خوشکه سپیه کان،
 ئه و ئیواره یه به هه موو شاردا هینامانه خوارئ، هه زاران ده سنگێزپووی
 به خۆمان و عه ره بانه کانمانه وه شارمان شلۆغکردبوو. مه ولانام خه لکی
 ده یانپرسی کئ مردووه؟ ئیمه ش ده مانگووت "پۆلیسه کان سه ریاسی
 سو بعه ده میان کوشتووه، مارشالئ عه ره بانه کان، پڕۆفیسۆری شه وه
 تاریکه کانمان". که س له و شارهدا سه ریاسی نه ده ناسی ئیمه نه بیته...
 دۆستیکی نه بوو ئیمه نه بیته... هاوده میکی نه بوو ئیمه نه بیته. که
 گه یشتینه مائی خوشکه سپیه کان ئه وانمان بینئ له په نجه ره که یانه وه
 سه ریان هینابوو ده ری و قزیان له نهۆمی سه ره وه گه یشتبووه خواری
 خوارئ. یا غه وز... یا موجیبیل ده عه وات... یا بارق و یا باری...
 چاویان پڕ بوو له شیتئ... له حه سه ره تیکی کویر، له شتیک که هه یج
 که سیکمان تا ماوین له یادینا که ی ن... هه زارچار غه مگینتر له هه ر چاویک
 تۆ ده شیت پێشبینیکه ی ت، که به و قره په رشوبلآو و سه یره وه باوه شیان
 به سه ریاسدا کرد، به ئه سپایی پێیگووتن "نه مردووم... هه لمگرن و
 تاته واو تاریکه ده کات بمبه نه ژوورئ". من و ئاده م مه رجان وه ستاین و
 به ده سنگێزپه کانمان گووت "سه ریاسی سو بعه ده م زیندوووه، مژده یه کی
 خۆش... مژده یه کی خۆش، مارشال ماوه... مارشال نه مردووه، با ده وری
 چۆلبکه ی ن، به لکو پشووبدات، به لکو خودا شیقایه کی بۆ بنیرت". زۆر
 به زه حمه ت ده سنگێزپه کان په وینه وه، زۆر به یان له کۆلانه باریکه کانی
 ده وری به ردا بلآو بوونه وه و له سه ر شه قامه کان دانیشتبوون و ده یانو یست
 له مان و نه مانی مارشال دلنیا بن... دواچار من و ئاده م و خوشکه
 سپیه کان هه لمهانگرت و برده مانه ژوورئ، تا ئه و کات خوینی لیده پۆی،
 وه کو ئه وه ی له نزیک مردنه وه قسه مان له گه لدا بکات گووتی "که
 تاریک داها ت، هه ر پێنجمان پیکه وه ده پۆین". یه که مجار وامده زانی

وړینه ده کات... به لām پاش که مێک به قورسی چاویکړده وه و دهستیکی خسته سەر سنگی و گووتی «نازانم چیبه، نازاریکی زۆرسهیر له سەر دلمدایه» که مێک وه ستاو به زهحمەت زهرده خه نه یه کی گرت و گووتی «ژینۆ، نه مشه و دهچین بۆ لای دواھمین ھەناری دۇنیا... من دهمه ویت له وێ بمرم... عه فوومکه ن بۆ هیچ که سیکتانم باسنه کردوه... به لām نه مشه و دهمبه ن بۆ نه وێ... له وێ دهمنیژن... له وێ... له ژیر دواھمین ھەناری دۇنیا دا... له وێوه ده توانم هه موو شتیک ببینم».

نه و شه وه سهریاس له پیخه فیکی که رمدا پشووده دات، هه ندیجار چاویده کاته وه و ده لیت «که دۇنیا تاریک بوو پیمبلین... هەر پینجمان پیکه وه دهچین بۆ ژیر دواھمین ھەناری دۇنیا».

نازیزانم ده زانم نه مه یان چیرۆکیکی کۆنه، ده زانم شتیکه له یه که م پۆژی له دایکبوونی مرۆفه وه هاوڕێمان بووه. هه موو که سێک له خه یال و خه ونیدا ژیر درهختیک، لاپالێ چیا به ک، کوێ چه مێک، سووچی باغه یه کی بۆ مردن له هەر جیگایه کی دی پیاشته. هه ندی که س فاسیلای نێوان مردن و هه سترکردن یان به مردن له وه کورتره، بواریکیان هه بییت بیر له شوین و جیی مردن بکه نه وه، هه ندی که س تا دوا سات باوه ر به مردنی خویان ناهینن. من پیم شتیکی قه شه نگه مرۆف بیر له شوینی مردنی خۆی بکاته وه، مافی نه وه ی هه بییت نه و جیگایه هه لێژریت، مافی نه وه ی هه بییت نه یه ویت له گه ل سەدان هه زار مردووی تر دا بیخه نه گۆرستانیکه وه. من پیموایه سهریاس به رله وه ی بمریت، شه وانیکی دووردریژ بیرى له مردنی خۆی کردۆته وه. نه و له و سهرده مه دا ژیاوه که مرۆف به رده وام بیرى له مردنی خۆی ده کرده وه. که نه و پۆژه گولله کان پیکاوایانه، پیویستی به بیرکردنه وه نه بووه له مردن، به لکو دواجار هه موو خه یالێ له لای نه وه بووه کوێ شایسته ترین جیگایه، ژیانیکی سه یر و کورتى تیا دوا بیهینیت. دلنایام هه موو شته کانی وه ک فلیمیکی کورت ته ماشا کردوه،

له و فلیمانه ی له دوکانی فیدیۆکاندا یان له سالتۆنی کۆن و پزیوی سینه ماکاندا دهیبینین، کاتیکی له گهڵ دهستگیرهکانی هاورپییدا دهچوون و وهک ریزیک گهنجی به حورمهت له ناوه پاستی هۆله کهدا به زهرفیک گۆله به پۆژه وه داده نیشن و له کوتاییه کانیدا دهگریان.

ژینۆ که به و جله بۆیاوی و دهسته سپییانه وه قسه ی له مردنی سه ریاس دهکرد، ئه وه ههسته ی هه بوو که سه ریاس ده یوست مردنیک ی جوان به مریت، مردنیک ی لایه ق به که سیک ی مه زن. ژینۆ ده یگوت «که دنیا تاریک داهات. سه ریاس هیزی دایه خۆی هه ستیت، نیمه زۆرمان له گه لدا گووت که ده بیت پشویدات، به لام بیسوود بوو، به ده نگیکی خه والو و و لاواز، به سیمای یه کیکه وه نازار نه هیلایت چاوی هه لبه یینیت، ده یگووت «نه گهر له گه لدا نایه ن، ده پۆم... به تنیا». ئه وه دوا ئاره زوی ئه و بوو، دوا هیوا ی بوو. سات له دوا ی سات مردنی خۆی دوا ده خست تا بگاته ئه و... من جیبیک ی چکۆلانه م له و نزیکانه وه هینا. وای پیغه مبه ر، تاجی ئه م دنیا و ئه و دنیا، یه ک شۆفیتر چیه ناماده نه بوو له گه لمان بیت، که ده یانزانی به یاره که له مائی شاده ریا و لاوای سپیه، وه کو گورگیان دیبیت به ترسیکه وه هه لده هاتن، هه ندیکیان تفیکیان پۆده کرد و ده پۆیشن، یان جنیویکی پیسیان له زار ده که وته خوار ی و تیده په رین، دوا جار شۆفیتریک ی پیر ی جامانه به سه ر له گه لدا هات که پیده چوو له شه ریک ی گه ورده دا بیت له نیوان ته ماحی ئه و پاره یه ی ده مخسته ده می و سامی ئه و رینگایه ی ده مخسته به ری. هه ر له سه ره تاوه ده له رزی و دهستی سوکانی نه ده گرت، خوشکه کان له سه ره تاوه ده ره ق به و پیاره دوو دل بوون، به لام عیلاج نه بوو، به خوشکه سپیه کانم گووت له شه ویکی وا زولوماتدا که س ناکه ویت ته ئه و شاخ و کیوه... به زه حمه تیک ی زۆر سه ریاسمان له پشت وه له نیوان ئه و دوو که ده دا دانیشان و به تانییه کمان پیدادا و من و ئاده م مه رجانیش له پیشه وه بووین، ئه ه خوا ی ئه رز

ئاسمان... ئادەم مەرجان لە پێشەو بەردەوام دەگريا و کفریدەکرد، لەو شەووە ژيانى من و ئەو دوو پێگای جیاوازی گرت، لەو شەووە ئەو بوو بە کۆمۆنیست و من نوری خودا پەڕییە دڵمەو.

ئادەم تا ئەو کات ئازارێکی سەختی دەچەشت، ئازارەکانی ئۆقرەیان بۆ نەهێشتبوو، بەلام دەیوسیت تا دوا ھەناسە لەگەڵ سەریاسدا بێت. گریانەکانی ئادەم ھێندەى تر شۆڤێرەکیان دەترسان. کە سوار ماشینەکە بووین، سەریاس چاوی نوقاندبوو و لێوەکانی بە جۆرێکی ترسناک شین بوویونەو و سیاھییەکی تەلخ دەست و گەردن و پشت چاوەکانی داپۆشیبوو. خۆی بە شۆڤێرەکی گوت بمانبە بۆ پێی "سێوہ زێ"، بۆ دامینی "شێخەلی ھەرمی شین". من دەمزانی ئەوێ چ جینگایەکی ترسناکە، ناوچەیەکە پەرە لە جەردەى شەو و تەنگی تاقەوتووی ئەو گوندانەى پەڕپوون لە شەپەخێل و جەنگەشرەت. شۆڤێرەکە دەپۆیشت و دوودل بوو، خۆی کۆنە و لاغدارى ئەو دەورووبەرە بوو. دواى سەعاتێک پۆیشتن وەک خێویکی لە ناوہ راستی شەقامەکەدا دیییت وەستاو گوتی من چیتەر لەگەڵتان نایەم. بە ترسەو گوتی گەر دەتانەوێت دەتانگێرمەو بۆ شار و گەر ناشتانەوێت بگەڕێنەو، ئا لێرە بوەستن و سەعاتێکی تر تراکتۆری قاچاغچییەکان سەردەکەون بۆ بارھێنان، لەگەڵیاندا سەرکەون. یا حافیز و یا جەبار... خوشکە سپییەکان پە جێنویان کرد، ئادەم مەرجان گریا، من باوہ شەم بە سەریاسدا کەردبوو و دەپارامەو کە لەو چۆلەوانییەدا بەو زەعیفانەو جێماننەھێلێت. بەلام سوودی نەبوو، شتێک دەتگوت سێبەری تاعوونە بە سەرسەرییەو دەفەری، ترسێک لە تەماعەکانی گەورەتر بەری پۆحی گرتبوو. ئەو لەسەرەتاوہ زیڕەى لە ھەموو شتێک کرد، لە جلە سپییەکانی ئەو دوو خوشکەى لە دوو فریشتەى تەریو دەچوون، لەو لایتە گەورانەى دەستیان، لەو ھەموو خۆینەى بە سەریاسەو بوو، لە گریانەکانی ئادەم، لە دەستی من کە

زوزوو له چه سره تدا ده مگه ست. ئیمه ی له و لاپښگایه فرېدایه سه رجاده،
 نسا... نه سته غفرولا... نه سته غفرولا... نه مانویست بگه پښینه وه... من
 زوزوو سه ریاسم ماچده کرد و ده مگووت «گه به کۆل بووه ده تگه ینمه
 ژیر دوا هه مین هه نار». سه ریاس له و کاتانه دا به جۆر ښک ده کۆکی له گه لیدا
 خوین له برینه کانیه وه ده هاته ده ری، به لام که نارامده بووه وه چاوی
 هه لده مینا و ده یگووت «پیمبلین نه ستیره دیاره یا دیار نییه؟». ئیمه
 ده مانگووت «نه ستیره دیاره سه ریاس، نه ستیره دیاره». نه و شه وه
 شه وی تاریکی و بیاکی و بیره حمی ئینسانه کان بوو، له و شه وه دا من
 هه ستمکرد که خودا ئیمه ی به جیهیشتوه، هه ستمکرد ئیمه ی مرؤف به
 شیوه یه ک گومرا بووین خودا ناوړمان لینا داته وه، مه رجان نه و شه وه بۆ
 یه که مجار قسه ی له ناعه داله تی ده کرد. به خوی و برینه کانیه وه ده هات
 و ده چوو و ده یگووت «کیه سوود له م ناهه قیه ده بینیت... کی؟». شه و
 درهنگ تراکتۆر ښک له دوور ده رکه وت، گه نجیک لیده خوړی هه موو ده ست
 و مه چه کی خال و نه خش و هیمای بیدینی بوو. که له ئاستماندا وه ستا
 به ده نگیکی به رز، پر به شه و پیکه نی و گووتی «مه یتان پییه... مار
 پیوه یداوه، یان ریخۆله کویره یه تی». وایده زانی ده گه پښینه وه بۆ شار،
 به زه حمه ت تیمانگه یاند که برینداریکمان پییه ده یه ویت له و چیا یانه
 به ریت. به سه ریاسی گووت «گه ده مری به ره، بۆ به م نیوه شه وه
 دونیات هیناوته تو لاخ». به ده نگی به رز گووتی «من ناگه مه پیی
 لا پیوه زئی» به لام گووتی تا ریگایه ک ده مانبات «له ویوه ده توانین به
 پیده شتی کدا برۆین و به لا عاتی ک ریگا بگینه لا ره ناو و له ویوه تا
 «شیخه لی هه رمی شین» لا رکه وین». ئیمه ی له پشت تراکتۆره که یه وه
 سوار کرد و خوی له پی شه وه که وته گۆرانی گووتن. زوو زوو ده وه ستا
 و ده یگووت «شه ویکی باشه بۆ مردن، باران نییه، من هه تر لا ی
 نه وه م هه یه له باراندا به رم... که لا م مه مله که ته ده به قه د لا یه قه

تراکتۆر دوژمنی باران نییه، هه‌ر شوکۆر بۆ خوا که باران نییه». ئه‌و شه‌وه که سمان نه‌مانده‌زانی دواهمین هه‌ناری دوتیا له‌ کوێه. سه‌ریاس ده‌یگوت که گه‌یشتینه‌ بناری چیا پێمبڵێن. ئه‌و زۆر به‌زه‌حمه‌ت گوێی له‌ده‌نگی ئێمه‌ ده‌بوو، له‌ ناو تراکتۆره‌که‌وه‌ ئیدی به‌ شیوه‌یه‌کی سه‌یر خوێنی له‌به‌رده‌پۆی، دۆخی به‌جۆریکی ناوه‌موار تێکچوو، له‌ویادا خوشکه‌ سه‌پیه‌کان دیسانه‌وه‌ گریان، هه‌ستنده‌کرد بیه‌وێت شتێک بڵێ، به‌لام وپه‌ی تراکتۆره‌که‌ و گۆرانیه‌کانی شۆفێره‌که‌ نه‌یاند هه‌یشت گوێمان له‌و نۆزه‌ باریکه‌ بێت که له‌ گه‌رووی سه‌ریاسه‌وه‌ ده‌هات. دواچار له‌ ئاست کێلگه‌یه‌کی به‌ریندا دابه‌زین، شاده‌ریای سه‌پی و لاولاو لایته‌کانیان ده‌رهینا، شۆفێره‌که‌ به‌ ئێمه‌ی گوت «من دووقات پاره‌ له‌ مردووان ده‌خاتینم... چوار X له‌م پێگایه‌دا نیشده‌که‌م و ئه‌وه‌ قانۆنه‌که‌مه‌، مردوو به‌ دوو قات ده‌به‌م... له‌به‌رئه‌وه‌ی هه‌موو Xایه‌ق تراکتۆریک مردوو نابات... من به‌ شه‌رتی عیXراییل نیشناکه‌م، که به‌ خۆپایی مردوو ده‌به‌ن بۆ عاXمان».

وای ئه‌ی جیلوه‌ی پۆشنی ئه‌سحابه‌ و زاهیدان، شه‌وێک بوو منی گۆپی... منی له‌وه‌ ناگادارکرده‌وه‌ ئێمه‌ی به‌شه‌ر له‌جه‌نگه‌لێکی پر له‌ زوڵوماتداين... هه‌ر چوارمان به‌تانییه‌که‌مان کرده‌ ده‌سته‌به‌ره‌ و سه‌ریاسمان خسته‌ ناوی و به‌و ده‌شته‌ کاکی به‌ کاکیه‌دا که‌وتینه‌ پێ. تاریکیه‌ک بوو بێسنوور و بێچه‌د و بێمه‌ودا، که‌سمان نه‌مانده‌زانی دواهمین هه‌ناری دوتیا له‌ کوێه. کامه‌ کێو ده‌شیت مه‌نزلی دواهمین هه‌ناری دوتیا بێت، کامه‌ لاپال ده‌بێت کێلگه‌ و مه‌زرای شیوه‌ دره‌ختیکی له‌و جۆره‌ بێت، کامه‌ دره‌خت ده‌شیت وه‌ک دواهمین دره‌ختی جنسی خۆی ته‌ماشاییکه‌ین. ده‌قیقه‌ له‌ دوا ده‌قیقه‌ سه‌ریاس به‌دترده‌بوو، زوو زوو دامانده‌ناو ده‌مانپرسی سه‌ریاس بۆ کوێ بچین، ئه‌و به‌ ئه‌سته‌م

چاوی هه‌لده‌هینا و به قوولی نرکه‌یه‌کی زامداری له گه‌روو ده‌هاته‌ده‌ری و نه‌یتوانی هیچ بلتی. نه‌و شه‌وه هه‌ر ده‌پۆشتین و نه‌ده‌گه‌یشتینه هیچ، هه‌موو شتی له نه‌لقه‌یه‌کی به‌تال ده‌چوو، نه‌و دوو کچه به‌دریژی ده‌پۆشتن و ده‌گریان، کراسه سپییه‌کانیان له‌ناو دپک و دالی نه‌و کیلگه‌یه‌دا هه‌لاهه‌لابوو... نازانم له‌چ ساتیکدا پۆخی ده‌رچوو، وه‌ک نه‌وه بوو بزانیته‌ ناگاته ژێر دوا‌هه‌مین هه‌ناری دنیا، ناگاته ژێر نه‌و دره‌خته‌ی هه‌موو ئاواتی نه‌وه‌بوو له ژێردا به‌ریته. نه‌گه‌یشتنی نه‌و به‌و دره‌خته نیشانه‌ی نه‌گه‌یشتنی هه‌موومان بوو به هه‌موو شته‌کان، نیشانه‌ی نه‌هاتنه‌دی گه‌وره‌ترین و بچوکه‌ترین ئاواتمان بوو. ئیمه چوار کوێر‌بووین، به‌ده‌وری خۆماندا ده‌سو‌پا‌ینه‌وه، هه‌رگیز پووناکییه‌ک، نوریک، ئیلهامیکی خودایی به‌فریامان نه‌هات... ئیستاش که بیر له‌و شه‌وه ده‌که‌مه‌وه تیده‌گه‌م، که دووریمان له سه‌رچاوه‌ی گه‌وره‌ی هه‌ر نوریکه‌وه ئیمه‌ی له‌و زوڵمه‌ته‌دا ونکرد. چوار کوێر‌بووین... چوار کوێر... چوار کوێر.... نه‌و له‌و به‌تانییه‌دا مردوو ئیمه بی‌هوه و بی‌ئا‌پاسته و بی‌ئامانج به‌و زه‌ویه‌دا ون‌بووین، دوا‌جار له ناوه‌پاستی نه‌و ده‌شته خالی و فه‌رامۆش و بی‌که‌سه‌دا دانیش‌تین و به‌دیارییه‌وه ده‌ستم‌ان‌کرد به‌گریان. له ناوه‌پاستی نه‌و ده‌شته‌دا باوه‌شمان بۆ‌کرده‌وه، ما‌چمان‌کرد، هاوارمان له‌خودا کرد، له ناسمان، به‌لام جگه له کۆمه‌لیک قه‌له‌په‌ش و می‌ش‌وه‌لی بی‌په‌حمی شه‌و هیچی تر به‌هاوارمانه‌وه نه‌هاتن.

دوای شه‌ویکی دوور و درێژ له ده‌سته‌پاچه‌یی و ون‌بوون له ناوه‌پاستی کیلگه‌یه‌کدا داماننا. هه‌ر چوارمان تێر به‌سه‌ریدا گریاین، کچه‌کان وه‌ک خوشکیکی پاسته‌قینه‌ ما‌چییان‌کرد. نه‌مانتوانی بی‌گێڕینه‌وه، نه‌مانده‌ویست دوو‌جار بی‌کوژین، ده‌مانزانی ئیمه هه‌رگیز «دوا‌هه‌مین هه‌ناری دنیا» نادۆزینه‌وه، به‌لام پێمان باش‌بوو له پێگای دوا‌هه‌مین هه‌ناری دنیا.

بینیژین چاکتره له‌وه‌ی که بیبه‌ینه‌وه بۆ گۆرستانێکی نه‌یده‌ویست تیا
 بنیژدیت. ئەو شه‌وه هه‌ر چوارمان به‌یارماندا له‌و پێده‌شته‌دا بینیژین،
 ئەو له‌ ئێمه زیاتر که‌سیتری نه‌بوو، ئیدی به‌ناو ده‌ریایه‌کی بیئامان له
 می‌ش‌و‌وله و زیکه‌زیک‌ی سیسرکه‌کاندا پۆیشتم تا گوندیکم دۆزییه‌وه، له‌وێ
 پاچ و خا‌که‌نا‌زیکم وه‌رگرت و به‌ تاریکی‌دا گه‌پامه‌وه، شه‌ویک بوو هه‌رگیز
 ته‌واو نه‌ده‌بوو، ده‌یانجار له‌ هه‌موو شه‌وه‌کانی تری ژیانم درێژتری‌بوو،
 تا ده‌هاته تاریک‌تر و تۆخ‌تریش ده‌بووه‌وه. نازانم چ هه‌وایه‌ک منی
 ئا‌پاسته‌کرد، ده‌شتیک بوو خا‌لی له‌هه‌موو شتیک، هه‌تا دره‌ختیکیشی
 تیا نه‌بوو بتوانم بیکه‌مه‌ نیشانه، به‌لام خودا له‌و شه‌وه‌وه چووب‌وه
 د‌ل‌م و ئەو هیدایه‌تیکردم، ئەو ده‌ستی‌گرت‌م و منی تا ئەو گونده‌ بردو
 له‌وسه‌ر دووباره منی هێنایه، تا گه‌یشتمه ئەوێ هه‌ستم پێده‌کرد، که
 گه‌پاشمه‌وه هه‌ستم‌کرد شتیک له‌گه‌لمدایه، ئەوه خودا بوو، خودای مه‌زن
 خۆی بوو. که ده‌ستی‌گرت‌م و منی برد... من د‌ل‌نیام خودا سه‌ریاسی
 خۆشه‌ویست، کۆپیک بوو جگه‌ له‌ که‌می‌ک شه‌پانێتی د‌ل‌یکی ساف و
 پاک‌ی هه‌بوو، ته‌نیا من ده‌زانم چ حورمه‌ت و پێزیک‌ی خوداییشی بۆ
 ئافره‌ت هه‌بوو. خودا بیبه‌خشیت به‌ پاکیه‌که‌ی خۆی له‌گه‌ڵ جه‌می
 ئیمانداراندا... له‌گه‌ڵ جه‌می ئه‌سحابه‌کاندا...

س‌وب‌حانه‌لا... س‌وب‌حانه‌لا که گه‌پامه‌وه خوشکه‌ سه‌پیه‌کان گۆرانیان
 ده‌گوت، گۆرانییه‌ک به‌ردی ده‌هێنایه‌ گریان، من له‌دوره‌وه پام‌کرد و
 ده‌ستم‌کرده‌ ملیان و گووتم «خوشکان، مه‌گرین، خودا له‌ گونا‌هه‌کانی
 ده‌بوریت، من ده‌زانم به‌دریژی‌ی ئەو پێگایه‌ من خودام له‌گه‌لدابوو...
 ئەو سه‌ریاسی خۆشه‌وێت، د‌ل‌نیام سه‌ریاسی س‌وب‌حه‌می خۆشه‌وێت...
 پرۆفیسۆری شه‌وه تاریکه‌کانمانی خۆشه‌وێت» وامده‌گوت و ده‌گریام.
 ئاده‌م مه‌رجان پاچه‌که‌ی وه‌رده‌گرت و به‌هه‌موو ئازاری خۆیه‌وه یه‌که‌م
 پاچی ده‌وه‌شاند، من به‌ده‌م گریان‌وه پاچه‌که‌م لێوه‌رده‌گرت و ده‌موه‌شاند،

ئەو بە دەم گریانەوێ پاچەکی لێوەردەگرتم و دەیوێ شاند... شەوێک بوو
 لە درێژترین شەوێکانی ژيانم، گۆرێک بوو لایە قسێ ئەوێ بوو، گۆرێک
 بێکێل، بێهێج شتێک، گۆرێک شاهیدی مردنی غەمگین و سەیری ئەو
 بوو، دەمانشاردەوێ و دەگەڕایەوێ... شەو کۆتایی نەدەهات. بێیارماندەدا
 سەبەیی کێلی بوو بێتێن، سەبەیی لەگەڵ دەستگێڕەکاندا چەندین پاس
 بگرین و بێتێن سەر گۆرەکی و لە گۆلدا نوقمبیکەین... دەپۆشتین و
 دەگریان، دەپۆشتین و دەگەشتینەوێ شار و خودا حافی زیمان لە یەكە کرد
 و دەخەوتین، بەلام دڵنیا بن ئەو شەو قەت قەت دوایی نەهاتوێ و
 دوایی نایەت».

له شهوی دووه می نازادیدا خوشکه سپیه کان بۆ سهر گۆره کهی
سهریاسی سووچه م پێشمکه وتن.

ئهو شهوه ش نه مدزانی که سهریاسیک و سهریاسیک و سهریاسیک
دیکه ش له زه ویدا ههیه.

نامه ویت وه سفی ئهو شهوه تان بۆبکه م، چونکه وه سفنا کریت.
شه ویک بوو پرپوو له پووناکی، هیند پووناک بوو بی هیچ چرایه ک
به و کێلگه خه وتوانه پۆشتین. پۆیستناکات له من بپرسن هه ست
به چی ده کرد؟ نا غه می من ته نیا غه می باوکیک نه بوو دوایی
بیستویه ک سال زیندان ده چیته وه سهر گۆری کۆره کهی، به لکو
غه می مروفیک بوو له دوایی پهنجیکی زۆر ده هاته وه سهر باغیکی
سووتاو. دیلیتی من و مردنی پوچی ئهو، له بۆشایی ئهو کێلگه
پووت و بیه رهه م و نه کێلراوانه دا تیکه ل بوو بوو. مانگ له سهر زیانی
بیهوده ی من و مردنی بیهوده ی ئهو دا هه لده هات، ئه ستیره له سهر
نامورادی من و ئهو دا ده دره وشایه وه، هه ستمده کرد نه مردنی ئهو و
نه کۆیله یه تی دوورودریژی من چ شتیکی له م جیهانه نه گۆریوه. من
ئهو شه وه بیرم له به راورد کردنی چاره نوی مروف به چاره نوی
شته کانی دیکه ده کرده وه، مردنی ئه وم به م کێلگانه به راورد ده کرد،
مردنی ئه وم به به رهووت و چۆلیتی ئهو زه وییه به پیت و به فه پانه

بهراوردده کرد. وهک نه وه بوو له ناو بازنه یه کدابیښ هه موو شتیکی تیا
 مردبیت، وهک نه وهی ژیان له و سهر زه وییه دا هه رگیز سه وزنه بوو بیت،
 توو یک بیت فریدراییست و نه پواییست، وهک نه وهی ژیان بالنده یهک
 بیت جاریک بو پشوو نیشتبیته وه و نیدی نه فریبیته وه. نه وهی
 له و شوینه دا سهره نجی منی پاکیشا بیده نگي بوو، جیگایهک بوو
 جی دهستی مرفی پیوه نه بوو، گوپیک بوو له شوینیکدا دور
 له دهستی مرف، جیگایهک وهک نه وهی شاهیدی فراموشکردنی
 نینسان بیت بو برای خوی، جیگایهک وهک هه مان نه و مه نفا سه یر
 و پووناکی من له ناو بیاباندا، گوپیک سارد و دور وهک زیندانیک
 له سه حرادا. نا وامه زانن من هه میشه و هه میشه له ژیر کاریگری
 نه و ساله تاریکانه دا ده ژیم و بیرده که مه وه، وا مه زانن من تووشی
 ترس و وپینه بووم بویه نه و گوپه به زیندانه کی خوم له سه حرا
 ده شو بهینم. گوپیک بوو بچوک، وهک نه وهی گوپی بالنده یهک بیت.
 نه و فهزا گه وره و به رین و کپه ی ده وری هیند فراوان بوو، مه و دایه کی
 دریزی بو سیبه ری کتله کان جیهیشتبوو، هه ستمده کرد نه و ناسو
 به رفراوان و به رین و گه وره یه، بواریکی بیته ندازه گه وره ی بو نه و
 مردوه جیهیشتوو بهر له گه ردون بکاته وه. گوشه گیرییهک بوو له و
 جوړه گوشه گیرییه ی مرف به ناکوتاوه گریده دات. له و سالانه ی
 دوايیدا جگه له شاده ریای سپی و لاولو کهس نه چوو بووه سهر
 نه و گوپه. شه ویک بوو هه میشه وهک شه ی مردن له خه یالما
 ده مینیته وه. که گوپه که م بینسی، نوشتامه وه و کتله کانم ماچکرد،
 هاوارمکرد ”سهریاسی سو بده م، من باو کتم گویت لیمه من نه وم،
 من موزه فهری سو بده م، بیستویهک سال له مه و بهر که من گیرام
 تو ته مهنت چند پوژیک بوو... تو منت نه بینوه، هه رگیز بیریش
 له من نه کردو ته وه، به لام ده بیت نه مشه و گویم لیبگریست“.

دوو خوشکه سپییه که به هیمنی له‌ولای گۆڤه‌که‌وه له سه‌ر خاک و خۆلی دڤکاوی ئه‌و ده‌شته دانیشتیوون، من دوو پۆڤ بوو له‌گه‌لیاندا بووم، به‌لام نۆڤه‌ی کات خه‌ریکی حیسابی گۆشه‌گیریه‌کانی خۆم بووم، نه‌مه‌توانی ئاسان له‌گه‌ل دوانادا بکریمه‌وه. که منیان له‌و دۆخی شیوه‌نه‌دا بینێ ترسان، من ئارامکردنه‌وه و گووتم «نا... نا... نا... کچه نه‌زیزه‌کانم من شیوه‌نناکه‌م... غه‌می من غه‌میک نییه شیوه‌ن به‌ خۆی بگریت... نا دۆسته‌کانم... من شتیک هه‌یه که ده‌بیئت به‌م مردووه‌ی بلێم... شتیک هه‌یه که ده‌بیئت ئه‌و مردووه بیزانیئت... من ده‌زانم ئه‌و ده‌میستیت... ده‌زانم له‌ ناو ئه‌م ده‌شته به‌رینه‌دا چاوه‌پوانی شتیک ده‌کات، ده‌زانم له‌ ناوه‌پاستی ئه‌م پێده‌شته‌دا هه‌موو چرپه و ده‌نگیکی ئینسان نرخێ خۆی هه‌یه... ده‌شیت ئه‌و من نه‌ناسیته‌وه، به‌لام به‌م هاوارانه‌دا تیده‌گات یه‌کیک هه‌یه له‌ میژ به‌ره‌وپیری دیت... ده‌بیئت تیڤگات که ئینسان له‌م گه‌ردونه‌دا ته‌نیا نییه... ده‌بیئت ساردی و کپی ئه‌م ده‌شته نه‌یترسینیئت... ده‌بیئت بیزانیئت من به‌ره‌وپیری ئه‌و پامکردووه... بیستویه‌ک ساڵه‌ من له‌ زیندانه‌که‌مدا به‌ره‌وپیری ئه‌و پاده‌که‌م... ده‌بیئت بیزانیئت چ زولمیکه دواچار له‌م به‌ره‌ووته‌دا به‌یه‌که‌هه‌ین... دلنایام له‌م بیده‌نگیه‌دا هه‌موو هاواریک دلێ پاده‌چله‌کینیئت».

گویمه‌نا به‌ گۆڤه‌که‌وه ده‌مگووت «خودای مه‌زن، ئه‌و گوئیله‌مه... ده‌زانم گوئی لیته... وه‌رن ده‌ست له‌ گۆڤه‌که‌ بده‌ن ده‌جولیتته‌وه».

من ده‌ستم ده‌خسته سه‌ر ئه‌و گۆڤه و ده‌مبینی ده‌جولیتته‌وه، هه‌ستم به‌ پۆحیک ده‌کرد ده‌یه‌ویئت له‌ کۆت و زنجیریکی ترسناک ئازادیئت، هه‌ستمه‌کرد هاواریک و کلپه‌یه‌کی قه‌تیس له‌و گۆڤه‌دایه و ده‌یه‌ویئت بیته‌ده‌ری.

من هاوارمه‌کرد و ئه‌و تینوتاوه‌ی ناو گۆڤه‌که‌ش تینی

دهسەند، خوشکهکان دهیانگرتەم و دهیانگووت «موزەفەری سوێجەم
تۆ ئازاریده دەیت... تۆ بەم ھاوارانەت خەبەریدەکەیتەوه... که
خەبەریبێتەوه برینهکانی ئازاریده دەن... بێدەنگ بە... موزەفەری
سوێجەم بێدەنگ بە».

من که میك هیۆرده بوومه وه و ده مگووت «سەیرکەن. باوکیکی
دەستخالی، کوپک که مردنکی پوچ مردوه له پێدەشتیکی پەر له
کەرەشی و دپک و خۆلدا یەک دەگرەوه... سەیرکەن تا چاو بپکات
قوبەیهک له پوچی بەسەر سەرمانەوه یە، گومەزکی مەزن له هیچی،
چەتریکی گەورە له بێمەعنایی». له وه دقایقەیدا وامدەزانی که من
و سەریاس نە پابوردوومان هەیه، نە ئیستا و نە داهاتوو... ئەوهی
منی دەترسان، ئەو چۆڵەوانی و پووتەنە بێمەودایە، ئەو شەوه،
ئەو پووناکییە بێپۆچ و بێپەرسنگە بوو که تیایدا بەیەک دەگەشتین.
من و ئەو هیچمان نەبوو بەیەکی بلێین، هەریەکەمان بە شیۆه یەک
ژیا بووین و مردبووین، قسەیهکمان نەبوو بیکۆرپینەوه، ئەو بێدەنگی و
خۆل و بەرھووتە لەبری ئێمە قسەیان دەکرد. ئەو پوچیە مەزنە ی من
و ئەوی داپۆشیبوو، ئەو تەپۆتۆزە ی له هەموو لایەکەوه دەهات، له
بری ئێمە هەموو شتیکیان دەدرکاند.

ئەو شەوه تێگەیشتم بزر بوون و نا ئامادەگی مۆفیک چ کارەساتیک
له دوا ی خۆی جێدەھێلێت، تێگەیشتم شوینی مۆف له سەر ئەم
زەمینە چ سەیر گەورە و مەزنە، مۆف که جارێک له دایکبوو، ئیدی
بۆ هەتا هەتا یە شوینەواری له ژیا ی ئەوانی دیکەدا دیارە، ژیا ی چی
نییە جگە له زنجیرەیهکی هەتا هەتا یی، نەپساو، نەچراو. ئێمە لێرەدا
لەم دەریا مەزنەدا ونبووین و ناگەینە جێ، بەلام ئیستا ژیا ی ئێمە،
مردنمان، مانمان، نەمانمان بە پێگایەکی نەبینراو و نەبیستراو کار
لەهەموو مەخلوقات ی سەر ئەم زەمینە دەکات، کار له گۆلەکان دەکات.

کار له بآئنده کان ده کات. مړوف که جاریک له دایکبوو ئیدی ده بئته به شیک له پیزیکی مه زن، ده بئته ئه لقه یه که له زنجیریکی ناکوتا، هر کات ئه لقه یه که له زنجیره ده بچریت، چنده ها پلپله ی دیکه له زنجیره ده که ویت، هر کاتیک پلپله یه که ده که ویت، پوخساری هه موو ئه لقه کانی دیکه و شوینیان له ناو زنجیره که دا ده گوریت. ونبوون و مردنی مروفیک پوخساری هه موو ژیان له مسهر زه مینه دا به جوریکی دی دروستده کاته وه... ونبوونی مروفیک ده توانیت ئه ندازه ی کوی ژیان تیکبدات، ده توانیت جوگرافیای په یوه ندیه کان بگوریت. گهر من هه بوومایه، گهر من وهک مردوویه که له سه حرایه دا کفن نه کرابامایه، ده شیا هه موو ئه و ژیا نه به شیوه یه کی دی برؤشتبایه. ئینسان ئه ستیره یه که نابیت به ئیلین بکه ویت، چونکه ئه و به ته نیا ناکه ویت. ئیستا کئ ده زانیت سه دای ئه م ونبوونه ی ئیمه له کوپی دیکه ی زه میندا ده نگه داته وه؟ کئ ده زانیت، که ی و له چ زه مانیکدا یه کیک له خۆله میشی مردن و ونبوونی ئیمه وه هه لده ستیت و ده بینیت ئه و گپی که وتنی ئیمه سووتاندویتی؟.

ئه و شه وه تیکه یشتم شوینی خالی من له م جیهانه دا ئه م گۆره ی دروستکردوه، به ئی، من پیتانده ئیم و ده مه ویت گویم لیبگرن، مردنی مروفیک تیکچوونی هه موو هاوکی شه کانی ژیا نه له سه ر ئه م ئه ستیره یه. من له دوا ی خۆم زنجیره یه کی بیمه ودا ژیانم تیکدا بوو. ئه و شه وه خوشکه سپیه کان تا دره نگ ده یانویست ئارامبکه نه وه، تیبگه ینن که منیش قوربانیه کم له قوربانیه کان، منیش یه کیکم دوا جار وهک هه موو ئه وانه ی تووشی کاره سات ده بن و ده مرن، به لام من به و پیده شتانه دا به ره لاده بووم، ده که وتمه لیدان له سینه و به روکی خۆم، ده که وتمه خۆلکردن به سه ر خۆمدا، پیلاره کانم داده که ند و به ژیر ئه و تاریکیه لیل و پووزهر د و زه عفرائیه دا له خوشکه سپیه کان

دوورده که وتمه وه، وهک جان وه ریکی زامدار نه ملوراند، به سهر دپک و به ردو پوش و په لاشی نه و شه ودا پامده کرد و سهیری نه و بوشاییه بیسنوور و بیپه حمه ده کرد که هه ستمده کرد، ههنگاو به ههنگاو ناسمانیکی فراوانتیرم بۆده کاته وه، نه وهک بۆ نه وهی نازادبم، به لکو بۆ نه وهی ویللم و ونیم و ده رگای ونبوونه کانم تا نه وسهری دنیا والابیت... پامده کرد و گهردون له پاکردنمدا گه وره تر و کراوه تر، به لام چۆلتر و خالیتتر ده ینواند. هه ستمده کرد نه وهی بیستویهک ساله تیا دیلم سه حرا نه بووه، سه رم به رزده کرده وه و پر به و ده شته مه زنه هاوارمده کرد "خودایه نه مه یه بیابان، نه مه یه بیابان، نه مه یه بیابان". خوشکه سپیه کان چیتتر نه یانده بینیم، من له و وشکه خاکه دا، له و زه مینه قلیشاو و ماندووه دا پامده کرد و له خۆمده دا، له و گۆپه دوورده که وتمه وه و چنگ له دواي چنگ خۆلم به سهر خۆمدا ده کرد، بۆ یه که مجار تیده گه یستم نازادیش چ بیابانیکی گه وره یه. گه پانه وهی مروف له نه سارهت کاتیک مانای هیه که نه گه پیتته وه سهر خۆلیکی پروت، نه گه پیتته وه سهر ئیسک و پروسکی ژیا نه کانی تر...

نه مشه و له بهردهم ئیوه دا دان به و پاستیه دا ده نیم، که نه متوانی قبولی مردنی سه ریاسی سو بدهم بکه م. نه و شه وه که وهک شیت وهک بالداریکی پیسخور، واشه یه کی بریندار به ده وری نه و گۆپه دا ده سوپامه وه و هاوارمده کرد، تیگه یستم که ناتوانم مردنی سه ریاسی سو بدهم قبول بکه م، نه ده کرا مردنی نه و بسه لمیتم، خۆلمده کرد به سهر خۆمدا و پر به و ده شتانه هاوارمده کرد "نه مه گۆپی نه و نییه، نه و نه مردووه".

نه مشه و پیشتانده که وم و ده لیم من به شداربووم له هه موو یارییه کاند، به شداربووم له وهی که شه ویک تیگه یستم من بۆ نه و...

بژیم، دەبیت باوەڕ بەو مردوووە نەکەم کە لە بەحرێکی تەپۆتۆزدا
خەوتبوو، ئەو مردوووی یەكترمان نەدەناسی، بەلام دەمزانی بیتەو
من شتێکم نابیت بۆی بژیم... دۆستانی من، ئەو ئەوانەی نازانین
ئەم کەشتییە بەرەو کوێمان دەبات. من دواجار دەستم خستە
سەر ئەو گۆرە و گووتم "باوەڕ بە هیچ حەقیقەتێک ناکەم، تۆ
نەمردوویت، من دەگەرێم و دەتدۆزمەو". بیستویەک سالا زیندان
فێرکردبووم باوەڕ بە هیچ راستییەک نەکەم... ئیستا ھەستدەکەم
ئیمە ھەموومان ئازادی خۆمان بە ھەم دەست پێدەکەین... ئاھ
خودایە، ئازادی ھەرگیز لە ھەم جیانابیتەو. نا لۆمەمەکن...
لۆمەمەکن... گوناھێ من ھەک گوناھێ ھەموو ئادەمیزادەکانی تر
بوو، ھەک گوناھێ ھەمووتان بوو، ھەموو ئەوانەی پۆژیک لە پۆژان
ئازادیتان لە خەیاڵ پاکنەکردەو.

لە شەوی دواتردا سەرتاپا پوختاری ژیانی من گۆرا. من ئەو
شەو ناو دەنیم، شەوی ژیان و زیندووبوونەو.
لەو شەو دا تێگەیشتم کە سەریاسێک و سەریاسێکی دیکەش لە
دونیادا ھەیە.

پێشەکانی چیرۆکی ئەو شەو دەگەرێتەو بۆ ھەندیک سالا
لە ھەوێر، کاتیەک مەمەدی دڵشوشە لە یەکیەک لە ئیوارە پڕ سەفاکانی
خۆیدا، گۆیی لە گۆرانی داواکراوی یەکیەک لە پادیسۆ حیزبێیەکان
دەگرت، کاتیەک گۆیی لەو بەرنامە بێژە کچە بوو بە دەنگێک "بە زۆر
نازکی دەکردهو" دەیسکوت "سەریاسی سوێجەم، ئەم گۆرانییە
بە ھەستا مەجید، بە ھێزی ژنی و شیلانی کچیان پێشکەش دەکات،
بە غەسور و پێخانە بەبۆنەی زەماوەندیانەو، ھەروەھا بە ھەموو

پیشمه‌رگه‌کانی که‌رتی بیستویه‌ک و مام عبدالله له بازاپی کۆنه‌که...». محهم‌دی د‌لشوشه‌ د‌لنیا‌بوو که به پاستی گوپی له‌و ناوه‌بووه، د‌لنیا‌بوو که سه‌ریاسی سو‌بو‌جده‌م گۆرانییه‌کی کامکارانی داواکردوو، به‌لام له‌و کاته‌وه‌ی سه‌ریاسی ده‌ناسی ده‌یزانی که نه‌و کورپکی بێگه‌سه. ده‌یزانی نه‌و هیچ که‌سیکی نه‌وتۆی نییه‌ گۆرانی پیشکه‌شبکات، نه‌وه‌ش سه‌ره‌تای ده‌ستپیکردنی ته‌لیسه‌کان بوو. محهم‌دی د‌لشوشه‌ ده‌یزانی ناوی سه‌ریاسی سو‌بو‌جده‌م ناویکی هیند سه‌یر و ناوازه‌یه‌ ناگریت به‌ ئاسانی دووباره‌بیتته‌وه. به‌وه‌دا محهم‌دی د‌لشوشه‌ مندالی سه‌وداسه‌ر و نه‌فینداری نه‌ئینییه‌کان بوو، نه‌و ئامازه‌ تیپه‌پ و کوتوپه‌ر و خیرایه‌ به‌سبوو تا له‌وێوه‌ به‌ره‌و ده‌ریای نه‌و ته‌لیسمانه‌ ب‌ه‌روات که‌ خۆشی و ئیمه‌شی تیا نو‌قمده‌کات.

نه‌و ئیواره‌یه‌ محهم‌دی د‌لشوشه‌ به‌ پوخساره‌ ساده‌ و پوو‌خۆشه‌که‌ی خۆیه‌وه، به‌ مه‌دالیاکانی ده‌ستییه‌وه، ده‌چیت بۆ گۆزه‌ری عه‌ره‌بانه‌کان و له‌ ناو ده‌نگه‌ده‌نگی ده‌مه‌ و ئیواره‌ی میوه‌فروشه‌کاندا له‌ سه‌ریاس ده‌پرسیت ئایا هیچ گۆرانییه‌کی له‌ هیچ پادیۆیه‌ک داواکردوو؟ به‌وه‌دا سه‌ریاسی سو‌بو‌جده‌م پۆژیک له‌ پۆژان پادیۆشی نه‌بووه، به‌ سه‌رسامییه‌که‌وه ده‌لێت نه‌و له‌ میژه‌ گوپی له‌و جۆره‌ به‌رنامانه‌ نه‌بووه. نه‌و پۆژه‌ محهم‌دی د‌لشوشه‌ نه‌و هه‌واله‌ سه‌یره‌ بۆ سه‌ریاسی سو‌بو‌جده‌م ده‌گپێتته‌وه. سه‌ریاس به‌ پێکه‌نینه‌وه ده‌لێت «نابیت، سو‌بو‌جده‌میکی تر له‌ دنیا‌دا نییه‌... من ته‌نیا که‌سیکم ناوی سه‌ریاسی سو‌بو‌جده‌م بیت».

به‌لام محهم‌دی د‌لشوشه‌ د‌لنیا‌یه‌ له‌ پشت نه‌و ناوه‌وه نه‌ئینییه‌کی گه‌وره‌ خۆی هه‌شارداوه. له‌ یادتان نه‌چیت محهم‌دی د‌لشوشه‌ عاشقی نه‌ئینییه‌، که‌سیکه‌ له‌ هه‌موو شتی‌کدا بۆ نه‌ئینی ده‌گه‌ریت، نه‌فینی بۆ نه‌ئینی خه‌یالی به‌ره‌و جیگای ترسناک ده‌بات، له‌ هه‌موو

شتیکدا دیویکی نادیار دەدۆزیتەو، لە پشت ھەموو پەردە یەکەو بۆ شیۆه تەلیسمیکی نەکراو دەگە پێت. گەنجیکە جگە لە شکاندنێ تاریکی ھێچ ھیوایەکی تری نییە. ئەو پۆژە بە سەریاسی سوبحەم دەلێت "بەلێ سەریاسیکی تر ھەیە و نھێنی تۆش لە گەڵ نھێنی ئەو دا ھاوجوتە". دڵنیام کاتێک دڵشوشە ئەو قسانە یکردوو جگە لە ئارەزووی بۆ وروژاندنی سەریاس ھێچ پاستییەکی لە بەردەستدا نەبوو. بەلام ئێوارە ی ھەمان پۆژ مەمەدی دڵشوشە و سەریاسی سوبحەم دەچنە ئەو پادۆییە و تکا لەو کچە دەکەن کە نامەکان دەخوینیتەو، پێنمایان بکات و ئەو نامە یەیان نیشانبدات کە سەریاسی سوبحەم نوسیویەتی... دوا ی کەمێک مەکروناز کێژە کە لەناو نامەکاندا پارچە کاغەزێکی پەنگاوپەنگ دەدۆزیتەو کە سەریاس ناویک ناردویتی، بەلام جگە لەو زانیارییانە ی کە لە بەرنامە کەدا خویندویتی یەو ھێچی تری تیا نییە. ئێوارە ی ھەمان پۆژ مەمەدی دڵشوشە لە پێگای باوکی یەو بنگە ی کەرتی بیستویەک دەدۆزیتەو کە لە ئاوە دانییەکی بچوکی دەرەو ی شاردا یە.

لە ئێوارە یەکی زۆر دەرەنگدا لە ژوورێکی چکۆلانە ی بنگە یەکی سەریازی کۆندا، لە ناو گەھە ی بایەکی سارددا، لە ژوورێکدا پەر لە تاس و چەمچە و فەردە گەچی ھەلۆەشاودا، کە کەرەستە ی کاری ئەو کریکارانە یە کە بنگە کە گەچکاریدە کەن، لە تەپۆتۆزی ئەو گەچەدا کە پاشماو ی لە ھەموو کونج و کە لە بەرێکی ئەو بنگە یەدا بلۆبۆتەو، شتیکی سەیر پوودەدات، شتیک بۆ ئیستیک شوینی باوەر نییە. لەو یادا سەریاسی سوبحەم بە سەریاسی سوبحەم دەگات. پووداویک دواتر لە شەوێکی دووردا دەنگدانەو یەکی گەورە ی لە ژیا نی مندا دەبێت، منیک کە ھاتووم و لە ناو گەھە یەکی سارددا، لە تەمێکی سەپیدا بۆ ئەوان دەگە پێم.

ئیدی ئاگاداربىن، پڭگای هه موو چیرۆکه که مان لیڤره وه ده گزپیت، ئیدی ئه و دنیا یه کړهنگ و یه کگرتووه ی پښشو ده شکیت، ئیدی له نښوان مرؤف و ئاوینه کاندای وندە بین. ئیدی بۆنه وه ی سهریاسه کان له یه کتر جیابکه ینه وه، به یه که مین سهریاسی سهریوورده که مان ده لښین «سهریاسی یه که م و به و ی دیکه یان ده لښین «سهریاسی دووه م» یان «سهریاسی گه و ره» و «سهریاسی بچوک».

ئه و شه وه شه و ځی سهر و ترسناکه له ژیا نی هه ردو و ئه و کورده دا، دوو گه نجن که به پوخسار هیچیان له یه کترناچیت، به لام هه ردو و کیان ناویان سهریاسی سو بده مه، هه ردو و کیان بیکه سن، هه ردو و کیان زنجیره یه که ده ستاو ده ستیان کردوه تا گه و ره بوون، هه ردو و کیان له مندالییه وه سه رو هه نارځکی شوشه یان پییه. مه مه دی دلشوشه ئه ندازیاری هه موو دۆزینه وه کانه، ئه و سهریاسی دووه م له سه ر شوین خه وه که ی خوی هه لده ستین و پښیده لښت «بۆ ئه و نامه یه ت نارد بۆ ئه و به رنامه یه ؟ بۆ ده رگای ئه م ته لیسم و تاریکیه ت کردوه وه ؟ ... تۆ کښیت، له کوپوه هاتوویت، بۆ به و جۆره گه و ره بوویت، چیت کردوه و چی ده که یه ت ؟ ... چیت هه یه و چیت لیڤه و تکراره ؟». سهریاسی دووه م که مندالیکی سپیکه لانه ی چاو هه نگوینییه، نیگایه کی دپو نه سه روه و ژیره وانکی هه یه، له نیازی هه موو مه خلوقاته کان به گومانه، سه ره تا هیچ تښاگات، گڼژی و نه فامی و به دحالیبوونځکی کوتوپر که کاریگه ری ئه و ږاچله کانه له ناکاو و ناوه خته یه له سیمایا یه تی، له به رمیلځکی کۆنی بنکه که دوو جار ده موچاوی ده شو او ده لښت «له ئیواره ناچیت له به یانییه کی ناخۆشی ته وه ات ده چیت ... نا ئیستا له ئیواره ناچیت، هیچی له ئیواره ناچیت، زۆر پۆزان هه ن تییا نناگه م، نیوه پوانیان له عه سه ر ده چیت، شه ویان له نیوه پۆ ده چیت، ئیواره یه

لە بەیانی دەچیت، بەیانیان لە نیوەشەو دەچیت، تییانناگەم، ئەم پۆژ لەو پۆژانەیە. سەریاسی یەکەم بە زەردەخەنەکی پەشۆکاوە دەلیت «ئێوارەکی ناخۆشە... وانییە؟ ناخۆشتەین ئێوارە ی دوتیا... ئێمەش ھاتووین سەیرترین تەلیسمی دوتیا مان بۆ ھێناویت». سەریاسی دووەم کە کەمێک کەمتەرەم، بێباک بەلام دلەرق و وریا دیارە، دەپرسیت «من تێناگەم باسی چیدەکەن...». محەمەدی دلشوشە دەلیت «باسی ئەوە دەکەین یەکیکی دی ھەیە، مەوێکی تر ھەیە کە وەک تۆ ناوی سەریاسی سوێجەمە... ناویک گەر شتیکی لە پشت نەبێت بە ئاسانی دووبارە نابێتەو، وانییە؟... بەلام نازانم ئەگەر تۆ خۆت بناسیت ھەموو شتیکی لێرەدا دواپێدیت و ئێمە مالاواییت لێدەکەین و دەپۆین، بەلام گەر خۆت نەناسی شتیکی تر دەستپێدەکات، سەرەتایەکی تر، بەلام چووژانم... بەلکو ھەمووی خەیاڵ بێت، بەلکو شتەکە درۆیک بێت و بە خۆرا لە خەیاڵی مندا سەوز بووبێت...».

محەمەدی دلشوشە لەسەرەخۆ ھەموو چیرۆکەکی بۆ باسەدەکات. سەریاسی دووەم بە کەمێک تێفکیرنەو دەپرسیت «گەر تۆش سەریاسی سوێجەم بیت کەواتە من کی؟». ھەموو شتەکان نااسایی دەنوێنن، شتیکی لە لێکچوونی سەیر لە دوورەو پرا ئەو دوو مەوێ پێکەوێ گریدەدا، شتیکی کە لەگەڵ ئاشکراوونی ئەو ھەنارە شوشەیدە دەگاتە چلەپۆی خۆی. کە سەریاسی دووەم ئەو ھەنارە شوشەییە دەبینیت کە محەمەدی دلشوشە دەیخاتە سەر مێزەکی و لێدەپرسیت «تۆ ھەناریکی وات بینیوە، ئەم ھەنارە ھیچ مەعناوەکی ھەیە لە لات؟». سەریاسی دووەم بۆ یەکەجار سەراسیمە و ھەپەسا و تەماشایاندەکات و دەلیت «ئەمە لە ھیچ پۆژیک ناچیت... ئەمە پۆژیکی قەلب و تروھاتە، لە ھیچ کاتیکی تر ناچیت». ھەنارە

شوشەكە ھەلەدەگریت و دەلێت «ئەمە ھەمان ئەو ھەنارە بە ھەمان
لە منداڵییەو پێمە... ھەمان ئەو ھەنارە بە ھەمان تێناگەم ھەناری
خۆشییە یان نەگەتییە، ھەناری بەختە یان بەدەختی... ئێوە دەلێن
چی؟ ئێوە کێن؟... بەلام گەر بشارنام ئێوە کێن، بەچی دەچیت...
ئێستا دەبیت من بپرسم من کێم؟ من چیم؟... پۆڤێکی تپوواتە،
پۆڤێکی گواویە وەك قونی سەگ، شیاكە بە ھەمووی شیاكە بە...
گەر تۆ من بیت، ئەو من کێم؟... سەریاسی سوبەدەمێکی تر...
بەكێکی تر كە وەك من بێكەس گەرەبوو و ھەناری شوشە بە ھە
كە وەك كۆلەكە پۆچی وایە... ھەناری شوشە تر، بە بەكێکی
تر كە نازانم وەك دۆست سەیریكەم یان دۆزمن... من نازانم بترگە
باوەش یان بێم بپۆ ھەر كەس ھەیت بە جەھەنم بۆ كۆئ دەچیت
بچۆ؟».

دوو چاوی گەشی ھەبوو گەر لەسەر تەختی دەموچاویکی ساف
بووایە گەلەك جوان دەكەوتنەو، بەلام تێكەلاویوونی تەعبیرەكانی
منداڵی بە تەعبیرەكانی پیاوی گەرەبوو ھەموو پوختاری كۆشتبوو،
دەنگی گرتەر و سیمای لە ھەرزەكارەكانی تر گەرەتر بوو. ئەو
شەو ھەردوو سەریاسەكە بەتەواوی نەیانەزانای چی لە گۆپییە،
ھێشتا بواریکیان نەبوو بێر لە قوڵایی ئەو دەردە بەكەنەو. سەریاسی
دووم نەیدەتوانی زۆر چاوەروانبكات، شەو دەبایە لەگەڵ ماشینیکی
پشكنیندا بۆ پاسکردنی ھەندێ شوینگە گرنگی دیکە دەرجیت.
بە میوانەكانی دەگوت «ئێوە لە چ كاتیکی سەیردا ھاتوون،
وەك ئەوێ خەنجەرێكم لێدەن و بەجیمبھێلن، وەك ئەوێ دڵم
بۆ نەشتەركارییەك بەكەنەو و بەجیمبھێلن... سەیركەن، من ئێستا
دەتوانم چی بێم؟... بۆ ھاتوون بۆ لای من؟... ئەگەر نەیتێیەك
ھەبیت، كلیلی ئەو نەیتییە لای من نییە... ئەگەر ئێوە لە ھە

تێده گهن نهوا پێمبڵێن، من له ههچ تێناگهم ... منیش هه زناگهم له
 تپوهات و تاریکییدا بژیم ... خۆتان ده بینن ئێستا له شوێنی ئێشم ...
 وه زێفه یهک چاوه پوانمده کات ... کێ له دهردم تێده گات گهر بلییم
 نه مشه و ده رگایهک له من کراوه ته وه که نازانم ده رگای به هه شته یان
 جه هه نه م ... من دوا جار هه رچییهک بێت ده بێت تهنه که م هه لێگرم
 و به پۆم ... من هه ر که سیکییم له م تهنه که جیا نا کریمه وه ... نه وه له
 جیاتی من بیرده کاته وه ... من ناوم سه ریاسی سو بده م بێت یان
 شیا که ی سو بده م، هه چ له هه چ نا گوێ ... من تهنه گێکم هه یه و
 ده بێت له واجبدایم ... بمبورن، میوانه کانم، بمبورن ... نه مشه و نه گهر
 چی ده شیت له شه وه کانی تری ژیانم جیا و ازتر بێت، به لام سه رکار و
 نه فسه ر و چاوه دێره کانی شه و نه و قسانه نازانن، من ناوم هه رچییهک
 بێت دوا جار ده بێت نه مشه و به پۆم و له و لووتکه ساردانه پاسه وانیم .
 به په له له پێشچاویان خۆی ده به ست و ده یگوت «مننان
 نا ئاسووده کرد، هه ستم نه ده کرد گهر گورانییهک داوا بکه م، گێچه لی
 وه هام بۆ دروست بکات ... من سه ریاسی سو بده م، نابیت یهک مرۆف
 له دوو پوخساردا دووباره بێته وه، گهر تۆش سه ریاسی سو بده م
 بیت، ئه ی که واته من کییم، ئه ی نه گهر من نه وم که واته تۆ
 کیت ... چ سه گبایک یاری به م شتانه کردوه، شتی وا ده بێت؟ ...
 ده بێت به پۆم ... به پۆم و نه شزانم من کییم که ده پۆم ... پاسه وانی
 دنیایم و نه شزانم من کییم پارێزگاری له و تپوهاتانه ده که م ...
 تپوهات زۆریوه ... فیشال و هاشه وهوشه یهکی زۆره له م بازاره دا ...
 گوێگیرن برایان ده هرێکی گواوییه، زه مانێکی بۆنی له بۆنی قوونی
 کهر خوشتر نییه . سه ریاسی دووم تهنه که که ی هه لده گرت و
 ده یگوت «تا به رده رکی نه م کاوله یه له گه لتاندا دیم ... ده بێت یه کتر
 ببینینه وه ... شتیک هه یه ... که نازانم چییه، ده بێت دوا یی قسه ی

لەسەر بکەین... با یەکتەر ببینینەو، ئەوسا دەزانین دەبیّت لەسەر چی قسە بکەین».

محەمەدی دڵشوشە دەیگوت «کەسمان فێرنەکراوین بپرسین ئێمە کێین؟ کە پۆژیک پوێه پوی ئەو پرسیارە دەبینەو ئێتر هەموو ژيانمان دەشیوێت... بەلام دواجار هەریەکیکمان دەبیّت لە مانای ژيانی خوێ تیبگات».

لە پێگادا تا دەرگای بنکە بە ناو گۆرەپانتیکی گەورەدا تێدەپەڕین، گۆرەپانتیک بۆنی غەمیکی پاییزانەیی لێدەهات... بۆنی بەردی وەپز و گیای پەژمورده و تەنها... جیگایەک نە مولکی تەواوەتی سروشتە و نە مولکی تەواوەتی مەرۆف... شوێنیک لە نیوان ولاتی مەرۆف و ولاتی پانوبەرینی گیاندار و بالندە کێویەکاندا ساغنه بووبوو. ئەو شەو کە سەریاسی دووهم لە بەرچاویان سوار ماشینیکی بوو، لە پەنجەرەکەو دوا سللوی خێرای لێکردن گووتی «بەدۆعا هاوڕێیان بە دۆعا... ئەمە یەکەم شەو ئەو ها لە خۆم دەترسم... بەدۆعا... وای وای، سەیرکەن ئاسمانیش پێرە لە ئەستێرەیی تپووات... ئەزیزان تەنیا شتە تپوواتەکان لە یەکتەر دەچن».

کە محەمەدی دڵشوشە و سەریاسی سوێجەم گەپانەو پێکەو بە شەقامیکی درێژی شەو دا درێژترین پیاسەیی خۆیان کرد، سالانیک دواتر کە سەریاس دواي مردنی محەمەدی دڵشوشە چیرۆکی ئەو شەوێ دەگێڕایەو نەیدەتوانی ئازارە قوولەکانی بشاریتەو. دوو گەنجن هەردووکیان لەسەرەتای ژياندا، محەمەدی دڵشوشە بە تێفکرینیکیوە کە هەمیشە تیکەلبوو بە سۆز و شەوق و شوپێکی کوشندە بە سەریاس دەلێت «سەریاس ئەو درۆیە کە مەرۆفەکان لە یەکنەچن... درۆیە... ئێمە هەموو ئەوانەیی پێکەو گەورەبووین، ژيانمان لە یەکەدەچێت... وەک ئەوێ ژيانمان دووبارە بوونەوێ وێنە».

سەر يەك ئاوينە بىيىت، وەك ئەو ەي يەكك لە جىگايەكى دورددا
ژيانىكى نمونە يى ە موومانى پىيىت، ژيانىك ە رچى شتىك لە
عومرى ئىمە دا پودە دات پىشتر لە لای ئەودا پویدا يىت، وەك ئەو ەي
دەردى ئىمە لە دەردى يەككى مەزەو ە و تىتەو ە، يەكك كە سمان
بە تەنبا ژيانى ئەو تەواونا كەين، ەر يەككىمان بە شىكى بچوكى ئەو
ئازارەي ئەومان پىيە ... مەرجىش نىيە ئەو شتانەي لە يەكتر دەچن
تروھات بن".

سەرياس كە پەشۋكانىڭكى گەۋزە پۈتۈندىارە، بەلام بەردەوام بە
تۈپەيى قىزە خاۋ و بىزىكاۋەكەي لەسەر پوخسارىڭكى ماندوو و سووتاۋ
لادەبات، ھەندىچار دەۋەستىت تا قەيتانەكانى كالىەكى سېي كۆن
گرېدداتەۋە دەلىت "مەمەدى دىلشوشە بۆ گولەكان ھەقيان ھەيە
لەيك نەچن، بۆ بالئندەكان ھەقيان ھەيە ھەر يەككىيان بە جورى
بخويىتت، بەلام بۆ من دەبىت بېرسم سەرياسى سوبىدەم كىيە؟
كامەمان ژيانمان ئاۋىنەي ژيانى ئەۋى ترە؟". مەمەدى دىلشوشە
بە ئەسپايى سەردادەنەۋىتت و دەلىت "مروڧ ھەقى خۆيەتى
ناۋازە بىت، تاقانە بىت، ھىچ شىتېك لەۋ نەچىت، بەلام من قسەم
لە ئازارىكە دۈجار ژيانى ھەموومان يەكساندەكاتەۋە. قسەم لە
شىتېكە ئىمە بە ھەموو جىاۋازىيەكانمانەۋە كۆدەكاتەۋە". سەرياسى
سوبىدەم دەيگوت "من ترسم لەۋەيە سىبەرى يەككىكى تىرم...
دەترسم سەرياسى سوبىدەم بە خۆي و تۈپە ھەنارەكەيەۋە سىبەرى
يەككىكى تىر بىت كە لە شوپىنكى تىردا دەژى". مەمەدى دىلشوشە
دەۋەستاۋ دەيگوت "من قسە لە ھەزاران پۆج دەكەم كە نازانىن
لە كويۋە ھاتوۋىن و بۆ كوئى دەچىن... قسە لە نەپنى دەكەم،
لە قىلىكى مەزن، لە ديۋارىك ناھىلىت ئەۋ مەنئايە بىينىن... من
لەۋ كاتەۋەي ئەۋ ناۋەم گوئى لېۋوۋە، بىر لە ھەموو ئەۋ نەپنىانە

دەكەمەوێ كە چواردەوریان گرتووین، ئەو نەینیانەى بچوكن بەلام
 قفلێ گەورەیان لە ژیانمان داوه... باسى موسیبهتێكى گەورەتر لە
 هەموو موسیبهتەكانى تەردەكەم... موسیبهتى ئەوێ ئێمە هیچ
 دەربارەى خۆمان نازانین... نە من و نە تۆ هیچ دەربارەى خۆمان
 نازانین؟... كێ دەلێت مەمەدى دڵشوشەش دووبارە نابێتەوێ؟ كێ
 دەلێت من بەیانیهك لە خەو هەلناستم و یەكێكى تری وەك خۆم
 لە ژوور سەرم نادۆزمەوێ؟ كێ دەلێت ئێمە كۆمەلێك مەزۆف نین
 یەكتر دووبارە دەكەینەوێ؟”.

چاپێکە و تنی ئەو ئیوارە یە سەریاسەکان بە جۆری کورت و خێرا بوو، کەسیان هیچ لە یە کدی تێنەگە یشتن، بەلام ئیستا کە ئەم چیرۆکە بۆ ئێوە دەگێرمە وە دڵنیام ئەو ئیوارە کورت و یە کدی بێنینه ناوەخت و کوتوپرە ھەردووکیانی بە جۆریکی سەیر نا ئاسوودە کردوو.

دواتر کە سەریاسی دووھم لە زیندانێکی دوور دەست و تاریکی ناو کۆمەڵێک چیاوێ کاسی تەکانی بۆنارد، بە ھێمنی باسی ئەو ئیوارە یە ی بۆکردبووم، باسی ئەو پەشۆکان و ئازارانە ی بۆکردم کە دوا ی ئەو پۆژە تووشیھاتوون. نا وامە زانن سەریاسی دووھم بە پێچەوانە ی سەریاسی یە کە مەوێ مندالێکی خۆش بەخت بوو. تاکە خۆش بەختییەکی گەورە ی سەریاسی دووھم ئەو یە کە زیندوو. ئەگەرچی زیندوویی مایە ی ھەموو ئازارەکانە، بەلام لە ھەموو خۆشییەکانی تر گەورە ترە. ژیان بەختیارییە کە کە دەیکەیتەوێ پرە لە ئازار، بەھەشتیکە لە ناوێوە لە کۆمەڵێک دۆزەخی بچوک بچوک دروستبوو، جوانییەکی بێمەودایە لە زنجیری ئاشیرینی چنراو. من سالگەلیکی درێژ لە زینداندای بێرم لەو گرتە قولانە دەکردو، خەیاڵ و فیکری خۆم بۆ تێرپامان لەو کێشانە تەرخاندە کرد. ھەرگیز باوێرم بەو نەبووێ پارچە بچوکەکان کاتی ئێک پێکەوێرا دەلکێنرێن، کاتی ئێک لە بەشە چوونێ کەکان شتی ئێکی مەزن دروستدەکەیت، سیفەتی ئەو قەوارە تازانە ھەمان سیفەتی گەردە

چکۆلەکانی بێت. سیفەتی ناگر و سیفەتی گورزێک لە تیشک یەک شت نییە، ژیانیش ئاوەهایە شەپۆلانیکی مەزنە لە جوانی کە لە هەزاران وردە شەپۆلی ئازار دروستبوو. سەیرکەن، ئەو دۆستان، ئەو هاوڕێ و هاوسەفەرەکانی من، سەیری ئەم دەریایەیی ژێرمانبکەن، ئایا نەیتنی شەپۆلیک لە گەڵ نەیتنی دەریادا تێکەڵاودەکرێت؟ دیارە دەکرێت شەپۆلیک بگرن، تەماشایبکەن، بەلام کێ لە ئێمە دەتوانێت زەریا بگرێت و تەماشایبکات؟ دەتوانین بزانیین شەپۆلیک لە کوێو هاتوو و لە کوێدا دەمرێت، بەلام کێ لە ئێمە دەتوانێت بزانیێت زەریا لە کوێو دەستپێدەکات و ئاو لە کوێدا کۆتاییدێت؟ دەتوانین هەموو هەست و نەستی شەپۆلیک لە هەلچوون و داچوونەکانیدا ببینین، بەلام کێ لە ئێمە دەتوانێت قسە لە هەست و نەستی هەموو ئەم ئوقیانوسە بکات؟ دەزانین شەپۆلیک کە لە دایکەبێت و کە لە خامۆشەبێت، بەلام کێ لە ئێمە دەتوانێت ساتی لە دایکبوونی دەریا و پۆژی مردنی بزانیێت؟ ژیانیش ئاوەهایە. هەمیشە زیندوووەکان خۆشەختترین لە مردوووەکان... بە یادگارەکانیان تالێت، بە نازارەکانیانەو وەک داھۆلیک لە ناگردا بسووتێن و لە بەر بە سەمابکەن... دواجار زیندوووەکان لە ناو ئەو دەریا مەزنەدان، ئەو دەریایەیی کە نەدەگیرێت، نە پووناکدەکرێتەو و نە تەفسیردەکرێت، مردوووەکانیش ئەوانەن کە لەو دەریایە دەرکراون. تا ئەو ساتە ئێمە زیندووین، خۆشەختین. نا مەلێن ئێمە لەم دەریایە وەپزێووین و تاکە لەم بەحرەدا بسوپیینەو. لە من بپرسن، من کە وەک پێغەمبەری نازارەکانم لێھاتوو. بیستویەک سەل شەو و پۆژ لە پەنجەرە یەکەو تەماشای سەحرام دەکرد و هاوارم لێدەکرد. من لەو پەنجەرە یەو شتێکم بینی گەر بەتابایە و نەمدیایە نە دەژیام... من لەو پەنجەرە یەو بەختەوێ بیابانم بینی، یاری تیشک و لەم بینی. گەر بیستویەک سەل باوەرم بەو نەهتەتابایە کە من جوانییەکی بێسنور

مه‌زن له و له‌دا ده‌بینم، له‌ویادا ده‌خنكام. مرۆف ده‌بی‌ت تا دوا هه‌ناسه، تا دوا مردنیش باوه‌پی به به‌ختیاری خۆی نه‌دۆڕی‌نیت، باوه‌پی خۆی به جوانی له ده‌سته‌نات... نا من پیاوی‌کی دوو زمان نیم، منیش وه‌ک هه‌ر یه‌کێک له ئێوه پر به دڵ له ده‌ست هه‌موو پوچییه‌کان هاوارم‌کردوه، منیش نا‌ئومیدی مه‌زن و به‌زێن و به‌زه‌بری خۆم هه‌بووه، چه‌نده‌ما جار شکستم خواردوه و چه‌میومه‌ته‌وه و تیکش‌کاو، به‌لام من قسه له و نوره ده‌که‌م که دواي هه‌موو نا‌ئومیدییه‌ک هه‌لدی‌ت. سه‌دان پۆژ وه‌ک شیت به‌یانی له دواي به‌یانی و شه‌و له‌دواي شه‌و له‌عه‌تم له خۆم و ژيان کردوه، به‌لام دوا‌جار به‌یانییه‌ک هه‌لده‌ستام و هه‌ستم به‌و جوانییه‌ ده‌کرد که کۆی شته‌کان پێکه‌وه گرێده‌دا. جیا‌کردنه‌وی ئازاره‌کانی ئێمه، چاره‌نوسی په‌شمان، نا‌پێکییه‌ کوشنده‌کانی خۆمان له و پێکی و جوانی و مه‌زنییه‌ی هه‌موو شتیکی ئه‌م گه‌ردونه‌ی پا‌گرتوه، تا‌که هه‌یژیکه ده‌توانی‌ت به ژيان‌وه گرێمان‌بده‌ته‌وه... با قه‌ده‌ری بچوکی خۆمان به‌ مۆسیقای ئه‌فسونا‌وی ئه‌م گه‌ردونه‌وه گرێنه‌ده‌ینه‌وه. گه‌ر ژيانی ئێمه نه‌غمه‌یه‌کی ناسازه، مانای ئه‌وه نییه له قوولا‌یی ئه‌م گه‌ردونه‌دا، له کۆی یاسا‌کانی وجوددا هه‌یژیک و جوانییه‌کی مه‌زن بوونیان نییه. من له زیندان گویم له و نه‌غمه ناسازه‌ی زینده‌گی خۆم نه‌گرت، به‌لکو گویم له و ئاوازه قوولا‌نه گرت که له هه‌موو لایه‌کی گه‌ردونه‌وه هه‌لده‌قولا‌ن. من ده‌زانم ئێوه هه‌مووتان له چ نا‌ئومیدییه‌کدا ده‌ژین، ده‌زانم چ هه‌سه‌ره‌تی‌که سوار که‌شتیه‌ک ببیت به‌ نیازی ئه‌وه‌ی بگه‌یه‌ته خۆڕئا‌وا، بگه‌یه‌ته به‌هه‌شت، به‌لام له نا‌کاو شه‌وی‌ک با به‌ره‌و نا‌وه‌پا‌ستی ئوقیانووسی‌ک ببات، قه‌یپتانیک که هه‌یچ له ده‌ریا نازانی‌ت له‌ناو ده‌ریایه‌کی بێ‌سنووردا و نته‌بکات. به‌لام ئێوه ته‌نیا بیر له‌م ساته غه‌مگینه‌ی ژيانی خۆمان مه‌که‌نه‌وه که لی‌ره‌دا ونبوین، به‌لکو بیر له و ئاوازه بکه‌نه‌وه که له‌م پێکییه‌ بێ‌سنوور و پێکه‌وه گونجانه مه‌زنه دروست‌بووه. من ئیستا که بیر

له رابوردوى هه موو ئه م چيرۆكه ده كه مه وه هه سته كه م به جورىكى كه ميش بىت محه مەدى دلشوشه زياتر له هه ر كه سىكى تر له دواى ئه و ده زوه بارىك و نه بينراوه گه پاره كه كۆى شته كان پىكه خات. محه مەدى دلشوشه چاوى له هه موو ده رىا كه بووه، من سه روه ختىك زۆر بيرم له نه ئىنى ئه و گه نجه ده كرده وه. ئه وهى كه خۆى ناويده نا عه شقى نه ئىنى، ئاره زوويه كى گه و ره بوو بۆ گه يشتن به و هيزهى هه موو په يوندييه كان پىكه خات، گه پانى به دواى نه ئىنييه بچو كه كاندا بۆ دۆزىنه وهى شتىكى مه زنتر بووه، شتىك ناوى ده ئىم ”ماناى ئه م سه رده مانه“ ماناى ئه م پۆژگار و سه ده يه ي ئىمه تيا ژاين.

محه مەدى دلشوشه پىشتىر به گه له ك نه ئىنى ئاشنا بوو، له دواى پاپه رپنه وه له هه ر كه س زياتر شتى ده زانى، له هه ر گه نجىكى دى پتر له نه ئىنى ئه و ديو و يقار و شه رف و حورمه تى ئه و ژيانه تىده گه يشت كه هه مووان سىماى خۆيان پىده پارازنده وه، له گه شته كانيدا به پوى پاسته قينه ي ئه و ژيانه ئاشنا ده بىت كه له ژىره وه دونيا به پۆوه ده بات، قاچاغچىيه گرنگه كان ده ناسىت، شه رفى درۆزى ژن و كچه كانيان ده بينىت، درۆى سىاسه ته داره كان ده زانىت، پىلانه كانى يه كدى كوشتن ده دۆزىته وه، به لām هه موو ئه و شتانه ناتوانن بىكه نه كه سىكى دلره ق. خۆى پىشوه خت ده زانىت ئه و له وه ناسكتره بچىته هىچ جه نگىكه وه، ده زانىت ئه و بوونه و ره يكه له شوشه، كه خولىاى بۆ حه قىقه ت ناتوانىت ببىت به خولىا بۆ جه نك. له شه وه كانى هاو پىتيدا سه رياس پىده گووت ”دۆزىنه وه و زانىنى ئه م نه ئىنيانه سوودى چىيه، كه مرۆف نه توانىت ئاشكرائىن بكات و به كارىان به ئىنىت... بۆ هه موو ئه و نه ئىنيانه له كتىبىكى گه و ره دا نانوسىته وه، پۆژىك بىخه يته بازارپه وه و هه موو دونياى پى سه رسامبكه يت؟“. محه مەدى دلشوشه ده يگووت ”به لām من له هىچ دلنيانيم، ئىتر چى بكه م به كتىب و به چى دونيا سه رسامبكه

لە نەینى تۆ و خوشم دڵنیانیم. ھەندى نەینىش ھەبە نانوسرینەو، ھەندى نەینى مرۆف دەکوژن و تەواو. من لەو جۆرە نەینیانە دەترسم". محەمەدى دڵشوشە خۆى لە ھەر کەس زیاتر زانیویتى ئەو سەرگەردانى ئەفسانەبەكە، ئەو لەدواى ئەستەمیکە بالاتر لە توانای ئەو و ھەر ئادەمیزادىكى زیندوى دیکەى دونیا.

ئەوھى دونیا بېتە زەمینىكى بېنەینى، چ تەلیسم و تاریكى و پرسىارىك نەمىنیتەو، ھەموو شتىك بېنریت، ئەفسانەبەكە پەش و پوچ بوو، بەلام ئەو گەنجە دڵشوشەبە نەیدەتوانى دواىبەكەویت. ھەندىجار سەریاس بە غەمگینى و كەمىك توپەبیشەو بە دڵشوشەى دەىگوت "خۆ ئادەمیزاد مافى ئەوھى ھەبە، نەینى خۆى ھەبیت، شتىكى ھەبیت كەس نەیزانیت، شتىكى ھەبیت كەس دەستى لێنەدات؟". محەمەدى دڵشوشە كە ھەمیشە بە جۆرىكى دى بېرىدەكردەو دەىگوت "دوو جۆر لە نەینى ھەبە، نەینىبەك كە دونیا تاریكدەكات و كوێرماندەكات. جۆرە نەینىبەكى تریش كە بەرەو دورتر و قوولتر دەمانبات، سەریاسى سوبەدەم نەینىبە بچوكەكان بەتەنیا نرخیان نیبە، ئەوھى نرخی ھەبە ئەو مانابەبە كە لە ھەموو نەینىبەكان دەستماندەكەویت". ئەو باوھەپى وابوو ژيان زنجیرىكى درێژە، ملوانكەبەكەى مەزە لە گریئ كە دەبیت بەكەبەكە بیانكاتەو تەلەوسەر لە كۆتایى ئەو زنجیرە ناكۆتایبەدا بە پاستیبەكى گەورە دەگات. ئەو باوھەپى وابوو كە دەبیت ھەموو كەسىك خۆى و دنیای خۆى بناسیت. سەبەرتىن شت لەلای توانای سەریاس بوو لە زولوماتى بوونى خۆیدا بژى، كە دەتوانیت مرۆف بەسادەبى و ساكارى وەرگریت، لە نەینىبەكانیان نەپرسیت، لەگەڵیاندا قسەبكات و بېروات و لە ھېچ پانەمىنیت، تاویك دڵپەقانە شەپكات و تاویك قاقا پىبەكەنیت. ھەستەكەم محەمەدى دڵشوشە تاكە كەسىك بوو وىستویتى شتەكان تا كۆتاییان بېنیت، شتەكان تەلەوسەرى ئەوسەر بژى، خرۆش و

هه‌لچوونێکی هه‌بووه هیچ سه‌بر و سه‌بوورییه‌ک له‌گه‌لیدا سوودی نه‌بووه .
 زانیانی نه‌ینی له‌لای نه‌و ده‌ست به‌سه‌ردا گرتن و بینین و تیگه‌یشتن بووه
 له‌ کوتاییه‌کان . موسیبه‌تی مه‌زنی نه‌و نه‌وه‌بووه ویستویتی نه‌وپه‌پی
 سۆز تیکه‌لی نه‌وپه‌پی زیره‌کی بکات، نه‌ینییه‌کان بدۆزیته‌وه و نه‌چیته
 ناو نازاردانی خه‌لکه‌وه، تیبگات و عاشقیش بێت . به‌لام له‌و ده‌قیقه‌یه‌دا
 که تیده‌گات عه‌شق ده‌شیت تا هه‌تا هه‌تایه‌ ده‌رگایه‌کی نه‌کراوه و پر
 نه‌ینی و دوورده‌ست بێت، هه‌موو نه‌و خه‌وانه‌ی دونیای خۆی له‌سه‌ر
 بونیادناوه هه‌ر سه‌ده‌هینیّت . من وه‌ک چۆن بیرم له‌ چاره‌نوسی هه‌موو
 کوپه‌کانم کردۆته‌وه هه‌مانشیوه بیریشم له‌ چاره‌نوسی نه‌و کردۆته‌وه،
 ئیستا له‌م که‌شتیه‌دا که ده‌شیت که‌شتی مان و نه‌مانمان بێت، ده‌توانم
 بلیّم، من قه‌رزارباری نه‌وم، نه‌ویش شایسته‌ی نه‌وه‌بووه کوپیک بێت
 له‌ کوپه‌کانم ... زۆریه‌ی نه‌و شتانه‌ی من دوا‌یی ده‌یزانم به‌ جۆریک له
 جۆره‌کان په‌یوه‌ندی به‌ زیان و مردنی نه‌وه‌وه هه‌یه . نه‌و شه‌وه‌ی له
 پاترا سوار که‌شتی بووم، له‌ دووره‌وه‌را سیبهری گه‌رده‌لولوێکم ده‌بینی،
 بۆنی باره‌شیکم ده‌کرد له‌ تۆزی شوشه‌یی زه‌ریا، نه‌و شه‌وه‌ دلنیا‌بووم
 من چه‌ندین وه‌خته له‌ مردنی نه‌و کوپه‌دا ده‌سوپێمه‌وه . هه‌ستده‌که‌م من
 نه‌و چیرۆکه ته‌واوده‌که‌م که نه‌و نه‌یتوانی ته‌واوبیکات، هه‌ستده‌که‌م من
 نه‌وم و له‌ کفنه سه‌حراییه‌که‌ی خۆم هه‌ستاومه‌ته‌وه و له‌ بری دلێک له
 شوشه دلێکم له‌ لمی بیابانه‌کان هێناوه که ناشکیت، به‌لام ده‌نک ده‌نک
 له‌سه‌رخۆ ده‌پژیت . من ئیستاش له‌ ناسکی نه‌و گه‌نجانه سه‌رسامده‌بم که
 چه‌ند سووک و ئاسان و بێنه‌زییه‌ت و خێرا مردوون . من له‌ بیابان وێنه‌یه‌کم
 له‌سه‌ر مڕۆف هه‌بوو، وه‌ک بوونه‌وه‌ریکی به‌هێز که پێستیکی نه‌ستووری
 هه‌یه و دلپه‌قانه به‌رگه‌ی هه‌موو شتیک ده‌گریت . به‌لام نه‌و لاوازییه، نه‌و
 ناماده‌گییه قوول و خێرایه بۆ مردن، نه‌و وێنه‌یه‌ی تیکشکاند . ئیستا
 دلنیا‌م ناماده‌گی بۆ مردن به‌شیکه له‌ پۆخی نه‌و سه‌رده‌مه . چ شتیک

سه‌یره پیاوێکی وه‌ک من له‌ گۆڤه‌که‌ی هه‌لده‌ستێته‌وه‌ بۆ نه‌وه‌ی بېیته‌ ته‌واوکه‌ری ئه‌و نه‌تیانیه‌ی کۆمه‌لێک گه‌نج نایدۆزنه‌وه‌. من به‌ر له‌وه‌ی کوردستان به‌جێبهێڵم چوومه‌ سه‌ر گۆڤه‌که‌ی محهمه‌دی دڵشوشه‌، نا وا مه‌زانن ئه‌و یه‌که‌مین جارم بووه‌ چوومه‌ته‌ سه‌ر ئه‌و گۆڤه‌، من ئه‌و ماوه‌یه‌ وه‌ک قه‌له‌نده‌ریکی پێش درێژ و ده‌روێشێکی پێ خولیا له‌ نێوان گۆڤ و ئاسه‌وار و شوێنه‌واری ژیا‌نی ئه‌وانه‌دا هاتوچۆمکردووه‌. ئه‌و پۆژه‌ که‌ چوومه‌ سه‌ر گۆڤه‌که‌ی بۆ مالاوایی بوو، بۆ سوپاس بوو. من کێلی گۆڤه‌که‌یم ماچکرد، چونکه‌ له‌ هه‌موو شتێکدا قه‌رزاریاری ئه‌و بووم، عه‌شقی ئه‌و بوو منی به‌ خوشکه‌ سپیه‌کان ناساند، گه‌ر ئه‌و نه‌بایه‌ هیچ له‌ ته‌لیسمی سه‌ریاسه‌کان ئاشکرا نه‌ده‌بوو، ئه‌و نه‌بایه‌ هیچ ده‌ریاوانێکی دی گه‌وه‌ری ئه‌و مانایانه‌ی نه‌ده‌بینی که‌ له‌ پشت ئه‌و هه‌ناره‌ شوشانه‌وه‌یه‌، ئه‌و نه‌بایه‌ دواهمین هه‌ناری دونیا ئه‌و مانایانه‌ی وه‌رنه‌ده‌گرت. من قه‌رزاریاری بووم، ئێستاش من وه‌ک هه‌موو ئه‌وانی دی له‌ غوباری مردنی ئه‌ودا ده‌سوورپێمه‌وه‌.

بابه‌گه‌ پێینه‌وه‌ بۆ چیرۆکه‌که‌مان. من پێمگوتن له‌ شه‌وی دووه‌مدا، دوا به‌دوای شه‌وی ئازادیم له‌ کۆشکه‌که‌ی یاقوبی سنه‌ویه‌ر سه‌ر له‌به‌ری ژیا‌نم گۆڤه‌را، شه‌وی دووه‌م شه‌وی زیندوویونه‌وه‌ی من بوو، شه‌وی له‌دایکبوونه‌وه‌ی پاسته‌قینه‌ی من، به‌لام شه‌وی سه‌رلێشیوان و ده‌ستخه‌پۆیون و ونیوونی منیش.

هه‌مووتان ئه‌و په‌یمانه‌تان له‌ بیره‌ که‌ شه‌ویک له‌ نێوان خوشکه‌ سپیه‌کان و سه‌ریاسی سو‌بده‌مدا نوسراو به‌ خوێن مۆرکراو خرایه‌ ژێر هه‌ناریکی غه‌مگینه‌وه‌ له‌ حه‌وشیکی غه‌مباری مالتیکی غه‌مباردا، هه‌ناریک نیگاری ئاوینه‌ی هه‌ناریکی دیکه‌یه‌ که‌ له‌ شوێنێکی دیکه‌ی دنیادا پواوه‌. دوو هه‌نار بێنه‌وه‌ی ئاگایان له‌یه‌ک بێت، پالنه‌وانه‌کانی ئه‌م چیرۆکه‌ پێکه‌وه‌ گرێده‌ده‌نه‌وه‌.

گەر له یادتان بێت لهو پهیمانهدا هه‌بوو خوشکه سپیه‌کان جگه له سه‌ریاسی سو‌بده‌م هیچ که‌سیکی دیکه به برای خۆیان نازانن و جگه لهو هیچ برایه‌کی دیکه‌یان نابێت و ناوێت. پۆژانی سه‌ره‌تا سه‌ریاسی سو‌بده‌م هیچی ده‌ریاره‌ی هاو‌پێ و هاوناوه‌که‌ی خۆی ناشکرانه‌کرد، پۆژانی په‌که‌می خوشک و براییان بێ هیچ کێشه و گه‌رد و گرفتیک پابورد، به‌ر له‌ مردنی به‌ چهند هه‌فته‌یه‌ک شه‌وێک له شه‌وان سه‌ریاس دوا‌ی ماندوو‌بوونی پۆژیک‌ی درێژ له ناو جه‌نگ و هه‌راهه‌رای بازاردا به ماندو‌یتیه‌کی زۆره‌وه گه‌راپه‌وه و له‌به‌رده‌م خوشکه سپیه‌کاندا دانیشتنی گونا‌هه‌باریک دانیشت و ناشکرایکرد ده‌یه‌و‌یت نه‌یتیه‌کیان لا بدرکێنیت که تا ئه‌و کات نه‌یدرکاندوه. خوشکه سپیه‌کان هه‌میشه ئه‌و سیما ماندوو و غه‌مگینه‌ی سه‌ریاسیان له یاد‌بوو که به ده‌نگیک‌ی هێمن و جیاواز له ده‌نگی ئاسایی خۆی، به گه‌رویه‌کی بریندار، به‌لام پێ له پرسیار و نه‌یتنی ئه‌و حیکایه‌ته‌ی بۆ گێژانه‌وه. چیتر نه‌یده‌توانی بێده‌نگ‌بێت، ئه‌و کات خوشکه سپیه‌کان چیرۆک‌یک‌ی راسته‌قینه‌یان ده‌و‌یست، ده‌بایه سه‌ربوردی ئه‌و هه‌ناره شوشه‌یه‌یان بۆ پوون‌بکاته‌وه که له مالی سلێمانی هه‌زنه‌وه هێنا‌بوویان و سه‌ریاسی سو‌بده‌م گووت‌بووی ئه‌وه «هه‌ناری منه».

ئه‌و ئیواره‌یه بۆ په‌که‌مه‌جار گووتی «خوشکه نازیزه‌کانم، شاده‌ریا و لا‌ولای نه‌زیز، من ده‌زانم ئیوه منتان به برایه‌کی تاقانه و تا‌کو ته‌نیا وه‌رگرتوه، من تا ده‌م‌رم سو‌پاستانده‌که‌م، که ده‌م‌رم به قه‌رزیک‌ی گه‌وره‌وه ده‌چمه ناو گۆپ که قه‌رزێ په‌حم و خۆشه‌ویستی ئیوه‌یه، به‌لام نه‌یتیه‌ک هه‌یه ده‌بێت بیزانن، چونکه ئه‌و نه‌یتیه‌یه بۆته شتیک‌ی گرنگی ژیا‌نی من، نامه‌و‌یت دوا‌جار له نا‌کاو راستیه‌کی سه‌یر ناشکرایت و ئیوه لۆمه‌م‌بکه‌ن که هیچم بۆ ئیوه نه‌درکاندوه. ده‌بێت بزانه‌ن جگه له من که‌سیکی تریش هه‌یه ناوی سه‌ریاسی سو‌بده‌مه، که‌سیکه له پو‌خساریدا نه‌بێت له هه‌موو شتیک‌ی دیدا له من ده‌چیت، نه‌و‌یش ژیا‌نیک‌ی نزیک له ژیا‌نی

ژیاو، ھەناریکی شوشەى ھەيە و ماوھەيەکی زۆرە ھاورپێھەکی نزیکى منە". سەریاسى یەكەم دەیگوت "نەپینییەك ھەيە ژيانى من و ژيانى ئەو پێكەو گرتەدات، شتێك ھەيە ھەردووكمان كۆدەكاتەو، بەلام كەسمان نازانین ئەو شتە چيە؟". ئەو شەو سەریاس ھەموو چیرۆكى خۆى و مەمەدى دڵشوشە و نەدىمى شازادە و سەریاسى دووھەمى گێرپاھەو، بە جۆرێك وردەكارى ئەو ژيانانەى باسكرد وەك ئەوھى ئەوان بكاتە شاھیدی شتێك كە دەزانیت خۆى ناتوانیت جارێكى دى بۆ ھېچ كەسێكى دى بگێریتەو. بەو جۆرە خوشكە سەپپەكان بوونە تەنیا شاھیدی گەورەى چیرۆكێك كە دواتر خۆيان بە شۆھەيەكى دى دەگەرێنەو ناو دیمەنەكانى. ئەو شەو كە سەریاس لەسەرەتاو تا كۆتایى بەسەرھاتى خۆى دەگێرپاھەو، ئەوان دەیانگوت "ئێمە، یەك برامان ھەيە، ئەویش تۆیت... ھېچ كەسێكى تریش چینگای تۆ ناگریتەو، لای ئێمە یەك كەس ھەيە ناوى سەریاسى سوبەدەم، نامانەوێت كەسى تر ببینین ناوى سەریاسى سوبەدەم بێت، كەسى تر نییە ناو و یادگار و ژيانى تۆ بدزیت بۆ خۆى". سەریاس پێدەكەنى و دەیگوت "من جگە لە بەدبەختىكى ناو عەرەبانەكان زیاتر ھېچى تر نیم، كەس نایەوێت ژيانى من بدزیت، ئەویش بەدبەختێكە دەترسێت من ژيانى ئەو بدزم. ھەر كەسمان بێمەنا لەو ژيانە پوچەى خۆمان دەترسین". خوشكەكانى پێیان دەگوت "تۆ مارشالى عەرەبانەكانى، فەیلەسوفى شەو تارىكەكانى ئەو منداڵانەى كە جگە لە تۆ كەسیان نییە ژيانیان بۆ پێكبخات، شتەكانیان بۆ باسبكات، ھەوالەكانى دونیايان بۆ بگێریتەو، پۆژنامەیان بۆ بخوینیتەو... ھەموو ئەو لەشكرى عەرەبانانە تەنیا تۆيان ھەيت". خوشكە سەپپەكان قەبوولیان نەبوو یەكێكى دى بناسن ناوى سەریاسى سوبەدەم بێت، ھەرگیز نەشیان دەویست كەسێكى لەو جۆرە ببینن. لای ئەوان تەنیا یەك سەریاس ھەبوو، لەو دەترسان ھاتنە گۆڤى سەریاسى دیکە زیان لەو پەیمان و سوێند و عەھدە

ناوازه‌یه‌ی نێوانیان بدات، له‌وه ده‌ترسان پۆژیک له‌ پۆژان ده‌ستیان به‌رزیت و لاوازی و که‌سیکی دی له‌ ژێر هه‌مان ناوێشان و چیرۆکدا خۆی بکات به‌ ژانیاندا. ده‌ترسان ئه‌و وێنه‌ سه‌یره‌ی سه‌ریاس له‌ خه‌یالیاندا به‌ کاریگه‌ری دووباره‌بوونه‌وه‌ کالێته‌وه‌ و ئه‌و هیز و سیجهره‌ی له‌ سه‌ریان نه‌می‌نێت. دوا‌ی مردنی سه‌ریاسیش بواریانده‌ یه‌کیکی دی به‌ ناوی سه‌ریاسی سوێده‌مه‌وه‌ بێت و پرسه‌ و سه‌ره‌خۆشی خۆیان پێشکه‌ش بکات. دواتریش ئه‌وه‌یان قبوڵنه‌کرد پێشوازی یه‌کیکی دی بکه‌ن ناوی سه‌ریاس بێت. لای ئه‌وان هه‌موو ئه‌م چیرۆکه‌ له‌ مردنی سه‌ریاسی یه‌که‌مدا کۆتایی‌ده‌هات.

گه‌رانه‌وه‌ی من ئاسووده‌یی ئه‌و خوشکانه‌ی شیواند.

له‌و شه‌وه‌دا که‌ ئیکرامی کێو چیرۆکی منیان بۆ باسده‌کات، که‌ پێیانده‌لێت باوکی پاسته‌قینه‌ی سه‌ریاسی سوێده‌مه‌ له‌ دوا‌ی بیستویه‌ک ساڵ له‌ بیابان گه‌راوه‌ته‌وه‌ و ده‌یه‌وێت بچێته‌ سه‌ر گوپی کوپه‌که‌ی، ئیدی ئاسووده‌یی و دلنایایی خوشکه‌کان ده‌شیوێت، هه‌موو ئیقاع و هه‌رمۆنییه‌تی ژانیان ده‌گه‌ڕێت. له‌و ده‌قیقه‌یه‌دا ئیدی ناچارن پویه‌پووی ئه‌و چیرۆکه‌ بینه‌وه‌ که‌ له‌ دوا‌ی مردنی سه‌ریاسه‌وه‌ لێپراده‌که‌ن. نازانن ئایا ده‌بێت نه‌یێنی سه‌ریاسی دوهم بۆ من بدرکێتن یاخود نا؟ ده‌بێت بعه‌نه‌ سه‌ر گه‌رپه‌که‌ی و ئیدی وازم لێبه‌هێنم له‌ گه‌ڵ ناوهمێدیه‌کاندا بژیم، یان پێمبێت که‌ سه‌ریاسیکی دیش هه‌یه‌ له‌ جێگایه‌کی دی ده‌ژی و نه‌مردووه‌؟ ئایا ده‌بێت بمخه‌نه‌ به‌ر ئه‌و پرسیاره‌؟ شاده‌ریا به‌روای وایه‌ یه‌ک سه‌ریاسی سوێده‌م له‌ دنیا‌دا هه‌بووه‌ و نابێت قسه‌ له‌ بوونی سه‌ریاسیکی تر بکه‌ن، چونکه‌ بیرکردنه‌وه‌ له‌ هه‌ر سه‌ریاسیکی دی خیانه‌ته‌ له‌و جوانه‌مه‌رگه‌ی که‌ براه‌ ئه‌وانه‌و که‌س جێگای ناگه‌ڕێته‌وه‌. به‌لام لاوا‌ی سه‌پی قسه‌ له‌ به‌ده‌ختی باوکیک ده‌کات دوا‌ی بیستویه‌ک ساڵ هاتوته‌وه‌ و شیتی ئه‌وه‌یه‌ باوه‌ش به‌ شتیکی بکات و ماچی‌بکات و پێیبلێت «کوپ‌ی من». شاده‌ریا

ده‌لێ «ئەو وه‌ک باوکی‌ک ده‌بێت له‌ مردنی کو‌په‌که‌ی تێی‌گات و بێت به‌ زێوانی گو‌په‌که‌ی». به‌لام لا‌وا‌و ده‌لێت «به‌لام ده‌شیت ئەو باوکی ئەو کو‌په‌ بێت که‌ زیندوه‌، باوکی ئەو سه‌ریاسه‌ بێت که‌ نه‌مردووه‌و ده‌ژی... کێ چو‌زانیت موزه‌فه‌ری سو‌بده‌م باوکی راسته‌قینه‌ی کامیانه‌؟ ئێمه‌ چو‌ن باوکی‌ک له‌ کو‌په‌که‌ی مه‌حروم‌به‌کین؟ به‌ چ هه‌قی‌ک راستیه‌کانی نیشان‌ده‌ین؟». شاده‌ریا بی‌سه‌ره‌وت و وه‌ک له‌سه‌ر نا‌گر بێت ده‌لێت «به‌لام ئە‌ی نه‌گر موزه‌فه‌ری سو‌بده‌م باوکی راسته‌قینه‌ی نه‌ویرا تا‌قانه‌یه‌ی ئێمه‌ بوو، نه‌وکات ئێمه‌ چیمان کردووه‌، جگه‌ له‌وه‌ی سه‌ریاسمان به‌ مردووش له‌ پا‌بو‌ردووی خو‌ی مه‌حروم‌کردووه‌؟».

شه‌وی‌ک تا دره‌نگ پێ‌که‌وه‌ له‌ قه‌راغی ئەو چۆمه‌دا ده‌گه‌ڕێن و بیرده‌که‌نه‌وه‌، له‌ پشوو‌ه‌کاندا گورانی غه‌مگینی خو‌یان ده‌لێن، پر‌چیان بۆ کزه‌ی ساردی شه‌و به‌ره‌لا‌ده‌که‌ن. دواجار ده‌گه‌نه‌ ئەو به‌وایه‌ی هه‌موو شتێک بخه‌نه‌ به‌رده‌ستی من. ئەو شه‌وه‌ که‌ منیان برده‌ سه‌ر گو‌په‌که‌ی سه‌ریاس ده‌یانویست من مردنی ئەو ببینم و تێی‌بگه‌م. دوو خوشک بوون ده‌یانویست هه‌موو دوتیا غه‌م بۆ سه‌ریاس بخوات. ئەوان له‌و مردنه‌ بێ‌هوده‌ و کو‌توپه‌ ترسا‌بوون، به‌ چاوی خو‌یان بینیبوو‌یان سه‌ریاس ده‌مریت و هه‌چ شتێک له‌ شو‌ینی خو‌ی نا‌جولیت، ده‌مریت و له‌گه‌ڵ هه‌موو غه‌می ها‌وپێ‌کانیدا چ که‌سی‌کی تر له‌ده‌ره‌وه‌ له‌ مانا‌و هۆی ئەو مردنه‌ نا‌پرسیت. ده‌مریت و پۆ‌ژ له‌دوای پۆ‌ژ له‌ یادده‌چێته‌وه‌، دوای نه‌مانی له‌شکری عه‌ره‌بانه‌کان و په‌رته‌وا‌زه‌بوونی ئەو مندا‌لانه‌ له‌ کوچه‌ و کۆ‌لانه‌کانی دوتیا‌دا، که‌سی‌کیان نه‌ده‌بینی یادی سه‌ریاسی سو‌بده‌می لا‌بیت. ئەو شه‌وه‌ که‌ منیان برده‌ سه‌ر ئەو گو‌په‌ ده‌یانویست که‌سی‌ک و ها‌وده‌می‌ک و ها‌و‌غه‌می‌ک بۆ‌خو‌یان بدۆ‌زنه‌وه‌ تێیان‌بگات، به‌لام کاتێک ئەوان هه‌سه‌ره‌تی کوشنده‌ی منیان بینی، که‌ زانیان من ناتوانم با‌وه‌ر به‌و مردنه‌ بکه‌م، که‌ پێ‌ویستیم به‌وه‌یه‌ گه‌ر له‌ خه‌یا‌لیشدا بووه‌ کو‌پێ‌کی

دیکه و سه ریاسیکی سو بده می تر دروستبکه م و بۆی بژیم. له شهوی دووه مدا لاوالوی سپی به ته نیا هاته ژووره که م و گووتی "موزه فیری سو بده م، ئه ی پیری به دبه خت، هیشتا زۆر شت هه یه تۆ نایانزانیت". له و شه وه ئیدی به "پیری به دبه خت" یان "باوکی ئازاره کان" یان "شیخی غه م" ناویانده نام. لاوالوی سپی به په فته په شه که ی ملییه وه هاتبوو تا به ته نیا هه موو ئه و چیرۆکه م بۆ بگێڕێته وه. چیرۆکی هه رگیز به شه وێک دوا یینایه ت، چیرۆکی هه دیرزایی ئه و ماوه یه ی ژیانم له لای خوشکه سپیه کان به رده وامده بیته، شه وانیک له ژووره که ی مند، شه وانیک له پۆله کانی ئه و قوتا بخانه یه و له به رده م ته خته په شه کاندای بۆیان ده گێڕامه وه. چیرۆکی دێر به دێر و پیت به پیتی له خه یالی خۆمدا هه لمکه ند، سه ربوردیک به که یه که وشه کانیم له یاده. من سالانی دوو و درێژی زیندان یاده و ریمی سپی کردبووه وه. کاتی هه که تیکه له به دنیا بوومه وه یاده وهریم یاده وهری مندالیک بوو، لاپه په یه ک بوو هیچی ئه وتۆی له سه رنه بوو. خوشکه سپیه کان ئه و سه ره داوه یان به خشییه من دوا ی نه ئینییه کان بکه وم. ئه و شه وه لاوالوی سپی گووتی "سه ریاس که سیک بوو شایسته ی هه موو غه میکه، شایسته ی ئه و فرمی سکا نه یه که بۆت پشت، به لام راستیه ک هه یه ده بیته بیرانیت. نه من، نه شاده ریا، نه هیچ که سیک تری ئه م دنیا یه ش ناتوانیت دلنیا تبکات ئه و گۆره ی تۆ به و جوړه له سه ری ده گریته گۆپی کوپی تۆیه. موزه فیری سو بده م. جگه له و کوپه ی تا قیامه ت له و یادا خه وتوو، به کێکی تریش هه یه، به کێک زیندوو و ناوی سه ریاسی سو بده مه، هه مان ناوی کوپه که ی تۆی هه یه... به لام با له ئیستا وه پێشتبکه وم و دوا یی گله یی له که س نه که یته، هیچ که س ناتوانیت پێنمایه تبکات و ده ستت بگریته، چونکه که س نازانیت کام به ک له و دوو سه ریاسه کوپی تۆیه...".

ئهو قسانه قسه ی ئاسایی نه بوون، وهک ئه وه بوو له بنکی بێقه راری
 دۆزه خێکه وه دهرمه بێنیت و بمببات بۆ به ههشت. وهک ئه وه بوو له
 کوتایی خنکاندا دهرمه بێنیت و فریمبداته سه ر وشکانی، وهک ئه وه ی من
 ماسیهک بم، قولای مێردن له گه رووم دهرمه بێنیت و فریمبداته وه ناو
 ناو... ئاوه ها زانیم که جگه له وه مردووه ی ناو پێده شته کان سه ریاسیکی
 دی هیه که ده شیت کوپی من بیت. ده شیت ئه وه منداله خه یالیه بیت
 که بیستویهک سال چاره پوانده کرد. به لام نا وا مه زانن من خوشبه ختی
 کوپری کردووم، وامه زانن ئه وه شادی و هه ستانه وه و هیوایه ئه وه ئازاره ی له
 دلدا سه رکردووم که مردنی سه ریاس دروستیکرد. دواتر که شه و تپه پری
 که له بهر په نه ره که مدا بیرم له هه موو شتیک کرده وه، تیگه ی شتم من تا
 ده مرم هیواکانم چه ند گه وره بن نا ئومیدی و غه مه کانیشم هیند گه وره ن. له و
 ساته دا به یارمدا هه رگیز نه پرسم کومه یان کوپی من بوون، له و ساته دا
 وه ستام و سه رمدا نه واند و سویندیکی ئه به دیم خوراد نه پرسم کامیان
 فرزه ندی من بووه. من ده بایه هه ردوکیان هه لگرمه وه. هیه چاره یه کی
 ترم نه بوو... دواتریش هه رگیز له و به یارم په شیمان نه بوومه وه. ئه و
 حه قیقه ته ی که ده شیت زیاده له سه ریاسیک هه بیت منی وا لیکرد، به
 جوړیکی به رینتر سه یری ژیان بکه م، سه یری مردن و هه ستانه وه ی هه موو
 ئه و مندالانه بکه م که له وساته وه هه ستیکی باوکانه ی سه رتاسه ریم بۆیان
 هه بوو. من له و ده قیقه یه وه ده مزانی که ده توانم ئیتر باوکی هه موو
 ئه وانه بم له سه رجاده کان ونبوون، بپه وده کوژاون، چاره نویسان ونه،
 بپاشه پوژن. من پیاویک بووم له رابوردووه وه هاتبووم تا قسه یه ک
 له سه ر ئه وانه بکه م که داها توویان نییه.

پیمبلین گه ر ئیوه بوونایه چیتان ده کرد؟ گه ر ئیوه بوونایه
 به کیکیانتان هه لده بژارد و ئه وی دیکه تان فه رامۆشده کرد؟ باوه شتان به
 به کیکیاندا ده کرد و حاشاتان له وی دیکه یان ده کرد؟ نا ئه ی دۆستان،

گەر ئىيوش بوننايه باوهشتان به ههردوو نه گهره كه دا ده كرد. ئىستا ده زانم زۆر شتم و نكرد، به لام ده شانم زۆر شتم برده وه، كه ئينسان به گهره يى باوهشى به دونيادا كرد نازاره كان و شادييه كانيش به گهره يى باوهشى پياده كهن. به لام من به درژايى ژيانم ههستيكي سهيرم هه بووه، كه چ شهرم ناكهم نه مشه و بۆتان به يانبكه م، من ده ليم كاتيک هه سته كه يت تو له پيناوى دونيادا نازار ده چيزيت، خوشحالى و به خته وهر ييه ك داگيرتده كات زۆر له هه موو خوشييه كانى دى گهره تره . من نه و شه و كه لاولاوى سپى باوهشى پياكردم و گووتى ”نهى پيرى به دبخت دواچار له ناو كوپه كانندا ونده بيت و هه قيه ت نادۆزيت وه“ . پيمگووت ”نا... خودا منى بو شتيكى ديكه ناردۆته وه، منى بو جوړه باوكايه تيبه ك ناردۆته وه كه جياوازه له وانى ديكه“ . له وه ده قيه يه دا نه مه زانى من چ جوړه باوكيكم، ئىستاش دروست نازانم چ جوړه باوكيكم بووم. به لام شيوه ئاره زوويه كى گهردونيم له وه هه سته م دا ده دۆزيبه وه . نه و شه وهى چوومه سه ر گۆپه كهى سه رياس نه وهى منى نازارده دا خودى نه و مردنه نه بوو، به لكو نه و بيده نكيه قووله بوو كه له نتيوان من و نه و گۆپه دا به رقه راره . بيده نكيه ك بوو له بيده نكي نتيوان دوو پۆخه بهر ده ترازاو ده بووه بيده نكي له نتيوان من و هه موو مه خلوقاتدا، له خاموشي نتيوان من و مردوويه ك ده ترازاو ده بووه خاموشي نتيوان من و هه موو گهردون. له دۆزينه وهى سه رياستيكي زيندوودا هه موو شته كان پيچه وانه ده بوونه وه، من دووباره زمانتيكم ده دۆزيبه وه له گه ل گهردون و مه خلوقاتدا قسه ي پييكهم.

نەوشەوہ وہک شیت باوہشم بہ لاوای سپیدا دەکرد و هاوارمەدە کرد
 «سەریاس نەمردووہ، سەریاس نە خنکاوہ، مردنکی بیھودە نەمردووہ،
 پۆلیسیکی گەمژە لە ناوہ پاستی شاریکی دلرە قدا نەیکوشتووہ ... کە واتە
 لێرە، دەتوانیت قسە بکات، دەتوانیت باس لە خۆی بکات، چیرۆک

خوځی بگړيتپه وه، له گډل هم ژيانه دا ټيکه لټيت، بانگ له نه ستيره بکات، هوار له بالنده کان بکات، بهر د بگړيته گومکان، لم بکات به سر خوږدا، له گډا د بنويت... که واته په کيک هيه من ده توانم له سره تاوه تا کوټايي هه موو شته کاني له گډا د باسبکه م. من هاتوومه وه تا له سره تاوه بو کوټايي له گډل په کيکدا قسه بکه م، په کيک دلنيابم ده مبيستيت.... که واته سر رياسک له م سر عه رده دا ده ژي که گويم لنډه گرځيت. تنده گه یت مانای چي په کيک گوږت لټيگرځيت؟“.

لاولای سپی به سه رسامیه وه ده یگوت «نا... نا... سه ریاس مردوه، سه ریاس پۆلیسیکی که مژه له ناوه پاستی بازاردا کوشتویه تی، ئه وانه هیچیان درۆ نین، درۆ نین، به لام له هه مان کاتدا کوپکی تر هیه ناوی سه ریاسی سو بچده مه، ئه ویش باوکی نییه، ئه ویش هه مان ژیا نی سه ریاس ژیا وه، به لام ئه و زیندوه».

من هاوارمه کرد "ئەو دەتوانیشت لە بری هەموو دنیا گوێم لێبگیرێت... ئەو هی زیندوو دەتوانیشت لە بری هەموو مردووێک گوێم لێبگیرێت. لە جیاتی هەمووان قسەبکات... ئەو هی زیندوو دەتوانیشت لە بری هەموو ئەوانی تر هاواریکات... دەبیشت زیندووێک ئەو هی زیان تیا بیشت لە بری مردووێک هاواریکەن. وایە دەبیشت جووڕە هیژیکی وایە مۆفدا بیشت تا دنیا لەسەر حیکمەت و دادپەرورەری بوەستێت".

لاولاً به توپه‌ییه ده‌یگوت «هیچ کهس ناتوانیت له بری سه‌ریاس
هاوربکات، نه‌و له هر کوئی‌ک بیئت نابیت ده‌نگی به ده‌نگی کهس
تیکه‌لاویکه‌یت».

من به خرّوشان و هه لچوونیکه وه ده مگووت «کچی من، لاواری من، وهک چۆن به شیک له ژیانی ئیمه له ناو هه موو ژیانهکانی تردایه، ناوه هاش به شیک له هه موو زینده گییهکانی تر له زینده گی ئیمه دایه، وهک چۆن به شیک له مردنهکانی تر له مردنی ئیمه دایه، ناوه هاش گهر دیک

مه‌رگی ئیمه به‌جۆریک له‌ جۆره‌کان له‌ هه‌موو مردنه‌کانی تردایه‌.

من وه‌ک یه‌کیک هه‌ستبکات نه‌و پۆژه‌ غه‌مگینه‌ی ئازادی به‌ قه‌د هه‌موو سالانی دیلێتی ماندوویکردوه‌ ده‌مگوت «لاولای من، لالای شیرینم، کچی من. من بیستویه‌ک سال له‌ زیندان بووم، له‌وێ تێگه‌یشتم ئینسان له‌ هیچ شتێکی نه‌م دونه‌یایه‌ دانا‌پرێت، ئینسان چه‌ند دوری‌بخه‌یه‌وه‌، ده‌ری‌که‌یت، بیکوژیت، هه‌میشه‌ به‌شێکه‌ له‌م سووپه‌ گه‌ره‌یه‌ی دنیا... لیم‌گه‌پێ، لیم‌گه‌پێ من بیستویه‌ک ساله‌ وا بیرم‌کردۆته‌وه‌ ئیستا ناتوانم خه‌یالی خۆم بگۆرم. ئیستا نه‌و له‌ پێگای من و تۆوه‌ ده‌ژی، ده‌بیست تی‌بگه‌یت نه‌و له‌ پێگای من و تۆوه‌ ده‌ژی. وه‌ک من چۆن نه‌و هه‌موو سالانه‌ی زیندان له‌ پێگای هه‌مووتانه‌وه‌ ده‌ژیام، له‌ پێگای لم و سه‌حرا و ئاسمان و شه‌وه‌وه‌ ده‌ژیام. نا... حیسابی پیره‌مێردێکی خه‌ره‌فاوم بۆ مه‌که‌ که‌ به‌م هه‌موو پیشه‌ سه‌پیه‌وه‌، به‌م پرچه‌ ئالۆزکاوه‌ی ده‌رویشه‌انه‌وه‌ هاتووم و وێنه‌ت له‌سه‌ر یاسا‌کانی گه‌ردون بۆ ده‌که‌م... شتی ناماقوول له‌سه‌ر ژیان ده‌لێم... من له‌ جێگایه‌که‌وه‌ قسه‌ ده‌که‌م که‌ تۆ نازانیت.... نه‌و له‌ پێگای هه‌موومان‌وه‌ ده‌ژی. من لێره‌م تا به‌شێک له‌و ژیا‌نه‌ بژیم که‌ نه‌و نه‌ژیا. لاولای سه‌پی مه‌حرومه‌که‌ له‌وه‌ی هه‌ستبکه‌م له‌ بری نه‌وان ده‌ژیم... نه‌وان که‌ دوا‌جار وه‌ک یه‌ک مرۆف، یه‌ک کوپ، یه‌ک مه‌خلوقی قه‌شه‌نگ ته‌ما‌شایان‌ده‌که‌م که‌ قه‌ده‌ر بێ‌په‌رچه‌مانه‌ دابه‌شیکردون...».

نه‌و شه‌وه‌ی نه‌و قسانه‌مه‌ده‌کرد هێشتا هیچم له‌ ژیا‌نی سه‌ریاسی دووم نه‌ده‌زانی، هێشتا نه‌مه‌زانی باس له‌ چیده‌که‌م. ته‌نیا ته‌عبیرم له‌و خولایا‌نه‌ ده‌کرد که‌ وه‌ک کۆمه‌لێک بێ‌رۆکه‌ی پووت له‌ خه‌یا‌ل‌مه‌دا ده‌سو‌پانه‌وه‌. لاولای سه‌پی پێی‌گوتم نه‌وان هیچ شتێک له‌ سه‌ر سه‌ریاسی دووم نازانن، هه‌رگیز نه‌یان‌بینیوه‌، ناشزانن ئیستا چیده‌کات و له‌ کوێ ده‌ژی.

من که‌ ساله‌های سال چاوه‌پوانیم کێ‌شابوو، ئێدی سه‌خت بوو زیاتر چاوه‌پێکه‌م.

که من نازادبووم له میژبوو کهس هیچ شتیکی دهرباره ی سهریاسی دووهم نه ده زانی. دوا هه مین کهس ئاده م مه رجان بوو که جاریک له گه ل کۆمه لێک پێشمه رگه ی ماندوودا بینیبووی، به دیکتاریۆفیتیکی کۆنه وه له به رده م مالی یه کێک له به رپرسه گه وره کاندایه ستاوه و پێده که نیّت. دروست نازانم ئاده م مه رجان چهند دوا ی مه رگی سهریاسی یه که م بینویتی، به لام به دیمه نه که دا پێده چیت بگه رێته وه بو زه مان ی هه لگه رسانی قۆناغی سیه می شه پی ناوخۆ. له و زه مانه دا ئاسایی بوو به رده رکی مالی به رپرسه عه سکه ریه کانی حیزب وه ک گۆره پانیکی جه نگ وا بیت... ئاسایی بوو هێزه کان له بری نه وه ی له بنکه یه ک یان کامپیکی تایبه تی پێشمه رگه دا پزیه به ستن له سه ر شه قام، له به ر ده رگای مالی سیاسیه کان، له ده وری ئۆتیل، یانه ی خواردنه وه و زۆرجاریش له ده وری مالی ژنه سۆزانی و خراپه کان کۆبینه وه. واته له ده وری نزیکترین شوین که فه رمانده که یان تیا ده خه ویت. ئاده م مه رجان دروست نازانیت سهریاسی دووهم چیکردوه و بو کوی چووه. نه و وه ک کۆمۆنیستیکی ده یگوت "من ده ستمگرت و پیمگوت مه چۆ بو ئه م شه په، نه مه شه پی تو نییه، نه مه شه پی بۆرژواکانه له سه ر زه وتکردنی تیکه نانه که ی ئیمه، له م شه رایته دا ته به قه ی کارگه ر ده بیت هه لویستی تری هه بیت". سهریاسی دووهم پێیده لیت "من هه زده که م بچم بو هه موو شه په کان،

به لام له ئیستادا له م شه په زیاتر هیچی تر نییه، نه گهر شه پیکي تر هه بوو جوابم لیبگێږهوه دیم بۆ نه ویش. ئادهم مهرجان دلشکاو له وه لامه، خودا حافیزی لیده کات و پیدیه لیت «هاوړم هیوادارم نه کوژیت». نه و به دهنگی بهرز و به پیکه نینه وه ده لیت «هیوادارم بکوژیم... من هیوادارم بکوژیم».

ئوه دوا هه مین پرستی سه ریاسه که به کیک له و هاوړیا نه بیستبیتی.

پۆژیک دواي ناشکرا بوونی نهی نی سه ریاسه کان خوشکه سپیه کان مینان خسته ئوتومبیلیکی تایبه تییه وه و بردیانم بۆ شار. که ژینوی مه خه لی و ئادهم مهرجانمان دۆزییه وه، که سیان شتیکی ئه وتویان له سه ر شوینی سه ریاسی دووم نه ده زانی.

شه ویک ئیکرامی کیو هاته وه بۆ لام. نه و ده رهق به هه موو شته کان نارازی بوو... نا په حهت بوو له وهی من بیباکانه و به پیش و پرچیکی ناوه ها درێژه وه چوومه ته ده ری. به لام وهک هه میشه پرپوو له هیمنی و لیبوردن. ئیکرام هیچی له سه ر سه ریاسی دووم نه ده زانی. کۆی حیکایه ته که شتیکی سه یریوو له لای، به جه سه ته گه وره و نارامه که په وه له ژووره که مدا ده هات و ده چووو ده یگووت «هه موو شتیکی ده که م بۆ ئه وهی بیدۆزمه وه... هه موو جیگا کان ده گه پیم... سا سجلی هه موو بنکه کان ده پشکنم تا ده گه ی نه شتیکی...». نه و چیژیکی بیسنووری له وه دا ده بیینی بتوانیت شتیکی بکات من زیاتر باوه پم به زیان بیت. ئیواره یه کی دی گه پابه وه ده سه تی خسته سه رشانم و گووتی «سه ریاسی دووم له م شاره نییه، هه شت مانگ زیاتره له لای دوزمن دیله».

یه که مجاریوو به وجۆره وشه ی «دوژمن» بییستم. دوزمن نه و ناو.

که هیڙه شه پکړه ګان له یه کډیان دنا. من ئه و کات تیځه یشتم شه پی ناوخو چنډ ګه وره و ترسناک بووه. نیکرامی کیو ده یګووت ”موزه فري سوېدهم بمبوره، به لام کومه لیک ګرئ و نه پنی هن من ناتوانم هیچیان له سر بلیم، به لام تا ئه و جیګایه ی من ده زانم، ئه و کورپه ناشتوانیت بګر پته وه بۆ نه مېر، له بهر ئه وهی لیره ش کومه لیک مه سه له ی ګه وره ی له سره“.

من ئەو شتاتەم لا گەرنەگ ئەبوو... بۆ من ئەو گەرنەگ بوو کوپێکم
هەبە و لە شوێنێکی نادیارێ ئەم زەمەندە دایە و دەبێت بیدۆزەو.
ئەگەر ئازاری مردنی یەكەمین سەریاس و سەرەتای چیرۆکی
سەریاسی دوویم نەبایە، ئەوا مەلی خوشکە سەییەکان هێمنترین و
جوانترین مەلیک بوو لە ژێاندا بێنەبێت. لە پاستیدا من بەر لە
گەرنەگ کەش و هەوای مەلی هێمن و ئاسوودەم تاقی نەکردبوو،
شارەزاییەکی تەواوەکەم لە ژێانی خێزانە ئاسوودەکان هەبوو. بێدەنگی
و ئارامی و ناشتی ناو مەلی خوشکە سەییەکان ئەو بەهەشتە بوو من
لە مێژە خەونم پێوە دەبینی. ژوورەکەێ من دووربوو لە ژوورەکانی
ئەوانەو، بەلام هەرگیز وەک نەناسیو و غەریبەیک مامەلەیان نەکردم،
هەرگیز ئەو هەستەیان پێنەدام کە سێکی زیادم و ئەوان خۆشحاڵن بە
نیشته جێبوونم. دواي مانگێک من لەگەڵ ئیکرامی کێودا قسەم لەوە کرد
کە کوختێکی بچوک بۆ خۆم دروستبکەم، پارچە زەویەیک لە یەکیک
لە جووتیارەکان ئیجاریبکەم و بێمە جووتیار. من لە زیندانەو جۆرە
پەییوەندییەکی پۆچی قوولم لەگەڵ زەویدا هەبوو. ئەگەرچی لەم سەر
کەشتییە مەلەوندەدا ئێو وەک یەكەمین عاشقی دەریا تەماشای من
دەکەن، ئەگەرچی نیگای بێوچانی دەریا، خۆشەویستی من بۆ ئەم ناو
مەزنە ئاشکرادەکات، بەلام ئەو پێگا لەو ناگەرنەگ عاشقی گەورە
زەویش بێ. من عاشقی زەویم. ئەو شەو و پۆژە سەیرانەێ لە گوندی

خوشكە سەپپىيەكان ژيام، بە ناوێكى ترهه تێكەڵ بە جووتیارهكان
 بووم، حيكايەتێكى ترم لەسەر ژيانى خۆم دروستکرد. خوشكە
 سەپپىيەكان و جووتیارهكان و ئىكرامى كۆمەكێكى گەورەيان كردم
 ئەو كوختە دروستبەكم. ئێواره يەك ئىكرامى كۆمەكە زەرەفێكى پەشدا
 كۆمەكێك سەفتە پارەى بۆ هێنام و گووتى "من ئەوهەم هەيه، دۆستى
 ئازىزم، من چەندىن سالا پاشەكەوتدەكەم، بەلام لەوه زياترم بەيەكەوه
 نەناوه. جگە لەو جێبە چكۆلانەيه و ئەم زەرەفە پارەيه خاوەنى هېچى
 تر نيم... چەندت دەوێت هەليگرە و چ زەوييەكت دەوێت ئىجارىبەكە".
 وايدەگووت و زەرەفەخەنەيەكى گەورە دەكەوتە سەر پوخسارى، وەك
 ئەوهى شەرم لە گەورەيى خۆى بكات، شەرم لەوه بكات خەندەكانى
 ناتوانن نازكتر و بچوكترين. من بە پيرى و كەساسى خۆمەوه
 دەنوشتامەوه و دەستەكانيم ماچدەكرد. پێمدەگووت "ئىكرامى من، ئەى
 گەورەترين چۆلەكەى دۇنيا... من لەسەرەتاوه دەستپێدەكەمەوه، من لە
 پارچە زەوييەكى بچوك و هەندێ حەيوانى گچكەوه دەستپێدەكەمەوه.
 خۆم تەرخانى جۆرە ژيانىكى تر دەكەم، من بڕێكى زۆر كەم دەوێت،
 بەشى ئەوهى لەسەرەتاوه دەستپێبەكەمەوه". كە ئەو قسانەم بۆدەكرد
 هەردووكمەن لەسەر كۆنگەيەكى بەپیت وەستا بووين، زەوى جووتيارىك لە
 پێناوى كۆچدا بۆدەرەوهى وڵات هەموو شتێكى جێهێشتبوو. زەوييەكى
 بەراوىو خزمەكانى دەياندا بە ئىجار تا نەفەوتیت. من و ئىكرام لەو
 سەر پارچە زەوييە، لە نێوان جۆگە و بناوان و خوڕەى ئاوهكاندا
 سەيرى شەرمى بەكرمان دەكرد. بۆنى گوند، بۆنى تێكەلاوى پاكى
 و پيسى بەيەكسانى دەچوو بەسەرماندا، بۆنى گياى پاكيز و پىخى
 مانگاكان وەك يەك لێمانەوه نزيكبوون. ئىكرام گومانى لە هەموو
 شتێك هەبوو، لەو برۆايەدا نەبوو ياقوبى سەنەويهەر من نەدۆزیتەوه.
 بەلام لەگەڵ هەموو ترسەكانماندا، ئەو پۆزانە تەنيا يەك خوليام.

ھەبوو، ئەویش دۆزینەوھێ سەریاسی دووھم بوو.

لەدوای مردنی محەمەدی دڵشوشەوھ سەلێمانی مەزن، کە دۆستێکی نزیکێ ئیکرام بوو، ئەوێ پاسپاردبوو ھەموو پتویستیھەکانی خوشکانی سپی بگریتە ئەستۆ. لە پاستیدا خوشکە سپیھەکان لەدوای جێھێشتنی شارەوھ، کاریکی ئەوتۆیان نەبوو، ئەوان بە ئارەزووی خۆیان ھاتبوونە ئەو گوندە، کەسانێک ھەن وادەزانن خوشکەکان لەدەستی ئەو چیرۆکانە پرایانکردوو کە لە شار وەک تاعوون بەدوایانەوھ بوو. بەلام کێژەکان بێباک لە ھەر شتێک ژیانی خۆیان دەژیان، سرووتە پۆزانە و سەیرەکانی خۆیان دوبارەدەکردوھ، پێکەوھ ئەو قوتابخانە چکۆلەییەیان بەپێوەدەبرد. ھەستدەکەم جگە لە مردنی ئەو دوو کوڕە چ شتێک نەبوو بتوانێت کار لە یادگار و ئاسوودەبیان بکات. لەو شەوھ سەیرانەدا لەزەتێکی بێسنوورم لە دەنگیان بینی. دوو گۆرانیبێژی پاستەقینە بوون کە لەبەر ھەر ھۆیک بێت نەیاندەویست ببن بە گۆرانیبێژ. شەوھای شەو بە دزییەوھ گویم لێدەگرتن، بە ھێمنی لە کوختەکەێ خۆم دەھاتمەدەری و لە پشت کۆمەلێ درەخت و لە نێوان دوو بەرددا پالەدەکەوتم و گویم لێدەگرتن. ھەرگیز نەمدەھێشت بزانن گوێیان لێدەگرم. سەیرترین شت ئەوھبوو کە ھەندێ شەو بە دەم گۆرانێ گوتنەوھ قزیاندەکردوھ و بەرەلایاندەکرد، پێکەوھ دادەنیشان و پرچیان بۆ یەکتەر دروستدەکرد، گۆرانیان دەگووت و قزیان دەخستە ناو ئەو جوێیارە درێژوھ کە لەگەڵ خۆیدا بە ئارامی دەیبرد. ھەندێ شەو بە قزێ تەپوھ دەھاتن و لای من دادەنیشان، ھەندێجار لە پۆلەکاندا وەک وانە بە مندالێک بلێنەوھ، چیرۆکەکانیان بۆ دەگێڕامەوھ، لە پێگای ئەوانەوھ زۆریەێ چیرۆکی ئەو بیستویەک سائەم زانی. زۆر ئاگاداری سیاسەت و جەنگ و ئەو جوۆرە شتانە نەبوون، بەلام کەسێکیشم نەبینیوھ وەک ئەوان وەسفی شەو، مانگ، چیرۆکەکانی

عەشق ، مردنی گەنجەکان و خامۆشی شەو و دووردریژەکانی شاربەکات .
مەن دواتر کە چوومە شار، هەمیشە هەموو شتەکانم لە چاری ئەوانەو
دەبینی .

ئەو ماوەیە ژانیان بۆ ئیشیکی سەیر تەرخانکردبوو، ئیشیک
لەبەککاتدا زۆر نزیك و زۆر دووریش بوو لەوان، هەردووکیان بەردەوام
لەسەر دوو مەکینەی درووانی سینگەری کۆن، جلی بوکێنیان دەدروو .
ئەوێ لای مەن سەیریوو ئەوەبوو، ئەو دوو خوشکە، جلی سپی بووکیانی
نەبێت هیچ جلیکی تریان ئامادەنەدەکرد . ژووریکیان لە قوتابخانەکە
جیاکردبوووە بۆ دروومان، لەویدا تۆپە قوماشی گەورەیان دانابوو،
هەر کراسیکیان تەواودەکرد بە شیوەیەکی بێۆینە لە زەرفیکی
تایبەتیدا دەیانپێچایەو و کوتایی مانگ کاتیەک دەچوون بۆ شار بۆ
وەرگرتنی موچە و سەردانی گۆپی مەمەدی دڵشوشە، کراسەکانیشیان
دەگەیانده دەست کۆمەلێک دوکانداری تایبەت . لای مەن سەیریوو دوو
کچ کە بریاریاندا بوو هەتا هەتایە شوونەکان، پێشەکیان ئامادەکردنی
کراسی بوکێنی بێت بۆ کچانی تر . بەلام شادەریای سپی دەیگوت
”هەر کەسەو بە ویستی خۆی و بە دەستی خۆی شادی و بەدبەختی
خۆی دروستدەکات“ . ئەوێ ئەوانی شەیدای ئەو جۆرە کراسانە دەکرد
پەنگە سپییەکیان بوو . هەر کراسیکیان تەواویکردایە پیش پێچانەوێ
خۆیان جارێک لەبەریانده کرد . مەن زۆر بەیانی، تاریک و پوون دەمبین
هەردووکیان بەو جەلە بوکێنییە سپیانەو لە پێدەشتەکان دەهاتنەو .
ئیکرامی کێو هەفتە جارێک دەهات بۆ لام . مەن هەرگیز بەتەواوەتی
ناشنای دونیای ئەو نەبووم، تا ئێستاش بەدروستی نازانم چۆن ژیاو
و لەکوێ ژیاو . بەلام وەک خۆی دەیگوت ”مەن قەلەندەر نیم“ ...
ئەو قەلەندەرنەبوو . حەزیک سەیری لە پازندنەوێ مأل بوو، کاتیەک
ئەو کوختە بچوکه مان دروستکرد، بە دەستی خۆی هەموو شتەکان

تیا پڻڪهست . من نه وکات نه مده توانی هیچ بکهـم ، شیوهی سهیرکردن
بو ژیان هیشتا نه سیری نه وزندانہ کونهی سهراپوو، شهوان که
دهاتمدهری له بری سیبهری بلندی چیاکان، هیلی ئاسوکانی بیابان
له هاومدابوو.

خوشکه سپیبه‌کان ده‌یانزانی من هه‌میشه وهک مه‌خلوقیکی غه‌مگین ده‌میتمه‌وه. ده‌یانزانی که شه‌وان ئاواره‌ی ئه‌و کێوانه ده‌بم، جگه له بیرکردنه‌وه له سه‌ریاسی سو‌بده‌م خه‌یاڵم لای هیچی تر نییه، که ده‌چمه ژووره‌وه و خۆم گوشه‌گیر ده‌غهم جگه له‌و منداڵانه خه‌یاڵیکی دی له‌سه‌رمدا نییه. سه‌ردانه‌کانمان بۆ سه‌ر گوپی سه‌ریاسی یه‌که‌م، به هه‌یهت و پێژ و بێده‌نگیبه‌کی سه‌یره‌وه تێده‌په‌ری. خوشکه سپیبه‌کان هه‌میشه مۆم و بوغورد و داری عودیکی زۆریان له‌سه‌ر ئه‌و گۆره ده‌سووتان، به جۆریک تا دره‌نگ ئه‌و ده‌شته بۆنی بوغردی به‌رنه‌ده‌دا. هه‌موو پۆزانیکی هه‌ینی هه‌ر سی‌کمان خۆمان ده‌گۆپی و ده‌چووینه سه‌ر گۆره‌که‌ی، به‌پێی به‌ ناو ده‌شتیکی به‌ریندا پاده‌بووردین... له پێگای گۆره‌که‌دا خوشکه سپیبه‌کان به‌ گێرانه‌وه‌ی به‌سه‌رهات و تراژیدیایکانی ئه‌و زه‌مانه ده‌یان‌ویست من بخه‌نه ناو وێنه‌ی سه‌رده‌میکه‌وه مه‌رگ حورمه‌تی خۆی دۆراندبوو. به‌لام دل‌نیام هه‌ستیکی قوولیان به‌هه‌موو شته‌کان هه‌بوو. هه‌ندی‌کجار هه‌ستمه‌کرد وهک یه‌کیک له‌ منداڵانی گونده‌که ته‌ماشامده‌که‌ن. مه‌حه‌به‌تی ئه‌وان بۆ من له مه‌حه‌به‌تی کچیک نه‌ده‌چوو بۆ باوکی، به‌لکو له مه‌حه‌به‌تی دایکیک ده‌چوو بۆ منداڵه‌که‌ی. مامه‌له‌کردنی زۆر له‌گه‌ڵ منداڵاندا کردبوونی به‌ دایک، له‌گه‌ڵ منیشدا په‌فتاری دایکیکیان هه‌بوو سه‌رتاپای میهر بی‌ت. ئه‌وه‌ی سه‌یریوو لای من ئه‌و عه‌شقه قوول‌ه‌ی منداڵانی گونده‌که بوو بۆ ئه‌وان. به‌ خۆشیبه‌کی زۆره‌وه هه‌موو ژیا‌نی خۆیان پێشکه‌ش به‌و منداڵانه کردبوو. ئه‌و کات که من گه‌رامه‌وه له‌گه‌ڵ ده‌یان مامۆستای دیکه‌ی

چکۆلە و شیرین و مندالۆستدا خەریکی جەنگ بوون لە پێناوی مندالی
 ھەرامۆشکراوی ئەو گوندانەدا. من بە خێلیم پێدەبردن کە بەو جۆرە
 خۆیان بۆ ئاواتە بلێندەکان تەرخاندەکەن. ژیاڵی من بەراورد بە ژیاڵی
 ئەوان خالی بوو لە ھەموو شتێک، لەو دەترسام بێم بە پیرەمێردێک
 کە لەم ژیاڵە گەورەدا جەنگێک و کێشەیەک و مەلەلانییەکی نەبێت
 بیکات. ئەو شەو خالی و ترسناکانی چاوەپوانی لەو گوندەدا، مانای
 ژیاڵ و بوونی منی خستە مەترسییەکی گەورەو. مەرۆف تا دیلە ژیاڵی
 مانایەکی قوولی ھەیە، ھیچ شتێک وەک دیلی و کۆیلەیتە مانا نادات
 بە ژیاڵ، چونکە ئەو کات مەرۆف لە شەپۆکی مەزناوە بۆ ئازادی، بەلام
 ھیچ شتێک وەک ئازادی مانای ژیاڵ ناخاتە مەترسییەو. ھیچ شتێک
 وەک سەرەستی لەسەر مانای ژیاڵ پێ مەترسی نییە. لە ئازادیدا
 مەرۆف شەیدایی و خولبای خۆی بۆ مانا لە دەستەدات. مەرۆفی ئازاد
 دەشتێ مەرۆفێکی بێمانا بێت، بەلام گەورەیی مەرۆف ئەو نییە لە
 کۆیلەیتیدا بۆ مانا بگەرێت، بەلکو ئەو نییە لە ئازادیدا بۆی بگەرێت.
 من ئەو کات لە گەڵ ئەو ھەموو مانا و خولبا و پرسیارە سەیرانە لە
 سەرمدا دەسورپانەو، ھەستەکرد ھێدی ھێدی جۆرە ئازادییەکی خالی
 لە مانا دەژیم. من لەو ژوورەدا ھەستم بە ھەرامۆشی و پیرییەکی
 بێئەندازە ترسناک دەکرد.

پێدەچوو ئیکرامی کۆبو بە زەحمەت بتوانیت ھیچ زانیارییەکی
 لەسەر سەریاسی دووھم کۆبکاتەو، بەلام ئەویش نەبایە من نەمدەزانی
 پووبکەمە کوێ.

ھەندێک شەو وەک شیت ھاوارمەکرد و دەمنرکاند و دەمگوت
 "خودایە پێمبۆلێ من پووبکەمە کوێ؟ ئەم دەستخەپۆ و کوێرییەکی من
 نیشانەی ناپۆکی ئەم گەردونەییە... کوێریک ئەم دونیایەکی دروستکردووە،
 کوێریک ئەم زەمین و زەمانەکی دروستکردووە... من لە دیلی بیابانەو.

بووم به دیلی جۆره زولوماتیکێ تر....».

هه‌موو شه‌وێک هاوارم له‌ خۆم و گه‌ردون و خودا ده‌کرد.... من له‌ نێوان ئه‌و سێیانه‌دا وێڵبووم. نه‌مه‌ه‌زانی باوه‌پێ ته‌واوه‌تی به‌ کامیان به‌ینم. خۆم له‌وه‌ لاوازتری‌بووم به‌توانم ته‌لیسه‌مه‌کان شیبکه‌مه‌وه‌، گه‌ردون له‌وه‌ دلێره‌ قتریبو به‌ ئاسانی کۆمه‌که‌مبکات، خوداش له‌وه‌ بێده‌نگتری‌بوو چاوه‌ڕوانی هیچی لێیکه‌م. ئیکرامی کێو ده‌یویست وێنه‌یه‌کی راسته‌قینه‌ی ئه‌و دونیایه‌م به‌داتی که‌ تیا ده‌ژین. زۆربه‌ی ئه‌و شه‌وا نه‌ی پێکه‌وه‌ له‌ کێلگه‌کاندا پیا سه‌مانده‌ کرد، ئه‌و سه‌رقالی شه‌رحکردنی وێنه‌ی ئه‌و جیهانه‌ بوو، که‌ من نه‌مه‌ه‌یست تییبیگه‌م. ئیکرام به‌و شانه‌ نه‌ستوورانه‌وه‌ که‌ هه‌ندێچار به‌ نه‌سته‌م کوپێ ده‌کردن تا من پووتر گویم له‌ ده‌نگی بێت، ده‌یگوت «موزه‌فهری سوێده‌م، شارێک به‌ینه‌ پیشچاوی خۆت، پر له‌ هه‌زاران کوچه‌ی ته‌سک، پر له‌ هه‌زاران ده‌رگای داخراو، پر له‌ هه‌زاران قه‌لا که‌ مرۆف وه‌ک شێت به‌ ده‌ویدا ده‌سوڕێته‌وه‌ و ده‌رگا که‌ی نادۆزێته‌وه‌، شارێک سا جوگرافیا به‌یه‌ جیاوازه‌ له‌وه‌ی من و تو پێی راها تووین، شارێک به‌ شێکی زه‌وییه‌ و به‌ شێکی ئاسمانه‌، کوچه‌یه‌کی له‌ زه‌مینه‌یه‌ و کوچه‌یه‌کی له‌ هه‌وردا، شارێک هه‌مووی مه‌ته‌له‌، سا کوچه‌کانی شوینی خۆیان ده‌گۆپن، ده‌رگاکانی شوینی خۆیان ده‌گۆپن، په‌نجه‌ره‌کانی له‌ شوینی خۆیاندا نین... بیه‌ینه‌ پیشچاوی خۆت له‌ شارێکی وادا که‌ پر له‌ ملیۆنه‌ها ژوور، سا له‌ هه‌ر ژووریکیشدا ملیۆنه‌ها شت هه‌یه‌، له‌ ناو ئه‌و ملیۆنه‌ها شته‌دا ئێمه‌ بۆ شتیکی بچوک ده‌گه‌ڕێین... هاوارکردن سوودی نییه‌... نا، من ناڵیم ئه‌م شاره‌ جێگایه‌کی بێده‌نگه‌، به‌لام ئێره‌ شوینیکی تره‌، شوینیکی هێشتا ئاده‌میزاده‌کان به‌ ته‌واوه‌تی تیینه‌گه‌یشتوون، ئێمه‌ له‌ سه‌رده‌میکی تردا ده‌ژین که‌ هێشتا مرۆفه‌کانی ئێمه‌ راستیه‌که‌یان نه‌بینیوه‌، وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌ نه‌خشه‌یه‌کی دێرینه‌وه‌ له‌ شارێکی تازه‌دا

بسورپیته وه ... ده شیت چه ندین کهس ناویشانه کانت بۆ هه لبدن، به لام
تۆ سا هیچ نادۆزیته وه، چونکه له داجاردا نه وانهی که ناویشانت
ده ده نئ، نه خشی شاریکی تر له سه ریاندایه ... موزه فه ری سو بده م
ئه و شوینه ی سه ریاسی دووه می لئ دله، شوینیکی نهینیه، ئه م
ولاته پر له زیندانی نهینى ... پر له هیزى نهینى، پر له نه فره تی
نهینى ... کینه ئه م ولاته به پۆه ده بات، هیچ شتیکیش وه ک کینه
ده رگای خۆی قایمناکات. مرۆف له م شارهدا رقی له مرۆفه، لیڤه
کهس کهسی خۆشناویت.

من ده مگوت «به لام نیکرامی کۆ له وه وه ی ئازادبووم، له و
کاته وه ی تۆ منت پزگارکرد، من جگه له مرۆفی پاک هیچی تر
نابینم.»

به ترسیکی قووله وه سه یزیده کردم، چاوه کانی هینده گهش و کراوه
و ترساو ده هاتنه بهر دیدهم، ئیدی من سلّم له قسه کانم ده کرده وه.
ده هه ژى و عاره قه که ی ده سپرى، ئه و له ساردترین وه رزیشدا کاتیک
قسه یده کرد ده بایه دواتر ده سپره که ی ده ربهینیت و عاره قه که ی بسریت.
به ده نگیکه وه وه ک له ترسیکی گه وه ناگادارمبکاته وه ده یگوت «نا،
موزه فه ری سو بده م ... نا سا له هر شوینیک نهینى زۆر بیت،
رقیش زۆره».

من نه مده ویست باوه پ به نیکرامی کۆ بکه م، ئیستاش نامه ویت
باوه پى پیکه م. من مه به ستم له برپاو هیوایه کی گه مزانه نییه به
مرۆف، ده زانم مرۆف، برای خۆی به چ ده ردیک ده بات. ده زانم مرۆف
چ ئازاریک ده به خشیته هاوجنسی خۆی ده زانم ئیه وه هه مووتان
که به رامبه رم دانیشتوون و من شه و له دواى شه و تنۆک تنۆک
ئه م چیرۆکه تان بۆ ده گێڤمه وه له مرۆف پاتانکردوه، هه موومان
که له م که شتییه دا سواریبووین و ونبووین و پیده چیت تا مردن له

دەريادا بېتەنجام بسوپېنەو ھەدەست يەكەك ھەلھاتوين كەو ھەك
خۆمان وابو ھە، ھەنەيە ھەندئ سات و ھەندئ كات بەدبەختەر و
زادارتریش بووېت لە من و تۆ. بەلام لەگەڵ ھەموو ئەو برېنانەدا
كە ئینسان دەيكاتە جەستەي براكەي خۆيەو ھەر برۆمان بە مۆف
نەما دەبیت بچین بۆ كوئ؟ چ مەخلوقەك ھەيە باوھەري پېيھەتین،
ھەتا ئەگەر پوويكەينە سروش و داواي كۆمەكي لێكەين، ئەو چۆن
يارمەتیمان دەدات؟ بێگومان ھەر لە پێگاي مۆفەو... ھەر پوويكەينە
خودا و داواي يارمەتي لێكەين، چۆن كۆمەكمان دەكات؟ ھەر لە پێگاي
مۆفەو... خودا جگە لە مۆف چ دەستێكي تری ھەيە ئەم ژيانەي
پێشاو ھەدان بكاتەو؟ ھېچ... ھېچ دەستێكي تری نییە... سروش جگە
لە ئیمە كێي ھەيە، بلیت شارێكم بۆ دروستبەن، مۆسیقایەكم بۆ
بژەن، نەپنییەكي قوول و خەوتووی ناو ھەناوی خۆم بۆ بخوینەو،
كیمیای ئەم گول و ئاو و ئەستێرانەم بۆ لێكبدەنەو... كێي ھەيە
كێ؟ لە مۆف بەو لاو مەخلوقەكي تر نییە.

ئیکرامی كێو كە لە ناو شۆرش و دواتر لە دونیای دواي پاپەپیندا
ژیاو، دلەرقی و دڕندەیی ئەوتۆی دیو، باوھەري بە ھېچ نەماو.
كە ئەو شەو برۆای قوول خۆم بە مۆف بۆ ئاشكرا كرد، كە
پێمگوت لە مۆف بەولاو چ ھێزێكي تر نییە پووي تێكەين. بەو
دەنگە يەك تۆن و ھێمن و قوولەي خۆي گوتی "سا من گومانم لە
گەرھەي مۆف نییە، گومانم لەو نییە مەخلوقەكي مەزن ھەيە و
دەبیت چاوھەروانی ئیشی گەرھەي لێكەين... با موزەفەري سوبەدەم
باشتر تێتگەيەنم... باشتر". ھالای كێلگەكانی ھەلدەمژي، بۆنێكي
سەیری خاك بەسەرماندا دەھات، خوێی ئاوھەكانی شەو ھەردووكمانی
ئاسوودەدەكرد. ئیکرام كەمێك دەنگی بەرزەدەكردەو دەيگوت "من
لەدواي نوشوستی پاپەپین و دەستپێكردنی شەپەو، سا زۆر بیرم لەو

ده کرده وه ... گه لهک کتیبیم له سه ر ده خوینده وه، هه ندی کات پێش و سمیلم و قژم به ره لاده کرد و وهک فیلیکی زه به لاح ده که وتمه ده شته کان، به هه موو توانای خۆم قاچمه ده دا به زه ویدا و سه یری ئاسمانم ده کرد و ده مپرسی «مرۆڤ بۆ واده کات، سا ئهم میلله ته چیه تی ... چی؟» که قوئاغی یه که می شه پ ده ستیپێکرد ... پوخام ... تیگه ی شتم جانه وه ریکی برسی له خوینی ئهم میلله ته دایه ... له شه ردا دوو میلله ت، دوو دین، دوو شیوه سیاست به رامبه ری یهک نه بوون ... سا دوو مرۆفی پووت، به رامبه ری یهک بوون ... دوو ئینسان وهک دوو جانه وه، بێ هیچ هۆیهک په یوه ندی به مانا و حیکمه تی ئینسانه وه هه بیته یه کتریان ده خوارد ... موزه هه ر مرۆفایه تی وهک گلۆپێک وایه، ده کوژیته وه و داده گیرسیت، گلۆپێکه له ناو پوچماندا، ده شیت بۆ هه تاهه تایه خامۆش بیت و دانه گیرسیته وه، ده شیت دابگیرسیت و بکوژیته وه ... به لام ئه وه ی هه میشه داگیرساو بیت، هه میشه به مرۆفبوونی خۆمان پووناک بین ئه مه یان ئه سته مه و من نه مبینوه».

له ناو تریفه و بیدهنگی شه ودا سه یرمه ده کرد و هه موو ئه و ئینسانیه ته ونه م تیا ده دۆزیه وه که ئه و باسی له مردنی ده کرد. سیبهری ئه و که سه م تیا ده بینی ئه و قسه ی له نه مانی ده کرد.

سه ریاسی دووهم له شوینیکی دوور زیندان بوو، جیگایهک وهک قه لایه کی کۆن، شوینیکی له شوینی زیندانه دیرینه کان ده چوو. قه لایه کی گه وه ره پێش چه ندین ساڵ ده ولته وهک بنکه یه کی قایم و سه قامگیر بۆ هیزه کانی دروستی کردبوو. قه لایهک له دووره وه را ترسیکی قوولی ده خسته دلته وه. بینایهک له ناو چیاو پیده شت و دارستانه کا

وئەبۆيۇو. دىۋارىكى بازىنى مەزنى ھەبۇو، ھىند بۆندىبۇو لەسەر قوولە بازىنىيەكانىيەو ھەبایە ھىچ كەسكىك نەيدەتوانى دەروە بىيىنىت. شىتىكى نادىار ھەبۇو ھەبىيەتى جانەوهرىكى خورافى دەبەخشییە ئەو قەلایە، جانەوهرىك لە بەردىان میتال، یا ھەر كانزایەكى سەختى دىكە. ئىۋارەيەك مەن و ئىكرام لەو جىگایە نزیكبووینەو، لەدوورەوهرپا تەماشامانكرد. دەمویست بزەم سەریاس لە كوئى زىندانە. ئىكرام مېژووى ئەو قەلایانەى دەزانى. جۆرە بىنایەك بوون بە كەرەستەى نوئى و نەخشەو خەياللى ئىمپراتۆرە دېرىنەكان. جۆرە بىنایەك لە بەردى نوئى و لە خولیاى كوئى. كە دواجار خەياللى ئەندازىارىك بوو دەمویست ھەبىيەتى نوئى دەولەت بە ھەبىيەتى خەلیفە دېرىنەكانەو گرېتەت. قەلایەكى مەزەن بوو لە پاپەپىنەكاندا بە چۆلى دەست خەلك كەوتبوو، ئەفسەر و سەربازەكانى نۆرىەیان لە ترسى مردن و برسیتى و تىنوویتیيەكى دىژىان خۆیان كوشتبوو یان ھەك دىل خۆیان دابوو دەست خەلك. دواتر بۆ ماوہیەكى دىژى خىزانە ئاۋارەكان كرىدبوویانە نىشتەجىئى بەدبەختیە ئەزەلییەكەى خۆیان، لەگەل دەستپىكرەنى شەپى ناوخۆشدا ھىزە شەپكەرەكان سىمیان بەدەوردا كىشابوو، ھىزىان لەدەور بۆلۆكرىدبوو ھەو و كرىدبوویان بە زىندان... لەدوای دەستپىكرەنى شەپەو تەنیا بالەندەكان دەیانقوانى لەو قەلایە نزیكبىنەو.

ئەو پۆژەى مەن ئەو قەلایەم تىابىنى، ترسىكى گەرەم لىنىشت. ئەو زىندانە تەواو لەگەل تىگەیشتن و سەیركردن و ئەزموونى مەن لەگەل زىنداندا جىاۋازبوو. خەياللىكى بەد بەردەوام بەرو ئەو پالى پتوہدەنام زىندانى خۆم بە زىندانى ئەو بەروردەكەم. بەدترین زىندان ئەو نىيە زىندانەوانەكانت دېندەبن، ئەوہیە زەوى و ئاسمانت لىۋە ديارنەبىت. زىندان ساتەوختىكى ئازار نىيە، بەلكو مەودایەكى دووردېژە بۆ بىرگەنەو و خەيال. بۆ تىزامان لە پەيوەندى نىۋان مەوۇف و دىۋار،

مرۆف و سروشت، مرۆف و گەردون. گەر بەردهوام شتیکی لەم گەردونه
مەزنە نەبینیت، پارچەیهک لەم جیهانە بێمەودا و بەرینه نەبینیت،
شتیکی ناتوورۆژنیت. دۆزەخ ئەوەیە شتیکی خەیاڵت بریندارنەکات. واتە
شتیکی وات لێنەکات بێر لە شتە مەزن و گەورەکان بکەیتەوه، وات
لێنەکات لە پێگای تەماشاکردنی مەزنی جیهانەوه لەو جوغزە چکۆلەیی
خۆت دەرجیت و بپوانیت و بە شیۆهیهکی دیکە بێر لە پەيوەندی خۆت
و گەردون بکەیتەوه. زیندانی پاستەقینە تەنیا ئەوە نێیە مرۆف لە
مرۆفەکانی تر جیا دەکاتەوه، بەلکو ئەوەیە مرۆف لە هەموو کانگاکانی
ژیان، لە بوون بە مانا گەورەکی جیا دەکاتەوه. کەسی دیل کە سێکە
لەو درزە بچوکانەوه کە هەیهتی دەتوانیت شەهوەت و ئارەزووی خۆی
بۆ ژیان تیزبکاتەوه، بەلام کاتیکی دیواره کانت کونبکارد، کاتیکی خستە
زۆلمەتەوه، ئیتر لەوه دەردەچیت لە زینداندا بیت، بەلکو دەکەویتە
دۆزەخەوه.

سەریاس لەو قەلای تاریکەدا دەژیا... نێمە پێگایەکی درێژمان بپی
تا بیدۆزینەوه، شەویک من و ئیکرامی کێو بە جێبەکەیهوه لەو گوندە
هاتینە دەرەوهو ئەو گەشتە چکۆلانەیی خۆمانمان دەستپێکرد، گەشتی
دۆزینەوه سەریاسی دووهم.

یەکەمجار ئەو پیاوهمان بینی، ئەو مەیمونە چکۆلانەیی ژیا
گێژەنێکی گەورە بوو. فەرمانبەرێکی ئاسایش بوو، دوو جار قەرزارباری
ئیکرامی کێو بوو. لە سەر دەمی شەپە خویناوییهکانی شوپشدا جارێک
ژیانی پزگارکردبوو، جارێکی دیش کاتیکی ژنەکی لەگەڵ کوپێکدا
هەڵدیت و دواتر پەشیمان دەبیتەوه، ئیکرام یەکیان دەخاتەوه و ژنەکی
بۆ دەگەینیتەوه بەرمال. ئەو لەگەڵماندا هات و لە دوورەوه ئەو
قەلایە نیشاندا. بە درێژایی پێگا قسەیدەکرد و دەیگوت «کاک

ئیکرام، چاوی من، من دوو جار قه‌رزاری تۆم، جارێک له کاتی شوپشدا که له مردن پزگارتکردم، جارێکیش که کهوتیته نێوان من و سکالای شه‌یتانه‌وه ... من تا هه‌تا هه‌تایه قه‌رزاری تۆم ... من ناتوانم به‌تۆ بڵێم نا ... به‌ باری ته‌عالا بڵێم نا به‌ تۆ نالێم، چونکه تۆ له هه‌موو مه‌لاکه‌ ته‌کانی خوا بۆ من به‌که‌لکتر بوویت ... دوو جار کۆمه‌کتکردوم، گالته‌ نییه‌، یه‌کێک دوو جار یه‌کێک پزگاریکات ... به‌لام ئه‌وه‌ی تۆ ده‌ته‌وێت ئه‌سته‌مه‌، له‌ ده‌سه‌لاتی مندا نییه‌ ... له‌ ده‌سه‌لات و هه‌یزی که‌سه‌شدا نییه‌ ... تۆ له‌ ئاسایش ئیشتنه‌کردوه‌، سه‌رۆک خۆی سه‌ره‌پرشتی هه‌موو شتی که‌ت، حه‌یزب خۆی ده‌ستی له‌ شته‌که‌دا هه‌یه‌. من فه‌رمانبه‌ریکی بچوکم ... سه‌باره‌ت به‌و هاوڕێیه‌م هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی پێده‌کرێت، ئه‌ویش سنووری که‌ هه‌یه‌ ناتوانێت بیه‌پرێت ... ئه‌و زیندانه‌ پرپه‌ له‌ نه‌هێنی، هه‌ندێ شتی تیا به‌ که‌ جگه‌ له‌ حه‌یزب که‌سی تر نابێت بیزانی. پاسته‌ من ئه‌و کوپه‌ ده‌ناسم، براده‌رمه‌، کوپه‌که‌ی خۆیم بۆ سه‌رده‌پرێت، به‌لام ئه‌ویش له‌ شوێنیکدا ده‌وه‌ستێت، چونکه ئه‌و زیندانه‌ به‌حرێکه‌ له‌ نه‌هێنی، هه‌چ که‌سه‌ی که‌ وه‌ک من و تۆ له‌ خۆمانه‌وه‌ ناتوانین بچینه‌ ژوورێ. چونه‌ ژووره‌وه‌ نییه‌، ئه‌وه‌ له‌ خه‌یالی خۆتان ده‌رکه‌ن به‌توان بچنه‌ ژوورێ ... ئه‌و ته‌نیا ده‌توانێت کاسیته‌کانتان به‌ریقه‌ ژوورێ و بیداته‌ ده‌ست سه‌ریاس و دواتر کاسیته‌کانی ئه‌وتان بۆ به‌هێنێت. کوپه‌که‌ له‌ ئینفرا دایه‌، به‌ته‌نیا له‌ ژووریکدا به‌. چیت ده‌وێت بۆی تۆمار به‌که‌ و ئه‌ویش چیده‌وێت بۆت تۆمار ده‌کات، ته‌واو ئیتر تۆ چیت ده‌وێت؟ ... دلێنیا به‌ من په‌یمانی باشتترین جووری هه‌نگوینم پێداوه‌ ... ئه‌و هه‌نگوینی باشی لێبیه‌پرێت ده‌مریت ... پاسته‌ براده‌رمه‌، زۆر براده‌رمه‌، پێیبلێم به‌مره‌ ده‌مریت، به‌لام هه‌نگوینه‌که‌ش نه‌بێت که‌ من له‌ کیسه‌ی خۆم و به‌ پاره‌ی زۆر کرپومه‌ ناھێلێت ئه‌و ته‌سجیله‌ به‌هینه‌ ژوورێ ... له‌ ئیستادا ئه‌وه‌ له‌ خه‌یالی

خۆت دهركه، ئهو كۆپه بېينيت... شتى وا نابيت.

ناوى "تهيفور پاشا"بوو، كليتتهيكى له چهشنى كليتتهكانى
ئهتاتورك له سهردابوو، دهستى پرپوو له مستيلهى زير، له كاتى
شۆپشدا بهرپرسي زيندانى پهكك له حيزبهكان بوويوو. دواتر
بوويوو به ئاسايش، بهلام به هوى پاكردن و هاتنهوهى بهردهوامى
ژنهكهيهوه، به هوى ناو و ناوبانگى خراپى خيزانهكهيهوه له ئاسايش
دووريانخستبووهوه. كه قسهيدهكرد بهردهوام دهگهرايهوه سهر چيرۆكى
سكالاى ژنى. من ئارهزوييهكم نهبوو گووى ليتگرم. لهو كاتهوهى له
زيندان هاتبوومهدهرى، ههستهمهكرد تواناي پهيوهندى و گوگرتنم تا
ديت كه متر و كه متر دهبيتتهوه. ئهو بهردهوام دهگوت ئيمه ناتوانين
سهرياس بېينين، ئهوه هيندهى تر نارههتيدهكردم. دواجار له ژير
فشاريكى سهختى ئيكرامدا پارزيوو بهو پاسهوانه مان بناسيتيت كه
دهيتوانى بمانبات بو لاي سهرياس. ئهويش گنجيك بوو سهربورديكى
سهرى ههبوو، ناوى "ئيدريسى ههنگوين" بوو. پيشتر ههموو ژيانى
له دۆزينهوهى ههنگدا بهسهر بردبوو، به گنجى خاوهنى توانايهكى
ئەفسوناوى بوويوو له دۆزينهوهى دار ههنگهكاندا، به شادييهكى
بيسنورهوه كيواوكيو دواى موسيقاي باليان كهوتبوو، فرپيوو لهگهلياندا،
تيكهلاويان بوويوو، لالهزار به لالهزار بهدواياندا پويشتبوو، چيا به دواى
چيا سهركهوتبوو. ههستتيك و بۆنيكى بههيز و سهليقهيكى ناناسايى
له دۆزينهوهى باشتري جۆرى ههنگويندا ههبوو، بهلام پۆژيک له ناکاو
ههموو تواناكانى خوى لهدهستدهات، پۆژيک چيتر ناتوانيت ههنگ
بدۆژيتهوه، ناتوانيت لهگهلياندا بفرپيت و دهست له شارهكانيان بدات،
تاكه شتيك تيا نامريت هزيكى ناناسايى و ئەفسوناوييه له ههنگوين.
ئيدى ئهو سهليقه كۆنهى له دۆزينهوهى ههنگدا وهك پاشخانتيكى
بهكهلك بو دۆزينهوهى گوناھبار و گومان ليكراوان بو حيسابدهكه.

و لە ئاسایش وەریدەگرن، پاشماوەیەک لەوەش لەو قەلایە ترسناکەدا دەبێتە پاسەوان.

شەویەکێ تاریک لە مەیدانیکی پاسدا بینیمان. خۆی ئەو جێگایەیی ھەڵبژاردبوو، دەیگوت «کەس گومانی لەم شوێنانە نییە». گەنجێک بوو دەیویست واز لەو زیندانە بەئینیت و پڕوات بۆ دەرەوی ولات. من لە تاریکییدا بە پۆشنی پوختساریم نەبینی. دەنگی شتیەک لە دەنگی بالی ھەنگەکانی تیاوو. کە قسەیدەکرد وەک ئەوەبوو پۆلیک ھەنگ بە ئاسماندا بفرن. ئەو گووتی «من دەچم بۆ خاریج، ناتوانم نۆز شت بکەم، بگیریم و بیدۆزنەو ھەموو شتیەک دەفەوتیت، بەلام وەک گووتومە لەسەر قسەی خۆم تەسجیلیکی بۆ دەبەمە ژوورێ شتەکانی ئێوە بپیستیت و چیشی ھەیە لەسەر ھەمان کاسیت تۆماریبکاتەو... مەلێن ئیدریسی ھەنگوین پیاویکی خراپە... پێشتر ئەوەم بۆ کەس نەکردوو، بەلام بزانی ھەقدەستی خۆشم وەردەگرم».

من دەمویست سەریاس بیبینم، دەمویست باوەشی پیاکەم، بەلام ئەو دەیگوت «بەرێز، دەستت بێنە ماچیبکەم، لە قسە تێدەگەیت یان نا... ئەو ناکریت... من سەریاسی سووچدەم دەناسم، خۆم نانی بۆدەبەم... بەلام ئەوەی تۆ داوایدەکەیت لەدەستی مندا نییە... تا دەگەیتە ژوورێ چوار جار پشکنین ھەیە، یەکیک شتیکی وابکات لەویا تیریاریانی دەکەن... منیش دامناو شەش مانگی تر بچم بۆ خاریج... ھەزدەکەیت ئێدەمبکەن. من یەک پێگام بۆ داناویت و تەوا، نرخەکەشم پێگوتوویت، ئێتر کەیفی خۆتە... نەچووایە بۆ خاریج ئەسحابە دەرزێبەکی پێنەدەبردمە ژوورێ... خۆت بپاریدە... من دواقسەیی خۆم کردوو... بەلام پێش ھەموو شتیەک من ئەو میقدارەشم لە ھەنگوین دەوێت... بێئەو ھیچ ناکەم... حالی بوون

یان نا؟».

ئیدریسی ههنگوین تاکه هیوامان بوو، ئیکرامی کتو که میک دهسته پاچه و غه مگین دههاته پێشچاو، ههستیده کرد ناتوانیت وهک پتویست یارمه تیعبدات، بهردهوام له بهروهه پارهی بۆ زیادده کرد، ئه ویش تادههات وهک پۆلیک ههنگی توپه فنگه فنگی ده کرد. پێدهچوو سه ریاس دیلیک بیئت له جۆریکی تایبهتی، نرخیکی گه وره ی له سه ر بیئت، له پیزی ئه و زیندانیا نه دا بیئت که بۆ کاتی پتویست هه لده گیرین. ئیدریسی ههنگوین له ناو پاشماوه ی گریسی پاسه کان و بۆ دوکه لی به جیماوی ئه گزۆزه کۆنه کاندایه قسه ییده کرد. هاوار و چاوه پوانی هه ندی شۆفێر که بۆ دوا هه مین نه فهره کانی شه و وه ستابوون، غه میکی قوولی به و مه یدان هه خشیبوو، چه ند گلۆپیکی کز و زهر دیش هه موو جوانی شه و یان شیواندبوو. ئیدریس ده یگوت «کوچه که ی ئیوه له و دیلانه یه که ده مینیت هه ... سالیکی، ده سال، په نجا سال نازانم. له وانه یه ئه مشه و شتیکی بقه ومیئت و به ریا نه بدن. له وانه یه هه ر ئه مشه و شتیکی بقه ومیئت و له گه ل دیله کانی تر دا هه مو یان تیریا رانه کهن... به قوربان... ئه مه ولاته که ی من و تۆیه ... شتی وا زوو زوو ده بیئت، له پریکدا ئه مریک دیئت کۆمه لیکی به ره ده ن، له پریکیشدا ئه مریک دیئت، له ده ره وه ی قه لاکه پاک و ته میز پریکی گۆریان پێه لده که نن و ده یانکوژن. ئه وه یان به من زامنا کریت... سه به ی که ده نگی نه ما گونا هه ی من نییه، من حه ره سم... چاکه م بۆیان هه یه خراپه م بۆیان نییه... به لام هه موو سامانی دونیام به ییتی، له بری ده هه زار ملیۆنیکم به ییتی، ئه وه ی ئیوه ده تانه ویئت نابیئت... ئه گه ر ببوایه به سه رچاو به خۆپایی بۆمه کردن... مه سه له که پا ره نییه».

ئه و شه وه که گه رپانه وه ئیکرامی کتو بێده نگ بوو، که هه سته به شکست بکردایه، بۆ ماوه یه کی درێژ قسه ی نه ده کرد. ده مزانه

بەردەوام بێردەکاتەو، چونکە کە بێردەکردەو، نینگاو تەعبیرەکانی سیمای لە پەنتیکدا دەوستان و گۆرانیان بەسەردا نەدەهات، دەکەوتە سەر عارەق و بێدەنگییەکی تاییەت دایدەگرت. دواچار لەگەڵ ھەموو ناوئیدیەکانمدا، بە درێژایی پرێگا دلخۆشیم دەداوە، نەو بێدەنگ سەیریدەکردم و بە ھێمنییەک لە ئارامی زۆرانباژیک دەچوو دواي شکست، جێبەجێی لێدەخوپی و دەیگوت "بێدەنگ بە موزەفەری سوێجەم، دەھەوێت بێدەنگ بیت".

من لە شەوی دواترەو دەستمکرد بە تۆمارکردنی یەکەمین کاسییتی خۆم، دەبایە لە ھەموو پستەو وشەیکەدا وریابم، هیچم لەسەر سەریاسی دووم نەدەزانی، من ئیستاش زۆربەي نەو پستانەم لە یادە کە لە کاسییتی یەکەمدا تۆمارمکرد... شتیک بوو لەم جۆرە "من موزەفەری سوێجەم، پیاویک لە سەحراوە ھاتووم دەشتی باوکت بێم و دەشتی باوکت نەبێم، تۆ چۆن سەیرمەدەکەیت گەنگ نییە، بەلام من تۆ وەک فرزندێ خۆم تەماشادەکەم، من تەمەنم بیست و دوو سال بوو کە گیرام و بەجێمھێشتیت، ئیستا دواي بیستویەک سال لە دەریای لم دیمەدەری و بۆت دەگەرێم... ھەموو دۆنیام بەدواتدا تەیکردووە... ھەموو دۆنیا... بەلام تۆ وەک خەیاڵیک وایت کە کەس نازانی تەھیت یان نیت... ماویت یان نا... ئارەزووت لە ژیانە یان پیریوویت... دەتەوێت من ببینیت یاخود ناتەوێت؟ بەلێ سەریاسی من... سەریاسی سوێجەم، من دواي نەو ھەموو سالە لە مردنەو دەگەریمەو و تۆ لەو قەلایەدا دەدۆزمەو کە کەس ناتوانی ت بۆی بێتە ژووری...".

بەو جۆرەبوو لەسەر کاسییتیکی نوێ من چیرۆکی خۆم بۆ سەریاسی دووم گێڕایەو. لە تۆماریکی تازەو کە ئیکرامی کێو بوو نەو مەبەستە بەتاییەت کەریبووی. لەو پۆژەو ئیدی جیھانی من گۆرا، لەو پۆژەو

ئیتەر من و سه ریاس له پێگای ئه و کاسیته وه باسی ژیان و دونیامان
 بو یهک ده کرد. باوک و کورپیک هه رگیز یه کتری نابینن و تا هه تا
 هه تایه به کاسیته له گه له یه کدا قسه ده کهن... له سبهی شه وه وه من
 بیده نگ ده بم و هه ندی به ش له کاسیته کانی سه ریاس گوئی لیده گرین،
 ئه وه تا من هه موو ئه و کاسیته شار به شار و ده ریا به ده ریا ده گێرم.
 ئه وه شاهیدی ئه وه یه که ده نگه من جگه له ته واوکه ریکی ده نگه
 ئه وان هه چی تر نییه، که ئه وان قسه یان کرد ده بیته من بیده نگ بم...
 بیده نگ... ئیستا دره نگه و با دووباره سه یری ده ریا بکه ین... هه ستن
 هه موو پیکه وه سه یری ده ریا بکه ین و گۆرانی ئه وانه بلێین که له
 ئاودا ونده بن... هه ستن ئه مشه و با گۆرانی ئه وانه بلێین که زهوی و
 ده ریا په حمیان پێناکات.

کاسیتی یه کهم

...من ناوم سهریاسی سو بده مه، نازانم ئەم کاسیتی ده گاته ده ست کئ و کئ گوئی لیده گریت؟ من ئەوم، بەلێ من سهریاسی سو بده مم، تۆ پیمده لیت سهریاسی دوو مه، ده ترسیت پیمناخۆش بیت... نا مه ترسه، من له وه ناترسم سهریاسی دوو مه بم. تۆ هر که سیک هیت، مارشالت وهک من نه ناسیوه، پرۆفیسۆری شه وه تاریکه کان، ئەو سهریاسی یه که مه، من خۆم به شایسته ی ئەو نازانم که س به سهریاسی یه کهم ناوم بهینیت... ئیستاش که بیرى لیده که مه وه ده مه ویت بگریم... من هه ندیجار به وم ده گووت، سهریاسی مه زن، ئەم ماوه یه ی که له م قه لایه دا زیندانم کاتی خۆم له گه ل یادگار هکانى نه واند ده به مه سه، من و سهریاسی سو بده م و محمه دی دلشوشه و نه دیمى شازاده . نه دیمى شازاده هه موو شتی که ده زانی ت. گویم لیبگره... گهر تۆ که سی منیت، ده بیت برۆیت و نه دیمى شازاده بدوزیت وه، ئەو هه موو شتی که پیمده لیت... هه موو شتی که.

ده ته ویت له کوپوه ده ست پێکه م. وهک هه موو منداله کانى دونیا، مندالی خۆم له یاد نییه. گهر له یه کهم ساته وه هه موو شتی که له یادبایه، ئیستا وه لامى هه موو شتی که ده زانی، به لام وهک هه موو

مندالێ کانی دوانیا هیچ له مندالێ خۆم نازانم... ههستده کهم له تاریکییه دا شته کانم زیاتر له بیرده چیته وه، هه ندی له وانه ی پیش من لیهرن، ده لێن دواتر ناتوانین بچینه وه بهر پووناکی، ده لێن گهر پووناکیمان لیبدات کوژده بین... نازانم وایه یان نا... به لام ده زانم تاریکی مرۆف لاوازه کات، من چه ندین مانگه ههست به لاوازییه کی زۆر ده کهم.

له وانه یه نه گهر تا چه ند مانگیکی تر ناشتی بهر قهرار نه بیست، بهمانکوژن. من له مردن ناترسم، له وه ده ترسم له و ساته دا که ده مرهم هه موو شتیکم بیرچوو بیته وه. به لام نا... موزه فهری سو بدهم... تکایه لیم زویرمه به، من چۆن به ده مم گونجا به وجۆره بانگنده کهم، شتیکی له دهنگی تۆدایه سه ریاسی سو بدهم و محمه دی دلشوشه م بیرده خاته وه، تۆ نه وانت به یادا هینامه وه. خۆشحالم که چووینه سه ر گۆره که ی سه ریاسی مه زن، من مردنی نه وان سه رگه ردا نیکردم... مردنی نه وان خیا نه تبوو له من. من پیتده لیم نه دیمی شازاده هه موو شتیکی ده زانیست، هه موو شتیکی.

نه فسوس که من و تۆ هه رگیز یه کتر نابینین.

حه زده کهم باسی نه وانت بۆ بکه م، من شه رم له خۆم ده که م. له و پۆژه وه ی نه وان به جیانی نه یشتیم هه موو شتیکی گۆپا. پۆزانیکه له بیرمنا چنه وه، نه و پۆژه ی محمه دی دلشوشه مرد من ده گریام... ده مگوت هه مووی ته وه اته... ژیا ن هه مووی ته وه اته. مارشال دهستی دهخسته سه ر شانم و دلنه وایی ده دامه وه، نه و غه میکی زۆری هه بوو، به لام نه ده گریا. به یانی بوو که هه واله که یان بۆ هینانین، له ژوره که ی مندا پتکه وه بهرچاییمان ده کرد، که شه ریفی په پوله خۆی کرد به ژوردا و گووتی ته واه محمه دی دلشوشه مردو و ماله شوشه که ی بوو به تۆز. من کتیرییه کم به دهسته وه بوو، که وایگوت کتیرییه که م.

دەست کەوتە خوارێ، بە لām سەریاس بە زەر دەخەنەو سەیری شەریفی
 پەپولە ی کرد و گووتی "تۆ درۆزنیت... باوەرت پێناکەم، تۆ درۆزنترین
 پیاوی دۆنیایت". شەریف قاپ قورئانیکی زێری لە ملدا بوو، دایکەن
 و دەستی پیاو گووتی "درۆناکەم... محەمەدی دلشوشە لە شەوێوە
 مردووە". پروفیسۆری شەو تاریکەکانمان تا بە چاوی خۆی
 مەیتەکی دلشوشە ی نەبینی باوەرپێنە کرد. من وەک شیت دەگریام،
 پیشتر هیچ مەرگێک بە وجۆرە غەمی نەدابوو. من کە لە مندالییەو
 هەموو ئێشە پیسەکانی دۆنیام کردبوو، سالانیک چەتە و سالانیکیش
 لە شەردا هەموو شتێکی خراپم کردبوو، لە هەمووان زیاتر بۆی
 دەگریام. ئەوان بە گالتهو بە منیان دەگووت "سەریاسی چەپەل"
 "پروفیسۆری دل تاریکەکان". بە لām ئەو پۆژە دلنیا بووم شتیک لە
 پووناکی و بەزەیی لە منیشدا هەیه. تاکە پیاو کورژێکی ناویان بووم...
 تاکە کەسیک بووم لە نێوانیاندا دەستم چووبوو خۆینی کەسانی
 تر، ئەوانی تر هەموو پاکبوون، من تاکە خۆینێژی ناویان بووم. نا
 موزەفەری سوێجەم گەر تۆ کەسی منی مەبێنە و حیسابی ئەوان بە
 حیسابی من مەپێو. سەیرت لێنەیه کە بەمجۆرە هەموو شتەکانت بۆ
 دەگیرمەو، شتیک لە دەنگی تۆدایە وادەکات ئەوانم بەیادابێتەو، ئێمە
 هەر چوارمان پەیمانیکمان مۆرکرد کە درۆ لە گەل یە کدا نەکەین. من
 بە هەموو خراپەکانی خۆمەو تا دای مردنی دلشوشە و زویربوونیشم
 لە مارشال ئەو پەیمانەم نەشکاند. بە لām دواتر، دای مردنی ئەوان
 من هیچ پێکەوتن و مەرگیکم لە گەل دۆنیادا نەما. پەیمانیک لە ژێر
 درەختێکی دووردایە، درەختیک جوانترین یادگاری ژیا نمانە، درەختی
 هاو پێتی و تەنیا ی دلپاکیمانە بۆ یە کتر. درەختیک پێماندە گووت
 "نواه مین هەناری دۆنیا". نەدیمی شازادە بەو درەختی دەگووت
 "هەناری بینین"، مارشالیش پێیدەگووت "درەختی نەگبەتەکانی سەر

زەوی" محەمەدی دڵشوشە پێدەگوت "درەختی ئیلهام ، درەختی نزیکیمان لە ئاسمانەوه". قەناعەتی وابوو هەندێ شویێ لە دنیا دا هەن مرۆف باشتەر و ئاسانتر دەتوانیشت شتەکانی لیوه ببینی، ژێر دواوەمین هەناری دنیا ش یەکیک بوو لەو شوێنانە . ئەو درەختی ئومیدەکانی ئیمە بوو، خەومان بەووە دەبینی پۆژیک بێت پتووستیمان بە کار نەبێت و لە تەنیششت ئەو دارەوه، لەسەر سنووری ئاسمان و زەویدا مالتیک دروستبکەین. لەویدا بە ئاسوودەیی تامی ژیان و هاویتییمان بکەین. بمبوره... ئەو یان قسە ی من نییە، ئەو محەمەدی دڵشوشە بوو کە پێدەگوت "سنووری ئاسمان و زەوی... سنووری مرۆف و خودا... سنووری ژیان و خەیاڵ".

موزەفەری سوبخەم... نازانم بۆ ناتوانم بەبێ باسکردنی دواوەمین هەناری دنیا باسی خۆمانت بۆ بکەم. شوینیکی راستەقینە نەبوو، کە دەچووینە ئەوێ، لەژیانی ئاسایی خۆمان دادەبراین، یان خەیاڵماندەکرد، یان قسەمان لە پاشەپۆژ دەکرد، یان دەمانەویست لە نەتینیەکانی خۆمان تێبگەین. لە ژێر دواوەمین هەناری دنیا دا بپارماندا درۆ لەگەڵ یەکدا نەکەین، من لەویدا حەرف حەرف هەموو شتە ناشیرینەکانی خۆم بۆ گێڕانەوه و داوام لەو هەنارە کرد بمبوری. موزەفەری سوبخەم من لەتەمەنیکی زوووە پیاوکۆژیوم. ئەو کات دەمویست پاکبیمەوه و بێم بە یەکیک لەوان.

من دیوێ چەپەلەکی سەریاسم... ئەو دیوێ سەریاسم کە نەیتوانی لە جەنگەکاندا خۆی پاک پاریت. ئەو بەیانییە کە شەریفی پەپولە هاتە ژووری و گووتی محەمەدی دڵشوشە لە عەشقا مردوو. من بێ هیچ دودلییەک باوەرم پێکرد، دڵنیابوم کەسانی وەک دڵشوشە تەنیا لە عەشقا دەمرن. کە کتیریەکم لە دەست کەوتە خوارێ و وەک ش

کەوتمە گەڕان بە دواى کلیلێ ژوورە کەمدا بە سەر مارشالدا ھاوارم دەکرد و دەمگوت ”هەمووی تروھاتە... تۆ ئێنسەن بە چى دەزانیت... ئێمە بە چى دەزانیت... مەمەدی دلشوشە بە چى دەزانیت... هەموو وا بە سەخیفی دەمرین... تۆش وا بە سەخیفی دەمریت... تێدەگەیت، تۆش وا بە سەخیفی دەمریت“. بە دواى کلیلەکاندا دەگەڕام، جەلەکانم ئەودێو و دیو دەکرد و دەمگوت ”دەتویست لە چیدا بەریت، لە شەڕدا، لە غەزادا، لە پێناوی نیشتیماندا... لە پێناوی دایکی و تەنداکە و تەنپەرەران وەک قەحبە سواری دەبن؟ ھا دەتویست لە چیدا بەریت... ھەر دەبیت لە عەشقادا بەریت، کە سێکی وەک دلشوشە دەبیت لە شکۆھە ئی گەنجیدا و بە عەشق بەریت... ئەگینا ژيانى مەعناى نیه“.

کە توپە دەبووم پڕۆفیسۆری شەو تاریکەکانمان بێدەنگ دەبوو. من سەریاسی چەپەل لە ژێر دواھەمین ھەناری دۆنیادا بەوانم گوت ”لە کاتی توپەبیدا خۆیانم لێپارێزن“. کە چووینە سەر مەیتەکەى ھێشتا لە غوباری شوشەکانى مردنى خۆیدا نوقمبوو، ھەمان ئەو جەلەى لە بەردابوو کە من لە لەنگە بۆم کێپوو. ئەو لەبەر خاتری ئێمە جلی کۆنەى لە بەردە کرد، نەیدەویست نیشانیبدات ئەو شتیکی ترە، ئێمە بە خۆمان دەگوت ”منداڵانى لەنگە“، ”نەوێ چلپاوی مەزاتخانەکان“. ھەزیدە کرد یەکیەک بێت لە ئێمە، ئەگەرچی ئێمە توانا و بەھرەى ئەومان نەبوو، بەلام ئەو دۆنیای ئێمەى بە دۆنیای خۆى دەزانى. کە مرد من نەچووم بۆ پرسەکەى، کە بەوجۆرە لە خوێناو و وردە شوشەکانى مردنى خۆیدا بینیم وەک شیتەم لێھات، وەک پاساریبەکی سووتاو ھەلەدەپێم، وەک منداڵێک یەکەمجار بێت خوێن ببینیت، خۆم لە قورپی ئەو کوچەیدا تان دەو، سەریاسی یەکەم منى وەک شیتە پراوەشاند و دەیگوت ”بۆ وادەگەیت، بۆ؟“. لە ساتە سەختەکاندا

من هۆشم لای خۆم نه ده ما... سه ریاس وانه بوو. له بهرده رگا که که منی به و حاله بینی خۆم له چلپاوی کوچ که هه لکیشاوه، بۆ یه که مجار زلله یه کی لیدام. نه و یه که مین جار بوو ئاوا به بیده نگی زلله ی یه کی که قبو لیکه م، هه زار که س له ده وری مه یته که کۆبوو بوونه وه و ته ماشایانده کردین، هه موو چاوه پوانی نه وه بوون شه پیکه یین. به لام من بیه عنا ده گریام. سه ریاس له و کاتانه دا به هیژتر بوو، وه ک یه کی که هه لسوکه وتی ده کرد که کاره ساته کان نایچه میتنه وه. من ده مزانی کاتی که ده یخه نه گۆره که وه ناتوانم ببینم، له گه ل نه وه شدا وه ک ماخولانم بیت، دوور به دوور دوا ی جه نازه که ی که وتم. لیتی ناشارمه وه که جه نازه که ی محمه دی دلشوشه شتیکی گه وره بوو، به لام لایه قی نه و نه بوو. هه موو نه وانه ی له ریزی پیشه وه ده پۆیشن نه و پیاوانه بوون که دلشوشه خوشی نه ده ویستن، هاو پیکانی باوکی بوون، سیاسه ته داره چه په له کانی نه و سالانه بوون که نه و ده یگوت «له سه ر شانی ئیمه دانیشتون». ئیمه هاو پیکانی راسته قینه کانی نه و ده بایه شه و له ته له فزیونی چایخانه یه که وه ته ماشای پرسه که بکه یین. که سه ریاس زلله که ی لیدام، من وه ک هه له اتنی برایه کی بچوک له بهرده ستی هه له اتم. له حه شاماتی زۆری پرسه که دا له یه ک ونبوین. من له سه ر سیله ی کۆلانی که دا وه ستام و چاوه پیم کرد تا ته عۆیکه ران پابوردن، نه وه ی منی توپه ده کرد نه و کامیرایانه ی ته له فزیون بوو که چواره وری مه یته که یان دا بوو. ده مزانی شه و ی قسه بیژیکی درۆن ده نگی خۆی گرو غه مگین ده کات و ده لیت «نه مرۆ به کاره ساتیکی دلته زین، محمه د سلیمان حسین، ناسراو به محمه دی دلشوشه، کۆچی دوا ییکرد، شایه نی باسه ناو براو کوپی خه باتگێری ناسراوی نه ته وه که مان سلیمان حسینی که رخییه که له هه موو شوپشه کانی نه ته وه که ماندا خۆی و خیزانه که ی پۆلیکی به رچاویان بینیه، لیره وه پرسه و سه ره خوشی خۆمان بۆ بنه ماله ی جوانه مه ی

پادەگەننەن و ھیوادارین یەزدانی گەرە بە بەهەشتی بەرینی بسپێرێت. ترههاتێکی گەرە بوو... درۆیهک بوو لە تەپالەیی خالیس... شەوی کە من لە تەلەفزیوندا شتەکانم بینی نەمتوانی نەپشیتمەوه. سەریاسی یەکەم کە زلەکەیی لێدام و بەجێپهێشتم زانیم پەشیمان دەبێتەوه. ئەو وابوو، شەپەکانی ناو بازارپیشی بەوجۆرە بوو، هەر کاتێک توپە دەبوو دواتر پەشیمان دەبوو، هەمیشە بە پێکەنینە بەرزەکەیی ناستیدەکردیتەوه، کە پێدەکەنی نەدەبوو لەگەڵیدا ناستنەبیتەوه... ئیوارێی لە "بوراق" دانیشتبوم و چاوەپوانی هەوالەکانم دەکرد. کە بە خۆی و پێکەنینەکە یەو هات و هەوای چایخانەکە هەمووی گۆرا. سەربوو بەلامەوه لە پۆژێکی وا غەمگیندا پێدەکەنیت. بە ھێمنی لە تەنیشتمەوه دانیشت، بێتەوهی سەیرمبکات گوتی "باشکردوو خۆت لە قور و لیتەکەیی بەیانی پاککردۆتەوه". بە دەنگێکی ئارامتریش گوتی "باشکرد نەهاتیت بۆ پرسەکە... لە بری تەعزێ لە ئاھەنگی شووکردنی قەحەبە یەک دەچوو". دەستیکردە ملەم و گوتی "من و تۆ خۆمان پرسە بۆ محەمەدی دڵشوشە دادەنێین". بۆتەوهی بێپروایی و دوودلی خۆم نیشانبدەم گوتم "گوێیگرە سەریاسی سووچدەم، ئەو ئەوێ خۆت لە من بە باشتر دەزانیت، هەموو پێتدەلێن پڕۆفیسۆری شەوێ گواویەکان، وەزیری عەرەبانەکان، پاشای سەلق... دەزانم تۆ من بە شتێکی خراپ دەزانی... دەشزانم من خراپم... بەلام گوێیگرە فەیلەسوفی شەوێ تاریکەکانمان... محەمەدی دڵشوشە مردوو و تۆ پێدەکەنیت... تۆ وا خۆت نیشانەدەیت وەک ئەوێ هیچ نەبووبێت...". سەریاسی یەکەم بە پێکەنینی بڕایەکەوه زگی بە براکەیی بسووتیت گوتی "تۆ دەزانی پێکەنینی من پەیوەندی بە ئازارەکانمەوه نییە، من دەزانم مردووێکان دوایی بێردەکەنەوه و ئاوێدەدەنەوه و سەیردەکەن کێ خەفەتیان بۆ دەخوات... پۆژیک لە پۆژان من دەچم

بۆ لای، بە لām تۆ نایەیت... ئەو پۆژە دەردە کە ویت کاممان محەمەدی
 دلشوشە مان زیاتر خۆش دەوێت. ئەو کات بە باشی تێنەگە یەشتم دە لێ
 چی، کۆمە لێک پۆژنامەی لە سەر تە پلەکی چاخانە کە دانابوو، بە هێمنی
 چاکە ی تێک دەدا، من پۆژنامە کانم هە لگرت و گووتم «قەسەکانی تۆ
 تێو هاتە... تۆ پیاویکی دلێرە قیت... من خۆم ناکەم بە مەلایکەت...
 بە لām مردنی محەمەدی دلشوشە لای من کۆتایی دۆنیایە... یە عنی
 ئیتر هیچ... ئیتر من و تۆ ناتوانین لە خۆمان تێبگەین، دە زانم
 ئەو ی من دە یلێم سە خیفە دە زانم تۆ گالتهات لێ دیت، تۆ کە خۆت بە
 فەیلە سوفی دە سەنگێرە کان و پەتاتە فرۆشە کان دە زانیت... دە زانم لە بەر
 ئەو ی ئەم جەری دە هیچ و پوچانە دە خوێنیت و ئەو کولە کە فرۆشە
 گە مژانە پێت دە لێن مارشال، خۆت لە من بە باشتر دە زانیت، بە لām
 ئیتر من و تۆ هیچ... هیچ... یە عنی تادە مرین نازانین کێین... ئیتر
 کێ یارمە تیمان دە دات... باینجان فرۆشە کان یان شقارتە فرۆشە کان؟... ها
 مارشالی پۆژە گواویە کانمان... پێمبێ... ئیتر کێ یارمە تیمان دە دا؟...
 لە سەرە تادا هەمیشە بە هێمنی گوێی دە گرت دواتر برپاری دە دا
 چیبکات، بێ ئەو ی چاکە ی بخواتە و بە ردە وام تێکی دە دا، لە زە تێکی
 زۆری لەو دە بیینی کاتێکی درێژ پیاڵە کە لە بە ردە سستی خۆیدا
 بهێلێت و تە ماشاییکات. ئیستاش کە بیر لە هێمنی، زە ردە خەنە و
 توپە بوونەکانی دە کە مەو و حە زە دە کەم بە دە نگێ بەرز بگرم و بکێشم
 بە سەری خۆمدا، هەموو جارێک بە منی دە گووت «سەریاسی سو بچ دە م
 هەندێ سنوور هە یە نابییت بیپریت». من زۆر بە ی کات دە مگووت «من
 میزدە دە کەم بەو سنوورانە دا... هیچ سنوورێک نییە نابییت من بیپریم».
 ئەو پۆژە کە وام پێگووت بە سەرسامییە و سەیری کردم و پێکەنی و
 گووتی «دە زانم... دە مێکە دە زانم من و تۆ لە یە کتر تێناگەین».
 من بە ردە وام پێم دادە گرت. مردنی دلشوشە هەموو شتێکی لە مندا

گۆرپیو، لەو پۆژەدا تووشی لەرزۆکییەک بوو، یوم بەردەوام لەگەڵدا بوو، نەمدەتوانی پیاڵەی چاوە بەرداخی ناو و تیکەی نانەگەشم بە دروستی بگرم. کە سەریاسی یەکەم وایگوت من ھەستم بە ناوێدییهکی گەورەتر کرد، ھەستمکرد ھەموو ئەم یارییە شتیکی سەخیفە... ئەوێ ھەردووگمان یەک ژیان و یەک ناو و یەک پابوردوومان ھەبە و ناشزانین بۆ وایە. شتیکی سەخیفە. من ھەموو ئەو سنوورانەم دەبیری کە ئەو دەیگوت نابێت بپردریوت و دەمگوت «کە من و تۆ نەزانین کێین؟... بۆ لەیەک دەچین؟... ئیتر بۆ ببین بە ھاوێ... بۆ پێکەو ھەمانێکمان مۆرکرد و خستمانە ژێر دواھەمین ھەناری دۆنیاو... کەواتە ھەمووی قسەی بیمانایە... دەتوانین میزیکەین بە ھەموو شتەکانماندا، میزیکەین بە ناوھەماندا، میزیکەین بە ھەنارە شوشەکاندا، میزیکەین بە دواھەمین ھەناری دۆنیا». کە وامدەگوت بێدەنگ کەوچکەکی دادەنا و پۆژنامەکانی ھەڵدەگرت و دەپۆی. من لەو چایخانە شیتەدا کە پێیاندا گوت «بوراق» سەرمەخستە سەر میزەکە و دەستمەکرد بە گریان... لەناو ئەو گەچکار و بیئیش و قوتابییه غەمگینانەدا کە لەدەورم پێدەکەنین دەستمەکرد بە گریان و بە فرمیسکەکانمەو ھەتەدەرێ و ئیتر تا دواي مردنی سەریاسی یەکەم نەدەچوو ھەو بۆ بوراق. ئەو شەو لە مائلی ژینۆی مەخمەلی بە غەمگینی بینی ھەو، گووتی «ئەمڕۆ تەنیا مەمەدی دڵشوشەمان لەدەستەدا، منیش ھەنارە شوشەکەم و نکرێ. سەریاس عەفوومکە، ئەو کاتە مەمەد بە مردوویی بینی، ویستم ھەنارە شوشەکەم بدۆزمەو... لیتی ناشارمەو لە پۆژیک پیش لافاوەکەو ھەنارەکەم لای ئەو بوو، ویستم بیدۆزمەو کەس نەبیات، بەلام لەو کاتەدا تۆ خۆت لە قور و لیتە ئەو کوچە ھەلکیشا و سەرت لیشیواندم، کە زلەکەم لیدایت چەندە پەریشانی مردنی جوانەمەرگ بووم،

ئەو نەندەش غەمی تۆم بوو، چەندە دڵم لای تۆش بوو ئەو نەندەش دڵم لای ھەنارە کەم بوو، بەلام تازە پۆی... تازە ھەوتا. من ئەوکات نەمدەزانی بۆ سەریاس ھەنارە کە ی خۆی داوھ بە محەمەدی دڵشوشە؟ دەمزانی لە پێناوی نەینییەکی گەورەدا نەبێت سەریاس دەستبەرداری ھەنارە کە ی خۆی نابێت. بە ھەرحال ئەو ئیوارە یەکی کە محەمەدی دڵشوشە لە مال ھاتە دەرەوھ و تووشی لافاوەکان بوو، دەچوو بۆ لای "سە ی مژدە ی شەمس" کوپی "سە ی جەلالی شەمس"، ئەو توحفە فرۆشە ی شتیکی لە نەینیی ھەنارەکان دەزانیت. نەدیمی شازادە زۆر شت دەزانیت. من لە پۆزی مردنی سەریاسی گەورەوھ وازم لەوھ ھێنا بۆ ئەو چیرۆکە بژیم... بەلاموھ گرنگ نییە ئەو نەینییە بزانم یان نا. بەلام نەدیمی شازادە زۆر شت دەزانیت، زۆر شت. تۆ دەبێت نەدیمی شازادە بدۆزیتەوھ. ئەو شەوھ وەک ھەمیشە من و سەریاسی یەکەم، کە لەو ساتانەدا پێماندەگووت سەریاسی گەورە دەستمان کردە ملی یەک و ناشتبووینەوھ... بەلام من تا دوا ی مردنی ئەو نەچومەوھ بۆ بوراق... ئەو چایخانە یەکی یەکەمجار یەکەم چای ھاو پێتیمان لەو ی خواردەوھ. ئێتر نەچومەوھ بۆ بوراق... نەچومەوھ بۆ بوراق... نەچومەوھ بۆ بوراق.

من بە گشتی لە ھەمووان کەمتر دەچوم بۆ ئەو چایخانە یە... نەچوون بۆ ئەو چایخانە یەش مانای ئەو ی خەلکیکی زۆر نەناسیت و خەلکیکی زۆر نەتاسن. گویت لەو چیرۆکانە ی ناو بازار نەبێت کە سەریاسی یەکەم بە دەنگیکی بەرز دە یگێراییەوھ، ئاگات لە پووداوە سەیرەکان نەبێت... ئەو چایخانە یە بەشیکی گرنگی ژیا نی سەریاسی سوبجەم بوو. سەریاسی گەورە، پروفیسۆری شەوھ تاریکەکانمان. لەو یادا دەستگێرەکان دەرە دلی خویان بۆ سەریاس دەکرد، ئەوانە ی کە عەرەبانەکانیان دەفرۆشت سەواو مامەلەیان دەکرد، ئەوانە ی دلداریا

دەکرد نامەیان لەسەر نامەی یەکتەر دەنوسییەو، دەستگێڕە تازەکان دەهاتن بۆ لای مارشال و ئەنجومەنی عەرەبانەکان تا شوێنێکیان لە ناو لەشکری عەرەبانەکاندا بۆ بکەنەو. سەریاسی گەورە لەویدا لەگەڵ پۆلیس و پیاوانی شارەوانیدا پێدەکەوت، پارەیی زیادی دەدا بە کەناسەکان تا باشتر شوێنە پێسەکان پاکبکەنەو، لەو منداڵانە توڕەدەبوو کە نەیان دەزانسی ژیان لەگەڵ لەشکری عەرەبانەکاندا یەعنی چی... بەلام ئەوێ کە منی سەرسامدەکرد، حورمەتی زۆری بوو بۆ ئافەرەت... بوەستە... بوەستە... بوەستە موزەفەری سوێجدەم بە لێرەدا بوەستم و بیریکەمەو. ھەر سێکمان سێ بەدبەخت بووین ئافەرەتێک چیبە لە ژیانماندا نەبوو، عەفومکە حورمەتی باوک و کوڕ دەخەمە ژێر پێمەو و دەلێم کەسمان مەمکیکمان نەگوشیبوو، لێوێکمان نەمژی بوو، رانیکمان نەگلۆفیبوو... سەریاسی گەورە ئەوێ ناودەنا شەرەف، من ناوم دەنا بەدبەختی، دلشوشە ناوی دەنا بێسەبری... وای لە من وای، کێ لەو باوەرەدا بوو ئافەرەتێک محەمەدی دلشوشە بکوژیت؟ من ئێستا لەم زیندانەدا یەک ئومێد ھەیە... یەک ئومێد و ھیچی تر... گوێگرە موزەفەری سوێجدەم، ئەی ئەوێ کە نەمبینیویت و ناشمەوێت بتبینم... بۆ ئەم ولاتە ئێمە یەک ئومێد زۆرە. من ھیوام ئەوێە بێمەدەری و بڕۆم لە شوێنێکی ئەم دونیایەدا خۆم ونبکەم، کۆمەلێک بەلگەنامە و شوناسی ساختە دەرپەینم و ناوی خۆم بگۆڕم و یەک منداڵم ھەبێت... یەک منداڵ ناوی سەریاسی سوێجدەمی نەبیسەتێت. بەلام درۆیە ئێمە سێ پیاوی خەسیو بووین...

موزەفەری سوێجدەم... گوێت لێمە... ھەندێجار دەبێت تەسجیلەکە بکوژیتمەو و بیریکەمەو... من لە زۆلمەتێکی تەواودا قسەت بۆ دەکەم، نازانم دەبێت سەعات چەند بێت؟ تۆش وەک من زیندان بوویت... دەزانیت مەرۆف لە زینداندان ئەگەرچی پتووستی بە سەعات

نییه، به لام بهردهوام هه زده کات بزانیت سعات چهنده، خه لکی چیده کهن، چ جینگایه کی دنیا نارامه و کوئ جه نجاله. من هه رچونیک قسه بکه م دیمه وه سه ر یادگاری نه وان. هه سته ده که م له به یانی مردنی دلشوشه وه، له و کاته وه ی شه ریفی په پوله به خوی و قاپیک ماست و سئ کولیره ی ئی عاشه وه خوی کرد به ژوردا و گووتی «ئه مشه و محمه دی دلشوشه مردوه» ژیا نی من تیکچوو. نه و مرۆشه چه په له ی له ناو مندایه هاته وه ده ری... وه ک نه وه ی له و ساته وه نه و سه ریاسه چه په له ی ده مویست بیکوژم زیندوو بیته وه. مردنی دلشوشه مردنی هه موو حه قیقه تیک بوو له ژیا نی ئیمه دا. نه م سه ریاسه ی ئیستا زیندانه پیاویکه له ته پوتۆزی مردنی نه ودا ونبوو، تۆش که له بیابانه وه هاتوویت هه ر له ناو ته پوتۆزی مردنی نه ودا یه... نه و خوی وایده گووت، نه و که هه رده م باسی مردنی خوی ده کرد، قسه ی له غوباریک ده کرد دوا ی مردنی خوی جییده هیلیت و ئیمه ی تیا ونده بین. بزانه گه ر محمه دی دلشوشه، به و جوړه نه مردایه، ئیستا ئیمه ژیا نیکی تر ده ژیا ی... ئیستا تۆ ده هاتیه وه، بو نه وه ی من ببینیت، سه ریاسه کانی تر ببینیت... باوه ش به هه مووماندا بکه یه. به لام نه و له گه ل خۆیدا هه موومان ی کوشت. له بیرمه شه ویک باسی مردنی خوی بو کردم. دلنیا بوو ده مریت... ده یزانی شتیک ده یکوژیت... به لام دروست نه یده زانی چیه. لای هه مووان ده یگووت عه شق ده یکوژیت، به لام لای من ده یگووت له وانه یه نه ئینییه کان خویان یان دۆزینه وه ی راستیه ک که هیچ کهس ناییت بزانیت، بیکوژیت... خودایه... خودایه، له م تاریکییه دا که نه سه ره تای هیه نه کو تایی به رده وام باسی مردنی نه و ده که م، چونکه مردنی نه و سه ره تای هه موو شته کان بوو... سه ره تای مردنی منیش بوو.

کاسیتی دووهم

شه وباش موزه فەری سوبجدهم... شه وباش، لای من هه میسه شه وه . گویم له کاسیتی دووهمت گرت... ئەوهی باسی گەردون و ئەو شتانە ی تیا دەکەیت... ئەوهی دەلێت گواپە ژیا نی ئیمە پارچە پارچە بوونی ژیا نی تۆیە، دەنگی ئیمە پارچە پارچە بوونی دەنگی تۆیە، تۆ لەبری ئیمە درێژە بە و چیرۆکە دە دەیت و لە و جۆرە قسانە . عەفوومکە من گالتەم بە هەموو ئەو تروحاتە دیت... مرۆف هەندێ جار دەتوانیت قسە ی زۆر بێمە عنا بکات. ئەوهی تۆ لە دیلیتی خۆتە وه هاتوویت بۆ ئەوهی سەیری دیلیتی من بکەیت... راستە . بە لام ئەوهی بتوانیت شتێک بۆ ئیمە بکەیت... درۆیە... تۆ کێیت؟ تۆ مردوویت... دوا ی بیستویەک سأل له ناو لە وه هاتوویت، دەتوێت چیبکەیت؟... تۆ چیت؟ تۆ لیت... لم... من بە دەنگتدا دە زانم تۆ لیت. موزه فەری سوبجدهم من لەم تاریکییە دا قسە بۆ خۆم دەکەم... بۆ خۆم... ئەوهک بۆ تۆ.

دوینێ شه و نیگەرەن بپارمدا هیچ شتێک نه گێرمە وه، دواتر پەشیمانبوومە وه . تۆ بە من دەلێت هەموو شتێک بۆ باسبکەم... هەموو... هەموو... هەموو شتێک . هەموو شتێک باسناکریت . لە بەر ئەوهی تۆ چۆن دەلێت "من لە زیندان تنۆک تنۆک خۆم لە پابوردووی خۆم ئازادکرد" منیش دەمەوێت تنۆک تنۆک خۆم لە پابوردووی خۆم ئازادبکەم . من لە دوا ی کاسیتی یەکەمە وه مەراقیکی گەرەم هەیه، ئازاری گێرانە وه لە ئازاری زیندان خراپترە . بە لام غەمێک کە غەمی مانە وه و خەیاڵی مردووەکانە وادەکات قسە بکەم . غەمی ئەو دوو مردووە نیشی زۆرە، هەموو پۆژیک وهک ئەوه وایە یەکەم پۆژی مردنیان بێت .

یه کهم ساتی بیستنی ههوالی مردنیان بیټ... نه و نازاره یه واده کات قسه بکه م. موزه فهری سو بده م تو کتیت، تو باوکم نیت، نه وانه باوکی راسته قینه ی من بوون. شه ویکیان وام به سهریاسی یه کهم گووت. گووت "تو باوکی منیت". نیستاش پیکه نینه بهرز و پر سه داکیم له بیره. شهریفی په پوله هاوپی ژووره که مان حاجه تی دهشت، سهریاس له سهر سینیه کی گه وره بو ئیواره برنجی ده بژارد، من له سهر دۆشه کیکی گول گول پالکه و تبووم و گویم له کامکاره کان ده گرت، من هه میشه گویم له کامکاره کان ده گرت... من نیشمه ده کرد، ده مگووت "من سهریاسه دزیو و ناشیرینه کهم". نانده خوارد و سفره کهم به جیده هیشت، چام ده خوارد وه و پیاله کهم سهره و خوار ده خسته سهر میزی ته له فزیونه که، گوره و بیه کانم ده خسته ناو سوراحی ناو خوارد نه وه که تا بخوسیت، ژووره که مالی من و شهریفی په پوله بوو، ته له فزیونه کهش هی من بوو، ستریو کهش هی من بوو. سهریاسی گه وره هه ندی پوژ گه ر باران بایه، گه ر نه چو وایه ته وه بو ژووره که ی خوی له موجه مهع، نه چو وایه بو لای ئاده م مه رجان که دوا ی مردنی سهریاس بوو به کۆمونیست، ده هاته وه بو لای ئیمه. نه و پوژهی پیمگووت "تو باوکمیت" پیکه نینی به دیمه نه که ده هات. من له و گه وره تر بووم، به لام و یقارو ره و شتی ئوم نه بوو، قیافه تم له و باشتربوو، به پوخساریش له و زیاتر له پیاو ده چووم، به لام کهس پیی نه ده گوتم پرۆفیسوری شه وه تاریکه کان. من کهس په روهرده ی نه کردبووم. بوهسته ده بیټ راستی بلیم، ئه ویش کهس په روهرده ی نه کردبوو، به لام نه و توانای هه بوو خوی خوی په روهرده بکات، هه ندی کهس ده توانن خویان خویان په روهرده بکه ن و من ناتوانم. سهریاس پیخۆش بوو وهک پیاویکی راسته قینه قسه ی له گه لدا بکه ییت، داوا ی ئامۆزگاری لی بکه ییت، بیکه ییت به ده مپراست و غه مخۆری خۆت. من گالته م به و شتانه ده هات، گالته م به و ژبان به

دەھات لە ناو عەرەبانەکاندا... پێمەدەگوت تۆ لە بەحری تپوھاتدا
 نوقمبوویت. ئەویش بە منی دەگوت تۆ نازانیت بۆچی دەژیت. من
 دواى ناسینی ئەوان ژيانم گۆرا، دواى مردنی ئەوانیش جارێکی تر کۆی
 شتەکان خراپ تێکچوونەو. ھەندێجار زۆر گویم لە نامۆزگارێیەکانی
 دەگرت، بەلام ھەندێجاریش پالێدەکەوتم و دەمگوت ھەموو ئەم قسانەى
 تۆ بە پۆلیکی قەلب ناکرێم. من لە ھەمووان کەمتر دەچوومە بوراق،
 شیوھى ئیشکردن و ژيانى من وابوو، دواى ناسینی ئەوان بپارمدا لە
 ھیزی پێشمەرگە بێمەدەرێ. کە شەپى ناوخۆ دەستپێکرد، ماوھەیک
 بوو ئەوانم دەناسی و پەیمانی براپەتیەکی ھەتاهەتایم لەگەڵیاندا
 مۆرکردبوو. ئیوارەیک بە ھەموو تەنگ و کەلوپەلی جەنگەوہ خۆم
 کرد بە بوراقد، ھەمووان بە گەرمی ھەوالی شەپیان لێدەپرسیم، من
 بەدرۆ ناوی سەد شاخ و گرد و کەپکم بۆ دەژماردن کە حیزمان
 گرتویتی، ھەستەدەکرد خەلکی زۆر بەدرۆ بەختەوہردەبن، منیش کە لە
 شەپ دەھاتمەوہ بەردەوام درۆدەکرد. محەمەدی دلشوشە و سەریاسی
 گەورە تاکە دوو کەسیک بوون بە غەمگینی سەیریاندەکردم. من لە
 ناوہپاستی میژەکاندا ھەلەدەستام و دەمگوت ”حیزب لە خەتەردایە“
 دەبیئت ئەو کۆنە جاش و سیخورانە پاکبکەینەوہ و پەرلەمانیکی تر
 دروستبکەین... تێدەگەن حیزب لە خەتەردایە“. مارشال یاری بە
 کلۆ شەکرەکانی بەردەمیدەکرد و بە غەمگینیەوہ دەیگوت ”گەمژە
 دانیشە، ھێچ کەسیک لە خەتەردا نییە تۆ نەبیئت... تاکە کەسیک
 لە خەتەردا بیئت تۆیت“. ئیوارە منیان برد بۆ شوپینیکی خوش،
 بۆ بارپیکی بچوک کە خەریک بوو نەمانکەنە ژوورێ، لەوێ محەمەدی
 دلشوشە پێیگوتم ”مەچۆ بۆ ئەو شەپە... سەریاسی سوپەدەم،
 مەچۆ بۆ ئەو شەپە... دەکوژرییت و تەواو... دەکوژرییت و جگە لە
 لاشەکەى خۆت ھێچ بەجێناھێلێت“. بەدرۆیاسی شەو قسەیان لەگەڵ

کردم. ئەو شەو تێگەیشتم بۆ بە سەریاسی گەرە دەلێن پڕۆفیسۆری
 شەو تاریکەکان، ئەو بە شێوەیەک لە شێوەکان لە تاریکیدا جوانتر
 قسەیدەکرد، سویندت بۆ دەخۆم ئەو لە تاریکیدا وەک فەیلەسوفەکان
 قسەیدەکرد، بۆ لە پۆژدا ناوەها جوان قسە بۆ نەدەهات، نازانم؟
 لەوانەیە هۆکە ئێوەبێت بە پۆژ بەردەوام ماندوو بوو، کێشە و دەردی
 ناو ئەو بازارپە ئەشکەنجەیان دەدا، ئەو بەردەوام خەونی بەووە
 دەبینی جۆرە پێکخستنێکی تر بخاتە ئەو شارەو، بەجۆریک خۆی و
 عەرەبانەکان باشتەر جێگایان ببیتەو. موزەفەری سوبحەم شتێک لە
 قسەکانی ئەودا هەبوو دەربارەی ژیان و مردن و ئەو شتانە لە قسەکانی
 تۆ دەچوون. وەک ئەوەی دەیکووت "ژیاانی تۆ لە شەرەفی هەزار
 حیزب گەرەترە، کە لەسەر بەشکردنی تالانییەکانیان شەپدەکن".
 هەردووکیان نۆر پقیان لە شەپبوو، هەر کاتیەک باسی جەنگ بکرا بایە
 باسی پوختساری ئەو کوژاوانەیان بۆ دەکردم کە پۆژێک لە پۆژان پێکەو
 لە شاخێکی دور دیووویان. من واته بووم، من لە مندالییەکی زووەو
 جەنگاوەریبووم، شەپ لە خۆینمدا بوو، ناشنای باروت و فیشەک و
 ئاگریووم. ئەوان توانایەکی گەرەیان هەبوو لەسەر قەناعەت پێتێنان،
 توانایەک گالتهی پێنەدەکرا. من بە غەمگینی گویم دەگرت و سەرم بۆ
 قسەکانیان دەلهقاند. لەدوای ئەو شەووە کەمەکەمە خۆم لە شەپەکان
 کێشایەو، تاوای لیھات پۆژێک خۆم بەتەواوی لەدەرەوی هەموو ژیاانی
 جارنم دۆزییەو. موزەفەری سوبحەم ناتوانم باسی ئەو پۆژانەت بۆ
 بکەم، من ئەگرچی زووزوو لەگەڵیاندا بەشەپ دەهاتم، بەلام لەوان
 بترازیت هاوپی دیکەم نەبوو. دەمزانی ئەوان دەیانەوێت لە شتێک
 بمپاریزن، ئەوان باوکی من بوون، غەمێکی گەرەیان لە ژیاانی من
 دەخوارد، ئەو ماوەیە لە پێشمەرگایەتی هاتمەدەرێ، نەمدەزانی بچم
 بۆ کوێ؟ بە درێژایی ئەو ماوەیە منیان بە خێوکرد، تاکە مەرچیش

ئەو بولۇپمۇ بۇ شەي.

من له مالتیکدا ژوریکم هه بوو، خانویه کی چکولانه بوو کومه لیک قوتابی له دهره وهی شاره وه بۆ خویندن هاتبوون، گرتبوویان. شهریفی په پوله هاوړی ژوره کم بوو. ئه و ماو په محمدهی دلشوشه پارهی ژوره کی بۆده دام. ئه و که مجار نیمه ی دهره وه بۆ کۆشکه شوشه یی که ی خوی، حه زی نه ده کرد به خیلی به ژیا نی بیهین، یان ژیا نی خۆمان به و به راورد بکهین و غمبخۆین. هه ردو کمان له سه ریاسی یه کم خۆشتر ده ژیا نی، من له پۆژه خراپه کانیشمدا پۆشته و په رداخ خۆم ده گوپی و به بازاردا ده گه پام. به لام ژیا نی ناو بازار سه ریاسی ئازارده دا... به یانیا ن ده پایه ژۆر زوو له خه و هه ستیت، شه وانیش له شوینی ژۆر خراپدا ده خه وت، هه ندیچار پیکه وه ده چوینه وه بۆ ئه و ژوره چکولانه ی خوی له موجه مع که پرپوو له وینه ی ماشینی خیرا و یاریکه ری کاراتییه و نوسینی سهیره یی عه ره بی که نه مده توانی بیانخوینمه وه. شه وان له وئ له سه ر قه ره ویله یه کی کۆن درێژده بوو و بیریده کرده وه، به رده وام بیریده کرده وه، که قسه شهیده کرد به ر له وه ی ده ستپی بکات به ده نگی به رز پی ده که نی. شه ویکیان لی مپرسی «سه ریاس له و باوه ره دایت من و تۆ برابین؟» به غه مگینییه وه سه یریکردم و گووتی «من و تۆ برابیان... خه لکانی لیقه وماوی ئه م دونیا به هه موویان بران». گووتم «مه به ستم ئه و برایه تی و تپوهات و شتانه نییه، من ده زانم خه لکانی لیقه وماوی ئه م دونیا به ده ستیا نیبیت میزده که ن به ده موچاوی یه کدا، مه به ستم برای پاسته قینه یه... واته له یه ک دایک و باوک بووین». ئه و گووتی «یه کجۆر برایه تی هه یه... ئه وه ی که ژیا ن و خۆشه ویستی دروستیده کات... ئه وانی تر هه مووی درۆیه». لی مپرسی «له و باوه ره دایت پۆژیک له پۆژان ئه م نه یینییه بزانی ن، یه غنی بزانی ن بۆچی ناومان سه ریاسی سو بده مه، بۆ دایک و باوکی خۆمان نییه،

بۆ بێکەسین، بۆ یەکێ هەناریکی شوشەمان هەیە؟ یەعنی بزانیین ئەم هەموو شتە سەخیفە چۆن ئاوا پێکەوه کۆدەبێتەوه؟". گووتی "نا... سەریاس لەو باوەرپەدانییم، من تەنیا بۆ خۆم قسە دەکەم، دڵنیام دەمرم و لەو پرسیارە تێناگەم... ئەوەتا ژبانی من وەک تیریکی وایە کە لە کەوانی خۆی دەرچوو، تیریکی بێ هیچ ئامانجێک بە خێرای دەپوات و دواجار بەر شتێک دەکەوێت و دەشکێت". موزەفەری سوبحەم پێت سەیر نەبێت، ئەویش و دڵشوشەش بەو جۆرە سەیری شتەکانیان دەکرد، هەردووکیان دەیانگووت "بەر شتێک دەکەوین و دەشکێت". سەریاسی گەرە خۆی بە تیریکی خێرا دەشوبهاند کە دەستێک لە کەوانی خۆی بەری دەدا و کەس ناتوانیت پێگا و ئاراستەی پاستبکاتەوه، محەمەدی دڵشوشەش خۆی بە هەناریکی ناسکی شوشە دەشوبهاند کە بە بەردەلانیکیدا دیتەخوارێ و پەراش پەراش دەبێت. من درەنگ تێگەیشتم بۆ دڵشوشە بەو جۆرە سەرسامی هەنارە شوشەکان بوو، بۆ هەمیشە ئاوەها شەیدا تەماشایەکردن. ئەو خۆی بە هەناریکی شوشە دەزانی... ئەو هەناریکی شوشەی زیندوو بوو، دڵنیابوو لەوەی پۆژێک بەر شتێک دەکەوێت و دەشکێت. هەر دووکیان لەو کەسانە بوون کە دڵنیابوون هیچیان لەگەڵ چارەنوسی خۆیاندا بۆ ناکرێت، لەبەر ئەوە خەریکی چاککردن و باشکردنی چارەنوسی ئەوانی تر بوون. وەک ئەوەی ئەوان بەر پرسیارێ ئازار و میحنەتەکانمان بن... ئاوەها بوون... ئەوان باوکی من بوون... ئەوان کە پۆژێک بەر شتێک کەوتن و شکان.

موزەفەر باسی ئەو کچە سپییانەم بۆ مەکە، هەر جاریکی دیکە کاسیئت بۆ ناردم باسی ئەو خوشکانەم بۆ مەکە. من تا دەمخەنە گۆرەکەوه وەک جنسی شەیتان سەیریانەکردم، ئەوان دڵشوشەیان کوشت، ئەوان بوونە مایەی تێکچونی پەيوەندی من و مارشالی ش.

تاریکه کانمان. من پقم لیپانه ... موزه فیهی سو بدهم ... پقم لهو خوشکه سپیانه یه، نه وان محه مدهی دلشوشه یان کوشت.

پۆژیک سلیمانی مه زن، هه موومانی کۆکرده وه و چیرۆکه که ی بۆ باسکردین. ئیمه هاوپی پاست و دروسته کانی محه مدهی دلشوشه. نه و سه ریاسی یه که م هه ردوکیان سووربوون له سه ره نه وه ی نه و خوشکانه بیتاوانن. من ده مکیشا به سه ری خۆمدا و ده مگووت "چۆن بیتاوانن؟ گه ره نه وان بیتاوانن نه ی محه مدهی دلشوشه چی ده کات له و گوپه دا... گه ره نه وان گوناهیان نییه نه و کوپه بۆ هه لئاسینته وه و بیپته وه به هاوپی که ی جارنمان و له گه لماندا بیت بۆ ژیر دواهه مین هه ناری دونه؟ چ تاوانیک له وه گه وره تره مرۆف یه کیکی له قوولایی دل وه خوشبویت و نه و خۆشی نه ویت؟ ها چ تاوانیک له وه گه وره تره هیه به خوینی خۆت عاشق بیت و نه وه ی خۆشته ویت، سارد و سه سه یرتبات و خۆی بابدات و بلێ من تۆم خۆشناویت... من ده لیم نه وه له کوشتنی مرۆف به گولله خراپتره، له کوشتنی ئینسان و سه ره برینی به چه قۆ خراپتره".

من له پشت هه موو نه و هه راو به زمه وه بووم که دوا ی پر سه که پوویدا. من و سه کسه ی دیکه له وانه ی ده مانویست له هۆی مردنی تیپگه ین. نا وانه زانه چیرۆکی مردنی دلشوشه، چیرۆکی ساده یه. نه و پۆژانه له بازار، هه موو دونه قسه ی له سه ره کوشتنی دلشوشه ده کرد، خه لکی قسه یان له گولله یه کی نه ینی ده کرد له شه وی دوا ی لافاوه که دا نه راوو به دلشوشه وه. هه موو خه لک ده یانگووت دلشوشه له به رده م ده رگای دۆزینه وه ی نه یینی که ی مه زنده ابووه بۆیه کوژراوه، به لام کێ له ئیمه ده یه توانی بگاته پاستی و دروستی نه و چیرۆکانه. نه وکات که من چوومه به رده م مائی سلیمانی مه زن وه که هه موو نه وانه ی باوه ریان به نازکی نه و کوپه هه بوو به خۆم ده گووت "دلشوشه عه شق کوشتویتی،

عەشق و هیچی تر". بەلام ئیستا دەلیم مردنی دلشوشە وەک نەینییەک دەمینیتهوه، نەینییەک کەس ناتوانیت تەلیسمەکانی بکاتەوه. دلنیام تا دوا ساتیش محەمەد باوەڕی وابوو کە عەشق دەیکۆژیت، بەلام هەر ئەو خۆشباوەڕییەش نیشانەی سەرکەوتنی تاریکی و نەینییەکانە بەسەر ئەو مەملەکەتە نازک و شوشەییە ئێودا کە بێسوود دەبویست تەمتومانەکان لابات و غوباری سەر ژیان بپەڕێنێتەوه. ئەو ئێوارەیە چووینە بەردەرکی مائێ سلێمانی گەورە و گوتمان دەمانەوێت باوکی دلشوشە ببینین، پاسەوانەکانی نەیانەیتشت. ئێمە کەوتینە بەردبارانکردنی پەنجەرەکان، پاسەوانەکان ویستیان تەقەمان لێکەن، بە کۆڵانەکاندا راویانناین، بەلام بۆ ئێوارەی هەمان پۆژ جاریکی تر کۆبووینەوه، ئەمجارە ژمارەمان زۆرتر بوو، کۆمەلێک کەس بووین کەسمان یەکترمان نەدەناسی، هەموو ئەو گەنجە بێدەرەتان و مەحرومانە بووین لە شوێنی جیاواز و بەشیوەی جیاواز دلشوشەمان ناسی بوو. بە دەنگی بەرز بانگم لە سلێمانی مەزن کرد و گوتم "هۆ بەپێژ هۆ... لەو ژوورە وەرەدەری و تێمانبگەینە محەمەدی دلشوشە بۆ مرد؟ ئێمە پەرفیقی گیانی بە گیانی جوانە مەرگ بووین. تا ئیستا لە هیچ حاڵی نین، بایەکی بێتەدەری و لە جیاتی قسەی تپوھات حالیمانبکات". من دەمزانی نایەوێت باس لە مردنی کۆرەکەی بکات، لەسەرێکی دیشەوه دەترسا شتێک لە خوشکە سپییانە بکەین، کە ئەوکات پێمانوابوو وەک پۆژی پوون ناشکرایە ئەوان دلشوشەیان کوشتوو. ئەو پۆژەش نەهاتەدەری و پاسەوانەکان بلأوهیان پێکردین... بۆ پۆژی دوایی ژمارەی ئەوانە ی کۆبووینەوه لەو گەورەتر بوو حیساببکریت. دەستگیر و ەلاگەفرۆش و ئاوفرۆش و گولەبەپۆژە فروشەکانی شاریش هاتبوون، دواچار مارشال خۆشی هات. کە مارشال هات من خۆم کێشایەوه، ئەو لە هەمووان عاقلانەتر دەیزانی ئیشبکات. یەکەمجار لە بری هەموومان چوو ژوو.

و قسەی لەگەڵ باوکی محەمەدی دڵشوشەدا کرد، کە لەبەر ناویانگ و پلەوپایەیی حورمەتێکی زۆریان دەگرت. من لە منداڵییەوە دەزانم حورمەتی ئەوانە درۆزانە و بەتالە. من حورمەتم بۆی نەبوو، بەلام لە بەر سەریاسی مەزن خۆم وانیشاندا کە پێژێکی زۆری دەگرم. کە ھاتەدەرێ قسەمان بۆ بکات، ئێمە ھێندە زۆربوین نەیدەتوانی بە ئاسانی ئاراممانبکاتەو، مێژێکیان بۆ ھێنایە دەرێ و چوو سەری. سەریاسی یەکەم بۆ ئەوێ لە بەلەسەبوون و توپەیی ئێمە بیپاریزێت، چوو سەر مێزەکە و لە تەنیشتیەو وەستا، گەر ئەوێ لەگەڵ نەبایە لەوانە بوو شتەکان خراپ بشکێنەو، بەلام لای ئێمە و ئەو منداڵانەیی لەناو کوچە و قەیسەری بازارەکاندا گەرەبوو سەریاسی گەرە، پروفیسۆری شەو و تاریکەکانمان لە ھەموو سیاسی و خەباتگێڕ و نوسەر و ھونەرەندانی ئەم وڵاتە حورمەتی زۆرتربوو. لەبەر ئەو کە سەریاسمان لە تەنیشتیەو و بێنی وەستاو و پێماندەلێت "بێدەنگبێن..." ئێو چیتانە خۆ وەحشی نین، با پیاوێکە قسەبکات" ھەموو بێدەنگ بووین.

ئەو پۆزە سلێمانی مەزن، باسی ئەوێ کرد بۆ ئەوێ پێگا لە مردنی دڵشوشە بگرت ھەموو شتێکی کردوو... باسی خۆی و یەکێکی تری کرد لە بەربەیانێکی زووژوودا پیش ئەوێ خۆر ھەلبێت، پیش ئەوێ دونیا پووناک بێتەو و چون بۆ خوازیبێنی کچیک کە عەشقی لە ناکاوی ئەو محەمەدی دڵشوشەیی کوشتوو. باسی ئەوێ کرد کە شتەکان بە جۆریک خێراو سەیربوون کەس تەفسیری بۆیان نییە. لە نێوان قسەکانیدا زووژوو دەووستاو دەیگوت "دڵێک بوو بابردی و شکا". من یەکەم کەس بووم لە دواو ھاوارمکرد "با ئەو دوو سۆزانییە بکوژین... با ئەو دوو دەلە سەگە بکوژین". سلێمانی مەزن بە ھێمنییەکەو گوتی "ئەوان گوناھیان نییە... تاکە گوناھبارێک

خودای مه زنه له ژوور سه زمانه وه، که دلی دلشوشه ی وا به نازکی دروستکرد. من سووربووم له سه ره وه ی نازاریک به خوشکه سپیه کان بگه ینین، له ناو حه شاماتی مندال و گه نجه کانداهنگه لیکه ژوری تر هاواریانده کرد «با. بچینه سه خوشکه سپیه کان، بابچینه سه ریان». سه ریاسی مه زن نارامیکردینه وه و گووتی «من دۆستی دلشوشه م، هاوړتی مندالی و زیانی نه و بووم، ئیوه ده مناسن که چهنده حه زم له باشی و دادپه روه ییه. وهک ئیوه گه نجیکم و له بازاردا گه وره بووم، پیشنه وه ی که س گونا هباریکه ین ده بیئت دلنیا بین، دلنیا بن گه ره ئه وان تاوانبار ده رچوون، من به رله ئیوه لیان نابووم، گه ره بیگونا هیش بن ناهیلیم هیچ که سیک ده ستیان بۆ به ریئت... ده بیئت باوه پ به من بکه ن». خودای گه وره ئه و پۆژه که نه وانی بینی و گه پایه وه پیده چوو جادوویان لیکرد بیئت، جادوویهک تا شه وی مردنیشی له خوتنیدا گه رایکرد بوو. کاتییک هاته وه و به منی گووت «گورانییه کانیا ن ده لیلی بیگونا هیانه» من له و ئیواره یه وه شیتبووم، له و ئیواره یه وه برینیک که و ته نیتوان من و سه ریاسی مه زنه وه که هه رگیز ساریژ نه بوو.

ئه و پۆژه سلیمانی مه زن و سه ریاسی گه وره، که یه کیکیان پلنگی شاخ و نه وی دیکه یان پلنگیکسی ناو کوچه و بازاره کان بوو، نارامیا ن کردینه وه و بلآه یان پیکردین.

موزه فهری سوبحه م کئ ده یگووت تۆ له بیابان دیتته ده ری و ده چیته مالی ئه و خوشکه سپیهانه... من هه میشه رقم لیان بووه و تا مردن رقم لیانده بیئت. ئه و ئیواره یه که سه ریاسی مه زن چووه سه ر گۆره که ی دلشوشه و به سه رسامی گه پایه وه، تیگه یشتم ئه و دوو خوشکه دوو سیهر بازی گه وره ن، دوو پۆهی خراپن ده توانن هه موو پیاویک بخه نه ته لیسمی خۆیا نه وه. سه ریاس که هه میشه به نه ده بیکی بیتامه وه باسی ئافره تی ده کرد، وهک یه کییک جادوی لیکرا بیئت قسه

لە دەنگ و ویقار و نەینى ناو نیگای خوشکە سپییەکان دەکرد. کە لە گۆرستان ھاتەوہ خۆیکرد بە ژوورەکەى من و شەریفى پەپولەدا. بەدەنگى بەرز قسەیدەکرد و پێدەکەنى، شتەکانى بۆ شەریفى پەپولە دەگێرپایەوہ و مەبەستى بوو منیش گویم لیبتیت. من وەک شیتیم لێدەھات و دەمگوت ”تۆ سەریاسى مەزن نیت، سەریاسى گەورە نیت... پزۆفیسۆرى شەوہ تەرەماشەکانمان نیت... تەپالەى مانگای کۆلانەکانیش نیت... تۆ ھیچ نیت ھیچ، لەبیرتچووہوہ کە ئەو کچانە نزیکترین ھاوڕێى تۆیان کوشتوہ؟ لەبیرت چووہوہ ئەوانە دلشوشەیان کوشت؟ من حەزناکەم گویم لەم قسانە بیئت... حەزناکەم لە مالى مندا ئەم قسانە بکەیت“.

شەوێکى تاریک و تال بوو... تاریک و تال، تاریکتر و تالتریش لەم شەوہ بێرەحم بیکۆتاییانەى زیندان. سەریاسى یەکەم بە پێکەنینەکەى خۆى ئارامیکردمەوہ و گوتى ”ئەو دوو خوشکە، دوو فریشتەن... دوو فریشتەى گەورەى خودان“.

کە دواتر زانیم پەیمانێکى خوشک و براپەتیان لەگەڵ سەریاسى مەزندا مۆرکردوہ، پەیمانێک لە جۆرى پەیمانەکانى دلدارى، ئەوہ بووہ مایەى تیکچوونى تەواوەتى پەيوەندى من و سەریاسى یەکەم. شەوێک لە کۆچەى کى خاڵیدا وەخت بوو تەقەى لێیکەم... من بپارمەدابوو تەقەى لێیکەم، پێمگوت ”تۆ خیانتەت لەو پەیمانەى ئێمە کرد، تۆ میزتکرد بەو پەیمانەدا... من دەتکوژم، تۆ لە جیاتى ئەوہى تۆلەیان لێیکەیتەوہ کردوین بە خوشکى خۆت“. چواردەخۆڕێکى تازەم پێبوو، دەمانچەکەم دەرھینا و گوتم ”دەتکوژم، تۆ زیادیت... تۆ ھیچ نیت... من شەرم لە خۆم دەکەم کە منیش ناوم سەریاسە، ئەو دوو کچە سووک و سەلیمیان کردووین، بووین بە فلیمى ئەم شارە... بووین بە فلیم... تەواو... یان تۆ بژى یان من... یان

تۆ تهقه له من بکه یان من له تۆی ده کهم". له بهر پله که ی قاپی مالتیکدا دانیشیت و به ئارامی پالیدایه وه گووتی "بمکوژه ... سه ریاسی سو بدهم بمکوژه. ئا لیره دا و ئا به مجۆره بمکوژه ... من پالده ده مه وه دهستم بللوده که مه وه و تۆ یه ک فیشه ک بنی به ناوچا وانه وه، یان بوسته، با بچین له وئ له ژیر دوا هه مین هه ناری دونه ادا بمکوژه ... له وئ هه یج که سیش ئا گای لیتنا بیئت".

په به شه و پیده که نی و به گالت وه ده یگووت "بمکوژه، من و تۆ یه کیکمان زیاده ی ... زیاد، ئا ... ده ی بۆ نامکوژیت ... ها بۆ نامکوژیت". ئا ... ئا ئه و کات منیش واده زانی جگه له خۆمان سه ریاسی کی دیکه له جیهاندا نییه ... بوسته ... بوسته ... نامه ویت من هه یجت بۆ بدرکینم ... نه دی می شازاده هه موو شتیک ده زانییت ... ئه و ته نیا که سی که ده توانییت یارمه تیتبدات، ده بیئت نه دی می شازده بدۆزیت وه، ئه و کویره بدۆزیت وه که نه یینییه کان ده زانییت.

ئه و شه وه پیمگووت بمکوژه یان ده تکوژم ... بمکوژه یان ده تکوژم ... بمکوژه یان ده تکوژم ...

من و ئه و یه کیکمان زیاده بووین، ئیمه نه ده بایه هه رگیز یه کتری بدۆزینه وه. من له و ده ترسام و ئه ویش له من.

من له ناو جاش و دزو چه ته و پیاوانی حیزیدا گه وره بوو بووم، ئه ویش له مندا لییه کی زووه وه له سه ره مرز و له ناو قاچاغچی و ناو بازاردا گه وره بوو بوو. خۆشترین کاتی ژیا نی ئه و ماوه یه بوو که له مه یته م ژیا بوو، خۆشترین سالانی ژیا نی منیش ئه و کاته بوو که هاو پیی محه می دلشوشه بووم. پهمان له یه ک نه بوو، نا وانه زانه پهمان له یه ک بووه، ئیمه یه کترمان زۆر خۆشده ویست ... هه ندیجار به سه عات به سه ر شانی یه کتردا ده گریاین و شه ری فی په پوله ژیریده کردینه وه. به لام شه ری فی په پوله پۆژیک پۆیشیت و ئیدی نه گه رایه وه، دوا جا

لە دیمە شقەو ھە نامە یەکی بۆ ناردەم، باسی ژوورە کە ی خۆی دە کات لە "سەیدە زێنەب" لە گەڵ کۆمە لێک شیعە دا. ئیدی دوا ی ئەو نامە یە ھێچی لێنازانم... ھە ندیک دە لێن لە ئۆکرانیاو ھە کچی پوسی ئاودیوی ئەلمانیا دە کات، ھە ندیکیش دە لێن لە ئەفغانستان لە ئۆردو گایە کی "ئەفغانە عەرە بە کاندایە"... شەریفی پە پۆلە تەنیا شاھیدی خۆشەویستی من و سەریاسی مەزن بوو... بە لام شەریفی پە پۆلە ئیستا لە کوێیە؟.

من و ئەو یە کترمان خۆشەویست، بە لام ھاو پێتی یە کە مان ھاو پێتی یە کی ناخۆش بوو، ئێشی ھە بوو ئێش، ھەر کاتێک یە کتریمان دە بین ی ئەو پرسیارە مان لە خۆمان دە کرد "ئێمە کیین؟". ئەو پرسیارە ش ھە ردووکمان ی تو پە دە کرد.

تادە مەرم ئەو ئێوارە یە م لە بیرنا چێتەو ھە کە لە سەر جێگا کە ی خۆم خەو تەبووم و دوو غەریبە خە بەریان کرد مەو ھە. من وێنە یە کی گەورە ی کامکارە کانم بە سەر قەرەوێڵە کە م دا ھە ئواسی بوو، ئێتر باقی دیوارە کان پەسمی شەھیدانی پێگای پزگاری بوو. من ئەو کاتە خەزمە دە کرد ناو و پەسمی شەھید کۆبکە مەو ھە و ھە ک ئێستگە کان ی حیزب، ژیا ننامە ی خەیا لێم بۆ دروست دە کردن و لە گەڵ پێشمەرگە کان ی تردا دادە نیشتین لاسایی موزیع و ئەو شتانە مان دە کردەو ھە. نا ئەو ئێوارە یە م لە بیرنا چێتەو ھە کە سەریاسی مەزن و محەمە دی دڵشوشە لە ناو وێنە ی ئەو ھەموو مردووە دا دە رکە و تن، کە یە کە مجار چاو م کردەو ھە پوختساری ئەوان لە ناو پوختساری شەھیدە کاندای و نبوو بوو... چەند جارێک دە موچاوم شت تا توانیم ببینم... توانیم ئەوان لە نیگارە کان جیا بکە مەو ھە. کە ھەستام بیست دە قیقە م ما بوو بۆ ئەو ھە ی لە گەڵ مەفرەزە کان ی شەو دا بچم بۆ واجب. ھەستە دە کە م ئەو بیست دە قیقە یە سەیرترین کات ی ژیا نی منن. نا من لە سەر داو ھە شتە کانم بە جیدی وەرگرت، بە لام ھەستە دە کرد جۆریک لە تپو ھات لە ھەموو شتە کانیش دا ھە یە. ئەو

شهو له کاتی واجبیدا وه ختبوو خۆم بکوژم... ئهو شهوه بیرمکرده وه که ژيانی من جگه له گۆرانی کامکارهکان، جگه له ههزی بیتمانای من له کامکارهکان هیچی تری تیا نییه... شهرم له وه دهکرد که ده بیئت ژيانی خۆم بۆ ئهو دوو کوپه بگێرمه وه. ئهو شهوه ویستم خۆم بکوژم... زۆر جار له کاتی واجبیدا، له شهوه ساردهکاندا که ده هاتمه دهڕێ و ده بوومه پاسهوانی شهو و په شهبا و به فر، بیرم له وه دهکرده وه خۆم بکوژم. به لām مارشالی شهوه تاریکه کانمان پێیده گووتم تۆ «ترسنۆکتیرین پیاوی دونیایهت»... من جوڕنه تم نه بوو خۆم بکوژم، لوله ی تفهنگه که م ده خسته ناو ده م و ده مهتیا به وه دهڕێ، ده مخسته سه ر ناوچاوانم و دامده گرت به وه، ده مخسته ژێر چه ناگه م و لامده برد. ئهو شه وه ش که له تاریکیدا چوارد ده خۆره که م ده رهتیا و به مارشالم گووت «یان تۆ من بکوژه، یان من تۆ ده کوژم» درۆمه کرد... من هه میشه له مردن ده ترسم، به لām ئهو شه وه هینده شهرم له ژيانی خۆم ده کرد، به راستی بیرم له خۆکوشتن دهکرده وه. من به درێژایی ئهو شه وه بیرم له دروستکردنی چیرۆکیکی درۆ دهکرده وه بۆ ژيانی خۆم... هینده م شهرم له ژيانی خۆم ده کرد، له دروستکردنی حکایه تی درۆدا بوو بووم به وه ستایه کی عه جایه ب. هه تا ئهو ناوانه ش که ده مناردن بۆ گۆرانی داواکراو درۆیوون، که سانی خه یاللی بوون ته نیا له سه ری مندا بوونیان هه بوو. هه ندیجار له ئۆردوگا مۆله تم ده خواست و ده مگووت «ده چم بۆ مالی پوره هه لیم»، به لām من که سیکم نه بوو ناوی پوره هه لیم بیئت... من به درۆ ده ژیا م... ئیستا ده لیم چ خوشبوو... چ خوشبوو ئهو پۆژانه ی که ده متوانی به درۆ بژیم... چ خوش بوو... چ به هه شتیکی بوو. گه ر تا هه تا هه تایه به متوانیایه، به و درۆ ساده و خوشانه ی گه نجیمه وه بژیم، به لām ده رکه وتنی مارشال و مه مه دی دلشوشه منی پیرکرد.

من به و یقار و دلنیا ییه‌کی زۆره‌وه چوومه به‌رده‌میان، ده‌ستمکرد به حکایه‌تیکێ درۆ ده‌رباره‌ی ژیا‌نی جارانی خۆم، باسم له‌ مالیکێ خانهدان کرد که منیان گه‌وره‌کردوه، باسم له‌ کچیکی زۆر جوانکرد حه‌زی لێ‌کردووم و ده‌یه‌وێت بیهێنم، باسم له‌ کۆمه‌لێک پاره‌ی دانراو کرد که کردوومه به‌ دۆلار و لای هاو‌پێیه‌کم هه‌لمگرتوون، باسم له‌وه کرد نیازموا به‌ دوکانیکێ که مالیات بکه‌مه‌وه، هه‌تا له‌ شوێنیکیشدا گووتم «له‌وانه‌یه سه‌فه‌ریکی خاریج بکه‌م و بیه‌وه ... حیزب ده‌منی‌رت». له‌گه‌رمه‌ی درۆکردندا بووم محه‌مه‌دی دلشوشه‌، سه‌یری کردم و به‌ ناسکی هاو‌پێیه‌که‌وه گووتی «سه‌ریاسی سو‌بده‌م تۆ درۆ ده‌که‌یت». که وایگووت وه‌ستام و سه‌یریکی هه‌ردووکیانم کرد و ده‌ستمکرد به‌ گریان و گووتم «ئێ درۆده‌که‌م ... درۆده‌که‌م ... خۆ عه‌یب نییه ئینسان درۆبکات». ئه‌وه ئه‌و ساته‌ بوو که ده‌بایه هه‌موو ژیا‌نی خۆمیان بۆ ناشکرا بکه‌م ... هه‌موو شتیک به‌لام ئه‌و پۆژه بۆنه‌وه‌ی ئارامبکه‌نه‌وه، پێیانگووتم «نا، سه‌ریاسی بچکۆله حکایه‌تی ژیا‌نی خۆت هه‌لگه‌ره بۆ ژێر دواهمین هه‌ناری دنیا ... چیرۆکه‌کان له‌ ژێر ئه‌و دره‌خته‌دا تامیکێ تریان هه‌یه». ئاوه‌ا بوو له‌ یه‌کێک له‌ سه‌یرانه‌کانماندا بۆ بن ئه‌و دره‌خته هه‌موو شتیکێ خۆم بۆ گێڕانه‌وه. موزه‌فه‌ری سو‌بده‌م، تا ئه‌م‌پۆ دلنیا‌نیم ئایا ئه‌وه سیحری محه‌مه‌دی دلشوشه‌ بوو که ده‌بایه هه‌موو که‌س نه‌هێنیه‌کانی خۆی پێیلێت، یان ئه‌فسونی دواهمین هه‌نار بوو، زمانی پۆانم و کاریکیکرد ژیا‌نی خۆم به‌ هه‌موو پسییه‌کانیه‌وه خسته‌به‌رده‌ستیان و به‌هه‌موو ساته‌کانیه‌وه بۆمگێڕانه‌وه؟.

کاسیتی سینه م

من له و شوینه وه له بیرمه که له گوندیکدا بووم ... گوندیکی بچوک ...
 بچوک ... بچوک ... من رقم له لادییه، ههتا خوشترین لادیی دنیا لای من
 جه هه نه مه. سه ریاسی مه زنیش وابوو، ئه ویش زۆر که یفی به لادی نه ده هات،
 که له پۆژنامه کاندایا باسیان له گێژانه وهی خه لک بۆ لادی پوخاوه کان
 ده کرد، ئه و توپه ده بوو. پاسته من و ئه و له لادیوه هاتبووین، به لام له
 شاردا چاومان کردبووه وه، له شاردا بالقبووین، ههردوو کمان له بهر ده رکی
 سینه ما و دوکانی فیدیۆ و مه زاتخانه و له نزیک عه ره بانه ی شووتیفروش
 و هه نارفرۆشه کانه وه گه وره بووین.

من له و شوینه وه له بیرمه که له گوندیکدا بووم. له و شوینه وهی
 منداڵ بووم، له وانه یه ته مه نم شه ش یان هه و ساڵ بووییت که پۆژیک
 هه موو گونده که یان چۆلکرد، من بۆردومانی ته یاره و پتوه بوونی به رغه ل
 و کوژدانی دوو کچم له کانی ژناندا له بیره ... دیاره هه زار ته وهاتی ته ریش
 هه یه من له بیرمنین و نامه ویت بۆت باسبکه م ... من رقم له گێژانه وهی
 ژیاکی خۆمه ... من له و جیگایه وه بۆت باسده که م له گوندیکی بچوکدا بووم،
 پۆژیک هه موو ئه و گونده چۆلێکرد ... له بهر ئه وهی جه ییش و جاش و هه موو
 ته وهاته کانی ته ره ژشیان هه تا ... له بیرمه که هه موو گوند چۆلێکرد. مه لا
 هه باسیک و خه رامان خانیک، که ده بیّت دایک و بابم بوویتن له و پۆژه دا
 ده کوژدین، یه عنی وایه بریاره ئه وان منیان به خێوکرده بیّت و من پیمکووتین
 باببه و دایه و هه موو شته کانی ته ره که باش له بیرم نه ماون. وایه بریاره
 خه رامان خان پێش ئه وهی بکوژدین به هه موو که سی گووتبیّت «به قوربان
 بم، ئه وه منداڵی خۆمان نییه، ئه وه کوپه شه هیده ئیمه به خێویده که یین ...
 بۆ کوپه به ساقه ت بم ... بۆ کوپه ئاگر ته یه ربووه که یه». وایه بریاره مه لا

هه‌باس له‌گه‌ل‌مدا نۆز خراپ بوویت، به‌ شولک و هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی تر لێیدايم... دیاره‌ ده‌لێن من نۆز هاریبوم... به‌لام من هیچ شتی‌کم به‌ته‌واوی له‌ بیرنبیه. نه‌ هاریبه‌کانی خۆم و نه‌ شته‌کانی تریش.

له‌و شوینه‌وه له‌ بیرمه له‌ گوندیکی بچوکدا بووم، هیند بچوک به‌قه‌د پێقنه‌ی کۆتری‌ک. له‌و کاته‌وه له‌ بیرمه که هه‌موو ئه‌و گونده‌ چۆلیده‌کات و من به‌ته‌نیا له‌ ناو دیدا ده‌مینمه‌وه، وه‌ک ده‌لێن گه‌ر به‌هاتبایه و من له‌گه‌ڵ ئه‌وانی تردا گوندیم چۆل‌بکرده‌یه ده‌کوژام، چونکه خه‌رامانخان و مه‌لا هه‌باس که من به‌جیده‌هێلن تۆپیک ده‌یانکات به‌ قاوومه، یه‌عنی به‌سه‌ر شاخێکدا سه‌رده‌که‌ون، له‌وێ په‌سه‌دی نوژمن ده‌یانبینی... ئیدی له‌ویوه تۆپه‌کان دوايانده‌که‌ون، ئه‌وان ده‌پۆن و بووم تۆپیک ده‌دات به‌ شوینی پیشووتریاندا.

ده‌پۆن و بووم، ده‌پۆن و بووم، ده‌پۆن و بووم، ده‌پۆن و بووم... تا بووم، بووم، بووم و ئیتر ناپۆن. وابریاره یه‌که‌مین دایک و باوکی پاسته‌قینه‌ی من به‌وجۆره‌ مردبێتن.

من له‌و جیگایه‌وه له‌ بیرمه که جاشه‌کان دینه‌ ناو گونده‌که‌وه و جگه له‌ مندالێکی چل‌من به‌ هه‌ناریکی شوشه‌وه که ناوی سه‌ریاسی سو‌بجده‌مه که‌سی تر نا‌دۆزنه‌وه، له‌و جیگایه‌وه له‌بیرمه که جاشه‌کان نه‌وتیان ده‌کرد به‌ گونده‌که‌دا، من به‌ خۆشییه‌وه سه‌یری ئاگره‌که‌م ده‌کرد و یارمه‌تیمه‌دان. ئێستا باش له‌ بیرم نییه، به‌لام وا دێته‌ خه‌یاڵم ئه‌و ساتانه‌ خۆشترین ساته‌کانی مندالیم بوویتن. وامه‌زانه من له‌ مندالییه‌وه. پ‌قم له‌ نیشتی‌مان بووه... یان وه‌ک مارشال ده‌یگووت «وه‌حشیت‌ترین مندالی دنیا» بووم... نا... من خۆش‌حالبوم به‌ سووتانی ئه‌و گونده له‌به‌رئه‌وه‌ی هه‌موو شتی‌کم وه‌ک یاری سه‌یرده‌کرد.

من جاشیک پزگاری کردم ناوی "که یخوسره و ناغای سوفیان ناغای سه دری نه رحه می" بوو، نازانم که بانگیانده کرد به رده وام به هر سئ ناوه که یه وه بانگیانده کرد، لای نه و فیزی چوار شتی گرنگ بووم، جاشایه تی، چه ته یتتی، پیشمه رگایه تی، خوینده واری. کومه لیک ژن و کومه لیک کچی جوانی هه بوو، به لام کوپی نه بوو. هه رگیز منی وه ک کوپی خوی ته ماشا نه ده کرد، دیاره دهیتوانی من بکات به کوپی خوی، هه ویه م بۆده رکات، شتیکم له سه ر تا پۆبکات و هه موو شته بیتماناکانی تریش، به لام نه یکرد... تاکه شتیکم له مندا به دلی بوو ناوه که م بوو. هه ندیجار که به ته نیا بووینایه بیریده کرده وه ده یگوت "سه ریاسی سو بده م.... سه ریاسی سو بده م... سه ریاسی سو بده م... ده بیت نه م ناوه مانای چی بیت؟" پیموایه دلی نه ده هات نه و ناوه م لیکاته وه، ده یزانی گهر بمکات به کوپی خوی ده بیت ناوه که م بکات به "سه ریاسی که یخوسره و ناغای سه دری نه رحه می"، نه وه شی به زولمیککی گهره ده زانی. که پیکه وه بووینایه ده یگوت "سه ریاسی سو بده م... په ح که ناویکی جوانه".

پهنگه من بچوکتزین جاشی ولاتی خۆمان بوو بیتم. یه که مین وینه ی ژیانم ده که پیتته وه بۆ نه وکاته له که ل کومه لیک جاشی ترده پۆژیکی په شه با له سه ر لووتکه یه کی به رز گرتوومه. نه وکات ته مه نم نۆ ساله، به خۆم و برنه ویکی سئ جار له خۆم دریزتره وه، له نزیک سه نگه ریکه وه وینه یه کی دیکتا تۆرمان پییه و په نه مان وه ک نیشانه ی سه رکه وتن به رزکردۆته وه. سه یرترین یادگاری ژیانم ده که پیتته وه بۆ نه و پۆژه ی که له که ل هه موو ماله جاشه کاندایه بریانین بۆ لای دیکتا تۆر، که یخوسره و ناغا به دریزایی پگا قسه ی له سه ر گهره یی نه و پۆژه بۆ کچ و ژنه کانی و کومه لیک خه لکی تروهاتی تر ده کسرد، دوا ی نه وه ی ده جار قوونیان پشکنین، بریانینه هۆلیکه وه که پیانده گوت هۆلی دیداره کانی سه رۆک... که خوی هات، هه مووان هه ستان و ده بایه نیوسه عات چه پله و تروهات و شتی تره ی

لێبەدەین. من چە پلەم لێنەدا. کە یخوسرەو ئاغا کە پەفتارە سەیرە کە ی من شلە ژاندەبوی، بەردەوام لە ناو ھەلەلە و چە پلە و ھوتافە کاندە دە یگوت "سەریاسی سوێجەم... چە پلە لێبەدە... کوپی حیز چە پلە لێبەدە". من قەت چە پلەم لێنەدا. دەبوا یە ھەمووان بە ریز دەستی ماچکەین، کە ھاتە سەرە ی منەو، ھەک بچوکتێن جاشی ولات منیان بە سەرۆک ناساند. ئەو پێدەچوو ژۆر خۆشحال بیت کە شەرەفی ئەو ی پێبپراو بە چوکتێن جاشی مەملەکەتە کە ی خۆی ببینیت. من دەبوا یە دەستی ماچکەم و ئەو شتانە، بە لām وەستام و ھیچم نەکرد. بە ژۆر منیان بردە بەردەمی، ئەو منی خستە ئابەینی ھەردوو پانی خۆیەو، ئەو کات سەرم لە ئاستی ھەردوو گوونی سەرۆکدا بوو، ئاوگەلی سەرۆک بۆنێکی پیسی لێدەھات. من سەرم بەرزکردەو و بە کوردییەک کەس لە ھامیەکان تێنەگەشتن، گووتم "سەرۆک تۆ قوونت ناشۆیت"، کەس لە تەواوی قسەکەم تێنەگەشت، کە یخوسرەو ئاغا نەبیت کە دەمودەست لە ویدا بورایەو... من کە کە یخوسرەو ئاغام بینی کەوت دەستمکرد بە گریان، ئازانم بۆ دەستمکرد بە گریان، بە لām شتێک وایلیکردم حەزیکەم بگیریم. مەحشەرێک بوو مەپرسە، پۆژنامەکانی دەولەت دواتر بورانەو ی کە یخوسرەو ئاغا یان وا تەفسیرکردبوو کە لە خۆشی ئەو ی مندالە کە ی خۆی لە ئاوگەلی سەرۆکدا بینیو تەو، لە ھۆش خۆی چوو. ئەو وێنە یی من دواتر بوو بە وێنە یی کە بە ئاوبانگ، بە لām سالت بە سالت دەموچاوی من گۆپدرا، سالت بە سالت من لە داخی ئەو وێنە یی بپارمدا دەموچاویکی تر بۆ خۆم دروستبکەم، تا پۆژیک ھەموو دۇنیا ئەو وێنە یی منی لە ئاوگەلی سەرۆکدا بیرچوووەو، وێنە یی کە سەیرە لە سەر تەختێک، لە نزیک دوو بازە گۆلی گەورەو، سەرۆک دەمیکردۆتەو و پێدەکەنی و منیش دەمیکردۆتەو و دەگیریم. کە یخوسرەو ئاغا ھەرگیز لێم خۆشنەبوو. لەدوای ئەو پۆژەو لە دانیشتن و پشروی ئاو ژنان و کچانی خۆی مەھرۆمیکردم و ئاردمی بۆ ھەراسەت

له په بیهه دووره کاند. له و سئ سالد وک بچو کترین جاشی ولات توانا و به هره و سه لیکه ی خوم تاقیکرده وه، دیاریوو که یخوسره و ناغا تف له و پوژده کات منی تیا هه لگرتوته وه، به رده وام له شه په قورسه کاند منیان ده خسته پیشی پیشه وه بۆ نه وه ی بکوژدیم، به لام وک نه وه ی هه موو شه ی تانه کان ده ستیان به بالمه وه گرتبیت، نه ده کوژام... بینه وه ی بترسم ده چوومه هه موو شوینه خه تهره کان، له شه په قورسه کاند له پیشی هه مووانه وه په لامارمه ده، جاشه کانی تر ناویاننا بووم "سه لکه زوپنا". له دوو شه ردا سه رتا پای هیزه کانمان ته فروتونا بوون من نه بیت به خوم و برنه وه دریزه که مه وه گه پامه وه و خه به ری کوژانی بریه کی که یخوسره و ناغا و مایکی و دوو ناموزایم بۆ هینایه وه. هیزیک له ناسمانه وه نهیده هیشته من بکوژدیم. جاریک مینیک له ژیر قاچمدا ته قییه وه و هیچم لینه هات، جاریکیش هاوه نیکی پیشمه رگه که وته ناو په بیهه که مانه وه هه موو جاشه کانی تر کوژان، من نه بیت له ناو دوکه ل و باروتی ته قینه وه که دا وک شیر بازمدا و هاتمه ده ری... من یه کیک بووم له نازاترین جاشه کانی نیشتیما. که پیشمه رگه تیکشکان و فوجه که مان بچو ککریه وه که یخوسره و ناغا خیزانیکی نه وه نده گه وره ی بۆ خوی دروستکردبوو به خپونه ده کرا. که س به ته واوی ژماره ی ژن و کهچه کانی نه ده زانی، پاره یه کی بیشوماری ده ویست که به جاشایه تی ته واو نه ده بوو. له و پوژانه دا من و کوژه لیک له پیاوه کانی تری بووینه چه ته. نه و سه رده مه هه ر چیه کیان پیبگوتبامایه به خوشییه وه ده مکرد. له و سه رده مانه دا یه که مین که سم کوشت، دیاره نازانم گه ر له شه په کانی پیشوودا که س به گولله ی برنه وه که ی من کوژا بیت یاخود نا، به لام یه که م که س که له نزیکه وه و پویه پوو کوشت بیت ده که پرته وه بۆ نه و پوژانه. من و ده یان چه کداری دیکه ی که یخوسره و ناغا له هه موو کون وکه له بریکی نیشتیماندا بۆسه مان داده نا، قافله ی قاچاغچیه کانمان تالانده کرد، پیواره کانمان پووتده کرده وه، ترومبیلما.

دهوهستان و موسافیره گانمان پووت و قووتده کرده وه و به ره لآمانده کردن .
 یه که م که س کوشتم بازگانیکی ئالتون بوو، شه ویکی تاریک به ته نیا به
 خوی و سن کێلۆ خۆلۆ وه له مارسیدسیکی سپیدا به ره و سنوور ده پۆی .
 ئالتونه که ی له شوینیکی تایبه تی ژیر کوشنه که دا شارده بووه وه . ئه وکات
 مامۆستا «خه لیل هورمز» له گه لماندا چه ته بوو، خۆشه ویستهرین که سیک
 بوو تا ئه وکات بینییتم، زۆر هه زی له پاره بوو، به لām زۆر پیاویکی
 به پیز و به یقاریوو، ئه و دلنیاوو که ئه و پیاوه خۆلی ئالتونی پتیه .
 که سمان خه یالمان بۆ ئه وه نه ده چوو که له ژیر کوشنه که دا بیت، که
 مامۆستا خه لیل هورمز دهستی برد بۆ ژیر کوشنه کان، بازگانه که له دواوه
 په لاماریدا، خه ریک بوو ده مانچه که له مامۆستا خه لیل هورمز بستینییت .
 من له ترساندا ته قه م لیکرد، به جۆریک ته قه م لیکرد وهخت بوو مامۆستا
 خه لیل هورمیزش بکوژم، که به ئاگاهاته وه و چاو مکرده وه بازگانه که به
 جووتیک چاوی سه رسامه وه سه ری خستبووه سه ر شانی مامۆستا خه لیل
 و خوینی ده هینایه وه . مامۆستا خه لیل هورمز بۆنه وه ی هه ست به ترس و
 په شیمانی نه که م گووتی «زۆر باشتکرد کوشتت، کوپی حیزه به شی خوی
 ژیاوه» . من زۆرم پێخۆشبوو که مامۆستا هورمز ئافه رینی کردم ... شه وانی
 دواتر له خۆشی و له ترسدا خه وم لینه ده که وت، ئه و پۆژه که مامۆستا
 هورمزم پرگارکرد، ئه و گووتی «هه قت بۆده که مه وه ... شتیکت فیژده که م،
 هه موو ژیانت سوودی لیبینییت» ئه و فیژی خوینده واری کردم . له و
 شه وه به دواوه به درژیایی پۆژ فیژی نوسین و خویندنه وه ی ده کردم، که
 پا په رین پوویدا من ته واه فیژی خوینده واری بوویوم، به لām فیژی ژیا نیکی
 سه یریش بوویوم که دواتر به زحمه ت واز ملیه نا، ژیا نی چه ته یه ک له سه ر
 شه قامه کان ده وه ستییت و چاوه پوانی نیچی سه ر ده کات . له دوا ی پا په رینه وه
 هه موو شه کان به خیرایی گۆپان، که یخوسره و ئاغا به خیراییه کی سه یر
 بوو به پیشمه رگه ، به په له هه موو ئه و په سمانه ی سووتان که له گه ل

سه رۆڤدا گرتبوومان و په سمی تری له گه‌ل سه رۆڤکه تازه کانداهه‌لواسی... سه رۆڤکه تازه کان له داوه‌ت و خواردن و گه‌پان و سه‌یران و خواردنه‌وه بیزارنه‌ده‌بوون، تاقمیکى مه‌شربه‌خوشبوون، که زۆر حه‌زیان له گۆرانى و سه‌فا و نافرته‌ت و پیکه‌نین بوو. هه‌رگیز له‌وه نه‌ده‌چوون له شه‌پیکى دوور و درێژ هاتبیتنه‌وه، به‌لکو له‌وه ده‌چوو له شاییه‌که‌وه گه‌پابیتنه‌وه و خۆیان بۆ شاییه‌کى تر ناماده‌بکه‌ن. که دواتر بووم به پیشمه‌رگه‌یه‌کى چالاک و له شه‌پى ناوخۆدا به‌شداریمکرد، به‌و پوو‌خوشییه‌ى سه‌رکرده و مه‌سنوله‌کان سه‌رسامبووم. شتیک له ژيانى نه‌واندا هه‌بوو له ژيانى ئیعمه‌دا نه‌بوو، ئه‌ویش سه‌فای به‌رده‌وام بوو، که ده‌چووین بۆ شه‌پ نه‌وان نوکته‌یان ده‌گێڕایه‌وه، که ده‌گه‌پایه‌وه نوکته‌یان ده‌گێڕایه‌وه، که ده‌چوون بۆ ته‌عزى له نابه‌ینى سووره‌ته‌کاندا به‌چرپه‌ چرپ نوکته‌یان بۆ یه‌کتر ده‌کرد. له سه‌نگه‌ره‌کاندا به‌بیتله‌ نوکته‌یان بۆ یه‌کتر ده‌گواسته‌وه، که له کاتى شه‌پدا لیژنه‌ى ئاشتییان دروستده‌کرد له پیشدا به‌تازه‌ترین نوکته دانیشته‌کانیان ده‌کرده‌وه... شتیک وای له من کرد تیگه‌م هه‌موو شته‌کان تپوهات و بێمانان. به‌لام من دواچار تیگه‌یشتم مرفوف بۆئه‌وه‌ى بتوانیته‌ شه‌رپکات ده‌بیته‌ زۆر پێکه‌نیته‌.

ئێواره‌یه‌کیان چووم بۆ لای که‌یخوسه‌رو ئاغای سه‌درى نه‌رحه‌مى ده‌ستیم ماچکردو گوتیم «به‌پێژ هاتووم سوپاستانبکه‌م، تۆ چه‌ند سه‌له‌ من به‌ خێوده‌که‌یت، من بارێکى قورس بووم له سه‌ر شانى ئێوه... ئیستا گه‌وره‌بووم و ده‌پۆم خۆم خۆم به‌خێوده‌که‌م...». نازانم بۆ وامکرد، به‌لام هه‌ستده‌که‌م نه‌و هه‌موو نوکته‌نه‌ى له‌و دیوه‌خانه‌دا گویم لێبوو کاریگه‌رییه‌کى گه‌وره‌یان هه‌بوو، نه‌و کات ده‌میک بوو ده‌مزانى من پیاویکى غه‌مگینم لێده‌رده‌چیت که حه‌زى به‌ لایه‌نه‌ تاريکه‌کى ژيانه... شتیک له خوینددا بوو وایده‌کرد حه‌زم له گریان بیته‌. چیت ته‌حه‌مولی نه‌و هه‌موو نوکته‌یه‌م نه‌ده‌کرد که له دیوه‌خانه‌کى که‌یخوسه‌رو ئاغای کوپى سوفیان نانا...

گویم لیدەبوو. کاتیک لە و ماله ھاتمە دەری زۆر خۆشحال و ئاسوودە بووم، ھەستم بە ئازادییەکی گەورە دەکرد، کە لە مالى ئەو ئاغا یە ھاتمە دەری ھەرگیز نە چوومەو، لە ماوێ چەتە یە تیدا پارە یەکی کەم کۆکردبوو وە کە بە خیرایی لە ناو بازار و لە سینە ما و دوکانی فیدیۆ و چیشتخانە کاندە خەرجم کرد. کە ئیوارە یەکیان خۆم لە ھیزی پیشمەرگە دا ناو نووسکر دەو، بەشی لە فە یەکی چکۆلانە پارەم پیمابوو، لە جیگایە ک دوا لە فەم خوارد و گە پامەو بە پیشمەرگایەتی و ھەراسەتی دوور و درێژ لە ناو باران و بە فرو پەشەبا و تاریکیدا. تاکە ھاو پێ یەکی راستە قینەم لە و کاتە دا خەلیل ھورمز بوو کە یە کەم کەس بوو لە گۆرینەو ی پارە دا دەستی خۆی وە شاندا و دوکانیکی تاییەتی لە ناو ھەراستی بازار دا کردەو و بوو بە دەوڵە مەندیکی گەورە. وە ک خۆی بە پیکە نینەو دە یگوت ”ئێواران کە بۆرسە داخرا... وەرە و دەرسی خۆمان دە خوینین“. ئە و کات من ھەر پۆژیک پشوم ھەبایە درێژم بەوانەکانی خویندن و خویندنەو دە دا. کە سەریاسی یە کەم و مەمە دی دڵشوشە دەرکەوتن، من لە کۆمە لێک ئازاری پۆھی و دەرونی قوولدا دە ژام. لە راستیدا شتی کم نەبوو بۆی بژیم. بیرم لە خۆکوشتن و تپوھاتی تر زۆر دە کردەو. کە ئەوان دەرکەوتن شتیکی ئەواو نوێ ھاتە ژیانمەو، یە کەم دانیشتنی راستە قینەم لە گە لێاندا دەرگای دۇنیایەکی تری لێ کردمەو، لە چایخانە یەکی بچوکدا نزیک سینە ماکان یە کترمان بینی، پیشتر دوو جار لە گە ل مەمە دی دڵشوشە دا بەتە لە فون قسە مکردبوو. ئەو ئیوارە یە کە چووم بۆ ئەو چایخانە چکۆلانە یە تەنیا بیرم لەو نە دە کردەو خۆم بناسم، بە لکو بیرم لەو نە دە کردەو ئەو دوو مۆفە سەیرە بناسم کە چیرۆکیکی تریان دەریارە ی ژیان و تپوھاتەکانی رابوردووی من پێبوو. بەرلەو ی ھیچ بلێین مەمە دی دڵشوشە گووتی ”گرنگ ئەو یە ھەنارە شوشە کان نە فەوتیت... ھیچ شتی ک وە ک ھەنارە شوشە کان گرنگ نییە“. ھیچیان دەریارە ی من نە دە زانی، من ھەرگیز

ئارەزووی ئەوەم نەبوو بەدوای نەپتیی و تێوەسات و شتی وادا بگەڕێم،
خۆشییەکم لە ناسینی خەڵکدا نەدەبینی، مەرووف لای من شتیەک نەبوو
باوەڕی پێیکەیت. من گومانێ خراپم لە هەموو کەسێک هەبوو... تائەمڕۆش
وام، تادەمەرم گومانێ خراپم لە هەموو کەسێک هەیە. باوەڕم بەو قسانە
نییە تۆ لەو کاسیتانەدا دەیکەیت، گواپە مەرووف جوانە و نینسان باشە
و قسەئێ سەپرو سەمەرەئێ تر. من تەنیا باوەڕم بەوانە هەبوو کە مردن.
لەیکەم ئێوارەو ناوەکانمان بەشکرد، ئەومان ناونا "سەریاسی
گەرە" و منیان ناونا سەریاسی بچکۆلە. من بە قەڵەفەت و بالالەو
گەرەتر بووم، دەمەچاوێکی هێند مۆنم هەبوو پێدەچوو بەردەوام حەزم
لەشەر و ئەو فەرتهانەئێ تر بێت. کە ئەو پۆژە دەستەمکرد بە گریان
کەسیان باوەڕیاننەدەکرد، ئەم دەعبا مۆن و پوخسار گەرە ئاوا لە دڵەو
بگری. من ئەو ئێوارەئێ دووجار گریام، جارێک کە هەستەمکرد ژیانم
ئەو نەدە ناشیرینە ناتوانم پاستگۆیانە بیگێتێمەو، جارێکی دیش کە
سەریاسی گەرە باسی مەندالێ خۆئێ کرد لەسەر مەرەزەکان و لە ناو
تەرسی هێستەئێ قاچاغچییەکاندا، باسی ئەو پۆژە تێوەهاتانەئێ کرد کە لە
مەیتەم ناچاربوو پەسایێ مەندالە بچوکەکانی تر پاکبکاتەو، قسەئێ لە
شەوانی برستێتی کرد کاتێک ئانی لە مالان داواکردو. ئەو شەو من دوو
جار گریام. هەر دوو جارەکش سەریاس ژیریدەکردمەو.

گەر ئەو ئێوارەئێ دووجار نەگریابامەئێ لەوانەبوو منیان ناوونەنابا
سەریاسی چکۆلانە یان سەرگزگل. هەردووکیان دەیانزانن من بەتەواوەتی
گەرەنەبووم. پێدەچوو هەموومان یەک تەمەنمان هەبێت، بەلام من
گەرەنەبوو... ئەوان ویستیان گەرەمبکەن و بێم بە مەرووفێکی مەزن،
بەلام نەیانئوانی.

تادەمەرم ئەو پۆژەم بێرنەچیتەو کە دواوەمین هەناری دنیام تیا بینن.

ئەوکات کە من بینیم ئەوان مێژووییەکی درێژیان لەگەڵ ئەو درەختە

ھەبوو، چەندەھا شەو لە ژێریدا خەوتبوون... شتێک ھەمیشە بەرەو ئەو درەختە ی پادەکیشان. ناتوانم وەسفێ دواھەمین ھەناری دونیات بۆبکەم، درەختێکی سەیربوو، تەنیا درەختی ھاوڕێتی و ئاسوودەیی ئێمە نەبوو، بەلکو درەختی بینین و خەونەکانیش بوو. نەدیمی شازادە لەویادا ئیلاھامی سەفەرە دوورودرێژەکانی خۆی بۆ دەھات، مەمەدی دڵشۆشە لەویادا لەھەندێ نەینێ تێدەگەیشت، سەریاسی گەرە لەویادا بیرێ لە شتەکان دەکردو، ئەو لە ژێر دواھەمین ھەناری دونیادا پالڤەکەوت و دەیگوت «بیر لە خۆم و شتەکان دەکەمەو». کەسمان نەماندەزانی «شتەکان» چیین؟ کە لە تروپکی ھەنار دەگەرێن، سەریاس بەردەوام پێدەکەنی و قسەیدەکرد، زۆر لە قسەکانی وەک نەخشی بەرد وابوون... موزەفەری سووچەم ئێستا بێرەکەمەو و تێدەگەم تۆ بەرلەوێ بگەرێتو ئەو لە ژێر دواھەمین ھەناری دونیاو دەبیینت. ئێوارە یەکیان من و ئەو پێکەو سەرسامانە سەیری ئاسمانمان دەکرد، گووتی «پۆژیک لە پۆژان پیاویک لە سەحراوە دێت... لە سەحراوەکی زۆر زۆر دوورەو... پیاویکی بێکەس، نازانیت چی بکات و بچیت بۆ کوێ... باوەش بە ئێمەدا دەکات و دەلێت من باوکی ئێمە... باوکی ھەمووانم». نەدیمی شازادە ئەو کوێرە ی تروھاتی دونیای نەبینبوو، دەیگوت «لە ژێر دواھەمین ھەناری دونیادا... قسە قسە ی من و تۆ نییە... قسە ی مرۆف نییە... قسە ی خودایە». ئەو لەو باوەرەدا بوو کە خودا لە پوختاری باوکیدا دەردەکەوێت و ئیلاھامی بۆ دینیت و پێدەلێت «وابکە و وامەکە». ھەر سێکیان چاوەروانی ئەو بوون لە بن ئەو دارەدا پەيامێک و ئیلاھامێکی گرنگیان بۆ بێتەخوارەو ژانیان بگورپیت، بەلام ئیلاھامەکان ھەر بەقەد پووبەری ژانی پۆژانە ی خۆیان بوو. لە ژێر ئەو درەختەدا سەریاس بریاریداو «سینە ی کەژال» بکڕیت. ئاھ... بوەستە موزەفەر دەزانیت «سینە ی کەژال» چییە؟ عەرەبانە چکۆلە دەستیەکی خۆیتێ کە بەبازاردا دەیگیرێ. لەویادا بریاری دروستکردنی

”نه نجومه نى عه ره بانه كانى“ دابوو، له ويا دا بريارى جهنگى دابوو له پيناوى هه موو دهستگيره بچوك و مندا له بيبه شهكانى بازاردا، بريارى دابوو سياست نهكات و له شه پى ناوخودا دوژمنى هه موو لايهك بيت، نهو تكانامه يه داپشتبوو بۆ دهستگيره كان كه له پۆژه سهخته كاندا نرخ زۆر زيادنه كن، نهو نامۆزگار ييانه ي بۆ دهستگيره كان نوسيبوو كه نه گهر بازارگانه گهره كان نرخيان بهرزكرده وه مانيان لايگرن و شت نه كپن، وه حى دابووو شيرفرۆشه كان له ههر په نجا قوتويهك شير، قوتويهك بۆ مندا له ساواره كان جيا بكه نه وه. نهو ده غيله يه ي دامه زاراندبوو بۆ كۆمه كى نهو دهستگيره يان هى تووشى زهره رى كوتوپر و گهره ده بوون، خه يالى نه وه كه وتبووه سه ريبه وه سه نديكايه كى مندا لانى دهستگيره دروستبكات، بيري له دروستكردى قوتابخانه يه كى شهو كردبووه وه بۆ نهوانه ي له بهر نه دارى له قوتابخانه ي پۆژ نه يانده خويند، نه ... چوزانم ... چوزانم، له ويا دا ئيلهامى نهو شتانه و ههزار شتى تريشى بۆ هاتبوو كه به منى دهگوت ”سه رگزل تۆ به ئاسانى تيبانناگه يت“.

هه ميشه پيكه وه ده چووين بۆ بن دوا هه مين هه نارى دونيا، بۆ مردن نه بيت نه ده بابه كهس به ته نيا بچيته بن نهو دره خته. نه ديمى شازاده له بهر كوئيرى و سه ختى چيا كه نه يده توانى به ته نيا بيت، نهوانى تريش وا پيكه وتبوون هه رگيز به ته نيا نه ين، نه وه به شيك بوو له حيكهتى په يوه ندى له گه ل دوا هه مين هه نارى دونيا دا كه شازاده ده يگوت ”دره ختيكى خوداييه“، به لام من هيزمه دايه خوّم و ده مگوت ”دره ختى ئاوا ته كانى سه ر زه مينه“. كه وامده گوت هه موو چه پله يان بۆ ليده دام، چونكه من به پيكه وت قسه ي جوانم ده كرد، يه عنى قسه يهك تپوهات نه بيت.

نه ديمى شازاده لهو بنداره دا خه ونى به باوكيبه وه ده بينى، له ويا دا ده خه وت و كه هه لده ستا چيروكى دريژى له سه ر گه شته كانى باوكى له

دیو مردنه وه ده گێزپایه وه ... له وێوه هه لده ستا و به کوێری به ره و خاک و مه مله که تی سهیر سهیر ده پۆی و پاشماوه یه که به کۆمه لێک قسه و حیکایه تی سهیره وه ده که پایه وه، باسی ئه و شارانه ی ده کرد که که سمان نه مانده زانی پاستن یان درۆ، باسی که شتی نه فسانه یی ده کرد له شاری عاجباتیدا، ناوی ئه و شارانه ی پیاپۆشتوو هه موومانی سه رسامده کرد «لاهور، زه نجبار، یه زه، کرمان، هیرات» ده یان شاری سهیره یی تر که له بیرم نه ماون، له هه موو شوێنکی دونیادا به دوا ی بیناییدا ده که را ... له یه کێک له وه که شته دوورودرژانه یدا له چیاکانی کوردستاندا، له ناوچه شاخاوییه زۆر زۆر دوورده کان، له وه هه ریمانده که زۆر له ناوه وه، له گوندیکی چکۆله ی ناو چیاکاندا و له سه رکانی و ناویکی چکۆله «سهید جه لالی شه مس» ده ناسیت که به شیکی گرنگی نه ینی «سه ریاسه کانی» پییه . ئه، من ده زانم تۆ تا ئیستا به ته واوی چیرۆکی سه ریاسه کان نازانیت، من نامه ویت نازارتبه دم، نامه ویت ویلبیت و بکه ویته ئه و چیاپانه، به لام سه ریاسه کان له من و سه ریاسی که ورده دا کۆتاییان نایه، نه دیمی شازاده هه موو شتی که ده زانیت ... هه موو شتی که ... ئه و ده توانیت بتهات بۆ لای سه ی جه لالی شه مس، ئه و ده توانیت یارمه تیتبهات .

نا من ئه که رچی زۆر له تپوهاتی ژیا من بیرچۆته وه، به لام هه رگیز دواه مین هه ناری دونیام بیرناچیته وه .

ئه و ئیواره یه ی منیان برد بۆ ژێر ئه و دره خته ئیواره یه کی به هاریوو، محمه دی دلشوشه و سه ریاس داوه تیانکردین، ئه وان ده یان توانی جوانترین میوه و باشتترین گۆشتی بازارپان ده سته که ویت، زۆر شانازیان به وه وه ده کرد که باشتترین قه سابی بازار و چاکترین سه وزه فروشه کان ده ناسن . هه ردوکیان زۆر شانازیان به وه جوژه تپوهاتانه وه ده کرد . من که که یه شتمه سه ر ئه و لووتکه سیحراوییه هه موو شتی که له بیرچوو وه، له وێوه ئاسمان

و زهوی دیمه نێکی تریان هه‌بوو، جیگایه‌ک بوو له‌ خه‌وه‌وه‌ نزیک بوو نه‌ک له‌ پاستی، ده‌زانی ئه‌وه‌ یه‌عنی چی؟ یه‌عنی له‌وێشه‌ ئاسه‌واری جه‌نگ، ئاسه‌واری ناخۆشی، ئاسه‌واری پیری دیارنه‌بوو، له‌وێشه‌ ته‌نیا یه‌ک شت دیاریبوو، هێمنی، جوانی، پووناکی. ئێمه‌ چاومان ده‌یبینی و به‌ هه‌سته‌کانمان ئه‌وه‌ هه‌موو جیاوازییه‌مان له‌ نێوان دونیای ئه‌وه‌ هه‌ناره‌ و جیگاکانی تردا هه‌ستپێده‌کرد. به‌لام نه‌دیمی شازاده‌ که‌ کوێرێکی مزه‌عیل بوو، به‌ شپۆیه‌کی تر هه‌ستی به‌شته‌کان ده‌کرد، له‌به‌رئه‌وه‌ ده‌یگوت «دره‌ختێکی خوداییه‌... خودایی». ئه‌وه‌ ئیواره‌یه‌ که‌ من دواه‌مین هه‌ناری دونیام بینی، ماوه‌یه‌کی درێژ قسه‌م بۆ نه‌کرا. من پۆزانی جاشایه‌تی و چه‌ته‌یه‌تی زۆر له‌ ناو شاخ و سروشت و پێده‌شتی نازاددا ژیا‌بووم، به‌لام جوانی ئه‌وه‌ جیگایه‌ شتێکی تریبوو، شتێک قسه‌ی له‌گه‌ڵ ده‌کردیت... له‌قوولایی پۆختدا سه‌دایه‌ک دروستده‌بوو به‌ره‌و جیگای تر بانگیده‌کردیت. یه‌که‌م ئیواره‌ دڵشوشه‌ ده‌ستیکرده‌ ملم و گووتی «سوێحه‌می چکۆلانه‌... ده‌زانی بۆ ئه‌م شوێنه‌ به‌وجۆره‌ مرۆف سه‌رسامده‌کات؟». گووتم «نا... نازانم... باوه‌پت بێت... نازانم... ئه‌وه‌نده‌ ده‌زانم سه‌رسام... من عه‌قلم وه‌ک تۆ ئیشناکات». دڵشوشه‌ که‌مێک تێده‌فکری و سه‌ری به‌رزده‌کرده‌وه‌ و ده‌یگوت «له‌به‌رئه‌وه‌ی مرۆف لێره‌دا هه‌سته‌کات، ژیان ده‌کرێت جوړێکی تر بێت. دواه‌مین هه‌نار ئه‌وه‌ دره‌خته‌یه‌ که‌ پێمه‌دڵپێت ژیان ده‌کرێت جوړێکی تر بێت، ده‌کرێت له‌ دونه‌یایه‌کی پووناک و ساف و بێگه‌ردا بژین... ئه‌م دره‌خته‌ شتێکه‌ ئیله‌اممان ده‌دات، ئیله‌ام و هیچی تر». هه‌لده‌ستایه‌ سه‌رپێ و وه‌ک بانگ له‌یه‌کێکی دووربکات ده‌یگوت «ئیله‌ام... ئیله‌ام... ئیله‌ام». به‌ ئه‌سپایی له‌ شوێنی خۆی داده‌نیشته‌وه‌وه‌ ده‌یگوت «من، من ئه‌م دره‌خته‌م دروستکرد... من یه‌که‌مجار به‌م هاوڕێیانهم گوت ئێمه‌ پێویستیمان به‌ دره‌ختێک هه‌یه‌، دره‌ختی خۆمان بێت... دره‌ختی براه‌تییمان بێت». ئه‌وه‌ ئیواره‌یه‌ سه‌ریاسی مه‌زن له‌ بن دره‌خته‌که‌دا

خەریکی تەماتە قاشکردن و جاجک دروستکردن و پەل پەلکردنی گۆشتەکەبوو. زووژوو قسەکانی پێدەبڕین و گۆشتەکە ی بەرزەکردەو و دەیگوت "سەیری نەرمەیکە چەند جوانە". نەدیم کە ھەر بە "کوێرە ی مەلعون" بانگماندەکرد، ئاگای لە ھەموو قسەکانمان بوو. ئەو بەدەنگی بەرزگووتی "ئەو درەختی منە، درەختی باوکمە، درەختی نەسیمی شازادە یە کە باپیری لە کۆشکی پەھلەوییەکاندا پالەوانی زۆرخانە بوو... شاھەنشای ئێران نازناوی شازادە ی داووتی، ئەم نازناو بە منەو یە دیاری شاھەنشای ئێرانە، ئەو ئەم ناو ی داو بە خێزانەکەمان... دەلێن لەو پۆژەو کە ئەو نازناو مان وەرگرتوو، زەرعاتمان نەھاتۆتە وشکی، ھەیانمان سێ قاتی ھەیان تر شیریداو...". من قسەکانیم پێدەبڕی، دەبایە بەردەوام قسە ی پێبپریت، چونکە ئەگەر پێتنەبڕیبایە تا دەخەوت قسەیدەکرد. من دەمگوت "کوێرە ی مەلعون... تاقەتم نییە گوێ لە تێوھاتی تۆ بگرم. من تەنیا بە قسە ی ئەم کوپە دڵمەکرێتەو...". نەدیمی شازادە کوێرکی بێشەرم بوو، لەبیرمنا یە لە کەسیک زویربوو ییت، ھەک مەمەدی دڵشوشە نەبوو کە نازکی دلی منی وێرانەکرد، منی دەکوشت. ئەو ئێوارە یە مەمەدی دڵشوشە دەستیکردە ملی نەدیمی شازادە و گووتی "نەدیم پاستدەکات، ئەمە درەختی شازادەکانە... بەلام ئەمە بەتەنیا درەختی تۆ نییە، ئەمە دەبییت درەختی ھەموومان بی، چونکە کاتیک باوکیک لە باوکەکان درەختیک دەپوینیت بە تەنیا بۆ کوپەکە ی خۆی ناپوینیت، باوکی پاستەقینە بۆ ھەموو کوپەکانی دونیا شت دەچینیت... بۆ ھەموو ئەوانە ی لە دوا ی خۆی دین... نەسیمی شازادەش زانیو ییت تۆ بەتەنیا ناگەیتە ئەم لووتکە یە، دەبییت یەکیکی تر دەستت بگریت، زانیو ییت ئەو ی لەگەڵ تۆشدا دیت، ئاواتیکی لە دلدایە، ھەزی لە شتیکی و مرادیکی ھە یە... کە ئەو ھاتۆتە ئەم جێگایە تیگە یشتوو و لێرەو ئینسان باشتەر دەتوانیت بیرکاتەو و خەو بە

شتێکی باشترهوه ببینیت، نا وامهزانه من زۆر بیرم لهو ساته نهکردۆتهوه که نه سیمی شازاده بهم شاخه دا سه رکه وتوو و ئهم دره خته ی لیڤه دا چاندوو، من شه وه های شه و بیرم لیکردۆتهوه . ده زانم نه سیمی شازاده ئهو ده سترگرتنه ی به لاره گرنه گ بووه، ئه وه ی به لاره گرنه گ بووه که ”نه دیم” به نه نیا ناگاته سه ر ئهم شاخه، واته ده بیته یه کێکی تر ده سته بگریت، هه ر یه کێکیش که له خۆی بوورد و تا سه ر ئهم لووتکه یه ده سته نه دیمی به رنه دا، ئیدی ده بیته به رای، ده بیته هه موو جارێک ده سته بگریت، ده بیته ئه ویش و نه دیمیش له به رایه تیه کی که وه ره دا بن تا به توانیت هه موو جارێک ده سته هاوێی کوێره که ی به رنه دا... تێده گه یته ... ئه وه ی لای نه سیمی شازاده گرنه گ بووه ئه وه یه کتر به رنه دانه بووه ... بۆیه ئهم دره خته ی لیڤه دا چاندوو تا ده سته یه ک به گرین و پێگاگان بۆیه کتر ئاسانه کین... نه سیم ئهم دره خته ی بۆ هه موومان چاندوو... مه نت مه رد به ی و تۆم نه مه رد به یته ... بۆیه پێتده لێم ئهم دره خته دره خته ئیلهامه، چونکه ئیمه هه ر چوارمان له سه رده می کۆتایی به رایه تیدا ده ژین... له سه رده میکی وادا، ئهم دره خته ئیلهامی به رایه تیه کی پاکی به ئیمه دا”. هه میشه که قسه ی له گه لدا ده کردم، به وجۆره کۆتایی پێده هێنا، به چاره قوول و غه مباره کانییه وه ده یگوت ”مه نت مه رد به ی و تۆم نه مه رد به یته”.

ئهو پۆژه ی که ئیمه له بن دواهه مین هه ناری دونه دا بووین هیشتا شه پی ناوخۆ ده سته پێنه کردبوو، به لام ئهو وه کو غه یب بخوینیته وه، ده یگوت ”ئێستا سه رده می کۆتایی به رایه تیه ... مه نت هه لاهه لاهم و تۆم سه لامه ته به یته ... هه موو ئهم ناشته و شتانه درۆیه، ئیمه ده به یته به راستی به یین به به رای یه ک... ئهم دره خته به کین به شه هید، سویندیک بخوین که تا ده مرین کۆمه کی یه کتر ده کین، شه په کان له یه کترمان جیانا که نه وه ... سویندیک زه مین و زه مان یادی نه کات، ئه گینا سه رده می که به پتویه به براکان وه ک سه گ ده که ونه گیانی یه کتر”. ئهو خه یالی په یمانیکی گه

کەوتبوو سەری، کە ناویدە نا "پەیمانی ئێمە". من سەرەتا نەمدەزانی پەیمانی ئێمە بەتەواوەتی چییە. ئەو شەو ھەر چوارمان پەیمانی کمان نوسی و بە خوێنی خۆمان مۆرمان کرد، کە ھەتا ھەتا یە ھاوێی و دۆست و برای ھەمیشەیی یە کبیر و ھەتا دەمرین یارمەتی یە کتر بدەین، لە پۆژە ناخۆشەکاندا، لە جەنگ و لێقە و مانەکاندا دەستی یە کبیرین. خودایە چەندە جوان باسی مردنی دەکرد، ئەو ھەموو سالا من لە ناو جەنگ و پیاوانی شەڕکەدا ژیا و کەسم نەبینی لەو جوانتر باسی مردن بکات. ئەو ھەموو سالا من سەرۆکام لە گەڵ ئەواندا بوو کە بەردەوام لە گەڵ مردندا خەریکن، بەلام کەس وەک دلشوشە نەیدەزانی قسە لە مردن و سەرسامییەکانی بکات. ئەو کات چوار گەنج بووین نەماندەزانی چیمان لێدیت. ئەو شەو سوێندمانخوارد کە بەرامبەر دۆنیا ئالای برا یە تی خۆمان بەرز دەکەینەو، ئەو شەو نەماندەزانی چۆن ئەو پەیمانە بیویست و دەسلالتی خۆمان تیکەدەشکیت. موزەفەری سوێجەم من ئەم پۆژ لەم زیندانە تاریکەو ئەو درەختە ناو دەنیم "ھەناری دواھەمین برا یە تی دۆنیا"... نا، نا تپوھات نەبوو، تاکە شتێک بوو لە ژیا نی مندا تپوھات نەبوو، ژیا نی من ھەمووی تپوھات بوو، ئەو درەختە نەبیت کە وەک جوانترین و موبارە کترین شتی من دەمێنیتەو، من کە نەم توانی مانا قوولەکانی ئەو پەیمانە تیگەم کە شەوێک مۆرکرد و لە گەڵ ئەو سێ برا ئەبەدییەدا خستمانە ناو قوتوویەکی زیو و لە بن ئەو دارەدا بوو ھەتا ھەتا یە ھەلمانگرت.

ئەو پۆژە ی شەڕی ناو خۆ دەستپێکرد من بە خۆم و تفاق ی جەنگەو خۆمکرد بە بورا قدا، خۆم وەک دوا شیر ی ھیندوستان دەھاتە بەرچاو، بۆنی باروتی ئەو "ئار. بی. جی." انەم لێدەھات کە تەقاندبووم. لە بوراق چیرۆکی شەڕەکانم بەو ھەموو درۆیەو گێڕایەو، دلشوشە بە ناو میدییە کەو تەماشای کردم کە لە یادمانا چیتەو. شەوێ کە لەو بارە چکۆلە یەدا پێکەو

بیرەمان دەخواردەوه، دلشوشە گووتی «تۆ ئەو پەیمانەمانت شکاند... تۆ حورمەتت بۆ ئەو پەیمانە دانەنا... من گالتەت لەگەڵ ناکەم. ئەوهی برای ئیمە بێت، دەبێت برای ھەموو کەسیکی تریش بێت، کەس نازار نەدات» یەکەمجار بوو وا توو و بێتاقەت ببینم، پێشتر ھەستەدەکرد منی زۆر خۆش دەوێت و لێم توو ناییت. ھەموو جارێک پێیدەگوتم «سەرگزگل تۆ ئەو ھەموو سالە لەکوێ بوویت، بۆ زووتر داوای ئەو گۆرانییە کاکارەکانت نەکرد». من ئەو پۆژە نەمدەزانسی چیم کردووه. محەمەدی دلشوشە دەیگووت «ئەوهی پەیمانی بڕایەتیەک مۆریکات، چۆن دەچیت بۆ شەپ، چۆن، خەلکیک ئازاردەدا کە نایانناسیت... بەقسە کێ وادەکات؟ بەقسە سەرکردەکان؟... ناخر سەرکردەکان نازانن بڕایەتی چییە».

ئەو دواھەمین ھەناری دونیای وەک درەختی خۆشەویستی ژیان تەماشادەکرد... ژیانێکی ساف و بێتەنسی و بێگەرد.

بەقسە ئەو لە حیزب ھاتمەدەری و چەکەم داننا. لە پۆزانی یەکەمی ئەو شەپەدا کە ھەموو دویا دەپاراپەوه کۆتاییبێت، ئیمە زوو دەچووین بۆ ژێر دواھەمین ھەناری دویا و لەویدا بیرمان لە ژیانسی خۆمان دەکردەوه. لەو پۆزانەدا من و سەریاس ھەنارەکانمان دادەنا و تیپرادەمان. دوو ھەناری شوشە کە ھەناری بڕایەتیەکی گەورە بوو، بەرزماندەکردەوه و دەمانگووت «خودایە، ئەی خاوەنی ئەرزو ئاسمان، بۆ خاتری ئەم ھەنارە جوانانە، شەپ کۆتایی پێبێت»... دۆعیەک ئیستا تێدەگەم چ ئاواتیکی پوچ، بەلام گەورەبوو.

کاسیتی چواره م

سه عات یازدهی پێشنیوه پۆ بوو دۆرۆشەکان پێیانگووتم سه ریاسی سوو بحدەم مردوو .

که ئەو کوژا پێکه وه قسه مان نه بوو، ههردوو کمان چاوه پوانی نه وه مان ده کرد نه دیمی شازاده بێته وه و ئاشتمان بکاته وه . دواى مردنى دڵشوشه ههردوو کمان بیری دواهمین درهختی دنیامان ده کرد، بیری ئەو لووتکه یه مان ده کرد، بیری ئەو ساتانهی به پاستی تامی ژیان و هاو پیتی و براهه تیمان تیا کردبوو .

دواى ناسینی بۆ خوشکه سپیه کمان من حاشام لێ کرد، دواى ئەوهی ئیواره یه ک هات و ده ستیکرده ملم و گووتی «من له گەڵ ئەو کچانه دا په یمانی براهه تیم مۆر کردوو» . ئیتر من ده مری بووم . من پقم له خوشکه سپیه کانه، ئەو پاستییانهی دواتر ده ریاره ی مردنی دڵشوشه بۆم ده رکه وت هیچی له و پقه ی من له وان نه گوپی . شه ویکی هاوین له و گۆره پانه دا بینیم که هه ندێ له ده سنگێره کمان تیا ده خه وتن ... شه وێک بوو ها تبووم هه ندێک شت بۆ سه ریاس بگێرمه وه، له دووره وه گویم له گۆرانییه کی خوش بوو، کوپانی عه ره بانەم بینى چواره شقی له سه ر زه وییه که دانیشتبوون و چه په ساون، هه ردوو خوشکه سپیه که له سه ر دوو ته په کی چاخانه دانیشتبوون و گۆرانییان ده گووت . که گۆرانییه که یان ته واو کرد له سه رخۆ هه ستان و به و نیگا ساردوسرا نه ی خۆیا نه وه، به پرۆفیسۆری شه وه تاریکه کانه مانیان گووت «بمانگه ینه وه ماله وه» . مارشال به حورمه تی براهه که وه که شه رمیکی ته واو له خوشکه کانی بکات، گووتی «سه رچاو، هه ر ئیستا ده تانگه ینم» . من ئەو شه وه ها تبووم قسه ی زۆرم پێبوو . به سه ریاسم گووت «مه پۆ، من هه زار حیکایه ت زیاترم پێیه ...

هه زاری چی، سه دهه زار حیکایه تی تازه شم پێیه ... یهک دونیا شتی عه جایه ب هیه بۆت باسبکه م. زۆریه ی شهو که پێکه وه داده نیشتهین باسی دلشوشه و چیرۆک و قسه کانیمان ده کرد، یهکی وینه یهکی نهو له جزدانه که ماندا بوو. نهو پۆژه ده موسته وابکه م سه ریاس له گه ل نهو دوو خوشکه دا نه پوات و به جیمبه یلێت. به لام نهو گووتی «سه ریاس، خۆ نه مشه و دواه مین شهوی دونیا نییه، کاتیکی تر نهو شتانه م بۆ باسبکه، کاتیکی تر».

نهو شهوه دواه مین شهوی هاو پیتی مان بوو. پۆژی دوا نهوه قسه م له گه لدا نه کرد، چه ندین جار هات و ده ستیکرده ملم و ماچیکردم، من قسه م له گه لدا نه کرد. لیتی ناشارمه وه که حه زمه کرد بیکوژم، حه زمه کرد کو تاییه ک بۆ هه موو نهو چیرۆکه دانیم و من وهک تاکه سه ریاس پیک له سه ر زهوی بژیم، نهو کات هیشتا نه دیمی شازاده نه هاتبوو وه، ههچم له وه نه ده زانی که نهو ناسه واری تری له چیاکان دۆزیوه ته وه، نه دیمی شازاده زۆر درهنگ دوا ی مردنی سه ریاس و دلشوشه گه رایه وه ... زۆر درهنگ ... کاتیکی گه رایه وه ههچ شتیک سوودی نه بوو. لهو نیوه نده دا دوا ی بینینی سهید جه لالی شه مس ئیواره یهک گه رابوو وه و شاری به دوا ی من و مارشالدا ته یکرد بوو، که سمانی نه دۆزیبوو وه، دوا جار هه موو چیرۆکه کی بۆ محمه دی دلشوشه گتیرابوو وه. نه دیمی شازاده له سه ر پێگای خۆیدا بۆ گه شته دووره کانی تری خۆره لات هاتبوو، تا شتیکمان پێی لێت و بپوات ... ده بایه به یانی له گه ل هه ندێ ناسیاوی خۆیدا له پیکا بیکی توو تادا بچیت بۆ نه و دیو سنوور، به شانازییه وه هه موو نه یینییه کانی خۆی خسته بوو به رده ستی محمه دی دلشوشه. پۆژیک بهر له ئیواره ی لافاوه کان دلشوشه بیئاگا له مردنی نا کاوی خۆی وهک شادمانترین که سی دونیا، به ده م گۆرانی گووتن و یاریکردن به کلێله کانه وه ده چیت بۆ لای پرۆفیسۆری شهوه تاریکه کانمان، بیته وه ی ههچی لادبرکێنت.

داوای لێده کات بۆ یهک پۆژ هه ناره شوشه که ی خۆی بدات و پێیده لیت
 «خه ریکه نه ئینییه کی گه ره ده دۆزمه وه، جارێ هیهت پێتالیم، تا
 دلنیانه بم». که ده پوات هێنده کامه رانه، هێنده دلخۆشه، هێنده به سه فا
 و قاقایه مارشال سه ریده سوپمیت، نه وه دواه مین یه کتر بینینی مارشال و
 محمه دی دلخۆشه یه. نه و ئیواره یه که دلخۆشه ده پوات به ته مای بینینی
 توحفه فروشینکه ... توحفه فروشینک که هه رگیز نایبینیت.

ناه مه زه فهری سو بده م چیت پێتالیم ... چی؟ من لیره وه ناتوانم
 یارمه تیتبده م ... له شه وی تاریک و پری تپوهاتی ئه م زیندانه وه ...
 ناتوانم کۆمه کتبه کم. من که هه موو شتی کم زانی، ئاره زوویه کم نه بوو
 بۆ بیرکردنه وه ... ئه و کات من تفم له ناوه که ی خۆم ده کرد ... دوا ی ئه و
 هه موو ماوه درێژه نه دی می سازاده گه رایه وه و منی له کاتی واجیدا له
 یه کی ک له سه نگه ره کانی شه ردا دۆزییه وه. پێمگووت «من ته واو ... نه و
 پۆژانه م له بیر خۆم بردۆته وه ... می زده که م به تۆ و به دواه مین هه ناری
 دنیا و ئه م حیکایه تانه شدا ... من ناوم سه ریاسی سو بده م نییه ... من
 ناوم هیه نییه ... سه یرکه ... من بۆ ئه م تفه نگه ی سه رشانم ده ژیم ...
 هه سته و ئه م تپوهاتانه م لێدووربخه ره وه ... هه سته و به ر له وه ی می زی که م
 به و چاوه کوێرانه تدا، برپۆ با نه تبینه وه ...».

... نه و هه موو شتی ک ده زانی ت ... نه و ده توانیت یارمه تیت بدات ... نه و.

موزه فهری سو بده م، ده بی ت هه ندی جار کاسی ته که بکوژینه وه و بگریم.
 سه عات یازده ی پاشنیوه پۆ بوو پێیانگوتم سه ریاسی سو بده م
 مردووه. که سی ک نییه سه ریاسی ناسیییت و یه کسه ر باوه پری به خه به ره که
 کرد بی ت. که سی ک نانا سم له وانه ی پۆژی دواتر هه واله که یان بیست، باوه رپان
 پێکرد بی ت، حیکایه تی کی سه یر و بێمانا بوو، من تا ئیستاش باوه پری
 پێنا که م. ئیستاش ئیواره ی پووداوه که م له بیره، من گێژانه به بازاردا

دهسوپامهوه، چایخانهیهکی چکۆلانه ههیه دهکه وێته ناوه پاستی شارهوه، شوێنیکه ئهوانه ی پاییزان هه زیان له ههتاوه لێداده نیشن... منیش که سێکم پاییزان هه زه له ههتاوه. ئاگام له دهستپێکردنی ههراوزه نای ناو بازار بوو، لهو بالکۆنه چکۆلهیهوه له سهه کورسییهک دانیشتیبووم و دۆندرمه له سهه دۆندرمه ده مخورده و پێده که نیم... ئهوکات دوو مانگ بوو له گهڵ سوپحه می گه ورده دا قسم نه بوو. له بهر ههتاوه که خۆم کردبووه وه و له بالکۆنه که وه ته ماشای ههراوزه نای دهستگیره کانم ده کرد، که بوو به تهقه من قاقا پێده که نیم، که سه دان دهستگیره ره بهانه کانیاان جیهیشت و چون بوو سه ره وه به ره و پووی تهقه کان، من بێزار و که نه فته لهو بالکۆنه هاتمه خوار و له هه موو ئه هه راو هاوار هاواره دور که وتمه وه و داگه پام بوو دوکانیکه فیدیۆ، لهو دوکانانه ی فلیمی خراپ و شتی وا لێده ده ن، تا شه و درهنگ له وێ ته ماشای تروها تم ده کرد و خه فته تم ده خوارد. که شه و گه پامه وه و سه یری ئه ستیره کانم کرد، تیگه ی شتم شتیکی گه وره پوویداوه، دهستم له هه ناره شوشه که ی گیرفانم دا، ههستم کرد خوێنی پێوه یه، دانیام خوێنی پێوه بوو، له بهر ئه ستیره کان سه یری دهستی خۆم کرد هه مووی خوین بوو، سه یری هه ناره که م کرد هه مووی خوین بوو، که ده گه ی شتم به ره پووناکییه کان و ته ماشام ده کرده وه ههچم نه ده بین، که ده چوومه وه تاریکییه که دیسانه وه هه موو گیانم ده بووه وه به خوین. که گه پامه وه بوو ژووره که م، ههستیکی سه یرم هه بوو که خه لئانی خوینم. ژووره که م که سی لێنه بوو، ئهوکات شه ریفی په پوله ماوه یه که بوو چووبوو بوو دیمه شق و خۆم به ته نیا لهو ژووره دا ده ژیا م. به وه ههسته وه که نو قمی خویناوم خه وم لیکه وت، به درێژیای شه و ده کوژام و زیندووده بوومه وه، به درێژیای شه و خوینم له بهر ده پۆی و پاده چله کیم، گلۆپه که م داده گیرساند و ته ماشای خۆم ده کرد و ده چوومه وه ناو جیگا. به یانییه کی زوو له ماڵ چوومه ده رێ، وهک ئه وه بوو لهو خولیا ی خوینه پاکه م که به درێژیای شه

بەدوامەوہ بوو، ھەنارە شوشەكەم لە مائەوہ بەجێھێشت و ھەستەدەكرد
خوێنی لەبەرەدەپوات.

ساعات یازدەى بەیانی زانیم كە سەریاس كۆژاوە.

پەرداخێك دۆم لە دۆفروشیك كەپى و لیڤەرسى «دۆكەت بۆ سارد
نییە؟». گوتى «نیستا دەستمانكردووە بە ئیش، لە بەیانی زووەو
لەسەر قەبرى مارشال بووین، ھەموو ھەموو بازار لەوێ بووین... دوینى
پۆلیسەكان كۆشتیان». من پەرداخى دۆكەم لەدەست كەوتەخوارەو،
وێك ھەمان ئەو بەیانییەى ھەوالی مردنى محەمەدى دڵشوشەیان ھێنا و
من كترى ئاوەكەم لەدەست كەوتەخوارى. یەكەمجار باوەرم بەو مندالە
نەكرد، ھەموو دۆفروشەكانى تر ھەوالەكەیان لەنوكەو پێگوتەو و من
وێك شیت دەمگوت «شتى وانییە... شتى وانییە». لە ھەموو بازارم
پەرسى، لە جگەرەفروشەكان، لە شیرفروشەكان، لە ئاویئەفروشەكان، لە
ماسفروشەكان ھەموویان كۆى چیرۆكەكەیان بە ورد و درشتییەو بۆ
گێڕامەو، بردیانمە سەر شوێنى مردنەكەى، خوێنەكەیان نیشاندام كە تا
ئەو كات پاكەنەكرابوو. ھەموویان مارشالێان دەناسى و دەگریان بۆى.
بە ھێمنى، چیرۆكەكەیان دەگێڕایەو و فرمێسك بە چاویانەو بوو، منیان
نەدەناسى، بەلام لە خەفەتدا، لە ھەسرەتدا، لە ویستى ئەویدا شتێك
بەكەن ئەو ئازارەیان ھێوریکاتەو باوەشیان پیادەكردم و ماچیانەكردم.
من جار بەدواى جار دەمقیڕاندو دەمگوت «درۆیە، درۆ، ئێوە ھەمووتان
درۆزن...». ھەموویانم بەجێھێشت، یەكێك دەستیگرتم و گوتى «وەرە
بێبەم بۆ مزگەوتى پەرسەكە». من باوەرم بە پەرسە و شتى وانەبوو،
باوەرم بەوانە نەبوو دوو پۆژ لەسەر كورسى پەق و تەق دادەنیشن و ئاو
و شتى وا دەخۆنەو و دواى دەچن بۆ سێوخواردن لە مالىك و ئەو ھەش
ناودەنێن پەرسە... ھەموو ئەو شتە لای من تەوھات بوون، من باوەرم
بە گریانى زۆر، بە قورپێوان، بە خۆبەندارکردن و خۆلێدان و ئەو شتەى

ترهه بوو. ئه و پۆزه چوومه كوچه يه كي خاڵيبه وه و دهستمكرد به گريان، نا دهستمهنگرد به گريان، به لكو سه رمده دا به ديواره كه دا، تا ده متواني سه رمده دا به ديواري به رديني مالىكد، تا هه موو گيانم ده بوو به خوین. ده مگوت "بۆ به دبختی وهك من نامرم و تۆ ده مریت... بۆ جانه وهری وهك من ده ژى و تۆ ده مریت.... بۆ مالتویزانی وهك من ناکوژى و تۆ ده كوژیت؟". به و ئازارانه وه خۆم ده گه يانده ماله وه، به دريژای پىگا وهك شیت هاوارمه كرد، هه ر دره ختيكم ده بينى سه رم پياده دا، هه ر ديوارىكم ده بينى سه رم پياده دا، چنگم ده كرد به خۆلى هه موو كوچه كاندا و ده مدا به ده موچاومدا. هاوارم له خۆم ده كرد "سه رياس به ته نيا مايته وه، كوړى قه حبه به ته نيا مايته وه... وهك ئه وهى هيچ نه بوو پیت... هيچ". ئه و هه ناره شوشه يه م هه لده گرت و ده مدا به ديواره كاندا و نه ده شكا، ده مخسته ژير قاچمه وه و نه ده شكا. ئیدی ئه وه كو تايى هه موو شته كان بوو... ئه وه دوا هه مين پۆزى ژيانى من بوو.

له دواى مردنى سه رياسى سو بچه ده وه، منيش مردم...

دواى ئه وه سى جار نه ديمى شازاده م ده ركرد و ئه و ده گه رايه وه، هه رجاره ي به شيكى له باقى ئه م چيروكه بۆ ده گيرامه وه. هه موو كات له كاتى واجيدا ده رده كه وت، من له شوینی خۆمدا پاسه وانى شه و باران و په شه بام ده كرد و ئه و كویره به خۆى و گۆچانه شه يتانييه كه يه وه ده هات و ده يگوت "سه رياس ده رمه كه، من نه ينى گه وره م پتیه... واده كم له هه موو شتيك تيبگه يت... ده بيت من و تۆ ئه م ته ليسمه شيبكه ينه وه... من و تۆ ئه و نه ينييه ناشكرابكه ين كه ئه وان نه يانتوانى". من رقم لتيبوو، چيتر نه مده ويست كه س ئه و ژيانه ي جارنم بيرخاته وه... شه ويكى تاريك و شه سته باران هات و من پيمگوت "كویره ي سه گ بۆ وازم ليتا هيتيت، نابينيت له م بارانه دا بووم به پاسه وانى هيچ، نابينى هه راسه تى به ر...

دار و کەلاو دەگرم... نابینیت، ئیتر چیت دەوێت و بۆ وازم لێناهییت".
 ئەو بە خۆی و چەتریکەو هاتبوو و لە بارانە کەدا دەقیپراند "سەریاس،
 سەرگزل، تۆ هیچ نازانیت... تۆ بەتەنیا نیت... جگە لە مارشال،
 خەڵکی تر هەیە... سەریاسی تر هەیە... ژیاڵی تر هەیە... نەینێی تر
 هەیە... تۆ چیت... تۆ دەزانیت بەس خۆت هەیت... وادەزانێ کە
 مارشالی شەو تاریکە کانمان مرد ئیتر ئەم بەسەرھاتە تەواو دەبێت...
 وادەزانێ دۆنیا کۆتایی پێدێت... تۆ کەیفی خۆتە دەتوانیت نەینێی خۆت
 لەگەڵ خۆتدا ببەیتە قەبرە کەتەرە... دەتوانیت بڵییت من نامەوێت بزەم
 من کێم... تۆ کەیفی خۆتە بە جەھەنەم... دەتوانیت بڵییت من وەک
 سەگ دەژیم، باوەڕم بە مەلایکەت و شتی وانییە، دەتوانیت تا دەتوێت
 لووتی خۆت لە قوونی سەگ بخشییت... بەلام دەزانم دەبێت نەینییە ک
 هەیه ناشکرایت... لەبەر خاتری تۆ نا، بەلکو لەبەر خاتری ئەو فریشتانە ی
 هەموو شتێک بۆ پۆحیانەتی ئەو دوو کۆرە دەگێرنەو کە ویستیان تۆ
 بکەن بە ئینسان و نەبوویت... لەبەر دڵی ئەو مەلایکەتانە کە بەو دوو
 جوانە مەرگە دەلێن، نەدیمی شازادە وازی لە ئێوە نەهێناو... بەلام ئەو
 کەسێ راستییەکانی لەلایە، هیچم پێنالییت گەر حوجەتێکی نیشاننە دەم،
 ئەو پیاوێ نەینییەکان دەزانیت دەلێلێکی لە من دەوێت... دەلێلێک کە
 من نییە و تۆ هەتە... تێدەگەیت... ئیستا تێدەگەیت بۆ من بەم بارانە
 ئاوا دەقیپرێم".

باران بە جۆریک دەباری بە زەحمەت گۆیمان لەیەک بوو، من دەمگوت
 "کوێرە ی سەگ... لێم نزیک مەکەرە، تەقەت لێدەکەم... تێدەگەیت... من
 باکم بە هیچ نەماو، نە بە ژیاڵی خۆم نە بە ژیاڵی کەس... کوێرە ی
 شەیتان، من میز بە مەلایکەتە کانتدا دەکەم... تۆ مەلایکەتت نییە، تۆ
 سەگت هەیە... من میز بە بەسەرھاتە کانتدا دەکەم... من ناوم سەریاس
 نییە... باکم بەو نییە کێ لەم دۆنیادا هەیە و کێ نییە، کێ ماو و

كئ نه ماوه ... من هيچم نيهه، هيچ دهليليكم نيهه ... برۆ ئه و دهليله له شهيتانهكان داوايكه ... له مهلايكه ته چاوسه وزه كاني باوكت و واز له من بهيته". ئه و شه وه چه ندين جار نه ديمي سازا ده م ده ركرد و دواي كه ميگ ده هاته وه، تا ده هاتيش باران زياديد ه كرد. هه ر جاره ي پارچه يه كي ئه و چيرۆكه ي ده گي پايه وه ... خواي گه و ره دوا جار ته قه م ليكرد، وهك شيت كه و تمه فيشهك ته قان دن به سه ري دا ... وهك شيت، ئه و پايد ه كرد و من دواي ده كه و تم، ئه و ده كه وت و من فيشه كم به سه ردا ده ته قان د، چه تره كه ي با ده يفران د، له قور ه كه دا ده گه وزا و هه لده ستايه وه و جنيوي به من ده دا، منيش به رده وام فيشه كم به شه و و هه وا و پابور دوي خۆ مه وه ده نا ... وهك شيت ميلم ده مي نايه وه و فيشه كم ده ته قان د و ده مگو وت "وازم لي به يته ... كو پي سه گ. وازم لي به يته ... پيمگو وتي وازم لي به يته". ئه و پايد ه كرد و من له ناو ئه و قور و شه و بارانه دا داده نيشتم و وهك هه تيويكي غه مگين ، وهك منداليك له و په ري بي ده سه لاتي و بيكه سي دا ده گريام .

دواي مردني سه ريا س من هه موو ژيانم گوڤا . ئيواره يهك بۆ دوا هه مين جار چوومه وه بۆ ژي ر دوا هه مين هه ناري دنويا، له و سه ر ترۆپكه وه وه ستام و وهك ئه وه ي مالا وايي له هه موو ئه و پۆژانه بكم كه ئه و كور ه دلسۆزان ه تياناسي، ئه و هه ناره شوشه يه م هه لگرت و تا هيزم هه بوو له و به رزيابه وه تو پر دايه خوار ئي، ئه و هه ناره ئيستاك ئي له وييه، له و شيوو دۆل و به رده لانه تر سناكانه دايه كه مرۆف ده ستى پيانا گات، له و نشيو ه په شان ه دايه كه هيچ كه س نايگا تئ. من له ماناي ئه و هه ناره نه گه يشتم، ئه و ئيواره يه كه هه ناره كم فرېدا حاشام له خۆم ده كرد، له له دا يكي بوونم، له مندالي م له گه نجيم له و عه د و په يمانه ي له گه ل ئه و مر ديو وه به دب ه ختانه دا مۆرم كر دبوو ... دواي مردني ئه وان من هه ستم به ئازاد بووني ئه و شه يتانه ي ناو خۆم ده كرد. ئيتر من كه سيك نه بوو.

ده موچاوم نه بوو، من شتيك بووم كه ده مويست خوم و شته كاني تريش ويزانكېم. مردني نه وان مني گيژپايه وه بو جهنگ. هه موو ژياني من له ناو نه وه ناره شوشهيدا بوو، منيش تا هيژم هه بوو فرېمدا... فرېمدا و هاتم به ره و جهه نه م.

ده شىت لىمپرسىت مردنى ئەوان چ كارتىكى بە گەپانەوى تۆۋە ھەبوو
بۆ شەپ؟ منىش زۆر بىرم لەۋە كىرۋتەۋە. تۆ زىندانىت بىنىۋە، دەزانى
مىرۋف لە ئىنقىرايدىدا كاتىكى دوور و درىژى ھەيە بىرىكاتەۋە، ھەستەكەم
من و تۆ بۆيە غەمگىن و كەساس قىسەدەكەين، چونكە ھەردوۋىكىمان لە
زىنداندا فىئىرى بىر كىرەنەۋە بوۋىن. موزەفەرى سوبىدەم من لە زىنداندا
فىئىرى بىر كىرەنەۋە بووم. ھەرجىيەك پىشتىر بىرم لىكردبۋەۋە تېرۋەت
بوو... ئەۋ شەۋەى كە بۆ دواجار لە بن دواھەمىن ھەنارى دونياۋە
ھاتەۋە، ھەستەم كىر شۋىتەكەم لەم سەر زەۋىيەدا نىيە، ئەۋ شەۋە ھەموو
ئاۋىتەكەم شىكاند، ھەرجى وىتەيەكەم ھەبوو كۆم كىرەۋە و سوۋتەم، تاكە
ۋىتەيەك نەمدەتۋانى كۆيەكەۋە و بىسۋىتەم، ۋىتەى ئەۋ مىندالە گىراۋە
بوو كە لە باۋەشى دىكتاتورىكىدايە پىدەكەنىت. ئەۋ ۋىتەيەى بە سەدان
ھەزار دانەى لى چاپكراۋو. من لەۋ پۆژەۋە دەموچاۋى خۆم نەبىنىۋە...
موزەفەرى سوبىدەم، كۆيىگەرە، ھەموو ئەۋ كەسانەى كە دەموچاۋى
خۆيان نابىنن خەتەرن... من لەۋ ئىۋارەيەۋە كە لە بن دواھەمىن ھەنارى
دونىادا پۆۋى خۆم فېدا ئىتر ئامادەنەبووم بىر لە كەسىك بەكەۋە
ناۋى سەرياسى سوبىدەم... سەرياسى سوبىدەم بىرۋەكى گەۋرەبوو،
ئىنسانىك نەبوو، بەلكى شتىك بوو دوستكراۋو تا لەۋ پۆژگارە تارىكانەدا
ۋىتە... من ھىچ دەۋازىكى تىرم نەبوو، بەپىي خۆم چۈمەۋە سەر ئەۋ
زىنگايەى كە دەمزانى ناتوانم خۆمى لىلادەم.

شه وێکیان به پێشبینی درێژ و نیکایهکی نهخۆشهوه چوومهوه بۆ بنکە ی ئه وهیژه کۆنه ی له کاتی خۆیدا جێمهێشتبوو، وهک په رپووتترین و لاوازترین پیاوی دنیا ده منواند، وهک هه میشه به گیرفانیکی خالی و زگیکی برسییه وه ده که پامه وه بۆ باوه شی حیزب. نه وکات قوناغ له دوا ی قوناغ شه پ هه لده گیرسا و هیور ده بووه وه ... هه لده گیرسا و خامۆش ده بووه وه . که که پامه وه بۆ جهنگ شه پانگیزییه کی شه یسانی له پۆحمدا بوو، وهک هه موو دۆراو و بێتومیده کانی دنیا هه زمه کرد، که ردون به خودا کانییه وه بروخیته ... یه که م پۆژ که چوومه وه بۆ بنکه که، ماوه یه کی درێژ بوو نانم نه خواردبوو، ماوه یه کی درێژیوو خۆم نه شتبوو. لاواز و درێژ و که نه فته ... به لێ ... موزه فهری سو بچه دم، من دوا ی مردنی سه ریاسی مه زن، هه ستمکرد که من ناتوانم ژیا نیکی ئاسووده بژیم ... له تفهنگ زیاتر هیه شتی که له و ولاته دا نه بوو هه لیگرم ... له دوا ی ئه وه ی ئه وه هه نارهم فریدا له تفهنگ زیاتر هیه کی ده که نه بوو ده سستی ده من. ئه وه م به لاهه گرنگ بوو له شوێنی که وه ته قه له دنیا بکه م. نه مه زانی بۆ شه رده که م، کێ شه رده کات، کێ ده کوژم، کێ ده مکوژیته ... به لام نه وانه هیه چیان گرنگ نه بوون، گرنگ ئه وه بوو من له جیگایه که وه ته قه له دنیا بکه م.

پۆژگاری که بوو من نه ده مو یست بزانم چیم و کیم. ئه و کات له چه ندين شه ری خوینا ویدا به شداریم کرد، به ته وای بووم به به شیک له و دنیا یه ... به ده گمه ن ده چووم بۆ شار، وهک پیاوێکی کێوی هه میشه له چیا و په بییه و سه نگره کانی پێشه وه بووم، که نووشم بۆ مه سنوله کانم ده برد، له زه تم له وه ده بی نی بیم به کوێله یه کی دل په ق، شانازیم به وه وه ده کرد که هه میشه له به فر و په شه با و تاریکی دا پاسه وانی ئه وه هیه چیه ده که م که سه رو که کان هه زیان ده کرد پاسی که م. وهک ده رویشم لیده هات، ریشم تا ده هات درێژه ده بوو ... شه رپو وایه و شه رنه بایه من له حا لی ئاماده باشدا ده ژیا م، ده یه ها شه و تیده په ری و من خۆم نه ده کرده وه، ده یه ها شه

ھاوړنکام دهخوتن و من یهک به دواى یهک له برى هه موو هیزه که
خه فاره تم ده گرت، وهک شیت له تاریکیدا داده نیشتم و گویم له سه دای
باو چرپه ی جان ه وهره بیداره کانی شه و ده گرت. که ناشتیش به رقه رار
ده بوو له شاخه کان نه ده هاتمه خوارى، له و مه فره زانه دا بووم که جهنگ
تا جهنگ له شاخ و نه شکوت و کڼوه کاند ا ده ژيام.

من وهک نه و شه پانه ی ده مکردن پیسبووم. شاخ موزه فره ی سو بده م...
شاخ نه ی نه و پیاوه ی که پیناچیت هه رگیز یه کتری ببینین... هه ندی
شه و په شیمانم و هه ندی شه و په شیمان نیم... من نه مده توانی نه بم به
خزمه تکاری نه و جهنگ... نه بم به خزمه تکاری نه و سه رۆک و سه روه رانه ی
نانیان ده دامی و پینانده گوتم "سه ریاسی سو بده م ته قه بکه... کوپی
قه حبه ته قه بکه... کوپی حیز ته قه بکه". سه رۆکه کانم منیان خو شده ویست،
نه وان هه موو نه وانه یان خو شده ویست که وهک سه گ پاسیانده کردن، منیش
له وانه بووم. له هه موو شه په کاند ا له پیشه وه بووم، هه رکا تیک بیانویستبایه
په لاماری لووتکه یه کی عاسی بدن و که سیان ده ستنه که وتایه، من یه که مین
که س بووم که ده چوومه پیشی و ده مگووت "من ده پۆم" پینانده گوتم
"زړیپۆش". پۆزانی ناشتی ناخو شترین پۆزانی ژيانی من بوون، که شه پ
ده وه ستا تووشی نا ئومیدییه کی گه وره ده بووم. له ناشتیدا هیچم نه بوو
بیکه م، جگه له وهی تفهنگه کم پاکبکه مه وه و بزه وم، پۆزی دوو جار
تفهنگه کم پاکده کرده وه و ده خه وتم. تفهنگه کم پاکده کرده وه و ده خه وتم.
له و کاته وهی که گه پامه وه بو شه پ ئیتر نه ته ماشای ته له فزیونی بنکه کم
ده کرد و نه گویم له کامکاره کان ده گرت. که پیشمه رگه کان کامکاره کانیان
لیده دا من هه لده ستام و ده چووم بو جیگایه کی تر. هه ر شتیک په یوه ندی
به و پۆزه جوانانه وه هه بایه منی ئازارده دا. که نه وان کامکاره کانیان لیده دا
من خه شابیکی هه فتاوپینجیم ده خسته سه ر تفهنگه کم و ده منسا به

ئاسمانەو، ئارپى جىيەكم ھەلەدەگرت و لە خۆو ھەمەقاندە ئەو دۆل و شاخ و كۆو مەندوانە، دەمويست شتێكەكم ئەو يادگارەى ناز خۆم بكۆژم و نەمدەتوانى. ئىوارەپەكيان لەسەر بەردێكى بەرز دانېشتبووم، پېشەمەرگەيەك بانگيكردم و گووتى ”سەرياسى سوبەدەم، كامكارەكان ھاتوون... كامكارەكان ھاتوون“. بەجۆرێك بانگيكردم ھەموو ئەو شاخ و دۆل و چيايانە دەنگيان دەدايەو. ئەو لە پادىو ھەوالى ھاتنى كامكارەكانى بېستبوو، ئەو دەيزانى تاكە ئاواتێكى ژيانم ئەو بوو ئەوان لەسەر سەحنە بېنم. ئەو شەوئى كە ئەوان ئاھەنگيان دەگێرا، من چوومە ناو دۆليكەو و دەمانچەكم دەرھێناو نام بەسەرى خۆمەو. مەترسە مەترسە... من نەمردم، ھەموو تروھاتێكى گەرەبوو، ئەو گوللەيە بە جۆرێكى بێمانا تيفيكرد و خەتيكى درێژى لە ناوچاواندا دروستكردو نەيكوشتم.

پۆرێكيان بەو ناوچاوانە بريندارەو ھەسئولەكەمان كاغەزێكى پياناردم بۆ سۆزانيەك لە شار، پېشتر ئەو ئىشانەيان بە من نەدەكرد، پۆرگاريكى خراپ بوو، واتە دەنگ ھەبوو شەپ دەستپېدەكاتەو و ئەو شتانە، ھەسئولەكەمان نەيدەتوانى داھەزێت بۆ شار، كەسێكى لە من بێدەنگترى دەستەدەكەوت. سەرەتا گووتى ”ئەو بۆ خوشكمە...“ دوايى كەمێك ھەستاو گووتى ”نا... بۆ خوشكم نىيە، بۆ قەحبەيەكە... قەحبەيەكە ئيمانى دەرھێناوم... بەقەد سەد ھەلايكەت ھەزەم لێكردووە“. من نامەكەم بۆ قەحبەكە برد، كچێكى نۆر جوان و نازك بوو، لە دائىرەيەكى پاكوتميز كاريدەكرد... ئەو ھەندە جوان بوو خەريك بوو ھەز لە ژيان بكەمەو، خەريك بوو كپنوشى بۆ بەرم و بۆلیم ”شوووم پېيكە“. بەلام كە كاغەزەكم دا، بە لالووتێكەو گووتى ”ديسان ئەو قۆنەرەيە... دڵمخۆش بوو وامدەزانى كاغەزى ئىحسانە، كەچى ھى ئەو پۆتینەى ترە، ئىسكى تۆش مەزێت، ھەتيو سەرزە، بۆخۆت و دەست و ديارىيەك بۆت ھێناوم، پەزاگران، دە بپۆو سەعاتيكي تر وەرەو بۆ جوابەكەى...“.

ئەو سەعاتە كە ھاتمە بازارپەو ھەسەر كۆتایی لەشكری عەرەبانەكاندا ھاتم. ئەو پۆژەبوو سەدان پۆلیس عەرەبانەكانیان كۆدەكردەو ھەیانەشكاند، ھەزاران عەرەبانەئە شكاو لەسەر شەقام و لە ناو كوچەكان و لە بەردەم دەركی بازار و قەیسەرییەكاندا كەوتبوو، كە مەن گەیشتم جەنگ تەواو بوو. مەن لە ناو چلۆچپۆی ھەزاران ھەزار عەرەبانەدا ھەستام، ھەزاران كارتۆن و سندوقی شكاو لەسەر شەقامەكان كەوتبوون، ھالۆیک لە ھالۆی دواي جەنگ دەچوو لەوێكاندا بوو، لە ھەندئ شۆین خۆینی ئەو دەستگێرەنەم بینی، بەسەر میو ھە ماسی و جگەرە و شامپۆ ئێرانییەكاندا پۆژابوو، لە جیگایەکی دیکە ئەو دەستگێرەنەم بینی پۆلیسەكان لە پیکاییکی سەوزدا سەریانەخستن و بە سۆندەو دار لێیانەدان. مەن ھەك یەكێك لە ناو گۆرەپانیکی بەرینی شەپدا بۆ مەیتی ھاورپیەکی بگەریت، بە سەر ئێسك پروسکی تێكشكاوی عەرەبانەكاندا گەرەم تا گەیشتمەو ئەو جیگا كۆنەي پروفیسۆری شەو ھە تارێكەكانمان عەرەبانەكەي تیا دەو ھەستان. لەویدا لە ھەمان شۆیندا پارچەو چلۆچپۆی شكاوی "سینەي كەژال" م دۆزییەو، ئەو عەرەبانە جوانەي سەردەمێك ناسكترین عەرەبانەي دۇنيا بوو. دواي مردنی سەریاس كۆپێکی مەندال ھەلیگرتەو ھە ھەمان ئەو شۆینەي سەریاسدا كاسیتی تورکی و فارسی لەسەر دەفرۆشت، ملوانكەيەکی شین بە پێشەكەيەو بوو، ویستم دەستبەرم و لێیكەمەو، بەلام جورئەتمەكرد، ئەوكات غیریەتی ئەو ھەم نەبوو دەرگای ھەموو ئەو یادگارەنە لە خۆم بھەمەو سەر پشت. لە بری ئەو ھەستام و دەستمكرد بە گریان. تێكشكانی ئەو عەرەبانەيە نیشانەي كۆتایی پۆژگاریك بوو... پۆژگاریك ئەمڕۆ ھێچ كەس نییە باسیبكات... پۆژگاریك بۆ مەن سەرەتای كۆتایی ھەموو جوانییەكانی دۇنيابوو.

کاسیتی پینچہم

کہ س لیم تینہ دو گہشت ... ہیچ کہ س .

[illegible]

موزه‌فهری سوېدهم، له دنيادا هيچ شتيک وهک نازايی و نانوميدي
له يه کتره وه نزيک نين... تيده گيت، مروفي نازا که سيکي نانوميده

هه موو نه و كه سانه ی ئاواتیكیان هه یه ترسنۆكن، من بۆیه دواكه س
سه نگه ره كانم چۆلده كرد چونكه ئاومیدترین كه سی دونه بووم،
هاوړیكانم هه موو خه و نیان هه بوو، هه ندیكیان ده ستگیرانیان هه بوو،
هه ندیكیان ده یانویست بپۆن بۆده ره وه ی ولات، ده یانویست بپن به
به پررسی گه وه. من نه بیست، هیچم نه بوو. من له هه موو چیاكانی
كوردستاندا، له هه ر شوینیك گولله یه کی شه پ ته قییبت، به خۆم و
پیش و كۆله پشت و نیگا شه ی تانییه كانمه وه له وئ بووم، كلاًشینكۆفیک
و ئاریجییه ك یان دیکتاریۆفیکم هه لده گرت، وه ك شه ی تانیك له
جه هه نه م پایكرد بیست ده چومه سه ر به رترین شوین و سنگم بۆ په شه با
و توپه یی پووتده كرد، به ده نگیکى گپو بریندار كه هه موو گیانم
له گه لیدا ده له رزی، ده مقیراند «كه س سه نگه ره كان چۆلنه كاااااااااااااااااا»،
به نارنجۆكیکه وه ده رده په پیم و هه لده كوتایه سه ر دوژمن، به ناو
كێلگه ی مین و به ره به ستی دپكاوی و هه موو تپوهاته كانی تردا ده پۆیشتم
و هاوارمه كرد، له ناو شریخه ی دۆشكه و و دهنگی سه دان مه تره لوژدا
به ناو ئاگردا پامده كرد و پر به دونه هاواره كانی ناو ژیانى خۆم
دوو باره ده كرده وه، له و كاتانه دا كه هه زار تفهنگ ته قه یده كرد، من پر
به گۆره پانی خویناوی نه و جهنگانه ده مگوت «مه مه دی دلشوشه تۆ
له كویت؟». هاوارمه كرد «مارشال، تۆ له كویت.... پرۆفیسۆری
شه وه تاریكه كانمان بۆ ناتگه می؟».

هێزه كه ی ئیمه له وانه بوو كه دیلی نه ده گرت، بیست كه س بووین
له وانه ی به قه د و قه لافهت كه تن، پیشیان درێژه و هه موو تپوهاته كانی
تر، تا بناگویمان له شه ردا نوقم بوو بوو. مه سئوله كه مان هه مان
نه و كوپه بوو كه بئ ئافرهت و خواردنه وه و نه و شتانه نه ده ژیا،
ناوی «كه ریمی شیرین» بوو، شه ی تانیش به ته واوه تی نه یده زانی بۆ

ناوی که ریمی شیرینه، هه زار حکایه تی له سهه بوو. یه کێک ده یگوت کاتی خۆی له سارده مه نی و شیرینی گولاله ئیشیکردوه، یه کێکی تر ده یگوت له کهنجیدا هه زی له قهحه به یهک بووه ناوی شیرین بووه، یه کێکی تر ده یگوت ژنیکی هه بووه کاتیک لێیان پرسیهو تامی چی ده دات؟ گووتویتی «شیرینه، زۆر شیرینه»... خودایه ههچ که سێکم نه بینیهو شه وان ناوه ها بو ئافرهت بگری. که سهنگه رهکان خامۆشده بوون نهو ده گریا. نهوکات که مه سنولی ئیمه بوو ژنی نه بوو، به لام له هه موو کونج و که له بهریکی نهو مه مله که ته دا یه کێکی ده ناسی. گه ر جهنگ نه بایه من به خۆم و کۆله پشته که مه وه پالنده دا به بهردیک یان دره ختیکه وه و چامده خواردوه و نهو باسی قهحه گرنه گه کانی ناو ژیا نی خۆی بۆده کردم، ده یگوت «سه ناریا... ئای، سه ریاسی سو بجه دم، تو نایناسیت، نه وه پۆخی ده ره ینام... تا ده هاته ناو جێگا وه هه وت پۆحم ده رده کرد، خوشکیکی له خۆی جوانتری هه بوو ناوی که ناریا بوو، له و نه ده چوو هه ر سه یرتبه کردبایه له با وه شتدا بوو، به لام تامی نهوی نه ده دا». «نه غه ده ژنی زه په نگه ریک بوو، له هه چی که م نه بوو، به شه و که میژده که ی ده خه وت له هه وشه که ی پشته وه دا ده مان کرد، هه شه ری وام له فلیمیشدا نه دیوه، عه تریکی له خۆی ده دا خوشکیکی له نه مساره بو ی ده نارد، پیاوی شیئده کرد». «به فرین که له وه نه سه مه رترم نه ناسیهو، به ناوه که ی ده ستخه پۆ مه به، سپی و شتی وا نه بوو، جوانترین قوونی هه بوو من دیبیتم، قوونیکی په ششی قه ترانی بۆنی پاتۆنیای لێده هات». چیرۆکه کانی به جوریک ده گێپایه وه که س گومانی نه ده ما. له کاتی شه پدا چاوی نه یده بینیی، دۆشکا که ی ده ته قاندو هاواری لهو قه حبه نه ده کرد که هه سه ره تیکیان له ژیا نیدا به جیه یشتوو. نهو به ئیمه ی گووت دیل نه گرین، ده یگوت «هه زنی ئیمه دیل ناگریت، نه وانه ی دوای ئیمه، مشکه کویره کانی پشته وه مان دیلده گرن». سه ره تا تا که تا که

دېلمان دەگرت، دوايى پۆژيک برديان و شهو درهنگ ھينايانەو، گووتيان سەرۆک دەپەوێت لەسەر قەحەبەکانى تەمبېکات، بەلام ھەمووى تپوھات بوو، بردبوويان خەلاتيپکەن و گۆمەلێک تپوھاتى زۆرى بدەنى... کە ھاتەو تەنپوھەو چايدەخواردەو و باسى نانخواردن و تەوقەکردن و پێکەننەکانى سەرۆكى دەکرد. لە دواى ئەو ھەروە ھەرمانى پيڤاين بە ھيچ جۆريک ديل نەگريئ. پيشمەرگەکانى تر دەترسان ديلەکان بکوژن. نا موزەفەرى سوڤجەم، دروست نازانم کەى عادەتى ديل کوشتن لەو شەپانەدا بلۆبوو، بەلام ھەمووان ديلەکانى خويان دەکوشت... ھەمووان ژمارەيەكى بچوک ديليان دەھيشتەو بەشى ئەو بکات لە پێکەوتندا پوويان بێت بيانگۆرنەو.

موزەفەرى سوڤجەم لەو شەپانەدا ديل کوشتن قانونى خۆى ھەيە کە ئيمە نەماندەزانى، بە جۆريک لە جۆرەکان دەبێت ھەر ديلێک کە دەيکوژيئ بيناسيئ، دەبێت لە بەگزادە و ئاغازادەکان نەبێت، کوپى سياستەمەدارە گەورەکان نەبێت، پشت و پەنايەكى نەبێت دوايى تۆلەى ئەو لە گۆپى بابوباپيرانست بکەنەو. کەريمى شيرين ئەو قانونانەى نەدەزانى، يان بيري لێنەدەکردەو، ھەناسەى بۆ سۆزانييەکانى ژيانى ھەلەدەکيشاو بە ئيمەى دەگووت ”بيانکوژن“. پۆژيکيان ديلێکمان گرت، کە نەدەبايە بيکوژين، مندالێکى دوازدە سال بوو باوکى ھيتابووى سەنگەرەکانى پيشانبدات، کوپى خزميکى نزىکى خانەوادەى سەرۆكى ئەو بەر بوو، يەکێک بوو لە زيرەکترين و نازکترين و خۆشەويستترين مندالانى خانەوادە، لەوانەى لە پاشەپۆژدا دەبن بە بەرپرسى مەکتەبەکانى حيزب لە ئيتاليا، لە ھەرەنگستان، لە بەرازستان و حوشترستان و مەملەکەتەکانى ترى دونيا کە من ناوھەکانيان نازانم. کوپيکى تابليى ناسک و بەئەدەب بوو، ئسولێ لێدەبارى. کە گرتمان لەو باوھەدا نەبوو بيکوژين، ھەموو شتەکانى ھەک يارى سەيردەکرد. من بە کەريمى

شیرینم گوت «بینیره وه بۆ لای دایکی... نه مه به که لکی کوشتن نایهت... وازیلهیهنه برهوا شیرو نهسته له که ی خۆی بخوات». که ریمی شیرین نه وه پۆزه خهفته ی نۆریوو، گووتی «کۆپی باری ته عالا بهت ده یکوژم... نامۆزای خه زه ته ی مه سیح بهت له دهستم ده رناچیت». من دیسانه وه له که ریمی شیرین پارامه وه «بابهوات له گه ل خوشکه کانیدا چاوشارکی بکات... ئیستا دایکی چاوه پوانیتی له حه مامه که دا به شوات... وازیلهیهنه برهوات وه زیفه که ی بنوسیته وه». نه وه ده یگووت «من وازم له چلوره نه هینا، که پێیانه ده گووت مریه می کوردستان، که کردبوویان به خوای شه رف و نه خلاق، پێیانه ده گووت پابیه ی عه ده وی... وازم لینه هینا تا به کامیلی حه جابه که یه وه له گه لمدا خه وت، ئیستا چۆن واز له مه به ینم». نه وه نه یده توانی کوشتنی مرۆف و خه وتن له گه ل نافرته تیکدا له یه ک جیاباکاته وه، خوین هه مان نه وه له زه ته ی ده دایه که ماچی نافرته تیک پێیده به خشی، من نه وه پۆزه هه سستیکی تاریکم هه بوو که کوشتنی نه وه منداله کاره ساتی گه وره ی به دوا دا دیت، به خۆم و پش و کۆله پشته که وه چوومه بهر نه وه منداله و گووتم «یان منیش بکوژه، یان نا هیتلم بیکوژیت». درۆمه کرد، من له ناخی ناخدا هه میسه ترسیکی سه خیفم له مردن هه بووه، نه گه ر ترسیکی سه خیفم له مردن نه بووایه ده بایه دوا ی مردنی سه ریاسی مه زن خۆم بکوشتبایه. نه وه ده یگووت «تۆ نا کوژم، هاو پێی خۆم نا کوژم، یه کیکی نا کوژم، هه موو یادگار خۆشه کانم له گه لدا باسکرد بهت، به لام نه وه ده کوژم».

«که ریمی شیرین» ته نیا نه وه شتانه ی ده کرد که خۆی ده یوسیت، که مجار وه ک بهر پرسیک ره فتاری له گه لدا ده کردین، به لام هه ندیجار ده بوو به گورگیکی سه خیف. نه وه پۆزه له وه پۆزانه بوو که مه زاجی باش نه بوو، که سمان نه مانده توانی قسه ی له گه ل بکه ین. «سامالی کونجی» که له دیزه مانه وه پێشمه رگه بوو، له هه موومان زیاتر قسه

له‌گه‌ل کرد، ئه‌و له‌ هه‌مووان زیاتر ده‌یزانی کوشتنی ئه‌و منداله‌ چه‌ند خراپه‌، که زانی که‌ریم به‌قسه‌یناکات به‌ بیده‌نگی چوو ه‌ سهر به‌ردیک و سه‌یریده‌کردین. ئیواره‌ دره‌نگ که‌ریم غافل‌بوونی هه‌موومانی به‌فرسه‌ت زانی و ئه‌و منداله‌ی له‌ کاتی نانخواردنی ئیواره‌دا کوشت، دیمه‌نیکی سه‌یر بوو، پیشتر له‌ ژیانمدا سفره‌یه‌کی ئاوا خویناویم نه‌بینیبوو، برجه‌که‌ پرپوویوو له‌ خوین، نانه‌که‌ له‌ خویندا شه‌لال بوو. سه‌ری چکۆلانه‌ی ئه‌و منداله‌ که‌وته‌ سه‌ر گۆشی من، به‌ هه‌موو خوین و ئیسکه‌ ورده‌کانییه‌وه‌ که‌وته‌ باوه‌شم، وه‌ک ئه‌وه‌بوو باوه‌شم پیا‌بکات یا شتیک، من له‌ شوینی خۆم هه‌ستم و برجه‌که‌م پرشت، به‌ که‌ریمم گووت “تۆ نا‌ه‌یلت نانه‌که‌مان بخوین”. ده‌زانم قسه‌یه‌کی بی‌مانا بوو، به‌لام نه‌مه‌د زانی چی بلّیم. له‌و ساته‌دا سه‌یری سامالی کونجیم کرد و زانیم بیر له‌ چی ده‌کاته‌وه‌. دوا‌ی دوو سه‌عاتی تر که‌ ئیمه‌ خه‌ریکی پی‌چانه‌وه‌ی منداله‌که‌بووین له‌ به‌تانییه‌که‌وه‌ تا بینێژین، سامال ونبوو. من چوو هه‌ سه‌ر به‌ردیک و به‌ هه‌موویانم گووت “سامال رای‌کردوه‌ بۆ ئه‌وه‌ر چوو بۆ لای دوژمن، ده‌بی‌ت ئه‌م جی‌گایه‌ چۆلبکه‌ین... ده‌بی‌ت هه‌ر ئیستا ئه‌م جی‌گایه‌ چۆلبکه‌ین”. که‌ریمی شیرین که‌ پی‌یانده‌گووت “پۆم‌لی چیا” خه‌یالێکی تری له‌سه‌ردا بوو، خه‌یالێکی شه‌یتانی، ئه‌ویش د‌ل‌نیابوو سامالی کونجی رای‌کردوه‌ تا خۆی لای دوژمنانی ئه‌وه‌ر خۆشه‌ویسته‌بکات، ده‌یزانی شه‌و به‌ هی‌زێکی گه‌وره‌وه‌ دینه‌ سه‌رمان، بۆسه‌یه‌کی گه‌وره‌ی له‌به‌رده‌م که‌پکه‌کانی خۆی‌اندا بۆدانان، یه‌عنی ئیمه‌ هه‌موو هاتینه‌ پی‌شه‌وه‌، هاتینه‌ به‌ر لوتی دوژمن تا هه‌ر له‌ کونه‌کانی خۆیان هاتنه‌ده‌ره‌وه‌ لی‌یانده‌ین. من هیچم له‌ پلان و نه‌و جو‌ره‌ ته‌وه‌هاتنه‌ی تر نه‌ده‌زانی، ئه‌وه‌نده‌م ده‌زانی دوژمن ببینم و ته‌قه‌ی لی‌بکه‌م. ئه‌و شه‌وه‌ تاریکترین و سامناکترین شه‌وی ژیانم بوو، نیوه‌شه‌و هی‌زێکی دوژمن به‌ گ‌زانی گووتن له‌ که‌پکه‌کانی خۆیان

هاتنه خواره وه، هر هه موویان پێکه وه «دیشان بارانه» یان ده گوت، که گه یشتنه بهرده ممان، من بهو دهنگه گپه ی خۆمه وه پر به دونیا قیراندیم «لێیاندهن... لێیییییییی». من هواره کهم ته وانه کردبوو هه ندىک لهو بهسته زمانانه گه یشتبوونه وه ئاسمان بۆ لای خودای ته بارهک وه ته عالا. کاره ساتی گه وره نه وکاته دهستی پێکرد که یازده یانمان به زیندوویی گرت. نهو شه وه چه زنده کرد کهس به زیندوویی نه گرین، چونکه ده مزانی که ریمی شیرین تا ده یانکوژیت یاریان پێده کات. یارییه کانی له یاری شه یان ده چون، ههچ شتێک وهک گرتنی دیلێک دلخۆش نه ده کرد.

نهو شه وه ئێمه هه موومان وهکو سهگ ماندوبووین، هه موو گیانمان خوین و باروت و تۆزبوو، من هه موو پێشم خوین بوو. که گه یشتنه یه کهمین چه م خۆم فێدایه ئاوه کانه وه، ئاگاداربووم که ئاگرێکیان کرده وه، کاتیکی له ئاوه که دا به خۆم و کۆله پشته که وه مه له مده کرد، دهنگه دهنگی بارگه خستنی نهوان و چه پهی دوری هه ندی سهگی به ره لا هه سستیکی تیا دروستده کردم له میژیوو هه ستم پێنه کردبوو، هه ست به جوانی سروشت، جوانی شهو، جوانی ژیان... که هاتمه ده ره وه له دورده وه له سه ره به ردیکی دانیشتم و گویم لێبوو که ریمی شیرین له دیله کان ده دا، دونیا به جۆریکی فێنک بوو، به جۆریکی دلنه وازیوو، وهک نه وه ی پاکى هه وا، پۆشنى شهو و ئارامى نهو زه مینانه، پوچى نهو شه پانه مان نیشاندهن... هه سته که م فێنکی نهو شه وه زۆر شتى له مندا گۆپی، من له دواى کوشتنى نهو منداله وه له ئیواریدا شتێک له دلما شکابوو، به لام تازه زۆر درهنگ بوو. پێشمه رگه کانی ئێمه هه له له ی سه رکه و تنیان لیده دا، له بهر نهو ئاگره هه لده په رین. من پێشى خۆم به پشتینه که م وشکده کرده وه و ههچم نه ده کرد. ئاگاداربووم که ریمی شیرین ده سته کات به یاریکردن به دیله کان، دلنیا بووم ته

پۆژدەبیتەو دەیانکۆژیت، بەلام نەمدەزانی چۆن.

من پیمگووتن یارییەکانی لە یاری شەیتان دەچوون.

ئاگاداربوم دیلێکی دەرھێنا و پێیگوت «ئەمشەو یارییەکی
خۆشدەکەین، یارییەکی زۆر خۆش، پەقیقەکانت دەبەستمەو بەو
دارەو، ئەو دارە دەبینی، زۆر دوور نییە، تۆش نیشانە لە تەختی
ناوچاوانیان دەگریتەو، بەس تەختی ناوچاوان، شوینی تر حیساب
نییە، تا فیشەکەکان بەر ناوچاوان بکەوێت، تەنگەکە بەدەست
خۆتەو دەبیت، کە لێتەدا، ئێتر سەرە ی خۆتە بچیتە بەر دارەکە...
تێگەیشتی، لەدوایدا یەک کەس پزگاری دەبیت، من حەزدەکەم تۆ
بیت». گەنجێکی باریکە لە بوو، لەبەر پووناکی ئاگرەکەدا نەمدەتوانی بە
جوانی ببینم. پشتێنەکەم بەدەستمەو بوو، دەرھێنا بەسەر و پێشدا،
هەستم بەساردی جلە تەرەکانم دەکرد لەسەر لەشم، بەلام نەمدەویست
لە ئاگرەکە نزیکبمەو. لە دوورەو هەوارمکرد «تەنگی مەدەرە
دەست، تەنگی مەدەرە دەست، شتی وامەکە» دەمزانی لەو سەرکەوتن
و خۆشیدا هیچی لەیادنامینیت. بە دەنگی بەرز پێدەکەنی و گووتی
«سەریاسی سوێجەم، مەترسە... ئەمشەو، شەوی خۆمانە». ئەو
دواھەمین جاری بوو پێبکەنیت... ئێتر دوانەو هەتاھەتایە پێنەکەنی.
من شتەکانم بە پوونی نەبینی، ساتێکی کورت بوو، دانەویمەو
قەیتانی پۆستالەکانم گرتبەدەو، گویم لەتەقەکان بوو. دواتر باسی
ئەو وەرچەرخانە کوشندە ی دیلەکیان بۆکردم کە لەبری ئەو ی تەقە
لە براکانی خۆی بکات، تەقە ی لە کەریمی شیرین و دووانی دیکە
کرد. هەمووی ساتیک بوو، ساتێکی کورت. ھێندە کورت من حیسابم
بۆ ناکریت. گویم لێبوو یەکێک لە نزیک ئاگرەکەو قیرانی «کەریمیان
کوشت». لە چاوترکانیکدا گویم لە دەنگی میل ھێنانەو یەکی زۆر
بوو، ئێستاش شتەکان وەک کۆمەلێک وێنە ی بروسکەیی و خێرا لە

دوند و پێده شته و گه لیانه دا ده پوات و ده نگه داته وه . نه وه دواهه مین و گه وره ترین هاواری ژیا نی من بوو . ئیستا زۆر شتی نه و شه وه م له یاده نه ماوه . به لام هیشتا نه و هاواری له گوێچکه مدا ده زینگیته وه . شه ویکی تاریک بوو ، هه موو نه و کوشتاره له زوڵمه تیکی ته واوه تیدا پوویدا ، کهس نه یده زانی کێ ده کوژیت ، ده موچاوی نه و دیلانه مان نه ده بینی ، که ده نیشتی نه سه ریان و له ناو گیاو به رده لان و ورده زیخی که نار نه و چه مه دا سه رمانده بپین . ئیستا نه وه نده م له یاده به درێژایی نه و شه وه ته کانمده دا ، دووان نه بیته له تاریکییدا ده ربازبوون ، هه موو دیله کانمان کوشت ، به لام خۆشمان به جوړیک په رته وازه بوو بووین تا به ربه یان نه گه یشتینه وه سه ر شوینی بارگه و بناوانی یه که مجارمان . له گه ل تاریک و پووندا من گه یشتمه وه سه ر مه یته که ی که ریمی شیرین ، نه و به درێژایی شه و پاشماوه ی دواهه مین پیکه نینی له پوخساری خۆیدا هه لگرتبوو ، هیشتا سیبهری نه و هه رفانه له سه ر لیوی بوون که گووتی ” نه مشه و شه وی خۆمانه ... ” . سه عاته که یم دا که ند و ده ستمکرد به گیرفانییدا تا شته کانی بۆ هه لگرم ، گیرفانی یه ک مه مکدانی شینی تیا بوو ، دیاربوو خاوه نه که ی جووتیک مه مکی زۆر چکۆله ی هه بووه ، پارچه کاغه زیک له ناو مه مکدانه که دا بوو ، ده سستیکی کچانه که پێده چوو خوێنده وارییه کی ته واوی نه بیته نوسی بووی ” که ریم گیان بۆ تۆ ، به یادی شه وی ناو هه مامه که ” . من مه مکدان و نامه که م فرێداو به پێشمه رگه کانم گووت ” له ئیستا وه تاده گه ینه وه لای هێزه کان من مه سنولتانم ” .

نیوه پۆی نه و پۆزه فه رمانیان پێدا یان بگه پێینه وه شوینی خۆمان ، من له جیهازه که وه هه و لمدای تییا بگه یتم که مه ترسییه کی گه وره مان له سه ره ، به لام گووتیان ” نه مری مه کته بی عه سه که ریه ” . من له و ته وه اتانه

تینه ده گه یشتم، له جیهازه که دا قیراندنم «به مه کته بی عه سکه ری بلین، بابین به قونی خویان دیفاع له م که پکه خو پریه بکه ن که ده یانه ویت ئیمه ی تیا بکوژین». من دلنیا بوم هه موومان له و که پکه دا ته واره ده بین. دلم به خوم نه ده سووتا، به لام دلم به و گه نجان ده سووتا که هه ندیکان تازه فیربوو بوون خه ون ببینن. سه عاتیک دواتر جیهانزیکیان بۆکردین و گووتیان «گه نه گه پینه وه شوینی خوتان... حیزب هه مووتان ئیعدامه کات». من به ده نگیکی نووساو و گریاو که هه موو عه ده جیهازه کانی دونیا گویتیان لیبوو هاوارمکرد «من میزده که م به حیزبدا... میز». وامگوت و به چاویکی پر فرمیسکه وه به هه موو پیشمه رگه کانم گوت «گویم لیبگرن، حیزب ده یه ویت هه موومان لیتره دا وهک سهگ بتۆپیین... ئیمه چۆن نه مشه و نه وانمان سه ربهری، نه مشه و نه وانیش سه رمانده برنه وه، له مشه په دا که س له وی تر شه ریفتر نییه، تیده گه ن. ئیوه هه مووتان شه پتان دیوه... شه ویک تۆ هیرشه ده بیت و شه ویک نه وان، نه مشه و هه مووتان ده کوژن، به قسه ی من بکه ن، من به ته نیا ده گه پیمه وه بۆنه و که پکه، من ده میکه باکم به زۆر شت نه ماوه، نازا نیم، و مه زانن نازا و تپوهات و نه و شته قۆرانه م، به قه ده مشکیک و زیاتریش له مردن ده ترسم، به لام که ستان وهک من نا ئومید نیین، حیزب بریاریدا وه له م که پکه خو پریه دا شه هیدی هه بیئت تا دوا یی چله یان بۆبکات و هه موو نه و تپوهاتانه ی تر. من وهک هه مووتان له مردن ده ترسم، له ئیوه ش زیاتر له مردن ده ترسم، به لام نامه ویت که ستان له ویا دا بکوژین، بۆنه وه بۆ لای دایکتان، نه وه ی ده توانیئت نه گه پینه وه بۆ نه م شه په با قه ت نه یه ته وه، نه وه ی ده توانیئت بپروات و نه یه ته وه به م مه مله که ته دا بابپروات و نه یه ته وه، نه وه ی پارهی هه یه و ده توانیئت ئیشیکی تر بکات با ئیشیکی تربکات». من پیشتر به وجۆره بیرم نه کرد بووه وه، به لام هه موو پوودا وه کانی پۆزی پیشتر

لەو پەستریوون بێوانم وەک جاران ئەرمەنەنە بژیم. لەو ساتەدا ئەو قسەنە ی سەریاسی گەرەم لە پێشچاوی بوو کە باسی مۆفی مەزنی دەکرد. بۆ یەکجار دەمویست بێم بە مۆفیکی مەزن. دواجار دەمویست بە کەترین خۆین ئەو کەپکە خۆپێیە بدەم بە دەستەو کە دانیابووم حیزب دواتر ناشیکات بە ئاودەستخانە. دانیابووم ئەمشەو ھەموو ئەو کۆرە گەنجانە سەرەدەبێن، وێنە ی لاشەکانیان لەناو ئەو بەردەلان و گیای خۆلە گەرمە ی ھاویندا دەھاتە بەرچاوم. ھەموایانم یەک یەک بە مردووی دەبینی. دەمزانی ئەو دوو دیلە ی کە لە تاریکییدا ھەڵھاتن ھەموو شتێک لەسەر ھەموومان دەزانن، دەمزانی سەنگەرەکانی دۆژمن لەبەرەو ھاوار و قیپە دووردرێژەکانی منیان ناسیوەتەو. ئەو شەو ھەموو پێشمەرگەکان پۆشیشتن، دوانیان نەبێت کە سووریوون لەگەڵ مندا بمرن. شەو لەسەر ئەو کەپکە غەمگینە سێ بە سێ دانیشتین و چاوەروانی ھاتنی دۆژمنمان دەکرد. شەویکی گەرم بوو، ئونیا یەک پارچە مێشوو لەبوو. نزیککی نیوەشەو ھەستمان پێکردن، خۆیان بوون، دۆژمن بوو بە ھەموو ھێزو تفاقێکی خۆیەو ھاتبوو، تۆلە ی شەھیدەکانی بکاتەو. سەرەتا بە ھاوێن دایانگرتینەو، بەلام ئێمە باکمان نەبوو، خۆمان لەسەر دۆشکەکانمان مەکرەبوو، دەوری سەعات یەکی بەیانی پەلاماریانداین، بێرەمدابوو دواھەمین شەپی ژیانم بە شەرفەو بەکەم، ھەر سێکمان تادوا فیشەک لە شوێنەکانی خۆمان ھەڵنەستاین، نزیککی سەعات سێ ئێمە گوللەمان پێنەما. نزیککی سەعات چوار سامالێ کونجی کە بووبوو بە چاوساگی دۆژمن لە بن بەردیکی نزیکەو ھاواری لێکردم ”سەریاسی سوێجەم، دەزانم فیشەکتان پێنەماو... تەسلیم بن، وەرە خوارێ، من وەعدی شەرفتان دەدەم نائانکۆژن“. ئەوکاتە ی ئەو وایدەگوت من و دووانەکە ی تر سەعاتێک بوو، پالکەوتبووین و دەستمان کردبوو ملی یەک و سەیری

ئه سستیره کانمان ده کرد. خودایه ئه وه چی نه ریتیکی پیس بوو له شه پری
 ئه م مهمله که ته دا بهرده وام به دیله کانمان ده گووت "وه عدی شه رف
 وه رنه خوارئ، هیچتان لیناکه یین". من به دوو پێشمه رگه که ی ترم گووت
 با گۆرانییه کی کامکاره کان بلێین. من له میژوو گۆرانی کامکاره کانم
 نه گووتبوو، له دوا ی مردنی سه ریاسی سو بچه ده وه هه موو ئه و شتانه م
 واز لێهێنا بوو، ئه وشه وه هه رسیکمان گۆرانییه کی کامکاره کانمان گووت.
 که دوژمن گه یشته سه رمان ئیمه گۆرانیمان ده گووت. که ئیمه یان
 داگرته خوارئ، ده سستیان کرده ملی من و گووتیان "تۆ شتیکی تریت...
 شتیکی تر". ساردییه کی قوتویان دامی و من خوشحالانه ده مخواره وه و
 پیده که نیم، له وکاته دا که من وهک گه مژه سه یری ئه و پاسه وانانه ی
 دوژمنم ده کرد و ساردیم ده خواره وه، هه ردوو هاو پێکه میان برده نزیک
 به ردیکی دیکه له ولا وه به دوو ده سترپژی کورت حسابیان بۆ کردن.
 شته کان به خیراییه کی بێمه عنا تێپه پین، من هه ستمده کرد که په وتی
 دنیا به جوریکی سه یر خیرا ده پوات. ئه وه دهنگی دوا هه مین ده سترپژ
 بوو له گۆره پانه کانی شه پدا گویم لیبوو بیت، وهک ده سترپژه کانی تر
 ساردو په ق و ترسناک نه بوو، به لکو له دهنگی بالنده یه کی بریندار
 ده چوو بخوینیت، له قاسپه ی که ویککی زامدار ده چوو، به منیان گووت
 "سه ریاسی سو بچه م... تۆ حسابیکی تریت هه یه... تۆ شتیکی تریت".
 له و ساته دا زانیم من نا کوژن، به لکو بۆ شتیکی سه ختر له مردن
 ئاماده مده که ن.....

ئه وکات که کۆله پشته که یان لیسه ندیم و نیتاقه که یان کردم هه و
 پشتینه که یان کردم هه و پێلاوه کانمان له پێ داکه نم، تیگه یشتم ئیدی
 جهنگ له ژبانی مندا بۆه تاهه تایه کۆتایی پێتاتوو. دیاره موزه فه ری
 سو بچه م جهنگ به شێوه ی جورا و جور درێژه ی هه یه، ئه و پۆژه ی که
 منیان برده ته له فزیۆن تا هه موو نه ئینییه کانی خۆم له شه پدا با سبکه

ئەوێش بە شێک بوو لە جەنگ، بە لām ئەوانە ی که تەنیا شە پی ناو سەنگەر و هاوار و پا کردنی ژێر بارانی گوللە یان تاقیکردنۆتەوێ زۆریان دەوێت تا لە جوړەکانی تری شە پی تێدەگەن که لە شە پی پووبە پووی ناو جەنگە ل پیستر و چلکنترین. من پێتدە لێم شە پی پیاوانی عاقل سە دە هەزار جار لە شە پی پیاوانی کێوی و پامە کرایی وەک ئێمە چە پە لئەرە، من پێتدە لێم بۆ ئەوێ ناگات لە خۆت بێت.

که منیان برد بۆ تە لە فزیۆن، لەوێ پێش لە بەردەم کامێرادا نەو سەتابووم، هەستیشم نە دە کرد بێمە پیاویکی ئەوتۆ گەرسنگ بە کۆمە لێک کامێرای گەورە وێنە مەگەرن، بە لām ئەو پۆژە تیمیکی تەواویان هێناو بە هەمووان وێنە یان دە گرتەم. هەرحێبە کەم دە زانی لە پێش دەم کامێراکاندا گێڕامەو، بە درێژیی باسی هەموو شە پە کانم کرد، لە باسی ئەو دیلانەوێ که کوشتمومان تا باسی سۆزانییە غەمگینەکانی کەریمی شیرین، چۆن چیرۆکە کان بۆ تۆ دە گێڕمەو، بێباک لە بەردەم کامێراکاندا دانیشتم و هەموو شتێک گێڕایەو، هەموو نوکتە و تێو هاتە کان، هەموو ئەو گفتوگۆیانە ی که لە ژیا نەمدا بیستبووم، ئەو قسانە ی لە دیواخانە کە ی «کە یخوسەرە و ناغای سوفیان ناغای سەدری ئەرحەمی» بیستبووم، ئەو نوکتانە ی که چاکارە کان لە بوراق دە یان گێڕایەو، چیرۆکی پەرۆ فیسۆری شەوێ تاریکە کانمان، مردنی محەمەدی دڵشوشە. قسە بێژێک چاوپێکەوتنی لە گە لدا دە کردەم لەوانە ی مەرۆف وادە زانیست شەویش بە قات و بۆینباخەوێ دەخەون، کورپیکی شیرین بوو، پێیدە گووتەم قسە بکە بە ئارەزووی خۆت قسە بکە، دوا یی خۆمان مۆنتاژیدەوێ کە ی، چەند جار ئەو وشە یە ی بە کاربێت نایە من پریشم دە خوراندو لێمە پرسسی «مۆنتاژ یە عنی چی؟». ئەو دە یگووت یە عنی ئەوێ قسە زیادە کان دە بپین و فلیمە کە دە نێینەوێ دەم یە ک بە جوړێک کە رتە بوون و دابرا نی تیانە بێت. من بەرامبەر کامێراکە دادە نیشتەم و بە ئارەزووی خۆم هەموو ژیا نی خۆم

دەگتاپاڤە، ھەندى جار ئەو بە شىت و شتم تىدەگەشت، بەردەوام بەك دوو پرسىارى دووبارەدەكردەو، من باسى دواھەمىن ھەنارى دونيامدەگرد ئەو دەپىرسى "ئەى ئەو كات پەيوەندىت بە جاش و خۇفرۇشەكانەو چى بوو؟". من دەمگوت "ھىچ پەيوەندىم نەبوو، پەيوەندى چى... من ئەوكات ھاوپىى مارشال بووم، ھاوپىى پىرۇفىسۆرى شەو تارىكەكان بووم، دواھەمىن ھەنارى دونيا ھەقى جاش و خۇفرۇش و ئەو تىروھاتانەى چىيە؟". قسەبىژەكە كە نە ناوى مارشال، نە پىرۇفىسۆرى شەو تارىكەكانمانى بىستبوو، بىئەوھى خۆى تىكېدات. دەىگوت "ئەى وەك بزانى ئەوكات چەكىان لە حكومەتەو بۆ دەھات؟". من دەمگوت "نا ئەوكات پەتاتەو تەماتەو ئەو شتانەيان لە حكومەتەو بۆدەھات سەرياسى مەزن بەيانىان لە عەلوەكە وەرىدەگرت و دەيفرۇشت". من ھەرچىيەكم دەگوت، ئەو بەدەست نامازەيدەدامى تا بەردەوامبم. ئەو دەىگوت "مەترسە، دواىى خۆمان مۇنتازىدەكەين". ھەر شىرىتىكمان پىردەكردەو، پىشووئەكمان دەداو چاىەكمان دەخواردەو. لە پىشووەكاندا ھەموو ماچياندەكردم و دەيانگوت "قسەكانى تۆ دۆكۆمىنتىكى زۆر گرنگە بۆ حىزب، پىشتى ئەو خۇفرۇشانە دەشكىننىت". من پىشم دەخوراند و دەمگوت "دۆكۆمىنت يەعنى چى؟". پىياندەگوتم "يەعنى بەلگەنامە... يەعنى ئەوھى گەر ئەو جاشانەى ئەوئەر گووتيان ئىمە شتى وامان نەكردو، ئەم قسانە دەخەينە بەردەستيان و دەلئىن، تەماشاكەن ئەمە قسەى چەكدارەكەى خۆتانە... ئىمە ئەو فلىمە دەدەين بە ھەموو دونيا، بەدەرەو، بە ولاتە درواسىكان، بە نەتەوئەكگرتووەكان، بە فەخامەتى سەرۆك دەولەتەكان، بە دادگای نۆدەولەتى، بە كۆنگرەى ئىسلامى، بە فاتىكان...".

من لە منداڵىدا جارێك وێنەكەم لە ناوگەلى سەرۆكدە بە ھەموو ولاتەدا بلأوبووبووە، ئىستاش ئەم وێنانەم بە سەرتاسەرى دونيا.

ده پویش، له راستیدا خۆشحاله بووم به وهی وینه کانم به و جوړه ده پوات،
خۆشحاله بووم کاتیک نه و هه موو تپوهاته ده گێرمه وه، مه لاکانی دنیاو
هه زه تهی پاپا بمبین. که دلنیا بووم نه و کاسیتانه ده بریت بۆ شوینی
ترو خه لکانی له من و تو گرنگتر گوئیان لیده بی، پتر له سه
شه په کان قسه مده کرد، چی شتی کم له سه دپنده یی و وه حشییه تی
هه نکه کان ده زانی گێرمه وه، زوو زوو پوومه کرده قسه بیژه که و ده مگووت
«هه ئیمه وانه بووین، ئیوه ش له ئیمه شه ریفتر نه بوون... له م شه په دا
که س له که س شه ریفتر نییه». هه زمه کرد شتی کم به م خه لکی له و
شه پانه بترسن، شتی کم بگێرمه وه خه لکی شه رمکه ن. من له دوایدا
به و کوپم گووت «که شریته کانتان پیشاندا پیمبلین باسه یری که م». .
دیاره قسه که م تپوهاتیکی گه وره بوو، له دواي تو مارکردنی کاسیته کانه وه
ئیترا نه چاو نه ساردیم نه خوارده وه، هه نه و شه وه به ده ست
وچاوی به ستراوه وه بریانم بۆ زیندانیکی بچوک و پیاانگووتم «تا
سبه ی لیڤه دا دانیشه، به یانی خۆمان ده زانین ده تبه یین بۆ چ هه نه ت
و لاله زاریک». شه وی دواتر منیان هینایه نه م قه لایه وه. نه م قه لا
تاریک و بیده نگ و دوورده سه ته، له و پۆژه وه ئیترا جگه له پاسه وانه کان
که سی ترم نه بینیه، نازانم نایا شریته کانم لیڤراوه یاخود نا. نازانم
که س گوئی له من بووه کاتیک چیرۆکی مردنی سه ریاس و مه مه دی
دلشوشه ده گێرمه وه یاخود نا؟ گه ر کاسیته کانم په خشکرا بی ت یان نا،
من ناتوانم بگه پیمه وه بۆ باوه شی نه و دنیا ی جارن، نه گه ر پۆژیک له
پۆژان به ریاندام، ده پۆم بۆ ولاتیکی تر، له مه مه که تیکی تر ژنده هیتم
و ناوی خۆم ده گویم... موزه فیه ری سو بده م گه ر به ربووم کاریکه که م
نه مدوژیه وه، ده زانم شتیکی بیمانایه من و تو ده ستبه که یه ملی
یه ک و تو پیمبلیت «وای سه ریاس گیان... وای کوپی شیرینم»، من
ده ستبه که مه ملی تو و بلیم «وای باه گیان... وای». گه ر شتیکی وابییت

من له شهرم و قیز و تریقیدا ده‌م‌رم. هه‌ستده‌که‌م ژیا‌نی هه‌ردوو‌کمان
له‌وه‌ ناشیرین‌تره‌ به‌رگه‌ی گونا‌می واب‌گریت. وانیه‌ موزه‌فهری سو‌ب‌ده‌م،
وانیه‌؟ ژیا‌نی هه‌ردوو‌کمان له‌وه‌ ناشیرین‌تره‌ به‌رگه‌ی خو‌شه‌ویستییه‌کی
له‌وجۆره‌ ب‌گریت.

تاماوه یه کی دريژ من و سه ریاسی سو بدهم کاسیتمان ده گورییه وه،
دواهه مین کاسیتم له پاتراوه بۆ نارد. شتیکی زۆر له غه م و گالته جاری،
له زیره کی و ساویلکه یی له دهنگی نه و کورپه دا هه بوو، هه موو جاریک
نه وه ی دووباره ده کرده وه که نایه ویت من ببینیت. بۆ جاریکیش چیه
لێی نه پرسیم له ده ره وه چی پووده دات، له و زیندان تاریک و ته نیایه ی
خۆیه وه ئاره زوویه کی بۆ دنیا نه ما بوو، ته نیا له ناو یادگاره کانی دا
ده ژیا. دلتیام گه ر هات و پۆژیک له و زیندانه هاته ده ره وه، شوینیکی
دوور هه لده بژیریت، شوینیک جگه له یادگاره کان که سی دی ده ستی
پیارانه گات.

من له و کاسیتانه ی نه وه وه بۆنی نه وه م کرد، جگه له خۆی
سه ریاسیکی دیکه ش هه یه، جگه له و که سانیکی تر هه ن که من
هیچیان له باره وه نازانم. نه وه گینگلیکی کوشنده ی له پۆحدا بۆ
سازکردم، نا ئاسووده ییه کی بۆ هیتمام گه وره تر بوو له نا ئاسووده یی
نه و پۆزانه ی به دوا ی سێبه ری سه ریاسی دووه مدا ده گه رام. من له و
شه واندا ده مپرسی «خوایه من که وتوومه ناو چ دونیا یه کی خه یالیه وه،
که وتوومه کوپی نه م وجوده وه که مه خلوقاته کان به و شیوه تیا ده شکین
و پارچه پارچه ده بن و هه ریه که یان ده که ونه گۆشه یه که وه له هیه
گۆشه یه کی تره وه دیار نییه ؟».

ئەو لە ھەموو کاسیټەکاندا بە منی دەگووت «بۆ و نەدیمی شازادە بدۆزەرەو... نەدیمی شازادە نەینییەکان دەزانیت». ئەو کاتەی من گەڕامەو نەدیم لە گەشتیکی درێژ بوو، چەندەھا مانگ بوو کەس نەیبینیبوو. دەبایە لە جیگایەکی دیکەو دەست پێکەم. من ھەرگیز نەدیمی شازادەم نەبینی، دەزانم بەجێھێشتنی کوردستان بەبێ بینی نەدیمی شازادە، گەلەک نەینسی و سیمای ئەو پۆزگارانەی وەک نادیار و نەینسی ھێشتەو، دەزانم دەکرا نەدیمی شازادە ھەندێ لاپەرە نەینسی ئەو سەرەدەم پێلێت کە جگە لەو کوێرە ھیچ کەسیکی دی نەیدەزانی. بەلام پێدەچوو دەستیکی تاریک من لە ھەموو ئەو سەرچاوانە دا بپێت کە بە قوولی دەچوونەو سەر پۆزە تاریک و تاییبەتییەکانی ئەو مندالانە، نەدیمیش یەکیک بوو لەو سێ مندالەیی لەسەرەتای سەرەتاو لە گەل نەینییەکاندا ھاتبوو، بەلام بە شیوہیەکی سەیر لەناو تەپوۆزی پۆزەکاندا خنکاو شوین و ئاسەواریم نەدۆزییەو... ھەموو ئەو شوینانەی بۆ گەڕام کە دەشیت تیا بگەڕیت، ئیکرام دونیای بەدوادا تەیکرد و نەیدۆزییەو. وەک ئەوێ نەدیم ھیچ نەبیت جگە لە خەیاڵیک، جگە لە تەمیک کە لە چیرۆکیکەو دیت و لە دنیاو پەخشدەبیتەو و دەمریت. نا دۆستان، من ھەرگیز نەدیم نەدۆزییەو، بۆیە دەبایە پێگایەکی تر بگرەبەر.

من دەبایە بچم بۆ لای سەیی جەلالی شەمس.

کە یەکەمجار ناوی ئەو پیاویم لە کاسیټەکانی سەریاسدا گوێ لێوہوو، ناویکی ئاشنا ھاتەبەرگویم، ناویک وەک ئەوێ لەوہوہەر بیستبیتم و دواتر لە جەھەنمی یادەوہرییەکاندا سووتا بیت. من وەک ھەموو ئەوانەیی لە ساتیکدا پتووستیان بە گەڕان دەبیت لە خاشاکی یادگارەکانیاندا، لە خۆلەمیشی ئەو سەرەدەماندا کە دەبایە جارێک ویتەکانیان لە یادبەرنەو، ئاوەھا ناو تاریکترین و دوورترین شوێن.

یادەوەریم دەگەرەم. ئەو ناوھ شتێکی پێدەگووتەم دروست نەمدەزانی چیبە. شەوێکیان ئیکرامی کۆتو، بە خۆی و پوختسارە ئاسمانییە کە یەو ھات... لە فریشتە یەکی گەرە دەچوو لە پێواکەکانی ئاسماندا خەریکی جێبەجێکردنی کاروباری فریشتەکانی تر بێت، ئەو شەو بۆنێکی ھێندە سەیری ھەبوو واتێدەگەیشتم ئەو چەرخە یە لە ئاسمانەو دابەزیو، ھەستەدە کرد لە گەڵ دەرکەوتنیدا کۆمەلێک پوختی ئاسماننشین دیکە ئەو جێگایە پرەدە کەن. لە سەرۆکی مەلایکەتە ئارام و پێدەنگەکان دەچوو، ئەو لە شە گەرە و نااساییە ی نەبوو یو بە پێگر لەو ی دیمەنی پەپولە یەکی سووکە لە ی تیا ببینیت. بە یە کۆتە دەچوو دۆسییە ی ژمارە یەکی زۆر لە مەخلوقات ی بە دەست بێت، بە لām ھێمنی و شەرم و ئارامی وای لێبکات لە ناو جەنجالی دۆنیادا بە ئاسانی نەناسرێتەو. ئەو ھەندێ شەو دەھات و لە گەڵمدا دەمایەو، پێکەو بەرەو ناو کێلگە و دەشتە تاریکەکان دەپۆشتین، دوو پیاوی لە سەرەخۆبووین تاریکی کردبووینی بە ھاو پێ، ھەندێ جار لە گەڵ مندا گوێی لە کاسی تەکان دەگرت، ھەندێ جار ییش چەندەھا پۆژ و ندەبوو و نەمدەبینییەو. ھەمیشە خەسەرەتی ئەو م ھە یە کە بە ئەندازە ی پێویست ئیکرامی کۆتوم نەبینی، ئەو لەو کەسانە یە بۆ ئەو ی کە مآلی جوانیان ببینیت، دەبایە ھەمیشە لە گەڵیاندا بیت. لەو کەسانە بوو ھەر دووریە ک لێی لە دەستچوونی ساتێکی جوانی و گەرە یی بوو، نا ئومێدی گەرە ی لە ئینسان پێگای لەو نەگرتبوو خۆی تا دوا ئەندازە مەرۆف بێت. ھەموو جارێک پێدەگووت ”ئیکرامی کۆتو تۆ لە کوێیت؟ بۆ نایەیت... بۆ؟“. قسەیدە کرد و سیبەری شەرمێکی تەنک لە سەر سیمای بوو، دە یگووت ”موزە فەری سو بچدەم، ئەم ولاتە پرە لە کەسانی کەساس، لەوانە ی بە تەنیا ناتوانن ئازار و دەرد و برینەکانی خۆیان تیماریکەن، نا من ھیچی ئەوتۆم بۆ ناکرێت، من ھیچم بۆ ناکرێت، بە لām ھەستەدە کەم دەبێت برۆم و بە قسە یە کیش بوو، بە

یارمه تیه کی بچوک و ساده ش بووه، دهستی خۆم بۆ ئینسانه کانی تر درێژیکه م... من ده چم و دهنوشتیمه وه و به و دایکه بریندارانه ده لێم، له بری کوپه کوژراوه که تان به کوپی خۆتان حیسابمبکه، به خوشکه کان ده لێم له بری برا کوژراوه کانتان به برای خۆتان حیسابمبکه، من ده بێت له و بێم، له و دارستانه دابم و چاوه پوانیم چ تهیریکی بریندار له نزیکه وه دهنیشیته وه تیمارییکه م. عه فوومبکه، بمتوانیایه هه موو میخنه ته کانم بکراویه ته یه ک میخنه ت، هه میشه له گه لێدا ده بووم... هه میشه، به لام میخنه ته کان ناکرێته یه ک میخنه ت... ناکرێن". ده مزانی به هه موو ئه و که سانه ی تریش واده لێت، باوه پی وابوو تیگه یشتنی مرۆف له شازاری یه کتر زۆر له پهنگی ئه م دونیایه ده گورپێت. دواچار که ولاتم به جیهیشت و له مالاواییدا ده ستمانکرده ملی یه ک، من به دهنگی به رزو ئه و به و یقاری فریشته کانه وه گریان، ئه و کاتیش هه مان پسته ی پیگوتمه وه "من ده بێت له و بێم، له و دارستانه دا بم و سا چاوه پوانیم چ تهیریکی بریندار له نزیکه وه دهنیشیته وه تیمارییکه م".

له گه لێدا به ئارامیه وه گوێی له کاسیته کان ده گرت، ئه و شه وه که ناوی سه ی جه لالی شه مسم لێپرسی، به هیمنیه وه سه بیرکردم و گووتی "بیگومان... کهس نییه سه ی جه لالی شه مس نه ناسیت، هه موومان ده یناسین". ئه و ئه و پیاوه ی به یاداهینامه وه، ئه و سه ره ک خێله ی تیکه له یه ک بوو له کۆمه لێک دونیای جیاوا، پۆژیک له پۆژان له سه ره تای شۆپشدا بینیبووم و له یادم چوو بووه. یه کێک بوو له و ئاغانه ی دۆستی هه موو دونیابوون، هاوپیه کی نزیکی یاقوبی سنه و به ر بوو، سه رده مانیک له سه ره تادا که یاقوب نه خۆش بوو له مالی ئه و پیاوه تیمارده کرا. ناسینی ئیکرامی کۆ بوو سه ید جه لالی شه مس ده گه رایه وه بۆ پۆژانی شۆپش، ئه و که سیك نه بوو ونبییت، پیاویک بوو له سه ره و سه ری ئه و ولاته دا ناویانگیکی هه بوو، باوه پیتکراوی گه وره ی سه رۆک

ئەمىر و پاشا و سەرەك خىلەكانى تىرى ئەو ھەرىمە بوو.

ئىۋارەيەكيان چووم بۆ لای سەيد جەلالى شەمس، ئەو لە ناو چياكاندا دەژيا. بە زەوييەكى شاخاوى و پەر لە دارستاندا بەرەو بەھشتىكى پەنھان لە ناو چياكاندا تىپەپریم، ئەو دوور لە ھەر ژاۋەژاۋ و دلتەنگىيەكى دۇنيا لە باغىكى مەزندا دەژيا، لەسەر كورسىيەكى سەير كە لەتەختى پاشاكان دەچوو بىننیمەو. لە چیمەنىكى ئارام و سەوزدا سەرقالى خويندەنەو. پىرىك بوو پىش سىپى، كىژىكى ھەژدە سال، جالى ساقى كۆشكى شاھەنشا دىرىنەكانى لەبەردابوو خزمەتدەكرد، مۆزىكى لە بەردەستدا بوو پىپوو لە كىتب و كاغەز و شوشەى گەورەى مەرەكەب، پەزىك لە چواردەورەى بوو، ھەر لىقەك لە لىقەكانى بە دەيان ھىشوو گەورە سەنگىن بوو. دیمەنى ئەو شاعىرە دىرىنەى ھەبوو كە وینەى خۆى و مەعشوقەكانىان لەسەر بەرگى ھەندى كىتبى كۆن دەبىنران، شىتىكى تىابوو كەسانى ۋەك خەيام و فەردەوسى بەيادادە ھىتايەو. چرايەك بە وینەى پەپولەيەكەو و شوشەيەكى گەورەى شەراب لەسەر مۆزەكەى بوو. دواتر زانىم ئەو كىژە مندالەى خزمەتدەكات دواھەمىن ژىتتى. لە ژيانىدا دەيان ژنى ھىتابوو. مەن لە ناو ۋەستى باغەكەيدا ۋەستام و گوتم "سەى جەلالى شەمس. مەن موزەفەرى سوبدەم... ئەو پىاۋە سەلئىشۋاۋەى لە تۆ زياتر كەسى تىرى نىيە، كۆمەكىيات".

بە ھىمىنى سەرى لەسەر كىتبەكانى بەرزكردەو و سەيركردم و ھەستايە سەرىپ و گوتمى "تۆ موزەفەرى سوبدەمى... تۆ ئەويت؟". مەن ۋەك لەبەر زاتىكى گەورەدا كىرئوشبەم گوتم "گەورەم پىنمايىم بىكە... مەن سەلئىشۋاۋەرىن پىاۋى دۇنيا، لە تۆ زياتر كەسم نىيە يارمە تىمبەدات". ئەو پىدەگوتم "ۋەرە و دانىشە... ئەگەر تۆ موزەفەرى

سوبحدهم بیت، من له قسه و پهفتاردا ده تخوینمه وه، گهر نه ویش نه بیت ناهیلّم له شه راښی من بخوینمه وه". بهرامبهری دانیشتم و پیمگوت "سه یرمه ... سه ی جه لالی شه مس، سه یرمه و له نیگامدا عومریک ده دوزینه وه که هیچ که سی تر ژیا نی وه ها نه ژیا وه. بۆنمه، له سه ره جه ستم ناسه واری بیابانیکی گه وره ده بینیت، ته ماشای چاوم بکه سی بهری سه حرا گه وره کان ده بینیت، هیچ که سیکی تر وهک موزه فهری سوبحدهم بۆنی لمی لیتا یه، بۆنی شه وگاریکی ناکۆتای لیتا یه، بۆنی تیکه لېوونیکه به پرهم و بیسه بری زه وی و ناسمانی لیتا یه ... سه یرمه و له سه ره ده ستم بیابان بخوینمه وه".

چاوه پوانی نه ده کرد نه و پیا وه لاوازه ی له جلی شپری جوتیاریکدا هاتبوو به باغچه ی به و جۆره قسه بکات. به هیمنی سه یرمه کردم و په ردا خیک شه راښی بۆ خۆی تیده کرد و په ردا خه که ی منی خالی جیده هیشت و به نارامیه که وه که نیشانه ی ژیا نیکی ناسووده بوو، قوومی له شه را به که ی ده داو ده یگوت "سو پاس بۆ خوا ... سو پاس بۆ خوا". که میک بیده نگ ده بوو، ته ماشایه کردم و ده یگوت "من هه رگیز نه و ناوهم له بیرنا چینه وه، هه رگیز ناوی موزه فهری سوبحدهمم بیرنا چینه وه، ناوی هه ندی پادشا و نه میر و وه زیر و وه لیم یادچۆته وه، به لام ناوی موزه فهری سوبحدهمم بیرنا چینه وه". من ده مگوت "من نه وم، من موزه فهری سوبحدهم، هه موو نه م زه مینه له مسه ر تا نه و سه ری بگه پیت، موزه فهری سوبحدهم ی تر نادوزینه وه ... من نه وم که شه و بیابان و ونبون دروستیکردوم، من باوکی نه وانم، باوکی نه و کوپانه م که تۆ نه یتیه که یان ده زانیت ... ته نیا تۆ". پالیده دایه وه و ده یگوت "موزه فهری سوبحدهم قسه بکه، چیرۆکی خۆت بگێره وه". من هه موو چیرۆکی خۆم ده گێرپایه وه، نه و چیرۆکه ی پیمده گوت "جگه له چاوه پوانیه کی دووردریژی مردن هیچی تر نییه". نه و چیرۆکه ی له سه ره تا وه تا کۆتایی له هیوا به که

پهش دروستبوو، که وشه ی "هیوای پهش" م به کارده برد، ده وه ستاو ده یگوت "تۆ نه ویت... نه ویت... یه کۆ سالانیکی زۆر له زۆلمه تدا بۆ هیواکانی نه ژیا بێت نازانیت هیوای پهش چیه... ئومیدی سیا... ئومیدی قه ترانی". سهیری چاوده کردم و زیاتر گوئی له من ده گرت که قسم له یه کیتی نیوان ئومیدو ئومیدی ده کرد، له سه ره یه کانگیری پۆشنایی و ده یجور ده دوام، قسم له لیكچوونی لم و ئاو ده کرد. تیده گه یشته من ئه وم. به هیمنی پالیده دایه وه و ده یگوت "تۆ بیستویهک سال له مه وه ره، گیرایت... خۆت کرد به قوربانی یاقوبی سنه وه ره، وهک مه زاران مه زاری تر. خۆت له و بیابانانه دا نوقم کرد و بوویت به قوربانی هیه". دهنگی تارمایی حیکمه تیکی تیا بوو، پرچی له ژیر میزه ریکی سپی گه وره وه هاتبو وه خوار. به هیمنی سه یز کردم و قومیکی گه وره ی له شه رابه که ی داو جامیکی پریشی بۆ من تیکرد و گوئی "ئێستا ده توانیت له شه رابه که ی من بخۆتیه وه، که پره له نوری خالیق... ئێستا من ده توانم ئاسوده ته ماشا تبکه م و بخۆمه وه و سهیری شه و بالای میوه کانم بکه م و له سه ره مهستی باده هه موو شتیکت پێبلیم. له میزه چاوه پوانده که م، نه و سالانه ی سه ریاسه کان ونبوون و من نه مدۆزینه وه، چاوه پوانی تۆم ده کرد، من وامده مزانی مردوویت، دوا جار وابلۆبوو که تۆ مردوویت... یه کیک ناوی تۆی سه رییه وه، تا کاتی که هات ئیتر کهس تۆ و هاو پیکانتی له یاد نه ما. به لام من ده مزانی مرۆف ده بیته سه بری ئه وه ی هه بیته و بتوانیت چاوه پوانی مردوو هکانیش بکات. من ژیان فیزی کردم چاوه پوانی مردوو هکانیش بکه م. پۆژیکیان کویری که هاته ژیر نه م که پرانه و له شه رابی منی خوارده وه. کویری که گوئی دوو سه ریاسی سو بده م ده ناسیت، دوو کوپ ده ناسیت، هه ره که یان هه ناریکی شوشه یان هه یه، من نازانم چی پێگای نه و کویره ی هینابو وه ناو نه م هه رییه وه، به لام که شه رابه کانم مه ستیکرد و ده ستیکرد به

گێڕانهوهی ژيانى خۆى، بێنهوهی بزانیى چى ده‌لیت و له‌گه‌ڵ کێدا
 قسه‌ده‌کات که‌وته گێڕانهوهی چیرۆکی درێژی سه‌ریاسه‌کان، مه‌قه‌مه‌م
 لیگرت و پێمگوت ده‌لێلم بۆ به‌ینه، کوێره‌ی پیس ده‌لێلم بۆ به‌ینه.
 ده‌یگوت ده‌لێلی من هه‌ناره‌کانه، سه‌ریاسه‌کانه که له ژيانى خۆیان و
 له لیكچوونی خۆیان تێناگه‌ن. من ده‌مگوت ”کوێره‌ی پیس، گه‌ر تۆ
 دوو سه‌ریاسم بده‌یتى من سه‌ریاسی سێهه‌مه‌ت ده‌ده‌مى“. ئه‌و نه‌یده‌زانى
 سه‌ریاسیکی دیکه‌ش هه‌یه، کۆ چۆزانى له‌وانه‌یه ده‌یان سه‌ریاسی تریش
 هه‌بن که من و تۆ نایانناسین، من شه‌رابم ده‌رخواردی ئه‌و کوێره
 ده‌داو ده‌مگوت ”قه‌به‌که، قسه، پێمبێی سه‌ریاسه‌کان له کوێن، کوپه
 بێنازه‌کانی شوێش له کوێن؟“. ئه‌و له منی بیست که سه‌ریاسی
 تر هه‌یه... من تا دره‌نگ شه‌رابم بۆ تێده‌کرد و ئه‌و ده‌یخواردوه و
 بێنه‌فه‌س قسه‌یده‌کرد، هه‌ولیده‌دا من نه‌تێیه‌کانی بۆ بدرکێتم، به‌لام
 دیاربوو چ کوێریکی ده‌مشپ و خه‌یاڵوالایه، نه‌فسێک بوو پشوو نه‌بوو.
 من هه‌چم پێنه‌گوت، پێمگوت ”هه‌ناره‌کانم بۆ بێنه، هه‌ناره‌کانم بۆ
 نه‌هێنى من هه‌چت پێنالیتم، من هه‌چم نییه بده‌مى، من که‌س ناناام“
 ئه‌و ده‌یگوت ”من له‌سه‌ر سه‌فه‌ریکی درێژم به‌ره‌و ئه‌وسه‌ری دونیا،
 له‌وانه‌یه بگه‌ڕێمه‌وه و له‌وانه‌یه نه‌گه‌ڕێمه‌وه“. پێمه‌گوت ”یه‌کى بێتیه
 هه‌ناره‌کان پێشانی سه‌ی مژده‌ی شه‌مس بدات“ ئه‌و کوپه‌ی من که
 له شار توجاره‌ت به‌ شتى عه‌نتیکه‌وه ده‌کات. له‌و پۆژه‌وه چاره‌پوانم و
 که‌س نایه‌ت، ئێواران له‌م باغه‌دا به‌ ئیرسی مه‌ی خۆره‌ گه‌وره‌کانی ئه‌م
 مه‌له‌که‌ته‌دا ده‌چمه‌وه و دونیام فه‌رامۆشکردوه، من دواچار که شه‌پ
 ده‌ستپێکرد و گوێیان لێنه‌گرتم، ئێتر ته‌رکی ئه‌و دونیایه‌م کرد، وه‌ته‌نى
 من شه‌راب و کتێب و مه‌حبوبه‌یه. من له‌م باغه‌ی خۆم نایه‌مه‌ده‌ری،
 هه‌موو ده‌زانن من ناتوانم له‌م باغه‌ بێمه‌ده‌ری، وه‌ک جاران ده‌رگا بۆ
 سه‌رۆکه‌کان ناکه‌مه‌وه، لێره‌دا خۆم و شه‌راب و مه‌عشوقه‌م له‌ جوان

جاویدانه و نیلامی مه‌ی و خه‌لوه‌ت و عه‌شقداه‌ژین».

قسه‌یده‌کرد و شه‌رابی هه‌ل‌ده‌دا، هه‌ینه‌ده‌ وه‌ستایانه‌ پیا‌له‌کانی
فرده‌کرد، ئاسه‌واری پیریت به‌ده‌ست و په‌نجه‌یه‌وه‌ نه‌ده‌بینی، پیری‌ک
بوو سه‌رتاپای پووناکی و نور، هه‌بیه‌که‌ی وه‌ک هه‌بیه‌ی باغه‌کانی
به‌ه‌شت بیده‌نگ خزمه‌تیده‌کردین، تا ئیواره‌ دره‌نگترایه‌ ئه‌و مه‌ستتر
ده‌بوو و نه‌ویش زیباتر و جوانتر... قسه‌یده‌کرد و سه‌یری تری‌ی ناو
باغه‌که‌ی خۆی ده‌کرد، دواجار من پامکیشا قسه‌م بۆ بکات، نه‌که‌رچی
شه‌رابیکی ناگرینی نۆشده‌کرد هه‌شتا شتی‌ک له‌ سه‌برو هه‌منی ناو له
ده‌نگیدا بوو. دواجار گووتی «من سه‌ریاسه‌کانم وه‌رگرت، بیستویه‌ک
سأل له‌ مه‌وبه‌ر من سه‌ریاسه‌کانم وه‌رگرت، سئ سه‌ریاس له‌گه‌ل سئ
هه‌ناری شوشه‌دا، سئ مه‌لۆتکه‌ی چکۆلانه‌ و نیوه‌ مردوو... نیلامی ئه‌ی
ئه‌وه‌ی مه‌ی و مه‌یخانه‌ت دروستکردوو، له‌بیرمه‌ یاقوبی سنه‌وبه‌ر خۆی
ئه‌و سئ کۆرپه‌یه‌ی بۆ هه‌ینام. ئه‌وکاتیش نه‌یویست من هه‌یج بزنام، سئ
منداللی چکۆلانه‌ و لاواز و گرینۆکی خسته‌ به‌رده‌ستم، وه‌ک ئه‌وه‌ی خودا
له‌ نوتفه‌ی سئ مه‌له‌کی غه‌مگین دروستیکردین، هه‌ر سیکیان ده‌گریان ،
به‌جۆری‌ک خه‌سته‌ و بیماری‌وون من ده‌مگوت «ئیکسیری حه‌یاتیان ده‌وێت
ئیکسیری حه‌یات». ئه‌و شه‌وه‌ یاقوب وه‌ک جاران نه‌هاته‌ دیوه‌خانه‌که‌م،
نه‌هاته‌ به‌ر پۆشنایی مۆمه‌کانم که‌ هه‌رده‌م په‌روانه‌ له‌ ده‌وریان ده‌که‌را،
په‌ی‌گوتم «من ئیکسیری حه‌یاتم نییه‌، شه‌رابی زینده‌گی گه‌ر لای تو
ده‌ستنه‌که‌وێت لای که‌سی تر نییه‌، ئه‌گه‌ر دلۆپێکی‌ش بووه‌ له‌ ئاوی
حه‌یات بیده‌ به‌م مندالانه‌ و بابژین». به‌لام په‌ی‌مگوت «ئه‌مانه‌ چین
له‌ نوتفه‌ی مه‌له‌کن یان شه‌یتان، له‌ خوینی خۆتن یان هه‌ی خه‌لکی
تر». سه‌ره‌تا هه‌یجی نه‌گوت، ترسی هه‌بوو شتی‌ک بلێت دره‌خت و
هه‌وا و بالنده‌کان ئاشکرایه‌کن. به‌ دزیه‌وه‌ و به‌ته‌نیا دوور له‌ چاوی
به‌شه‌ری‌ک سئ کۆرپه‌ی هه‌نابوو، ده‌یگوت ده‌بی‌ت هه‌ر سیکیان به‌ک

ناويان هه بـيـت، يادگاري په فيقيکي به وه فان، ده بـيـت هه رسيکيان نه و
 ناوهي نه و هه لگرن، ناوي موزه فـهـري سوچدهم، ناوي شوپشگيرپيکي
 دلسوزي نه و شوپشانهي نيـمه، نه و گووتي بهر له وهي بمرن نه و سـي
 مه لوتکهيه، به سهر سـي خـيـزاني جياوازا له سـي هه ريمي جياواز دابه شکه،
 بيانده به سـي خـيـزاني دور، سـي خـيـزان يه کتري نه ناسن، هه ر يه که يان
 له جينگايهک، يه کيکيان له کوپستان و يه کيکيان له ناران. شه ويکي
 تاريک بوو، له سوار که حيلک دابه زي و هه ر سـي مه لوتکه که ي پيـبوو،
 بهرده ماغيکي نه و تو ي کردبوو که س نه يناسيته وه، به مني گووت «نه وه
 نهيني گه وهي ژيانمه ... سه ي جه لال له تو زياتر که سيک نييه، نه و
 مندالانه پرگار بکات ... من ناتوانم هيچيان بوبکه م ...». له تاريکيه که دا
 مندالانه کانم ليوه رگرت و هه موو گيانم ده له رزي. جاريک و دووان و سيان
 ده مپرسی «نه و مندالانه مندالي کين، ياقوبي سـهـ وه بهر مندالي کين؟»
 هه موو جاريک به شه رمه وه ده يگووت «مندالي شوپشن، کوپي شوپشن،
 بيرت نه چيـت هه ر سيکيان يهک ناويان هه يه و کوپي شوپشن». که وای
 ده گووت دره خته کان ده جولانه وه، جول يه که ي سـهـ ير ده که وته هه و، نه رز
 له ژير قاجي هه ر دوو کماندا نارامي به خوي نه ده گرت. به لام نه و
 ده يگووت «له وه زياترم ليـمه پرسه، من ده بـيـت برؤم، من ده بـيـت برؤم،
 سـهـ يد جه لالي شه مس، ژياني نه و مندالانه له نه سـتـوي تـودايه».
 من ته ماشامده کرد و ده سـتـمه ده خسته سهر ده سـتي سه ي جه لالي
 شه مس.

که ميک له پوښنايي فينکي ئيواره له نيوان درزي که پره کانه وه ده هات،
 هالوي تريه که به هه سـتي به سهر سهرماندا شه نيده کرد. ده مگووت
 «نه وانه هه موو کوپي منن، حاشا له هيچيان ناکه م، نه وانه کوپي
 منن ... من ئيستا تيده گه م کـن مندالانه کاني مني له يه کتر جيا کردوته وه،
 من که گيرام ته نيا يهک کوپم هه بوو، به لام که ي نه وه گرنگه، دواجا

ئەوانە ھەموو ناوی منیان ھەلگرتووھ ... ئەو شەوھە کە لە چەندەھا لاوھ
تەقەیان لێدەکردین بە یاقوبی سەنەوبەرم گەوت لە پشەتوھ دەرچۆ، تا
تۆ دەریازدەبیت مەن دوزمەن دەخەڵقێنم، گەوتەم بەلام ئاگات لە سەریاسی
سەوبەم بێت، ئاگات لێبیت. شەویەک بوو لە شەوھەکانی مردن، مەن
تەنیا یەک تەکام ھەبوو، پێمگەوت ئاگات لە سەریاسی سەوبەم بێت،
ئەو کات سەریاس تەمەنی چەند پۆژیک بوو، دایکی بەسەر ئەوھو
کۆچیدوایی کردبوو، مەلۆتکە یەکی بچکۆلەبوو لە کەن ناسیاویکی یاقوبی
سەنەوبەر بەجێمابوو، مەن یەک پۆژ بێنبیووم، ئەو کات نەدەمەتوانی پرسە
دانێم نەدەمەتوانی کۆرەکەم ببینم، شەویکی تاریک بە دزی سیخوڕ
و ئاسایشەکانوھ چووم بۆ گوندیکی چکۆلەو لەو یادا بۆ چارەکیک
سەریاسی سەوبەم نا بە سەنگمەوھ، ئەو چەند چرکەساتە درێژترین
دەمی باوکایەتی مەن بوون. لە زیندان دڵنەسوودەبووم دەمگەوت یاقوبی
سەنەوبەر و ھەموو ئەوانە ی لەبری مەن لە نیشتمانی ماونەتوھ سەریاس
فەرامۆشناکەن، دڵنایبووم دەیگرە ئامیز، بەلام کە گەپاموھ جگە لە
کۆمەلێک چیرۆک ھێچ ی تەرم لە بەردەستدا نییە ... سەریاس لە دوا
سەریاس لە پێگامدا زیندوودەبێتوھ و لە ژبانی ھەموواندا لە غەربەت
و مردن و تەنایی زیاتر ھێچ ی تەرنابینم ... خودای گەورە، تۆ پێمبێت،
سە ی جەلالی شەمس، تۆ پێمبێت، چ ی کۆرەکانی مەن بەو دەردە
بەرد ... چی؟»

سە ی جەلالی شەمس شەرابەکە ی پێدەکردەوھ بە ئارامییەکەوھ
سەیریدەکردم و وەک ئەوھ ی گۆیی لە قسەکانی مەن نەبووبێت، وەک
ئەوھ ی قسە بۆ خۆ ی بەکات دەیگەوت «سە منداڵ بوون، ھەر سێکیانم
بەرد بۆ سە ئاوجە ی لەیەکدی دوور، بۆ سە گوند یەکیکیان لە مەشریق
و ئەو ی دیان لە مەغریب و ئەو ی دیان لە باشوور، سە تیفلی بێگوناھ
بوون، سە پارچە گۆشتی بچکۆلە و مەسوم بوون، یەکی ھەناریکی

شوشەیان لە گەڵدا بوو، من هەر شەو و یەکیکیانم دەخستە ناو ماسینە کەم و بە پێگایە کدا سەدان فرسەخ دوورتر لەوی تر دەپۆیشتم، لەوێ خانەوادەیە کەم دەدۆزییەو و بیانگریتە خۆی... ئەوسەر دەمە وەک کوێر باوەڕم بە یاقوبی سنەو بەر بوو، ئیمانم بە شەراب نەبوو، ئیمانم بەو بوو. ئیمانم بە نەشئەئە مەئە نەبوو، ئیمانم بەو پیاوانە بوو. عیبادهتی پەز و مەحبوبەم نەدەکرد، عیبادهتی نیشتیمانم دەکرد... وەک ئیستا نەبووم... وەک ئیستا نەبووبووم بە پیرەمێردی خەڵوەتە دەئەو ناو وەرد و هەردیکی دوور...".

لە پێکدا سەری بەرز کردەو و وەک ئەوێ بیری کەوتبێتەو و من لەوێم. بە دەنگێکی غەمگین، دەنگێک هێدی هێدی دەبوو بە گریان، گووتی "سیان بوون، سێ پارچە گوشت بوون، دەبوو بە یەکەو گەورە بن، من وەک ئەوێ لە شێک پارچە پارچە بکەم هەر یەکەیانم برد بۆ زەویەک، هەر یەکەیانم برد بۆ ناوچەیەک سەد فرسەخ دوور لەوی تر، دوایی تەنیا یەکیکیانم دۆزییەو، تەنیا یەکیکیان... وای خالق، دووانیان لە بۆنی تەقە و باروتی ئەو زەمانەدا ونبوون... دوکەل بردنی... دوکەل فراندنی".

من دەستم دەخستە سەر دەستی سەئە جەلال کە وێدەوێدە یەکەم فرمێسک بە سەر پیشیدا دەهاتە خوارەو و دەپژایە بن پیاڵەئە مەیه کە یەو و دەمگوت "من چیرۆکی ئەو دووانەئە تر دەزانم، شتێک بە ژانیان ناسنا بووم، سەئە جەلالی شەمس، پێمبێت ئەو پێتریان لە کوتیە... ئەوێ تریان؟". سەئە جەلال کە بەردەوام شەرابی دەخواردەو و بەو و یقار و سیما نورانییەئە خۆیەو دەگریا، سەری دەخستە سەر وەرەقەکانی و لە بەر خۆیەو دەیگوت "سیان بوون، سیان بوون، سیان... دواتر کە وڵات لە پێکدا خاپوور بوو، کە لاقاوی مردن لە هەموو لایەکەو هات، کە ئەو بارەشە هەلیکرد کە شارۆچکەکانی دەبرد، دووانیان

له ده سندا. من بهر له وهی پۆژگاری قاتوقپی و تالانی و مردنی بیحیساب ده ستیپیکات، هه موو وه رزیک جاریک ده چووم و ته ماشامده کردن، په نهان ده چووم و په نهان ده گه پامه وه، خۆم لێ ئاشکرانه کردن. یه کجار یه کیکیانم بانگکرد و پیمگوت «سه ریاسی سو بدهم وه ره بۆ لای مامی خۆت» به گومانیکه وه سه یریکردم و لیمه لهات... که ئهم زه وییه خاپوریو، من ته نیا یه کیکیانم دۆزییه وه، ته نیا یه کیکیان به سووتاوی له ئاته شگای ئه و پۆژانه هاته ده ره وه، یه کیک ده موچاوی نه بوو، نه یده توانی قسه بکات... شه پبوو، شه پکی خۆنینه ئه ویش له و شه په دا هه مووشتیکی خۆی له ده سندا».

من ده نوشتامه وه و ده ستیم ماچده کرد، باوه شم پیاده کرد، فرمیسه کهانی سه ر پشیم ماچده کرد، ئه و وه کو ئه وهی ئه و حکایه ته بۆ دره خته کان بگێریته وه ده یگوت «سیان بوون، دووانیانم هه رگیزا و هه رگیز نه دۆزییه وه... که ئه و مندا لانه و نکرد، حالپووم زه وی چ قه در گه وه یه، ده رکم به گه وه یی ئهم ئاو و سه ر زه مینه کرد که خالیق دروستیکردون... زه مانیک بوو ئینسان ته نیا هه لده ات، له چه ند مانگیکدا هه زاران گوند تانه وه، سه دان عه شره ت وه ک ئه وهی له مۆم بن جیده ستیکیان له سه ر زه وی نه ما، هه موو په زه کانی من سووتان، ساقیه کانم ده ولت بردنی و نه مبینینه وه، شه رابه کانم پڑا... چ شتیک له وه خراپتره، تۆ مه یبه رست بیت و شه رابه که ت بپڑیت».

به هیمنی پیاویکه وه که وجودی به هه موو ساردی و گه رمیه کانه وه تاقیکردۆته وه، ده هاته وه سه ر میژه که ی، قۆچه کانی سه ره وهی کراسه سپیه که ی ده ترازان و هیله که که ی داده کهنده و ده ستی ده خسته سه ر دلی خۆی و ده یگوت «خودایه... دلی عه بد چیت ره عیبادت ناکات، ته نیا مه سته دبیت و ته وا». ئه و کیزه ی که به فریشته کان ده چوو زوو زوو له ده فریکی زیودا، له کۆمه لیک کاسی نه خشدار و دێریندا مه ی

تازه تری بۆ دههینانین. ئەو ته ماشایه کی منی ده کرد و ده یگوت «فه له ک پیریژنه ... پیریژن». من ئەو کات له سه ر پشکۆکان دانیشتبوم، به درۆ سه بر و تهحه مولم نیشاندەدا، ده مويسـت دواچار بگه مه سه ر هه قيقه تی «دوا مه مين سه ریاس». ئەو په زو باغ و شه راب و ئیواره یه بیئۆقره یی مالی نه کردم، ئەو پيشه سپی و چاوه سیحراوی و گه شانه، به ژنی ئەو ئافره تی هه موو جوانیه کانی خودای تیابوو، هه موو سیفه ته کانی خوێری تیابوو ئارامی نه کردم هه وه. ده سـتی سه ی جه لالی شه مسم گرت و گووتم «به لام سه ریاسی سو بجه دم له کوێه، له کوێ». ئەو له ناو ژانه به هه شتییه کانی خویدا، وه ک پیریکی شهیدا بۆ له زه ته بیسنووره کان، بۆ سفره رازاوه کانی دنیا ده یگوت «بخۆره وه، شه راب بخۆره وه، مه ی ئۆشکه، به قامه تی په زدا سرودکه ... سرود». فرمیسه کانی خوێ ده سپی و کاسیکی زیوینی پرده کرد له مه ی و بیئوه ی چاو بنوقینیت ده یئۆشی، به جوړیک سه ری به رزده کرده وه، له کاتی قوم لیداندا ئەستیره کانی کو تایـی ئیواره ببینیت. کاسه که ی داده نایه وه و ده یگوت «بۆ چ سه ریاسیک ده گه پیت ... بۆ چ سه ریاسیک؟ ... من و تو چوزانین چه ند سه ریاسی تر له م ولاتانه دا هه یه ... چوزانین چه ند شه وی تر، چه ند سه ی جه لالی شه مسی دیکه، شه وانیک مه لو تکه یان هه لگرتوه و به سه ر ئەم هه ریمانەدا به شیانه کردوون ... کێ چوزانیت کێ کوپی تو یه ...». من به بی سه بری کاسیک مه یـم پرده کرد و ده مگوت «من به دوا ی کوپی خو مـدا ناگه پـیم ... تیده گه یـت، سه ی جه لالی شه مس، من به دوا ی سه ریاسی سو بجه دمـدا ده گه پـیم». ته ماشایده کردم و ده یگوت «هیشـتا مندال بوو ده موچاوی سووتا، بۆمبیک له بۆمه تیزاییه کان که وت به سه ر ئەو خانووه دا که تیا ده ژیا، من برده بوم بۆ ئەوێ، بۆ لای ژن و میزدیکی بێمنداڵ به ختویبکه ن. ته سلیمی سێ خیزانی جوتیارم کردن، ئەو سه رساله که گونده کان پوو خان، دنیا خاپووریو دووانیان

ونکرد، ھەك شوشەيەك شەراب ھيچ كەس نەيخواتەو، شەرابيەك نەيەتە سەر ھيچ سەفرەيەك، ساقىيەك پەنجەي بۆنەبات، پەندىك لىئوى پىئ تەپنەكات. نەفسىك، بەشەرىك نەبوو، دايەك و باوكى ئەو منداڵانە. ھيچ كەس”.

كەمىك فەقيانە سەپپەكانى گەردەدایەو و دەستىدەبردەو بۆ كاسەكەي و دەيگوت ”وامەزانە مەي خافلىكردوم، من بەدوايانەو، بووم، بى تەكلىفى عەبد و خودا بەدوايانەو، بووم، لەو منداڵتەريون لە زۆر شت تەبگەن، تاكە كەسەيكم ھەر سەيكانم گەرتۆتە باوھش... سە تەفلى غەمگین بوون... دوايانەي لە ھەراوژەنا گەورەكاندا ونبوون، يەكەيكان دايەك و بابى مردن، دوو مەيان لە كاتى پاكردندا بۆ ئەودىو سنوور لەو دارستان و دۆل و دەريەنداندا ونبوو... سەيەكە عەزىزم، ئەو سنوور دەبينەت، ئەو چىاو دۆلە سەختانە دەناسەت كە مەملەكەتى ئىمە لە مەملەكەتى شاھەنشە و مەلاكان جىادەكاتەو، خاكى ئىمە لە خاكى سولتان و ئاخوندەكان جىادەكاتەو، لەويادا ھەزاران ھەزار كەس كوژدان و سەريان بە گۆمى نەھاتدا چوو. چۆن دواي پىشەي ھەريەك دەكەويت، ئاوا دوايانەكەوتم... مەبەستم نەبوو بىانھەتەمەو بۆ باوھشى دايەك و باب، ھەزەمەكرد دوور بە دوور تەماشايانەكەم، ھەك تەنووئەك دوور بە دوور تەماشاي پەرداخەك مەي بكات... ئاوا تەماشايانەكەم... شەش سالى منداڵى بەوجۆرە سەپەرشتەيمەكردن، بە سوار ئەسپەكەو دەھاتم و بەر دەماغەيكم دەبەست و تەماشاي گەورەبوونىانم دەكرد. سەردەمەي كە تەپتۆزى فاجىيەكان ھەتوربوو، كەواي لىھات دەستى پىرى مەيخانە جارىكى تر شەراب بگەرتەو، كە پەز كەوتەو سەر شكۆفەي ھەشو، من لەو مەرز و ھەرد و مەملەكەتانەدا كەوتە سۆراغيان، جارىكيان بىستم يەكەيكان لە مەرزەكان يارمەتى و لاغدارەكان دەدات، ھەستەرەكانيان ئاودەدات، ئالفيان بۆدەخات، جەشەويان بۆ دەگەيت،

پایه‌خیاں بۆ جیبه‌جی‌ده‌کات. من چووم بۆ مه‌رزه‌کان و به‌گه‌یشتنی من گوتیان مندالیک به‌و ناوه‌و به‌و وه‌سفه‌هه‌فته‌یه‌ک پیشتر نیشیکی لای سایه‌قیکی پێگای جنوب دۆزیوه‌ته‌وه، هه‌ستی‌کم هه‌بوو که ماون، هه‌ستی‌ک له‌هه‌ستی مه‌یخۆریک ده‌چوو به‌سه‌لیقه‌ده‌زانیت سوراحیه‌که‌ی چهند مه‌یی تیاماه... حه‌یف... حه‌یف که ئینسان ناتوانیت دای پیشه‌ی هه‌ور که‌وێ، موخابن که ئینسان ناکریت په‌گی ئاو له‌زه‌ویدا بدۆزیته‌وه.

من ده‌مگوت "به‌لام دواه‌مین سه‌ریاس لای تۆیه... لای تۆ".

"من یه‌ک مه‌خلوقم له‌لایه‌که‌ پێیانده‌گوت سه‌ریاسی سو‌جده‌م،

یه‌ک مه‌خلوقی زامدار که نامه‌و‌یت بی‌بینیت... نامه‌و‌یت"

به‌ئارامی ده‌ستیم هه‌ڵده‌گرت و ماچمه‌کرد و ده‌مگوت "ئه‌ی

پیاوچاکی گه‌وره... ده‌مه‌و‌یت بی‌بینم... بی‌بینم".

سه‌ی جه‌لالی شه‌مس ته‌ماشای سینیه‌ک مۆمی ده‌کرد که ئه‌و فریشه

خودا‌کرده‌ی ژنی به‌بێده‌نگ ده‌یه‌یتنا، سینیه‌کی گه‌وره‌دروست نازانم

چهند مۆمی له‌سه‌ر بوو، له‌به‌ر پۆشنایی مۆمه‌کاندا، وه‌ک پیریکی زۆرین

ده‌ینواند. بۆ یه‌که‌مجار به‌وجۆره‌پوویه‌پوو سه‌یریده‌کردم و ده‌یگوت "

به‌ته‌نیا کوپی تۆ نه‌بوون، کوپی ئه‌م ته‌بیعه‌ته‌بوون، کوپی ئه‌م خاک

و مه‌وتین و عه‌رده‌بوون... ئه‌فسوسمه‌ تۆ بی‌بینی، وه‌ک چۆن من دره‌نگ

دره‌نگ ده‌بی‌بینم. سه‌یرکه... له‌سووتانی ئه‌ودا ده‌توانی سووتانی هه‌موو

ئه‌م عه‌ردو ئاوه‌دانیه‌ بی‌بینیت". سه‌یریده‌کردم و شه‌راه‌که‌ی هه‌ڵده‌داو

ده‌یگوت "بۆ ده‌ته‌و‌یت یه‌کی‌ک بی‌بینی که ناتوانیت له‌گه‌ڵتدا بدو‌یت...

من خاتره‌مم که تۆ شتیکی تر له‌خه‌یاڵتدایه، نیگاری که‌سیکی توت

له‌پۆحی خۆتدا غه‌ملاندوه... من تیده‌گه‌م... تۆ بی‌ستویه‌ک سه‌اله

بیر له‌کوچه‌که‌ت ده‌که‌یته‌وه، وه‌ک شه‌راه به‌شتیک مه‌ستیت، به

و‌ینه‌یه‌ک مه‌ستیت، داتناوه‌نیگاری کوچه‌که‌ت به‌وجۆره‌بی‌ت، داتناوه

جوان و لاوچاک و سوارە بێت... وانییە... وانییە... تالترین جووری
شەراب چاوە پوانییە، من ھەموو جوورەکانی مەییمن تاقیکردۆتەو، پریشم
لە سەر کاسی بادیە سپیکردوو، چاوم لە چاوە پوانی ساقیددا کزیوو،
من پێتدەلێم چاوە پوانی دوورودریژ ئادەمی تووشی و پێنە و ماخۆلان
دەکات، کوپەکی تۆ لەوێیە لەوێ، لەگەڵ ئەوانی تردایە، لەگەڵ ئەو
مندالە سووتاو و بریندار و غەمبارەدا لە مالتیکدایە، کە سانیکێ خێرخوا
بەختیواندە کەن... کوپەکی تۆ لەوێیە، بەلام دەپوات ئەویش دەپوات،
نا موزەفەری سوێجەم، بینینی دەتکوژیت، ھیواخە سارت دەکات. من
ھەمیشە وەک باوکێک بۆی گریاوم، بۆ ئەو و ھەموو مندالەکانی تر،
لەگەڵ ھەموو قومیک شەراب دلوپیک زوخواوی ئەو مندالانە چۆتە
پۆجمەو و نایەتە دەری، وازیلێبھێنە بابپوات، باسوار کەشتییەکی بکەن
و بیبەن، سوار بالدارێکی وەک سیمرخێ بکەن و بیبەن، تۆ ھیچت بۆ
ناکریت... ھیچ، وەک ھەموو باوکێکی دۆپا وەرەو لەگەڵ مندا خۆت
مەستکە، خۆت مەستکە و تەماشای پەز و کاسی بادیەو سوراحی شەراب
بکە”.

من دەمزانی لەچ بەدبەختییە کەو قسەدەکات، دلتیابووم غەمبارە،
بەلام نۆری غەم بەرەو بێباکی و کەمتەرخەمیەکی زاھیدانە ی بردبوو. بە
ھێمنی دەیگووت ”ھەبوو نەبوو کوپە پادشاھێک ھەبوو، سالاھای سال
عاشقی نیگاری سەر دیوارێک دەبێت، سالاھای سال دەکەوێتە سەر
خولیای گەپان بۆ ساحیبی ئەو وێنە یە ی لەقەد ئەشکەوتێکی بەرز و
دوور دەستدا دەیبینیت، دێتە دەری و کۆشک و شکۆی شاھان بەجێدەھێلێت
و دەکەوێتە دواي سۆراغی عەشقیکی نابە کام، تاج و سەولەجان توپدەدا
و عەسا ھەلەدەگرێ و خیرقە ی دەرویشان دەکاتە بەر، سالاھای سال
دوینا لە مسەر بۆ ئەوسەر تەیدەکات و ئەو نیگارە نادۆزیتەو کە
شەوقی دلی بشکێنیت، تا وەک پیری مەیخانەکان بەسەر میزی بادیەدا

کوڤده بیټ و خودا حافیزی له جوانی و جه میلی خوی دهکات. له گهل پیری و داچه مین و سسیدا قهت ناگری دلای نارامنا بیته وه پوژیک بو دهکاته دار و دیاریک و داوه تی خاتو نیکی بو دیت، که پییده لیت "وهرو من نهو مه عشوقه یه ی توم، نهو نیگارم که تو زهوی له مسهر تا نهو مسهر بو تهیده که یه... وهرو نه مشه و میوانم به". بو نیواره نه میری عاشق و که نه فته له ناوینه دا ته ماشای خوی دهکات و ده بینیت که پیری چی پئ کردوه، ته نیا نهوکات داده نیشیت و بیر له دلره قی ده هر دهکاته وه، پیری نه وهی ده که ویتته وه که کاری ده هر ته نیا نهوی نه گرتوته وه، به لکو مه حبوبه ش هر ده ستردی خالیقه و له ده ست هیز و قانونی خالیق ده رنا چیت... نه وشه وه که ده گاته بهر مالی حه بیبه، پیری نه ژنوکانی لاواز کردوه، له بهر ده رگا ده وه ستیت و دوودله له وهی بچیته ژوورئ، دوودله بهر و ده موچاوی پاسته قینه ی ده هر بینیت، یان بوه ستی و بهو نیگار خه یالیه ی خویه وه بگه پیتته وه و تاماوه به خولیا ی نیگار نیکی خه یالینه وه سه رینیتته وه، دوا جار له و ساته دا که وه خته ده ست بو ته قولبابی مالی مه عشوقه ده بات، ده ستی ده له رزیت و گیانی ده چیتته سه ر ناو له رز ده چیتته نه ژنوی... له ویادا بهر یار ده دا که چون ساله های سال ته نیا به خه یال ژیاوه، هر به خه یال بژی و چون عشقی نیگار نیکی بووه هه روا لیکه پئ و هه روا بهر ده وام بیت... نیدی ده ست له و ده رگایه بهر ده داو خیرقه ی خوی کۆده کاته وه و ده قه له نده رانی بیه کان ده که ویتته وه شاخ و کیو و جاریکی دی پوونا کاته وه نهو مالی که مه نزلی مه عشوقه یه... مه عشوقه یه که هر له خه یالدا جوانه و له ویادا مه عنای هیه".

ده ستی سه ی جه لالی شه مسم ده گرت و ده مگوت "پیری دانا... مه به ست له م حیکایه ته چیه... ده ته ویت چیم پئ بلیت؟".

شه رابه که ی ده نوشی و ده یگوت "تو له وه زیره کتریت لیم

تێنەگەیت... پێتدەلێم، دەست بەو نیکارە خەیاڵییە ناو دالتەو بەگرە چاترە... شیرینی شەرابی خەیاڵ، لە تالی ئاوی حەقیقەت باشتەرە... من دەمگوت «نا بەرپۆزی من... من تالی ئاوی حەقیقەتم پێباشترە... من لەو زاھیدە ناچم کە تاج و سەولەجان بۆ خەیاڵێک فرێدەدا، لەوانە نیم لە ترسی نیکاری مەحبوبەم، لە بەردەرکی مالیان ئەژنۆم بلەرزیت و پوو وەرگێڕم... گەر کوپەکانم چلۆچۆیێکی پەشیش بن، ناچارم باوەشیان پیاکەم... ئەوان ئازاریکی ئەوتۆیان چەشتوو شایەنی ئەوەن یەکیەک بێ مەرج، بێ هیچ شەرت و پەیمانێکی پیشووەخت خۆشیبوون... تۆ حیکایەتی تەواوی کوپەکانی من نازانیت... تۆ نەتێنی سەرەتایانت لەلایە، دەزانی لە کوپۆوە ھاتوون، بەلام من دەزانم چۆن ژیاون... چۆن لەسەر شۆستە شارەکان و لە ھەلم و باروتی شەپدا ونبوون... ئەوان زۆلمێکی ئەوتۆیان بینی کە شایستەیی لێبوردنێکی گەورەن... شایستەیی عەشقیکی پاستەقینەن... ئەوانە کوپی منن... کوپی من... من تا دواھەناسە ئازاری چارەنوسیان ھەلدەگرم».

فەقیانەکانی کۆدەکردەو بە توپەییەو سەیریدەکردم و دەیگوت «کۆپی تۆ نین... بەتەنیا کوپی تۆ نین... کوپی ھەموومان... دەبواوە ھەموومان ژانی چارەنوسیان ھەلگیرن».

من بە غەمگینی تەماشامدەکرد و دەمگوت «یان کوپی هیچ کەس نەبوون... هیچ کەس... نە کوپی من بوون، نەھی تۆو نەھی کەسی تر».

چاوی دەنوقاند و لەبەر پۆشنایی زەردی مۆمەکاندا وەک نیکاریکی خەیاڵی لێدەھات، بە پۆحیک دەچوو بۆ ماوەیەک دەرەکەوێت و کە ونبوو ئیتر لە ناو مەرزەکانی ژیاندا نەیدۆزیتەو، بە ھێمنی مەستیگەرە کە سولتانی ھێشتا بەدەستی ھەستەوێە چەند جارێک لەبەر خۆیەو دەیگوت «کۆپی ھەموومان بوون... ھەموومان... ھەموومان».

من دهستیم ماچده کردو ده مگوت ”پیمبلن دواهه مین سه ریاس له کوئیه ... پیمبلن“.

دهستی دوورده خسته وه و ده یگوت ”خودایه له مهستیم عه فوومه به ... نه وه نه و گونا هیه که بۆم ته رکنا کرئ ... خودایه که ر تو پیتوایه توبالی نه و گه نجان له که ردنی منه له ویشم عه فوومه به، چونکه نازانم کئ گونا هه باره ... کئ ... نه وانه کوپی هه موومان بوون و کوپی هه کسیش نه بوون ... وهک مانگ، وهک جه به روتی خۆت، وهک شه راب له ناو وجودی تریدا، که مولکی هه موومان و مولکی هه کسیش نین ... سئ مه لۆتکه بوون، سئ پارچه گوشتی مه عسوم، دواتر شتیک له گه ل خۆیدا بردنی، بایه که له دهستی مهستیکی وهک من به هیتر. موزه فیری سو بدهم چون بوومه له رزه ده توانی سوراحی شه راب بشکینیت، چون ده توانیت پیاله ی باده به خۆی و شه رابه وه سه ره و ژیربکات، که رده لولیش هه به ده توانی کوپه کانمان بفرینیت ... نه وان سئ نه مام بوون که با له باغ هه لیکه ندن و بردنی، یه کی هه ناریکی شوشه یان پیبوو تا یادگاری نه و باغه یان له یاده نه چیته وه که تیا سه وزبوون، یه کی هه ناریکی شوشه که که ر پۆژیک که وتنه سه ر پڭای یهک، یه کدی بناسنه وه، که ر پۆژیک بۆیان که راین له پیچ و په ناکانی دنیادا بیاندۆزینه وه“.

من به غه مگینییه وه ده مگوت ”به لام هه کس بۆیان نه که را ... هه کس“

نه و به په ژاره یه کی که وره وه سه ریده خسته سه ر کتیب و وه ره قه کانی که له بیده نگه ئیواره دا، له به ر پۆشنایی مۆمه کاند، ئاره زوی بیده نگه یان قوولترو قوولتر ده کرده وه. به ده نگیک که هیتده خامۆش و کپ بوو، هه چی له ده نگه نه و پیاره نه ده چوو که به دریزایی ئیواره قسه یکردبوو ده یگوت ”له به رنه وه ی کاتمان نه بوو، نه ی دۆست کاتمان نه بوو ... شه رو مهستی ئیمه ی له گه ل خۆیدا برد ... باده و جهنگ

بادە و جەنگ... بادە و جەنگ". سەیریکی دەکردم و بە ھەمان پوخسارو سیماو دە یگوت "ئەو نەیدەویست... نەیدەویست... ھیچ کەس لاپەرەئەو چیرۆکانە ھەڵداتەو". من دە یگوت "ئەو کێیە... ئەو کێیە پێمبێ؟". وەک یەکیەک لە ئەستێرە و ھەور و درەخت و کاسی شەرابە کەئەو بترسێت، بە ئەسپایی دە یگوت "سەرۆک... سەرۆک... یاقوبی سەنەو بەر...".

دە یووست زیاتر بێھێنە قسە، دە یووست تێبگە ینێت کە ئەمە سە ئەم نەئێنییە لە کوێدایە، بە لام ھیچی نە دە درکان، بەر لەوێ شەو بگاتە قوولترین مائی خۆی، بەر لەوێ شەو بە چۆرێک مە سەتێت، ھە سەتێت و بپواتە ناو جێگەئەو چۆرییە خوداییەئەو، وەک پە پۆلە بە دە ورماندە دە ھات و دە چوو. لێم دە پرسسی "سەئەو جەلالی شەمس، پێگام بۆ پۆشنبکەرەو، تۆ باوەرێت بە شەراب و مۆم و خەلۆتەئەو مە عشوقە ھە یە... بە ھەر سێکیان سوێند دە دەم دواھمین سەریاس لە کوێیە؟". وەک ئەوێ مەندوو مە کرد بێت، وەک ئەوێ چاوە پوانی ئەوێ نە کرد بێت چیرۆکی ئەو مەندالانە و ئازار بێدات، وەک ئەوێ چیتەر مەئە سەتینە کات و چیتەر نە توانی بە خۆیت، ھەڵ دە ستاو بە گزێییە کەو کە لە بەر مۆمە کاندە شێوێ پەیکەرێکی کۆن و بەویقاری دە دایە دە یگوت "لەوێیە، لەوێ لە مائی مەندالە سووتاوە کاندایە، لە گەڵ براکانیایەئەو... بپۆ... بپۆ موزە فەری سوو بچەم... بپۆ بۆ لای موز دەئەو شەمس، سەئەو موز دەئەو کورمان... ئەو تاجیری ئەنتیکە و توحە فیات و شتی کۆنە لە ناو قەیسەرییە کاندە دەیدۆزیتەو... ئەو دەتبات بۆ لای سەریاسی سوو بچەم، ئەو دەتبات".

دە دە نیشست و بە خەتێکی شکستە، کە تا ئەو کات جەوانترین خەتێک بوو دیبێت، نامە یەکی دە نووسی و بێئەوێ سەیر مە کات، دە یگوت "ئەو نامە یەئەو بەرێ و تەواو... ئەو نامە یەئەو بەرێ و ھەنارە شوشە کەئەو

نیشانده و بلی من نهوم... نهوم، به لام موزه فیری سو بدهم یه ک
شت بزانه، یه ک شت، شتیک له وانیه سوود و ئیستیفاده یه کی گه وره ی
هه بیئت و له وانیه مه نفه عه تیکیشی نه بیئت، بزانه مه حه بهت تازه ده رده ی
نه و مندالانه تیمارناکات».

شه ویکی ساردبوو که له باغی سه ی جه لالی شه مس هاتمه ده ری.
شه ویکی ساردتر له شه وه کانی دیکه ی دنیا... شه ویکی بوو هه ستمکرد
تا قوولترین شوینی ژیانم له نه ئینییه کدا نو قمبووم سه روبنی نییه...
ده پویشتم و وه ک شت چاره پوانی به یانیم ده کرد... به یانیه ک به و په پی
بیره حمیه وه منی هه لگرت و به ره و نه م که شتییه ی هینام.

چەند سالیکی لەمەوبەر محەممەدی دڵشوشە، لەو ئیوارەیەدا کە تۆفانەکان
لەگەڵ خۆیاندا بردیان، دەبایە بچوایە بۆ لای سەی مژدەیی شەمس،
ئەو ئیوارەیە کە بە خۆی و هەنارە شوشەکەییوە، عەشق پێگای
پێگرت و خەیاڵی پێگۆپی، دەکرا ئیوارەیەکی گەرم بێت لە دۆزینەوەی
سەریاسەکاندا بۆ یەکتر، بەلام کاتیکی عەشق دڵی محەممەدی دڵشوشەیی
شکاند و بە خێراییی بەرەو مەزگ فراندی، کاتیکی ئەوتۆی نەبوو
ناپاستەیی خۆی بگۆڕیت و چیرۆکی سەریاسەکان بگەینیتە کوتایی خۆی.
نا من وەک سەریاسی دووهم ئەو گومانەتان تیا دروستناکەم کە محەممەدی
دڵشوشە کوژاوه، من دەمەوێت لە وێرانەیی عەشقی ئەودا بژیم،
نەوێک لە تەلیسمی مردنیدا، تەلیسمیک کە بۆماناگیرتەوه و گوناھباریک
نامەوێت بۆی بگەڕێم، کوژاوێک نامەوێت ئەو خەونە کۆنەیی منداڵی
بکوژم، کە حەزیدەکرد لە عەشقدادا بمریت... بەڵێ... ئەو ئیوارە سەیر و
ساردەیی تۆفانەکان بوو، چیرۆکی سەریاسەکانی پاکیشایە ئەم زەریایەوه.
سەیرکەن هەموو حکایەتێک وەک جۆگەلێکی چکۆلانی وایە کە دواجار
دێت و دەپۆڵێت ناو دەریای بەرینی هەزاران حکایەتی ترەوه... هەر
حکایەتخوانێکیش لە پێگا مرد دەبێت حکایەتخوانێکی دی هەبێت
شوێنی بگرتەوه و پووێبار لە دوا پووێبار و دەریا لە دوا دەریا دوا
ئەو چیرۆکە بکەوێت.

حیکایه تی منیش وابوو، من ئه و سه فه رم ته واو کرد که محمه دی
دَلشوشه له ئیواره یه کی تۆفاندا نه یتوانی ته واوییکات.

ئهو شه وه که لای سه ی جه لالی شه مس گه پامه وه، جیهان به
جۆریک تاریک بوو، وهک ئه وه بوو له جوغزیکدا گیریکردبیت و یه کییک
له وسه ری نه وسه ری دونیا وه هاواریکات «ته واو ژیان شیوه یه کی
هه تاهه تایه خۆی وه رگرتوو و کاتی قسه و دوودلی و ده ستکارییه ک
نه ماوه». شه وبوو من به هه ستی یه کییکه وه بزانییت په ل به هه چیه دا
پاده کیشت، ده هاته وه بۆ ئه و گونده ... سه یریوو له لام که بینیم
خوشکه سه پییه کان له تاریکییدا چاوه پواننده که ن. چیرۆکی سه ریاسه کان
له قوولاییدا برینداریده کردن، له وه ده ترسان پۆریک بیت سه دان
سه ریاس سه ر ده ره یتنن، له قوولایی ئه و شار و گونده وه سوپایه ک
له مندالانی هه تیو به خۆیان و سه دان هه ناری شوشه وه برژینه ژیا نی
منه وه، له وه ده ترسان شار و گونده کانی ولات هه موویان له ژیره وه
په بییت له هه زاران مندالی تر که هه مان چیرۆکی سه ریاسه کانیا ن هه یه،
ده ترسان بکه ومه گو مۆکه یه کی کوشنده وه نه ده ری هه بی و نه ده رچوون.
ئهو شه وه من باوه شم به هه ردووکیاندا کرد که وهک دوو په ری گه وه
له سه ر به ردیک له نزیک پێگا کانه وه چاوه پوانیانده کردم. وهک هه میشه
بیده نگ و قوول و به حیسه مت ده یاننواند، دوو مه خلوق بوون له خه ویشدا
نه تده توانی له یه کیان جیا بکه یته وه، له و پێگا تاریکه دا تا گه یشتینه
مال، باسی ئه و یه کدی بینینه سه یره ی سه ی جه لالی شه مسم بۆ
کردن، باسی ئه و م کرد که سه ریاسیکی دیکه له شوینیکی دیکه،
له پوخساریکی دیکه له و شاره دا ده ژی. من نه وکات جگه له و په رسته
سه یریو ئالۆزانه ی سه ی جه لالی شه مس هه چی دیکه له سه ر دوا هه مین
سه ریاس نه ده زانی. به لام بیرتان نه چیت «دوا هه مین سه ریاس» ناویک
بوو دواتر له کوتایی هه موو شتییکدا به خشیمه ئه و مندالی دۆزه

بینیبوو. ئیستاش واتیدەگەم ئەو دواھەمین سەریاسی دونیا نەبوو، بەڵکو دواھەمین سەریاسی ژیاانی من بوو.

ئەو شەو بۆ ئەوێ ئازارەکانی خۆم ھێوریکەمەو، وەک ھەمیشە قسەم لەیەکیستی مۆفەکان کرد، قسەم لەوەکرد کە ناوی سەریاس جگە لە ناویکی دیکە ئینسان ھێچی تر نییە. وشەئێ سەریاس ناویکی ترە لە بری مانا گشتی و مەجازییەکی ئینسان بەکاریدەھێنین. پێدەگووتن، چیرۆکی سەریاسەکان لەسەرەتاوە تا کۆتایی ھەر پەنگییک وەرگریت، بە ھەر پێگایەدا بپروات، لەو دەرناییت کە چیرۆکی ھەموو ئەوانیە لەم سەر زەوییدا بپھیچ کۆمەکیک کەوتوونەتە ناو گەردەلوولەکانەو. من لە میژیوو وازم لەو ھێتابوو بۆ یەکیک بگەڕیم ژیاانی لەناو ھەزاران ھەزاری زیندەگی تردا توابوو، دەمزانێ جیاکردنەوێ ھەر یەکیک لەوان لەویدی، بێماناکردن و کوشتنێتی... ئاھ ئەو دۆستانی ئەم شەو تاریکە لەوانیە لای ئێو وانی، لەوانیە شتەکان بۆ ئێو کە خۆتان نیشتەجێی ھەمیشەیی ئەو مائە بوون چەشنێکی دیکە بنوینیت، بەلام لای من کە لە دوورەو ھاتبووم، سائەھای سائە لە سەحرادا یەک دیمەنم بینیبوو، سائەھای سائە مەودایەکی نەشکاو و نەبڕام لە ھەموو شتەکان وەرگریوو، وەک چۆن بیابان لە یەکیستی و یەکانگیری سروشت ناگاداریکردمەو، چۆن دەریای لمی بێسنوور لەو بۆتییە خەبەردارکردمەو کە ھەمووان وەک مۆف و گیانەو و خودا لە ناویدا نیشتەجێن، ئاوەھاش لە یەکیتییی سەرتاسەری ژیاان و ناگابێتنامەو. دەشت ئێو تاکە تاکە سەیری زیندەگی خۆتان بکەن و بڵێن ئەمە ژیاانی من، بەلام کاتییک مۆف بیستویەک سائە لە مائە دوورییت کە دەگەریتەو، کە دادەنیشی و تەماشادەکات، ناتوانیت، یەکە یەکە پێتانبلێ «ئەمە یە ژیاانت»، بەڵکو دەتوانیت پێتانبلێ «ئەمە یە ژیاانتان» «ئەمە یە ژیاانمان» «ئەمە یە ژیاان». من سەریاسم لە ناو

ئەو یەکیتی و تیکە لاویوون و ئاویته‌بوونه مەزنەدا بۆ جیانە دە‌کرایە‌وه .
 مەن ئە‌مشەو لە‌بەر دە‌م ئێ‌وه‌دا دە‌یدرکێ‌تم و خۆ‌شە‌ختی‌شم، لە‌ گە‌رانی
 دوورو درێ‌ژمدا بە‌ دوا‌ی سە‌ریاسی سو‌جە‌ده‌مدا، سە‌ریاسی پاستە‌قینە‌م
 نە‌دۆزییە‌وه، ئە‌و کۆ‌ره پاستە‌قینە‌یە‌م نە‌بینی کە‌ وێ‌نە‌کە‌ی لە‌ خە‌یاڵمدا
 بوو، بە‌لام هە‌موو ئە‌و جی‌هانە‌م بینی کە‌ سە‌ریاسی تیا ونبوو‌بوو.
 ئە‌و شە‌وه‌ی لای سە‌ی جە‌لالی شە‌مس گە‌رامە‌وه و درە‌نگ وە‌خت
 لە‌ تاریکی ناو کێ‌لگە‌کاندا قسە‌م بۆ خوشکە‌ سپییە‌کان دە‌کرد، بە‌
 جۆ‌شی دە‌رویشیکە‌وه قسە‌ لە‌ خودا بکات، دە‌مگوت سە‌ریاس ناوێ‌کی
 ترە‌ لە‌ ناوە‌کانی ئادە‌م... ئادە‌مێ‌ک بێ‌خودا لە‌م زە‌مینە‌دا دە‌سووتیت
 و هە‌ڵ‌دە‌ستیتە‌وه، دە‌ردە‌کری‌ت و دە‌گە‌ڕیتە‌وه . بە‌لام خوشکە‌ سپییە‌کان،
 جۆ‌ره نیکە‌رانی و پە‌ریشانییە‌کیان تیا‌بوو مە‌ن تێ‌نە‌دە‌گە‌یشتم .

مە‌ن لە‌ تاریکیدا دە‌ستم بە‌رزە‌کردە‌وه‌و دە‌مگوت «لالای مە‌ن، شاشای
 سپیم... با‌وا‌ییت... با‌وا‌ییت... با ئە‌م عە‌ودا‌لی و گە‌رانی لە‌ گە‌ڵ خۆ‌یدا
 ب‌مبات، ب‌مبات بە‌ره‌و ناو گە‌ردە‌لوول، بۆ سە‌حرا، بۆ ناو قوللە‌ تاریک و
 داخرا‌وه‌کان، بۆ پشت هە‌ر دە‌رگایە‌ک کە‌ کلێ‌لە‌کانی لای مە‌رۆ‌ف نییە ...
 با‌ب‌مبات، ئێ‌وه غە‌می چی لە‌ مە‌ن دە‌خۆ‌ن، مە‌ن بۆ‌یه لێ‌رم تا دە‌ریاکان
 بە‌دوا‌ی ئە‌ودا ب‌گە‌ڕێ‌م، دە‌زانم ئێ‌ستا لێ‌م دە‌پرسن ئە‌و کێ‌یه، مە‌ن بۆ
 کامە‌ سە‌ریاس دە‌گە‌ڕێ‌م، سی‌فە‌تی ئە‌و سە‌ریاسە‌ چییە‌ کە‌ وە‌ک شێ‌ت
 لە‌ دوی خۆ‌م دە‌دە‌مە‌ دە‌ست لافا‌وه‌کان. نازانم لە‌وانە‌یە‌ زنجیرە‌یە‌ک
 پۆ‌چی بە‌دە‌خت هە‌بن، کە‌ بە‌ زنجیرە‌یە‌ک چیرۆ‌کی شە‌یتان‌کرد پێ‌کە‌وه
 بە‌سترا‌ون، کە‌ هە‌ریە‌کە‌یان ب‌مانبە‌نە‌ سەر ئە‌وی تریان... مە‌ن تا ئە‌و
 جێ‌گایە‌ی ب‌توانم دە‌پۆ‌م... تا ئە‌و جێ‌گایە‌ی خە‌یاڵم ئە‌م مە‌حشەرە
 قبو‌ڵ‌دە‌کات دە‌پۆ‌م، مە‌ن گەر خودایە‌ دە‌ستم دە‌گرت و گەر شە‌یتان،
 دوا‌جار دوا‌یدە‌کە‌م».

پۆڭى دوایی ئو ھەنارە شوشە یەم لە خوشکە سپییەکان خواست و بەتەنها چوومە لای "سەى مژدەى شەمس" ئو توحفە فرۆشە گەنجەى ھیچی لەو پیرەمێردە عاشقە نەدەچوو کە لە ناو چیاکاندا دیبوم، پیاویک بوو لە نوسینگە یەکی گەورەدا دانیشتبوو، بە ھێمنی و یقاریکەرە قسەیدەکرد تەنیا لەو سیاسیانەم بینی بوو ھەندێجار لە کەنالە ناوڤۆکانەو لە پشت کورسی و مێزەو قسەیان بۆ تەلەفزیۆنەکان دەکرد، منگی و گرپیەک لە دەنگیدا بوو، لە گەڵ ھەر کەسیکدا قسەى بکردایە وەک ئەو بـوو بۆ کۆمەڵێک ئافەرت قسەبکات و بیهوێت بە دەنگی سەرسامیانبکات، نامەکەى باوکى و ھەنارە شوشەکەم دایە، ئو دەستی بردو لە مێزىکى تەنیش تەخویدا قاسە یەکی گەورەى کردەو، ھەناریکى شوشەى دیکەى لەو قاسە یە دەرهێنا، ھەناریکى شوشە کە تەواو لەو ھەنارە شوشە یە دەچوو کە من خستبوومە سەر مێزەکەى. بە ھێمنی ھەردوو ھەنارەکەى بەراوردکرد و گووتى "من لەسەر پاسپاردەى باوکم سەرپەرشتیدەکەم... ئو کەسى من نییە... لە گەڵ کۆمەڵى منداڵى تردایە، پێکخراویکى بیانى بەختیواندەکات". سەیرئیکى کردم و بەسەرسامییەو پرسى "تۆ دەزانیت چۆنە؟... بینیتو؟... دەزانیت چ پوختساریکى ھەیە؟". من گووتم "نا... لە کوێو بەزانم، لە کوێو؟ تا ئێستا نەمبینیو". بە ھێمنی کللی ماشینەکەى ھەلگرت و گووتى "بابۆین". ئو منى برد بۆ ئو مائە گەورە یە کە لە کوچە یەکی نوێ و لە بەشیکی تازەى شاردرا بوو. سەى مژدەى شەمس لە پێگا سەربىادەداو دەیگوت "قوربان من نایناسم، من لەسەر قسەى سەى جەلال ھەموو شتێک بۆ کردوو، من ئو پێکخراوێم بۆ دۆزییەو کە سەرپەرشتى منداڵانى کەمەندام و ئیفلێج دەکات، لەوانە یە ببینە بۆ ئەوروپا، دکتۆرێک پێیگوتم لەوێ دەرسی لەسەر دەخوین... دەمیکە بە باوکم گووتوو خۆى لەم چیرۆکانە دوربختەو... بەلام ئو

وازنه‌ی نیت... قوریان بزانه، من هه‌موو شتیکم له‌به‌ر خاتری سه‌ی
 جه‌لال بۆ کرد. پیاویک بوو خۆی له‌وه به‌گه‌وره‌تر ده‌زانی بایه‌خ
 به‌ چاره‌نوسی هه‌ندێ که‌سی بچوکی وه‌ک دوا‌هه‌مین سه‌ریاس بدات.
 منی له‌به‌ر ده‌رگا که‌ داگرت و گووتی «ده‌ته‌وێت بێمه‌وه به‌ دواتا؟»
 گووتم «نا... نه‌زیزم... من خۆم شه‌ره‌زای هه‌موو پێگاکانی دونیام»
 نازانم بۆ له‌گه‌ڵمه‌دا نه‌هاته‌ ژوورێ، پێده‌چوو نه‌توانی له‌و دونیایه
 نزیکه‌که‌ وێته‌وه که‌ نه‌و مندا لانه‌ تیا ده‌ژیان. وه‌ک نه‌وه‌ی ترسیک له‌و
 جێگا یه‌ی دوور بخته‌وه که‌ ته‌نیا پێزو مه‌حه‌به‌تی باوکی ناچار بکړبوو
 پووی تێبکات، به‌ په‌له‌ ماشینه‌که‌ی ئاژووت و ده‌ریازبوو. سه‌ی مژده‌ی
 شه‌مس وه‌ک یه‌کێک نه‌هاته‌ پێشچاوم مه‌راقێک له‌ دونیا بخوات، وه‌ک
 یه‌کێک جگه‌ له‌ خۆی شوینیکی بۆ که‌سانی تر و زینده‌گییه‌کانی تر له
 ژیا نیدا جیه‌شتبیت، پیاویک بوو له‌ نیوه‌پۆیه‌کی گه‌رمدا منی گه‌یاند
 خانویه‌کی گه‌وره‌ که‌ له‌ ناوه‌وه‌ جو‌ره‌ قه‌لایه‌کی داخراوی دیکه‌ بوو،
 تێکه‌له‌یه‌ک بوو له‌ خه‌سته‌خانه‌ و زیندان، له‌ شوینی به‌خێوکردن و
 شوینی قه‌هر، له‌ مائی سه‌ره‌پرشتیکردن و مائی وێرانکردنی مرقوف، منی
 گه‌یاند و ئیتر نه‌مبینیه‌وه. به‌لێ، هه‌ر نه‌و جاره‌ بوو ئیدی من سه‌ی
 مژده‌ی شه‌مس نه‌بینیه‌وه، نه‌و پیاوه‌ی ده‌بایه‌ مه‌مه‌دی دلشوشه
 ببات بۆ لای دوا‌هه‌مین سه‌ریاس، به‌لام که‌ بینیم هه‌چی ده‌ریاره‌ی
 مه‌مه‌دی دلشوشه‌ نه‌ ده‌زانی، ئاگاشی له‌ چیرۆکی سه‌ریاسه‌کانی تر
 نه‌بوو. ده‌یگووت «نه‌وه‌نده‌م کات هه‌یه به‌ دوا‌ی ژیا نی خۆمه‌دا رابکه‌م،
 سه‌له‌های سه‌له‌ به‌ سه‌ی جه‌لالی شه‌مس ده‌لێم نه‌و هه‌ناره‌ شوشه‌یه
 چیه‌ بافر پێبده‌م، خۆ قاسه‌که‌م ته‌نه‌که‌ی خۆل نییه‌، هه‌ر جارێک
 که‌ دیت، ده‌رگای قاسه‌که‌م پێده‌کاته‌وه ته‌ماشایده‌کات و ده‌گری،
 من هه‌موو جارێک ده‌لێم باب به‌ نه‌م شتانه‌ چیه‌، نه‌مه‌ سه‌نه‌تی چ
 زه‌مانیکه‌، ئاخه‌ر نه‌م شوشه‌یه‌ خۆ توحفه‌ نییه‌، من چی لێکه‌»

براگیان سا شوینم لیدەگریت، ئەو دەلێت فرپینه دەیت، پۆژیک شتیکی گەرە ئاشکرادەکات». لە بەردەرکی ئەو مائە هەنارە شوشەکی دامی و گووتی «من سالتەهای سال پاراستووم، ئیتەر مائی خۆتە، کە سە ی جەلالی شەمسەت بینی، بلی هەنارە کەم بە ساغی لە مژدە وەرگرت، با لای باوکم عەیبیار نەبم». بە هێمنی دەمگووت «دەنیابە ... دەنیابە ... دەنیابە ... دەنیابە». ئەو دەرویشت و بە کەمتەر خەمییه کە وە هۆرنیکی خودا حافیزی لیدەدا و بە یەلە جیدە هتیشتم.

به تهنیا چوممه ئه و ماله وه که پیکخواویکی بیانی بو که نهجه په ککه وته کانی دروست کردبوو. دروست نازانم ئه و ماله چهند ژوور بوو، وهک ئه وه بوو له هه زاران هه زار ژوور دروست بوو بیت... له هه زاران هه زار پارو و پچاو پچ، له سه دان سالوونی که وره که وره. له دهره وه پرا وهک مالیکی ئاسایی دهینواند، به لام له ناوه وه وهک ئه وه بوو تانه و سه ری نه و سه ری که ردون دریز بوو بیت وه. به لام هاوړپیان بزنان تاده مرم ئه و سه فره ترسناک و سهیره م له دالان و ژوور و هوّل و قاوشه سهیره کانی ئه و ماله دا له یادنا حته وه.

هه زاران ژوور بوو... هه زاران ژوور. پر له گه نجی په ککه وته و شتیاو. کوپانی بڼ دهست و قاچ و سهر. پر له مه خلوقاتی سه یرو نه بینراو، پر له و کوپانه ی پارچه پارچه بوو بوون و دهستیک به شتیاوی نابوونی به یه که وه. پیده چوو ژوورده کان به پئی جوړی دهرده کان دابه شسبووین، چهنده ها ژووری دوورودریژ پرپیون له و گه نجانیه ی هردوو قاجیان نییه. شوین زینده گی نه و کوپانه بوو له سهر دهست ده پوښتن، وهک هه ندیک ته نی دابراو له زهوی له به تانی سهیر سهیردا هه لواسرابوون، له پیخه فیه هه واییه کانیاندا جۆلانییان ده کرد، هه ندیکیان پیده چوو به دارشه قه کانیاندا هه لواسرابیتن، هه ندیکیان له ژیر قه ره ویله کانیاندا ده خه وتن و قاپی

خواردنه کانیان له سەر زهویییه که له نزیک خۆیانوه جێهێشتبوو و له بنهوه را نیگای نهو پێیوارانه یان دهکرد که به کن جیگا کانیاندا تێده پهڕین. شوێنێکی دی شوینی نهو گه نجان بهو اکه دهستیان نییه، دیمه نیکی سه یهروو سه دان لهو گه نجه بێده ستانه به ده م قاپه کانیان ده گرت، سینه کانیان له سەر سەر پاده گرت و له پاره وێکی درێژدا وهک له پێشبرکێیه کی بێده نگ و درێژدا بن ده پۆشتن. من یه که یه که به پاره وه کاند ده هاتم، بۆنی دونیایه کی سامناک ده هات به سه رمدا. سه یرت لێده هات نهو هه موو ئازاره چۆن له شوێنێکی وادا جیگای ده بێته وه، هه زاران مندال و گه نجی زامداریوون که بێده نگ و بێباک ده هاتن و ده چوون، یه کی که بوو له بێده نگترین جیگا کانی دونیا، به ئاسته م ده نگێکت ده بیست. به چرپه ی ترساو قسه یان له گه لدا به کدا ده کرد، هه ر شتیکت ده پرسى به نه سپای وه لامیانه دایته وه. له به شی کویره کاند هیمنیه کی خۆله میشی بالی به سه ر شته کاند گرتبوو، وهک نه وه ی نه بیینی دوورودرێژی کویره کان نیگار و په نگى شته کانی کالکر دبیته وه، له شوینی که په کاند کپییه ک له کپی سه حرا ده چوو، بێده نگیه ک له بێده نگى پاره وێکی ناو مه له کوتی ده کرد رکێفی شته کانی له ده ستابوو. له شوێنێکی دیکه دا نهو کورانه م بینی که پێده چوو هه لاهه لابووبن و کۆکرا بیته وه، مه خلوقاتى شیواو، مه خلوقاتى کۆلاجکراو له سه ر یه ک، نه وانه ی پارچه کانیان په ریوو بۆ یه ک. هه ستنده کرد سه ری یه کیکیان به له شی نهو ی دییه وه و چاوی یه کیکیان له سه ری نهو ی دیکه و که پوی نهو ی دیان له سه ر پوخساری یه کیکی دیکه ... هه ستنده کرد ده ستیک هه موویانی پارچه، پارچه کردوو و تیکه لاویکردوون، به لام هێنده تیکه لاویکردوون دواتر نه یه توانیوه دروستیان بکاته وه، ئاده میزادته ده بینی نیوه ی په ریوه بۆ سه ر پوخساری یه کیکی تر، ئاده میزادیشته ده بینی وهک له پارچه ی زیادی هه زاران ئاده می دیکه دروستبوویت، هیه به شته

له گه ل نه وی دیکهیدا نه ده گونجا. من ده هاتم و له هه موو دالان و هو ل و ژوور و سالۆنه کاندای ده مپرسی "کهس سه ریاسی سو بدهم ده ناسیت؟" هه می شه ده نگیکسی هیمن به چر په وه ده یگووت "نایناسین". ده نگیک دواتر نه تده زانی له کو یوه هاتووه و کئ وه لامیدا ویته وه. ئاو پتده دایه وه بو نه وه ی بزانی ت کئ وه لامیدا ویته وه، به لام کهس ته ماشای نه ده کردی. له ژووریکدا له وسه ری نه وسه ری پارا وه کان. له به شی مندالانی پشکو، شوینی ئه و کوپانه ی له جه نگدا سووتا بوون، سه ریاسی سو بدهم دۆزییه وه. له به رده رکسی به شه که دا وه ستام و به ده نگیکسی که می ک به رز پرسیم "تکایه، کئ سه ریاسی سو بدهم ده ناسیت؟". کوپیکسی بچکو لانه ی باریک که نیوه پووت له ده رپئ و فانیله یه کدا ده سوپایه وه، سه رتا پای گیانی به شیوه یه کی ترسناک سووتا بوو، دوو چاوی پیوه بوو شین، له سه ر ته ختسی ده موچاویکی دا قرچا و، کوپیک بیروو بیبرژانگ، وه ک تارماییه ک له خه ونیکسی تاریک پای کرد بی ت به نه سپاییه وه هاته به رده مم و گووتی "سه ی جه لالی شه مس تو ی نار دووه؟". چرپاندم به گویتدا "ئه و منی نار دووه. سه ی جه لالی شه مس... منی نار دووه... تو نه ویت سه ریاسی سو بده میت؟". به نه سپایی گووتی "نا... نا... من ئه و نیم... به لام ده یناسم، من سه ریاسی سو بدهم ده ناسم؟ وه ره بته م بو لای". ده ستیگرتم و به نه سپایی بردمی. ئه و به منی گووت ئه م ژوورانه شوینی مندالانی پشکو، سه ده ها گه نجی سووتا بوون که له شیان وه ک مؤم تو ابووه وه، جه ستیه ان وه ک لاستیککی شل به سه ر نوینه کاندای پڑابوو، وه ک لاستیک دواتر سارد بوو بیته وه و هیچ قالبیک کو ی نه کرد بیته وه، هه ندیکیان پیده چوو هه می شه بسووتین، کاتیک سهیری چاویانت ده کرد پر بوو له پشکو، هه ناسه یان له هه ناسه ی کووره یه کی گه رم ده چوو. که به ژووره کاندای ده رژیشتی هه ستت به گر په ک ده کرد له گر په ی بای بیابان به هیژتر. ئه و کوپه که به راورد

بهوانی تر پێدهچوو له هه موویان باشتربیت گووتی «من ناوم، ئهستێره کامیله، پێمه ئێن ئهستێره ی پەش، له بهر ئه وهی تاکه که سیکم دهتوانم نیوه شهوان که دنیا تاریکدا دیت بچمه دهره وه و بازار و کوچه پەشه کان ببینم... دهزانی من چۆن سووتام؟ نازانیت. له دهغلیکی سه وزدا سووتام، له گه ل کچی شیخیکدا له ژێر ئاسمانیکی پۆشنا خه وتبووم، که سوکاری ئه و ئاگریان له ههردوو کمان بهردا، من هه رچۆنیک بوو به ئاگره که وه خۆم گه یانده ئا، ئه و نهیتوانی ده رچیت، له و ئ له ناو گه نه کا ندا سووتا». به سووکییه کی سه یر قسه ی ده کرد، مرۆف وا هه ستیده کرد له به ندیخانه یه کی تر سناکدا یه نه وه ک له خهسته خانه و مانیکی سه ره رشتی کردندا. به جۆریک سووتابوو مرۆف نهیده توانی نیگاری پیش سووتانه که ی به ی نیت وه پێشچاوی خۆی. به لام شتیک له درهوشانه وه و سافی پۆح له چاویدا ده بینرا. گووتی «دهزانی بۆچی وا به سووکی قسه ده که یین؟». گووتم «نازانم، نا». سه یری کردم و گووتی «دهبوایه بزانیته... لێره هه مووان هاوارده که ن، هه مووان ده نالێن، ئه وانه ی زۆر به دهنگی بهرز قسه بکه ن و بنالێن پشوی ئه وانی تر تیکده ده ن، ئیسه راحه تی دکتۆر و ستافی پێکخوا وه که تیکده ده ن که ئه وه تان له سه روومه وه ن... پۆژیک هاتن و هه موو ئه وانه یان ده رکرد که به دهنگی بهرز هاوارده که ن و ده نالێن، بۆ ئه وه ی لێره بزیت و نان بخویت و له لیفه یه کی گه رمدا بخویت نابیت به دهنگی بهرز هاوار بکه یته». له پریکدا وه ستاو به گومانی که وه سه یری کردم و گووتی «تۆ کیت؟... تۆ له یه کیک ده چیت ئیره نه بینیبیت و له م شاره نه ژیا بیت». من به هیمنی سه یرمکرد و گووتم «من باوکی سه ریاسی سو بده مم». نه متوانی هیچ له چاویدا بخوێنه وه، وه ک ئه وه بوو نه یه ویت زۆر ته ماشای چاوی بکه م، وه ک ئه وه ی بزانیته ئه و پوونی و سافی و قوولییه ی نیگا کانی زۆر نه ینی دلی ئاشکراده که ن، سه ری دانه واندو گووتی «من قه ت...

نەدیوھ. وەك شتێك پرایچەلکێنیت بە خێراییی سەیری کردمەو و گووتی
 «سەریاسی سوو بھ دەنێرن بۆ ئەوروپا... ناوی دەرچوو، دەنێرن
 بۆ ئەوروپا، چەند پۆژێکی تر دەپوات، لەوێ دەرسی لەسەر دەخوینن،
 پێنج کەسن، دوو پیاوی ئینگلیز ھەلیان بژاردن». بە غەمگینیە کەو
 سەریدانەواندو گووتی «منیان ھەلنەبژارد، یەکیکیان دەویست بە چەکی
 قورس سووتا بێت، ئەوانەیان ھەل بژارد کە بە بۆمب و غاز و کیمیای
 سووتاون... منیان نەویست، یەکیکیان دەستی لە پێستە کەمدا و گووتی
 ئەمە مان ناوێت». بە ھێمنی دەستی بۆ ھاوپیگانی درێژ کرد و گووتی
 «پێماندەلێن منداڵانی پشکۆ، چونکە ھەموو بە ناو ناگردا پۆشتووین،
 لە پێشدا بەم بەشەیان دەگووت «جەھەنەم» پۆژیک شاعیری کە هات، ئەو
 ناوی ناین منداڵانی پشکۆ، شیعیریکی درێژی نووسی بوو، لە تەلە فزیۆن
 پیشانیاندا، دوا یی هات و بۆ ئێمەشی خویندەو... شیعیریکی درێژی بوو،
 من ھێچم لە بەر نییە». لە ناکاو ئیستیکی تری گرت و گووتی «تۆ
 دەزانیت سەریاسی سوو بھ دە قسە ناکات... دەزانی یان نازایت؟». من
 پێشتر نەموستبوو ھێچ شتێکی ئەوتۆ گرنگ لە زاری سە ی جەلالی
 شەمس فێریم، دەموست خۆم باوھەشی پیا بکەم و دەستی لێبەم و لە
 نازارەکانی تێبکەم. گووتم «نا... نازانم... نازانم». بە دەنگێکی سوو کتر
 و غەمگینتر گووتی «ناتوانیت قسە بکات... لەو کاتەوێ سووتاو...
 ناتوانیت قسە بکات... دەتوانیت ھەندێ وشە بڵێت... ھەندێ وشە کە لە
 خەیاڵی خۆیا یەتی، قەرەوێڵە کە ی لە تەنیششت قەرەوێڵە کە ی منەو یە من
 چەند پۆژ دەووستم و کەلیمە کەلیمە قسەکانی پێکەو ھەگرێدە دەم شتێک
 تێدەگەم، بەس من دەتوانم وا بکەم، کەسی تر ناتوانیت وابکات».
 بە شەرمیکەو سەری دانەواند و دەیگووت «چونکە قەرەوێڵە کە ی لە
 تەنیششت قەرەوێڵە کە مەو یە».

پاڤاو ھکان لەو درێژ تریوون من چاو ھ پواندە کرد، دەپۆشتین و

ئەستێرە ی پەش دە یگوت ”سەریاس ناتناسیتهوه، سەریاس کەس ناتناسیتهوه... پۆژیک پیاویکی کوێر و کوپکی تر هاتن و ئەو نەیناسینهوه، دوا ی زانیم کە نەیناسیونەتەوه، کە دوا ی هەفتە یەک هەموو قسەکانیم نایەوه بە یەکەوه...”.

سەریاسی سوو بچ دەم لەوسەری پاراوه کەدا لەسەر دوا قەرەوێڵە دانیشتبوو، ئەستێرە گووتی ”ئەوه سەریاسی سوو بچ دەم”. بە هێمنی لێی نزیکبوو، خەریکی یاریکردن بوو بە تەزییچی درێژ، ژوورە کە ی هەشت کەسی دیکە ی تیا بوو، ئەو بە تەنیا لەسەر دوا قەرەوێڵە بێتەوه ی تەماشای هیچ بکات، یاری بە دەنکە پرەنگا پرەنگەکانی ئەو تەزییچە کەرە یە دەکرد. تا لە نزیکەوه نەمی بینی تێنەگە یشتم بۆ سە ی جەلالی شەمس نەیدەویست ببینم. خودایە چ شتیکی ترسناک بوو، پارچە یەک گۆشتی تیاو بوو، هەستتە کرد چاوی بەسەر پومە تیدا تیاو تەوه، پومە تی بە چرنوکیکی گەرە پچراوه و ئێسکەکانی دەرکەوتوون، لچی بەسەر چەناگیدا شۆرپووبوو، شتیکی گۆنیکانی لولکردبوون، بایەکی ترسناکی هەموو قژی لە گەڵ زەبرو جەبەرۆتی خۆیدا هەلکەندبوو. لەلای راستییەوه پێستی ناوچاوانی وەک لاربوونەوه ی گەلایەکی وشک بەسەر چاویدا هاتبوو خوار، بۆ ئەوه ی باش ببینیت دەبایە ئەو پارچە پێستە درێژ بە دەست بەرزیکاتەوه و پایگریت، چاوی راستی بە پێچەوانە ی چاوی چەپیەوه بە جۆریکی سەیر بچوکیو، لە کاتی کدا چاوه کە ی دی بێتەندازە لە ئاستی درێژی گەرەبوو، کەپووی لە پارچە گۆشتیکی سووتاو دەچوو، کاتیکی هەناسە ی دەدا گۆیت لە خیزە ی سینە ی بوو. بە هێمنی چوومە بەردەمی و دانەویمەوه کپنووشم بۆ برد و قاچە سووتاوه کانیم ماچکرد، بە جۆریکی لە بەردەمیدا نوشتامەوه، وەک ئەوه بوو سوژە بۆ خودایەکی چکولانە بەرم. کە قاچیم ماچکرد

کەس نەبیبینیم، هەتا سەرپاس خۆشی تەماشای نەکرد. ژیا ن هێندە گازی خۆیناوی لیگرتبوو، نەیدەتوانی هەست بە و ماچە بچوک و هەتیو و بیمانایەیی من بکات. ئەو کات ئەو قسەیی سەیی جەلالی شەمس هاتەو یاد کە گووتی "مەحەبەت ناتوانیت دەردی ئەم منداڵانە تیماربکات".

مەحەبەتی من مەحەبەتیکی درەنگ وەخت بوو، خۆشەویستی درەنگ وەختیش هەمیشە لە بەزەیی و پەشیمانییەو نزیکتەر نەوێک لە خۆشەویستی. کاتیکی لەبەردەم ئەو منداڵانەدا وەستام وەک ئەو بوو سەفەری دووردیژی ژیا نەم گەیانەبێت بە کۆتایی، وەک ئەو بوو چیتەر لەم گەردونەدا هیچی دی لەو سات و چرکەییە گرنگتر نەبێت کە تیا نوشتامەو ئەو کۆرەم ماچکرد، کۆرێکی بیتاگا لە من لە دوتیای خۆیدا نوقم بوو.

پێدەچوو گەرە نەبووبێت، بەشی هەرە زۆری ژیا نی لە دوا ی سووتان لە شوینی تاریک و لە ژووری داخراودا بردبوو سەر، بەر لەوێ ئەم پێکخواو بە خۆی بگریت ماوێکی دێژ لە ژووری مزگەوتیکی تاریکدا لەگەڵ چەند لێقەوماوی تردا بە یارمەتی سەیی جەلالی شەمس ژیا بوو. نەیدەتوانی لە شوینی خۆی هەستیت، قاچەکانی بە شیوەییکی سەیر بچوک و منداڵانە مابوونەو، لەو پۆژەوێ ئەو بۆمبایە سووتاندبوو قاچەکانی گەشەیان نەکردبوو. تەنیا بەشی سەرەوێ بە ناریکی بە هەموو لایەکی گەرەبوو بوو، حیکایەتیکی نەبوو، لە منداڵییەو سووتابوو و لە ژوورە تاریکەکاندا گەرەبوو بوو، هیچ شتیکی لەسەر دوتیای دەرەو نەدەزانی، نەیدەتوانی باش سەیربکات، نەیدەتوانی باش قسەبکات، بەلام "نەستیرەیی پەش" دەیگووت، لە هەندێ شت تێدەگات. لەبەردەمیدا وەستام و گووتم "من باوکتەم". بە هیمنییەو سەیریکردم و هیچی نەگووت، وەک ئەو بوو ئەو وشەیی نەبیسیت.

پاش ئیستیکی کورت سهری بهرزکرده وه ئه وهناره شوشه یه یه ده ستمه وه دی و گووتی "هه نار". سهری دانه واند و چهند جار یک به دهنگیکی غه مگینه وه گووتیه وه "هه نار... هه نار... هه نار". من به هیمنی باوه شم پیاکرد، لیوم خسته سهر ئه و ناوچاوانه زامداره ی و ماچمکرد، ماچیک پیشتر هیچ که سم به و جوره ماچنه کردبوو، پیده چوو پیش منیش هیچ که سیک به و شیویه ئه وی ماچنه کردبیت. نهسته مترین شتیک مرؤف بتوانیت بیرى لیبکاته وه، دروستکردنی پڭایه ک بو ناو دلی ئه و کوپه. که ماچمکرد به خوشیه وه سهری بهرزکرده وه و گووتی "سبه ی... سبه ی". نهستیره ی پهش له تهنیشتمانه وه بوو گووتی "چهند پۆژیکی تر ده توانیت له مانای قسه کانی تیگهیت". هه ندی ساته وهخت هیه له ژياندا، سهره تای هه موو ئه و گۆپانکاریانه یه که پیشوهخت پیشبینیت نه کردوون.

ئه و کوپه ی له و یادا وه ک جهسته یه کی په ریشان له دونیای ناگروه هاتبووه ده ری و بۆنی هه موو ئه و ژوره تاریک و زلوماته په شانیه ی لیده هات که تیا گه وه بوو بوو، کوپی من بوو. یه که مجار بوو یه کی کم له بهرده مدا بیت باوهشی پیاکه م و پیتیبلیم "کوپم"، ئه و ساته ی بیستویه ک سال له سه حرا بیرم لیکردبووه وه. نا وامه زانن من به بینینی ئه و کوپه هه ستم به ئازاری ئه وانی دیکه هیورتر بووه وه، وامه زانن هینده ی من باوه شم به و کوپه دا کرد، ئیدی سه ریاسی دووه مم له زیندانه تاریک و نهینییه که ی خۆیدا له یادکرد، وامه زانن ئه و په یوه سته عاتیفییه م به گۆپی سه ریاسی مه زنه وه پچران که له دپک و دالی ده شتیکى دووردا ئیژرابوو، وامه زانن ئیتر ئه و مندالانه م له یادکرد که سهره پۆ و بیکهس له ناو بازار و له کیلگه کان و له شوینه کانی شه پدا گیریانکردبوو.

لهو ساته‌دا که باوه‌شم به دواهمین سهریاسدا کرد، تیگه‌یشتم من نابم به باوکیکی راسته‌قینه. ئه‌و کاته چاومکرده‌وه و تیگه‌یشتم ئه‌وه‌ی له بهره‌ستی مندایه به‌شی ئه‌وه نییه من بکاته باوکیکی راسته‌قینه. من چیم له بهره‌ستدا بوو، له گۆرپک، پارچه‌یه‌ک گۆشتی هه‌لاه‌لا، کۆمه‌لێک کاسیت و دوو هه‌ناری شوشه زیاتر. به هه‌مان ئه‌و ئه‌ندازه‌یه‌ی که سهریاسه‌کان هه‌رگیز نه‌بووبوون به برای یه‌کتر، منیش نه‌ده‌بووم به باوکیان، من و ئه‌وان بۆ هه‌میشه له گه‌ردوونکی مه‌جازیدا نوقم بووبووین که له نێوان مڕۆف و مڕۆفدا شتیکی قوولتر له برایه‌تی، باوکایه‌تی، دۆستایه‌تی ناسایی و خۆشه‌ویستی ناسایی پێویستبوو. ئه‌و ساته‌ی باوه‌شم به‌و پارچه‌ گۆشته ماندو و تهاوه و بێتاگایه‌دا کرد، وه‌ک شتیکی قوول له ناخدا بدره‌وشیته‌وه له مانای ئه‌و په‌یمانانه تیگه‌یشتم که پۆژیک له پۆژان سهریاسی مه‌زنی به هاوڕێکانی و خوشکه سپیه‌که‌نه‌وه به‌سته‌وه، له مانای ئه‌و سوینده تیگه‌یشتم لاولو و شاده‌ریای پێکه‌وه گرێده‌دا. لهو ساته‌دا تیگه‌یشتم به‌رامبه‌ر به خامۆشبوونی هه‌سته‌کان، به سه‌حرا، به مردن، یه‌کدی نه‌دۆزینه‌وه، لیکداپه‌رانه گه‌وره‌کان، ئه‌و په‌یمانانه ته‌نیا پێگایه‌کی ژیانه. لهو ساته‌دا که باوه‌شم پیاکردبوو، که هه‌ستم به گه‌رمای جه‌سته‌ی ده‌کرد، هه‌ستم به گۆرپکی هه‌رگیز خامۆش نه‌بووی ناو پۆچی ده‌کرد، کاتیکی وه‌ک باوه‌شکردن به دره‌ختی ناو جه‌ریانی لافاوێکی مه‌زندا ده‌ستمکړدبوو ملی، لهو ساته‌دا تیگه‌یشتم ژیانی من و ئه‌و پێویستیان به په‌یمانێکی گه‌وره هه‌یه، گه‌وره‌تر له باوکایه‌تی و خۆشه‌ویستی و به‌زه‌یی. باوه‌شم پیاده‌کرد و بۆنم پێوه‌ده‌کر دو ئه‌و پسته سامناکه‌ی سه‌ی جه‌لالی شه‌مس له سه‌رمدا ده‌نگیده‌دایه‌وه، ته‌ماشامده‌کرد و ده‌مگرتوه نامیز، ماچمه‌کرد و ده‌سته باریک و سووتاوه‌کانیم ده‌خسته سه‌ر دڵم، ده‌گریام و سه‌رم ده‌خسته سه‌ر ئه‌و

سینه‌یهی خۆینیکی ئارامی پیاده‌پۆی... چ پرسته‌یه‌کی ترسناک بوو
 «مه‌حه‌به‌ت ناتوانیت ده‌ردی ئه‌و منداڵانه‌ تیمار بکات». له‌و ساته‌دا من
 سه‌رم به‌رزده‌کرده‌وه، سه‌یری ئه‌و قاوشه‌ دووردریژانه‌ی مه‌لبه‌نده‌که‌م
 ده‌کرد، سه‌یری ئه‌و کوچه‌ سووتاوانه‌م ده‌کرد که له‌سه‌ر قه‌ره‌ویله‌کانی
 خۆیانه‌وه، هه‌ر یه‌که‌یان سه‌رقالی یاریکردنبوون به‌ شتیگ. ته‌ماشای
 ئه‌و گیانه‌ وێران و ژیانه‌ خاپوور و نیگا خامۆشانه‌م ده‌کرد، ته‌ماشای
 ئه‌ستیره‌ی په‌شم ده‌کرد وه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌سوودی به‌ سه‌ریاسی سووبده‌م
 به‌ریت له‌ ئامیزمدا سه‌یریده‌کردم، له‌وساته‌دا به‌ چاوی پر فرمیسکه‌وه،
 به‌ هه‌لچوونیکی خۆیناوی دله‌وه، به‌پیارمده‌دا خۆم و ژیانی خۆم به‌
 په‌یمانیکی هه‌تا هه‌تایی به‌م کوچه‌وه به‌ستمه‌وه. په‌یمانیک که ته‌نیا
 خۆم له‌گه‌ڵ خۆمدا مۆرمده‌کرد، خۆم ده‌منوسی و ده‌مبڕد و هه‌لمده‌گرت.
 په‌یمانکه‌ی من ئه‌وه‌ بوو جاریکی دی سه‌ریاسی سووبده‌م
 جینه‌هێلم، بۆ هه‌ر کوێیه‌کی زه‌مین پۆی دواایکه‌وم، له‌ هه‌ر جینگایه‌کدا
 له‌یه‌که‌چراین بگه‌ڕێم و بیدۆزمه‌وه، له‌ هه‌ر شوینیکدا ونمکرد، هه‌موو
 ژیا‌نم ته‌رخانه‌که‌م بۆ دۆزینه‌وه‌ی.

دواهه‌مین سه‌ریاس نه‌یده‌زانی بۆ ماچیده‌که‌م، نه‌یده‌زانی باوک
 مانای چی؟ به‌لام هه‌ستمده‌کرد باوه‌شه‌کانی من دلی ده‌هیتیته‌ سه‌ما،
 ته‌ماشای چاویم ده‌کرد، ئه‌و چاوه‌ گه‌وره‌یه‌ی که پێده‌چوو شته‌کان
 به‌ جوړیکی تر ببینیت جیاواز له‌ بینینی ئیمه، باوه‌شم پیاده‌کرد
 و گه‌رمایی جه‌سته‌ی هه‌ستیکی کوشنده‌ی به‌ ته‌نیا‌یی پێده‌به‌خشیم.
 هه‌ستمده‌کرد من ژیا‌نیکه‌ له‌ ئامیزانی مڕۆف به‌دووریووم، هه‌ستمده‌کرد
 جه‌سته‌ی هه‌لاهه‌لای ئه‌و مڕۆفه‌، هاواریکی مه‌زن و قوولی تیا‌یه‌ بۆ ژیا‌ن،
 که باوه‌شم پیاده‌کرد وه‌ک هه‌ر پۆحیکی مه‌حروم له‌ خۆشه‌ویستی پتر
 خۆی پتوه‌ ده‌ننوسانم، ئه‌و نه‌یده‌زانی من کێم، نه‌یده‌زانی بۆ باوه‌شی
 پیاده‌که‌م، نه‌یده‌زانی من چیم له‌و ده‌وێت، به‌لام به‌ فرمیسکه‌کانمدا شتیگ

له نیازی من تیده گه یشت، غه ریزه ساده و پا که کانی پینما ییاندە کرد بۆ تیگه یشتن و جیا کردنه وهی باوهشی من له هه ر ئامیزکی تری دونه . سه یه یوو له گه ل دۆزینه وهی سه ریاسی سو بده مده ده بایه ونیکه مه وه . نه ستیره ی رهش که له سه ر قه ره ویله که له ته نیشت سه ریاسه وه دانیشته بو و سه یریده کردین، ده یگوت ”چه ند پۆژیکی تر ده یه ن بۆ ئه وروپا، له وانه یه چاکیکه نه وه، له وانه یه بیکه نه وه به کورپکی ساغ و سه لیم که به پیتی خۆی بتوانیت به روات“. وه ک من باوه شهیده کرد به سه ریاسی سو بده مده و ده یگوت ”من زۆر بیریده که م... ئیمه ره فیکی یه کین، هه موو پۆژیک به یه که وه نانده خۆین“. نه ستیره ی رهش کورپکی شه رمن بو، به لام پاستگۆ بو، نه و ده ستی منی گرت و پیتیگوت ”ده توانی چه ند پۆژیک له گه ل خۆتدا بیبه یته ده ره وه... له وانه یه به روات بۆ ئه وروپا، پیتش نه وه ی بیبه ن، ده توانیت چه ند پۆژیک بیبه یست بۆ لای خۆت“. توند ده ستی ده گو شیم و ده یگوت ”منیش به رن له گه ل خۆتاند، من ده میکه شه و له ده ره وه نه خه وتووم... حه زده که م نه ستیره بیبنم، لیته وه نه ستیره نابینم“. من نه و کات نه مده زانی بیر له چی بکه مه وه، پیاویک بووم په شوکا و سه رلیشیوا و، له ده ستشۆری ته نیشت ژوره که دا ده موچاوم ده شت و ته ماشای نه و هه موو ترس و په شوکانه م ده کرد که له چاومدا بو. بیته وه ی ناگاداریم به رده وام ده گریام. سه رم به سه ر ده ستشۆره که دا شوپده کرده وه و هه ستمده کرد خۆین ده هیتمه وه. توپه بووم له دونه، له ئاسمان، له گه ردون، له هه ر که سیک دور و نزیک په یوه ندی به ریکه خستنی ژیا نه وه هه بیست له سه ر نه م نه ستیره یه، هه ر که سیک که خۆی به نوپنه ری مه له کوت به زانیت له سه ر زه وی، هه ر که سیک سه ریاسه کانی به و ده رده بردییت. به لام نه مده زانی توپه یی خۆم ئاراسته ی کێ بکه م؟ سه رمده خسته به ر ده سشۆره که و هه ولّمده دا خۆم ئارامبکه مه وه. بینینی نه و هه موو برینه

بە جەستەئێ مۆفێکەو، هەر کەسێکی وایدە کرد گومان لە بێگوناھێ خۆی بکات. بێنێنی ئەو سالتۆن و پارەو و قاوشە پەر برینانە، بەشی ئەو بوو هەموو پۆخە بەرەکانی دونیا هەست بە گوناھ بکەن.

دواھەمین سەریاس کەسێک نەبوو لە ماوێکی کەمدا لە هەموو نەینییەکانی تێبگەیت، نەوێک دەرگای ئەو تەلیسمانەئێ بۆ نەدە کردەوێ کە چیرۆکی سەریاسەکانی تیاوێبوو، بە لکو خۆی نەینێ و تەلیسمێکی گەورە بوو، هەستەدە کرد لە پشت ئەو پوختسارە شیاو و نیگا وێڵ و بێدەنگییە کوشندەوێ دێکی گەورە هەبێ. مەن دووبارە گەرامەوێ بۆ ناو سالتۆنەکە و سەرمخستەوێ سەر سینەئێ، گوێم لە دێی گرت، گوێم لە ئیقاعی هێمنی هەناسەئێ گرت کە وێک فرینێ پەپولەیک لە سینەیدا دەهات و دەپۆی. لە ساتێکی ماندوو بووندا لە سەر قەرەوێڵەکێ پاکشاو، بەو تەنیا چاوە گەورەئێ سەیری سەقفەکێ دەکرد، هەستەدە کرد ژیانێکی درێژ هێچ شتێک نەبوو سەیری بکات ئەو سەقفە نەبێت. لەبەر خۆیەو ئەو وشانەئێ دەگووتەوێ کە مانایان نەبوو. ئەستێرەئێ پەش بە منی دەگووتەوێ «گەر دەتەوێت لە گەڵ خۆتدا بێبەیت... مەن فێرتەدە کەم چی بێیت؟». مەن دەستم دەخستە سەر شانی و دەمگوت «وێرە، ئەستێرەئێ پەش وێرە، مەن دەمەوێت لە گەڵ خۆمدا بێبەم، دەمەوێت تۆش لە گەڵ خۆمدا بێم، بەر لەوێ بروت، پێکەوێ دەبین، تا پۆژی پۆشتنی ئێمە پێکەوێ دەبین».

بە پوختساریدا نەتەدەتوانی لە شادمانی ئەستێرەئێ پەش تێبگەیت. ناگر، سۆز و کامەرانی و پێکەنێنەکانیشی لە گەڵ خۆیدا سووتاندبوو، بەلام بەدەنگیدا دەتوانی ئەو خۆشییە نەینێ و قوولەئێ ناو پۆحی بێنم کە ناگر دەستی پیا ناگات.

ئەو فێرێکردم چۆن سەریاسی سوێجەدەم وەرگرم، خۆی لە گەڵ...

هات بۆ سەرەوه، بۆ ئەو شوینەى فەرمانبەرەن و دکتۆر و بەرپرسانى پێکخراوە که کاریان دەکرد. هەستەمکرد ئەستێرەى پەش دەسەلاتىکى تايبەتى بەسەر هەموو ئەوانەدا هەیه که لەوێ کار دەکەن، بردمى بۆ لای پزىشکىک، که دەبايە شوناسى خۆمى بۆ ئاشکرا بکەم. ئەستێرەى پەش بە منى گوتىبوو "هەر چىيەک بێت نابێت تو پەبیت... دەبێت جار دواى جار و بە ئەسپايى قسەکەى خۆت دووبارە بکەیتەوه، بەلام تو پەنەبیت، چونکە هێندەى دەنگت بەرز کردەوه هەموو شتێک تەواودەبێت، لێرە هێچ کەس بۆى نىيە دەنگ بەرز بکاتەوه، گەر بەدەنگى بەرز قسەتکرد ئێتر نە من نە سەرياسى سوبەدم ناتوانىن لەگەڵتدا بپيێن". دکتۆرە که پەوانەى خانمىکى دىکەى کردىن ناوى چىمەن خان بوو. ئەستێرەى پەش منى برد بۆ لای چىمەن خان، کچىکى پەشتالەى بێتەندازە باریک و چکۆلە و بێتەندازەش منداڵ بوو، پێدەچوو ئەو پۆزە لە قوتابخانەى سەرەتايى هاتىبێتە دەرەوه. بەدەنگى منداڵىکەوه پرسىار لە منداڵىکى تر بکات دەيگوت "فەرموو، مشکىلەت چىيە؟". من هەموو چىروکى خۆم بۆ باس دەکرد و گوتىم "دەمەوێت سەرياسى سوبەدم و ئەستێرەى پەش لەگەڵ خۆمدا بپەم و بەر لە پۆشىتنى چەند شەوێک پێکەوه بپيێن". ئەستێرەى پەش هەمىشە لەو دىو دەرگا کەوه وەستايوو. چىمەن خان بەهەمان پوخسارى منداڵانەوه سەيرى دەرەوهى دەکرد و دەيگوت "ووى... ووى... ئەستێرە گىيان تۆش دەچىت؟". ئەو جۆرە پستانە زۆر لەگەڵ پوخسارە منداڵانەکەيدا دەگونجا، ئەستێرەى پەش دەهاتە ژوورى و دەيگوت "دەمەوێت بپۆم ماوەيەک سەيرى ئاسمان بکەم، لەدەرەوه بخەوم، شىرى مانگا بخۆمەوه". چىمەن خان دەيگوت "ئەستێرەى پەش، ئەگەر نەهێلم بپۆيت چىدەکەيت؟" ئەستێرەى پەش دەيگوت "قەپال لە خۆم دەگرم، قەپال لە خۆم دەگرم تا دەمرم". چىمەن خان سەرە چکۆلانەکەى دەهێنايە پيشى و

دەنگى بارىكدە كرده وە وەك قسە بۆ كچىكى ھاوپىي خۆى بكات بە چرپە وە بە منى دەگووت "زۆر شىتە ... كە زۆرى بۆ بىئىت قەپال لە خۆى دەگرىت، دەبىت ئاگات لىبىيت ... بە شەرتى مۆلەتت دەدەمى لە چاۋ غافلى نەكەيت". بە جۆرىكى سەير سەيرى چاۋى دەكردم و دەىگووت " لىرە ئىشيان پىيەتى ... دەبىت زۆر ئاگات لىبىيت". من كاغەزىكم پركردە وە زامنى ئەو دەدا، كە دوو پۆزى دىكە بەيانى زوو ھەردووكيان دەگىرمە وە بۆ خەستەخانە.

كە ئەو مۆلەتە تايپەتپىيەيان دامى و دەستى ئەستىرەى پەشم گرت، تىگەيشتم پۆزانى داھاتوو كۆمەللىك پۆزن لە ژيانى مندا دووبارە نابنە وە. لە جىبىكى چكۆلانەدا ھەردووكيانم گەياندە ئەو گوندە ... پىدەچوو سەرياسى سوچدەم دەمى سالى بىت دەرە وەى نەدىبىت، نىگاۋ ھاوار و سەرسامى ھىندە گەورەبوون مەپرسن. شتىك لە ترس لە چاۋيدا بوو لە ژوورە وە نەمدىبوو. ئەستىرەى پەش دەىگووت "قەت لەو خەستەخانەى نەچۆتە دەرە وە ... زۆر لە نەخۆشەكان ناتوانن بچنە دەرە وە ... چونكە كەس ناتوانىت سەپرىانبكات". من لەو باوەرەدا بووم ئەگەر دەرگای قاوشەكانى ئەو بنكەىە بخرىتە سەر پشت شار پەدەبىت لە دىمەنى ھەزاران پىاۋى زامدار، پەدەبىت لەو نىگارە سامناكانەى خەلكانىك ناتوانن تەماشايانبكەن، پەدەبىت لەو دەموچاۋانەى سىماى راستەقىنەى ژيانمان لەو ولاتەدا نىشانەدەن. پەدەبىت لەو پوخسارانەى دپندەىى و گوناھى مۆلەكان دەرەق بەىەك ئاشكرادەكەن. ھەستدەكەم گەر پۆزىك ئەو سىمايانە، ئەو پۆحانەى لە خوارى خوارە وەى دۇنيادا دەرژىن، ئەوانەى ناتوانن دەموچاۋى خۆيان بدەنە بەر خۆر بىنەدەرى، ئەو كات جەنگىك دروستدەبىت، جەنگىكى كوشندە، جەنگىكى گەورە لە نىوان ئەوانەى دەيانەوئىت حەقىقەتى ژيان لە بىركەن لە گەل ئەوانەدا كە دەيانەوئىت دەموچاۋى راستەقىنەى

ئەو ژيانە بېيىن. كە لەو بيمارستانە ھاتمە دەرىژ تىگەيشتم لە ناوی
ناوھە، لە پىچ و پەناو سوچە بچوگەكانى ئەو ولاتەدا لەشكرىكى
ناديار دەژى، سوپايەك لەو كەسانەى ھىچ كەس نايەوئەت بېيانبىنئەت.
سوپايەك لە كەسانى گەمارۆدراو و دەستبەسەر كەشتىكيان لە
پوخسارى خۆياندا ھەلگرتووه، جياوازه لەو شتانەى ئىمە لە سەر
شەقام و كوچەكاندا دەيىنن.

بەدرىژايسى پىگا ئەستىرەى پەش باسى ژيانى ئەو خەستەخانەى
دەكرد، يەكە يەكە چىرۆكى ئەوانەى دەگىتپايەو كە لە شەپى جۆراوجۆر
و پووداوى جۆراوجۆردا سووتاوون، باسى ھاوپىيەكى دەكرد بەئاگرىكى
ئەزەلبىيەو لە چياكان ھاتبوووخوارى، ئاگرىك ھەرگىز ناكوژتەو،
بەو ئاگرەو خۆى كردبوو بەشارەكاندا، بەو ئاگرەو ھىتابوويان
بۆ بيمارستان، كۆپەيەك ھىچ ئاويك نەيدەكوژانەو، ئاگرىك بىئەو
لەشى ئەو بسووتىنئەت و بىئەو بىشكوژتەو. دەيگوت «ئاويان
پيادەكرد ھەر نەدەكوژايەو، بەتانيان پيادەدا ھەر نەدەكوژايەو،
دەيانخستە ھەوزەو كە دەھاتەدەرىژ ھەر وەك خۆى بوو، كە
بەقاوشەكاندا دەسوپايەو ھەموو دەترسايان پەردەو چەرچەف و
جلەكانمان بىگريئەت، خۆى لەسەر قەرەوئەيەكى ئاسن دەخەوت، ھىچى
نەدەدا بەخۆيدا، لەخەويشيدا ھەر دەسووتا، پۆژىك بەتەلفىزىون
پەسميان گرت و برديان، كە برديان دوايى ھاتەو، دوايى جارىكى تر
برديانەو، مەلاكان پىياندەگوت جەھەتمىيە بۆيە دەسووتتەت، ئەو
موجىزەى خوايە تا جەھەنەم بېيىن، خۆى ئازارى زۆر بوو، شەويك
لەدەست پاسەوانەكان پايكردو ونبوو، كەس نازانئەت لەكويە، پىيان
دەگوت گۆلى ئاگر». بەشەرەو قەسەيدەكرد، بەلام زووزووش سەرى
بەرزەكردەو دەيگوت «ئاوابوو، گۆلى ئاگر، پايكرد، گۆلى ئاگر
سەرياسى سووچدەمى زۆر خۆشەويست، سەرياسى سووچدەم، ھەوت

سَالَه لَه و ژورده دایه، گولی ناگر منیشی خۆشه ده ویست، به لَام من زۆر لییده ترسام، به لَام من له سه ریاس ناترسم، كه س له سه ریاس ناترستیت، جهوت سَالَه یه كجار بر دیان بۆ ئه و چیمه نه ی پشته وه، ئیتر قهت قهت ده ره وه ی نه دیوه. سه ریاس به زمانیکی پچرپچر ده یگوت "هه تاو، هه تاو، هه تاو... شهو، شهو، شهو... شه مال، شه مال" سه ریم نوساندبوو به شانی خۆمه وه و لیده گه رام قسه بكات. ئه ستیره ی رهش له په نجه ره ی ماشینه كه وه سه ریده رده هینا و ته ماشای سروشتی ده كرد، من توانام نه بوو له گه ل كه سیاندا بدویم، خه یالَم لای قسه وه له سو كه وت و شیوه یان نه بوو، به لكو خه یالَم لای پۆحیان بوو. ئه ستم بوو بۆ من كه له بیابانه وه هاتبووم تیبه گم ئه و ته مه نه دووردریزه ی ژیان له قاوشی خه سته خانه یه كدا، ژیان له گه ل هه زاران بیماری تردا كه نه یانده توانی بیینه ده ری و به ته نیا بژین، چی له ناوه وه دروسته كات؟ من ده مزانی بیابانه كان چی له پۆح ده كن، به لَام نه مه زانی ئه و گه ردای ناگر و وه رزی ناكو تای پشكو یه كه ئه م مندالانه تیا ژیاون، چی له پۆح ده كات؟ تا ماشینه كه زیاتر برۆیشته بایه، زیاتر خه تیکی تاریك و نه ینی له پیشچاوی من به رجه سته ده بوو... ئه و هیلَه تاریكه ی له نیوان ئه م جه سته تیکشوانه و كۆی خاپوورییه كانی تردا هه یه. بیرم له قسه كانی سه ریاسی دووه م ده كرده وه له سه ر عه ره بانه تیکشكاوه كان، ئه و بازاره گه وه و تاریكانه م ده هاته به ر چاو كه به یانییه ك له مسه ر بۆ ئه وسه ر ده بیته خه رابات، خاپووری، تیکچرژان، هه لپژان، پوخان. ئه و گونده وێرانانه م ده هاته به رچاو كه ئاسه واریان له سه ر زه مین نه مابوو. هه ستمده كرد ده ستیكي سه یر هه موو ئه و شتانه ی تیکشكاندووه، ده ستیك دوا جار پاللی به سه ریاسی دووه مه وه ناوه شه وێك له سه ر تروپکی هه ناره وه ده سته بریته و هه ناره شوشه كه ی خۆی بشكینیت و به ره و نادیار توپیدات، ده ستیك هه ناره شوشه كه

دواه مین سه ریاسی له قاسه یه کی تاریکدا هه لگرتوووه، سینه ی که ژاللی پارچه پارچه کردوووه، چاره نوی شته بچوکه کان و ئینسانی وهک یه کتر ته ماشا کردوووه.

سه یری دواه مین سه ریاسم ده کرد و باوه شم پیاده کرد، له ودا نه وه ناره شکاوه م ده دۆزییه وه که سه ریاسی دووه م توپیدا بوو، له ودا تیکشکانی سینه ی که ژاللم ده دۆزییه وه، له ودا نه وه جهسته ماندوو کوژاراه ی مارشالم ده بیینی وهک نه وه ی له ته پوتۆزی گۆپه وه هه ستابیتته وه، وهک نه وه ی له جهه نه میکی دوور پایکرد بیت و هات بیتته وه بۆ لام، له ودا نه وه دهسته له رزۆک و ترساوانه ی سه ریاسی دووه م ده بیینی که له خۆل و تۆزی سه نگه ره کانه وه به ره و زیندان نیکی دوور داخراو پۆیشتبوو.

نه و پۆژه که دواه مین سه ریاس سه ری خستبووه سه ر شانم، له هه ناسه یدا هینده ی بۆنی زه مانم ده کرد، بۆنی هه چ شتیکی ترم نه ده کرد، سه ختوو بۆ من مرفه کان وهک شتیکی تر بیینم جیاواز له خۆیان، مرفه کان له چاره نوی تاییه تی خۆیان جیا بکه مه وه، به لام نه و ساله دوور دزیانه ی ناو زیندان کاتیکی دریزی پیبه خشم بیر له چاره نوی خۆم بکه مه وه، من نه و هه موو ساله نه گه رچی له کوشنده ترین ته نیایی و له دوور ده سستترین بیابانی دونه دا ده ژيام، به لام توانام هه بوو به پۆشنی بیینم چاره نوی مرفه چهنده به شته کانی دیکه وه نوساوه، مرفه له دوور ده سستترین سه حراشدا چاره نوی هیشتا به شته کانی دیکه وه یه، هیشتا پابه ندی ژیان و گوپان و ده ستکاری کردنی نه وانی تره بۆ یاسا کانی دونه. من خۆم هه زم نه ده کرد که س ژیا نی خۆم لیبستینیت و بیدات به یه کیکی تر، که س ئازاره کانی خۆم لیزه و تبکات

و بیبەستیتەو بە ئازاری ئەوانی ترەو. بەلام نەمدەتوانی ئەو ئازارە گەورانی سەر جەستی ئەم کوپە جیانەگەمەو و تیکەلی نەگەمەو بە هەموو ئازارەکانی گەردون، بە جۆریک لە باوەشکردن بەسووتانی ئەودا باوەش بە ئاگری هەموو دونیادا بکەم.

ئەستێرە ی پەش لە دەرهووی خەیاڵەکانی من، لە دنیای خۆیدا بوو، خوشحالبوو دواي چەند سالتیک دیتەو دەری و پێدەشت و کێلگە و مەزرا سەوزەکان دەبینیت، ئەو چەند سالتە بووبوو بە کوپی شار، کاتیک سەیری دەشتەکانیشی دەکرد شتیک هەر بەرەو دنیای ناو خەستەخانەکی دەگتاپەو. زوو زوو تەماشای منی دەکرد و وەک ئەوێ من لە نەینییەک حالی بکات دەیگوت "هەموویان خراپ نین، ها، خۆت بینیت هەموویان خراپ نین، هەندیکیان پێدەلێن ئەستێرە گیان. من یەگەمجار دلم زۆر زۆر ناسک بوو، دلم لە خۆیەو دەشکا، دلم وەک شوشە وابوو... پۆتیک سیستەریکمان بۆ هات زۆر جوان بوو، من حەزم لیکرد، زۆر زۆر جوان بوو، قزیکسی هەبوو درێژترین قز بوو، شەویکیان بە ناوی سەرنێشەو چووم بۆ ژوورەکی لە قاتی سەرەو، بەترسەو پیمگوت من زۆر حەزم لە تۆ کردووە، چیم لێدەکەیت؟ زۆر زۆر زۆر". ئەو وەلامی نەدامەو دەستی گرتم و بردمیەو ناو جیگاگەم و بەتانیاکە ی پیادام و گوتی "بەساقە بخەو... بیر لەو شتانه مەکەرەو". من هەموو شەویک دەچووم دەمگوت "چیم لێدەکەیت، من حەزم لیکردووە..." ئەویش هەموو شەویک دەستی دەگرتم و دەیخستە ناو جیگاگەو و وەک مندالتیک ماچبکات، ماچیدەکردم و دەیگوت "بەساقە بخەو...". دوو سالت پەیوەندییەگەمان ئاوەهابوو، تا شەویکیان بە گریانەو هات بۆ لام و ماچیکردم و گوتی "ئەستێرە گیان، ئیتر من و تۆ یەکتەر نابینینەو".

بۆ پۆژی دواپی بۆ ھەتاھەتایە خەستەخانەیی بەجێھێشت، نازانم، لەگەڵ
 دکتۆر و شتیکی گەرەتردا تووشی شتیکی خراپ بوویوو... شتیکی
 زۆر زۆر خراپ. دواپی لەدەرەوێ خۆی سووتان، پۆژیکیان بینییم بە
 سووتاوی دەیانبرد بۆ بەشی ژنان، تۆ دەزانێ بەشی ژنانیش ھەیە؟...
 من نەمبینیوە، ئەو بەشەم قەت نەبینیوە، بەلام یەکیک بینیوتی،
 یەکیک بینیوتی، پیاویکی پۆژنامەنوس بینیوتی کە جارێک ھات شتی
 لەسەر ئێمە نوسی، ئەو بۆ ھەموومانێ باسکرد... ئەو گووتی پێشنیار
 و شتەکان، تا تێکەڵاومانیکەن، بۆ ئەوێ لەیەکتەر تێگەین... خەیاڵی
 لای شتیکی وابوو پیاوێ سووتاوەکان و ژنە سووتاوەکان تێکەڵبکات
 تا لەیەکتەر تێگەن، یەک پۆژ ھات، یەک دونیا خەیاڵی لەو نەوێ
 خستە سەرمانەوێ و ئیتر نەمانبینیوە... نازانم چوو بۆ کوێ...
 نەمانبینیوە. "وێک ھەمیشە کە لە قسە تەواو دەبوو سەری دادەخست
 و لە ژێرەوێ سەیری دەکردیت. بە ئەسپایی لیمپرسی "ئەی دواپی...
 دواپی دڵی تۆ چی لێھات". گووتی "ئە... دڵی من... دڵی من
 وانەما، کە ئەو کچە پۆی دڵی من وێک بەردی لێھات". ھەندێجار بە
 خێزایی سەری دەخوړاند و وێک شەرمبکات بەپەلە دەستی دادەنایەوێ.
 شتیکی سەیر بوو لەلام کە وشەیی دڵشوشەیی بەکارھێنا، وێک ئەوێ
 بوو ئاماژەیکە سەیر و نادیار بۆ من بکات کە ئەو کەسیکە لە
 کەسە دووبارەکانی ئەم چیرۆکەیی من تیا دەژیم، وێک ئەوێ پێمبۆی،
 من وێنەیکە تری، چیرۆکیکی ترم، بەلام لە ناو جەستەیکە ترو
 لە شوێنێکی ترو بە پێگایەکی دیکەدا پۆیشتموم. من بۆ ئەوێ زۆر
 بیرنەکەمەوێ، دەستیم توند دەگرت و دەمگوت "نابێت دڵی ئینسان
 لە شوشە بیت، نابێت... چونکە زوو دەمریت و ھەموو شتەکان لەگەڵ
 خۆیدا دەبات". نا نەمدەویست کەسیکی تر ببینم دڵی لە شوشە
 بیت، کەسیکی تر ببینم بپوات و کۆمەڵیک نەیتنی ئالۆزو نەکراوێم بۆ

به جیبهیلێت، که من وامده گووت «ئەستێرە ی پەش» سەری دادەنەواندو
به ترسەوه دهیگووت «بەلام وابوو... پۆژیک له پۆژان دلی من له
شوشه بوو»
ئەوه دواهمین پسته مان بوو، دواهمین پسته بهر له وهی بگهینهوه
نزیك مالی خوشكه سپییه كان.

ئىوارەيەك مەن و دواھەمىن سەرياس بەرەو لای ” دواھەمىن ھەنارى
دونيائى ” سەرکەوتىن. لە بنارى ئەو لووتکەيەدا دواھەمىن سەرياسم کردە
کۆلەم و تا گەيشتینە سەر چيا دامەگرت. بەئەندازەيەك سووکەلە و بى
جەستە و قەوارەبوو وەک ئەوەبوو پۆحیکم خستبێتە سەر شان، وەک
ئەوەبوو بایەکم ھەلگرتبێت، خەيالێکم نابێتە قەلا دۆشکان.

دەبایە دواھەمىن سەرياس بەسەر ئەو لووتکەيەدا سەرکەوێت. دەبایە
وەک براکانى لەو تروپکەو دونيائى ببینێت. ئەو ھەمیشە ئەو سێبەرە
ون و بزرەبوو کە ھەمووان بۆي گەراون، ئەو بەشە بوو لە پابوردو
و داھاتووی خۆيان کە ونيانکردبوو. تەنيا لەويادا مەتوانی زەمەن
بە جۆریک بگێرەو دواھەمىن سەرياس ببێتە بەشیک لەو سێ برايەي
جەنگ و بێھودەيی و مردن نەبێشتبوو بگەنە يەك و سەرکەون بۆ
پلەي کەمال... لەويادا دەتوانی ئەو پەيمانانە زیندووێکەو کە مردن
و پەشەباو زەمان درانددبوونی، لەويادا دەتوانی منیش بچمە ناو ئەو
يارییەو، منیش سویندی خۆم بچمە بن ئەو ھەنارەو، لەسەردەمیگدا
براگان دەبوونە سەراب، باوکەکان لە بیابانەکاندا دەبوون بە لم، کورەکان
دەبوون بە خۆلەمیش.

لەو لووتکەيەو مەن دونيائى بینى، بۆنى ئەو خەوانەم کرد کە
لە لقاگانى ئەو درەختە دەبارین. ھەستم بە سروھيەکی خوداکرد

کرد هه‌لده‌کات، له‌ویادا هه‌موو ئه‌و ئومێد و هیوا و ئیلهامانه‌م بینی که ئه‌و گه‌نجان به‌ ژێر ئه‌و دره‌خته‌دا ناشتیبوویان. له‌ویادا په‌یمانی هه‌تا هه‌تایی خۆم نوسی، بپیارمدا ئه‌و به‌ره‌و هه‌ر جیگایه‌ک پۆیشت دوا بیکه‌وم، تاده‌مرم له‌ نزیکیه‌وه‌ بم، بۆ هه‌ر جیگایه‌ک پۆیستم چیرۆکی سه‌ریاسه‌کان له‌ گه‌ڵ خۆمدا ببه‌م. له‌ویادا په‌یمانی خۆم نوسی، دوا هه‌مین سه‌ریاس نه‌یده‌توانی هیچ بنوسیت، نه‌یده‌توانی هیچ شتێک له‌ گه‌ڵ مندا مۆریکات، ئه‌و قه‌رزازیاری هیچ که‌سیک نه‌بوو، سه‌ریاسه‌کان که‌سیان چی دی قه‌رزازیاری که‌س نه‌بوون، ده‌بایه‌ ئیتر ئێمه‌، هه‌موو ئه‌و زیندوانه‌ی ئاگامان له‌ چیرۆکی ئه‌وانه‌ په‌یمانێک مۆریکه‌مین ئازادیانبکات، له‌ قه‌رامۆشی و ته‌پوتۆز ده‌ریان به‌یشت. من ئه‌و په‌یمانه‌م نوسی و به‌ خوینی خۆم مۆرمکرد. په‌یمانێک له‌نیوان من و ئاسماندا، له‌ نیوان من و ئه‌و دره‌خته‌دا، له‌ گه‌ڵ دوا هه‌مین هه‌ناری دویادا ئه‌و هه‌ناره‌ی تاکه‌ نوێنه‌ری خه‌ونی ئه‌وان بوو له‌و تخبه‌دا که‌ ده‌که‌وێته‌ نیوان ئاسمان و زه‌وییه‌وه‌، ئه‌و خه‌ونه‌ی نه‌یاند هه‌توانی ناوی بنێن، ئه‌و خه‌ونه‌ی له‌ سه‌روشتی دره‌ختێکی وا دووردا نه‌بایه‌ به‌رجه‌سته‌ نه‌ده‌بوو، خه‌ونی له‌یه‌ک تیگه‌یشتنی مۆشه‌کان و براکان و دوژمنه‌کان.

دۆستانی من، ئه‌ی ئه‌وانه‌ی چه‌نده‌ها شه‌وه‌ بێماندوویون گوێ له‌م چیرۆکه‌ی من ده‌گرن... ئێستا تێده‌گه‌ن من له‌م ده‌ریایه‌دا چی ده‌که‌م، تێده‌گه‌ن پیاویکی پێش سپی و ماندووی وه‌ک من له‌سه‌ر ئه‌م که‌شتیه‌ چی ده‌کات. دۆستان ئه‌و په‌یمانه‌ "ئه‌و په‌یمانه‌ی ئێستا له‌ گه‌ڵ په‌یمانێکی دیکه‌دا له‌ ژێر دوا هه‌مین هه‌ناری دویادا خه‌وتوه‌" منی به‌ره‌و ئه‌م ده‌ریایه‌ هه‌لگرت که‌ ئێستا له‌م که‌شتیه‌وه‌ چاره‌پوانی دۆزینه‌وه‌ی پێگایه‌کم به‌ماته‌وه‌ سه‌ر ئاسه‌وار و شوێنی دوا هه‌مین سه‌ریاس.

من په‌یمانی خۆم له‌ گه‌ڵ ئه‌و دره‌خته‌دا مۆرمکرد و چلێکی چکۆله‌م بۆ یادگار کرده‌وه‌ و به‌جیمه‌یشت، هه‌ر که‌سیک له‌ ئێوه‌ پۆتیک له‌ پۆزان

پ‌نگاتان که‌وتە بن ئ‌ه‌و درەختە پ‌ه‌مانی خ‌وتان م‌ۆریکەن و چ‌ل‌ێکی چ‌ک‌ۆلە ب‌ۆ ی‌ادگار ل‌ێبکە‌ن‌ه‌و و ج‌ێب‌ه‌ێل‌ن، ئ‌هن‌سان دە‌ب‌ێت د‌و‌ه‌اره بە ج‌ۆریکی تر خ‌ۆی بە ژ‌یان بناس‌ن‌ه‌ێت‌ه‌و. ل‌ه‌و ساتە‌دا ک‌مە خ‌ۆم بە د‌وا‌ه‌م‌ین هه‌ناری د‌نیا ناس‌اند هه‌ست‌م‌کرد ئ‌یدی ژ‌یان‌ێکی تازه دە‌ست پ‌ێ‌ده‌که‌م‌ه‌و، هه‌ست‌م‌کرد ئ‌ه‌و ش‌تانەم د‌ۆزی‌وه‌ت‌ه‌و که ب‌ۆی دە‌ژ‌یم، ئ‌ه‌و ئ‌ام‌ان‌ج‌ه‌م ب‌ینی‌وه‌ت‌ه‌و که دە‌ب‌ێت د‌و‌ایب‌که‌وم... که ل‌ه‌و ت‌ر‌ۆپ‌که د‌ابه‌ز‌یم پ‌و‌وت‌ترین ساتە‌کانی ژ‌یانی خ‌ۆم دە‌ژ‌یام، ل‌ه‌ د‌و‌ای ب‌یست‌ویه‌ک سا‌ڵ دە‌ستم دە‌خ‌سته س‌ەر نه‌ئ‌نی ئ‌ه‌و ئ‌ازاد‌ییە گ‌ه‌ره‌یه‌ی م‌ر‌ۆف بە‌ده‌ستی دە‌ه‌ئ‌نی‌ت، ک‌اتی‌ک پ‌ێ‌گ‌ایە‌ک دە‌د‌ۆز‌یت‌ه‌و... م‌ن که ل‌ه‌ پ‌ات‌را س‌وار‌بو‌وم هه‌موو ه‌یز و ئ‌یراده‌ی خ‌ۆم ل‌ه‌س‌ەر ئ‌ه‌و ک‌ۆ‌کرد‌بو‌وه‌و پ‌ێ‌گا‌کان و‌ننه‌که‌م ئ‌ه‌و پ‌ێ‌گ‌ایە‌ی دە‌م‌بات بە‌ره‌و د‌وا‌ه‌م‌ین س‌ه‌ریاس، ئ‌ه‌و گ‌ه‌نج‌ه‌ی دە‌ب‌ێت ئ‌یستا ل‌ه‌ ی‌ه‌ک‌ێ ل‌ه‌ نه‌خ‌ۆش‌خانه‌کانی خ‌ۆ‌ئا‌وا‌دا ل‌ه‌ پ‌ه‌نج‌ه‌یه‌که‌وه س‌ه‌یری ئ‌ه‌ست‌یره‌کان ب‌کات. م‌ن که ل‌ه‌ ت‌ر‌ۆپ‌کی هه‌نار د‌ابه‌ز‌یم پ‌ێ‌گ‌ای خ‌ۆم د‌ۆزی‌یه‌وه... نا پ‌یم‌ه‌ل‌ێن ته‌ماش‌ای خ‌ۆت ب‌که ت‌ۆ ئ‌یستا ل‌ه‌م که‌شت‌یی‌ه‌دا نازان‌یت ل‌ه‌ ک‌و‌یی زه‌م‌ین و زه‌مان‌دا وه‌ستا‌ویت. ها‌و‌پ‌ێ‌یان، ئ‌ه‌م ده‌ریا‌یه پ‌ه‌ ل‌ه‌ پ‌ێ‌گا... هه‌موو ب‌ستی‌کی ئ‌ه‌م نا‌وه‌ش پ‌ێ‌گ‌ایه... ل‌ه‌گ‌ه‌ل هه‌موو و‌ێ‌لی و و‌نب‌و‌ونه‌کان‌یش‌دا م‌ر‌ۆف که زانی بە‌ره‌و ک‌و‌ی ده‌پ‌وات و‌ننا‌ب‌ێت.

م‌ن ده‌زان‌م م‌ر‌ۆف مه‌خل‌وق‌ێ‌که ئ‌ی‌ج‌گار ز‌وو پ‌ێ‌گا‌کان‌ی ل‌ێ‌ت‌یک‌ده‌چ‌یت، ده‌زان‌م م‌ر‌ۆف پ‌ێ‌گا‌کان ناد‌ۆز‌یت‌ه‌و، ئ‌ه‌وه پ‌است‌یی‌ه‌کی زه‌هر‌چه‌شه و دره‌نگ با‌وه‌پ‌ی پ‌ێ‌ده‌ه‌ئ‌ین، ه‌ی‌ج مه‌خل‌وق‌ێ‌کی دی ل‌ه‌م س‌ه‌ر زه‌م‌ینه‌دا وه‌ک م‌ر‌ۆف پ‌ێ‌گا‌کان‌ی ل‌ی‌و‌ننا‌ب‌یت... م‌ر‌ۆف ه‌ی‌ج ن‌یه ج‌گه ل‌ه‌ مه‌خل‌وق‌ێ‌کی پ‌ێ‌و‌ێ‌ل‌که‌ر، به‌ل‌ێ د‌ۆست‌انی م‌ن، ئ‌ه‌ی ئ‌ه‌وان‌ه‌ی ب‌ی‌و‌چ‌ان گ‌و‌یم ل‌ێ‌ده‌گ‌رن، م‌ر‌ۆف مه‌خل‌وق‌ێ‌که ب‌ێ‌پ‌ێ‌گا، ل‌ه‌ب‌ه‌ر ئ‌ه‌وه‌ی د‌وا‌جار نازان‌یت ب‌ۆ ک‌و‌ی ده‌پ‌وات، ئ‌ه‌و ب‌ۆ‌یه ده‌رگا‌کان ل‌ه‌ خ‌ۆی د‌اده‌خ‌ات تا خ‌ۆی نه‌د‌اته ده‌ست س‌ه‌رک‌ێشی د‌ۆز‌ینه‌وه‌ی پ‌ێ‌گ‌ایه‌ک. به‌لام با پ‌ێ‌تان ب‌ل‌یم م‌ر‌ۆف به‌ چ‌ هه‌له‌یه‌کی ک‌وش‌نده‌دا

دەچیت، کە لە زیندان بووم هەمیشە یەک خەونم دەبینی، بەردەوام
 یەک خەونم دووبارە دەکردهوه، یەک خەون هەمیشە دپی بە خەونەکانی
 تر دەدا و دەهاتە پێشەوه و دووبارە دەبووهوه، خەون بە سەحرا یە کەوه
 لەم، سەحرا یە کە زەرد لە لمی زێڕین، پێگایە کە درێژی بیته مسەر و
 ئەوسەر، پێگایە کە ئەمدە زانی لە کوێوه دیت و بەرهو کوێ دەچیت،
 لە کوتایی خەونە کە مەدا هەمیشە بایەکی بەهێز دەهات و ئاسەواری ئەو
 پێگایە دەسپریهوه، بەجۆرێک ونیده کرد چ پاشماوه و شوینەواریکی
 نە دەمایهوه. لە خەونە کە مەدا بیتاکانە دەپۆیشتم و درێژم بەو سەفەر
 گەورە یە ناو بیابان دەدا، سەل دوا یی سەل ترسی من لە ئەمانی ئەو
 پێگایە کە مەتر و کە مەتر دەبووهوه. لە گەل تێپەرینی زەماندا تێدەگەیشتم
 هەموو بستیەک لە زەوی سەرەتایەکی کوزراوه بۆ پێگایەکی دی، هەموو
 ئاراستە یەکی سەر زەوی و ناو دەریا ئەگەری پێگایەکی نەدۆزراوه یە بۆ
 مەرۆف. سەیرکەن ئەو دۆستان ئەو تا پێگاگان دەمانبەن... پێگاگان
 ئێمە هەلەدەگرن بۆ ئەو شوینە ی ئەوان دەیانەوێت، نا... ئەو دۆستان...
 ئەو پەنابەران ی ئاو و شەو و تاریکی... مەبەستم ئەو نییە پێتان بێم
 مەرۆف شتیکی بیتوانا و بیتیراوه و گەمارۆ دراوه... نا، مەبەستم ئەو یە
 مەرۆف بتوانیت بەسەر هەستی وێلی و ونبووندا سەرکەوێت، کە پێگاگان
 ئەما واهەستە کات چیدی چ پێگایەکی دی نییە، باوەر بەوه بهێنیت
 هەر کاتی ک ونبوو دەتوانیت لێرەوه لە هەمان ئەو جێگایەوه کە تیا
 وەستاوه دەست پێبکاتەوه، دەشی ت پێچە بە دەورە یەکی مەزن بە دەوری
 شتە ئاسایی و پۆزەکاندا بکات، بەلام ئێوه پێمبێن ژبان خۆی
 چییە جگە لە پێچە بە دەورە یەکی مەزن بە دەوری شتە ئاساییەکاندا؟
 پێچە بە دەورە یەکی مەزن بە دەوری ئەو شتانەدا کە لە شوێنێکی دی و
 بە جۆرێکی دی دەتوانین بچینهوه سەریان و بە گوشە نیگایەکی دییهوه
 تەماشایان بکەینهوه.

من دواهمین هه‌ناری دونیا پێیگوتم بڕۆم و بۆ ئه‌و پێگایانه‌ بگه‌ڕێم
 که ده‌ییت بۆیان بگه‌ڕێم، وه‌ک چۆن به‌ نه‌دیمی شازاده‌ی گه‌وت بڕوات و
 له‌ هه‌موو کونج و که‌لتێکی زه‌ویدا بۆ بینین و سۆمایێ خۆی بگه‌ڕێت،
 وه‌ک چۆن ئیلهامی به‌خشیه‌ سه‌ریاسه‌کان بژین و نه‌چن بۆ جه‌نگ
 و قسه‌ له‌ براهه‌تییه‌کی جاویدان و که‌رانیکی جاویدان بکه‌ن به‌دوای
 خۆیاندا. له‌ بن ئه‌و هه‌ناره‌دا هه‌ستمکرد دڵی دواهمین سه‌ریاسیش
 به‌ جۆریکی دی لێده‌دا، ئه‌و پێسته‌ سوتاه‌ی سه‌رچاوی به‌رزده‌کرده‌وه‌و
 ته‌ماشای ئه‌و به‌هه‌شته‌ ناکۆتاییه‌ی ده‌کرد که‌ پێشتر نه‌یبینیبوو. وه‌ک له‌
 ماناو نه‌فسونی ئه‌و دره‌خته‌ تیگه‌یشتبێت، ده‌ستی گرتم و سه‌ری خسته‌
 سه‌ر رانم و به‌رابه‌ر ئه‌و جیهانه‌ خه‌وی لێکه‌وت. ئێستا له‌یادم نییه‌
 چهند سه‌عات خه‌وت، ئه‌وه‌م له‌ یاده‌ که‌ سه‌ری ئه‌و له‌ ئامیژی مندا
 ئه‌و هه‌سته‌ی پێه‌خشییم که‌ من بووم به‌به‌شێک له‌ جیهان و گه‌ردون
 و خه‌ونی ئه‌و مندالانه‌. ئه‌و ئامیزان و نوسته‌ نیشانه‌ی گه‌رانه‌وه‌ی من
 بوو بۆ مه‌له‌کوته‌ خوداییه‌کی ئه‌وان. له‌ویادا هه‌ستمکرد ئه‌وه‌ ته‌نیا
 سه‌ری دواهمین سه‌ریاس نییه‌ له‌ ئامیژمدا، به‌لکو ژبانی هه‌موو ئه‌وانی
 دیکه‌شه‌ سه‌ری ناوه‌ته‌ سه‌ر رانم، له‌ویادا گوێم له‌و مۆسیقا ئه‌فسانه‌یه‌
 بوو که‌ مه‌مه‌دی دڵشوشه‌ له‌ ژێر ئه‌و دره‌خته‌دا گوێی لێبووبوو، ئه‌و
 وێنه‌ سه‌یرانه‌ی گه‌ردون و ئاسمانم بینی که‌ سه‌ریاسه‌کان بینیبووین،
 بۆنی ئه‌و پوژ و ئێواره‌ و شه‌وانه‌م کرد که‌ له‌ویادا ئاگریان کردبووه‌وه‌.
 وه‌ک مه‌ستێک هه‌موو وێنه‌کانم بینیه‌وه‌، وه‌ک ئه‌وه‌ی ئه‌و دره‌خته‌
 یاده‌وه‌ری خۆی به‌ یاده‌وه‌ری من به‌خشیت، وێنه‌کانی خه‌یالی خۆی
 به‌ وێنه‌کانی خه‌یالی منه‌وه‌ گرتیدات. هه‌موو شته‌کانم بینیه‌وه‌، ئێستا
 دڵنیانیم، خه‌ون بوو یان پاستی. من خه‌وتبووم و بۆ ناو سییه‌ری ئه‌و
 پوژانه‌ داچووم یان به‌ناگابووم و ئه‌و دره‌خته‌ نه‌یینه‌کانی خۆی بۆ

ناشکراده کردم. من له ساتیکدا هه موو نهو شتانه ژيام که سه ریاسه کان تیاژیا بوون. دهستم له دلای دواهه مین سه ریاس ده داو ههستم به هه مان ههست و هه لچوون کرد. که ههستا به جۆرێک سه رسام بوو، هه موو ناگرهکانی دنیا نه یانده توانی جوانی نهو سه رسامیهی بکوژن. پرپوو له ئومید، پرپوو له هاواری سهیر ده ریاره ی ئاسمان و هه نار و ده ریا. نهو له ویادا تیکه ل بهو کیمیا بهو که ئیمه ی به وانه وه گرژده دا. که دام به کۆلمداو لهو ترۆپکه دابه زین ئیدی له بری بۆنی ناگر، بۆنی هه ناری لیده هات. له دامینی چیا دامگرت و ماچمکرد و هیشتا هه ر بۆنی هه ناری لیده هات... بۆنی زه ویهی کی لیده هات له خه ونیدا پتی تیخستبوو، زه مینیک وهک هه موو نهو زه مینانه ی هاوړیکانی نهو دره خته پتیان تیخستبوو، پرپوو له هیواو نه فسانه ... له نه گه ر و نا نه گه ر... له بوون و له عه ده م.

نهو دوو پۆزه ی من دواهه مین سه ریاسم تیا نامیزگرت کورتترین دوو پۆزی ژیا ن بوون، به خیراییه کی هیند سهیر پۆشتن، من جگه له تیرپامانیکی بیده نگ لهو منداله، فریای هیچ نه که وتم. خوشکه سپیه کان وهک هه میسه سووربوون له سه ر نه وه ی هیچ که سیکی دی نه بینن ناوی سه ریاسی سووبده م بێت. نهوان مرۆفیان به تاقانه یی خۆشده ویست، مرۆفیان وهک شتیک خۆشده ویست که ده گمه ن و بیۆینه یه. من ده چومه ژووره که یان و دهسته سپیه کانیا م ماچده کرد، کړنووشم بۆ ده بردن و تکام تیا ده کردن تیکه ن که سه ریاسی سووبده م ناوی مه خلوقیکه به چهنده ها رهنگ به سه ر نه م زه ویه دا پابوردوه، که سه ریاسی سووبده م ته نیا که سیک نییه، گۆرپیک نییه، به لکو شه به نگیک کی گه وره یه و هه ر به شتیک شتیکمان نیشاندهدات، به لام نهوان بهو چاوه ساردانه وه ته ماشایانکردم و هیچیان نه گووت.

خوشکە سەببەکان خیانەتیار لە یادگاری ئەو بۆیە نەکرد... هیچ
 فریشتەیک بەو جۆرە بە پەیمانێ خۆیەو لەگەڵ خودادا نانوسیت وەک
 ئەوێ ئەوان بە پەیمانێ خۆیان لەگەڵ یەکەمین سەریاسدا نوسابوون...
 هیچ پێگایەک نەمابوو کە سێکی دی بێتە ژانیانەو، ئیدی ھەموو دۇنیاو
 ژیان لە پەرەوێزی خوشکایەتیەکی جاویداندا بۆ سەریاس تێدەپەڕی.
 ئەوان ھاتبوونە ئەو گوندە تا خۆیان لە ھەموو خەیاڵ و فریو و
 ھەسەسەیک بشارنەو، سەرقالی بەخێوکردنی ئەو مندالانە بن کە
 هیچ شتێکی نەستەمیان لێداوا ناکەن... لەویدا ھەموو شتەکانی دۇنیا
 بە پەرەوێزی ژانی ئەواندا تێدەپەڕی... ئەو شەوێ تکام لێکردن بێن
 و بۆن بەسەریاسەو بکەن، گەرماي ئەو ناگرە ببینن کە تا ئەو کات
 لە دڵیدا دەسووتا، نەھاتن... ھەرپێیانی من، ئەو ئەوانە ییمان دووبوون
 گویم لێدەگرن ئەوان نەیان دەوێست هیچ شتێک لەو کۆتاییە بگۆڕن کە
 ببینیوویان... ھەموو ئەم یارییە منیان بە درۆی پیاویک دەزانی نایەوێت
 باوەر بە مردنی کۆرەکە ی بێنیت... درۆی پیاویک سوورە لە خەیاڵەکانیدا
 ئەو کۆرە بدۆزیتەو کە بیستویەک سائ لەو ھەو بەر و نیکردووە... ھەموو
 ئەم چیرۆکە منیان بە دەستکاریکردنی کۆتایی چیرۆکیک دەزانی
 کە کۆتایی ھاتوو... ئەوان لێکچوونی ناوی سەریاسەکانیان تەنیا بە
 لێکچوونی ھەندئ ناو دەزانی، نەوێک بە لێکچوونی ھەندئ سەرەتا،
 ھەندئ جەوھەر، ھەندئ کۆتایی.

ئەو دوو پۆژە ئەستێرە پەش ئازادانە بە دەشت و سەرچەم و
 ناو درەختەکاندا دەسوپایەو، لەدەشتەکاندا یاری دەکرد و شیریی مەپی
 دەخواردو، کە ھەستم بە بەختەوێ دەکرد خوشحالبووم، جارێکیان
 لێپێرسیم "موزەفەری سوێدەم کە سەریاس پۆیشت دێیتەو بۆ
 خەستەخانە، دێیتەو بۆ لای من؟". من بەغەمگینییەو پێمگوت "نا...
 ئەستێرە پەش، ئەو پۆژە سەریاس دەروا تەنیش دەبێت خۆم بۆ

پۆیشتن ناماده بکهم ... ده بیئت به دوایدا برۆم، له یۆنانه وه سوار که شتی ده بيم و ده چم بۆ خۆرئاوا، به دوایدا ده چم بۆ ئینگلستان. له ده نگیدا ههستم به غه میکی قوول و گه وره کرد، ده مزانی ناتوانم ههچ بکهم ... له وه ئیفلجیترم بتوانم بچوکتین کۆمهک به و به وه زاران پۆخله به ره سووتوانه بکهم که له ویادا ده میتنه وه. گه نجیک بوو گه مارۆدراو، نه ده یتوانی وهک مروفیککی ناسایی بگه پتته وه بۆ کوچه و کۆلانه ساده کان، نه ده یتوانی سه فهری بکات، نه ده یتوانی له وه خسته خانه یه شدا تا نه به د ئارامبگریست. که گه پاینه وه بۆ خسته خانه که، وهک نه وه بوو خیانه تم لیگرد بیئت، له به رده رگا که وه به شهرم و غه مگینییه وه گووتی «ئیترا تۆش نایه یته وه؟». من نه مده ویست درۆی له گه لدا بکهم، نه مده ویست هیوای درۆی پیتیبه خشم، نه مده ویست چاوه پروانی ههچ که سییک بکات، چاوه پروانی ههچ بکات، باوه شم پیا کردو گووتم «ئه ستیره ی رهش وه ره ده ری ... تۆ ده توانی قسه بکه یت ... تۆ ده توانی له بری هه موو نه و پیاوه سووتوانه قسه بکه یت، تۆ له هه موویان به هیژتری، وه ره ده ری و ده موچاوی راسته قینه ی خۆت نیشانیده و مه ترسه ... ده بیئت ئه م شاره فیژیست سه یری ده موچاوتان بکات» ئه ستیره ی رهش به ترسیکه وه گووتی «گه ر لیتره به مانکه نه ده ری، نازین ... به مانکه نه ده ری له سه ر جاده کان هه ر پشیله ده مانخۆن ...» من ئه ستیره ی رهشم راده وه شانده ده مگووت «پییانبلی وه رنه ده ری ... با هه مووتان پۆژیک بیته ده ری و برژینه کۆلانه کان ... وه رنه ده ری با ئیمه بتانبینین ... نه وانه بتانبینین که هیشتا چیرۆکی ئیوه یان نه بیستوه». ئه ستیره ی رهش خۆی له دهستم راده پسکانه و پایده کرده و به ده نگیککی گریاو ده یگووت «هه موویان ده زانن ... هه موویان ده زانن ... ههچ کهس نییه نه زانیئت». ئه وه پۆیشت و من هاوارم لیته کرد «وه رنه ده ری ... وه رن خۆتان پیشانی ئیمه بدهن، خۆتان پیشانی دره خته کان بدهن ... خۆتان پیشانی با و باران بدهن ... دهستی به کتر بگرن و وه رنه ده ری». ده زانم هاواریکی بیمانا بوو، هاواریک به

لەو کوچە بێدەنگەدا ونبوو. بەداخەو ھە ئەو دۆستان، ھەزاران ئەفسوس و ھەسرەت مەن ئەستێرە ی پەشم ھێند نەناسی، ئەو کۆرە بەشیک بوو لە چیرۆکیکی تر، پارچە ی ناو ھیکایەتییکی تاریکی دیکەبوو، بەجۆریکی سەیر و لە چرکە یەکی دیاریکراودا تێکەڵ بەو چیرۆکی مەن بوو، چیرۆکی ئالۆزی یەکیکی پێگایەکی نەبوو بۆ تێپارمان لە چیرۆکی کەسی تر. ئەستێرە ی پەشم خۆی دەیزانی مەن ناتوانم دوا ی ئەو بکەوم، سەلۆیشی لە مەن، وەک سەلۆی غەمگینی تارماییەک بوو کە بە ھیکایەتێکدا تێدەپەریت. مەن دەستی سەریاسم دەگرت، دەمگرتە ئامیز و بەرەو ناو خەستەخانەکە تەکانمەدا، لەو ساتەدا ماشینیکی لە تەکانەو دەووستا... چوار چەکدار دادەبەزین، بەخێزایی ئابلۆقەیان دەدا، ھەریەکیان لە تەنیشتیکیەو دەیگرت، چوار کەس بوون ھەر چواریان یەک سیما و پوخساریان ھەبوو، یەکیکیان لە ھەموویان بەویقارتر بوو دەیگوت ”موزەفەری سوبخەم... پۆژ باش... داوا ی لێبوردنەکەین، فەرمانیکمان پێیە دەبێت لەگەڵماندا بێت... بەھێمنی ئەو نەخۆشە دانئ و لە گەڵماندا وەرە، ئێمە خۆمان سەریاسی سوبخەم دەگێڕینەو سەر شوینی خۆی... دەییەنەو سەر جێگای خۆی... غەمی ھێچ نەبێت... وەرە لە ماشینیەکەدا دانیشە و ئارام بە... ئێمە ھەموو شتەکانی تر دەکەین... تۆ ئەوەت لەسەرە لێرەدا دانیشیت و ھێمن بیت و ھەولێ ھێچ نەدەیت... ئێمە ھەموومان تۆ دەناسین... پێمانگوتی فەرمانیکی تایبەتیمان پێیە لەگەڵ خۆماندا بێن... فەرموو... فەرموو... ئاھ... دواجار تۆمان دۆزییەو... تۆمان دۆزییەو موزەفەری سوبخەم... خودایە چەندە ئێمە لەدووی تۆ دەگەرین؟ لە مێژە بەدواتدا دەگەرین... لە مێژە... تۆ لە کویت؟ موزەفەری سوبخەم تۆ لە کویت؟“

له مندالییه وه وابوو هر کاتیک درۆی بکردایه شتیکی دیکه پویده دا،
یان باران دهباری، یان درهخته کان دهکوتن، یان بالنده کان به پۆل
به سه سه زماندا دهفرین. نه و پۆزه که له بهردهم بیمارستانه که دا گیرام،
دَلنیا بووم ده مبه نه وه بۆ لای نه و، نه و ماوه یه له ده ره وه ئازادانه
ده هاتم و ده چووم باکم به هیچ نه بوو، دَلنیا بووم پۆژیک له پۆزان
ده مبه نه وه بۆ لای نه و. من لیی نه ترسام... پیاویک بوو له گه ل هه موو
گونا هه گه وره کانیدا نه ده کرا لیی بترسم، به شیک بوو له زیانی من.
ده مزانی خه لکانیکی زۆر له بهر سامی نه و، له بیزاریاندا له و نه م ولاته
چۆلده که ن... به لام من لیی نه ده ترسام.

ئێواره یه کی درهنگ بوو منیان برد بۆ لای، له ژووریکی که میک تاریکدا
که وتبوو، بۆنی مردنی لیده هات، نه و چهند مانگی من نه مدیوو ته و او
پیربوو بوو، خۆی له به تانییه که وه پێچابوو، له سه سه سیستمیکی گه وره و
نیمچه شاهانه دا به پۆییکی گران به هاوه خه وتبوو، دنیا سارد نه بوو به لام
هه ستمده کرد نه و زۆر سه رمایه تی. وه که نه وه ی له شتیکی نادیار بترسیه تی،
هه موو ده رگاکانی له پشت خۆیه وه داخستبوو، هه ستمده کرد ترسیکی
قولیشی له پاسه وانه کان هه یه. که منی بینی به حورمه تیکه وه خۆی
پاستکرده وه و گووتی «موزه فهری سو بدهم هاتیت... ده ترسام نه یه تی...
ده ترسام نه تدۆز نه وه». بیزاری له دهنگی دهباری، نه وه که توپه یی. گه رچی
هه ردوو که مان زۆر پیر نه بووین، به لام ته و او به دوو پیره میترد ده چووین...
دوو پیره میترد که بۆ حیسابیکی قورس له ژووریکدا کۆبوونه ته وه. که سمان
نه مانده زانی چۆن و له کوپوه ده سته پیکه ی، که سمان کۆتایی دوا هه مین
گفتوگۆی خۆمان له و ماله سه وزه دا له یاد نه بوو. ماوه یه که به بیدهنگی
ته ماشای یه کدیمان کرد، به جۆریک پیربوو بوو، به نه ستم وینه ی نه و
پیاوه ی تیا بوو که سالانیک له وه و بهر شه ویکی تاریک منی له ماییکدا

جێھێشت و پۆیشت. من بە ھێمنی چوو بە تەنیشتیەو و گوتم "یاقوبی سەو بەر، زۆر پیریوویت... زۆر". توند دەستیگرتم و گوتم "پێمگووتیت تاعوون بڵاوبۆتەو... پێمگوتم دەردیکی کوشندە بڵاوبۆتەو، پێمگوتم یان نا؟... پێمگووتیت یان نا؟". بە ھێمنی گوتم "پێتگوتم... لە بیرمە پێتگوتم". بە ئەسپایی سەرباداو بە دەنگیکەو کە ھەمووی ھەسرەت بوو، گوتم "پێمگووتیت تۆ یاقوتیکی پاکی یان نا... پێمگووتیت یان نا؟". من بۆ ئەو ھێمنیکەم دەستەکاڵی دیکەم خستە سەر دەستی و پێمگوتم "پێتگوتم... پێتگوتم" بە چاویکەو ھەمووی خەفەت و پیری بوو تەماشایکردم و گوتم "پێمگووتیت مەچۆرەو بۆ ناو ئەو دنیایە... خۆت لەو پیسییە ھەلەکیشتە، پۆھی خۆت بە دووربگرە... پۆھی خۆت کە خودا ئەو بە ھەریە پێتەخشی پاکبیت... بۆ پۆیشتیت... بۆ تێنەگەیشتی من باسی چیت بۆدەکەم؟ بۆ؟". سەیرمەکردو دەمگوتم "یاقوبی سەو بەر من و تۆ ھەردووکیان نەخۆشین... من و تۆ ھەردووکیان پیرین، ھیسابیکی زۆریشان لەبەیندا بە... ھیسابیکی زۆر".

ئورەکە لە ژووری پادشاخان دەچوو، خۆی لە بیمارێک دەچوو لەسەر مەرگدا، ھەندێجار دەکۆکی، ھەندێجار دەسڕیکی کاغەزینی لە پاکەتێکی قەشەنگ دەردەھێناو لێوی خۆی پێدەسڕی. کە پێدەگوتم "من و تۆ ھیسابیکی زۆرمان لە بەیندا بە" زەردەخەنەکی دەگرت، زەردەخەنە پێرەمێردێک بە ئەستەم دەتوانیت بۆ ژیان پێیکەنیت. دەیویست پێیکەنیت بە لام کۆکەیکە قورس دەنیشتە سەر سینە، دواوی بە ھەمان نیگای کۆنەو، نیگای سەرۆکیک چیت بە دروستی نازانیت چی دەوێت، پیاویک میوەیک نەماو تاقینەکاوە، بیمارێک لە نھینی مردن و نازار، لە لەزەتی ژیان و شادییەکانی تێگەیشتوو، پیاویک

ته نیا خه یالی لای تاقیکردنه وهی مردنه . به ئه سپایی ده یگوت «من و تۆ هاورپیمان نییه ... کهس ناتوانیت له نۆوان من و تۆدا هه کهم بیت، کهس ناتوانیت». به خه فه تیکه وه ده مگوت «ئه وانهی ده توانن هه کهم بن، یان مردن، یان دیلن، یان زمانیان نییه». نیگایه کی پرمانا ته ماشایده کردم و ده یگوت «ئه وه دوا هه مین ئومیدمان بوو، دوا هه مین ئومید... ئیستا هیوا به کمان نییه، ده کرا من و تۆ دوور له هه موو ده رده کان، دوور له تاعوون، پیکه وه خۆمان بۆ خه لوه تیککی درێژ ته رخانه کهین... ده کرا من و تۆ پیکه وه هه موو شتیک تیگه گین، به لام ئیستا تۆ هه موو شتیک ده زانیت، زانین بیگونا ههی مرۆف لکه دار ده کات... هه موو ئه وانهی نه ئینییه کان ده زانن پاکنین، زانینی نه ئینییه کان پیسمان ده کات... ئیمه تا ئه وکاته پاکین که شته کان نازانین، که گومان ناکهین... که ئینسان تیکه ل به نه ئینییه کان بوو، که هه قیقه تی ئه وانهی دی بینسی ده بیته گونا هبار، مرۆف تا ئه و شوینه پاکه که هه یج له گونا ههی ئه وانهی تر نازانیت، تا ئه و شوینه پاکه که ده رککی به پیسی دنیا نه کردوه». ده مزانی ده یه ویت بلیت چی، ده ستمده خسته سه رشانی و ده مگوت «من ئیستا هه موو شته کانم بینسی، له هه ندی نه ئینی تیگه یستم، هه ندی ده رگا مکرده وه... به پیی خۆم چوومه ناو پیسییه کانه وه، تۆ پیتوایه ده بوایه من نه چوومایه... ها پیتوایه ده بایه هه میشه له و خانووه سه وه زه دا چاو ه پوانی تۆم بکر دایه؟». وهک بۆ دوور به روانیت سه ری به ر زده کرده وه ده یگوت «گه ر تۆ نه چوویتایه، ده کرا له نۆوان من و تۆدا شتیک تر هه بیت، ده مانتوانی له سه ر مه عده نی مرۆف، گه وه ری ژیان، ناوه پۆکی وجود قسه به کهین، بیئه وهی کاتیک من قسه ده کهم به و چاوانه ته ماشام به کهیت، ئه و نیگایه م تیگریت و وام لیبه کهیت هه ست به شه رم به کهم... من ده مو یست من و تۆ باسی چاکه و خراپه، جوانی و دزیوی به کهین، پیکه وه بزین و له و دیو وجودی بچوکی خۆمانه

قەسە لە سەر شتەکان بکەین... تێدەگەیت لەو دیو و جودى بچوکى
خۆمانەوه...". چەندەها جار ئەو پستەییەى دووبارە دەکردهوه. ئەو پقى
لە وجودى بچوکى مەرفەکان بوو، لە کۆنەوه وابوو، چاروى لە جۆرە
ژیاننیک بوو، ئەستەمبوو بەبێ فرامۆشکردنى بوونى بچوکى مەرفەکان
بێتەدى. پشووێکى کەمى دەدا، من تەماشامدەکرد و هیچم نەدەگوت...
دەمزانی هێشتا مەودایەکی درێژمان لە بەردەمدا یە بۆئەوهى هەموو شتیک
بڵێین. نەخۆشى و پەککەوتەیی هیچیان لە تیزى خەيال و قوولئى
نیگاكانى نەگۆرپیوو، کە تەماشایدەکرد دەترزانی هەندى شت دەبینیت تۆ
نایبینیت، هەست بە هەندى شت دەکات تۆ هەستى پێناکەیت. کەمیک
دەکۆکى و لەسەر خۆ لە جیگا کەى خۆى هەلەدەستا و بەتانییەکەى لە خۆى
دەپێچاو دەیگوت "مالئیکى سەوزبوو... مالئیکى سەوز، بۆ ئەم پۆژانە
دروستمکرد کە پێردەبین، کە چیتەر ئارەزوویە کەمان نامیتیت لە شتە
پۆژانەکاندا ونبین، لەویدا کۆدەبینەوه، خۆمان تەرخاندەکەین بۆ پامان
لە مانا گەورەکان... قەسە لە سیاسەت و شەپ ناکەین، بەلکو قەسە لە
دونیادەکەین بە وجۆرەى کە بەبێ ئەو شتانه هەیه، بەبێ ئەو ئازارانەى
مەرفە بۆى زیاددەکات... لەزەت لە بێدەنگى سروشت و ئارامییەکانى
دەبینین... چ خۆشە مەرفە لە ئاسوودەییەکی قوولدا بیرکاتەوه، لە
ئاسوودەییەکی راستەقینەدا بیرکاتەوه و بەریت... تۆ ئەو لەزەتەت لە
من حەرامکرد... من دەترسم بەتەنیا بیر لە ژيان بکەمەوه، دەترسم
لەسەرەمەرگدا بەتەنیا بیر لە ژيان بکەمەوه".

کە دەیزانی من هیچم نییە بێلیم دەیگوت "یەكجۆره پاکی هەیه،
یەكجۆره پاکی و هیچى تر، ئەویش ئەوهیه نەهێلین مەرفە لە مەرفە
تێگات... کە مەرفە لە مەرفە تێگەشت هەموو شتیک دەبێتە گوناھ". من
دەمگوت "یاقوب... ئەوه چ پاکییە کە لەسەر نەزانی دروستبوویت؟!".
ئەویش دەیگوت "ئەى ئەوه چ زانییە کە دەمانکات بە دوژمن... دەمانخاتە

گومانەوه، نامیلێت ئارام بژین و بخەوین؟!». دەوهستاو بە خێراییهکی ناناساییهوه دهیگوت «من باس له زانیێک دهکهم پاکێ ببهخشیتهوه به من... نههیلێت زۆر تهماشای ناو دڵی خۆم بکهم... موزهفر من له تهماشای دهرونی خۆم بێزارم. مەرۆف نابێت له کۆتاییدا بیر له وهلامی ئه و پرسیارانە بکاتهوه که بهدریژایی ژیا ن نهیتوانیوه وهلامیانبداتهوه. بهر له مردن دههویت هیزی نهوهم هه بێت بیر له وهلامی ههچ پرسیاریکی بچوک نهکهمهوه. دههویت من و تۆ ئاسوده بهمرین، ئاسوده بيش نهوهیه بهر له مردن بۆ ههچ نهگهپێیت، بهر له مردن خهیاڵت لای وهلامی ههچ پرسیاریکی بچوک نه بێت. من باسی ئاسوده بیهیم بۆ کردیت، ئاسوده بیهی بۆ تێمه گهیشیت؟ بۆ مەرۆف له نزیک مردنهوه هه میشه بیر له پابوردو دهکاتهوه... بۆ؟ بۆ ئاوڕده داتهوه؟ من دههویت بهرم و ئاوڕده دههوه». به که میک نا ئارامی و توڕه بیهوه ده مگوت «له بهر نه وهی گهر ئاوڕیده یته وه سه ریاسه کان ده بینیت، له بهر نه وهی تۆ ده ترسیت ته ماشای سه ریاسه کان بکهیت، ده ته ویت من و تۆ دۆستایه تیه که ببهستین له سه ر فه رامۆشی و نه زانین و یادچونه وه دروستبوو بیت... وه که هه موو هوکمه رانه کانی تر ده ته ویت به مریت و پێش خۆت هه موو نه تینیه کانت سووتاند بیت، به مریت و که س ته ماشای ده فته ریکت نه کات... وه که هه موو هوکمه رانه کان، وه که هه موو پیغه مبه ره کان، ده ته ویت له پێگای بیه رکردنه وه له گه ردون و ژیا ن و سروشت و جه وه ره دووره کان، مەرۆف له یاد خۆت به ریته وه، ئه م بوونه وه ره بچوک و گه مارۆدراوه له بیه ر خۆت به ریته وه... یاقوب پێگای من و تۆ یه ک پێگا نییه، به مپوره من نه متوانی له گه لته دایم... یاقوبی دۆست نه متوانی، عه قوومبکه... له بهر نه وهی دوا ی بیستویه ک سا ل زیندان، دوا ی تیفکری نی گه و ره له سروشت و گه ردون و بیابان و ژیا ن، دوا ی تیفکری نی زۆر نه متوانی مەرۆف فه رامۆش بکهم... تۆ بۆیه منت ده ویت هه ردوو که مان پێکه وه مەرۆف له یاده وه ری خۆمان به سپینه وه به سه ر ژیا ن و وجود

بچوکی ئەواندا بازیدەین، تۆ بۆیە دەژیت بۆ ئەوێ لەیادیانبکەیت، من بۆیە دەژیم بەیادیانبهێنمەو، پێگای من و تۆ یەک پێگا نییە”.

تۆرەبوونی من کەمێک ئارامیدەکردهو، دەیزانی من چۆ دەلێم و چاوەروانی ئەو قسانەشی دەکرد.

گووتی ”زیندووین یان مردوو. لەیادیانبکەیت یان نا، ئێمە بەیەکنەگەین. دلێان پێ بێباکسی و گالته‌بوو. قێزو فەرامۆشی، کەمترخەمی و پق. نەدەکرا فەرامۆشیان نەکەم، نەدەبوو، چارەیکێ ترم نەبوو”. بەدەنگێکی ھێندە سەیر ئەو قسەییەیدەکرد، نەدەزانی تەواو ھەست بەچی دەکات، دەنگی پێسوو لە دلنیایی و پەشیمانیش. ھاتە تەنیشتمەو و گووتی ”دەمزانی تۆ دوايانده‌کەویت، دەمزانی بەدواياندا دەپۆیت... ئەو پۆژەیی لەسەریاسی سوبخەمت پرسی، دلنیابووم ھەموو شتێک لە نێوان من و تۆدا دەشکێت... دەمزانی پۆژێک لە پۆژان بە پێگایەکدا دەپۆیت و دەگەیتە بەردەم سەید جەلالی شەمس... دواچاریش پۆشتیت و گەشتیت بەردەم سەید جەلالی شەمس... مەلەونە ئەوێ نەپێنی ئەم چیرۆکەیی ھەڵدایەو... مەلەونە”.

کە ناوی سەید جەلالی شەمسی دەھێنا تێدەگەیشتم دەیەوێت ئەو چیرۆکەم بۆ باسبکات کەسەلەهای سأل بە نەپێنی ھەلیگرتبوو. بە غەمگینی پیریکی ھەدیگوت ”ئێستا تۆ دوو ھەناری شوشەت لایە و من ھیچ”. دەچوو بەردەم پەنجەرەیی ژوورەکەیی پەردەکانی تەواو دەکردهو، ھێمنی و تاریکی ئێوارە غەمگینیەکی قورستریان دەھێنا پەنجەرەیی، بەتانییەکەیی توندتر لە خۆیەو دەپێچاو لەسەر مۆبیلێکی چەرمی پەش لە نزیک پەنجەرەکەو دادەنیشست و دەیگوت ”سێ ھەناری شوشە بوون، سێ ھەناری شوشە یەک دەست دروستیکردبوون، باوکیک بۆ سێ کوپی خۆی دروستیکردبوون... باوکیکی سەنەتکار، ھونەرماندێک سێحریکی گەرە لەدەست و پەنجەکانیدا بوو، سێ کوپی ھەبوو،

هەر سێکیان پێشمەرگەبوون، هەر سێکیان لە بوردومانیکێ دەوله‌تدا شه‌هیدبوون، من له‌ گوندیکێ چکۆلانه‌دا له‌ باکور خەریکی کۆکردنه‌وه‌ی هێزه‌کانمان بووم. ئەوکات سه‌ره‌تای شۆرش بوو، هەر سێکیانیان به‌ شه‌هیدی هێنا و له‌ مژگه‌وتی گونده‌که‌دا له‌ته‌نیشته‌ به‌کدییه‌وه‌ دایاننان، ده‌مه‌و ئێواره‌یه‌کی دره‌نگ باوکیان هات، پیره‌مێردیکێ هونه‌رمه‌ند بوو، جگه‌ له‌ وه‌ناره‌ شوشانه‌ هیچی دی پێنه‌بوو... که‌ منی بینی ده‌ستیکرده‌ ملم و دانه‌ویییه‌وه‌ و ده‌ستی ماچکردم. شه‌هیدبوونی کۆپه‌کانی وره‌یان نه‌پوخاندبوو. غه‌می له‌وه‌ ده‌خوارد نه‌یتوانیبوو ئەو سێ هه‌ناره‌ فریای کۆپه‌کانی بخت. به‌منی گسوت «سێ برا بوون، له‌یه‌کتر جیا نه‌ده‌بوونه‌وه‌، هه‌میشه‌ به‌یه‌که‌وه‌بوون، له‌قوتابخانه‌، له‌یارێگا، له‌زانکۆ... هه‌مووشته‌تێکیان پێکه‌وه‌بوو، که‌ بووشن به‌ پێشمەرگه‌ ده‌ستی یه‌کتریان به‌رنه‌دا. پۆژیک نامه‌یه‌کیان بۆ ناردم بۆ وه‌رشه‌که‌م، گووتبوویان شۆرش فهرمانی پێکردوین له‌یه‌کتر جیا بینه‌وه‌، شۆرش واپێویستده‌کات هه‌ریه‌که‌مان بچینه‌ هه‌ریمیک و له‌ هێزیکێ تابه‌تدا خزمه‌تی نیشته‌مان بکه‌ین. داوایان لێکردبووم شته‌تێکیان بۆ دروستبکه‌م هه‌لێگرن و بپاریزن، تا له‌هه‌ر شوێنیکێ دونه‌یادا بوون که‌ ته‌ماشایانکرد یه‌کتریان به‌یادابێته‌وه‌. شته‌تیک که‌ گرتیان به‌ده‌سته‌وه‌ هه‌ستی براهه‌تیان تیا بجولێنیت، شته‌تیک بیا نه‌به‌سته‌تێته‌وه‌ به‌یه‌که‌وه‌». موزه‌فه‌ری سو‌بده‌م دواي ئەو هه‌موو ساڵه‌ ئیستاش نیگای ئەو پیره‌مێرده‌ و ده‌نگیم له‌یاده‌، ئێواره‌یه‌ک بوو هه‌مووی ته‌م بوو، من و ئەو له‌ ناو ته‌مه‌که‌دا پیا سه‌مانده‌کرد، ئەو له‌بری ئەوه‌ی باسی مردنی کۆپه‌کانی بکات، باسی له‌ شته‌تیک کرد هه‌موومان پێکه‌وه‌ به‌سته‌تێته‌وه‌. ته‌م بوو موزه‌فه‌ری سو‌بده‌م له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا من چاوی ئەو پیره‌مێرده‌م له‌ یاده‌... ته‌م بوو، که‌چی من دڵ و هه‌ناسه‌ و نیگاکانیم له‌یاده‌. به‌غه‌مگینییه‌وه‌ ده‌ستی خسته‌ سه‌رشانم و گووتی «من ئەم هه‌نارانه‌م بۆ دروستکردن... ئەم هه‌نارانه‌» ده‌ستی برد و له‌ گیرفانه‌

سێ هه ناری شوشه ی ده ره یێنا ... ” به ئارامیه وه گووتی ”ئهم هه نارانه فریایان نه که وت ... هه لیگره، سه روک ئهم هه نارانه هه لیگره، با شتیکی هه بیته هه موومان به یه که وه بیه سستیته وه، شتیکی هه بیته من به تو وه بیه سستیته وه، کوپه کانی من به وانه وه بیه سستیته وه که ئیستا له دایکه بن، شتیکی هه بیته ئیستا و سه به ی پیکه وه گرێبدات ... هه لیان بگره سه روک، تو ده توانیت مانا بیه خشیته ئهم هه نارانه ... من ناتوانم هیچ شتیکی پیشکه ش به شوپش بکه م، ئهم هه نارانه نه بیته، ئهم هه نارانه ی ده بایه کوپه کانم هه لیگرن و ئیستا مردوون ... ئهم هه نارانه بده به وانه ی که نابیت یه کتریان بیر بچیتته وه، ئه وه تاکه دیارییه که ده توانم پیشکه شی شوپشی بکه م”.

هه ره ئه وه شه وه ئه وه سێ هه نارهم له شوینیکیدا شارده وه، له جیگایه کدا هه لمگرتن هیچ که س زه فه ریان پینه بات. کوپه کانی ئه وه چیتر پتیوستان به وه هه نارانه نه بوو، ئه وه هه نارانه بو ژیان بوون ... بو ژیان ... بو ئه وانه بوون که زیندوون ... موزه فه ره ... هاوار ... موزه فه ره هاوار ئیستاش ده لئیت ئه وه ساته یه، ده لئیت ئه وه شه وه تاریکانه یه که له گه رمه ی شوپشدا ده چووم و ئه وه هه نارانه م ده ره ه یێنا و ته ماشامده کردن. هه موو پیشمه رگه کانمان ئاماده بوون خویان فیدابکه ن، ئاماده بوون بمرن ... ئه وان له گه ل مردندا سویندیان خواردبوو، به لام ئهم هه نارانه هه ناری وه فابوون، هه ناری ئومیدبوون، ئومیدی پیریکی که ژیانیکی جاویدانی بو کوپه کانی خواستبوو ... نه مده ویست ئهم هه نارانه بده م به یه کیکی که ده مریت، بیده م به یه کیکی که ده شیت له م جهنگانه دا تیا بجیت، ده مویت بیده م به وانه ی که ژیانیا ن له به رده مدایه ... ژیان ... ژیان ... ژیان به هه موو مانا بیسنوره کانی ئهم وشه مه لعونه وه ... به لام له هیچ که س دلنیا نه بووم. ده بووایه سێ که س بدۆزمه وه که بژین و یه کتر ونه که ن، ده بوایه خیانه ت له مانای ئه وه هه نار هه شوشانه نه که م، سێ

هه‌نار، که‌وه‌ک سێ په‌یامی هه‌تا‌هه‌تایی براهه‌تی، له‌ نێوان سێ مۆفدا، له‌ نێوان سێ که‌سدا که‌ ده‌بایه‌ په‌کتر و‌نه‌که‌ن... موزه‌فه‌ری سو‌ب‌ده‌م هاوار من وه‌ک تۆ ده‌زانم... وه‌ک تۆ هه‌سته‌ده‌که‌م هه‌یج شتی‌ک له‌یه‌کتری و‌نکردن سه‌خت‌تر نه‌یه... ده‌بایه‌ بیده‌مه‌ سێ که‌س که‌ نابێت په‌کتری و‌نبکه‌ن... ئه‌و شه‌وه‌ی که‌ سه‌ریاسه‌کان ها‌نه‌ دونه‌یاوه‌ وه‌ک ئه‌وه‌بوو ئه‌وان بۆ ئه‌و سێ هه‌ناره‌ دروست‌بووین... تێمه‌ده‌گه‌یت... وه‌ک ئه‌وه‌بوو ئه‌و مندالانه‌ بۆ ئه‌و سێ هه‌ناره‌ دروست‌بووین.

من قسه‌کانیم پیده‌به‌ری و ده‌مگوت «به‌لام دوا‌جار ئه‌و هه‌نارانه‌ت دایه‌ ئه‌و مندالانه‌ی و‌نکردن و و‌نیا‌نکردیت، و‌نکردن و خۆشیان په‌کتریان و‌نکرد».

ده‌نگی به‌رزده‌کرده‌وه‌و ده‌یگوت «بیده‌نگ به‌... موزه‌فه‌ری سو‌ب‌ده‌م... تۆ بیده‌نگ به‌... لێگه‌پێ با سه‌ره‌تای ئه‌و چیرۆکه‌ت بۆ بگێمه‌وه‌، که‌ هه‌یج که‌س جگه‌ له‌ من له‌سه‌ر نه‌سته‌یره‌یه‌ نایزانیت. بیده‌نگ به‌و گۆیگره‌ و ئه‌و ساته‌م لێمه‌شی‌وتنه‌ که‌ عومری‌که‌ له‌ پۆ‌حی خۆمدا هه‌لم‌گرتوه‌». ده‌وه‌ستاوه‌ که‌میک ئاوی ده‌خواره‌وه‌، هه‌ناسه‌یه‌کی قوولێ هه‌لده‌کێشا و به‌ ئارامیه‌که‌وه‌ که‌ ئارامی که‌سی‌ک بوو به‌پاری‌داییت گه‌وره‌ترین نه‌ینی ژبانی خۆی ئاشکرا‌بکا‌ت، ده‌یگوت «تۆ ده‌زانی تۆ باوکی په‌کی‌ک له‌و سه‌ریاسانه‌یت، ته‌نیا په‌کی‌ک، دلنیاشم له‌ خۆت نه‌پرسیوه‌ ئه‌ی باوکی ئه‌و دوو سه‌ریاسه‌ی تر کێیه‌؟ من تۆ ده‌ناسم، چونکه‌ ناو پۆ‌حت ده‌خوینمه‌وه‌. بێگومانم نه‌تپرسیوه‌ ئه‌و پیاوه‌ دلپه‌قه‌ کێیه‌ که‌ دوو کو‌پی خۆی به‌ره‌لا‌کردۆته‌ به‌ر تۆفانی زه‌مان، ده‌ستی لێهه‌رداون و به‌خشیونی به‌ گه‌رده‌لوول... نه‌تپرسیوه‌، له‌به‌رئه‌وه‌ی دلنیا‌بوویت هه‌رگیز ناتوانیت ئه‌و وه‌لامه‌ بدۆزیته‌وه‌، ناتوانیت بگه‌یه‌ هه‌یج شتی‌ک، ئه‌گه‌ر گومانێ‌کیشت هه‌بێت تیا ناگه‌یه‌ په‌قین، به‌لام من به‌تۆ ده‌لێم، ئه‌و دووانه‌ی تر کو‌پی منن ئه‌و دوو سه‌ریاسه‌ی تر که‌ کو‌پی

تۆ نین کوپی منن... هه‌رامزاده‌ی منن... تێده‌گه‌یت، هه‌رامزاده‌ی ئه‌و پۆژ و شه‌وه تاریکانه‌ی شوپشن که من شه‌وانه به کوپری له باوه‌شی هه‌ندێ ئافره‌تدا له‌و گونده به‌رزانه‌ی چیا پۆژمه‌ده‌کرده‌وه، مندالی ئه‌و شه‌وانه‌ی سه‌رۆکیکن گه‌ر ئافره‌ت نه‌بوایه شوپش ده‌یکوشت... من له‌و چیاپانه به‌چی ده‌ژیام، ها تۆ ده‌زانی به‌چی ده‌ژیام، موزه‌فه‌ر ده‌زانی به‌چی ده‌ژیام؟. به‌و شه‌وانه ده‌ژیام که به نه‌ینی و به‌ته‌نیا ده‌رده‌چوم و هیچ که‌س نه‌یده‌زانی ده‌چم بۆ کوئ، ئه‌و شه‌وانه‌ی له‌ هه‌ر شوینیکی ئه‌م ولاته‌دا بوومایه، له‌ هه‌ر گوندیکدا بوومایه ئافره‌تیک هه‌بوو له‌گه‌لمدا به‌وێت. گه‌ر ئافره‌تیک نه‌بوایه هه‌ستم به شکست ده‌کرد.

که قسه‌یده‌کرد شته‌کان خامۆش بوون، هه‌ستمه‌کرد له‌ دله‌وه قسه‌ده‌کات، هیچ شتیک له‌جیی خۆی نه‌ده‌جولا، هه‌وا کپ، زه‌مین کپ، گول‌دانه‌کان بێده‌نگ، فه‌زای ژوره‌کان ئارام، په‌رده‌کان بێجوله‌ و خامۆش. ئه‌و درۆینه‌ده‌کرد. وه‌ک ئه‌وه‌بوو بپاریدا بێت نه‌هێلێت هیچ شتیک له‌و ژوره‌دا بجولێته‌وه، نه‌هێلێت له‌ راستی زیاتر هیچی تر بێته‌ ناو ئه‌و ئیواره‌یه‌وه، پاستیه‌ک ئارامیه‌ک ببخه‌شێته پۆحی خۆی و شته‌کانی ده‌ورو به‌ریش. به‌ کۆکه‌یه‌کی تونده‌وه ده‌ستی وه‌ک ده‌ستی فیره‌و نیکی نه‌خۆش به‌رزده‌کرده‌وه و به‌ نیگایه‌کی قووله‌وه ده‌یگوت "ئه‌وان کوپی من بوون... کوپی من... له‌ خوینی من بوون... به‌ره‌می شه‌وه تاریکه‌کانی من بوون، به‌ره‌می ئه‌و شه‌وانه‌ی ته‌نیا من و خودا و مه‌عشوقه‌کانم ده‌مانزانی... ئه‌و شه‌وانه‌ی نه‌ده‌بایه هه‌والیان له‌ هیچ زاریک بترازیته‌... ئه‌و شه‌وانه‌ی تاریکتر له‌ هه‌ر تاریکیه‌ک، ته‌لیسمایتر له‌ هه‌ر ته‌لیسمیک هه‌لمه‌ده‌گرتن. هیچ که‌س تا ئه‌مه‌پۆش نه‌ینی ئه‌و شه‌وانه نازانیته‌. گوپیگه‌ر سه‌بوخده‌م و غه‌مبار مه‌به‌، به‌شیکی گه‌وره‌ی ئه‌و نه‌ینیانه له‌گه‌ل مندا ده‌چێته‌ گۆره‌وه. مرۆف نه‌ینییه‌کانی خۆی له‌گه‌ل

خۆیدا دەبات. گەر نەیتى نەبیت ژيان دەبیت قەسابخانەى گەر،
 خێزانەکان دەپوختن، لەشکرەکان شکستدەهێتن، مۆفەکان پيسوادی بن...
 من هەمیشە ستایشى نەیتى دەکەم... هەمیشە... هەمیشە. ئەو
 دووانەش دوو نەیتى گەرەى من بوون... ئەو دوو سەریاسە دوو نەیتى
 من بوون... لە من بوون... دایکیان بێوژنى جووتیارىک بوو، من
 لەگەڵیدا خەوتم و نەمدەزانى دەکریت دوو کوڕ لە ژوانەکانمان دروست
 بێت، دوو کوڕى حەرەمزا، دوو کوڕ نەمدەویست لەدایکەن... هەمیشە
 وایە، شۆپش هەمیشە وایە... هەمیشە لە هەناوى شۆپشدا کۆمەڵیک
 منداڵ لەدایکدەبن کە کەس نایەوێت لە دایکەن... دین و کەس نایەوێت
 بێن. دایکیان لە شەوى لەدایکبوونیدا مرد، من خۆم مامانى بووم،
 خۆم سەرمخست بۆ ئەشکەوتیکى بەرز، ئەشکەوتیک نزیك لە خودا و
 دوور لە زەمین، نەدەبایە هیچ کەس بە نەیتى ئەو منداڵانە بزانێت. گەر
 یەک کەس بەو چیرۆکەى بزانیبایە، دەبایە واز لە شۆپش بهێنم، دەبایە
 سەرۆکایەتى چۆلکەم بۆ ئەوانەى وەک دوپشک چزووەکانى خۆیان لەسەر
 سەرم ڕاگرێبوو، دەبایە واز لەو میلەتە بهێنم کە بەبێ من جەستەى
 ئیفلێج بوو. گۆیگرە موزەفەر... گۆی لەو نەیتى بەگرە کە تەمەنى
 بیستویەک سالا. شەویەک ئەو ژنەم برد بۆ ئەشکەوتیکى دوور و لەویدا
 لەدەست نەیارانى من و لەدەست کەس و کاری ئەو حەشامدا، لەبەرئەو
 خوشمەدەویست، گەر خوشم نەویستایە، دەکرا حاشای لێکەم و وازی
 لێبهێنم بمریت... نا وازم لێنەهێنا تا لەویدا منداڵى بوو، شەویکی
 تاریک لەبەر قوتیلەى کى دووکه لاویدا دوو کوڕى بوو، بەلام خۆى بەدەم
 ئازارێکی گەرەوه مرد... موزەفەرى هاوڕێم... دوستى من تێمگە، لە
 ترس و ئازارى من بگە لەو شەویدا، لەو بگە دوو کۆرپەت لەبەردەستدا
 بێت، دوو کۆرپەى حەرەم، ژنیکی مردووت لەبەردەستدا بێت. سەرئەپای
 خۆت ترس و خوێن بێت. ئەو شەو کۆرپەکانم پێچایە و دایکیانم

گورپیکدا ناشت که هیچ که سیک ناتوانیت بچیتەوہ سەری. گورپیک بە
 نھینی دەمێنیتەوہ... نھینییەک هیچ کەس ناتوانیت بێشکێنیت... وەک
 نھینییە گەرەکانی ئەم وڵاتە لە سندوقیکی داخراو و تاریکدا سەری
 دادەخزیت و کەس ناتوانیت بیکاتەوہ. سندوقیک کلێلەکانی لای کەس
 نییە... من پێمگوتی، تکام لێکردیت دواي ئەو شتانی نەکەویت کە لە
 زەریایەکی قوڵدا ونبوون. دواي ئەفسانەیەک نەکەویت کە نایدۆزیتەوہ...
 بەلام تۆ بەقسەي منت نەکرد، بەقسەت نەکردم. ئەو شەوہ لە ژێر
 ئەستێرەکاندا ئەو ژنەم ناشت و کەسیک لە مسەر ئەستێرەیدا نەیزانی...
 خودا حافیزیم لێکردو بە دوو مەلۆتکەوہ لەو چیاوانە دا بەزیم. دەزانیت
 ئەو شەوہ کەي بوو، دەزانیت؟... مانگیک دواي ئەو شەوہ بوو کە
 من و تۆ لەو گەمارۆیەدا مالاواییمان لە گەڵ یەکدا کرد. ناوي تۆ ئەو
 کات لە نیوان شوپشگێڕەکاندا شتیکی بوو، سەنگیکی ھەبوو. من ئەو
 کۆرپەیی تۆشم لە بەردەستدا بوو، سەریاسی تۆم لای خێزانیکی دوستی
 حیزب لە گوندیکدا بە ئەمانەت دا نابوو. نە دەبوو هیچ کەس بزانیت ئەوانە
 کوپی من... ھەردووکیانم گرتبوو بە دەستەوہ و وەک شەیتانیکی بەد
 لە تاریکدا دە لەرزیم. ھەموو دەمارەکانم لە ھەسرەتی شتیکی ترسناک
 دەفڕی، نەمدەزانی ئەو مندالانە چي لێیکەم... نەمدەتوانی لە ناو
 ئەو بەردانەدا جێیانبھێڵم، ئەوان کوپی من بوون، دەبوایە بیانناسم،
 بیانبینم، ھەست بە وجودیان بکەم... نەمدەویست ئاوەھا فریاندەم،
 بیانخەمە نزیک دیواری مزگەوتیک و بە جێیانبھێڵم، نا ئەگەرچی دواجار
 ھەموو شتەکان واکەوتنەوہ، بەلام من وانەبووم. من خەونیکم بو ئەو
 مندالە ھەرامزادانە ھەبوو... تێمدەگەیت خەونیکم بۆیان ھەبوو...
 خەونیکم... من ناتوانم ژیان بگۆڕم، من سەرۆکم، من خودا نیم...
 تێدەگەیت، سەرۆکەکان تەنیا دەتوانن خەونەکان بگۆڕن... من خودا
 نیم... خودا نیم. خودا ژیان دەگۆڕیت، بەلام سوبحەم تۆ تێناگەیت،

ئەوان خەونیکی تریان هەبوو، کۆپەکانی من نەدەکرا خەونی تریان هەبیّت. چ شتیک لەو غەمگینترە تۆ نەتوانیت خەونی کۆپەکانی خۆت تەفسیربکەیت... تۆ تێناگەیت”.

ئەو ماوە درێژە وەک ئەوەی لە ژووریکی خاڵیدا بۆ سێبەرەکانی خۆی قسەبکات، قسەیدەکرد.

دواجار لەسەرە خۆ دەمی سڤی و بەردەوام دەبوو.

”بەلام وازبەینە با بەجۆریکی تر چیرۆکەکت بۆ بگێڕمەوه. ئەو کات هەموو دەیانزانسی تۆ کۆرپێکت لێبەجێماوه، دەیانزانسی ئەو شەوهی کە گیراییت تازە بە تازە بووبوویت بە باوکی کۆرپەیهکی چکۆلانە. دەیانزانسی کۆرپەکهی تۆ ناوی سەریاسە، ناویکی سەیر لە باوکیکی سەیرهوه. ئەو شەوه کە لە ناو بادا دەلەرزیم شتیک لە قوولایی دڵمدا پێیدەگوتم تەنهایى ئەو کۆرپەیه و ونبووئی، جیاوازییهکی نییه لەگەڵ تەنهایى ئەم کۆرپانە و ونبوویناندا، هەر سێکیان بێدایک بوون، هەر سێکیشیان نەیاندهتوانی خاوهنی باوک بن، هیچ کەسیشیان جێگایهکی نەبوو لەم زهویهدا بەخۆی بگرت... تۆ پێمبۆلێ موزەفەر کۆمەڵیک پیاوی کێوتنشین دەمانتوانی چی لە سێ کۆرپەبکەین... چی؟”. هەناسەیهکی قوولسی هەلدهکێشاو پڕ بە ژووهره که هاواریده کرد “واى له من وای... وای له من وای”.

”تەنیا پێگایەک بۆ ئەوەی پزگاریانبکەم، ئەوه بوو یەک ناویان لێبنێم... ئەوه تەنیا پێگابوو نەهێڵم نەهێنیهکەیان لە ناو نەهێنیهکاندا ونبێت، نەهێڵم ناویان لە ناو ناوهکانی تردا ببێت بە ژێرهوه، لەیهککاتدا ونبیانبکەم و نەشەهێڵم ونبن. نەهێڵم ئەو داوه دەزووه ونبێت کە دواجار هەموومان دەباتەوه سەر ئەو حیکایەتە... وای له من وای... ئەوه تەنیا چاره بوو... وای له من وای، وای له من وای”.

بە شێوهیهکی ترسناک دەینالاند و هاواریده کرد.

«من بە ئومیدی ئەو نەبووم بژیم و پزگاریانبکەم... دەبایە خۆیان
خۆیان پزگاریکەن، ئەو شەوێ چووم ھەنارە شوشەکانم دەرھێنا، ئەو
شەوێ ئەسپم زینکرد و ھانام بۆ سە جەلالی شەمس برد، دەمزان
نە من نە تۆ ناتوانین پزگاریانبکەین... نە من نە تۆ ناتوانین». کەمیک
ئارامدەبوو و بە ھێمنی دەیکووت «موزەفەری سوێجەم ئەم نالین
و ھاوارانەم نەتترسێت، ھەموو ئەو شتانە ئیستاش لە مۆتەکە یەکی
قورس دەچن... ئەوان یەک کەس بوون، دەبوایە یەک ناویان ھەبێت
و ئەو ناوێش ناوی تۆ بێت، تا ئەگەر پۆژیک ویستیان شانازی بە
شتیکەو بەکەن، شانازی بە تۆو بەکەن... دەبایە ھەر سێکیشیان ناویان
سەریاس بێت، ھەر سێکیشیان دوور لە یەک بژین، ھەر سێکیان بچنە سەر
پێگای جیاواز و لە سێ ھەریەمی جیاواز و لە سێ شوینی دوور لە یەکدا
بژین، تا ھیچ کەس ئاگاداری چیرۆکەکیان نەبێت، کەس بە ھەرامزادە
بانگیان نەکات، بە لکو وەک کوپی موزەفەری سوێجەم بانگیانبکەن...
سێ چیرۆک کە دواجار یەک چیرۆک بوون، بە لām دەبایە وابکەم کەس
دوای نەتینیەکانیان نەکویت، مەلەونە ئەو کەسێ یەکەمجار بە دوای
نەتینی ئەم چیرۆکەدا گەراوە، مەلەونە و ئاسمان تۆلە لێدەسێتیتو و...
مەلەونە و دەبایە بمریت. خودای من... خودای گەرێ من دەبایە
دەبەشیانبکەم تا نەترسم، تا گەر یەکیەک پرسی ئەم سەریاسە کێیە،
باس لە منداڵە ھەرامزادەکانی خۆم نەکەم، بە لکو باس لە منداڵی دیلیک
بکەم کە سەریەرزانی لە زیندانەو شەپ لە گەڵ داگیرکەراندە دەکات... من
و سە جەلالی شەمس نەبێت ھیچ کەس لەم ئونیا بە نەیدەزانی کە
سێ سەریاس ھەیە. موزەفەری سوێجەم بە لām من خەونم ھەبوو...
خەون... دەبایە ئەو ھەنارە شوشانە شاھیدمان بن... ئەو ناوێ شاھیدمان
بێت... بۆیە ھەر سێکیان یەک ناویان ھەبوو تا تێگەن یەک کەسن،
یەک پۆخەبەرن، یە کجۆر ئازار دەچێژن، لە ناو یەک ئاگردا گەرێ دەبن،

یهک کیشه یان هه یه، تا پێیان بئێم وهک یهک ده یان بینم. موزه فهر من لهو
 ساته وه ده مزانی که ئه وان تا هه تاهه تایه دوور له من و تۆ گه وره ده بن،
 تا هه تاهه تایه من و تۆ و ئه وان پێکه وه کۆنابینه وه، ده مزانی دوور له
 چاوی دونیا، دوور له ههستی دونیا، دوور له یه کتر گه وره ده بن... ناو
 کاتیک سوودی هه یه به توانیت ئاده میزاده کان له یه کتر جیا به یه وه. من
 لهو شه وه سارده وه ده مزانی له جه وه ردا هه یه شتیک نییه له یه کیان
 جیا به کاته وه، موزه فهر تۆ مرد بوویت و ده بایه هه رسیکیان بزانی که من
 ئه وان وهک یهک ده بینم، هه رسیکیان وهک یهک مه خلوق ده بینم که
 دوا جار لهو دنیا یه ی مندا ده ژین و گه وره ده بن و ده مرین. به لام وای له
 ده ردی من... وای له په ژمورده یی و په ریشانی من" که میک ده وه ستاو
 ده یگوت "ئه وان یهک ژیا نیان هه بوو، درۆبوو ناوی دیکه یان لێ بینم...
 درۆبوو". من دوا ی ئێستیکی درێژ له بێ ده نگه ده مپرسی "درۆبوو یان
 ناوی سه ریاس ده مامکیک بوو ده تکرده سه ر گونا هێک که گونا هه ی ئه
 مندا لانه نه بوو؟". بۆ یه که مجار به هیمنی ناو پریده دایه وه و ده یگوت
 "ئه وه هه یه له وه ناگوریت که ئه وان برای یهک بوون، ده بایه شتیک
 هه بیته کۆیا نه کاته وه... شتیک پێکیانه وه به ستیت، شتیک له پاشه رۆژدا
 ببیته هه وێنی خۆ دۆزینه وه یان... من لهو ساته دا که لێکم جیا ده کردنه وه،
 ده بوا یه په تیکیان بۆ به جێ به یێلم، بگه رپێنه وه بۆ لای یهک... به لام گونا هه ی
 من نه بوو... گونا هه ی من نه بوو... ئه وه ی دواتر پوویدا گونا هه ی من
 نه بوو، ئه وه ی هه موو شته کان له ده ستچوون، شتیکه تر بوو که من بۆم
 پاست نه ده کرایه وه. من له یه که م پۆژه وه ده مزانی ناتوانم وهک کوپی
 خۆم باوه شیان پیا به کم. ده زانی گه ر ئێمه مندا له هه رانه کانی خۆمان
 ناشکرابه ی چیه ده بیته؟ ده زانیت؟ ئه وه مانای کۆتایی، مانای کۆتایی
 من، کۆتایی منیش مانای کۆتایی نیشتمانیان".

من هاوارمه کرد "یا قوبی سه نه و به ر پێمبێ تۆ دوا ی سه رکه و..."

له‌دویان گه‌پایت یان نا؟ ... دواى پاپه‌پین ناگاداری چیرۆکه‌که‌یان بوویت یان نا؟”.

یاقوب سه‌ریباده‌دا و ده‌یگوت ”تۆ پرسیارێکم لێده‌که‌یت له‌ توانای مندا نییه‌ وه‌لامیبده‌مه‌وه‌، له‌سه‌ر و وزه‌ی منه‌وه‌یه‌. له‌ هه‌یزی مندا نییه‌ بیگه‌مئ، پرسیارێکم لێده‌که‌یت په‌یوه‌ندى به‌هه‌موو ئه‌ و پرسیاره‌ تاریکانه‌وه‌ هه‌یه‌ که‌ من به‌دریژایی ژيانم بۆى ده‌گه‌رێم و نایگه‌مئ... تۆ نازانیت ئه‌و سه‌رده‌مانه‌ چۆن بوون... نازانیت. من له‌گه‌رمه‌ی شۆرشد ئه‌وانم ونکرد... ونکردن و ته‌نیا سالانێک دواتر دۆزیمه‌وه‌... سالانێک دواتر که‌ ده‌بایه‌ حیسابی شته‌کانی ژيانى خۆم بکه‌م... به‌لام که‌ دۆزیمه‌وه‌ ئه‌وان بۆ هه‌تا هه‌تایه‌ ونبوویون، که‌ دۆزیمه‌وه‌ له‌ نێوان من و ئه‌واندا دیوارێک دروستبوو بوو به‌رزتر له‌ هه‌موومان”.

به‌ گومانه‌وه‌ سه‌یریده‌کردم و ده‌یگوت ”سئ هه‌رامزاده‌ بوون له‌ شه‌وه‌ تاریکه‌کانى شۆرشد له‌دایکبوون، سئ منداڵ که‌ کوپی من و تۆ نین، به‌لکو کوپی ئه‌و پۆژگارانه‌... کوپی من و تۆ نین، به‌لکو کوپی هه‌موو ئه‌م دونیایه‌ن...”. به‌تۆپه‌یه‌وه‌ هه‌لده‌ستاو هاواریده‌کرد ”موزه‌فه‌ری سوڤجده‌م، ده‌کرا من وه‌ک منداڵی پاشاکان به‌خێویانبکه‌م، ده‌کرا بیاننێرم بۆ دور، بیاننێرم بۆ مه‌له‌که‌تیک به‌ به‌ختیارى تیا بژین، به‌لام ئه‌وه‌ چ درۆیه‌کى گه‌وره‌ ده‌رده‌چوو... چ خیانه‌تیک ده‌بوو... چ بێوه‌فاییه‌ک ده‌بوو... گوئیگه‌ره‌... منیش بێگونا هه‌یکم له‌ بێگونا هه‌کان... بێگونا هه‌یکم له‌ بێگونا هه‌کان” به‌ نرکه‌یه‌کى هه‌نده‌ سه‌یر باسى له‌ بێگونا هه‌ى خۆى ده‌کرد من ده‌ترسام.

به‌ئه‌سپایی پێمه‌ده‌گوت ”یاقوب من بۆ ئه‌وه‌ ناگه‌رێم گونا هه‌باره‌کان بدۆزمه‌وه‌، من بۆ سه‌ریاسى سوڤجده‌م ده‌گه‌رێم، نه‌وه‌ک بۆ گونا هه‌باره‌کان”. نه‌یده‌هه‌شت هه‌یچ بلێم، به‌ده‌ستوورى هه‌میشه‌یی خۆى قسه‌کانى پێده‌به‌ریم. ده‌ستیده‌کرده‌ ملم و به‌هه‌یمنى ده‌یگوت ”تۆش بوویتایه‌

ژیانت نە دەشیواندن، عومریکی دەستکردت بۆ دروست نە دەکردن. ئەوان
 لە شەوێ تاریکەکانی ئێڕەدا لە دایکبوون، لە گەڵ ئەوانی تردا بوون،
 تێدەگەیت لە گەڵ ئەوانی تردا بوون، ئەوانە ی هاتن و لە دایکبوون و مردن،
 لە دایکبوون و دەپایە بەو جوۆرە بژیابانایە کە ئەم سەردەم و زەمانە
 دەیسەپنێت، لێرە لە گەڵماندا بوون و پۆشتن و نەگەیشتنە هیچ...
 نەگەیشتنە هیچ... نەگەیشتنە هیچ". دواى هێمنی و بێدەنگیەکی کورت
 بە ئەسپایی دەگەراییەو سەر قەنەفە کە و دادەنیش، کەمێک سەیری ئەو
 بالەندەنە ی دەکرد کە لە کۆتایی ئیواریدا بە هێمنی لە سەر درەختەکان
 سەیری هاتنی شەویان دەکرد. سەری دەخستە سەر دەستی و سەیری
 نادیری دەکرد و دەیگوت "سالانی مندالی چاوم لێیان بوو، دەمزانی
 لە کوێن، دەمزانی چۆن دەژین، دەمزانی کێ سەرپەرشتیان دەکات.
 یەکە بە یەکە هەواییانم بۆ دەهات... بەلام نەمەتوانی دەستبەخەم
 چارەنوسیانەو. لە ناکاو دنیا بە شیوەیەک گۆردرا نیدی هیچ شتێک
 دەستکاری نە دەکرا. کارەساتە گەورەکان پێپەڕی وێک بە ژیان دەبەخشن
 کە دواتر دەستکاری ناکرێت. لەو سالانەدا ئێمە شکستمان خوارد.
 شەوێک لە خەو هەستاین و بینیمان بستیگ ئاسمان بە سەر سەرمانەو
 نەماو. بە سەر ئێسک و پروسک و کەللە سەری هاوڕێکانماندا هەڵهاتین،
 لەو هەڵهاتنەدا سەریاسەکانم و نکر، سەریاسەکانیش لە گەڵ ئەوانی تردا
 پۆشتن، لە گەڵ ئەو سەدان هەزار کەسەدا کە نەمبینینەو، دواى ئەو
 کەسمان نەبووینەو بە مۆفەکانی جاران، وەک هەموو ئەو زەمین و باغ
 و کێلگانی کە هەرگیز نەبوونەو بەو زەمین و باغ و کێلگایە ی جاران...
 موزەفەری سوبحەم کە یەكجار مۆفیکت جێهێشت ئێتر بۆ هەتا هەتا یە
 جێهێشتوو، کە یەكجار جێگایەکت جێهێشت ئێتر بۆ هەتا هەتا یە
 جێهێشتوو. موزەفەری سوبحەم پێمبۆ، تۆ پێمبۆ، بە دواى چیدا
 بگەرما یە؟... دەپۆشتم و زەویم نە دەناسییەو، من دەریایەک مردو

لەبەردەستدا بوو، دەریایەکی مردوو... کە من گەپامەوێ ژایانیان پوختساری ھەتاھەتایی خۆی وەرگرتبوو”.

بە ئارامییەوێ پالێدەدایەوێ و وەک ئەوێ پۆھێکی ئارام و تارماییەکی مژدەبەخش ببینییت بە ھێمنی دەیگووت ”کە من گەپامەوێ یەکەمجار ئەو سەریاسە زامدار و ھەلاھەلایەم ببینیوێ، سەید جەلالی شەمس ئەوێ لە گوندێکدا دۆزیوێ، شەوێکی تاریک ھەردوو کەمان چووین بۆ لای، شەوێک بوو لە تاریکترین شەوێکەکانی دۆنیا، لەناو کۆمەڵێک منداللی سووتاوێ تردا بوو، نەیدەزانسی ئێمە کێین... پێمنەگووت ”من باوکتم... ” نا پێمنەگووت لەبەر ئەوێ سوودی نەبوو... من باوکی نەبووم، ھێچ کەس باوکی نەبوو... ئەو کوپی ئەو ئاگرەبوو، کوپی ئەو پشکۆیانە بوو کە لە ناو دلێدا دەسووتان، کوپی ئەو ھاوپی بچوکانە خۆی بوو کە وەک خۆی لە حەوزێک بلیسە ھەلکێشرا بوون. ئا... ئا... جیگایەکی ھەیە لە ژیان، شوپێنێک ھەیە لە خەرابات و خاپووری ئیتر مەرۆف ناتوانییت کۆمەکی مەرۆف بکات. من و ئەوان نەماندەتوانی یارمەتی یەک بدەین... دلنیا بووم تا من نزیکبمەوێ ئەوان دوور دەکەوێ... تا پتر دەستم درێژیکەم، ئەوان پتر قیژیان دیتەوێ... ئەوان بەتەنیا نەبوون، لەگەڵ ئەواندا بوون... لەگەڵ ئەواندا، ئێمە و ئەوان ھەرگیز بەیەکەنگاگەین”.

ھاوپی ئازیزەکانم، ئەو پەناھەندە ھاوپی کانم، ئەو ئەوانەوێ شەو و تاریکی و ئاو بەیەکسانی لەگەڵ یەکدا بەشدەکەین. لەو ساتەدا ئەو قسەوێ لەو دەکرد کە سەریاسەکان لە دۆنیای خۆیان جیا نەکرانەوێ، سەریاسەکان لە ھاوپی کان جیا نەکرانەوێ. من تووشی ئەو دۆخە سەیرە بووم کە پێشتر وەک ھەستیێکی نادیار تیا دا دروستبوو. ئەوێ من دەمبیسست دەنگی یاقووبی سەنەو بەر نەبوو، ئەوێ بەرامبەر و سەستابوو یاقووب نەبوو، بەلکە نیکاریێکی تری خۆم بوو. ئەو دەنگە ھەمان دەنگی

من بوو، به لām له زاریکی تره وه ... من گویم لیده گرت و سه رسامبووم،
خودایه من و نهو یهک بووین ... یهک بووین و پارچه پارچه بوو بووین. من
بو ساتیک وه ستام و دلنیا بووم گهر منیش به پښگای نهودا برهوشتابامایه،
هه مان یاریمده کرد. ههر سیکیانم ناوده نا سه ریاس، نهو سئ هه ناره
شوشه یه ده دانئ، ده مخستنه سه سئ پښگای جیاوازو پیمده گووتن
”برهون و برهون“ ده زانم ده کرا من چهنده ها شتی تریکه م، ده کرا
له بهرده میاندا بگریم و مه چه به تی خوّم ناشکرابکه م، ده کرا پښیانبلیم
بمخنه ناو نهو په یمانانه وه، به لām له قوولاییدا شتیک ده مایه وه که
به من ده ستکاری نه ده کرا، شتیک که بوئی جهسته وه ناسه و هاوار و
خه ونه ناگرینه کانی خوئیانه، شتیک ده مایه وه که دیواری گهره ی نیوان
نهوان و جیهان بوو، دیواریک نهوانی له هه موو نه م گهر دونه جیا کرده وه،
دیواریک یاقویی سنه و بهر دلنیا بوو ناتوانیت بیپریت، به لām من تا نه مپو
سه سه ختانه ده مه ویت به سه ریدا سه رکه وم.

هاورپښیان، نهی نهوانه ی ره شه با و نومید و غم به یه کسانی له گه ل
یه کدا دابه شه که ین. دوی نهو قسانه هه ستم به نزیکیه کی سامناک
کرد له نیوان خوّم و نهودا، هه ستمده کرد نیمه هه موو کۆمه لیک وینه ی
تیکه لای یهک بووین. تا نهو زیاتر قسه ییده کرد و من زیاتر راده مام،
زیاتر تیده گه یستم که پوخسار و دهنگ و نیگا کانی له من ده چن،
شتیکمان تیا بوو پتر له وهی جیاوازی نیوان دوو پوچ بیت، جیاوازی نیوان
دوو نیوه ی یهک جهسته بوون. وهک نهوه ی من و نهو دوو بهشی یهک
جهسته بین، دوو تارمایی بین له یهک جهسته جیا بوو بیتینه وه. دهنگی
نهو ههر دهنگی خوّم بوو له گه رویه کی تره وه ده هاته ده ری. نهو هه موو
پښگا جیاوازانه ی بری بوومان دواچار هه ردووکمانی گه یاندبووه سه ر نهو
پاستیه ی که غوربه تیکی بیته ندازه قوول له نیوان نیمه و نهو مندالانه

ھەبە . غوریەتیک من بە ھەموو ھیزی خۆمەو دەموست بیشکینم، ئەو بە ھەموو ھیزی خۆی لێدەگەر پێوەک خۆی بمینیتەو . من و ئەو دوو باوک نەبووین... نا، کە لە بەردەمیدا وەستام و گویم لە ھاوارەکانی گرت، گویم لە نرکەکانی گرت، ھەر ئەو ھاوار و نرکە و گریانانە بوون کە من بە درێژایی ژیانم لە گەڵ خۆمدا کیشمکردبوون، ھەر نالینەکانی خۆم بوو، کە باوەشەم پیاکرد، باوەشەم بە خۆمدا دەکرد، بۆ ساتیک وەستام... بۆ ساتیک چاوانم لێکناو وەک بروسکە یەکی خیرا، ئەو خەیاڵە ترسناکە بە سەرمدا تێپەڕی، تێگەشتەم ئەو خەلووەتە ی ئەو باسیدەکات، ھێچ نییە جگە لە پەیمانیککی تر لەو پەیمانانە ی کە دەبایە من و ئەو مۆریکە یین و نەمانکرد... ئەو خەلووەتە ی ئەو باسیدەکات جگە لە خەونیککی ھاوشیوە ی خەونەکانی ژێر دواھەمین ھەناری دونیا ھێچی تر نییە . من و ئەو یەک کەس بووین و دابەشبوو بووین، وەک چۆن سەریاسەکان یەک کەس بوون و دابەشبوو بوون . جەبەرۆتی ئەو، پێگای لەو نەدەگرت کە دواجار نیو یەکی تێکشکاو ی ھەبە کە منم... نیو یەکی نەدەنرا بە یەکەو... من و ئەو تاهە تاهە تاییە لە یەکترازابووین و نەدەنراین بە یەکەو . من و ئەو یەک کەسی شکاوبووین، یەک باوکی شکاوبووین، ھەر وەک سەریاسەکان، وەک ئەوان کە یەک کۆپی شکاوبووین .

ئەو ساتە ی ئامیزی پیاکردم، دڵنیا بووم باوەش بە خۆمدا دەکەم، باوەش بە شتیکدا دەکەم یان جەستە ی خۆمەو من سیبەری ئەوم، یان سیبەری منە و من جەستە ی ئەوم . لە گەڵ ئەو شدا دڵنیا بووم ھێچ خەلوەتیک نێمە نانوسینیتەو بە یەکەو، ھێچ خەونیک جارێکی تر کۆمانناکاتەو . ئەو راستیدەکرد، ھاو پێکانم، دۆستانی شەوانی ساردی دەریا... ئەو راستیدەکرد . من و ئەو تا ئەوسەری ئەوسەر نھیتی یەکتەمان دیوو . چیتەر من نەمدەتوانی پەیمان لە گەڵ ئەودا بنوسم، لە بەرئەو ی دەمزانی ئەو یەک پەیمانی دەوێت، پەیمانی ئەو ی بە

ئاسوودەیی کۆتایی بەم چیرۆکە بەئینن. منیش تەنیا بەدوای پەیمانێکدا دەگەڕام، ئەوێ تا کۆتایی دوایی چیرۆکی سەریاسەکان بکەوم و ھەرگیز کۆتایی پێنەھێنم و لە ژێر باری گوناھەکانیدا دەرئەچم. ئەو خەڵوەتەئەو باسیدەکرد، ئاسوودەیی من و ئەو بوو لەوسەری سەفەرەکانماندا بەدوای خۆماندا. ئەو پەیمانەئە منیش باسەدەکرد خۆتەر خانکردن بوو بۆ ئاسوودەیی... پەیمانێ دروستکردنی کۆتاییەکی تر بوو لەم چیرۆکە. ئەو پۆژەئە ئەو منی بردو ئامێزمان بەیەکتەردا کرد، دەیویست بگەینە کۆتایی، بەلام من پێمابوو هێشتا لەسەرەتادام.

وێک بزانییت من بیر لە چیدەکەمەو، وێک دڵنەوایییم بداتەو، ھۆی بیباکی و کەمتەر خەمی خۆیم بۆ پوونبکاتەو گوتی "ئێمە و ئەوان یەکتەری ناناسینەو، ئێمە و سەریاسەکان یەکتەری ناناسینەو. چەند سالتیک لەو وێر لەگەرمەئە جەنگدا، کاتیک لە یەکیک لە چیا دوورەکاندا ھێزەکانی خۆمانم دەپشکنی، لەیەکی لە سەنگەرەکاندا گویم لێبوو پێشمەرگەیک ھاواری لە یەکیک کرد و گوتی "بەسەریاسی سوبجەم بلی، ھەندێ زەخیرە بخاتە پشتی پیکابەکەو". ھاواریکی پاگوزەر بوو، بەلام من تێگەیشتم یەکیک لە کورەکانی من لەوێ، دوای چەند سەعاتیک تر کاتیک پێشمەرگەکانم بەسەر دەکردەو، گەنجیکی باریک و غەمگین و پێشدرێژ ھاتە بەردەم و گوتی "سەرۆک من ناوم سەریاسی سوبجەم، گەورەم دەمەوێت داوایەکت پێشکەشبکەم، بھگوازەو بۆ پێشی پێشەو، بۆ کامە شوێنیک جەنگ زۆر سەختە". گەنجیکی جوان و ناوئەندبوو. من کە بەساردی و دڵپەقی و بێرەحمی ناسرابووم، خەریک بوو دەستبکەمە ملی، خەریک بوو ماچبیکەم، خەریک بوو بنوشتیمەو و توند پێلاوێکانی بگرم و بلیم بھبۆرە. بەلام نەمکرد، بە ھێمنی تەماشامکرد و گوتم "بۆ کورێ من؟ بۆ دەتەوێت

بجیت بۆ جینگایەک مردنی لێییت؟...». بە سەرسامییەوێ گوتی «سەرۆک
بەمبۆرە من دەچم بۆ جینگایەک ژيانی لێییت... ژيان... مردن لێرە،
گەر وەرەم جگە لە جەنگ چ ژيانیکى تر ھەبێت، جگە لە
جەنگ چ شوێنیکى تر ھەبێت؟». دانیانەبووم ئایا دەبێت
نازارمبەدات و لە ناو ھاوێکانیدا بمکات بە گالته جاپ، یان بە پاستیتى.
من لەو ساتەدا چەند سەرسامى ئەو بووم کە ئەمە کۆرپە و ناتوانم
باوھشی پیاکەم، کۆرپە و ناتوانم بانگیبکەم... چەندە سەرلێشبوای
داگیرسان و کۆژانەوێ خۆم بووم، سەرسامى ئەو قسانەش بووم کە
ئەو بێباکانە دەیکرد. ئەو منى ئەو ناسییەوێ لە دەنگیدا پق و قیز و
وێزییەک ھەبوو تەنیا من ھەستم پێدەکرد... بە حورمەتیکى زۆرەو
قسەیدەکرد، بە لām وەک ئەو ھەبوو ئێمە فریو بەدات و خۆشییەکی گەر وەرەش
لەو بێییت کە ئێمە بزانین فریو مانەدات، لەو ھەدا پاستگۆ بوو کە
دەبویست بجیت بۆ جەنگ. بە لām ھۆکەى ئەو ھەبوو ھەزى بە جەنگ،
بە لکو گالتهى بە ژيان دەھات. بە جۆریک تەماشایەکردم تێگەشتەم
و ئەو تا کۆتایى یەکتە ناسینەو، چاوانى پێوون لە گالته کردن بە
ئێمە و بە ژيان. موزە ھەر گەر بیزانیایە من باوکى ئەو سەرگەردان تر
دەبوو... من دەستم خستە سەر شانى و بە کورتى گووتم «بڕۆ، بۆ ھەر
کۆی دەتەوێت بڕۆ... بە لām ناگادارى خۆت بە».

ھیچ ھەستیکى نەبوو کە من باوکى ئەو، گەر ناوھەشى نەبایە من
نەمە ناسییەو... وەک ئەو ھەبوو ھا تێت پێمبەیت «ھیچ شتیک من بە تۆو
نابەستیت» پێمبەیت «ئەمە ئەو ژیانەى کە تۆ بۆ ئێمە دروستکردووە
و منیش بێباکانە تیا دەژیم، بە لām لە دڵدا گالتهى کی تاریک و قیزیکى
پەشم بەرامبەر بە تۆ و ھەموو ئەم دۆنیایە ھەلگرتووە». موزە ھەری
سۆیەدەم بەر لەوێ بپواتە دەری بە ھەمان وشەى پێ و یقار و حورمەت،
بە لām لە ھەمان کاتدا پێ لە قیز و گالته گوتى «مردن لە پێناوی

ئەم نیشتیمانە پاکەدا، لە پێناوی ناو و دەسەلاتی ئێوەدا شەرەفیکی گەورەیه. من زۆر شاد و کامەرانیام کە بە شەرپکەرێکی خۆتان منتان قبوڵکردوو و نانەمەدەنن. قسەکانی هەموو گالتهیهکی گەورەبوون بە من، موزەفەر هاتبوو پێمبۆلێت من بۆیه جەنگت بۆدەکەم، چونکە هیچی تر نییه بیکەم. ئەو شەو من نەخەوتم، لە بنکەکهی خۆمدا خۆم نەگرت. وەک شیت کەوتەمە چیاکان، تابه‌یانی لە بن درەختێکدا دانیشتم و گریام... پازدە سالت بوو نەگریابووم، دەزانی چەند خراپە مەوێ و ماوه‌یه‌کی ئاوه‌ها درێژ نەگری. بۆ به‌یانی هەزاران نامەم نوسی، بۆ دوژمنەکانم، بۆ دۆسته‌ نزیکه‌کانم، بۆ ولاته‌ دووره‌کان... هەزار نامەم بە دونیادا بلۆکرده‌وه و داوای ناشتیم کرد... بەلام کەس وه‌لامی نەدامه‌وه، موزەفەر هیچ کەس وه‌لامی نەدامه‌وه.

یاقوبی سنه‌وبەر ده‌چوو به‌ر په‌نجهره‌که، چەند جارێک ده‌ستیده‌برد بیکاته‌وه و په‌شیمانده‌بووه‌وه. به‌ ئارامی ته‌ماشایده‌کردم، من بۆئه‌وه‌ی نه‌هێڵم ئەو شەو هەمان زۆر درێژیته‌وه، گووتم "یاقوب ئەو کوپه‌ی تۆ بینبوته‌ سه‌ریاسی دووه‌مه‌. من ناوی ده‌نێم سه‌ریاسی دووه‌م... ئەو ئیستا دیله‌". به‌ غه‌مگینییه‌وه گووتی "ده‌زانم... ده‌زانم... من هەموو شتی که‌ ده‌زانم، بۆیه‌ تۆم هێناوه‌ تا تکتات تیا بکه‌م که‌ نه‌زانیت من باوکی ئوم، تازه‌ له‌ نێوان من و ئەودا جگه‌ له‌ قیز و په‌شیمانی هیچی تر نییه‌... په‌نگه‌ پۆژێک له‌ گه‌ڵ دیلیکه‌دا بیکۆپمه‌وه، به‌لام له‌ گه‌ڵ ئەودا ناتوانم بیر له‌ دروستکردنی خه‌ڵوته‌ بکه‌مه‌وه... ئەو به‌ که‌لکی خه‌ڵوته‌کانی من نایه‌ت...". ده‌هاته‌ نزیکه‌وه‌و ده‌یگوت "منیش مه‌حکوم به‌وه‌ی به‌ته‌نیا بیر له‌ مردنی خۆم بکه‌مه‌وه... به‌ته‌نیا".

من دلنیا مکرده‌وه و پێمگوت "یاقوبی سنه‌وبەر مه‌ترسه‌. سه‌ریاسی بچوک، که‌ له‌ زیندان هاته‌ ده‌ری، ناوی خۆی ده‌گۆڕیت و ده‌چیت بۆ مه‌مله‌که‌تیکی تر".

ھەناسە یەکی غەمگینی ھەلەدە کێشاو دە یگوت «ئە ی تۆ چی دە کەیت... ئە ی تۆ؟».

پێمگوت «من دە پۆم. لە گەڵ دواھەمین سەریاسدا دە پۆم بۆ خۆرئاوا...». بە غەمگینی یەو دە یگوت «من ھەموویان بۆ تۆ جێدەھێلم. ھەموویان بۆ تۆ جێدەھێلم و دە چم بۆ دۆزەخ».

لە مندالییەو و ابووین ئەو شتەکانی خۆی بۆ من جێدەھێشت و من شتەکانی خۆم بۆ ئەو.

دەستەدەخستە سەرشانی و دەمگوت «یاقوبی سنەوێر بە جێیانبھێڵە بۆ من و مە ترسە. بە جێیانبھێڵە بۆ من و ئاسوودەبە. من داوای ھێچیان لێناکەم. تۆ داوای شتیکی ئەستەمیان لێدە کەیت، من داوای ھێچیان لێناکەم... تێمەدە گەیت دە لێم چی؟ ھا تێمەدە گەیت... مە بەستم لە باوکایەتیە. تۆ دە تەوێت ئەو مندالانە دان بە باوکایەتی ئێمەدا بنێن، بمانناسنەو، تێمانبگەن، شتیکی ھەبێت لە نێوانماندا... نا من داوای ھێچیان لێناکەم... من داوای ھێچیان لێناکەم. من لە سەحراو، لە بێدەنگی لەوێ فێربووم چاوەروانی ھێچ وەلامیک نە کەم. من تەنیا خۆمیان بۆ تەرخاندە کەم و ھێچی تر... من و تۆ ھێچ مافی کمان نییە داوای ھێچ بکەین... ھێچ مافی کمان نییە». وەک ئەوێ تەوقە ی مالاواییم لە گەڵدا بکات دەستی دە گرتم و دە یگوت «من دە متوانی ھەموو شتیکی بکەم، ئەوێ نەبێت کە خۆمیان بۆ تەرخانبکەم... ئەگەر جارێکی دیش ھەمان ژیان بژیمەو لە گەڵ ھەموو پەشیمانییەکاندا ناتوانم خۆمیان بۆ تەرخانبکەم. نا ئەوێ من نیم کە خەڵکان و ندە کەم، من نیم کە مندالەکانی خۆم فەرامۆش دە کەم، ئەوێ پێگاکانن لە یە کتر جیا دە بنەو... پێگاکانن... برام پێگاکان».

لەو ساتەدا ئارەزوویەکی قوولم ھەبوو باسی دواھەمین ھەناری دونیای بۆبکەم، باسی ئەوێ بۆبکەم ئەو کۆرپانە درەختیکیان ھەبوو کە درەختی

خهون و ئومید و ئیلهامهکانیان بسوه، درهختیک لهو کۆشکە ی ئه
سیحراوێتر و کراوه تر بسوه، بهلام ههستمده کرد ئارهزوویهکی پاستهقینه ی
نییه گوێ له چیرۆکی ئهوان بگریت. ئهوهستمیده کرد چیر له نێوان
ئهوه و سهریاسهکاندا هیچ شتیک نهماوه و هیچ شتیک نابێت.

سهری بهرزده کردهوه و قوول تهماشای نیگاکانی منی دهکرد،
وهک ئهوهی بۆ دواجار سهیری چاوم بکات، بیهوێت دوا سههرهجهکانم
بخوینێتهوه. دهپروانی و دهیگوت "من ئومیدم ههسوو بهبی منیش
بچنهوه سههر پێگای یهک... بهلام سههردهمیکی تاریک بوو، موزهفر
سههردهمیکی تاریک، گهپان له دای ئهوانی تر له تاریکیدا مانای نییه،
گهپان له تاریکیدا بهدای شتیکدا که نهتبینیوه مانای نییه".

به غههگینییهوه دهستم دهگرت و دهبردهوه سههر جیگاکی
یهکه مجاری و پێمدهگوت "بهلام من به دواياندا دهگهپم، من هیچی ترم
نییه بیکه، جگه لهوهی به دواياندا بگهپم، تۆ کاری توت زۆره، یاقویی
سنهوهبر کاتی تۆ تهنیا بهشی ئهوه دهکات حوکمی دونیابکهیت، نهوهک
له تاریکیدا دای شتیک بکهویت که نایناسیت". وهک پیره میزدیکی
نهخۆش دهکۆکی، بهجۆریکی هێند سهیر دهکۆکی دهترسام بهریت.
بهدهم کۆکه و خیزه ی سنگیهوه، بهدهم پاککردنهوهی گهروو، سپینی
دهموچاوییهوه دهیگوت "کاتی من تهنیا بهشی حوکمکردنی دونیایهکی
دزیودهکات. من مهجبورم حوکمی ئهه دونیا ناشیرینه بکه، لهبهر
ئهوهی دونیا وایه... دواجار دهبێت یهکیک ههبێت حوکمبکات، دهبێت
ئهوهی حوکمیدهکات وهپزبێت، دهبێت کهوهپز بوو مهعشوقه ی حهرامی
ههبێت، دهبێت که شۆرشیکرد حهرامزادهش بخاتهوه، دهبێت توانای
ههبێت حاشاشیان لیبکات، بیانکات به ژێرهوه و بیانخاته ژووره تاریکهکانی
ژیانی خۆیهوه، ههقی خۆشییهتی نهیهوێت کهس جاریکی تر نه ژووره
تاریکانه پۆشنبکاتهوه... ههقی خۆیهتی. حوکمکردنی دونیایهکی وا دزی

مافی گه ووه و سزای گه ووه شی هه یه، موزه فه ری سو بده م، حوکم کردنی ولاتیک تاعوون لیتداوه، له زه تیکی زۆد و نازاریکی زۆدوشی هه یه، من هه ردوکیانم تا سه ر ئیسقان چه شتووه.

هاریانی شه و و ده ریا... شه و شه وه، شه و ده یو یست بۆ هه تاهه تایه بخه ویت و من ده مو یست له شه و هه ستم. توند ده سستیگرم و گووتی "ده مه ویت بخه وم، به ئاسووده ی بخه وم، شه و ی حوکمی دونه بکات ده بیت به ئاسووده یی بخه ویت".

به هیمنی چووه ژیر به تانییه که یه وه، من له ته نیشتییه وه دانیشتم و گووتم "یا قوبی سنه و به ر من ده پۆم، به پاسه وانه کانت بلی، پێگام لینه گرن... من ده پۆم، ده بیت من درێژه به و پێگایه ی خۆم بده م".

گووتی "مندالی من و تو بوون، مندالی هه ردوکیان بوون. هیه که س شه و نازانیت من نه بیت. بۆ شه و ی له دۆزه خ پزگاریان بکه م له خۆم دورخستنه وه. شه وان له گه ل شه وانی تر دا پۆشتن، چون بۆ شوینیک که من و تو نازانین کو ییه... وه که چند گه لایه ک بابر دنی، بابر دنی و ته و او".

به هیمنی گووتم "هه موو که سیک پاشما ویه ک، هه ناسه یه ک، نیشانه یه ک به جیده هیلیت. من به دوائ شه و نیشانه و هه ناسانه دا ده که پێم که شه وان جییانه یشتووه... به لام یاقوب گو ییگره، نامه ویت جاریکی تر له ده ست هه لبیم، به پاسه وانه کان بلی ده رگا کانم بۆ بکه نه وه".

وه که شه و ی بخه ویت، چووه وه ناو جیگا که ی و گووتی "موزه فه ری سو بده م تو نازادی، تو هه می شه نازاد بویت، برۆ هه موو پاسه وانه کان ده زانن تو نازادی... ده زانن من و تو نالکینیه وه به یه که وه... برۆ موزه فه ری سو بده م مالا... من چاوه پێتده که م، که ر پۆژیک گه پرایته وه، پێکه وه قسه له مردن ده که ی... هه زده که م من و تو پێکه وه به رین... چاوه پێتده که م... موزه فه ری سو بده م... چاوه پێتده که م".

بیشه‌وهی /مالاویسی لیبکه‌م، له‌ده‌رگای نه‌و ژووره هاتمه‌ده‌ری، خۆم
 له‌حه‌وشی کۆشکیکی گه‌وره‌دا دۆزییه‌وه، له‌ویادا هه‌ستمکرد یاقوب له
 کۆشکیکا ده‌ژی له‌وه‌هم، که هاتمه‌ده‌ری نه‌و وینه سه‌یرانه‌ی سالانی
 شوپشم هاته‌وه‌یاد، هه‌ستم به‌بایه‌کی خیراکرد هه‌لده‌کات، هه‌ستم به
 جوڵه‌یه‌کی سامناککرد له‌دره‌خته‌کاندا، سه‌دان بالنده‌م بینێ له‌و
 حه‌وشه‌یه‌دا سه‌رگه‌ردان به‌هه‌مولایه‌کدا هه‌لده‌فین، هه‌ستیک بوو سالانیک
 له‌وه‌به‌ر له‌چیاکان تاقیمکردبووه‌وه، نه‌وکاتانه‌ی یاقوب پێشمه‌رگه
 غه‌مگینه‌کانی کۆده‌کرده‌وه و له‌ناو دارستان و نه‌شکه‌وت و بنترۆپکه‌کاندا
 باسی ئازادی و دادپه‌روه‌ری بۆده‌کردن. من سه‌رلێشیواو له‌حه‌وشیکی
 گه‌وره‌دا تکام له‌پاسه‌وانه‌کان کرد، پێگام نیشانده‌ن، نه‌وان ده‌رگاکیان
 لێکرده‌وه و پێگایان نیشاندام. له‌به‌رده‌رگاکه گوتم «خودایه، نامه‌وێت
 له‌گه‌ل نه‌ودا به‌رم ... نامه‌وێت». به‌لام ئیستاش کاتیکی قسه‌کانی نه‌وم
 دێته‌وه گوێ ترسیکی گه‌وره دامده‌گرێت ... ترسیک واده‌کات له‌به‌ر
 خۆمه‌وه بلێم من نامرم ... من دان به‌هیچ مردنیکدا نانیم، نه‌مردنی
 خۆم و نه‌مردنی سه‌ریاسه‌کان ... نه‌وه‌ی دان به‌مردندا نه‌نییت ده‌بییت تا
 کۆتایی بۆ نه‌و زیندووانه‌ بگه‌رێت که وینانده‌کات. دۆستان گوێبگیرن ...
 پێگای نه‌وانه‌ی که دان به‌مردندا نانین جیاوازه، پێگایه‌کی درێژتر
 ئالۆزتر ... پێگایه‌که له‌پێگای من ده‌چێت له‌نیوان بیابان و ده‌ریادا،
 نه‌وانه‌ی که دان به‌مردندا نانین مه‌حکوم به‌وه‌ی یارییه‌کی قورس
 له‌گه‌ل ژياندا بکه‌ن، مه‌حکوم به‌وه‌ی هه‌موو زه‌وی به‌دوای که‌س و
 هاوێی و هاوجنسه‌کانیان بکه‌ون و دلنیا بن که جاریکی دی نه‌وانی دی له
 شوینیکی دیدا ده‌دۆزنه‌وه .

ههفتهیهک دواتر بهیانی زوو، لهسەر دهنگی خوشکه سپییهکان بهناگاهاتمهوه که وهک دوو ستونی نور له ناو دهرگاکهدا وهستا بوون و چاوهپوانی ههستانی منیان دهکرد. بپاریبوو ئه و پۆژه بۆ دواچار بچمه سەر گۆپی سهریاسی یه کهم و سەر گۆپی محهمه دی دلشوشه «ئهو کوپه ی له ناو ته پوتۆزی سه فهره کانیدا ده ژيام». بپاریبوو دوا شهویش له گه ل ئیکرامی کێودا ببه مه سه رو بهیانی زوو به ره و خۆرئاوا بکه ومه پێ. تاکه شتیک له گیرفانه دا بوو ناو نیشانی خهسته خانه یهک بوو له ئینگلستان، که ده بیته ئیستا دوا هه مین سه ریاس له وێ بیته و له په نجه ره کانه وه سه یری نه ستیره بکات.

ئهو پۆژه پووناکی و نوری خوشکه سپییهکان له به یانییه وه تا ئیواره هاو پیمبوون، له و باوه په دانه بووم بتوانن به و نیگا ساردانه ی خۆیا نه وه به وجۆره بگرین. پۆیشتنی من کۆتایی به پۆزگاریکی دی له ژیا نیاندا ده هینا که وهک هه ندیک پۆژی غه مگین و جوان ته ماشایانده کرد. ئه وان سووربوون له سه ر ئه وه ی من دوا ی سه راب که وتووم. سووربوون له سه ر ئه وه ی بلێن من یارییه کی بیکۆتا ده که م. ئه وان هه مان ئه و پۆژه گه پانه وه بۆ سه ر هونه ریکی کۆن و له یادکراوی خۆیان «ده ست خویندنه وه» و به منیان گسوت له ده ریادا ونده بم. ئهو پۆژه من

پێدهکەنیم و دەمگوت «گەر لە دەریاشدا ونبم، هەر دەبیّت برۆم». که به کۆمه‌لیک گول و بوگرد و مۆمه‌وه چوین بۆ سەر گوپی سەریاس لە رێگا بە خۆیان و سەرپۆش و نیگا سپییه‌کانیانەوه، جار دواى جار پێیانده‌گوتم «مه‌پۆ با له‌و دەریایانەدا ونه‌بیّت... مه‌پۆ... تۆ هه‌یچت ده‌ستناکه‌ویّت». لاولای سپی، ئه‌و کیزه‌ ناسکەى له‌ په‌رییه‌ک ده‌چوو له‌ ئاسمان تۆرابیّت، زووزوو ده‌یگوت «باوکى سەریاس، تۆ به‌هیواى چیت؟ بایه‌ک چه‌ندین ساڵ له‌وه‌یه‌ر هه‌ندیک لمی وردى به‌ دنیاىا په‌رش و بلاوکردبیته‌وه، ئیستا کۆناکرتنه‌وه». شاده‌ریا ده‌یگوت «من و لالای سپی... شاشای چکۆلانه‌ى خۆت و خوشکه‌ غه‌مگینه‌کەى تا ده‌مرین له‌ خزمه‌تدا ده‌بین، خۆت ده‌زانى ئیتمه‌ هه‌تا هه‌تایه‌ شووناکه‌ین، ئیتمه‌ کچی پاکیزه‌ى تۆین و تا مردن له‌گه‌ڵماندا به‌و له‌گه‌ڵتدا ده‌بین... سه‌یرکه‌ ده‌شته‌کان چه‌ند جوانن، ئاو چه‌ند جوانه‌، منداڵه‌ چکۆله‌کان چه‌ند جوانن، ئه‌و مه‌پو مریشک و مراوییه‌نه‌ى خۆت به‌ ختویانده‌که‌یت چه‌ند جوانن. شاشای خۆت و لالای سپی خۆت لیڤه‌ن، مه‌رج نییه‌ که‌ له‌ لم و بیابان ه‌الى بوویت ئیتر ئاسان بیّت، له‌ شوینی تر برۆییت... من خه‌وم بینیه‌وه، مه‌پۆ... خه‌وم بینیه‌وه تۆ له‌ ده‌ریادا ونه‌بیّت. خه‌وم بینیه‌وه». لاولای سپی ده‌ستى ده‌کرد به‌ قۆڵمدا و ده‌یگوت «باوکى سەریاس، تۆ و ئیتمه‌ هه‌موو هه‌فته‌یه‌ک دێینه‌ سه‌ر گوپی سەریاس، دێینه‌ سه‌ر گوپی ئه‌م کوپه‌ى تۆ، ئه‌مه‌ کوپی تۆیه‌، من ده‌زانم، ئه‌و هه‌موو شتیکی له‌ تۆ ده‌چوو، هه‌یچ که‌سێکی تر کوپی تۆ نییه‌ ئه‌و نه‌بیّت. دواى هه‌یجى تر مه‌که‌وه».

من ده‌ستمه‌کرده‌ ملی هه‌ردووکیان و ده‌مگوت «من چووم بۆ بن دواه‌مین هه‌نارى دنیا، ئه‌و کوپه‌ سووتاوه‌م کۆلکەردو چوومه‌ ژێر ئه‌و دره‌خته‌، له‌وێ سویندمخوارد و په‌یمانێکی گه‌وره‌م به‌ست که‌

دوای چارەنوسی ئەو مندالە سووتاوە بکەوم. ئەو تەنیا زیندوووەیە کە
 بۆ من ماوەتەو. ئێوە دەزانن من ئێوەم چەند خۆشویست...
 تاهەتاهەتایە شتیکی ناناسایی و جوانتان لە مندا چاند، منتان
 فێرکرد شتیک هەیە ناوی مرۆفە، شتیکی نازک و دلگەورەو هەیە،
 مەخلوقێک هەیە کە دەبێت بەو فابێت بۆ هاوچنسەکانی خۆی...
 ئێوە منتان لە بیابان دەرھێنا، تا نەھاتمە مائی ئێوە، تا ئێوە
 چیرۆکی سەریاسەکانتان بۆ نەگێڕامەو، تا ئێوە منتان بەو سەردەمانە
 ئاشنانە کردەو، من ھەر لە بیاباندا بووم. ئەمڕۆ کە توانیومە قاجیک
 بخەمەو ناو ژیان، واملیھاتوو لە گەلاو درەخت نەترسم، بە ھۆی
 ئێوەوہیە. من قەرزاریاری پووناکی ئێوەم، هیچ کەسیک نییە لە گەڵ
 ئێوەدا بژی قەرزاریاری جوانی و پووناکی و لێبوردنتان نەبێت. بەلام
 وەفاداری ئینسان بۆ ئینسان لە ھەموو شتەکان گەرەترە. مرۆف
 دەبێت قەرزەکانی خۆی بداتەو... وانییە مرۆف دەبێت قەرزەکانی
 خۆی بداتەو؟». خوشکە سەپیھەکان لەو پێدەشتەدا بە کراسە
 سەپیھەکانیانەو دەگریان و دەیانگوت «تۆ قەرزارنیت، مەپۆ، تۆ
 ناگەیتە ئینگلستان... ئێمە دەزانین... خەونمان پێوە بینیویت...
 شیخی غەم، باوکی ئازارەکان... تۆ ناگەیتە ئینگلستان... لەوێ لە
 دەریادا وندەبیت... مەپۆ». من و ئەوان جەنگ و جەدەلێکی شیرینمان
 کرد... ھەمیشە لە گەڵ ئەواندا لە جەنگ و جەدەلی شیریندا بووم.
 من تاکە کەسیک بووم کە دەمگوت ئەم چیرۆکە دوایی نەھاتوو.
 ھەموو ئەوانی دی دەیانگوت، تەواو حیکایەتی سەریاس و مردنەکانی
 دواپیھاتوو.

ئەو پۆژە لەسەر گۆپی دواھەمین سەریاس تێر گریام... ھێند گریام
 بە هیچ شتیک ئارام نەدەبوومەو، مالاواییکردنم لە گۆپی پڕۆفیسۆری
 شەو تاریکەکان، فێغان و فرمێسکیکی گەرەبوو. ئەوان لە گەڵمدا

ده گریان و ده نوسان به دامینمدا و ده یانگوت مه پۆ. من ده گریام و ده مگوت "دلی ئەم مردوو، ژیا نی ئەم، هه ناسه کانی لیره نی، به لکو له ناو دل و ژیا و هه ناسه ی دوا هه مین سه ریاسدان... ئەو له بری هه موو سه ریاسه کانی تر ده ژی... من ده بیست دوا ی زیندوو هه کان بکه وم... دوا ی زیندوو هه کان". به جۆری ده گریام، هه ستم به له رینه وه ی ئاسمانده کرد له سه ر سه رم، هه ستم به دلی په ژمورده و برینداری خوشکه سپیه کان ده کرد که ده یانگوت له دوا ی تۆ ئیمه ده بین به دوو پیره کچی غه مگین که چ یادگار و چ که سیک نابیت دلمان خوشبکات. هاوړتیانم، ئەوان دوو کچیون هه میشه له پابوردووی خۆیاندا ده ژیا... له م سه رده مدا ئەسته مه ئافره تیک بدۆزیتوه ته نیا بۆ پابوردوو بژی، به لام ئەوان وابوون بۆ ئەو پابوردوو به چکۆله یی خۆیان ده ژیا. منیش بۆ ئەوان به شیک بووم له و پابوردوو، سیما و پوخساری من وهک سیما ی ئەو سه رده مه بوو که هی دی هی دی ده پۆشت و خوشکه سپیه کانی جیده هیشت، ئەو خوشکانه ی ده بوونه به شیک له چیرۆکیکی کۆن... چیرۆکیک نه یانده توانی لیجیا بینه وه و خیا نه تی لیکه ن.

له سه ر گۆری محمه دی دلشوشه هه مان نازارم له سیما یاندا بینی، هه رسیکمان کتله کانی گۆره که مان ماچکرد. هه رسیکمان به ده نگه به رز پیمانده گوت "محمه دی دلشوشه، خۆشمانده ویت". که هه ستاین گۆره که ی جیهیلین هه رسیکمان وهک بایه کی فینک، وهک شنه یه کی نه ئینی له هه ودا هه ستمان به سامالی پۆحی کرد. که سه یری چاوی هه ردوکیانم کرد به غه مگینییه وه گووتیان "خواجای برینه کان، دوا ی ساله ها بیرکردنه وه له م کورپه ئیستا هه سته که ین خۆشمانده ویت، هه سته که ین له یه که م چرکه وه که به جله ته په کانییه وه له سه ر ئاوه کان وه ستابوو، خۆشمانو یست، مهحه به تمان بۆی هه بوو، به ل...

مەحەبەتیک ھیچی پیناکریت، مەحەبەتیکى بیکەلک و بېپاشەپۆژ. من دەستی خوشکە سېپپەکانم گرت و بردمن... دەستمگرتن و بردمن و گووتم «لەم گۆرە دوورکەونەو... ئەم گۆرە ناھەمەدان دەکات، ئازارتانەدەدات...» لە قوولایی دڵمەو دەموست ھەست بە گوناھ نەکن... دەموست بە یەقینەو پاکى خۆیان بژین.

من ئیستاش ھەموو شەوێک کە سەیری دەریا دەکەم دەلیم «ئەى دەریای گەرە، ئەى نەستیرەکان کۆمەکی ئەو دوو خوشکە بکەن، با بە یەقینەو پاکى خۆیان بژین...» بە دەریا دەلیم «ھەموو ئەم چیرۆکەى من بۆ تۆ و ئەم پەنابەرە ویلانەى دەگێرمەو گوناھباریکى تیا نییە. ئەى دەریای گەرە، ئەى شەپۆلە خەوتوووەکان، من چیرۆکیک ناگێرمەو، گوناھبارى گەرەى تیا بێت... ئیدی چۆن دەشت خوشکە سېپپەکان، فریشتە دڵپۆشنەکانى من گوناھبارین... مەرۆف خۆى مەخلوقیکى ناسکە... ئاھ خودایە کە مەرۆف بوونەوەرێکى برینبەرە». ئەو پۆژە کە لەسەر گۆرپى مەمەدى دڵشوشە دەستی خوشکە سېپپەکانم گرت، ھەستم بەو ناسکییە ترسناکە کرد، ھەستمکرد ئەوانیش دوو مەخلوقن لە شوشە. دوو مەخلوقن گەر بەر ھەر شتیک بکەون دەشکن... خودایە کە ترسام... کە ترسام... کە ترسام. ئێوە نازانن بە چ سامیکەو ئەوانم لەو گۆرە دوورخستەو و پێمگووتن دەبێت ئاگادارى خۆتان بن... ئاگادارى دلى خۆتان بن... ئاگادارى لەشتان بن... ئێوە دوو کچن لە شوشە... دوو کچن لە شوشە.

ئەو پۆژەى لە نیشتیماں ھاتمە دەرەو، لەو ساتەدا کە خوشکە سېپپەکانم بەجێھێشت ئەو بیریۆکەیم تیا سەوزبوو کە ئەوان لە بزببوونی مندا دەشکێن. ئەو ترسە تا ئیستاش لەگەڵمدا، ئەو ترسەى گەر پۆژیک لە پۆژان گەرمەو بۆ نیشتیماں، دەترسم

ئەو دوو كچە وەك دوو بوونەوهری شوشەیی پەراش پەراش بووبن و تۆزێكى سپییان جێهێشتبێت تا من یان هەر یەكێكى تر لە ناویدا ونبیین. لەو ساتەوێكە لە سەر گۆرەكەى دڵشوشە هەستاین من سات بە دواى سات پتر وەك دوو گیانى شوشەیی دەمبینین. وێنەكەیان لە بەرچاوم بوو، وێنەى دوو كچ وەك تەم كالدەبنەو و كالدەبنەو و دەبنە تۆزێكى نەرم، تۆزێك بادەییات و بەسەر ئەو زەمینەدا بڵاویدەكاتهو. دوو كچ لەهەوادا دەتوێنەو، تێكەڵ بە تەمى ئێوارەیهك دەبن و ئیتر نایەنەدەرێ، دوو كچ لە دواى خۆیان تەنیا دوو پەفتەى پەش جێدەهێلن، كە پەفتەى وەفایانە بۆ سەریاسى مەزن. هاوڕێیان من بەو هەستە ترسناكەو مالاواییم لە خوشكە سپیەكان كرد، بەو هەستەوێكە ئەوان دەشكێن و من نایانبینمەو، ئەوان لە ترسى شكان هێز و توانایەكی گەورەیان خەرجەكرد، پەیمانێكى هەتاهەتاییان مۆركردبوو تا نەشكێن، وەلامى عەشقیان نەدەداپەو تا نەشكێن، پێویستیان بە براپەكی هەتاهەتای هەبوو تا نەشكێن، لە شار هەلەهاتن تا نەشكێن... من لە یەكەم شەو مەو لە دەریادا ئەو ترسەم تیا دەهێژی كە ئەوان شكاون، ئەوان چوونەتە ناو ئەو تەم و تۆز و تاریكییەو كە جوانییەكانى تیا نوقمەدەبێت.

بەدریژایی ئەو ئێوارەیه كە من خۆم بۆ سەفەر ئامادەدەكرد ئەوان جانتاكەیان بۆ ئامادەدەكردم، بەدەنگێك كە بەردەوام نازك و نازكتر دەبوو وە گۆرانیان دەگووت، هەستەدەكرد لەگەڵ هەموو غەمە گەورەكانى خۆیاندا هەلەدەدەن دوا سەعاتەكانى من لەگەڵ ئەواندا شاد تێبەپەڕێت، هەر ئەو ئێوارەیه دوو گۆلى سپییان بۆ هێنام كە خۆیان لە قوماش دروستیانكردبوو، دوو گۆل خستیانە ناو جلەكانمەو تا لەیادیاننەكەم. هەر ئەو ئێوارەیه لالای سپى بە خۆى و گۆلدانێكى زیو و هەنارە شوشەكەو هات، هەمووتان ئەو گۆلدانە

زىوھەتان لە يادە كە محەمەدى دڵشوشە لەسەر لافاوەكان گرتىيەو
و لە ئىوارەى بارانەكانى مردنیدا پێشكەش بە خوشكە سىپىيەكانى
كرد، ئەو گەورەترین يادگارى ئەو كۆرەبوو، ئەوان ئەو گۆلدانەيان
پێشكەش بە من كرد، تا لە گەل خۆمدا بە زەوى و دەرياكاندا بىگێژم،
ھەنارە شوشەكەى لە پەپۆيەكى مۆرى قەشەنگەو و پىچابوو و گووتى
«ئەوھيان ھەنارى تۆيە، تۆش وەك ئىمە ئەوت خۆشدەوێت، خودايە
بتوانىت لەم سەفەرەدا يارمەتيتبدات و لە دەريادا ونەبىت». من
ھەردوو يادگارەكەم خستە ناو جانتاكەو و ناوچاوانى لاوازم ماچكرد
و گريام.

شەو ئىكرامى كۆتەوات، وەك ھەميشە قوول بەلام بێدەنگ و غەمگين
بوو. ئەويش چەندەھا جار پىيگوتىم «لە دەريادا ئاگادارى خۆت
بە». من لىستىكى دريژ ھىوا و داواكارىم بۆ بەجێدەھيشت، لىستىك
تەنيا لە تواناي فرىشتە گەورەكاندا بوو غەمىبخۆن. لەبەردەمىدا
نوشتامەو و ھەرف ھەرف چىرۆكى ئەو پۆزانەم بۆ گىژايەو،
چىرۆكى سەرکەوتنم بۆ لای سەيد جەلالى شەمس، چىرۆكى چوونم
بۆ خەستەخانەى كى تاريك و بێدەنگ و ترسناك، چىرۆكى دۆزىنەوھى
دواھمىن سەرياس بە سووتاوى، بەسەرھاتى گيرانم و دیدارم لە گەل
ياقوبى سەنەوبەردا، ھىكايەتى سەرکەوتنم بۆ بن دواھمىن ھەنارى
دۇنيا و مۆركردنى سوپىندىكى ئەبەدى، ھەموو ئەو شتانە لە ماوھەى كى
كورتدا پەوياندا بوو. ئەو سەرسامانە تەماشايەكردم و دەيگوت «بۆ
من لەو ساتانە بێبەشدەكەيت... بۆ؟ چەندە جوان بوو من ئاگادارى
ھەمووى بىم». دواھمىن شىومان پىكەو خوارد، دواھمىن سەفرەمان
پىكەو كۆكردەو، بۆنى دواھمىن مالاوايى لە دواھمىن دانىشتنمان
دەھات. من پىمگوت «ئىكرامى گەورە، دەبايە ئەو شتانە ھەمووى من
بىانكەم، دەبايە تاك و تەنيا وەك يەكپىك كە چارەنوسى خۆى بخاتە

سەر دەستی و بە مردندا بفریئت، هه موو ئه و شتانه خۆم بیانکه م...
 نهوانه پێگای تاک و ته نیای من بوون، ئه و پێگایانه بوون که هیچ
 کهس له بری من نهیده توانی پیا بهروات، مرۆف ده بیئت بزانیئت کامه ن
 پێگاکانی خۆی، پێگای تاک و ته نه ای خۆی که کهسی تر له بری
 ئه و بۆی نییه پیا بهروات... هه ندێ پێگا له ژياندا هه ن مرۆف که ر
 به مردوویش بووه ده بیئت له قیامه ته وه بگه ڕێته وه و پیا بهروات، چونکه
 که ر به و پێگایانه دا نه پوات مردنی ناته واو ده مینێتته وه... منیش
 نامه ویت مردنم ناته واو به مینێتته وه". ئه و نیگای فریشته یه کی بیده نگه
 هه بوو، به و جهسته گه وره یه ی سیبه ریکی مه زنی هینابووه ژووره که وه،
 شه رمی له وه ده کرد سیبه ره که ی هیند گه وره یه پووناکی چراکان تا دوا
 ئه ندازه کزده کات. به هیواشی چاکه ی ده خواره وه و ده یگوت "ئاگات
 له خۆت بیئت له ده ریادا... ئاگات له خۆت بیئت، خه لک زۆر له وێ
 ده خنکێن". وه ک هه میشه ئه و پشت و په نای مه زنی من بوو، وه ک
 هه میشه ی کیسه ی پاره کانی داده ناو چی هه بوو ده یدامی و ده یگوت
 "ده بیئت له ئه سته مبول کاریکه یه... ئاگات له دزه کان بیئت، ئاگات له
 پێگاکان و ده ریا بیئت... که گه یشتیه ئه وێ ئاگادارمکه ره وه". من
 ده مگوت "ئیکرامی هاوڕێم، من ئه رکی سه ختت به سه ردا جیده هیلیم...
 ئه رکی ئه وتۆ که دلنیام ته نیا تۆ ده توانی جیبه جیانی بکه یه" ئه و
 به غه مگینییه وه ده یگوت "هه ر شتی که بکریئت ده یکه م... به لام
 من له وێزه ی هه موو ئازاره کان نایه م". پێده گوت "ئیکرام من
 ده زانم... ده زانم، تۆ چ فریشته یه کی به هیزیئت، چ دلێکت هه یه، من
 نامه ویت باسی جوانیئت بکه م، ده زانم نینسان به ته نیا له وێزه ی
 ئازاره کان نایه ت، تۆش کوپی ولاتیکیئت مرۆفه جوانه کانی هه میشه
 ته نیان، کێشه که ئه وه نییه ئیمه ده توانین یان نا... ئه وه یه که
 ده بیئت به بیده نگه ی شتی که بکه ین. شتی که ناوینانیم شه ی، چونکه شه ی

ئازارەكانى دۇنيا گەرەتر دەكات، شەپ ئەگەر دژى ھەموو خراپەكانىش بىت، دواچار بەجۆرىكى تر زەوى پرەدەكاتەو لە ئازار، شەپ ئەگەر ئەوپەپى دادپەرەيش بىت، ھەمىشە زەوى لیوان لیودەكاتەو لە غەم. نا ئىكرامى كۆمەن قسە لە داد ناکەم، ئەگەر قسەم لەداد بەردایە دەبایە دواى بەكوژانى سەریاسى یەكەم بەكەوم، دواى ئەوانە بەكەوم كە سەریاسى دووھەمیان بەو دەردە بەرد، دواى ئەوانە بەكەوم دواھەمین سەریاسیان سووتان، مەن قسە لە داد ناکەم، داد زۆرچار دڵپەرەقتەرە لە ناداد. بەلكو قسە لە شتێك دەكەم ناوى نییە، شتێك تا ئیستا مەرووف ناوی ئەناو. مەرووف دەبیت شتێك بەكات، شتێك كە ھەر كەسەو لە ژيانى خۆیەو ئیلاھامى بۆ وەرەگرت... بەلام ئىكرام مەن باسى چى دەكەم، مەن ئیلاھامى ئەو شتانەم ھەمووی لە تۆو بەو ھات... ئیلاھامى ئەو شتانەم لە تۆو بەو ھات. نا ئىكرامى مەزن، مەن باس لە خۆتەرەخانەردنى مەرووف دەكەم بۆ مەرووف.

مەن لەدوا ئیوارەدا بە ھەمان شتێو یەكەمین ئیوارە دەنگم بەرزەدەكردەو دەمگوت «مەن شتێكى زۆر بۆ بەجێدەھێلەم، خوشكە سەپپەكانت بۆ بەجێدەھێلەم، سەریاسى دووھەم لەو زیندانە دوورەدا بۆ بەجێدەھێلەم، ئەدیمى شازادەت بۆ بەجێدەھێلەم كە مەن نەمەینیووە بەبى ئەو ئەم چیرۆكەم وەك ھەموو چیرۆكەكانى دۇنيا ناتەواو دەمەنیتەو، ئەستێرەى پەشت بۆ بەجێدەھێلەم ئەو مەندالەى دەبیت یەكێك لەو خەستەخانە تارىكە دەریبەھنیت، ئەو نەخۆشانەت بۆ بەجێدەھێلەم لە بەشى سووتاوەكاندا دۇنيا لە یادیکردن. گۆپى سەریاس و مەمەدى دڵشۆشەت بۆ بەجێدەھێلەم كە لەبرى مەن بچیتە سەریان، دواھەمین ھەناری دۇنیات بۆ بەجێدەھێلەم».

ئەو بە بێدەنگى سەیریەدەكردم و ھىچى نەدەگوت. پێشتر بەدەگمەن قسەى لەو شتانەدەكرد كە دەيكات. ئەو شەو تا بەیانى جگە

له وهی له ده ریا ناگاداریده کردم وه هیچی تری نه ده گوت. هه ندیچار ده یگوت ناتوانم دلنیا تبکه م، هه موو شتی که ده کم، به لام ناتوانم دلنیا تبکه م وه. به یانی کاتی که دوا مالاواییم له خوشکه سپیه کان کرد، کاتی که ناوچاوانی هه ردوکیانم ماچکرد و فرمی سک به پرومته و پشمد ده هاته خوار، نیکرام به ییده نگی دهستیگرم و سوار ماشینه که ی خوی کردم و گووتی «بابرۆین». لی تان ناشارمه وه نه مویرا دوا ناو له خوشکه سپیه کان بده م وه، نه مویرا نیگای مالاواییان لی بکه م، ده بیت تیمبگن، هه موو نه م چیرۆکی من له ترسیکی گه وره وه له مالاوایی سه رچاوه ی گرتوه. نه وان له ویدا وه ستابوون، بای به یان یاری به قزیانده کرد، نه و قزه ی ئیستاش هه سته که م له سه ر نه م ده ریایه له گه لمد ده شنیتته وه، نه و قزه ی هه میشه با به ره وه نه و سه ری دنیا ده یفراند. نه وان له به رده مده وه ستان و من نه مویرا ناوپی مالاواییان لی بده م وه، نیگا کانیانم نه بینی، نه وه ی بینیم ته نیا قزیکی کیوی و بادۆست بوو، با له گه ل پێگا که ماندا ده ییرد و له پشتیشیه وه پێکرا سیبه ری مانگی به ربه یان و تریفه ی کۆتایی شه و هاو ده م ده بریسکانه وه.

له و جیگایه ی که له ماشینه که ی ئیکرام دابه زیم و سوار ماشینیکی تر بووم بۆ سه ر سنوور خۆر به ئاسته م هه له اتبوو. من و ئیکرامی کیو له پروناکی سه ره تای به یاندا باوه شمان به یه کدا کرد و گریاین، من وه ک شتی تیک گریام و نه ویش وه ک خوی به و یقاری هه مخلوقه ئاسمانیه کان فرمی سکی ده پرشت، ماوه یه کی زۆر یه کترمان به رنه دا. شتیکی قوولتر و سه یرتر له هاو پیتی له نیوان من و نه ودا دروستبوو بوو که ده کریت پێبیلیم تیگه یشتنی مرۆف له مرۆف. پێبیلیم حالیبوونی نه و له پێگا پێچاوپێچ و شه وه تاریک و خه یاله لمینه کانی من.

له دوا سانددا به منی گووت "من ده بیټ له وئ بڼ، له و دارستانه دا بڼ و چاره پوانبم چ ته یریککی بیمار له نزیکه وه نیشته وه تیماریکه م".
 نه وه دواه مین پرستی نه و بوو، چاوی سپی و ده سره که ی خۆدایه دهستم، خود احافیزی لیکردم و پوښت. من له شوینی خۆم ده گریام و جگه له سیهری نه و که نه و جیگایه ی پرکردبوو، هیچی دیکه م له جیهاندا نه ده بینی. که به جیهیشتم ههستم به پووتی و لاوازیه که کرد تا نه م چرکه ساته له جهستم جیهانه بوته وه. که به جیهیشتم ههستمکرد ئیتر تاهه تاهه تایه ته نهام، به لام من و نه و دوو پڼگامان هه بوو، من ده بایه به ره و ده ریا بکه ومه پڼ، ده بایه نه و سه فهره ته واوبکه م که سه فهری من بوو.

ئاوه ها به ره و ده ریا که وتمه پڼ، ئاوه ها دوا ی ئیستیکی کورت له و شاره دا که نه و هه موو پوخله به رانه ی پیناساندم، له بیابانه دووره کانه وه به ره و ده ریا هاتم. نه و شه وه که له پاترا سوار که شتییه کان بووم، جانتاکه م هه ر هه مان نه و شتانه ی تیابوو که ده بایه تیابیت، جله کانم، دوو هه ناری شوشه که سیته میانم بو هه تاهه تایه ونکردبوو، گولدانیککی زیو، کاسیته کانی سه ریاسی دووه م، ناو نیشانی خهسته خانه یه که له ئینگلستان که دواه مین سه ریاس له بهر په نجه ره کانییه وه سه یری نه ستیره کان ده کات، چلیکی چکولانه ی دواه مین هه ناری دنیا که تا مردن له گه ل خۆمدا ده یگتیرم، پارچه یه که پوژنامه به وښه ی مارشال و عه ره بانه چکولانه که یه وه، دوو گولای سپی جاویدان، دوو گول شه وانه بونی نه و دوو کچه سپیه ده هیښنه وه ژیانم.

له نهسته مبوله وه دواه مین کاسیتی سه ریاسی دووه م بۆهات، منیش له پاتراوه دواه مین کاسیتی خۆم بو نارد. تا ئیستا که من له سه ر نه م که شتییه وه ستاوم و نه م چیرۆکه ده گتیرمه وه نه و له

زیندانه‌کە ی خۆیدا چاوه‌پوانی ناشتییه‌که له و قه‌لایه ده‌ریبه‌ئینیت، خه‌و به‌ پۆڤگارێکه‌وه ده‌بینیت ناوی خۆی تیا بگۆڕیت، به‌پوات و مندالێک دروستبکات ناوی سه‌ریاسی سو‌بده‌می نه‌بیستبیت.

دۆستان نازانم سه‌به‌ی شه‌و ده‌بیت باسی چیتان بۆبکه‌م، ئه‌م چیرۆکه‌ی من هه‌رگیز کۆتایینایه‌ت، چیرۆکی ئه‌و کورپه‌ شوشانه‌ی، له‌ ولاتیکی شوشه‌دا، له‌ زه‌مانیکی شوشه‌یدا ژیان. سه‌به‌ی شه‌و ده‌کریت دووباره‌ ده‌ستبه‌که‌مه‌وه به‌م چیرۆکه‌، له‌ هه‌مان جێگاوه‌ ده‌ستبه‌یکه‌مه‌وه و به‌پێگایه‌کی دیکه‌دا به‌تانه‌ئیم و به‌تانه‌ئیمه‌وه سه‌ر ئه‌م که‌شتیه‌، دواجار ئه‌وه‌ گرنگه‌ پیاویک هه‌یه‌ له‌ ناو له‌وه‌ دیت و له‌ که‌شتیه‌کی په‌نابه‌راندا له‌ ده‌ریادا ونده‌بیت، ئه‌و پیاوه‌ منم. من شه‌و دوا‌ی شه‌و گومانم له‌م سه‌فه‌ره‌ گه‌وره‌تر ده‌بیت، ئێمه‌ نه‌زانانه‌ له‌ ئوقیانۆسیکی ترسناکدا ده‌سو‌ڕپینه‌وه ... چه‌نده‌ها شه‌وه‌ ده‌سو‌ڕپینه‌وه و ناگه‌ینه‌ هیچ، ئه‌م که‌شتیه‌ تا هه‌تا هه‌تایه‌ له‌م ده‌ریایه‌دا ده‌مانخولێنیته‌وه، من هه‌موو شه‌ویک لی‌ره‌وه‌ ها‌واره‌که‌م سه‌ریاسی سو‌بده‌م تۆ له‌ کو‌ییت، من پیاویک له‌م و ئاو، تۆش کو‌پێکی له‌ خۆله‌میش. هه‌موو شه‌ویک که‌ ئێوه‌ ده‌خه‌ون بێ‌و‌چان دیم و به‌ ده‌ریا ده‌لیم شتێک له‌ من به‌ره‌ بۆ ئه‌و و شتێک له‌ ئه‌و به‌ینه‌ بۆ من. ها‌واری لی‌ده‌که‌م سه‌ریاس وه‌لاممبه‌ره‌وه، به‌لام جگه‌ له‌ سه‌دای شه‌پۆله‌کان هیچی دی نابیستم. ها‌واری لی‌ده‌که‌م ئه‌ی مندالی ناگر من به‌ره‌و لای تۆ دیم وه‌ره‌ زمان، به‌لام ئه‌و هیچ نالیت. ئه‌و له‌م زه‌ریایانه‌ بیده‌نگته‌ره، زۆر شه‌و هه‌ستده‌که‌م ونبوونی من له‌م ئوقیانۆسه‌دا ونبوونه‌ له‌ ناو بیده‌نگی بێ‌سنووری ئه‌ودا. مه‌خلوقێک که‌ جارێک له‌ چاره‌کان له‌ سه‌ر زه‌وی له‌دایکه‌ده‌بیت و ده‌سووتیت و بیده‌نگیه‌که‌ هه‌ل‌ده‌بژێرت که‌ له‌و بیده‌نگیه‌ زیاتر هیچی دی نییه‌ هه‌لی‌بژێرت. بیده‌نگی ئه‌

دەریایە و بێدەنگی سەریاسەکان، ونبوونی من لێرەدا و لەوێدا،
 خنکانی من لێرەدا و لەوێدا یەکشە... دۆستانی من، ئەو ئەوانە
 بێوچان گویم لێدەگرن، وەرن ئیدی باسەیری دەریا بکەین... وەرن و
 دەستی خۆتانم بدەنئ با سەیری ئەو شەپۆلانە بکەین کە پێدەچێت
 تا گۆتایی ئێمە بەم زەریایەدا بسورپێننەو، سەیرکەن ئەستێرەکان
 لەسەرمانەو تەماشادەکەن، ھەموو شتەکان پێکەوہا یەک ئاوازان
 بۆ دەھێنن، ھەموو شتەکان پێماندەلێن تا دەتوانن بوەستن و سەیری
 ئێمەبکەن، نا من لەناو ئەم دەریاگەوہەدا کە بێرەحمانە یاریمان
 پێدەکات ماندوونابم... سەیری ئەو شەپۆلانە بکەن چ توپە لە دوورەوہ
 دین و یاری بەم کەشتییە چکۆلانە یە دەکەن، من بۆنی گەردەلوولێکی
 سامناک دەکەم، بۆنی بارەشیکی توندی دەریا دەکەم لە دوورەوہ دیت
 و ئاسمان تاریکدەکات. ھەستدەکەم چیتەر زەریا گوئی لە ھاواری ئێمە
 ناگریت، خودایە من شەپۆلی گەورە و ترسناک دەبینم لە دوورەوہ
 دین، ھەست بە شەنە تاریکی مردن دەکەم لەم ئوقیانوسەدا بێغەم
 بەسەر سەرماندا دەفرێت. تا دیت ھەستدەکەم ئاو زیاتر و زیاتر بەرەو
 دووری و تاریکی پاماندەکێشیت، بەلام ئەو دەریا من لە تۆ ناترسم.
 گوئیگرە ئەو دەریا... گوئیگرە لێم... من ماندوونابم... دلنیام گەر
 لێرەشدا بمرم، شتیکی سەدای من بۆ دوور دەبات... شتیکی دەنگم
 تێکەڵ بە دەنگەکان دەکاتەوہ... شتیکی ئەم چیرۆکە ی من بەرەو
 ئەو بەری ئوقیانوسەکان دەبات... شتیکی... موفتیک... ئاوازیکی
 کە دواچار یەکیکی دیت و شفرەکانی دەخوینیتەوہ و دەیگەینیتەوہ
 بەوانی تر... وەرن سەیری دەریابکەین... سبە ی شەو سەرلەنوێ ئەم
 چیرۆکەتان بۆ دەگیڕمەوہ، تا گەر ئێوہش لەبەرتاننەکرد، دەریا لە
 بەریبکات، ماسییەکان لەبەریبکەن، ئەستێرەکان لەبەریبکەن... سبە ی
 دووبارە لێرەدا دادەنیشین و بەجۆریکی دی و بە ھاواریکی ترەوہ

چیرۆکی ئه و کورانه تان بۆ ده گێڕمه وه که من له دواى ئه وان هاتومه ته
 ئه م ئۆقیانووسه وه ... مه پۆن ... دانیام گهر ئیوه ش گوینه گرن
 باکان گوینه گرن ... ئیوه ش نه مبیستن ئه و بالنده خه وتوانه ی سه ر
 که شتییه که ده مبیستن ... وه رن بیوچان سه یری ده ریا بکه ین ... بیوچان
 سه یری بکه ین ... بیوچان ... بیوچان ... بیوچان ... ئیمه تا هه تاهه تایه
 له م ئۆقیانووسه دا ونین ... ئه وه ی له ده ریادا ونبوو ده بیئت بتوانیئت
 به دواى خۆیدا ته ماشای ئاو بکات ، وه ک ئه وه ی له سه حرادا ونده بیئت
 و به دواى خۆیدا ته ماشای له ده کات . ئه وه تا من له م ده ریایه دا ونم ...
 ونم و لیڤه وه ، له قوولایى ئاوو تاریکییه وه هاوارده که م ”سه ریاسی
 سو بده م، تۆ له کوئیئت ... تۆ له کوئیئت؟ تۆ له کوئیئت؟ تۆ له
 کوئیئت؟ تۆ له کوئیئت؟.....“.

کۆتایی

کتێبه چاپکراوهکانی ئەندێشه

ناوی وه گێڕ	ناوی نووسهر	ناوی کتێب	ز
	حهמיד عهزیز	بنه‌ره‌ته‌کانی فه‌لسه‌فه	١
	فه‌ره‌اد پیربال	کورد له‌دیدی رۆژه‌ له‌تاسه‌ کانه‌وه (چ ٢)	٢
	فه‌ره‌اد پیربال	رێبازه‌ نه‌ده‌بییه‌ کان (چ ٢)	٣
به‌کر شوانی	ئۆره‌هان پاموک	مۆزه‌خانه‌ی پاکیزه‌یی	٤
	جه‌بار جه‌مال غه‌ریب	نه‌ته‌وه‌ی زێرا به‌ کان	٥
	جه‌عفه‌ر عه‌لی	ناسیۆنالیزم و ناسیۆنالیزمی کوردی (چ ٢)	٦
	جه‌عفه‌ر عه‌لی	سۆفیزم و کاریگه‌ری له‌سه‌ر بزوتنه‌وه‌ی رزگاری خوازی...	٧
	ئه‌حمه‌دی مه‌لا	مه‌حو‌ی له‌نیوان زاھیرییه‌ت و باتینییه‌ت و... (چ ٢)	٨
ئازاد به‌رزنجی	ئۆشۆ	نه‌هینییه‌کانی ژبان	٩
حوسه‌ین حوسه‌ینی	ستیفن هۆو کینگ	کورتیله‌یه‌ک له‌ میژووی کات	١٠
هه‌یوا عومه‌ر	لیونارد ملۆدیتۆ		
عه‌تا نه‌هایه‌ی	فرانتس کافکا	کۆشک	١١
مه‌ریوان عه‌بدول	ئیبین روشد	فه‌صلول مه‌قال	١٢

13	شۆرشى ئەيلوول لە بەلگەنامە نەپەننەيە کانی ئەمریکا دا	وریا رەحمانی
14	دەسلات و جیاوازی	مەریوان وریا قانع
15	لە چ ئیستایە کدا دەژین	مەریوان وریا قانع
16	شوناس و ئالۆزی	مەریوان وریا قانع
17	سیاسەت و دونیا	مەریوان وریا قانع
18	جەمشید خانی مام	بەختیار عەلی
19	کەشتی فریشتەکان (کتییی ۱)	بەختیار عەلی
20	کەشتی فریشتەکان (کتییی ۲)	بەختیار عەلی
21	لە دیارەوێ بو نادیار	بەختیار عەلی
22	وەک بالەندەى ناو جەنگەلە ترسناکەکان	بەختیار عەلی
23	چێژی مەرگدۆستی	بەختیار عەلی
24	مەعرفە و ئیمان	بەختیار عەلی هێمن قەرەداخی
25	دۆزی کورد لە بازنەى پەيوەندییە کانی ئەمریکاوو...	گۆران ئیبراھیم صالح
26	سەمەر قەند (چ ۲)	ئەمین مەعلوف
27	وێستگە بەک لە گەشتیکى فەلسەفەى	فاروق رەفیق
28	ئەخلاقناسی	تەحسین حەمە غریب
29	گەشەسەندنى رامیاری...	د. ک. پیسچانی
30	میژووێ کۆنى کورد (چ ۲)	د. ئارام عەلی ملکۆ کەلاری

	ههوا قادر	مندالانی گهره ک	۳۱
ئازاد بهرزنجی	ئهلبیر کامو	مروقی یاخی	۳۲
	هیرش جهوههر مهجید	په یوهندییه سیاسیه کانی نیوان ههریم و دهوله تانی...	۳۳
ههورامان فهریق که ریم	فریشته نورائی	میژووی گورانکاری کومه لایه تی و سیاسی... (چ ۲)	۳۴
	توانا رهشید که ریم	سلیمانی له نیوان سالانی (۱۹۴۵- ۱۹۵۸)	۳۵
	ههوراز جهوههر مهجید	شاری سلیمانی (۱۴ ی ته موزی ۱۹۵۸-۱۷ ی ته موزی ۱۹۶۸)	۳۶
	عهتا محهمه د	کتیبی په راویژنووسان	۳۷
	مه ریوان وریا قانع	فیکر و دنیا (به رگی ۱)	۳۸
	مه ریوان وریا قانع	فیکر و دنیا (به رگی ۲)	۳۹
	مه ریوان وریا قانع	دین و دنیا (چ ۲)	۴۰
	مه ریوان وریا قانع	کتیب و دنیا (چ ۲)	۴۱
	د. عادل باخهوان	کومه لگهی رهش	۴۲
دلاوه ره دهاغی	کولم توبیین	زستانیکی دریز	۴۳
دلاوه ره دهاغی	نیکوس کازانتزاکیس	فرانسیسکوس قه دیسی من (چ ۲)	۴۴
جهلیل کاکه وهیس	ماریو بار گاس یوسا	ناههنگی ته گه که	۴۵
که ریم په رینگ	ئیریش ماریا ریمارک	شهوی لیشبونه	۴۶
کارزان عهلی	ئهلبیرتو مورافیا	من و نهو	۴۷

سەباح ئیسماعیل	جان دۆست	میرنامە (چ ۲)	۴۸
رووناک شوانی	له تیفه	رووخساره بهندکراوه کهم	۴۹
ههوارمان وریا قانع	مستهفا خهلیفه	قه پیلک	۵۰
	ماردین ئیبراهیم	خهونی پیاوه ئیرانییه کان و کهوتنی بۆره قه لا	۵۱
خهبات عارف	پیر لاگهر کفیست	گرگن	۵۲
حه کیم کاکه وهیس	جۆرج نۆرویل	۱۹۸۴ (چ ۲)	۵۳
سیامه ند شاسواری	ستاندال	سوور و رهش	۵۴
سیروان مه حمود	پاولۆ کۆیلۆ	دهستنووسه دۆزراوه کهی نه کرا	۵۵
	دلاوه ر قهره داغی	جادهی میخهک (۱)	۵۶
	دلاوه ر قهره داغی	جادهی میخهک (۲)	۵۷
خهبات عارف	پیر لاگهر کفیست	ئیوارستان	۵۸
تارا شیخ عوسمان	هاروکی مورا کامی	دارستانی نه رویجی	۵۹
	بهختیار عهلی	ئیواره ی پهروانه (چ ۱)	۶۰
	بهختیار عهلی	شاری مۆسیقاره سپیه کان (چ ۳)	۶۱
	بهختیار عهلی	مه رگی تاقانه ی دووهم (چ ۵)	۶۲
	بهختیار عهلی	کۆشکی بالنده غه مگینه کان (چ ۲)	۶۳
	بهختیار عهلی	تا ماته می گوول... تا خوینی فریشه (چ ۳)	۶۴
	بهختیار عهلی	سیوی سیههم (چ ۳)	۶۵
	بهختیار عهلی	ناوړه کهی نۆرفیووس	۶۶
	بهختیار عهلی	غه زه لنوس و باغه کان ی خه یال (چ ۲)	۶۷

٦٨	ئەى بەندەرى دۆست، ئەى كەشتى دوزمن (چ ٢)	بەختيار عەلى
٦٩	دواھەمىن ھەنارى دونيا (چ ٥)	بەختيار عەلى
٧٠	ئىمەى پەنابەر	كۆمەلى نووسەر
٧١	گرەوى بەختى ھەلە (چ ٢)	عەتا نەھايى
٧٢	عېراقىيەك لە پارىس	سەمۆئىل شەمەون
٧٣	جىھانى سۇفيا و فەرھەنگى سۇفيا (چ ٤)	يۇستايىن گاردەر
٧٤	كچەى پرتەقال (چ ٣)	يۇستايىن گاردەر
٧٥	لە ئاوينەىە كدا، لە نەينىيە كدا (چ ٢)	يۇستايىن گاردەر
٧٦	كچى بەرپۆەبەرى سېرك (چ ٢)	يۇستايىن گاردەر
٧٧	نەينى يارى كاغەز (چ ٢)	يۇستايىن گاردەر
٧٨	مايا (چ ٢)	يۇستايىن گاردەر
٧٩	ئىنساىكلۆپىدىايەكى مېژووى وینەدار	كۆمەلى نووسەر
٨٠	فەلسەفەى بوون	محەمەد كەمال
٨١	وەك رۆوبارە بەخۆرەكە	پاولۆ كۆيلۆ
٨٢	دىارىيە مەزنەكە	پاولۆ كۆيلۆ
٨٣	سېشەممان لە گەل مۆرىى	مىچ ئەلبۆم
٨٤	دوالىزمى دژ يەك لە ھۆنراوہ لىرىكىيەكانى مەولانای رۆمى و...	لھۆن قادر عەبدولرەحمان
٨٥	رۆوناك وەك ئەوین، تارىك وەك مردن	مەمەد ئوزون
		سەباح ئىسماعىل
		بەھرۆز ھەسەن
		بەھرۆز ھەسەن
		بەھرۆز ھەسەن
		بەھرۆز ھەسەن
		بەھرۆز ھەسەن
		بەھرۆز ھەسەن
		ھەورامان وریا قانع
		سىروان مەحمود
		سىروان مەحمود
		جوتيار ژاژلەيى
		ورىا غەفوورى

Bachtyar Ali Mohamed

Diwahemin Henari Dunya

ENDESE
Publishing House

ISBN 978-1-63068-958-2

9

781630

689582

٢٠١٨

PDF 4 KURD